

Det tredje testamente

Kompendium over de guddommelige
åpenbaringene fra det 12-binds
åpenbaringsverket «Boken om det sanne liv»

Boktjeneste for livet

Det 12-binds verket Libro de la Vida Verdadera (Boken om det sanne liv)
er en arv til hele menneskeheten

og er registrert hos

«Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación
Pública» i Mexico D.F.

under numrene 26002, 20111 og 83848.

Mer informasjon om den spanske originalutgaven: Asociación de Estudios
Espirituales Vida Verdadera Apartado Postal 888, México, D.F., C.P. 06000

Oversettelse og sammenstilling:

Traugott Göltenboth; Walter Maier;

Stand: oktober 2016

Bearbeiding (ny rettskriving og layout):

Buchdienst zum Leben

Manfred Bäse

Kirchweg 5

D-88521 Ertingen

Tlf.: +49 (0) 7371 929 66 42

E-post: manfredbaese@gmx.de

Det tredje testamentet oversettes til andre språk ved hjelp av *DeepL Translator*, med denne tyske versjonen som utgangspunkt.

Det dreier seg om de ekte, originale skriftene, oversatt av Gotthold Göldenboth og utgitt av Reichl Verlag, som er beskyttet av opphavsrett. Disse må bevares i sin opprinnelige renhet og må ikke endres. Dette ville være synd og ville føre til guddommelig dom.

Ansvarlig for dette initiativet er **Anna Maria Hosta** på vegne av Herren, Jesus Kristus, vår Gud, som er eieren av disse skriftene.

(E-post: hoanna64@yahoo.com)

DeepL – nedlastingslenke: www.DeepL.com/Translator (Business-versjon)

DeepL oversetter for øyeblikket til over 100 språk og kan lastes ned til skrivebordet. Internett-tilkobling er nødvendig for oversettelsen.

Utgitt av Bookmundo Verlag
Utgave 1 – 2026
ISBN:

... «Jeg vil at dere, i oppfyllelse av mine profetier, med dette ordet som Jeg har gitt dere, skal samle bøker, senere lage utdrag og tolkninger av dem og bringe dem til kjenne for deres medmennesker.» (6, 52 *)

** Tallet før kommaet refererer til nummeret på undervisningen, og tallet etter kommaet til versnummeret i de 12 bindene av boken «Boken om det sanne liv».*

... «Med denne boken, som menneskeheten til slutt vil anerkjenne som Det tredje testamente, skal dere forsvare min sak. Menneskeheten kjenner bare loven fra «Den første tid» og det som står skrevet i Det første og Det andre testamente. Men Det tredje vil nå forene og rette opp det som menneskene har forandret på grunn av manglende forberedelse og forståelse.» (348, 26)

... «Denne stemmen som kaller på dere, er den guddommelige Mesterens stemme. Dette ordet er fra Ham som har skapt alt. Essensen av dette verket vil bli grunnsteinen som alle fremtidige ordninger vil hvile på. Han som har makt til å gjøre alt, vil forvandle deres hjerter av stein til et helligdom for kjærlighet og opphøyelse, og vil tenne lys der det før bare var mørke.» (50, 2)

Leserinformasjon:

Mennesket er mer enn sin kropp. Det er et åndelig vesen i en jordisk kropp. Dette åndelige vesenet består av ånd og sjel. Ånden styrer kroppen gjennom sjelen.

I dagligspråket brukes «ånd» og «sjel» ofte som synonymer. Dette skyldes særlig den katolske kirkens definisjoner.

I de spanske skriftene som ligger til grunn for oversettelsen, står «espíritu» for begge begrepene, bortsett fra i de tekststedene hvor begge begrepene nevnes sammen og deres forhold til hverandre blir avklart.

I disse tilfellene uttrykkes «ånd» med det spanske ordet for «samvittighet» og «bevissthet», nemlig «conciencia», for å gjøre det nødvendige skillet.

Siden en ensartet oversettelse med bare ett begrep for «espíritu» i den tyske oversettelsen ville ha ført til uklarheter, har oversetterne etter beste evne og samvittighet forsøkt å oversette «espíritu» i henhold til ovennevnte forklaringer med henholdsvis ånd, sjel eller åndssjel.

Leseren bes om, i tvilstilfeller, å forstå tekstene i åpenbaringene i henhold til deres betydning.

Forord

Denne boken inneholder et sammendrag av utvalgte tekstutdrag fra de 12 samlingsbindene med guddommelige åpenbaringer som ble utgitt i Mexico mellom 1956 og 1962 under tittelen «Libro de la Vida Verdadera». I disse åpenbaringene eller undervisningene åpenbarte Gud seg som Skaper, Dommer og Far, og Kristus som hans «Ord» og som Guddommelig Mester av visdom fra Gud, i enhet med Ham i Den Hellige Ånd.

Det var ingen lett oppgave å finne og velge ut de tekstene fra den store mengden undervisningstekster som innholdsmessig og språklig var best egnet for en tematisert utgave, og som var uunnværlige for de respektive temaene med tanke på en så omfattende fremstilling av dem som mulig. Det viste seg også at det noen ganger var nødvendig å ta med flere vers som hørte sammen i betydningen i det tyske kompendiet, for å få med en bestemt utsagn i et vers fra originalutgaven. Ved andre tekststeder var det nødvendig å ta med bare en del av et større originalvers med forskjellige temainnhold.

Ved oversettelsen av den spanske originalteksten til Kund til tysk var den nøyaktige gjengivelsen av meningen det viktigste prinsippet, da denne utgjør essensen av det guddommelige ordet. Der det var mulig, ble også den spanske ordlyden gjengitt så ordrett som mulig, slik at det av og til forekommer noe særegne og uvante ord, begreper og uttrykk i disse tekstene. I noen tilfeller var det derfor nødvendig med en fotnote for nærmere forklaring. I utgangspunktet ble det imidlertid også lagt vekt på et behagelig og forståelig tysk uttrykk, og derfor ble det ofte avstått fra en ordrett oversettelse dersom en slik ville vært språklig uelegant og meningen i det aktuelle tekststedet kunne uttrykkes i godt tysk uten at det gikk ut over forståelsen.

Selv om talerne i en tilstand av henførelse ikke bevisst deltok i formuleringen av åpenbaringene, og de dermed bare stilte sin mer eller mindre utviklede evne til språk- og begrepsdannelse til rådighet som et redskap for den guddommelige åpenbaringen, og selv om åpenbaringenes ordrike kraft langt overgikk deres normale uttrykksevne, var den språklige klarheten og uttrykksevnen i åpenbaringene likevel også avhengig av den åndelig-sjelslige forberedelsen og ordforrådet til den enkelte ordformidleren.

Et spesielt problem utgjorde den meningsmessig korrekte oversettelsen av begrepene «ånd» og «sjel», da begrepene «alma» eller «anima» for «sjel»

fullstendig mangler i de spanske utgavene, og i stedet brukes ordet for «ånd»: «espíritu». I noen tilfeller var det derfor ganske vanskelig å avgjøre om «espíritu» skulle oversettes i sin opprinnelige betydning som «ånd» eller med «sjel», og avgjørelsen måtte tas etter beste viten og samvittighet. Årsaken til denne delvise forvekslingen av ordbruken lå ikke i de guddommelige åpenbaringene i seg selv, men i språkvanene til de som overbrakte ordene og en feilbeslutning ved den senere sammenstillingen og første utgivelsen av «BOKEN OM DET SANNE LIV» i Mexico.

Dette kompendiet, som er inndelt etter temaer, skal tjene den interesserte leseren og alle mennesker som streber etter innsikt og sannhet, til å skaffe seg et omfattende overblikk over hva Guds ånd i løpet av tallrike åpenbaringer i Mexico før slutten av året 1950, dvs. i perioden fra 1884 til 1950, har åpenbart som et nytt budskap og en ny undervisning for menneskeheten. Fremfor alt har det imidlertid til oppgave å lette og fremme grundig studium og fordypning i Åndens lære, det nye Gudsordet.

Gjennom den oversiktlige temastrukturen er det mulig, ved hjelp av innholdsfortegnelsen, raskt å finne de temaene og tekststedene som leseren nettopp er opptatt av, eller som han trenger for å diskutere med meningsmotstandere eller for å drøfte med åndsbrødre.

Oppdraget og fullmakten til å utarbeide dette kompendiet i denne formen og med denne tittelen ble gitt av Kristus selv i hans nye ord. De enkelte kapitlene i boken behandler hvert sitt tema (unntatt kap. 61 til 63) og er forståelige for den som er spesielt interessert, også uten kjennskap til de foregående kapitlene. Likevel er et systematisk studium av verket fra første til siste kapittel anbefalt og nødvendig for å få fullstendig forståelse av åndslæren.

Kapitlene 9–11, 16–18, 20–22, 32–36, 43–45, 59–61, 63 og 65 egner seg spesielt godt til daglig oppbyggelse og veiledning, og det bør særlig henvises til de fullstendige undervisningene i de tyske oversettelsesutgavene av «BUCH DES WAHREN LEBENS» «Libro de la Vida Verdadera», som er tilgjengelig i bokhandelen via . Fra disse kan den interesserte leser eller troende få et inntrykk av hvordan de guddommelige åpenbaringene har funnet sted som en helhet, og kan ved å lese dem, så vel som fra dette Tredje Testamentet, oppleve dyp glede og opplysning for ånd og hjerte. Måtte dette tilkomme alle mennesker av god vilje.

Utgiveren

Innledning

De fleste kristne, uansett hvilken trosretning eller trosgruppe de tilhører, vil oppfatte tittelen på denne boken, «Det tredje testamente», som en overmodighet, da dette verket med ny åpenbaring dermed blir satt på samme nivå som det gamle og nye testamente i Bibelen, som de kjenner, og som anses som hellig skrift og grunnlag for deres tro, fullstendig og uten behov for fortsettelse eller utvidelse.

Den som virkelig kjenner Bibelen, vil imidlertid vite at denne tradisjonelle holdningen ikke har noe grunnlag i Jesu autoritative læresetninger, slik de er overlevert til oss i evangeliene i Det nye testamente. Tvert imot! Jesus har i sine avskjedstaler flere ganger talt om sin gjenkomst og i den sammenheng om «Sannhetens Ånd», «Trøsterens Ånd», «Den Hellige Ånd», som da «skal føre oss inn i all sannhet».

Apostelen Paulus uttrykte sin overbevisning om en stor kommende gudsåpenbaring ved tidens fullendelse med ordene: «Nå kjenner jeg det stykkevis, men da skal jeg kjenne, slik jeg er kjent.» (1. Kor. 13, 12)

Denne innledningen ønsker å gi den troende kristne og videre alle interesserte lesere av denne boken en sannferdig kunnskap om dens tilblivelse, og på hvilken måte og under hvilke ytre omstendigheter Jesu løfte om sin gjenkomst gikk i oppfyllelse, da det til tross for uttalelsene om dette i selve åpenbaringene ville forbli noen ubesvarte spørsmål som kunne gi anledning til tvil og feiloppfatninger. Denne innledningen skal også gjøre det lettere å forstå det som Guds Ånd etterlot seg for menneskeheten i sin nye åpenbaring som sitt tredje testamente.

Som enhver leser av dette nye Guds ord selv kan konstatere, utstråler det høyeste autoritet, visdom og kjærlighet. Det er oppfyllelsen av Jesu løfte om sin gjenkomst «i skyen» (Lukas 21, 27), noe som – symbolsk uttrykt i Åndens språk – betyr: på åndelig vis. Dermed er dette Guds tredje testamente, som en tematisk strukturert oppsummering av de guddommelige åpenbaringene i Mexico, et sannferdig vitnesbyrd om Kristi gjenkomst «i Ånden»; det er hans tidsriktige budskap og lære for menneskeheten i konsentrert form.

Dette ordet skal være en åndelig veiledning for mennesket i dag og føre det til en bedre og dypere forståelse av Gud, seg selv, meningen med sin tilværelse på jorden og de hendelsene som skjer i dets personlige liv, samt de begivenheter og forandringer som nødvendigvis følger med begynnelsen av «Den Hellige Ånds

tidsalder». Allerede i middelalderen snakket abbed Joachim av Fiore og mange andre etter ham om denne tiden. Det er Kristi kommende fredsrike på jorden, som er lovet menneskeheten siden profetenes tid.

Med Kristi åndelige gjenkomst i Ordet har denne tidsalderen for Ånden og menneskets åndeliggjøring allerede begynt, og Kristus har med sitt nye kjærlighetsord vist veien dit.

Den sentrale begivenheten i Kristi gjenkomst er, i motsetning til alle kristendommens forventninger, ikke noe fremtidig, men allerede historie: Den fant sted i perioden 1866 til 1950 i all stillhet, ubemerket og ubeaktet av den «store verden» og kristendommen! Ikke i sentrum av den vestlige kristendommen, i Roma, eller i sentrum for ortodoks fromhet på Athos-fjellet, eller, som mange forventet, i det gamle jødisk-kristne Jerusalem, eller i kretsen rundt protestantisk teologi og religionsfilosofi, men i et land i den såkalte tredje verden, i Mexico! Og heller ikke der innenfor den dominerende katolske kirken i makt og prakt, men i et miljø preget av fattigdom og ubetydelighet blant det enkle, uutdannede folket i forstedene eller utkanten av Mexico-byen, og derfra utstrålende og spredende seg over landet. Hvem ville ha forventet det?

Kristi gjenkomst ble en realitet i form av åndelig mottatte budskap fra Kristus, formidlet av mennesker han hadde utvalgt, mens de befant seg i en tilstand av ekstase, innenfor nyopprettede, karismatiske, kristen-spiritualistiske menigheter eller brorskap.

En stor del av disse åpenbaringene ble stenografisk nedtegnet i årene før 1950, skrevet ned og senere utgitt i 12 samlevolumer med tittelen «Libro de la Vida Verdadera», på norsk: «BOKEN OM DET SANNE LIV». I disse siste årene ble alle tidligere undervisninger gjentatt i utvidet og fordypet form. Den foreliggende boken inneholder et nøye utvalg av tekster fra dette verket om alle temaene som forekommer der.

Denne samlingen av Kristi undervisninger samt tematisk ordnede utdrag derfra var fra begynnelsen av bestemt av Herren som hans Tredje Testamente for menneskeheten, særlig for kristendommen. Sannheten i denne alvorlige uttalelsen skal gjøres tydelig for leseren gjennom denne innledningen.

Valget av Mexico som det landet som i Ordet er bestemt for Kristi gjenkomst, har ifølge Herrens ord sin grunn i at de indianske forfedrene til dagens innbyggere ble martyrdøpt og voldelig «kristnet» i hans navn av de spanske erobrerne. For det andre har disse folkene og deres nåværende etterkommere

gjennom århundrer med undertrykkelse og trelldom utviklet mer broderlig ånd, medmenneskelighet, ydmykhet og toleranse enn andre folk på jorden, særlig de europeiske. Derfor ble også mange modne sjeler fra det gamle utvalgte «Israels folk» i vår tid født inn i det meksikanske folket og var vitner til oppfyllelsen av løftene gitt til det «åndelige Israel».

Også Jesu fødsel, Kristi første komme til verden, skjedde ikke i makt- og sivilisasjonssentrene Roma eller Hellas, ikke engang i det jødiske kultur-senteret Jerusalem, men avsides, under fattige kår, og Jesu hjemland og hovedvirkeområde var Galilea, som ble foraktet av jødene i Jerusalem. Om dette sa de gamle skriftlærde i en følelse av overlegenhet: «Hva godt kan det komme fra Nasaret?» Dagens teologer bør ikke begå den samme feilen og misforståelsen og i hemmelighet tenke, ut fra en følelse av intellektuell overlegenhet: Hva godt og stort kan det komme fra Mexico?

Hvilke grunner taler for at de åndelige åpenbaringene der virkelig er av guddommelig opprinnelse? Fremfor alt åpenbaringene selv, som utvilsomt er gjennomsyret av Kristi ånd og sinn og den himmelske Fars kjærlighet og barmhjertighet. Hvilket menneskehjerte skulle forbli uberørt av dette? Også visdommen og dybden i tankene, åpenbaringene, formaningene og undervisningene avgir et talende vitnesbyrd om deres opphavsmann. Hvilken villedende ånd skulle være i stand til å bare forfalske alt dette med mørke hensikter? Hva skulle disse bestå i, siden disse undervisningene bare kan tjene til forbedring, utvikling og foredling av menneskeslekten?

En ytterligere grunn som taler for ektheten av disse åpenbaringene som et nytt Guds ord, er det faktum at de har funnet sted over en så lang tidsperiode og gjennom så mange forskjellige formidlere og åpenbaringssteder, og likevel har de i sin ånd og karakter et enhetlig preg og peker tydelig på en eneste åpenbaringskilde. Hvilken mørk makt skulle være i stand til å iscenesette noe slikt i et helt land i flere tiår som et forførende skuespill – til spott mot Gud? Det er ganske enkelt umulig, og Gud ville aldri tillate det som en kjærlig far til sine menneskebarn og øverste leder av jordiske skjebner.

Ytterligere tungtveiende grunner for sannheten i disse åpenbaringene som vitnesbyrd om Kristi åndelige gjenkomst i Ordet, er samsvaret mellom Jesu løfter om sin gjenkomst og dens «tegn» og hendelsene i Mexico i en periode med verdensomveltende og forandrende begivenheter med to verdenskriger. I denne sammenheng henvises det til innledningen i bind I av «BUCH DES WAHREN LEBENS» med tittelen: «Die Wiederkunft Christi im Spiegel biblischer

Verheißungen», samt til studien av Ernesto Enkerlin med tittelen «Gottes Geisteswerk», begge utgitt av Reichl Verlag.

Et viktig vitnesbyrd for denne verdensregionen og dermed også for Mexico som sted for Kristi åndelige gjenkomst ble gitt til kristendommen i det 19. århundre gjennom den såkalte «Guds skrivende tjener», Jakob Lorber. På et sted i sitt store verk om den nye åpenbaringen snakker Jesus om at hans åndelige gjenkomst vil skje i et land på den andre siden av det store verdenshavet, altså Atlanterhavet (Gr. Ev. Joh. 94, 14-15). Bør ikke dette være en anledning for de som tror på åpenbaringene gjennom Lorber og alle åndelig våkne kristne til å spørre seg selv om denne profetien ikke allerede har gått i oppfyllelse, og til å undersøke om det har skjedd noe i et av landene på det amerikanske kontinentet som gjør krav på dette og også lever opp til det? Vurderingskriteriet for dette bør imidlertid ikke bare være omfanget av den åpenbarte skapelseskunnskapen, men fremfor alt den guddommelige kjærligheten og visdommen som kommer til uttrykk.

En slik hendelse har faktisk funnet sted og begynte i begynnelsen av 1860-årene i Mexico. En enkel mann fra folket ved navn Roque Rojas hadde den gang, den 23. juni 1861, en første kallelseopplevelse gjennom erkeengelen Gabriel og en visjon der hans oppdrag som Herrens jordiske forløper ble kunngjort for ham.* Etter at han gjennom en ny stor visjon ble overbevist om ektheten av sitt guddommelige kall, begynte han å fortelle andre mennesker om budskapene og synene som ble gitt ham i en tilstand av ekstase, og samlet således gradvis en menighet av troende rundt seg gjennom sin overbevisningskraft og troverdighet. Gjennom den åndelige helbredelsesgaven som kom over ham, ble han i tiden som fulgte viden kjent og høyt verdsatt av alle som søkte hjelp og råd. Han grunnla et første forsamlingssted, hvor Elias for første gang talte gjennom ham den 1. september 1866, og syv menn og kvinner ble viet til ledere for menigheter som skulle grunnlegges, og som symboliserte de syv seglene for de tilsvarende epoker i frelseshistorien.

** Mer detaljert informasjon om dette finnes i innledningen til «Die Dritte Zeit», Reichl Verlag*

Da deltakerne på et møte i påskeuken 1869 ikke viste den ærbødighet og andakt som Roque Rojas forventet av dem, ble han grepet av hellig vrede, og han ødela de guddommelige åpenbaringene han til da hadde mottatt gjennom Elias. Han erklærte samlingsstedet for stengt og satte dermed en for tidlig slutt på sitt velsignende virke. Men det gode frøet han hadde sådd, spiret og blomstret andre steder, og i en av De syv segl-menighetene talte Kristus selv for første gang, mange år senere, i 1884, gjennom en stemme som hadde forblitt tro mot

misjonen. Fra da av fortsatte de guddommelige åpenbaringene uavbrutt, gjennom generasjoner, helt til slutten av året 1950.

Antallet menigheter og troende vokste stadig mer i denne tiden, slik at denne kristne-spiritualistiske bevegelsen, som Kristus betegnet som sitt åndsverk, til slutt omfattet flere hundre menigheter med tusenvis av tilhengere over hele landet.

De troende samlet seg regelmessig søndag formiddag i sine enkle menighetssaler eller også i private lokaler, og overalt der en eller flere ordformidlere sto til rådighet, åpenbarte Guds ånd seg samtidig, avhengig av behovene og mottakeligheten til tilhørerne.

En gang i uken ble det holdt helbredelsesgudstjenester, hvor Guds ånde verden åpenbarte seg åndelig gjennom undervisning, rådgivning og helbredelse. Det skjedde mange åndelige helbredelser av kropp og sjel, men dessverre ble disse ikke nedtegnet skriftlig og bevart for ettertiden. Man anså dem åpenbart ikke som noe ekstraordinært eller verdt å videreføre.

Med den av Herren lenge på forhånd kunngjorte og fastsatte avslutningen av de guddommelige åpenbaringene og åpenbaringene fra Guds ånde verden ved slutten av 1950, oppstod det et dypt brudd innenfor Åndeverket, en splittelse mellom menighetene som fulgte denne påbudet fra Kristus og avstod fra ytterligere åndelige åpenbaringer, og de menighetene og menighetslederne som ikke holdt seg til den, og som nå lot sine talere falle i transe og dermed åpnet dørene på vid gap for den lavere ånde verden og villedende ånder, slik at falske Kristus- og åndsbudskap kunne strømme inn.

Dessverre hadde disse ulydige menighetene en mye større tiltrekningskraft på det enkle folket enn de som forble trofaste, hvis medlemmer for det meste oppløste seg i små grupper eller gikk over til det andre leiret, fordi det der ble «tilbudt» mer for menneskets underholdnings- og sensasjonslyst enn ved de stille andaktene med lesning av et undervisningsavsnitt og påfølgende meningsutveksling om det.

Til tross for disse ugunstige omstendighetene begynte en gruppe menn og kvinner, for det meste tidligere talere, etter 1950 å samle inn åpenbaringer spredt over hele landet for å publisere dem i bokform og gjøre dem kjent for menneskeheten. Da måtte de hovedsakelig støtte seg på kopier av de maskinskrevede manuskriptene, som var utført av skriverne selv etter datidens stenografiske notater fra foredragene, og deretter blitt videreformidlet som

kopier på forespørsel. Det ble samlet inn et stort antall forskjellige budskap-manuskripter, hvorav til slutt 366 ble valgt ut for å bli tatt med i samleutgavene av «Libro de la Vida Verdadera», på norsk: «BOKEN OM DET SANNE LIVET».

Selv om disse altså bare utgjør en del av alle åpenbaringene, særlig fra de siste årene før 1950 – noe som også bevises av en stor bunke med tilsynelatende ennå upubliserte åpenbaringsmanuskripter fra boet etter en tidligere stemmefører, som nylig har «dukke opp» – kan man i lys av dette store antallet åpenbaringer gå ut fra at de, sett under ett, inneholder alle temaer og læresetninger som Guds ånd ønsket å formidle til menneskeheten og opplyse den om, slik at den kan finne veien til en lysere fremtid.

I 1962 kom det i Tyskland ut et første tysk utvalg av dette samlede verket under tittelen: «Die Dritte Zeit», som for første gang gjorde Herrens åpenbaringsord kjent for en begrenset krets av mennesker i det tyskspråklige området. Siden 1979 har Reichl Verlag også gitt ut de tyske bindene av «BUCH DES WAHREN LEBENS», hvorfra de er tilgjengelige i bokhandelen.

På 1970-tallet ble «Gesellschaft für geistige Studien» (Selskapet for åndelige studier) stiftet i Mexico-by, som satte seg som oppgave å forvalte og bevare åpenbaringsmanuskriptene samt å gi ut nye utgaver av samleutgavene og tilhørende litteratur. Selskapet ser fortsatt i dag dette som sin egentlige oppgave, men ikke den sentrale ledelsen av en religiøs bevegelse som har den enkeltes eget ansvar i samvittighetens lys som grunnlag.

Uansett hvor vi slår opp i dette verket, leser og opplever vi åndelig de overbevisende, vise og kjærlige ordene og åpenbaringene fra Kristus gjennom hans forberedte menneskelige redskaper – mennesker som delvis knapt hadde noen verdslig skolegang og ofte ikke behersket språket som kom fra deres lepper på denne måten, for ikke å snakke om innholdet, visdommen og den guddommelige autoriteten som kom til uttrykk der.

Dette nye Guds ord inneholder på den ene siden bekreftelser og forklaringer på hendelser og åpenbaringer i det gamle folket Israel og under Jesu jordiske liv og virke, på den andre siden bringer det en overflod av nye åndelige erkjennelser, som delvis utgjør gjennomgripende korreksjoner av det overleverte kristne verdensbildet. Dette gjelder gudsbildet, Jesu og Marias guddommelige natur, menneskets vesen med en inneboende guddommelig gnist og en evig utvikling av sjelen, forestillingene om himmel og helvete, dommedag eller den siste dommen, læren om frelse og syndenes forlatelse, oppstandelsen fra de døde og det evige liv. Også når det gjelder utøvelsen av den kristne troen,

tilbedelsesformene, blir det delvis satt nye standarder og mål, og det gamle og kjente blir satt i tvil eller forkastet, noe som først og fremst gjelder gudstjenesteformene og de sakrale bygningene.

Det sentrale budskapet samsvarer med det Jesus brakte: i stedet for ytre religionsutøvelse, fromhet som vises frem — et indre bønneliv og individuell handling i samsvar med ens egen samvittighet; i stedet for beregnende veldedighet av egoistiske motiver – spontan, uselvisk handling av kjærlighet til Gud, menneskene og naturen, Guds skapelse, hvor «kjærlighet» kan ha mange uttrykksformer: oppmerksomhet, hensyn, respekt, medfølelse, hengivenhet, trøst, hjelp og støtte; i stedet for en bekvem, blind tro — levende, seende tro basert på erkjennelse og åndelig kunnskap.

I sine åpenbaringer rettet Herren først sitt ord til de tilstedeværende troende, som han ofte tiltalte som «(Mitt) folk», «disciple» eller «arbeidere», og av og til også som «(elsket) Israel». I videre forstand retter hans ord seg imidlertid, med unntak av enkelte tilfeller, til hele det åndelige Israel, hele Guds folk i hele verden og til mennesker av alle folkeslag, raser og religioner. Men vil disse ta imot og anerkjenne det nye Guds ord med glede?

Dette skal og må ikke være anledning til å grunnlegge et nytt trossamfunn, en ny kirke eller en ny sekt. Det er Guds kall til fornyelse og åndeliggjøring av mennesket og alle dets samfunnsmessige og religiøse institusjoner. Den som forkaster Hans tredje testamente for menneskeheten, forkaster Ham selv og Hans Hellige Ånd som åpenbarer seg der. Dette advarende ordet fra Guds nye kjærlighetsbudskap selv må alle tenke nøye over og ta til seg, likeså de advarslene som finnes i Jesu lignelser om de «kloke og de uforstandige jomfruene» (Matt. 25, 1-13) og om det «kongelige bryllupet» (Matt. 22, 2-14). For dette ordet er den hellige olje for Åndens slukkende lys, det er brødet og vinen fra Herrens bord, den evige næring og forfriskning for sjelen.

Innhold

Forord	6
Innledning	9
I. Kristi gjenkomst – Den tredje åpenbaringstiden	32
Kapittel 1 – I forventning om Kristi gjenkomst	32
Innledende a nsikt i frelseshistorien	32
Håp og forventninger	33
Bibelske løfter	35
Oppfylte tegn	37
Kapittel 2 – Morgenrøden i den tredje tid	38
Den første kunngjøringen	38
Budskap og veiledninger fra hele verden	39
Elias' virke som Herrens forløper	41
Kapittel 3 – Den åndelige solen ved Kristi gjenkomst	44
Herrens komme	44
Alle øyne skal se meg	46
Kapittel 4 – Undervisningen gjennom guddommelige åpenbaringer	48
Kilden til åpenbaringene	48
Åpenbaringsstedene og mottakerne av åpenbaringene	49
Overføringen av guddommelige åpenbaringer	52
Formen på åpenbaringene	56
Den tidsmessige begrensningen av åpenbaringene	58
Kapittel 5 – Grunnen til den nye gudsåpenbaringen	58
Guds frelsesvilje	58
Fjerningen av vrangforestillinger og ytre kultformer	60
Opplysning om det sanne livet	62
Menneskets utvikling, åndeliggjøring og frelse	65
Kapittel 6 – Det tredje testamente og livets store bok	66
Boken om Guds kjærlighet, sannhet og visdom	66

Kapittel 7 – Virkningen og betydningen av åndslæren	71
Virkningen av åpenbaringene.....	71
Innsikt og håp fra det nye ordet	73
Kapittel 8 – Kristi nye menigheter, disipler, apostler og Guds sendebud.....	79
Lys og skygge i åpenbaringsmenighetene	79
Sann disippelskap, nye apostler	84
Guds sendebud i hele verden og til alle tider	85
II. Tilbakeblikk på den første og andre åpenbaringstiden.....	88
Kapittel 9 – Historier og skikkelser fra Israels folk	88
Historien om syndefallet	89
Viljesfrihet og arvesynden	89
Syndfloden	90
Abrahams offervilje	91
Jakobs drømmebilde av himmelstigen	91
Josef og hans brødre.....	92
Israels folkets vandring gjennom ørkenen under Moses	93
Elias' kamp for den sanne Gud	93
De tolv stammene av Israel	94
Profetene og de første kongene av Israel	95
Kapittel 10 – Da tiden var fullført	96
Profetiske spådommer	96
Messiasforventningen hos det jødiske folk.....	96
Maria, Jesu biologiske mor	97
Tilbedelsen av Jesusbarnet.....	97
Kjærlighetsbåndet mellom Jesus og Maria	98
Jesu kunnskap og visdom	98
Menneskenes manglende forståelse i Nasaret	99
Kapittel 11 – Jesu virke på jorden	99
Dåpen i Jordan; forberedelsestiden i ørkenen	99

Jesu enhet med Gud	100
Manglende anerkjennelse av Jesus som den forventede Messias.....	101
Jesus som frelsende gjest blant det enkle folket.....	101
Den utrettelige forkynneren Jesus	102
Jesu kjærlighet til barn og natur	103
Jesu lære	103
Jesu «under»	104
Den utro kvinnen	106
Maria Magdalena.....	106
Nikodemus og spørsmålet om reinkarnasjon.....	107
Jesu forvandling	107
Manglende mot til å bekjenne seg	108
Fiendtlighet mot Jesus.....	109
Avskjedsmelding	109
Jesu inntog i Jerusalem	110
Det siste nattverdsmåltidet	111
Kapittel 12 – Lidelse, død og oppstandelse	112
Jesu livslange anstrengelser og lidelser	112
Judas' forræderi.....	113
Jesu lidelse	114
Jesu frelsesverk i de hinsidige verdener	118
Jesu åpenbaring etter oppstandelsen	120
Kapittel 13 – Jesu og apostlenes oppdrag og betydning.....	121
Korrigerer av det gamle gudsbildet og dets tradisjoner	121
Jesu forbilde.....	122
Betydningen av Jesu lære	123
Kall, læretid og prøvelser for Jesu disipler	123
Apostelen Johannes.....	124
Apostlene Peter og Paulus.....	125

Apostlenes forbilledlighet	126
Utbredelsen av kristendommen	127
III. Tiden for kirkekristendommen	128
Kapittel 14 – Kristendom, kirker og kulter	128
Kristendommens utvikling	128
Ritualer	129
Presteskapet	130
Nattverd og messe.....	132
Dåpen.....	133
Minne om de døde	134
Materielle symboler, kors og relikvier	135
Helgenkult.....	136
Kirkelige høytider.....	137
Guds nærvær til tross for falske kultformer	138
Kapittel 15 – Skinnkristne, kirkelige vranglærer og misforhold	139
Navnekristne.....	139
Vantro og trosfanatikere	141
Forvrengninger av Jesu lære og deres konsekvenser.....	142
Feilutviklinger og misforhold i kristendommen	144
IV. Loven – kjærlighet til Gud og neste	146
Kapittel 16 – Den guddommelige loven.....	146
Kraften i den guddommelige loven	146
Guds kjærlighetslov i åndsverket	147
Brudd på de guddommelige lovene og konsekvensene av dette	148
Oppfyllelsen av den høyeste loven.....	149
Kapittel 17 – Den nye måten å tilbe Gud på	151
Utviklingen av tilbedelsesformene	151
Skinnbønner uten hengivenhet og tro	152
Den sanne bønnen.....	153

De fire aspektene ved den fullkomne bønnen	155
Den spontane hjertebønnen uten ord	156
Den daglige bønnen.....	158
Hviledagen som en dag for selvrefleksjon.....	158
Be, så skal dere få	159
Velsignelsen ved forbønn	161
Nødvendigheten av bønn	162
De helbredende virkningene av bønnelivet	162
Bønnens kraft	164
Kjærlighet til Gud og til neste som tilbedelse av Gud	165
Samtalen mellom Gud og mennesket	167
Kapittel 18 – Barmhjertighetsgjerninger og kjærlighetens sentrale betydning	170
Den tilbakevirkende velsignelsen ved gode gjerninger	170
Ekte og falsk velgjørenhet	171
Åndelig og materiell kjærlighetshandling.....	172
Kjærlighetens omfattende betydning	173
Kjærlighetens høye makt.....	175
V. Åpenbaringsformer og Guds virke	176
Kapittel 19 – Guds treenighet	176
Guds enhet med Kristus og Den Hellige Ånd.....	176
Guds tre åpenbaringsmåter.....	177
Gud som skapende ånd og far	180
Kristus, kjærligheten og Guds ord	181
Den Hellige Ånd — Guds sannhet og visdom	182
Kapittel 20 – Maria, Guds moderlige kjærlighet	182
Marias jordiske tilværelse i ydmykhet.....	183
Maria og Jesus	183
Marias jomfruelighet	184

Maria som forbilde for kvinnen.....	185
Maria som forbeder, trøster og medforløser for menneskene.....	186
Marias guddommelige natur	188
Marias universelle utstråling	189
Kapittel 21 – Guds allmakt, allstedevarer og rettferdighet	189
Guds makt.....	189
Guds nærvær i alt det skapte	191
Skjebneslag.....	193
Guds rettferdighet	194
Kapittel 22 – Guds kjærlighet, omsorg og nåde.....	197
Den himmelske Fars kjærlighet	197
Guds omsorg og hjelp	198
Den Allerhøyestes ydmykhet.....	200
Guds medfølelse og medlidelse.....	201
Guds tilgivelse, nåde og barmhjertighet	201
Kapittel 23 – Guds inspirasjoner og åpenbaringer.....	203
Guddommelige inspirasjoner	203
Tilpasningen av guddommelige åpenbaringer til menneskenes forståelse.....	204
Ulike former for Guds åpenbaringer	205
Nødvendigheten av guddommelige åpenbaringer.....	207
Den uendelige vidden av guddommelige åpenbaringer	208
Åpenbaringen av Guds nærvær i mennesket	209
VI. Skapelsen	210
Kapittel 24 – Den åndelige og den materielle skapelsen	210
Skaperverket av åndelige vesener.....	210
De store åndenes virke i skapelsesverket.....	211
Guds forsynstanker.....	211
Skapelsen av materielle verdener for åndelige vesener	211
Menneskets skapelse.....	212

Minnet om paradiset	213
Menneskets natur.....	213
Skaperens enhet med skapelsen	213
Kapittel 25 – Naturen	214
Naturlovene	214
Guds nærvær i naturen	215
Naturen, Guds skapelse og lignelse for det åndelige	215
Guds barns makt over naturen.....	216
Mennesket og naturen	216
Kapittel 26 – Andre verdener	218
Kristi universelle lys	218
Den åndelige forbindelsen mellom verdenene	219
Å bli kjent med andre verdener og livsformer	220
Stjernenes bestemmelse	221
Kapittel 27 – Livet etter døden	221
Den nødvendige kunnskapen om det åndelige livet	222
«Himmel» og «helvete»	222
Himmelens musikk	225
I Min Fars hus er det mange «boliger».....	226
VII Utviklingsveien mot fullkommenhet	227
Kapittel 28 – Døden, døden og oppvåkningen i det hinsidige	227
Åndens udødelighet.....	227
Forberedelse på å forlate denne verden	227
Overgangen til den andre verden.....	229
«Dødssøvnen»	230
Gjenforeningen i det hinsidige	231
Dommen over ånden gjennom ens egen samvittighet	231
Den gjenvunne åndelige bevisstheten	234
Kapittel 29 – Renselse og oppstigning av sjelene i det hinsidige	236

Samvittighetskvaler, anger og selvanklager	236
Den utlignende rettferdigheten	237
Sjelenes oppstigning til Guds rike	238
Kapittel 30 – Sjelenes utvikling gjennom reinkarnasjoner.....	241
Utviklingsloven	241
«Kjøttets oppstandelse» — riktig forstått	242
Sjelens ulike utviklingsnivå	243
Kunnskapen om tidligere jordeliv og ens eget utviklingsnivå	243
Kjærlighet som en nødvendighet for den åndelig-sjelslige utviklingen	244
Ulike grunner til reinkarnasjoner	245
Veien til fullkommenhet	246
Livets universelle skole	247
Overbevisningskraften i reinkarnasjonslæren.....	249
En sjels reinkarnasjonsveier	249
Kapittel 31 – Redning, frelse og evig frelse	251
Rettelse av feilaktige forestillinger om forløsningen	252
«Himmelen» må erobres	255
Den mektigste kraften til frelse	258
Frelse og frelse for hver sjel	259
Guds barns strålende fremtid.....	261
VIII. Mennesket	262
Kapittel 32 – Inkarnasjon, natur og oppgave for mennesket	262
Inkarnasjonen på jorden.....	263
Den riktige vurderingen av kroppen og dens ledelse av ånden	264
Betydningen og oppgaven til sjel, ånd og samvittighet i mennesket.....	265
Guds tempel i mennesket.....	268
Kapittel 33 – Mann og kvinne, foreldre og barn, ekteskap og familie.....	270
Forholdet mellom mann og kvinne	270
Mannens natur og oppgave.....	271

Kvinnen, hustruen og moren	273
Oppdragelsen av barn og ungdom	274
Et ord til barna og jomfruene	276
Ekteskap og familie	277
Kapittel 34 – Viljesfrihet og samvittighet	279
Betydningen av samvittigheten og viljesfriheten	279
Misbruket av viljesfriheten	281
Den nødvendige etterlevelsen av samvittighetens impulser	283
Kampen mellom fri vilje og samvittighet	283
Skjerpelse av samvittigheten gjennom det nye Gudsordet	285
Kapittel 35 – Tankenes, følelsenes og viljens kraft	286
Sending og mottak av tanker og deres virkninger	286
Kraften i følelser, ønsker eller frykt	288
Mangelen på selvbeherskelse	288
IX Læresetninger om guddommelig visdom	289
Kapittel 36 – Tro, sannhet og erkjennelse	289
Den altseirende troen	289
Å erkjenne Guds sannhet	290
Erkjennelsen av det åndelige og guddommelige	292
Forutsetninger for åndelig erkjennelse	293
Den nødvendige bevissthetsutvidelsen hos mennesket	293
Kapittel 37 – Den riktige forståelsen av bibelske tekster	295
Tolkningen av bibelske ord og løfter	295
Jesu åpenbaring gjennom apostelen Johannes	299
Kapittel 38 – De tre åpenbaringstidene og de syv segl-epoker	300
Avhengigheten mellom Guds åpenbaringer og utviklingen	300
Guds tre testamenter	302
Den tredje tiden	304
De syv epoker i frelseshistorien	305

Kapittel 39 – Det jordiske og det åndelige Israel	308
Israels historiske oppdrag, dets svikt.....	308
Splittelsen av det jødiske folk i jordisk og åndelig sinnede	309
Det åndelige folket Israel.....	311
De 144 000 utvalgte og merkede	313
Kapittel 40 – Kreftene til det gode og det onde	315
Opprinnelsen til det gode og det onde.....	315
Hovmod og ydmykhet	318
Det gode, mennesket med god vilje	319
Det onde, mennesket som har falt for det onde.....	320
Kampen mellom det gode og det onde	321
Fristelser og forførelser	322
Moralske forbrytelser	323
Det ondes maktesløshet og forgjengelighet.....	324
Tilgivelsens kraft	324
Kapittel 41 – Forbindelsen mellom denne verden og den hinsidige	325
Inspirasjon og hjelp fra den åndelige verden	325
Forvirrede og ondsinnede ånder	327
Åndenes kamp om menneskene	330
Forbindelsen med Guds ånde verden	331
Kapittel 42 – Skyld og soning, prøvelser og lidelser	333
Nødvendigheten av anger og soning	333
Soningsloven.....	335
Årsaken til prøvelser og lidelser	335
Tro, underkastelse og ydmykhet i prøvelsene	337
Betydningen av lidelse og smerte.....	338
Kapittel 43 – Sykdom, helbredelse og fornyelse.....	340
Sykdommens opprinnelse og mening	340
Helbredelse ved egen kraft	340

Menneskets fornyelse	342
Kapittel 44 – Livet i guddommelig forstand	342
Den nødvendige balansen	342
Gode og ødeleggende gleder	343
Velsignet og ulykkelig rikdom	344
Loven om å gi	345
Oppfyllelsen av plikter og oppgaver	346
Kapittel 45 – Forutbestemmelse, mening og oppfyllelse i livet	347
Guds forsyn og bestemmelse i menneskets skjebne	347
I livets skole	350
Menneskelivets mening og verdi	350
X Materialisme og spiritualisme	353
Kapittel 46 – Det villedede, materialistiske mennesket	353
Menneskets åndelige treghet, uvitenhet og hovmod	353
Manglende vilje til å gi avkall, anstrenge seg og ta ansvar	355
Menneskets sjelslige elendighet	357
Feilaktig jordisk atferd og dens konsekvenser	359
Kapittel 47 – Materialisme og spiritualisme	360
Virkningen av den rådende materialismen	360
Spiritualismens vesen	361
Hvem kan med rette kalle seg spiritualist?	362
Spiritualismen i religionene og trosretningene	363
Kapittel 48 – Åndelige gaver og åndeliggjøring	364
Menneskets åndelige evner	365
Forutsetninger og kjennetegn på ekte åndelighet	368
Den velsignende virkningen av åndelighet	369
XI Menneskeheten	370
Kapittel 49 – Religion og rettsvesen	370
Ingen religion eller trosretning er den eneste sanne	370

Religionenes fiendtlighet mot utvikling.....	372
Forholdet mellom religion og vitenskap.....	373
Den jordiske rettferdighetens hardhet og urettferdighet.....	374
Menneskets hardhjertede selvrettferdighet.....	375
Den jordiske rettferdighet som et nødvendig onde.....	375
Kapittel 50 – Utdanning og vitenskap	376
Forfengelighet og kunnskapsstolthet	376
Konsekvensene av materialistisk, intellektuell tenkning.....	377
Inspirasjon til nye vitenskapelige erkjennelser fra Gud og den åndelige verden.....	380
Anerkjennelsen av forskere som arbeider for menneskehetens beste	382
Kapittel 51 – Makthavere, maktmisbruk og kriger	383
Den forgjengelige villfarelsen om jordisk makt og storhet	383
Den tilegnede maktutøvelsen over mennesker og folk	384
Refleksjoner om andre verdenskrig.....	386
Krigens forkastelighet og meningsløshet	388
Kapittel 52 – Urettferdighet og menneskehetens forfall.....	389
De sterkes undertrykkelse og utnyttelse av de svake	390
Menneskehetens fordervelse.....	392
Den omvendte verden til en umoden menneskehet	393
XII Dom og renkelse av menneskeheten	395
Kapittel 53 – Dommens tid er kommet.....	395
Høsten av fruktene av menneskets såing.....	395
Renselse av menneskeheten i dommen.....	396
Guds kjærlighet i dommen	398
Kapittel 54 – Kampen mellom verdenssyn, religioner og kirker	399
Åndelige kamper før Kristi fredsrrike på jorden	399
Kampen om åndelig overherredømme på jorden.....	400
Kampen mot åndslæren	401

Ignorering eller bekjempelse av åndelige budskap og åndelig helbredelse	403
Kapittel 55 – Renselse av jorden og menneskeheten i dommen.....	404
Guds og naturens advarende stemme før renselsesdommen	404
Det ondes makt og herredømme blir brutt.....	406
Apokalyptiske kriger, epidemier, plager og ødeleggelser	408
Natur og naturkatastrofer	409
Guds kjærlighetsrettferdighet og barmhjertighet.....	411
Virkningen av dommen	412
XIII Forvandling og fullendelse av verden og skapelsen.....	413
Kapittel 56 – Seier og anerkjennelse av Kristi åndsverk	413
Spredningen av åndslæren gjennom Guds sendebud.....	413
Kampen om anerkjennelsen av det nye ordet	414
Kraften i Den Hellige Ånds lære.....	414
Erkjennelsen av Kristi gjenkomst i hele verden.....	416
Kapittel 57 – Omvendelse og forandring på alle områder.....	417
Nye og dypere erkjennelser.....	417
Opplysning gjennom gudsendte mennesker.....	419
Menneskets forvandling.....	420
Forandringer og omveltninger på alle livets områder.....	423
Kapittel 58 – Kristi fredsrike og fullendelsen av skapelsen.....	425
Den avgjørende makten i Kristi fredsrike	425
Det nye mennesket.....	425
Jorden som det lovede land og et speilbilde av himmelriket.....	427
Fullendelsen av skapelsen	429
Lovsangen til den gjenopprettede skapelsens harmoni.....	430
XIV Misjonsoppdraget	431
Kapittel 59 – Oppdrag om å spre det nye Guds ord.....	431
Instruksjoner for utgivelse av bokbind, utdrag og oversettelser	431

Retten til å bli kjent med det nye Guds ord	432
Instruksjoner for spredningen av åndslæren	433
Kapittel 60 – Å virke i Kristi ånd	435
Nødvendige egenskaper, dyder og evner hos de nye disiplene	435
Den rette oppførselen ved formidlingen av ordet	439
Den rette måten å forkynne ordet på	441
Oppdrag om trøst og helbredelse av dem som lider fysisk og sjelslig	444
Tidspunktet for oppbruddet til den verdensomspennende misjonen	446
XV. Formaninger, advarsler, undervisning.....	446
Kapittel 61 – Herrens formaninger og advarsler.....	446
Bud og pålegg	446
Tro, håp, kjærlighet, ydmykhet, tillit	448
Bønn, studier, årvåkenhet, fornyelse og åndeliggjøring	449
Advarsler rettet til åpenbaringsmenighetene	451
Advarsel mot fortsettelse av åpenbaringene etter 1950 og falske «Kristus- åpenbaringer»	452
Dårlige egenskaper, hykleri, lastefullhet	454
Falske botøvelser og falske forventninger.....	455
Advarsel til folkeslagene og de mektige på jorden.....	456
Kapittel 62 – Ord til de tilstedeværende tilhørerne i Mexico	457
Ord til de tilstedeværende tilhørerne i Mexico.....	457
Kapittel 63 – Undervisning for menighetene og alle Kristi disipler.....	473
Kristi åndsverk	473
Det åndelige Israel og det jødiske folk	482
Discipelskap og åndelighet	484
Utvikling.....	494
Renselse og fullkommenhet	498
På denne siden og på den andre siden av det jordiske	501
Åpenbaringer fra det guddommelige	505

Mennesket og dets bestemmelse	508
Dårlige vaner, feiltrinn, villfarelser	513
Renselse og åndeliggjøring av menneskeheten	516
XVI. Profetier og lignelser, trøst og løfte	518
Kapittel 64 – Profetier	518
Oppfyllelsen av gamle og nye profetier	518
Stor folke-profeti fra 10. januar 1945, mot slutten av andre verdenskrig .	519
Kriger og naturkatastrofer — tegn på himmelen	520
Profeti om splittelsen av de meksikanske menighetene	521
Kapittel 65 – Lignelser, trøst og løfte	522
Lignelsen om de dårlige forvalterne	522
Lignelsen om ørkenvandringen til den store byen	523
Lignelsen om en konges storsinn	526
Saligprisninger og velsignelser	528
Oppmuntringer til oppadgående utvikling	529
Guds kall	530
Oppfordring til menneskene i denne tiden:	530
Oppfordring til de intellektuelle:	530
Oppfordring til de trette og tyngede:	530
Oppfordring til det åndelige Israel:	531
De guddommelige læresetningene i Mexico 1866-1950	532

1. Kristi gjenkomst – Den tredje åpenbaringstiden

Kapittel 1 – I forventning om Kristi gjenkomst

Innledende a nsikt i frelseshistorien

1. I tidens begynnelse manglet verden kjærlighet. De første menneskene var langt fra å føle og forstå den guddommelige kraften – den essensen av Ånden, opphavet til alt skapt.

2. De trodde på Gud, men tilskrev Ham bare makt og rettferdighet. Menneskene trodde de forsto det guddommelige språket gjennom naturens elementer; derfor tenkte de, når de så naturen mild og fredfull, at Herren var fornøyd med menneskenes gjerninger; men når naturkreftene ble sluppet løs, mente de å gjenkjenne Guds vrede, som ga seg til kjenne i denne formen.

3. I menneskenes hjerter hadde det dannet seg et bilde av en fryktelig Gud, som bar på vrede og hevnløst. Når de derfor trodde at de hadde fornærmet Gud, ofret de brennoffer og gaver til Ham i håp om å forsone Ham.

4. Jeg sier dere at disse offergavene ikke var inspirert av kjærlighet til Gud: det var frykten for den guddommelige rettferdighet, frykten for straff, som drev de første folkene til å betale skatt til sin Herre. 5. Den guddommelige Ånd kalte de ganske enkelt Gud, men aldri Far eller Mester.

6. Det var patriarkene og de første profetene som begynte å gjøre det klart for menneskene at Gud riktignok var rettferdighet – ja, men fullkommen rettferdighet; at han fremfor alt var Far og som Far elsket alle sine skapninger.

7. Skritt for skritt vandret menneskeheten langsomt på veien mot sin åndelige utvikling og fortsatte sin pilegrimsreise, gikk fra en tidsalder til en annen og lærte gjennom de åpenbaringene som Gud til alle tider ga sine barn, litt mer om det guddommelige mysterium.

8. Likevel oppnådde mennesket ikke full erkjennelse av den guddommelige kjærligheten; for det elsket ikke Gud virkelig som en far, og det var heller ikke i stand til å føle i sitt hjerte den kjærligheten som dets Herre alltid viste det.

9. Det var nødvendig at den fullkomne kjærligheten ble menneske, at «Ordet» inkarnerte seg og antok en kropp som var håndgripelig og synlig for menneskene, slik at de endelig kunne erfare hvor sterkt og på hvilken måte Gud elsket dem.

10. Ikke alle erkjente Faderens nærvær i Jesus. Hvordan skulle de også kunne kjenne ham igjen, når Jesus var ydmyk, medfølende og kjærlig selv overfor dem som fornærmet ham? De anså Gud for å være sterk og stolt overfor sine fiender, dømmende og fryktingytende for dem som fornærmet ham.

11. Men like mange som avviste dette ordet, var det også mange som trodde på det – det ordet som trengte inn i hjertets innerste. Den måten å helbrede lidelse og uhelbredelige sykdommer på, bare med en kjærtegn, et blikk av uendelig medfølelse, med et ord av håp, den læren som var løftet om en ny verden, et liv fullt av lys og rettferdighet, kunne ikke lenger utslettes fra mange hjerter som forsto at dette guddommelige mennesket var Faderens sannhet, den guddommelige kjærligheten til Ham som menneskene ikke kjente og derfor ikke kunne elske.

12. Frøet til denne høyeste sannhet var for alltid sådd i menneskehetens hjerte. Kristus var såmannen, og Han pleier fortsatt sitt frø. Deretter vil Han høste sin frukt og for alltid glede seg over den. Da vil Han ikke lenger si i sitt ord: «Jeg er sulten» eller «Jeg er tørst», for endelig vil Hans barn elske Ham, slik Han har elsket dem siden begynnelsen.

13. Hvem taler til dere om Kristus, disipler? Han selv.

14. Det er meg, «Ordet», som på ny taler til deg, menneskehet. Kjenn meg igjen, tvil ikke på min tilstedeværelse på grunn av den beskjedne skikkelse jeg viser meg i. Hos meg kan det ikke finnes noen hovmod.

15. Kjenn meg igjen på min tidligere livsvei på jorden, husk at jeg døde like ydmykt som jeg ble født og levde. (296, 4-16)

Håp og forventninger

16. Etter at jeg forlot verden i den «andre tid», ble min gjenkomst forventet fra generasjon til generasjon blant dem som bevarte troen på meg. Den guddommelige løften ble videreført fra foreldre til barn, og mitt ord holdt lengselen etter å oppleve min gjenkomst levende.

17. Hver generasjon trodde at den var den utvalgte, i forventning om at Herrens ord skulle oppfylles i den.

18. Slik gikk tiden, og også generasjonene gikk, og fra hjertene ble mitt løfte stadig mer fortrengt, og man glemte å våke og be. (356, 4-5)

19. Verden er underkastet prøvelsen, nasjonene føler hele byrden av min rettferdighet som faller over dem, og mitt lys, min stemme som kaller på dere, gjør seg gjeldende i hele menneskeheten.

20. Menneskene føler min nærvær, de oppfatter min universelle stråle som faller ned og hviler over dem. De aner meg uten å kjenne dette verket*, uten å ha hørt mitt ord, og de løfter sine sjeler opp til meg for å spørre meg: «Herre, i hvilken tid lever vi? Disse prøvelser og lidelser som har rammet menneskene – hva betyr de, Far? Hører du ikke denne verdens klager? Har du ikke sagt at du ville komme tilbake? Når skal du da komme, o Herre?» Og i hver trosgruppe og trossamfunn løfter mine barns ånd seg, og de søker meg, ber meg, spør meg og venter på meg. (222, 29)

** Kristi åpenbaringer ved hans gjenkomst i ordet, i åndelig form, som begynte i 1866 i Mexico gjennom forløperen Elias.*

21. Menneskene spør Meg og sier til Meg: «Herre, hvis Du eksisterer, hvorfor åpenbarer Du Deg ikke blant oss, selv om Du til andre tider har kommet ned til vår jordiske verden? Hvorfor kommer du ikke i dag? Er vår gudløshet nå så stor at den hindrer deg i å komme oss til hjelp? Du har alltid søkt de fortapte, de «blinde», de «spedalske» – nå er verden full av dem. Vekker vi ikke lenger din medfølelse?

22. Du har sagt til dine apostler at du ville vende tilbake til menneskene og at du ville gi tegn på ditt komme, som vi nå tror vi ser. Hvorfor viser du oss ikke ditt ansikt?»

23. Se, slik venter menneskene på Meg uten å føle at Jeg er blant dem. Jeg er foran deres øyne, og de ser Meg ikke; Jeg taler til dem, og de hører ikke Min stemme; og når de endelig ser Meg et øyeblikk, fornektet de Meg. Men Jeg fortsetter å vitne om Meg selv, og de som håper på Meg, vil Jeg fortsatt vente på.

24. Men sannelig, tegnene på min åpenbaring i denne tiden har vært store; selv menneskenes blod, utgytt i strømmer og som har fuktet jorden, har varslet tiden for min tilstedeværelse blant dere som Den Hellige Ånd. (62, 27-29)

25. Ingen bør bli overrasket over min tilstedeværelse. Allerede gjennom Jesus viste jeg dere hendelsene som ville kunngjøre min åpenbaring som Sannhetens Ånd. Jeg sa også til dere at min komme ville skje i Ånden, slik at ingen skulle forvente materielle manifestasjoner som aldri vil komme.

26. Se på det jødiske folk, som fortsatt venter på Messias, uten at han kommer i den form de forventer, fordi den sanne allerede var blant dem, og de kjente ham ikke igjen.

27. Menneskehet, vil du ikke anerkjenne min nye åpenbaring, for å fortsette å vente på meg i henhold til din tro og ikke i henhold til det jeg lovet deg? (99, 2)

28. Verden skal ikke vente på en ny Messias. Slik Jeg lovet å komme tilbake, har Jeg også latt dere vite at Mitt komme vil være åndelig; men menneskene har aldri forstått å forberede seg på å ta imot Meg.

29. Den gang tvilte menneskene på at Gud kunne være skjult i Jesus, som de anså for å være et menneske som alle andre og like fattig som hvem som helst. Likevel kom menneskene senere, i betraktning av Kristi mektige gjerninger, til den overbevisning at i den mannen som ble født i verden, vokste opp og døde, var Guds «Ord». Men i dagens tid ville mange mennesker bare bekrefte mitt komme hvis Jeg kom som menneske, slik jeg gjorde i den andre tiden.

30. Bevisene for at Jeg kommer i Ånden og på den måten åpenbarer Meg for menneskeheten, vil tross vitnesbyrdene ikke bli anerkjent av alle, for materialismen vil være som en mørk binde for øynene på mange.

31. Hvor mange ønsker å se Kristus lide igjen i verden og motta et mirakel fra Ham for å tro på Hans nærvær eller Hans eksistens. Men sannelig, Jeg sier dere: På denne jorden vil det ikke lenger være noen krybbe som ser Meg bli født som menneske, og heller ikke et nytt Golgata som ser Meg dø. Nå vil alle som gjenoppstår til det sanne liv, føle at de blir født i sitt hjerte, på samme måte som alle som hardnakket forblir i synden, vil føle at de dør i sitt hjerte. (88, 27-29)
32. Se hvor mange mennesker i denne tiden som utforsker skriftene fra fortiden, tenker over profetene og prøver å forstå løftene som Kristus ga om sin gjenkomst.
33. Hør hvordan de sier: «Mesteren er nær» – «Herren er allerede her», eller: «Han kommer snart», og legger til: «Tegnene på hans gjenkomst er klare og åpenbare.»
34. Noen søker og roper på Meg, andre føler Min nærvær, og atter andre aner Min komme i Ånden.
35. Å, om bare alle allerede hadde den tørsten etter innsikt, om bare alle hadde det begjæret etter kunnskap om den høyeste sannhet! (239, 68-71)
36. Se hvordan menneskene i alle trosretninger og sekter gransker tiden, livet og hendelsene i håp om å oppdage tegnene som kunngjør min ankomst. Det er uvitende mennesker som ikke vet at Jeg allerede for lenge siden har åpenbart Meg, og at denne form for åpenbaring snart vil ta slutt.
37. Men Jeg sier dere også dette, at mange av dem som venter på Meg med så stor lengsel, ikke ville kjenne Meg igjen hvis de var vitne til den måten Jeg åpenbarer Meg på, men snarere ville avvise Meg fullstendig.
38. Bare vitnesbyrdene vil nå frem til dem, og gjennom disse vil de likevel tro at Jeg har vært blant mine barn.
39. Også dere har ventet på meg indre utålmodighet; men jeg visste at dere ville kjenne meg igjen og høre til mine arbeidere i denne tiden. (255, 2-4)

Bibelske løfter

40. I min åpenbaring gjennom Jesus kunngjorde Jeg dere Den Hellige Ånds komme; men menneskene trodde at det dreide seg om en guddom som – ukjent for dem – befant seg i Gud, uten å kunne forstå at når Jeg talte om Den Hellige Ånd, talte Jeg til dere om den ene Gud, som forberedte den tid da Han ville åpenbare seg for menneskene gjennom menneskets forstand. (8, 4)
41. Hvorfor skulle noen bli overrasket over mine nye åpenbaringer? Sannelig, Jeg sier dere: Patriarkene i gamle tider hadde allerede kunnskap om denne tidsalders komme, seerne fra andre epoker hadde sett den, og profetene kunngjorde den. Det var et guddommelig løfte som var gitt menneskene lenge før Jeg kom til verden i Jesus.

42. Da Jeg kunngjorde Mitt gjenkomst for Mine disipler og fortalte dem hvordan Jeg ville åpenbare Meg for menneskene, hadde det allerede gått lang tid siden løftet ble gitt dere.

43. Nå har dere forløpet av den tiden foran øynene, her går disse profetiene i oppfyllelse. Hvem kan bli overrasket over dette? Bare de som har sovet i mørket*, eller de som har utslettet mine løfter i seg selv. (12, 97-99)

** Begrepet «mørke» har her og andre steder betydningen «uvitenhet», «uvitenhet», mens «lys» i motsatt forstand brukes som symbol på «innsikt», «opplysning».*

44. Da Jeg visste at dere bare i liten grad ville fordype dere i Mine læresetninger, og Jeg forutså de feiltakelser dere ville begå ved tolkningen av Mine åpenbaringer, kunngjorde Jeg Min gjenkomst ved å si dere at Jeg ville sende dere Sannhetens Ånd, for at han skulle oppklare mange hemmeligheter og forklare dere det dere ikke har forstått.

45. For i kjernen av mitt profetiske ord ga jeg dere beskjed om at jeg i denne tiden ikke ville komme som på Sinai, med lyn og torden, og heller ikke at jeg ville bli menneske og menneskeliggjøre min kjærlighet og mine ord slik jeg gjorde i den «andre tiden», men at jeg i strålen av min visdom ville komme til deres ånd, overraske deres forstand med inspirasjonens lys og rope ved dørene til deres hjerter med en stemme som deres ånd forstår. Disse forutsigelsene og løftene går i oppfyllelse akkurat nå.

46. Det er nok å forberede dere litt for å se mitt lys og føle nærværet av min Ånd – den samme som kunngjorde for dere at han ville komme for å undervise dere og åpenbare sannheten. (108, 22-23)

47. Det er mange som av frykt eller mangel på flid ikke har utviklet seg og bare følger Moseloven uten å anerkjenne Messias' komme, og andre som, selv om de tror på Jesus, likevel ikke har ventet på den lovede Trøsterånden. Nå er Jeg kommet ned for tredje gang, og de har ikke ventet på Meg.

48. Englene har kunngjort disse åpenbaringene, og deres rop har fylt rommet. Har dere gjenkjent dem? Det er den åndelige verden som har kommet til dere for å vitne om min tilstedeværelse. Alt som står skrevet, skal gå i oppfyllelse. Ødeleggelsen som er utløst, skal overvinne menneskets hovmod og forfengeligheit, og dette mennesket – som er blitt ydmykt – skal søke meg og kalle meg Far. (179, 38-39)

49. Følgende sa Jeg til dere på den tiden: «Det Jeg har sagt til dere, er ikke alt Jeg må lære dere. For at dere skal få vite alt, må Jeg først gå bort og sende dere Sannhetens Ånd, så han kan forklare alt det Jeg har sagt og gjort. Jeg lover dere Trøsteren i prøvelsens tider.» Men den Trøsteren, den Forklareren, er Jeg selv, som vender tilbake for å opplyse dere og hjelpe dere å forstå de tidligere læresetningene og denne nye, som Jeg nå bringer dere. (339, 26)

50. I visdommen ligger den helbredende balsam og den trøst som deres hjerter lengter etter. Derfor lovet jeg dere en gang Sannhetens Ånd som Trøstens Ånd. Men det er uunnværlig å ha tro for ikke å bli stående på veien eller føle frykt i møte med prøvelsene. (263, 10-11)

Oppfylte tegn

51. Det er få mennesker som erkjenner tegnene på at en ny tidsalder har brutt frem og at Jeg for tiden åpenbarer Meg åndelig for menneskeheten. I sin overvekt vier de sitt liv og sine anstrengelser til materiell fremgang, og i denne hensynsløse og til tider blodige kampen for å nå sine mål lever de som blinde, mister de retningen, vet de ikke lenger hva de streber etter, kan de ikke se den lyse glansen fra den nye daggry, oppfatter de ikke tegnene og er langt fra å tilegne seg kunnskapen om mine åpenbaringer.

52. Denne menneskeheten har trodd mer på menneskers læresetninger og ord enn på de åpenbaringene Jeg har gitt den gjennom tidene. Venter dere kanskje på at Faderen i sin rettferdighet skal sende dere enda større tegn enn dem dere ser overalt, slik at dere kan føle og tro at dette er den tid som er forutsagt for Min åpenbaring som Sannhetens Ånd? Å, dere småtroende mennesker! Nå vil dere forstå, disipler, hvorfor Jeg av og til sier til dere at Min stemme roper i ørkenen, fordi det ikke er noen som hører den og virkelig tar den til seg. (93, 27-28)

53. For at alle mennesker på jorden skal kunne tro på sannheten i dette budskapet, har Jeg sørget for at de tegnene som ble profetert i gamle tider, har vært merkbare over hele jordkloden – profetier som talte om min gjenkomst.

54. Derfor vil menneskene, når dette gode budskap når ut til nasjonene, utforske og undersøke alt som ble sagt til dem i disse tider, og overrasket og glade vil de oppdage at alt som ble kunngjort og lovet om min gjenkomst, trofast har gått i oppfyllelse, slik det sømmes seg den som bare har én vilje, ett ord og én lov. (251, 49)

55. I den «andre tid»* kunngjorde Jeg mine apostler Min nye åpenbaring, og da de spurte Meg hvilke tegn som ville kunngjøre den tiden, kunngjorde Jeg dem ett etter ett, så vel som bevisene Jeg ville gi dem.

** Frelsehistorien blir av Kristus delt inn i 3 store avsnitt, tidsaldre eller «tider», hvor den «andre tiden» er den med Guds åpenbaring gjennom Jesus og tiden etterpå (for nærmere detaljer, se kapittel 38)*

56. Forvarslene har vist seg helt til det siste; de kunngjorde at dette er den tiden som Jesus forutså, og nå spør Jeg dere: Hvis denne åndelige åpenbaringen, som Jeg lar dere ta del i, ikke var sannhet – hvorfor har da ikke Kristus vist seg (i den form som de troende forventer), selv om tegnene har inntruffet? Eller tror dere

at fristeren også har makt over hele skapelsen og over naturkreftene for å bedra dere?

57. Jeg har en gang advart dere, for at dere ikke skal gi etter for forførelsen fra falske profeter, falske kristuser og falske frelsere. Men i dag sier Jeg dere at den inkarnerte sjelen på grunn av sin utvikling, sin erkjennelse og erfaring er så langt oppvåknet at det ikke er lett å tilby den mørket som lys, uansett hvor mye blændverk dette måtte ha til rådighet.

58. Derfor har Jeg sagt til dere: Før dere overgir dere til denne veien i blind tro, undersøk så mye dere vil! Erkjenn at dette ordet er gitt til alle og at Jeg aldri har forbeholdt meg en del av det bare for bestemte mennesker. Se at det i dette verket ikke finnes noen bøker der Jeg søker å holde noen lære skjult for dere.

59. Men jeg har også sagt til dere i den «andre tiden» gjennom min apostel Johannes: «Hvis noen hører min stemme og åpner døren, skal jeg komme inn til ham og dele måltidet med ham, og han med meg.» På samme måte lærte jeg dere lignelsen om jomfruene, for at dere skulle ta den til hjertet i denne tiden. (63, 79-80)

60. Siden forvarslene og prøvelsene har inntruffet, og Jeg verken har vist Meg i synagogen eller i noen kirke – aner ikke verden da at Jeg nå må åpenbare Meg på et eller annet sted, da Jeg ikke kan bryte Mitt ord? (81, 41)

Kapittel 2 – Morgenrøden i den tredje tid

Den første kunngjøringen

1. Dette er en minnedag: På en dag som i dag innviet jeg mine første talerør for gjennom dem å kunngjøre mine nye instruksjoner og mine nye åpenbaringer. Elias' ånd strålte gjennom Roque Rojas* for å minne dere om veien, som er Guds lov.

** Navnet på denne første taleren uttales «Roke Rochas».*

2. Øyeblikket var høytidelig, sjelen til de tilstedeværende skalv av frykt og fryd, slik Israels hjerte skalv på Sinai-fjellet da loven ble kunngjort; slik disiplene skalv da de på Tabor-fjellet så Jesu forvandling, da Moses og Elias åndelig viste seg til høyre og venstre for Mesteren.

3. Den 1. september 1866 var begynnelsen på en ny tidsalder, daggryet til en ny dag: den «tredje tid» som brøt frem for menneskeheten.

4. Fra det tidspunktet av har mange profetier og løfter som Gud har gitt menneskene i tusenvis av år, uavbrutt gått i oppfyllelse. Hos dere har de gått i oppfyllelse, dere menn og kvinner som bor i verden i denne tiden. Hvem av dere var vel på jorden da disse profetiene ble uttalt og disse løftene gitt? Det er bare Jeg som vet det; men det vesentlige er at dere vet at Jeg lovet dere det, og at Jeg nå oppfyller det.

5. Vet dere om den «skyen» som mine disipler så meg stige opp på da jeg åpenbarte meg for dem for siste gang? For det står skrevet i sannhet at jeg skulle komme tilbake «på skyen», og jeg har oppfylt det . Den 1. september 1866 kom min Ånd på den symbolske skyen for å forberede dere på å motta den nye undervisningen. Deretter, i år 1884, begynte jeg å gi dere min undervisning.

6. Jeg kom ikke som menneske, men åndelig, innkapslet i en lysstråle, for å la den hvile på et menneskelig forstandsevne. Dette er det middelet som er valgt av min vilje for å tale til dere i denne tiden, og jeg vil regne troen dere har på dette ordet til deres fordel.

7. For det er ikke Moses som fører dere gjennom ørkenen til det lovede land, og heller ikke Kristus som menneske som lar dere høre sitt livets ord som en vei til frelse og frihet. Nå er det den menneskelige stemmen til disse skapningene som når deres ører, og det er nødvendig å åndeliggjøre seg for å oppdage den guddommelige essensen der Jeg er til stede. Derfor sier Jeg dere at det er fortjenstfullt at dere tror på dette ordet, for det blir gitt gjennom ufullkomne vesener. (236, 46-50)

8. I 1866 oppsto den første menigheten av spiritualister, disipler av dette verket. Undervist av lyset fra min Ånd og av Elias, begynte disse første disiplene å motta strålene fra budskapet som dere nå, før dets fullførelse, mottar i overflod. (255, 10)

Budskap og veiledninger fra hele verden

9. Elias, som først måtte komme for å berede veien for Herren, åpenbarte seg for første gang i 1866 gjennom menneskets forstand. Vil dere ikke bruke litt tid på å undersøke de tegn og hendelser som inntreffer på alle områder og som falt sammen med tidspunktet for denne åpenbaringen? Igjen vil det være de lærde som studerer stjernene, og som i antikken ble kalt magikere, som vil vitne om at himmelen har gitt tegn som er guddommelige kall. (63, 81)

10. Tro ikke at dette punktet på jorden, hvor man hører dette ordet, er det eneste stedet hvor Jeg viser Meg for Mine barn. For sannelig, Jeg sier dere, Min åpenbaring i forskjellige former er verdensomspennende.

11. Elias, som åpenbarte seg blant dere som forløper for min åpenbaring gjennom menneskets forstand, kom ikke bare til dette landet hvor dere bor. Han gikk fra ett sted på jorden til et annet og kunngjorde den nye tiden og forkynnte at himmelriket nærmet seg.

12. Fra alle kanter hørtes rop som kunngjorde min ankomst for dere: Den rystede naturen beveget jorden, vitenskapen undret seg over nye åpenbaringer, den åndelige verden* kastet seg over menneskene, og likevel forble menneskeheten døv overfor disse ropene, forløperne for en ny tidsalder.

** Dette uttrykket refererer til beboerne på de høyere nivåene i det hinsidige, lysåndene i Guds ånde verden.*

13. En strøm av guddommelig lys falt ned for å hente menneskene ut av deres mørke. Men disse – egoistiske og materialiserte*, fjernt fra å strebe etter sjelenes fullkommenhet, etter moralsk forbedring av livet sitt på jorden – brukte dette lyset bare til å skape troner og herligheter, bekvemmeligheter og fornøyelser for kroppen og – når de anså det som nødvendig – også våpen for å ødelegge livet til sine medmennesker. Deres øyne ble blendet av intensiteten i mitt lys, og deres forfengeligheit ble deres undergang. Men jeg sier dere at det er nettopp gjennom dette lyset at de vil finne sannheten, oppdage veien og redde seg selv.

** Dette betyr det motsatte av «åndelig», altså et liv og en tankegang hos mennesket som kun er rettet mot det materielle og kroppslige.*

14. De som var i stand til å ta imot dette lyset i sin forstand og aksepterte det som et guddommelig budskap, lot sin samvittighet lede sine skritt og tjene som retningslinje for deres virke. For de hadde en forutelse om at Herren var kommet tilbake og at Han er blant menneskene.

15. Representantene for de ulike sektene og trosretningene ønsket ikke å ta imot Meg; deres hjerter, deres verdighet og deres falske storhet hindret dem i å ta imot Meg åndelig. Derfor har det over hele jorden dannet seg grupper, brorskap og foreninger av dem som føler den nye tidens nærvær, som søker ensomhet for å be og motta Herrens inspirasjon. (37, 76-81)

16. Det finnes religiøse samfunn som forsøker å forberede seg på min gjenkomst, uten å vite at jeg allerede er i ferd med å forlate denne verden.

17. Jeg kalte på alle, og i sannhet nådde mitt kall og ryktet om at Jeg for tiden åpenbarer Meg for menneskene, alle verdens hjørner, sammen med vitnesbyrd og bevis som taler om Meg: fornyede syndere, omvendte vantro, «døde» som står opp, uhelbredelig syke som blir friske, og besatte som blir befridd fra sitt onde.

18. Men Jeg fant mange døde, andre som var blitt forfengelige i sin jordiske anseelse, og atter andre for redde til å forkynne Min åpenbaring som Sannhetens Ånd. Jeg tok imot og underviste alle som kom til Meg og stolte på Min kjærlighet. (239, 17-19)

19. Fra andre land vil folkemasser komme til dette folket, som ivrig vil spørre dere om de åndelige hendelsene dere har vært vitne til i denne tiden, og også om åpenbaringene og profetiene jeg har gitt dere.

20. For i mange deler av verden har man mottatt mine budskap, som sier at min guddommelige stråle er kommet ned på et sted i Vesten for å tale til menneskeheten i denne tiden.

21. Når tiden er kommet, vil dere oppleve hvordan de vil komme fra andre folk og nasjoner for å oppsøke dere. Da vil mennene fra de store trosretningene bli berørt av at det ikke er dem Jeg henvendte Meg til. (276, 45)

22. Hvor lite interessert er verden for min nye manifestasjon! Hvor få er de som våker og venter på meg, og hvor mange er det som sover!

23. Om dem som lever i forventning om Meg, kan Jeg si dere at ikke alle aner den faktiske formen for Min tilstedeværelse i denne tiden. For mens noen, under påvirkning av gamle trosforestillinger, mener at Jeg vender tilbake til verden som menneske, tror andre at Jeg må vise Meg i en eller annen form som er synlig for ethvert menneskelig øye, og bare svært få gjetter sannheten og aner at Mitt komme er åndelig.

24. Mens noen spør seg hvilken skikkelse Jeg vil ta, til hvilken time eller på hvilken dag Jeg vil vise Meg på jorden og på hvilket sted Jeg vil vise Meg, sier andre, uten å tenke på bestemte fremtrædelsesformer eller tidspunkter: «Mesteren er allerede blant oss, hans lys, som er hans Ånd, omgir oss.»

25. Når dette budskapet når alle hjerter, vil det for noen være et øyeblikk av jubel, fordi de i det vil finne bekreftelse på alle sine forutanelser og sin tro. Andre derimot vil benekte sannheten i mitt budskap, fordi de ikke finner det i samsvar med det de trodde ville skje, og med den måten det ville åpenbare seg på. (279, 41-44)

Elias' virke som Herrens forløper

26. Jeg lot Elias vende tilbake i den «tredje tid»*, og jeg som Mester hadde kunngjort ham i den «andre tid» og sagt: «Sannelig, Elias har vært blant dere, og dere har ikke kjent ham. Jeg skal vende tilbake til verden, men sannelig, jeg sier dere: Før meg skal Elias være der.»

** se kapittel 38.*

27. Siden hvert ord fra Mesteren går i oppfyllelse, har Elias i den «tredje tiden» kommet før Meg for å vekke sjelene, for å la dem ane at Den Hellige Ånds time har åpnet sin port, for å si til hver sjel at den skal åpne sine øyne, at den skal forberede seg på å krysse terskelen fra den andre tidsalderen til den tredje. For at Elias' åpenbaring skulle bli mer forståelig i denne «tredje tiden», lot Jeg ham gi seg til kjenne gjennom en rettferdig mann: Roque Rojas.

28. Elias opplyste denne mannen åndelig fra det hinsidige, inspirerte ham, styrket ham og ledet ham på alle hans veier fra begynnelse til slutt.

29. Men sannelig, Jeg sier dere ikke at han valgte Roque Rojas blant menneskene. Jeg valgte ham, sendte hans sjel, som var forberedt gjennom Min barmhjertighet. Jeg ga ham en kropp som også var forberedt av Meg, og dere vet at han var ydmyk, at Faderen gjennom hans ydmykhet og dyd utførte store

gjerninger. Han var profet, talerør, seer og leder. Av alt dette etterlot han folket et lysende eksempel.

30. Han ble latterliggjort og hånet av sitt eget folk, slik det gikk med Moses i ørkenen, ble forfulgt som profeten Elias og måtte trekke seg tilbake til fjelltoppene for å be og gå i forbønn for sitt folk der.

31. I likhet med sin mester ble han hånet og dømt av prester og skriftlærde. Akkurat som for sin mester var det bare noen få som trodde på ham, fulgte ham og omringet ham. Hans hender utstrålte helbredende krefter og utførte mirakler som vekket tro hos noen og forvirring hos andre. For noen kom det profetiske ord fra hans lepper, som gikk i oppfyllelse til punkt og prikke. Hans munn ga råd fulle av trøst for de syke hjerter. 32. Hans forstand var i stand til å ta imot stor inspirasjon og kunne, som de rettfærdiges, apostlenes og profetenes, falle i ekstase. Hans ånd kunne løsrive seg fra denne verden og kroppen for å trå inn i det åndelige riket og ydmykt nå frem til dørene til Herrens hemmelige skattkammer. Gjennom denne opphøyelsen åpenbarte Elias' ånd seg for de første vitnene, før mesteren selv kom. (345, 57-58)

33. Roque Rojas samlet en gruppe menn og kvinner fulle av tro og god vilje, og der, i skjødet av hans første forsamlinger, åpenbarte Elias seg gjennom budbringerens forstand ved å si: «Jeg er profeten Elias, han som ble forherliget på Tabor-fjellet.» Han ga sine første disipler de første læresetningene, samtidig som han kunngjorde for dem åndelighetens tidsalder og profeterte dem at snart ville den guddommelige Mesterens stråle komme for å åpenbare seg for sitt folk.

34. En dag, da det beskjedne forsamlingsstedet i Roque Rojas var fullt av tilhengere som trodde på denne mannens ord, kom Elias ned for å opplyse sin talerørs forstand, og inspirert av Meg salvet han syv av disse troende, som skulle representere eller symbolisere de syv seglene.

35. Senere, da det lovede øyeblikket for min åpenbaring var kommet, fant Jeg at av de syv utvalgte var det bare én som våket i forventning om den rene Brudgommens ankomst, og dette hjertet tilhørte Damiana Oviedo, jomfruen, hvis sinn som det første fikk motta lyset fra den guddommelige strålen som belønning for hennes utholdenhet og forberedelse.

36. Damiana Oviedo representerte det sjette segl*. Dette var enda et bevis på at lyset fra det sjette segl er det som opplyser denne epoken. (1, 6-9)

** Dette begrepet, som er hentet fra Johannes' åpenbaring, betegner det nest siste av de «syv seglene», som skal forstås som symboler på 7 epoker innenfor de 3 tidsaldrene i frelseshistorien (for nærmere om dette, se kap. 38).*

37. Bare få var i stand til virkelig å føle Guds sendebuds nærvær. Nok en gang var han stemmen som ropte i ørkenen, og på nytt forberedte han menneskenes hjerter på Herrens forestående komme. Slik ble det sjette segl brutt, avslørte sitt

innhold og strømmet ut som en strøm av rettferdighet og lys over menneskeheten. På denne måten ble mange løfter og profetier oppfylt.

38. Elias opplyste, i likhet med Jesus og Moses, øynene til deres ånd, slik at dere skulle se Faderen. Moses lærte dere: «Du skal elske din neste som deg selv.» Jesus sa til dere: «Elsk hverandre!» Elias påbød dere å ha stadig mer medfølelse med deres neste, og la straks til: «og dere skal se min Far i all hans herlighet.» (81, 36-37)

39. Når mørket som omgir menneskeheten forsvinner og det blir lyst i sjelene, vil de føle tilstedeværelsen av en ny tidsalder, fordi Elias er vendt tilbake til menneskene.

40. Men siden de ikke var i stand til å se ham, var det nødvendig at hans ånd åpenbarte seg gjennom menneskets forstand, og at han viste seg for seerne i det symbolet på profeten Elias: over skyene i sin ildvogn.

41. Elias er kommet i denne tiden som en forløper for å forberede mitt komme. Han er kommet som profet for å kunngjøre den nye tidsalderen for dere, med dens kamper og prøvelser, men også med visdommen i hans åpenbaringer. Han kommer med sin lysvogn for å invitere dere til å stige ombord, for å bære dere opp over skyene og føre dere til det åndelige hjem, der freden hersker. Stol på ham som den gode hyrden, følg ham åndelig, slik folket fulgte Moses i den «første tiden». Be om at han må hjelpe dere med å oppfylle deres oppdrag, og hvis dere ønsker å etterfølge ham, så gjør det. (31, 58-59)

42. Elias, en ånd med stor makt som ikke er blitt anerkjent av menneskeheten, har alltid vært min forløper. I dag er han kommet igjen for å forberede de merkede*, som har tjent meg som talerør, samt alle mennesker.

** De utvalgte (spansk: marcados) eller de beseglede (Åp. Joh., kap. 14, 1-5) er de som er utvalgt av Kristus, og som har mottatt tegnet på den guddommelige treenigheten på pannen. (For nærmere om dette, se kap. 39, siste avsnitt)*

43. Når dere forbereder dere og studerer min undervisning for å kjenne min vilje, vil Elias komme dere til hjelp og være deres støtte og venn.

44. Elias er (en) guddommelig stråle som opplyser og leder alle vesener og fører dem til Meg. Elsk ham og ær ham som deres banebryter og talsmann. (53, 42-44)

45. Profeten Elias, banebryteren, forløperen for den «tredje tid», går i forbønn for sin hjord, han ber for dem som ikke vet hvordan de skal be, og dekker med sin kappe synders skamflekker i håp om at de skal fornyes. Elia ruster sine skarer, sine hærer, til å bekjempe mørket som er oppstått gjennom menneskehetens uvitenhet, synd, fanatisme og materialisme. (67, 60)

46. Nå er det oppgaven til alle som allerede er forberedt og våknet, å forkynne verdens befrielse. Husk at Elias, den som er lovet for denne tiden, for tiden forbereder alt for å redde jordens nasjoner, som er slaver av materialismen, fra Faraos makt, slik Moses en gang gjorde i Egypt med Israels stammer.

47. Si til deres medmennesker at Elias allerede har åpenbart seg gjennom den menneskelige forstanden, at hans nærvær har vært i Ånden, og at han fortsatt vil belyse veien for alle folk, slik at de kan komme videre.

48. Deres hyrde har til oppgave å føre alle skapninger tilbake på deres sanne vei, uansett om denne tilhører det åndelige, det moralske eller det materielle området. Derfor sier Jeg dere at de nasjonene som gjennom Elias mottar sin Herres kall, skal bli velsignet, for de vil forbli forenet gjennom loven om rettferdighet og kjærlighet, som vil bringe dem fred som frukten av deres forståelse og broderskap. Slik forenet vil de bli ført til slagmarken, hvor de skal kjempe mot fordervelsen, materialismen og løgnen.

49. I denne kampen vil menneskene i denne tiden oppleve de nye underverkene og forstå livets åndelige mening – den som taler om udødelighet og fred. De vil slutte å drepe hverandre, fordi de innser at det de må utrydde, er deres uvitenhet, deres egoisme og de ødeleggende lidenskapene som har ført til deres fall og nød – både den materielle og den åndelige. (160, 34-36)

50. Elias er Guds stråle, med hvis lys han driver bort deres mørke og frigjør dere fra denne tidens trelldom, som er syndens, og som vil lede deres sjel gjennom ørkenen, til den når det «lovede land» i Guds favn. (236, 68)

Kapittel 3 – Den åndelige solen ved Kristi gjenkomst

Herrens komme

1. Jeg er til stede blant menneskene i en tid hvor nye oppdagelser har forvandlet menneskenes liv, og jeg gjør min tilstedeværelse blant dere merkbar med den samme ydmykheten som dere en gang kjente hos Meg.

2. Guds «Ord» er ikke blitt menneske igjen, Kristus er ikke født på nytt i en fattig stall – nei; for det er ikke lenger nødvendig at et legeme vitner om Guds makt. Hvis mennesker tror at dette legemet her er Gud som er kommet til verden, tar de feil. Guds nærvær er åndelig, universelt, uendelig.

3. Hvis alt det menneskene har oppnådd i denne tiden, lå innenfor grensene for det rettferdige, det tillatte og det gode, ville det ikke vært nødvendig for Meg å komme ned for å tale til dere på nytt. Men ikke alle gjerninger som denne menneskeheten byr meg, er gode: det finnes mange feiltrinn, mange urettferdigheter, mange villfarelser og ugjerninger. Derfor var det nødvendig at min omsorgsfulle kjærlighet vekket mennesket da det var mest opptatt av sitt arbeid, for å minne det om hvilke plikter det har glemt og hvem det skylder alt det som er og det som ennå skal bli.

4. For å gjøre meg hørbar for en materialisert menneskehet som ikke kunne høre meg fra ånd til ånd, måtte jeg benytte meg av deres åndelige gaver og evner for å åpenbare meg gjennom menneskets forstandsevne.

5. Forklaringen på hvorfor Jeg «kommer ned» for å meddele Meg til dere, er denne: Siden dere ikke var i stand til å heve dere for å føre en samtale med deres Herre fra ånd til ånd, måtte Jeg stige ned et trinn, det vil si fra det åndelige, fra det guddommelige, dit dere ennå ikke kan nå. Jeg måtte da gjøre bruk av deres forstandsorgan, som har sin plass i menneskets hjerne, og overføre min guddommelige inspirasjon til menneskelige ord og materielle lyder.

6. Mennesket trenger utvidet kunnskap, og det er Gud som kommer til mennesket for å betro det visdom. Hvis det utvalgte middelet for min korte kunngjøring gjennom forstandsorganet til disse talerørene ikke synes dere verdig, så sier Jeg dere i sannhet at budskapet som blir gitt gjennom dem, er meget stort. Dere ville helst ha sett at min kunngjøring til menneskene skjedde med pomp og seremonier som ville ha gjort inntrykk, men som i virkeligheten, sett fra Åndens synspunkt, ville ha vært forfengelige, fordi de ikke inneholder noe sant lys.

7. Jeg kunne ha kommet midt i lyn og storm for å gjøre min makt merkbar; men hvor lett ville det da ikke ha vært for menneskene å bekjenne at Herrens nærvær var kommet! Men tror dere ikke at frykten da ville ha vendt tilbake til deres hjerter, og også forestillingen om noe ubegripelig? Tror dere ikke at enhver følelse av kjærlighet til Faderen bare ville ha forvandlet seg til frykt for hans rettferdighet? Men dere skal vite at Gud, selv om Han er allmektig kraft, ikke vil beseire dere gjennom denne makten, ikke vil gjennomsette seg gjennom den, men gjennom en annen makt, og det er kjærlighetens.

8. Det er den guddommelige Ånd som i dag taler til universet. Det er den som bringer lys over alt det dere i andre tider ikke har erkjent klart. Den er daggryet til en ny dag for alle mennesker, for den vil frigjøre dere fra falske frykter, fjerne deres tvil, for å frigjøre deres sjel og deres forstand.

9. Jeg sier dere: Etter at dere har blitt kjent med kjernen i mine læresetninger og rettferdigheten i mine lover, vil dere også erkjenne de grensene som deres forestillinger har pålagt dere og hindret dere i å komme lenger enn til en begrenset erkjennelse av sannheten.

10. Det vil ikke lenger være frykten for straff som hindrer dere i å utforske og oppdage. Bare når dere virkelig ønsker å lære det uforståelige å kjenne, vil samvittigheten deres forby dere veien; for dere skal vite at mennesket ikke har krav på hele sannheten, og at det bare skal forstå den delen av den som passer for det.

11. Folk: Når min komme ble kunngjort slik at den skulle finne sted midt i kriger, utløste naturkrefter, epidemier og kaos, skjedde dette ikke fordi Jeg hadde brakt dere alt dette; det skjedde fordi min tilstedeværelse nettopp i den krisetimen ville være til hjelp for menneskeheten.

12. Her er nå oppfyllelsen av alt det som er blitt sagt om min gjenkomst. Jeg kommer til menneskene mens en verden kjemper med døden og jorden i sitt dødsstønn skjelver og rister for å bane vei for en ny menneskehet. Derfor er Guds kall i den «tredje tid» et kall av kjærlighet, en kjærlighet som bærer rettferdighet, broderskap og fred i seg og inspirerer til dette.

13. Kristi ord spiret en gang i hans disipler, og i folket som fulgte dem, vokste hans frø frem. Hans lære spredte seg, og dens innhold nådde ut over hele verden. Slik vil også denne dagens lære spre seg, og den vil bli tatt imot av alle dem som er i stand til å føle og forstå den. (296, 17-27, 35)

Alle øyne skal se meg

14. Jesus sa til sine disipler: «Jeg vil bare være borte fra dere en kort stund – jeg vil komme tilbake.» Deretter ble det åpenbart for dem at deres Mester ville komme «på skyen», omgitt av engler, og sende lysstråler ned til jorden.

15. Her er jeg nå «på skyen», omgitt av engler, som er de åndelige vesener som har åpenbart seg blant dere som budbringere for min guddommelighet og som deres gode rådgivere. Lysstrålene er mitt ord, som bringer dere nye åpenbaringer, som oversvømmer enhver forstand med visdom.

16. Salige er de som har trodd uten å se, for de er de som føler min nærvær. (142, 50-52)

17. Mennesket vil oppdage sannheten ved hjelp av sin ånd, alle vil føle min nærvær; for jeg har allerede sagt dere den gang at hvert øye skal se meg når tiden er inne.

18. Nå, denne tiden dere lever i, er nettopp den som ble kunngjort gjennom Mitt ord og Mine profeter i fortiden, der alle mennesker skal se Meg gjennom sin ånds opplevelser og evner.

19. Det vil ikke være nødvendig at de ser meg i en begrenset menneskelig skikkelse for å kunne si at de har sett meg, men det vil være tilstrekkelig at deres ånd føler meg og deres forstand forstår meg, for å helt sannferdig kunne si at de har sett meg.

20. Kjærligheten og troen, så vel som intelligensen, kan se uendelig mye lenger enn det øynene deres er i stand til. Derfor sier Jeg dere at det ikke er nødvendig at Jeg begrenser Min tilstedeværelse til den menneskelige skikkelse eller ved hjelp av en eller annen symbolsk figur for å få dere til å se Meg.

21. Hvor mange av dem som så Meg i den «andre tiden» eller fulgte Meg, visste ikke engang hvem Jeg var. Hvor mange derimot, som ikke engang visste om det da Jeg ble født som menneske, så Meg i ånden, kjente Meg igjen på Mitt lys og gledet seg over Min nærvær på grunn av sin tro.

22. Åpne alle øynene deres og bevis gjennom deres tro at dere er lysets barn. Dere kan alle se Meg, men for det er det uunnværlig at dere har god vilje og tro. (340, 45-51)

23. Jeg sier dere: Hvis denne menneskeheten på grunn av sin kjærlighetsløshet, sin avvendelse fra rettferdighet og det gode skulle være enda mer imot Meg, vil Jeg i all herlighet vise Meg på deres vei, slik Jeg gjorde for Saulus, og la dem høre Min stemme.

24. Da vil dere oppleve hvordan mange av dem som – uten å være klar over det – har forfulgt Meg, vil forvandles og opplyst begynne å følge Meg på veiene til det gode, kjærligheten og rettferdigheten.

25. Til dem vil Jeg si: Stopp opp, vandrere, og drikk av denne kilden med krystallklart vann. Hvil dere ut fra den tunge livets reise som Jeg har pålagt dere. Betro Meg deres bekymringer og la Mitt blikk trenge dypt inn i deres sjel, for Jeg vil fylle dere med nåde og trøste dere. (82, 46)

26. Min kjærlighet vil få de mest følsomme strengene i deres hjerter til å vibrere. Men det vil være samklangen med deres samvittighet som lar dere høre mitt guddommelige konsert, og mange av dere vil se meg i Jesu åndelige skikkelse.

27. Jeg må påpeke for dere at Jesu skikkelse ikke er den fullkomneste måten dere vil se meg på. Da Jeg i tidligere tider sa til dere: «Alle øyne skal se Meg», ga Jeg dere å forstå at dere alle skal erkjenne sannheten, selv om Jeg må si dere at Jeg vil begrense Meg i henhold til hver enkelt sjels utvikling. Men når dere stiger opp på stigen til fullkommenhet, skal dere visselig se Meg i all Min herlighet.

28. Forsøk ikke nå å forestille dere Meg på noen måte. Tenk på dette: Hvis deres ånd, selv om den er begrenset, er essens, er lys – hvilken skikkelse kunne da den universelle Ånden til deres Herre ha, som verken har begynnelse eller slutt? La det ubegripelige forbli i det indre av Min bok om den guddommelige visdom. (314, 69-70)

29. I mitt ord om den «Andre Tiden» lot jeg dere vite at jeg på ny vil komme til dere, at mine åndelige hærskarer vil komme ned sammen med meg. Men menneskeheten har ikke forstått og tolket meningen med mitt ord riktig.

30. Derfor forventer hvert trossamfunn Meg i sin midte, derfor forventer de å se Meg med sine dødelige øyne; men de som nå forventer Meg på denne

måten, er de samme som en gang benektet at Jesus var Messias, og anså ham for en drømmer.

31. I dag sier Jeg til dere, Mine disipler: Øyeblikket vil komme da dere vil se Meg i all Min herlighet. På den tiden vil jorden og dens innbyggere være rensset, og sjelens dyd og skjønnhet gjenopprettet. Smerten vil forsvinne, og alt vil bli lykke, vil være en uendelig «dag» uten ende for dere. Vil dere ikke se disse underverkene? Vil dere ikke at deres barn skal kunne føre en dialog med min Ånd og, fri for synd, skape en verden av fred? (181, 74, 81)

32. Hadde menneskeheten forstått å utforske profetiene fra den første og den «andre tiden», ville den ikke vært forvirret over at de gikk i oppfyllelse. Det samme skjedde i den «andre tiden», da Messias ble født blant menneskene, akkurat som det skjer nå, hvor Jeg er kommet i Ånden.

33. Innholdet i min undervisning er det samme i begge tider. Den forbereder dere på å gjøre dette livet til et kjærlig, om enn forgjengelig hjem, hvor menneskene betrakter og behandler hverandre som søsken og viser hverandre den varme som kjennetegner ekte broderskap.

34. Forbered også sjelen på å gå inn i de verdener eller hjemsteder etter dette livet som Herren har forberedt for sine barn. Mitt ønske er at dere, når dere kommer dit, ikke skal føle dere fremmede, men at deres åndelighet og deres indre innsikt skal la dere se alt dere møter, som om dere allerede tidligere hadde vært der. Det vil være mye sannhet i dette, hvis dere allerede her står i forbindelse med det åndelige gjennom bønnen. (82, 9-10)

35. Jeg er vandreren som banker på dørene til deres hjerter. Jeg banker, og dere vet ikke hvem det er; dere åpner og kjenner meg ikke igjen. Jeg er som den vandreren som kommer til en landsby og ikke har noen som kjenner ham, som den fremmede som kommer til et fremmed land og ikke blir forstått på sitt eget språk. Slik føler Jeg Meg blant dere. Når vil dere føle Min nærvær? O mennesker, når vil dere kjenne Meg igjen, slik Josef i sin tid ble gjenkjent av sine brødre i Egypt? (90, 1)

Kapittel 4 – Undervisningen gjennom guddommelige åpenbaringer

Kilden til åpenbaringene

1. Det er «Ordet» som alltid har vært i Gud, det samme som var i Kristus og som dere i dag kjenner gjennom Den Hellige Ånd, som taler til dere; for «Ordet» er ord, er lov, er budskap, er åpenbaring, er visdom. Når dere har hørt «Ordet» gjennom Kristi ord og nå mottar det gjennom Den Hellige Ånds inspirasjon –

sannelig, Jeg sier dere, det er Guds stemme dere har hørt. For det finnes bare én Gud, bare ett Ord og bare én Hellige Ånd. (13, 19)

2. Vet dere hva opprinnelsen er til det lyset som ligger i ordene som uttales gjennom stemmebærerens lepper? Dets opprinnelse ligger i det gode, i den guddommelige kjærligheten, i det universelle lyset som utgår fra Gud. Det er en stråle eller en gnist av det universelle lyset som gir dere liv — det er en del av den uendelige kraften som beveger alt, og gjennom hvilken alt svinger, pulserer og uopphørlig følger sine baner. Det er det dere kaller guddommelig utstråling, det er lyset fra den guddommelige Ånd, som opplyser og gir liv til sjelene. (329, 42)

3. I dette øyeblikk taler den til dere som alltid har kommet til deres redning: Kristus, det guddommelige løftet, blitt menneske i Jesus i den «andre tid», det guddommelige ordet som er blitt menneskelig ord; kjærlighetens, lysets og visdommens ånd, begrenset i en stråle som berører menneskets ånd, sjel og forstand for å lære det å formidle mine tanker. (90, 33)

4. Jeg er Kristus, som man har forfulgt, spottet og gjort til tiltalt i denne verden. Etter alt det dere har gjort mot Meg i «Den andre tid» i Jesus, kommer Jeg til dere for å bevise for dere nok en gang at Jeg har tilgitt dere og elsker dere.

5. Naken har dere slått meg fast på korset, og på samme måte kommer jeg tilbake til dere; for jeg skjuler ikke min Ånd og min sannhet for deres øyne bak en kappe av hykleri eller løgn. Men for at dere skal kunne kjenne meg, må dere først rense deres hjerter. (29, 27-28)

6. I dag sier jeg dere: Her er Mesteren – den som menneskene kalte rabbien fra Galilea. Jeg gir dere den eviggyldige læren, kjærlighetens lære. Festmåltidet som jeg inviterer dere til i dag, er åndelig, og det samme er brødet og v . Men i dag, som før og som alltid, er jeg veien, sannheten og livet. (68, 33)

Åpenbaringsstedene og mottakerne av åpenbaringene

7. Husk at Jeg er Faderens «Ord»; at den guddommelige essensen dere mottar i dette ordet, er lys fra denne Skaperånden; at Jeg har etterlatt en del av Min Ånd i hver og en av dere.

8. Men når dere ser fattigdommen som omgir den skaren som akkurat nå lytter til Meg, og det beskjedne rommet dere er samlet i, spør dere Meg i stillhet: «Mester, hvorfor valgte du ikke en av de store templene eller katedralene for din åpenbaring i denne tiden, hvor du kunne ha blitt tilbudt rike alter og høytidelige seremonier som er deg verdige?»

9. Jeg svarer de hjertene som tenker slik om sin Mester: Det er ikke menneskene som har ført Meg til denne fattigdom. Jeg har selv valgt den beskjedne boligen i den fattige forstaden til byen deres for å forkynne Mitt budskap, for dermed å gjøre det klart for dere at det ikke er materielle gaver eller ytre offergaver Jeg

søker hos dere, men tvert imot: Jeg er nettopp kommet tilbake for å forkynne ydmykhet på nytt, slik at dere kan finne åndelighet i den. (36, 24-25)

10. Noen tror ikke på min tilstedeværelse fordi de holder fram fattigdommen og beskjedenheten ved disse samlingsstedene og det uanselige ved de talerørene gjennom hvilke jeg gir meg til kjenne. Men hvis de som tviler på denne måten ville studere Kristi liv, ville de innse at han aldri søkte pomp og prakt, hyllest eller rikdom.

11. Disse stedene kan være like fattige og ubetydelige som stallen og halmen der jeg ble født den gang. (226, 38-39)

12. Tro ikke at Jeg først i siste øyeblikk har valgt denne nasjonen for Min nye åpenbaring. Alt var forutbestemt fra evighetens begynnelse. Denne jorden, denne rasen, deres sjeler ble forberedt av Meg, likeså som tiden for Min tilstedeværelse også var forutbestemt av Min vilje.

13. Jeg bestemte meg for å begynne mine åpenbaringer blant de minste, blant dem som holdt sinnet og sjelen ren. Deretter tillot Jeg at alle kom til Meg, for ved Mitt bord er det verken forskjeller eller fortrinn. Mitt ord, som ble sendt ned til dette folket, var enkelt og beskjedent i sin form, tilgjengelig for dere, men dets innhold, fullt av klarhet, var dypt for deres ånd, fordi Jeg, selv om Jeg er kilden til all kunnskap, alltid uttrykker Meg og forkynner på en enkel og klar måte. Jeg er ikke et mysterium for noen ; mysteriet og gåten er barn av deres uvitenhet. (87, 11-12)

14. De første som lyttet til Meg, behandlet Mitt verk som et tre ved å kappe av de første grenene for å plante dem i forskjellige områder. Noen tolket Mine læresetninger riktig, andre gikk feil vei.

15. Gruppene som samlet seg i skyggen av de fattige forsamlingslokalene, var små. Men da disse ble flere og folkemengdene vokste, oppfordret Jeg dem til å slå seg sammen, slik at alle skulle kjenne seg igjen som disipler av én eneste Mester og utøve undervisningen på samme måte; slik at frøet ikke skulle sås etter «arbeidernes»* eget forgoetbefinnende, men i samsvar med den guddommelige vilje.

** Henvisning til Jesu lignelse om «arbeiderne i vingården».*

16. Foran den åndelige arken i den nye pakt lovet folkemengdene underkastelse, lydighet og god vilje; men da orkanene og virvelstormene brøt inn med full kraft og pisket treets grener, ble noen svake, mens andre forble urokkelige og lærte de nye «arbeiderne» å dyrke «åkrene».

17. Noen som hadde erkjent storheten i denne åpenbaringen, hadde til hensikt å trenge dypere inn i mine hemmeligheter enn det er min vilje, for å tilegne seg en kunnskap og en makt som skulle gjøre dem overlegne de andre; men meget snart sto de overfor min rettferdighet.

18. Andre, som ikke kunne oppdage storheten i dette verket i dets renhet og enkelhet, har overtatt ritualer, symboler og seremonier fra sekter og kirker, fordi de trodde at de dermed kunne gi mine åpenbaringer en høytidelig karakter. (234, 27-30)

19. Siden denne åpenbaringen begynte å bli kjent, har deres ånd blitt opplyst gjennom min undervisning, selv om det også har vist seg vantro – både blant dem som har trent sin forstand, og blant de uuttannede og uvitende.

20. Hvor mange argumenter for å benekte denne åpenbaringen! Hvor mange forsøk på å ødelegge dette ordet! Men ingenting har stoppet mitt budskaps fremgang – tvert imot: Jo mer man har bekjempet dette verket, desto mer har menneskenes tro blitt tent, og jo mer tid som gikk, desto større ble antallet av dem gjennom hvilke jeg formidler mitt ord.

21. Hva kan vi lære av dette? At menneskelig makt aldri vil være i stand til å hindre den guddommelige makt i å gjennomføre sine beslutninger.

22. Når folket samlet seg inne i disse forsamlingsstedene, har det alltid gjort dette uten frykt for verden, alltid fullt av tillit til min tilstedeværelse og min beskyttelse, og Jeg har bevist for det at dets tro var grunnlagt på sannhet. (329, 28-30, 37)

23. En ny apostelgruppe oppsto i dette fellesskapet, bestående av enkle og ydmyke hjerter, som imidlertid var fylt av kjærlighet og tro for å følge meg. Selvfølgelig manglet det ikke blant dem en ny Thomas, som måtte se for å tro på Min tilstedeværelse — en ny Peter, som, selv om han trodde på Meg, ville fornekte Meg av frykt for menneskene, og en ny Judas Iskariot, som ville forråde Meg ved å selge Mitt ord og Min sannhet for penger og smiger.

24. Skarene som utgjør dette folket, vokste stadig og spredte seg over byer, landstrøk og landsbyer; og fra dette folket oppstod apostler av sannhet og rettferdighet, oppofrende arbeidere fulle av iver for sin Herres lære, og profeter med rent hjerte som talte sannheten. (213, 72-73)

25. I min nye åpenbaring har Jeg forandret alt: stedene og midlene for kunngjøringen, for å fjerne uvitenheten, villfarelsen og den feilaktige tolkningen som man har gitt mine tidligere åpenbaringer. Slik solen stiger opp i øst og dere ser den på sitt høyeste punkt ved middagstid, for deretter å se den gå ned i vest, slik har lyset fra min Ånd i løpet av tiden beveget seg fra øst til vest, for at dere ikke skal begrense min herlighet og min makt til bestemte steder, mennesker eller raser. (110, 9)

26. Det er nok for Meg at noen få hører Meg, for disse vil i morgen overbringe vitnesbyrdet om dette til sine medmennesker. Jeg vet at hvis Jeg hadde kalt sammen alle mennesker, ville de fleste ikke ha kommet, fordi de er opptatt av verdens gjøremål. De ville fornekte Meg og hindre at mennesker med god vilje kommer for å høre på Meg.

27. Her, i ensomheten på disse ubetydelige stedene hvor Jeg åpenbarer Meg, lar Jeg Mitt frø spire. Jeg forener de enkle hjertene til menigheter, og når de da er fjernet fra det materialistiske livets larm, taler Jeg til dem om kjærligheten, det evige, Ånden, de sanne menneskelige og åndelige verdiene, hvorved Jeg får dem til å betrakte livet gjennom Ånden og ikke gjennom sansene.

28. Disse barnehjertene kaller Jeg disipler, og de, som aldri har eid noe, som aldri har blitt lagt merke til av sine medmennesker, ble fylt av tilfredshet over å ha blitt kalt av Meg, og har stått opp til et nytt liv. De har reist seg med overbevisning og opphøyelse om at de kan være til nytte for sine medmennesker, fordi Herren har lagt sine åpenbaringer i dem og vist dem kjærlighetens vei.

29. Noen vil kanskje fornekte dem og gjøre narr av dem fordi de kaller seg Jesu disipler – men sannelig, Jeg sier dere: selv om denne nåden blir nektet dem, vil de fortsatt være Mine disipler. (191, 33-36)

30. Verden venter på at min stemme skal kalle på den; menneskenes hjerte, selv om det er dødt for troen, forventer at Kristi stemme skal nærme seg det og si til det: «Stå opp og gå».

31. De «døde», de «blinde», de syke og de utstøtte utgjør et meget stort folk. Jeg vil komme til dem, for de som lider sjelslig eller legemlig, er de mest mottakelige for min nærvær. Verdens store – de som har makt, rikdom og verdslig herlighet – tror ikke at de trenger Meg og forventer Meg ikke: Hva kunne Kristus gi dem, når de jo sier at de allerede har alt? Kanskje noen åndelige goder eller en plass i evigheten? Det interesserer dem ikke!

32. Det er grunnen til at Jeg har søkt disse skarer av fattige og syke i kropp og sjel for å forkynne Min lære for dem; for de lengtet etter Meg, de søkte Meg. Så var det bare naturlig at de følte Min nærvær da tiden kom for å vise Meg på nytt for menneskeheten. (291, 32-34)

Overføringen av guddommelige åpenbaringer

33. Den som tviler på denne åpenbaringen gjennom det menneskelige forstandsevnen, oppfører seg som om han benekter sin overlegenhet i forhold til de andre skapningene – som om han fornekte sin egen ånd og ikke ønsker å bli bevisst det åndelige og forstandsmessige nivået han har nådd gjennom uendelig mange prøvelser, lidelser og kamper.

34. Å benekte at Jeg åpenbarer Meg gjennom deres forstandsevne eller deres ånd, betyr å benekte seg selv og plassere seg på de lavere skapningers nivå.

35. Hvem vet ikke at mennesket er et Guds barn? Hvem vet ikke at det bærer en sjel i seg? Hvorfor da ikke tro at det må finnes en eller flere måter for Faderen og hans barn å kommunisere med hverandre på?

36. Siden Jeg er intelligens, henvender Jeg Meg til dere gjennom deres forstandsevne; siden Jeg er Ånd, henvender Jeg Meg til deres Ånd. Men hvordan

skal de som benekter Min åpenbaring, kunne forstå og akseptere denne sannheten, når de aldri har ønsket å betrakte og erkjenne Meg som Ånd? I sine hjerter har de utviklet mange feilaktige oppfatninger, som for eksempel å tro at Jeg er et guddommelig vesen med menneskelig skikkelse, som må symboliseres gjennom symboler og bilder for å kunne komme i kontakt med Meg gjennom dem.

37. Gjennom århundrene har menneskene som har søkt Meg på denne måten, blitt vant til tausheten i sine bilder og skulpturer, som de ber for og utfører ritualer for, og i deres hjerter har det til slutt vokst frem en oppfatning om at ingen er verdig til å se, høre eller føle Gud. Ved å si at Jeg er uendelig mye for høy til å nærme Meg menneskene, tror disse at de bringer Meg en beundrende hyllest. Men de tar feil; for den som hevder at Jeg er for stor til å bry Meg med så små skapninger som mennesket, er en uvitende som benekter det vakreste som Min Ånd har åpenbart for dere: ydmykheten.

38. Hvis dere tror på Kristus, hvis dere hevder å være kristne, må dere ikke ha slike meningsløse forestillinger som den om at dere ikke er verdige til at deres Herre nærmer seg dere. Har dere glemt at nettopp deres kristne tro bygger på det beviset på guddommelig kjærlighet da Guds «Ord» ble menneske? Hvilken mer håndgripelig og menneskelig tilnærming kunne i større grad imøtekomme forståelseevnen til de syndige og kjødelige menneskene med forblindet sjel og svak forstand enn den der Jeg lot dem høre Min guddommelige stemme, blitt til menneskelig ord?

39. Dette var det største beviset på kjærlighet, ydmykhet og medfølelse med menneskene, som Jeg beseglet med blod, for at det alltid skulle stå klart for dere at ingen er uverdig for Meg, da Jeg nettopp for de som var mest fortaapt i søla, i mørket og i laster, lot Mitt Ord bli menneske og utgjøt livskraften i Mitt blod.

40. Hvorfor benekter da nettopp de som tror på alt dette, nå Min tilstedeværelse og åpenbaring? Hvorfor søker de å hevde at dette ikke er mulig, fordi Gud er uendelig og mennesket altfor lavtstående, altfor ubetydelig og uverdig? Sannelig, Jeg sier dere: Den som benekter Min åpenbaring i denne tid, benekter også Min tilstedeværelse i verden i den «andre tid» og benekter også Min kjærlighet og Min ydmykhet.

41. For dere, syndere, er det bare naturlig at dere i deres synd føler dere fjernt fra Meg. Jeg derimot føler at jo flere overtredelser dere begår og jo mer dere besudler deres sjel, desto mer nødvendig er det at Jeg vender Meg til dere for å gi dere lyset, for å rekke dere hånden, for å helbrede og redde dere.

42. Jeg visste at hvis jeg på nytt skulle åpenbare meg for mine barn, ville mange fornekte meg, og derfor kunngjorde jeg allerede den gang min gjenkomst; men samtidig gjorde jeg det klart at min tilstedeværelse da ville være åndelig. Men hvis dere tviler på dette, så forsikre dere ved hjelp av vitnesbyrdet fra de fire disiplene som nedskrev mine ord i evangeliene.

43. Her er jeg i Ånden og sender dere mitt ord fra den lysende «skyen» og menneskeliggjør det gjennom disse talerørene – som en forberedende undervisning for den åpenbaringen som dere alle skal nå: samtalen fra Ånd til Ånd. (331, 1-10, 13)

44. De guddommelige tankene er blitt overført til ord gjennom mine stemmeførere som befinner seg i ekstase, og disse ordene, samlet til setninger, har dannet og fastlagt en åndelig lære, 64 kapittel 4 som er full av åpenbaringer og fullkomne undervisninger.

45. Dette er den lovede trøster, dette er den forkyndte sannhetens ånd, som vil lære dere alt. Forberedelsene er allerede i gang, det kommer tider da dere trenger den som, fordi han har styrke i sin ånd, leder dere med sitt hjertes adel og enkelhet, med visdom og barmhjertighet. (54, 51-52)

46. Min undervisning kommer til dere for å bringe lys til deres forstand. Men undre dere ikke over måten jeg har kommet til dere på i denne tiden; bli ikke forvirret av det, men la det heller ikke bli en rutine.

47. Når mitt guddommelige lys når forstanden til den mennesket som tjener meg som talerør, blir det fortettet til svingninger som omdannes til ord av visdom og kjærlighet. Hvor mange trinn på himmelstigen må min Ånd stige ned for å nå dere i denne formen! Og også min «Åndelige Verden» måtte jeg sende til dere, for at den skal gi dere en utførlig forklaring på mine læresetninger. (168, 48)

48. Jeg åpenbarer meg gjennom det menneskelige forstandsorganet, fordi hjernen er det «apparatet» som Skaperen har skapt fullkomment, for at intelligensen, som er sjelens lys, skal åpenbare seg i den.

49. Dette «apparatet» er en modell som dere aldri vil kunne etterligne med all deres vitenskap. Dere vil bruke dets form og oppbygning som forbilde for deres skapelser; men dere vil aldri nå den fullkommenhet som deres Fars verk har. Hvorfor tviler dere da på at Jeg kan bruke det Jeg har skapt? (262, 40-41)

50. Til alle tider har min kjærlighet som Mester vært nøye opptatt av den undervisningen menneskene trengte, og Jeg har alltid kommet til dem for å tale til dem i samsvar med deres åndelige modenhet og deres intellektuelle utvikling.

51. Jeg har kommet til dere fordi jeg har sett at menneskenes ord og de læresetningene dere har skapt, ikke stiller deres sjels brennende tørst – tørst etter lys, tørst etter sannhet, etter evighet og kjærlighet. Derfor har Jeg slått meg ned hos dere og benytter meg av ydmyke, uvitende og uuttannede mennesker og får dem til å falle i henførelsen av det forstanden og sjelen, slik at budskapet om den «Tredje Tiden» kan strømme ut av deres munn.

52. For å være verdige til å motta og formidle mine guddommelige tanker, måtte de kjempe mot materialiseringen og verdens fristelser. På denne måten, ved å undertrykke sin egen personlighet og tøyse sin forfengeligheit, har de oppnådd en fullstendig overgivelse av sitt vesen i de korte tidsrommene hvor de

har stilt sitt forstandsorgan til rådighet for den guddommelige inspirasjonen, og dermed gjort det mulig at et ord fullt av visdom, ømhet, rettferdighet, balsam og fred kom fra deres lepper.

53. Det vil alltid være noen som ikke kan forstå hvordan det kommer seg at talerne kan uttrykke så mye kunnskap i ord og utøse så mye livskraft over åndene til de mange tilhørerne, uten at min Ånd kommer ned til disse hjernene, og bare en stråle av mitt lys opplyser dem. Derfor sier Jeg dere at heller ikke kongestjernen – som dere kaller solen – trenger å komme til jorden for å belyse den, da lyset den sender til planeten deres fra avstand, er tilstrekkelig til å bade den i lys, varme og liv.

54. På samme måte opplyser og gir Faderens Ånd liv til alt, som en sol med uendelig strålekraft, gjennom det lyset Han sender ned over alle skapninger – både åndelige og materielle.

55. Forstå derfor at der mitt lys er, er også min Ånd til stede. (91, 12-16)

56. En lysgnist fra min Ånd, en gjenspeiling av det guddommelige Ord, er det som faller ned på stemmeførerens Ånd, gjennom hvilken Jeg gjør mitt budskap hørbart for dere. Hvilken menneskelig stemmefører kunne motta hele kraften i «Ordet»? Ingen. Og sannelig, Jeg sier dere, dere vet ennå ikke hva «Ordet» er.

57. «Ordet» er liv, er kjærlighet, er Guds ord, men av alt dette kan taleren bare motta et atom. Men her, i den lysstrålen, i den essensen, vil dere kunne oppdage det uendelige, det absolutte, det evige.

58. For å tale om Meg selv kan Jeg gjøre dette både gjennom store gjerninger og gjennom små og begrensede ytringer. Jeg er i alt, alt taler om Meg, det store som det lille er like fullkomment. Mennesket må bare forstå å observere, tenke etter og studere. (284, 2-3)

59. Mitt «ord» er ikke blitt menneske igjen. I denne tiden er Jeg «på skyen», symbolet på det hinsidige, hvorfra Min stråle utgår, som opplyser stemmeførerens forstand.

60. Det har behaget Meg å formidle Meg selv gjennom mennesket, og Min beslutning er fullkommen. Jeg kjenner mennesket, for Jeg har skapt det. Jeg anser ham for verdig, for han er mitt barn, for han kom ut av Meg. Jeg kan benytte meg av ham, for det var derfor Jeg skapte ham, og Jeg kan åpenbare Min herlighet gjennom ham, fordi Jeg skapte ham for å herliggjøre Meg i ham.

61. Mennesket! Det er mitt avbild, fordi det er intelligens, liv, bevissthet, vilje, fordi det besitter noe av alle mine egenskaper og fordi dets ånd tilhører evigheten.

62. Ofte er dere ubetydeligere enn dere har trodd, og andre ganger er dere større enn dere kan forestille dere. (217, 15-18)

63. Hvis dere tenker litt etter og studerer skriftene, vil dere innse at alle profetene ga uttrykk for ett og samme åndelige innhold, som de overbrakte menneskene gjennom sine ord. De ga menneskene formaninger, åpenbaringer

og budskap uten feilene i den materialiserte kulten som folket utøvde i den tiden. De lærte å følge Guds lov og ord, og de hjalp menneskene med å komme i kontakt med sin himmelske Far.

64. Folk, ser du ikke en stor likhet mellom disse profetene og disse talerne, gjennom hvilke Jeg for tiden taler til dere? Også på leppene til disse siste legger Jeg essensen av Min lov, gjennom deres ord når Min inspirasjon dere, og strålende bryter undervisningen frem fra dem, som oppfordrer tilhørerne til å søke sin Herre på den reneste måte. De taler uten frykt for at det blant de mange som lytter til dem, også finnes spioner eller fanatikere. De utfører hengiven sin oppgave i tjeneste for sin Far, slik at han gjennom dem kan tale til menneskeheten og gi den disse læresetningene, som vil åpne nye veier til lyset for menneskene.

65. Folk, det er ikke bare en stor likhet mellom de profetene og disse talerne, men det er også et fullkomment forhold mellom dem. De forutsa disse, og det de forutsa for lenge siden, opplever nå disse tjenerne. (162, 9-11)

66. Ikke alle Mine talerør var i stand til og villige til å forberede seg på å tjene Meg, og ofte måtte Jeg sende Mitt lys ned på urene forstandsorganer som var opptatt med unyttige, om ikke syndige ting. Gjennom sine feiltrinn har de påkalt Min rettferdighet, for deres forstand var berøvet enhver inspirasjon og deres lepper enhver veltalenhet til å uttrykke det guddommelige budskapet.

67. I slike tilfeller har tilhørerne lukket ørene for disse ynkelige ytringene, men i stedet åpnet sjelen for å føle min nærvær i seg og ta imot min essens. Folket nærret seg av essensen som min barmhjertighet sendte dem i det øyeblikket; men taleren forhindret et budskap som ikke kom fra hans lepper, og tvang dermed de tilstedeværende til å føre en samtale fra ånd til ånd med sin mester, selv om de ennå ikke var forberedt på å motta min inspirasjon i denne formen. (294, 49)

Formen på åpenbaringene

68. Mesterens undervisning begynner alltid på samme måte, fordi den inneholder den samme kjærligheten. Den begynner i kjærlighet og ender i barmhjertighet — to ord som inneholder hele min lære. Det er disse høye følelsene som gir sjelen kraft til å nå lysets og sannhetens riker. (159, 26)

69. Dere kunne si at den ytre formen på språket jeg brukte i den «andre tiden» og det jeg bruker nå, er forskjellig, og delvis ville dere ha rett. For Jesus talte den gang til dere med uttrykkene og vendingene til de folkeslagene han levde blant, slik jeg gjør det i dag med tanke på åndsstemningen hos dem som hører mitt ord. Men det åndelige innholdet som det ordet formidler, som ble gitt den gang og i dag, er det samme, er ett og det samme, er uforanderlig. Likevel har dette blitt oversatt av mange, hvis hjerter er forherdet og hvis forstand er lukket. (247, 56)

70. O, dere vantro! Kom og lytt ofte til Meg, Mitt ord vil overvinne deres tvil. Hvis dere har inntrykk av at uttrykksmåten i Mitt ord ikke er den samme som Jeg en gang hadde, så sier Jeg dere at dere ikke skal holde fast ved formen, ved det ytre, men søke etter meningsinnholdet, som er det samme.

71. Essensen, meningen, er alltid bare én, fordi det guddommelige er evig og uforanderlig; men formen som åpenbaringen kommer til dere i, eller gjennom hvilken Jeg lar dere få vite en ytterligere del av sannheten, viser seg alltid i samsvar med den mottakelsesevnen eller den utviklingen dere har nådd. (262, 45)

Tilstedeværelsen av vesener fra den andre siden under Kristi undervisning

72. Sannelig, Jeg sier dere: I de øyeblikkene da Mitt ord gjennomstråler menneskets forstandsevne, er tusener og atter tusener av kroppsløse vesener til stede ved Min åpenbaring og lytter til Mitt ord; deres antall er alltid større enn antallet av dem som innstiller seg i materien. I likhet med dere stiger de langsomt opp fra mørket for å gå inn i lysets rike. (213, 16)

73. Dette mitt ord hører dere på jorden gjennom menneskets forstand, og på høyere livsnivåer enn deres hører også beboerne der, andre sjeler, det; på samme måte som åndevesenene på andre, enda høyere livsnivåer, som har sitt hjem der, hører det. For denne «konserten» som Faderen fremfører sammen med lysåndene i «den tredje tid», er universell.

74. Jeg har sagt det: Min stråle er universell, mitt ord og min (deri inneboende) åndelige essens er like universelle, og selv på det høyeste nivået som ånder har nådd, hører de Meg. Dere hører Meg for tiden ved denne åpenbaringen på den mest ufullkomne måten, som er den menneskelige.

75. Derfor forbereder Jeg dere nå på høyere åpenbaringer, slik at dere, når dere går inn i det åndelige og forlater denne jorden helt, kan forene dere med et nytt livstrinn for å høre «konserten» som Faderen fremfører sammen med deres ånd.

76. I dag befinner dere dere fortsatt i det materielle, la dette ordet styrke deres hjerte og deres ånd, og de vesener som tilhørte dere på jorden, som dere fortsatt kaller far, ektemann, kone, bror, barn, slektning eller venn, befinner seg på andre livstrinn og hører det samme ordet; men for dem er dets innhold, dets essens en annen, selv om de nyter den samme glede, den samme forfriskning, den samme oppmuntring og det samme brød. (345, 81-82)

77. Jeg sender en stråle av mitt lys til hver verden. Til dere har Jeg latt dette lyset nå frem i form av menneskelige ord, slik det når frem til andre hjemsteder ved hjelp av inspirasjon.

78. I lyset av denne guddommelige strålen vil alle ånder forenes ved å gjøre den til en himmelstige som fører dem til det samme punktet, til det åndelige rike som

er lovet dere alle, som er åndelige partikler av min guddommelighet. (303, 13-14)

Den tidsmessige begrensningen av åpenbaringene

79. Mitt rike kommer ned over den lidende menneskeheten, og mitt ord lyder gjennom de utvalgte i denne tiden, slik at de som hører meg, kan bli en trøst for sine medmennesker.

80. I alle tider har Jeg hatt mellommenn mellom menneskene og Min guddommelighet; det var de som var milde og ydmyke av hjertet, som Jeg har brukt. Jeg forbereder nå de nye budbringerne for Mine læresetninger, slik at dette glade budskapet blant menneskene må være oppvåkningen til det åndelige livet.

81. Hvor mange av dem som er i stand til å utføre en edel åndelig oppgave, sover ennå, spredt over hele verden! De vil våkne, og de vil bevise sin åndelige fremgang når de i sin storsinnethet blir nyttige vesener for sine medmennesker. De vil være ydmyke og aldri skryte av sin overlegenhet. (230, 61-63)

82. Mitt verk må nå menneskeheten uforfalsket, slik at den kan bryte ut for å oppfylle min lov ved å omfavne korset for sin frelse.

83. Jeg har lovet det til menneskene, til hele menneskeheten, og Jeg vil oppfylle det, for Mitt ord er en konges ord; Jeg vil gjennom Mine disipler sende dem det gylne kornet av Mitt ord, og dette vil tjene som forberedelse for menneskene, slik at de snart kan glede seg over samtalen fra ånd til ånd. For etter 1950 vil Jeg verken her eller noe annet sted igjen åpenbare Meg gjennom forstanden til en stemmefører. (291, 43-44)

Kapittel 5 – Grunnen til den nye gudsåpenbaringen

Guds frelsesvilje

1. Hvis det ikke fantes uvitenhet i verden, hvis ikke blod ble utgytt, hvis det ikke fantes smerte og elendighet, ville det ikke være noen grunn til at min Ånd materialiserer seg ved å gjøre seg synlig for deres sanser. Men dere trenger Meg. Jeg vet at bare min kjærlighet kan redde dere i disse tider, og derfor er Jeg kommet.

2. Hvis Jeg ikke elsket dere – hva ville det da bety at dere går til grunne, og hva ville deres smerte bety? Men Jeg er deres Far – en Far som følger barnets smerte i seg selv, fordi hvert barn er en liten del av ham. Derfor gir Jeg dere i hvert av Mine ord og i hver inspirasjon sannhetens lys, som for ånden betyr livet. (178, 79-80)

3. Her er Jeg blant dere og banker på deres hjerter. Tror dere virkelig at min fred er fullkommen når Jeg ser dere viklet inn i stadige fiendskap? Derfor er Jeg kommet som den store kriger for å kjempe mot mørket og det onde, og med Meg er også de gode åndene kommet, den åndelige verden, for å fullføre Mitt verk. Hvor lenge vil denne kampen vare? Til alle mine barn er frelst. Men jeg har ikke brakt smerte med meg, jeg vil bare forvandle dere gjennom kjærlighet. (268, 31)

4. Mitt ord vil igjen være ubehagelig for menneskene, som i tidligere tider, men Jeg vil si sannheten til dem. Uten å avsløre noen, kalte Jeg hyklerin en hykler, ekteskapsbryteren en ekteskapsbryter og den onde en skurk. Sannheten var blitt forvrengt, og det var nødvendig at den igjen strålte, slik som nå, hvor sannheten er blitt skjult, og derfor må den på nytt komme frem i lyset for menneskenes øyne. (142, 31)

5. Ikke én gang, men flere ganger og på forskjellige måter kunngjorde og lovet jeg mine disipler mitt gjenkomst. Jeg kunngjorde dere tegnene som ville varsle min gjenkomst – tegn i naturen, hendelser blant menneskene, verdensomspennende kriger, synden på sitt høydepunkt. For at verden ikke skulle falle for en villfarelse og forvente meg på nytt som menneske, lot jeg dem vite at Kristus ville komme «på skyen», det vil si i Ånden.

6. Det løftet ble oppfylt. Her er Mesteren i Ånden og taler til verden. Her er Herren av fred og lysets rike, som bygger en uendelig stor ark, der menneskene kan finne tilflukt og redde seg, som i den «første tid», da Noah bygde arken for å redde menneskeslekten. (122, 52-53)

7. Måten Jeg har åpenbart Meg på i denne tiden er annerledes enn i den «andre tiden», men Min hensikt er den samme: å redde menneskeheten, å fjerne den fra den virvelstormen den har møtt på sin vei og som den ikke har klart å unnslippe.

8. Fristelsen er sluppet løs med all sin kraft, og mennesket har falt som et lite barn og opplevd store lidelser. Det tømmer sin lidelseskål og roper på Meg i sin dype forvirring, og Faderen har vært hos det.

9. Det er fortsatt rester av gjær i kalken, men Jeg vil hjelpe dere å bære den smerten som er følgen av deres ulydighet. Salige er dere som hører på Meg, for dere skal bli sterke! Men hva skal det bli av de andre når den store lidelsen rammer dem? Vil deres sjel bryte sammen på grunn av manglende tro? Israels* bønn må gi dem støtte. (337, 38)

** Dette navnet refererer til det nye Guds folk, det «åndelige Israel», ikke til innbyggerne i staten Israel eller det jødiske folk som helhet (for nærmere detaljer, se kap. 39)*

10. Jeg søker dere med uendelig kjærlighet. Jeg har lagt så mye nåde og så mange gaver i deres sjel at Jeg ikke er villig til å miste et eneste av Mine barn.

Dere er en del av Min Ånd, dere er noe av Mitt vesen – kan Den som søker dere med så stor iver og slik kjærlighet være ond?

11. Hver gang Jeg kommer ned for å gi dere Mitt ord, finner Jeg «de siste» blant skaren; det er de som spør Meg mest i sine hjerter. Men Jeg er dem til behag og svarer alltid på deres spørsmål.

12. I dag spør de som kom sist meg hva formålet med min gjenkomst er, og jeg svarer at meningen er å sette mennesket i stand til å vende tilbake til sin opprinnelige renhet gjennom seg selv. (287, 19-20)

Fjerningen av vrangforestillinger og ytre kultformer

13. Den «tredje tid» har fullt og helt brutt frem for menneskeheten. Det er gått omtrent 2000 år siden Jeg ga dere Mitt ord; men den læren er, til tross for den forløpte tiden, ennå ikke blitt erkjent av hele menneskeheten, fordi Jeg ikke blir elsket av alle Mine barn. Likevel viser alle Meg ærbødighet, alle søker en eneste guddommelig Ånd, som er Min. Men Jeg ser ingen enhet blant menneskene, Jeg ser ikke den samme troen, den samme opphøyelsen og erkjennelsen blant dem, og derfor kommer Jeg som Den Hellige Ånd for å forene dem i Meg, for å fullkomme dem med Min lære om sannheten, med Mitt uforanderlige ord, med Min lov om kjærlighet og rettferdighet. (316, 4)

14. Forvirringen i forstanden, mangelen på tro, uvitenheten om sannheten er mørke for sjelen, og derfor befinner menneskeheten seg i dag på en villfarelse. Hvor mange har ikke blitt de menneskene som lever uten å vite eller ønske å vite hvor de går!

15. Jeg visste at en slik tid ville komme for menneskene, full av smerte, forvirring, usikkerhet og mistillit. Jeg lovet å redde dere ut av dette mørket, og her er Jeg: Jeg er Sannhetens Ånd. Hvorfor vil dere ha Meg som menneske igjen? Husker dere ikke at Jeg døde som menneske og sa til dere at Jeg ville vente på dere i Mitt rike? Dermed gjorde Jeg det klart for dere at sjelen er evig, udødelig. (99, 7-8)

16. Mitt ord i denne tiden minner dere om det forgangne, åpenbarer hemmelighetene for dere og kunngjør det kommende. Det vil rette opp alt det menneskene har forvrengt og svekket; for jeg, som sannhetens vokter, kommer med sverdet av min nidkjærhet og min rettferdighet for å rive ned alt det falske, for å knuse hykleriet og løgnen, for på nytt å jage handelsmennene ut av sannhetens tempel.

17. Forstå at dere ikke trenger å søke sannheten i bøker, råd eller bud fra mennesker for å oppnå deres sjels frelse.

18. Dere må alle bli frelst; Jeg finner ikke en eneste som allerede står på fast grunn. Dere er skipbrudne midt i en stormfull natt, hvor hver og en kjemper for sitt eget liv uten å tenke på sin neste, fordi hans liv er i fare.

19. Men sannelig, jeg sier dere: Jeg er deres eneste frelser, som nok en gang kommer for å lete etter dem som har gått seg vill fordi de har forlatt den seilingsruten som loven er. Jeg lyser opp veien for dere, slik at dere kan komme i land, til det velsignede landet som venter på dere, fordi det i sitt skjøte rommer uendelige skatter for ånden. (252, 37-40)

20. På samme måte som man en gang ga de guddommelige anvisningene feilaktige tolkninger, ble også min lære forfalsket i denne tiden; og dermed ble det nødvendig at Mesteren kom på nytt for å hjelpe dere med å frigjøre dere fra deres villfarelser, da det av seg selv er svært få som klarer å frigjøre seg fra sine villfarelser.

21. Jeg lovet dere riktignok allerede den gang at Jeg ville komme igjen; men Jeg må også si dere dette, at Jeg gjorde det fordi Jeg visste at det ville komme en tid da menneskeheten, i den overbevisning at den vandret på veien til Mine læresetninger, ville være svært langt fra dem; og dette er den tiden Jeg kunngjorde Min gjenkomst for. (264, 35-36)

22. I den «andre tiden» ble Kristus – den samme som i dette øyeblikk taler til dere – menneske og bodde på jorden. Men nå er han hos dere i ånden og oppfyller dermed et løfte han ga menneskeheten: løftet om å komme tilbake i en ny tidsalder for å bringe dere den høyeste trøst og sannhetens lys, og dermed belyse og forklare alt som er blitt åpenbart for menneskene. (91, 33)

23. Menneskeheten er orienteringsløs, men Jeg er kommet for å lede den gjennom Den Hellige Ånds lys, og for at den skal kjenne igjen mitt ord i dets egentlige betydning.

24. I løpet av tiden har de skriftene som mine disipler etterlot seg, blitt forandret av menneskene, og derfor er det uenighet mellom trosretningene. Men Jeg vil forklare alle Mine læresetninger for å forene menneskeheten i ett eneste lys og i én eneste vilje. (361, 28-29)

25. I dag begynner en ny etappe for verden, der mennesket vil strebe etter større frihet i tankene, der det vil kjempe for å bryte de lenker av trelldom som dets ånd har dratt med seg. Det er tiden da dere vil se folkeslagene, i sin lengsel etter åndelig næring og sant lys, overskride fanatismens grenser, og Jeg sier dere at ingen som bare et øyeblikk opplever lykken ved å føle seg fri til å tenke, utforske og handle, noensinne frivillig vil vende tilbake til sitt fengsel. For nå har hans øyne sett lyset, og hans ånd var henvørt av de guddommelige åpenbaringene. (287, 51)

26. Jeg visste at menneskene fra generasjon til generasjon ville mystifisere min lære mer og mer, forandre min lov og forfalske sannheten. Jeg visste at menneskene ville glemme mitt løfte om å komme tilbake, og at de ikke lenger ville betrakte hverandre som brødre, men drepe hverandre med de grusomste, feigste og umenneskelige våpen.

27. Men nå er tiden og den lovede dagen kommet, og her er Jeg. Døm ikke den måten Jeg har valgt for å åpenbare Meg for dere; for det er ikke verden som skal dømme Meg, men det er Jeg som dømmer menneskeheten, fordi tiden for dens dom er kommet.

28. Jeg oppretter et rike i menneskenes hjerter – ikke et jordisk rike, slik mange forventer, men et åndelig rike – hvis makt springer ut av kjærlighet og rettferdighet og ikke av verdens makter.

29. Jeg ser at noen er forundret over å høre meg tale slik; men jeg spør dere: Hvorfor vil dere alltid forestille dere meg kledd i silke, gull og edelstener? Hvorfor vil dere til enhver tid at mitt rike skal være av denne verden, mens jeg har åpenbart det motsatte for dere? (279, 61-64)

30. Jeg har allerede forutsagt for dere at kampen vil bli hard, for hver og en anser sin religion for fullkommen og sin måte å utøve den på for upåklagelig. Men Jeg sier dere at hvis det var slik, ville Jeg ikke hatt noen grunn til å komme i denne tiden og tale til dere.

31. Jeg gir dere gjennom inspirasjon en dypt åndelig lære, fordi Jeg ser at hedenskapen hersker i deres kultformer, og at fanatismens onde frø har forgiftet dere med uvitenhet og hatfølelser.

32. Mitt lysets sverd er i min høyre hånd, Jeg er krigeren og kongen som ødelegger alt det opprørske, alt det eksisterende onde og alt det falske. Når min kamp er over og hjertene har lært å forene seg for å be og leve, vil deres ånds blikk oppdage Meg i det uendelige lyset og i den evige freden. «Dette er mitt rike», vil jeg si til dere, «og jeg er deres konge, for det er derfor jeg er her, og det er derfor jeg har skapt dere: for å regjere.» (279, 72-74)

Opplysning om det sanne livet

33. Alle mennesker vet at Jeg er Faren til alt det skapte og at vesenenes skjebne ligger i Meg. Likevel har Jeg verken mottatt deres oppmerksomhet eller deres respekt. De skaper også, er også herrer og tror de har makt over sine medmenneskers skjebne – hvorfor da bøye seg for Meg?

34. På denne måten har mennesket satt min tålmodighet på prøve og utfordret min rettferdighet. Jeg har gitt det tid til å finne sannheten, men det har ikke villet ta imot noe fra Meg. Jeg kom som Far og ble ikke elsket; deretter kom Jeg som Mester og ble ikke forstått; men siden det er nødvendig å redde menneskeheten, kommer Jeg nå som dommer. Jeg vet at mennesket vil gjøre opprør mot min rettferdighet, for det vil ikke forstå meg som dommer heller, og vil si at Gud har hevnet seg.

35. Jeg ønsket at alle skulle forstå at Gud ikke kan ha hevnfølelser, fordi hans kjærlighet er fullkommen. Like lite kan han sende smerten; det er dere selv som tiltrekker den gjennom deres synder. Min guddommelige rettferdighet står over deres lidelse og selv deres død. Smerten, hindringene, fiaskoene er prøvelsene

som mennesket stadig påfører seg selv , og fruktene av dets såing er det det etter hvert høster. Det er nok for meg å la mitt lys nå deres ånd i hver av disse livskriser, slik at den kan oppnå sin frelse. (90, 5-7)

36. Det er Sannhetens Ånd som kommer ned for å oppklare mysterier og åpenbare den nødvendige kunnskapen for dere, slik at dere kan glede dere over det sanne livet. Han er den guddommelige trøst som strømmer over deres lidelser for å gi dere et vitnesbyrd om at den guddommelige dom ikke er straff eller hevn, men en kjærlighetsdom for å føre dere til lyset, til fred og til salighet. (107, 24)

37. Vit at den som forstår og erkjenner noe av det som er forbeholdt dem som stiger opp, ikke lenger kan rive sin ånd løs fra det lyset som er blitt åpenbart for ham. Enten han trer inn i ukjente verdener eller vender tilbake til jorden gang på gang: det han en gang mottok som en guddommelig lysgnist, vil stadig vekk strømme opp fra det reneste i hans vesen som en anelse, som en guddommelig inspirasjon. Av og til vil det våkne til liv som et søtt oppvåkning eller som en himmelsk sang, som vil oversvømme hjertet med fryd, som en lengsel etter å vende tilbake til det åndelige hjem. Det er dette min lære betyr for de sjelene som vender tilbake til dette livet. Tilsynelatende glemmer ånden sin fortid, men i virkeligheten mister den ikke kunnskapen om min undervisning.

38. Til dem som tviler på at det er det guddommelige ordet som i dette øyeblikk og i denne form taler til dem, sier Jeg at hvis de ikke vil gi Meg det navnet, hvis de ikke vil tilskrive dette ordet den guddommelige Mester, skal de ta innholdet i denne undervisningen til seg, gå til bunns i hver av dens tanker; og når de ved å reflektere over det de har hørt kommer til den konklusjon at det inneholder lys og sannhet for menneskeheten, skal de bruke det som målestokk for sine skritt på jorden og dermed forvandle sitt liv.

39. Jeg vet at Jeg overleverer dere den sanne visdom; hva menneskene tror, endrer ikke det minste på Min sannhet. Men det er nødvendig at mennesket har visshet om det det tror på, det det vet og det det elsker. Bare derfor stiller Jeg Meg av og til i Mine åpenbaringer på menneskehetens nivå, for å oppnå at de kjenner Meg. (143, 54-56)

40. Forestillingen menneskene har om Meg er svært begrenset, deres innsikt i det åndelige svært liten, deres tro svært svak.

41. Religionene slumrer i en århundrelang drøm uten å komme et skritt videre, og når de våkner, er de bare aktive i sitt indre og våger ikke å bryte ut av den kretsen de har skapt seg gjennom sine tradisjoner.

42. Det vil være de foraktede, de fattige, de enkle og de uvitende som i lengselen etter lys, etter et rent åndelig miljø, etter sannhet og fremgang vil forlate denne sirkelen. Det er de som vil la klokken og vekkerklokken lyde når de føler at tiden for mine nye åpenbaringer i åndelighetens tidsalder er kommet.

43. Menneskene ønsker å oppdage mysteriet ved det åndelige livet – den tilværelsen de uavvendelig må gå inn i, og som de nettopp derfor er interessert i å bli kjent med.

44. Menneskene spør, tigger, ber om lys av barmhjertighet, fordi de føler behovet for forberedelse; men som svar på alt blir de fortalt at det åndelige livet er en hemmelighet, og at ønsket om å løfte sløret som dekker det, er en overmodighet og en blasfemi.

45. Sannelig, Jeg sier dere: De som tørster etter sannhet og lys, vil ikke finne kilden hvis vann slukker deres tørst i denne verden. Det vil være meg som sender det visdomens vann som sjelene lengter etter å drikke, ned fra himmelen. Jeg vil la min kilde av sannhet strøme over hver ånd og hvert sinn, slik at «hemmelighetene» blir til intet. For jeg sier dere nok en gang at det ikke er jeg som hylser meg i hemmeligheter for menneskene, men det er dere som skaper dem.

46. Det vil riktignok alltid være noe i deres Far som dere aldri vil forstå, når dere tenker på at Gud er uendelig og at dere bare er små partikler. Men at dere ikke skal vite hvem dere er i evigheten, at dere skal være et ugjennomtrengelig mysterium for dere selv, og at dere må vente til dere trer inn i det åndelige livet for å bli kjent med det – dette er ikke foreskrevet av Meg.

47. Det er riktig at man i tidligere tider ikke talte til dere på denne måten, og at det heller ikke ble gitt noen vidtrekkende oppfordring til å trenge inn i lyset av åndelig innsikt; men det var bare fordi menneskeheten i fortiden ikke følte den presserende nødvendigheten av å vite som den føler i dag, og heller ikke var åndelig og intellektuelt i stand til å forstå. Selv om den alltid søkte og famlet, skjedde dette likevel mer av nysgjerrighet enn av et reelt ønske om lys.

48. For at menneskene skal finne veien som fører dem til dette lyset, og for at de skal være i stand til å motta dette vannet fra livets og visdommens kilde, må de først gi avkall på all ytre kult og fjerne all fanatisme fra sine hjerter. Når de da begynner å føle den levende og allmektige Guds nærvær i sine hjerter, vil de fra det innerste av sitt vesen føle en ny, ukjent andakt stige opp, full av følelse og oppriktighet, full av opphøyelse og hjertelighet, som vil være den sanne bønnen, åpenbart gjennom Ånden.

49. Dette vil være begynnelsen på deres oppstigning mot lyset, det første skrittet på veien mot åndeliggjøring. Når Ånden kan åpenbare den ekte bønnen for mennesket, vil den også kunne åpenbare alle evnene det besitter, samt måten å utvikle dem på og lede dem inn på kjærlighetens vei. (315, 66 75)

50. I min åpenbaring kan dere finne de samme læresetningene som i «Den andre tid»; men i denne epoken har Jeg gjennom lyset fra Min Hellige Ånd åpenbart det ubegripelige for dere, og i samtalen fra Ånd til Ånd vil Jeg fortsette å åpenbare nye og meget store læresetninger for dere. Jeg vil gjøre hele innholdet i det sjette segl kjent for dere i denne åpenbaringstiden, som vil

forberede dere på den tiden da Jeg vil bryte det syvende segl. Slik vil dere stadig mer erkjenne det «uforståelige»; slik vil dere oppdage at den åndelige verden er hjemmet for alle sjeler, det uendelige og vidunderlige Faderhuset som venter på dere i det høye hinsidige, hvor dere vil motta lønnen for de gjerninger dere har utført med kjærlighet og barmhjertighet overfor deres medmennesker. (316, 16)

Menneskets utvikling, åndeliggjøring og frelse

51. Jeg gir dere min undervisning ikke bare som en moralsk tøyler for deres materielle natur; snarere kan dere med den bestige de større høyder av deres sjelsmessige fullkommenhet.

52. Jeg grunnlegger ingen ny religion blant dere; denne læren fornekte ikke de eksisterende religionene, så lenge de er grunnlagt på min sannhet. Dette er et budskap om guddommelig kjærlighet til alle, en oppfordring til alle samfunnsinstitusjoner. Den som forstår den guddommelige hensikten og oppfyller mine bud, vil føle seg ledet mot fremgang og høyere utvikling av sin sjel.

53. Så lenge mennesket ikke forstår den åndeliggjøring det må ha i sitt liv, vil freden langt fra bli en realitet i verden. Den som derimot oppfyller min kjærlighetslov, vil verken frykte døden eller den dom som venter hans sjel. (23, 12-13)

54. Med disse åpenbaringene ønsker jeg ikke bare å bringe dere verdensfred og lindre deres lidelser gjennom fysisk lindring. Med denne kunngjøringen gir jeg dere de store læresetningene som taler til dere om deres sjels utvikling. For hvis Jeg bare hadde ønsket å bringe dere verdens goder – sannelig, Jeg sier dere, da hadde det vært nok å gi oppdraget til de vitenskapsmennene som Jeg opplyser gjennom intuisjon og som Jeg har åpenbart naturens hemmeligheter for, slik at de kunne hente helbredende balsam fra den for å helbrede dere fra deres fysiske lidelser.

55. Mitt verk ønsker å vise dere videre horisonter, hinsides deres planet, med det uendelige antallet verdener som omgir dere – horisonter som ikke har noen ende, som viser dere veien til evigheten, som tilhører dere. (311, 13-14)

56. Min åndelige lære har forskjellige mål eller oppgaver: ett er å trøste sjelen i dens eksil og få den til å forstå at den Gud som skapte den, venter evig på den i sitt rike av fred. Et annet er å la den få vite hvor mange gaver og evner den kan disponere over for å oppnå sin frelse og sin opphøyelse eller fullkommenhet.

57. Dette ordet bringer budskapet om åndeliggjøring, som åpner menneskenes øyne, slik at de kan se virkeligheten ansikt til ansikt, som de bare tror de finner i det de ser, i det de berører, eller i det de med sin menneskelige vitenskap kan bevise, uten å bli klar over at de derved kaller det forgjengelige for «virkelighet» og misforstår og fornekte det evige, der den sanne virkeligheten eksisterer.

58. La dette budskapet gå fra nasjon til nasjon, fra hus til hus, og etterlate sitt frø av lys, trøst og fred, slik at menneskene kan stoppe opp et øyeblikk og gi sin ånd en pause, som er uunnværlig for at den skal kunne reflektere og huske at hvert øyeblikk kan være dets tilbakevending til den åndelige verden, og at frukten det høster ved sin ankomst til det åndelige livet, avhenger av dets gjerninger og dets såkorn i verden. (322, 44-46).

Kapittel 6 – Det tredje testamente og livets store bok

Boken om Guds kjærlighet, sannhet og visdom

1. Boken med mitt ord er boken om den guddommelige og sanne kjærligheten; i den vil dere finne den uforanderlige sannheten. Ta den til dere, og dere vil finne den visdommen som hjelper dere å utvikle dere og oppnå fred i evigheten. Den som forvrenger eller endrer dets innhold, vil gå til grunne, og den som utelater eller legger til et eneste ord som ikke er i samsvar med min fullkomne lære, vil alvorlig krenke min lov.

2. Bevar dette ordet i sin opprinnelige renhet, for det er den vakreste arv jeg vil etterlate menneskene. Skriv ned min lære og gjør den kjent for deres medmennesker; bevar den trofast, for dere er ansvarlige for denne arven.

3. I morgen vil mennesket finne i den kjernen i min åpenbaring, som med lyset fra dens læresetninger vil lede det på veien til sannheten.

4. Fra foreldre til barn vil disse skriftene bli overlevert som en kilde med levende vann, hvis strøm vil springe ut uuttømmelig og gå fra hjerte til hjerte. Studer i Livets store bok, åndeliggjøringens bok, som vil forklare dere de guddommelige åpenbaringene dere har mottatt gjennom tidene.

5. Har jeg ikke lovet dere at all kunnskap skulle gjenopprettes i sin opprinnelige sannhet? For dette er den tid som ble kunngjort for dere.

6. I sannhet sier Jeg dere: Den som reflekterer over læresetningene i Min bok og utforsker dem med et oppriktig ønske om å øke sin innsikt, vil vinne lys for sin sjel og føle Meg nærmere seg.

7. Mytene fra fortiden og fra i dag vil falle; alt det middelmådige og falske vil styrte; for tiden vil komme da dere ikke lenger kan næres av ufullkommenheter, og da vil sjelen begive seg ut på jakt etter sannheten, slik at denne kan tjene som dens eneste næring.

8. I disse læresetningene vil menneskeheten finne kjernen i mine åpenbaringer, som den hittil ikke har forstått på grunn av mangel på åndelighet. Siden oldtiden har Jeg betrodd den til dere gjennom Mine sendebud, budbringere og «tolker», men den har bare tjent dere til å skape myter og tradisjoner ut fra den. Tenk over og studer denne læren med ærbødighet og kjærlighet, hvis dere vil spare

dere for århundrer med forvirring og lidelse. Men husk at dere ikke vil oppfylle deres oppgave hvis dere bare nøyer dere med å eie boken; nei, den skal vekke dere og lære dere, hvis dere virkelig vil være mine disipler. Undervis med det eksempel, den kjærlighet og den hjelpsomhet som Jeg har vist dere. (20, 1-8)

9. Boken med min undervisning består av de læresetningene jeg har diktert til dere i denne tiden ved hjelp av menneskets forstand. Med denne boken, som menneskeheten til slutt vil anerkjenne som Det tredje testamente, skal dere forsvare min guddommelige sak.

10. Menneskeheten kjenner bare loven fra «den første tiden» og det som står skrevet i Det første og Det andre testamente; men Det tredje vil nå forene og rette opp det som menneskene har forvrengt på grunn av manglende forberedelse og forståelse. Menneskeheten vil måtte studere mitt budskap, slik at den, ved å trenge inn i kjernen av hvert ord, oppdager ett eneste ideal, én eneste sannhet, ett og det samme lyset, som vil føre den til åndeliggjøring. (348, 26)

11. Jeg åpenbarer for dere det som vitenskapsmannen ikke kan lære dere, fordi han ikke kjenner det. Han har sovet i sin jordiske storhet og har ikke løftet seg opp til Meg i lengsel etter Min visdom.

12. Hjertene til de geistlige har lukket seg, de som i de forskjellige sekter og trossamfunn skulle undervise i den åndelige kunnskapen, som er storhet og rikdom for ånden.

13. Jeg har sett at loven og læresetningene som Jeg ga menneskeheten i tidligere tider, er blitt skjult og erstattet av ritualer, ytre kulter og tradisjoner.

14. Men dere, som innerst inne erkjenner at innholdet i dette ordet er det samme som det Israel mottok på Sinai-fjellet og som menneskemengdene i «andre tid» hørte fra Jesu lepper, skal med deres gudsyndyrkelse og gjerninger lære at man ikke må glemme den guddommelige loven for å følge tåpelige tradisjoner som ikke er til gagn for sjelen. (93, 10-13)

15. Jeg har minnet dere om navnene på mine sendebud, gjennom hvilke dere har mottatt budskap, bud, profetier og læresetninger.

16. På denne måten har Jeg forenet innholdet i alle tidligere undervisninger i én eneste undervisning.

17. Spiritualismen er arven der de tre testamentene forenes i én eneste åndelig bok. (265, 62-64)

18. Denne læren, som kalles åndelig fordi den åpenbarer det åndelige, er den vei som er utstaket for mennesket, på hvilken det skal lære sin Skaper å kjenne, tjene Ham og elske Ham. Det er boken som lærer menneskene å elske sin Far i sin egen neste. Spiritualismen er en lov som påbyr det gode, det rene, det fullkomne.

19. Plikten til å følge denne loven gjelder for alle; likevel tvinger den ingen til å oppfylle den, fordi hver ånd nyter fri vilje, slik at hans kamp og alle hans handlinger kan regnes som hans egne fortjenester når han blir dømt.

20. Erkjenn derfor at denne læren er den guddommelige kjærlighetens flamme, som har opplyst og gitt varme til alle mine barn, fra den første til den siste. (236, 20-22)

Forholdet mellom åndslæren og Jesu lære

21. Åndslæren er ingen teori, den er en praktisk veiledning både for det menneskelige liv og for sjelenes liv. Det finnes ingen annen, mer omfattende og fullkommen veiledning enn den. Den følger dere allerede før dere kommer til jorden, den følger dere gjennom hele deres daglige gjerning på denne verden og smelter sammen med deres sjel når den vender tilbake til sitt tidligere hjem.

22. Det vil ikke være meg som fjerner liturgien og tradisjonene fra deres gudstjenester – det vil være menneskets ånd som uvilkårlig hever seg over sine gamle forestillinger i møte med behovet for større lys som opplyser dets utviklingsvei. Snart vil mennesket forstå at det eneste det kan ofre til Gud, er å utøve kjærlighet, for kjærlighet betyr det gode, barmhjertighet, visdom og rettferdighet.

23. Spiritualismen sletter ikke et eneste av ordene som Kristus en gang forkynte. Hvis det ikke var slik, kunne den ikke gi seg selv dette navnet, da den da ville stå i motsetning til sannheten. Hvordan kunne dette ordet være i strid med det, når det jo er den samme Mesteren som uttaler det? Hvis dere virkelig trengte inn i meningen med denne læren, ville dere se at mitt ord i dag er forklaringen eller utdypingen av alt det jeg en gang sa. Derfor er menneskeheten i dag og i fremtiden i stand til å forstå mer enn tidligere generasjoner, og dermed også til å oppfylle loven på en renere, høyere og sannere måte.

24. Hvis dere nøye observerer deres medmennesker i deres religionsutøvelse, vil dere se at de nå betrakter det som tidligere var gjenstand for deres tilbedelse, uten indre engasjement. Årsaken til dette er at sjelen våkner av seg selv og lengter etter det som virkelig kan gi den næring. Derfor sier Jeg dere at denne menneskehetens ytre kultutøvelse er bestemt til å forsvinne. (283, 27-30)

25. I denne beskjedne og enkle, men av guddommelig lys fylte boken, vil menneskene finne oppklaring av alle sine tvil, de vil oppdage utfyllelsen av de læresetningene som i tidligere tider bare delvis ble åpenbart, og de vil finne den klare og enkle måten å tolke alt det som i de gamle tekstene er skjult i symboler.

26. Den som etter å ha mottatt dette åndelige budskapet overbeviser seg om sannheten i dets innhold og går i gang med bekjempe sitt begjær etter sanseintrykk, sin avgudsdyrkelse og sin fanatisme, rense sitt forstand og sitt hjerte for alle disse urenheter, vil frigjøre sin sjel og skjenke den glede og fred, for nå vil den kunne kjempe for å erobre den evigheten som venter den. Men de

som fortsetter med sin ytre kultutøvelse, som holder fast ved å elske det som tilhører verden, og som ikke tror på sjelens utfoldelse eller utvikling – sannelig, Jeg sier dere, de vil bli igjen og felle tårer når de blir klar over sin tilbakeståenhet og sin uvitenhet. (305, 4-5)

Stridighetene om det nye ordet

27. Hvis min lære virker så fremmed for dere at dere mener å aldri ha hørt slike ord før, selv om dere kjenner meg, så sier jeg dere at deres forundring er en følge av deres unnlattelse av å utforske kjernen i det jeg åpenbarte for dere i tidligere tider. Av denne grunn kan denne læren virke fremmed eller ny for dere, selv om dette lyset i virkeligheten alltid har vært til stede i livet deres. (336, 36)

28. Min lære i denne tiden, så vel som i den «andre tiden», vil ryste menneskeheten. Hyklere vil måtte forholde seg til sannheten. Falskheten vil felle sin maske, og sannheten vil stråle. Sannheten vil overvinne løgneren som omslutter denne verden.

29. Mennesket vil være i stand til å forstå og erkjenne alt som inneholder fornuft og sannhet; men alt det man tvang ham til å tro, selv om han ikke forsto det, vil han selv avvise. Derfor vil min lære spre seg, fordi den utstråler lys som menneskene trenger. En stor del av dette verket tilfaller dere, ved at dere åpenbarer dets begynnelse og dets mål for deres medmennesker. (237, 28-29)

30. Menneskeheten hungrer etter mitt ord, etter min sannhet. Menneskene krever og lengter etter lys for sitt forstand, de roper etter rettferdighet og forventer trøst. Dette er en avgjørende tid. Sannelig, jeg sier dere: Mange forestillinger, teorier og til og med dogmer, som i århundrer har blitt ansett som sannheter, vil styrte i grus og bli forkastet som falske. Fanatismen og avgudsdyrkelsen vil bli bekjempet og fjernet av dem som var mest opptatt av og bundet til den. Guds læresetninger vil bli forstått, deres lys, innhold og vesen vil bli begripeliggjort og opplevd.

31. Når det blir lys i forskernes sinn etter en tid med prøvelser, hvor de vil lide under stor forvirring, og de hører sin ånds stemme, vil de oppdage det de aldri hadde drømt om.

32. Igjen sier Jeg dere: Vær våkne! For i en tid preget av motsetninger mellom trosbekjennelser og læresetninger, religioner og vitenskap, vil mange mennesker tro at den kunnskapen de har fått fra bøkene sine, vil være det våpenet de kan bruke til å beseire Mine nye disipler, vel vitende om at dere ikke har noen bøker med dere. (150, 11-13)

33. Jeg har sagt dere, disipler, at dere vil bli konfrontert med de store kirkene og de mindre sektene; men frykt verken de ene eller de andre. Sannheten som Jeg har betrodd dere, er innlysende; ordet som Jeg har lært dere, er ytre sett klart og enkelt, men i sin betydning dypt inn i det uendelige, og det er sterke våpen som dere skal kjempe og seire med.

34. Men Jeg sier dere: Et folk på jorden, fullt av materialisme og vantro, vil reise seg for å frata dere retten til å kalle dere Israel, for å benekte deres vitnesbyrd om å ha opplevd Messias' gjenkomst, og dette folket er det jødiske. Har dere ikke tenkt på det? Det folket venter i sin midte på ankomsten av sin Messias, sin frelser, som vil gi det rettferdighet og igjen sette det over alle folk på jorden. Dette folket vet at Jeg alltid har kommet til det, og i denne «tredje tid» vil det si: «Hvorfor skulle Gud komme til et annet folk?» – Men se, her er mine læresetninger! (332, 10)

35. Dette åndelige fellesskapet her lever i det skjulte. Verden vet ingenting om deres eksistens, de mektige legger ikke merke til dere, men kampen mellom spiritualister og «kristne», mellom spiritualister og jøder, nærmer seg. Den kampen er nødvendig for å innføre min lære i hele menneskeheten. Da vil man forene Det gamle testamente med Det andre og Det tredje til én eneste essens.

36. For mange av dere kan dette virke umulig; for Meg er det det mest naturlige, riktige og fullkomne. (235, 63-64)

Den store boken om det sanne liv

37. Mitt ord vil forbli nedskrevet for alle tider, og ut fra det vil dere sammenstille boken om den tredje tid, det tredje testamente, Faderens siste budskap; for i alle tre tidsaldre hadde Gud sine «gullpenner»* for å etterlate sin visdom til menneskeheten. * Dette begrepet refererer til betegnelsen på de deltakerne i de guddommelige åpenbaringene som hadde til oppgave å stenografere Herrens ord.

38. Moses var den første «gullpennen» som Faderen benyttet seg av for å skrive hendelsene i «den første tid» med uutslettelige bokstaver på en bokrull. Moses var Jehovas «gullpenn».

39. Blant mine apostler og etterfølgere i den «andre tiden» hadde Jesus fire «penner», og disse var Matteus, Markus, Lukas og Johannes. Dette var den guddommelige Mesterens «gullpenner». Men da tiden kom da det første testamente skulle forenes med det andre gjennom bånd av kjærlighet, erkjennelse og åndelig fremgang, oppstod det en eneste bok av dette.

40. Nå i den «tredje tiden», hvor dere på nytt har mitt ord, har jeg også utnevnt «gullpenner», slik at det kan bevares skriftlig.

41. Når tiden er kommet, vil dere samle en eneste bok, og denne boken, som tilhører den «tredje tiden», vil – når tiden er inne – også bli forenet med boken fra den andre og den første tiden, og da vil det store livets bok* oppstå av åpenbaringene, profetiene og ordene fra de «tre tider» til oppbyggelse for alle sjeler.

** Forklarende tekst fra Undervisning 85, vers 24, i Boken om det sanne liv: «Dere trenger ikke å anstrenge dere for at dette (nåværende) testamente eller boken skal forenes med de tidligere, for det er Jeg som i denne boken har forenet*

åpenbaringene og undervisningene fra de tre tidene ved å trekke essensen ut av dem for å skape ett eneste budskap.»

42. Da vil dere innse at alle ord – fra det første til det siste – har gått i oppfyllelse i sannhet og i ånden, at alle profetiene var den forutsette historiske utviklingen som menneskehetens Far åpenbarte. For bare Gud kan la hendelsene som skal inntreffe, bli nedskrevet. Da profetene talte, var det ikke de, men Gud som gjorde det gjennom dem.

43. Jeg har gitt min nye utvalgte tilstrekkelig forberedelse, slik Moses og de fire disiplene fra «Den andre tid» hadde, slik at mitt ord skulle bli nedskrevet i fullstendig renhet, i full klarhet og sannhet, for det er for morgendagens generasjoner; men hvis noen skulle ha til hensikt å legge noe til eller slette noe fra den boken, så vil Jeg stille dere til ansvar.

44. Nå, mine høyt elskede barn: Hvem legger vekt på den boken dere begynner å samle? I sannhet – ingen! Men tiden vil komme da menneskeheten, full av lengsel og nysgjerrighet, vil be dere om boken deres, og da vil den våkne, utforske mitt ord og diskutere det. I denne idékampen vil partier komme til syne – vitenskapsmenn, teologer og filosofer. Vitnesbyrdet om deres ord og visdomens bok vil bli brakt til nasjonene, og alle vil tale om min lære. Dette vil være begynnelsen på den nye kampen, krigen mellom ord, tanker og ideologier; men til slutt, når alle i sannhet og i ånden har erkjent at Livets store bok er skrevet av Herren, vil de omfavne hverandre som brødre og elske hverandre, slik det er min vilje.

45. Hvorfor var ikke Jehovas ord i den «første tiden» tilstrekkelig til å forene verden, og hvorfor klarte heller ikke Jesu lære dette i den andre tiden? Hvorfor har det i denne tiden ikke vært tilstrekkelig at Jeg siden 1866 har overlevert Mitt ord, slik at nasjonene skal elske hverandre og leve i fred? Det er nødvendig at de tre bøkene utgjør én, slik at dette ordet kan opplyse hele verden. Da vil menneskeheten følge dette lyset, og Babels forbannelse vil bli opphevet, for alle mennesker vil lese Den store boken om det sanne liv, alle vil følge den samme læren og elske hverandre i Ånden og i sannheten som Guds barn. (358, 58-66).

Kapittel 7 – Virkningen og betydningen av åndslæren

Virkningen av åpenbaringene

1. Her, i møte med dette ordet, finnes det ikke et menneske som ikke skjelver i sitt indre og ytre vesen, det vil si i ånd og kropp. Mens han lytter til Meg her, tenker han på livet, på døden, på den guddommelige rettferdighet, på evigheten, på det åndelige livet, på det gode og på det onde.

2. Mens han hører min stemme, føler han sin sjels nærvær i seg selv, og han husker hvor han kommer fra.

3. I det korte øyeblikket han lytter til Meg, føler han seg ett med alle sine nærmeste og erkjenner dem i det dypeste av sitt vesen som sine sanne søsken, som søsken i den åndelige evigheten, som står ham enda nærmere enn de som bare er det etter kjødet, da dette bare er midlertidig på jorden.

4. Det finnes ingen mann og ingen kvinne som, når de hører på Meg, ikke føler seg betraktet av Meg. Derfor våger ingen å skjule eller skjønne sine skamflekker for Meg. Og Jeg gjør dem bevisste, men uten å utstille noen offentlig, for Jeg er en dommer som aldri utstiller.

5. Jeg sier dere at jeg oppdager blant dere ekteskapsbrytere, barnemordere, tyver, laster og svakheter som er som spedalskhet på sjelen til dem som har syndet. Men jeg beviser ikke bare sannheten i mitt ord for dere ved å vise dere at jeg er i stand til å avdekke deres hjertes feil. Jeg vil også bevise kraften i mine læresetninger for dere ved å gi dere våpnene til å overvinne det onde og fristelsene, ved å lære dere hvordan man oppnår fornyelse, og ved å vekke i deres vesen et begjær etter det gode, det høye og det rene og en absolutt avsky mot alt det uedle, alt det falske og alt det som er skadelig for sjelen. (145, 93 65-68)

6. I dag lever dere fortsatt i de mørke dagene som går forut for lyset. Og likevel – ved at dette lyset utnytter de små oppklaringene i deres tåkete himmel, trenger det gjennom med flyktige lysstråler som når noen punkter på jorden og berører hjerter og får sjeler til å skjelve og våkne.

7. Alle som ble overrasket av dette lyset, har stoppet opp på sin vei og spurt: «Hvem er du?» Og jeg har svart dem: «Jeg , er verdens lys, jeg er evighetens lys, jeg er sannheten og kjærligheten. Jeg er Den som lovet å komme tilbake for å tale til dere, Den om hvem det ble sagt at han var Guds 'Ord'."

8. Som Saulus på veien til Damaskus har de ydmyket all sin stolthet, overvunnet sin hovmodighet og ydmykt bøyd sitt ansikt for å si til Meg med hjertet: «Min Far og Herre, tilgi meg, nå forstår jeg at jeg uvitende har forfulgt Deg!»

9. Fra det øyeblikket ble disse hjertene til små etterfølgere; for i denne «tredje tid» har det til i dag ikke dukket opp noen apostel blant mine nye disipler med den hengivenheten som den som forfulgte meg så sterkt i mine disipler og som deretter elsket meg med slik glød. (279, 21-24)

10. Kirkene har sunket ned i en århundrelang søvn av rutine og stillstand, mens sannheten har forblitt skjult. Men de som kjenner Jehovas bud og den guddommelige Mesterens ord, må i denne stemmen som nå taler til dere, gjenkjenne stemmen til Sannhetens Ånd, som ble lovet for disse tider. (92, 71)

11. Jeg vet at mange vil bli opprørte når de blir kjent med dette ordet; men det vil være de som i sin åndelige forvirring ikke vil erkjenne at det i mennesket, foruten den menneskelige naturen, også eksisterer en åndelig del — eller de som

riktignok tror på den menneskelige sjelen, men som, bundet av sine tradisjoner og trosoverbevisninger, benekter at det finnes en uendelig lang utviklingsvei for sjelen. (305, 65)

12. Jeg vil etterlate disse ordene nedskrevet, og de vil nå mine fremtidige disipler, og når disse studerer dem, vil de finne dem friske og levende, og deres ånd vil skjelve av fryd, da de føler at det er deres mester som i det øyeblikket taler til dem.

13. Tror dere at alt det jeg har sagt til dere, bare er for dem som har lyttet til meg? Nei, elskede folk, med mine ord taler jeg til de tilstedeværende og til de fraværende, til i dag, til i morgen og til alle tider; til de som dør, til de levende og til de som ennå ikke er født. (97, 45-46)

Innsikt og håp fra det nye ordet

14. Jeg er kjærlighetens ord som bringer trøst til den som lider – den forvirrede, den gråtende, synderen og den som har søkt meg. Mitt ord er livets strøm i disse hjertene, der de slukker sin tørst og vasker bort sine urenheter. Det er også veien som fører til det evige hjemmet for ro og fred.

15. Hvordan kan dere komme til den oppfatning at livets kamp – dets ofre, motgang og prøvelser – ender med døden, uten å finne en rettferdig belønning i evigheten? Derfor er min lov og min lære med sine åpenbaringer og løfter i deres hjerter den drivkraft, den kjærtegn og den balsam i dagens arbeid. Bare når dere vender dere bort fra mine læresetninger, føler dere dere sultne og svake. (229, 3-4)

16. I min guddommelige kjærlighet til de menneskelige skapningene tillater Jeg dem å utforske mine gjerninger og gjøre bruk av alt det skapte, slik at de aldri skal ha grunn til å hevde at Gud er urettferdig fordi Han skjuler sin visdom for sine barn.

17. Jeg skapte dere og ga dere fri vilje, og jeg har respektert den, selv om mennesket har misbrukt denne friheten og dermed såret meg og vanhelliget min lov.

18. Men i dag lar Jeg ham føle kjærtegnene fra Min tilgivelse og opplyser hans sjel med lyset fra Min visdom, slik at ett av Mine barn etter det andre vender tilbake til sannhetens vei.

19. Sannhetens ånd, som er mitt lys, stråler i ånden, fordi dere lever i de forkyndte tider, hvor hvert mysterium vil bli opplyst for dere, slik at dere kan forstå det som hittil ikke har blitt tolket riktig. (104, 9-10)

20. Jeg har åpenbart meg på dette stedet på jorden og vil etterlate mitt ord som en gave til alle mennesker. Denne gaven vil fjerne menneskehetens åndelige fattigdom. (95, 58)

21. Jeg vil innpode i alle den sanne måten å tilbe Gud på, og også den rette måten å leve i samsvar med den guddommelige loven, hvis oppfyllelse er det eneste Herren vil tilregne hver og en av dere.

22. Til slutt vil dere forstå innholdet eller meningen i mitt ord, o mennesker. Da vil dere oppdage at min lære ikke bare er den guddommelige stemmen som taler til menneskene, men også uttrykket for alle ånder.

23. Mitt ord er stemmen som oppmuntrer, er ropet om frihet, er det redningsankeret. (281, 13-15)

Kraften i Guds ord

24. Min lære utvikler mennesket i alle dets vesensaspekter: den sensibiliserer og foredler hjertet*, vekker og fordyper forstanden og fullender og opphøyer sjelen.

** Begrepe «hjerne» og «sjel» har forskjellig betydning i Kristi åpenbaringer: «Hjerne» (spansk «corazón») symboliserer det jordiske - menneskelige, også kroppsbundne sjelslivet, som psykologien beskjeftiger seg med, mens «sjel» (her «espíritu») betegner det høyere, evige sjelsaspektet, som lar seg lede av den inneboende guddommelige gnisten, Ånden, gjennom dens «stemme», samvittigheten.*

25. Gjør min lære til et grundig studium som gjør det mulig for dere å forstå den rette måten å praktisere mine instruksjoner på, slik at deres utvikling blir harmonisk; slik at dere ikke bare utvikler forstanden uten å bry dere om sjelens idealer, som dere skal stimulere.

26. Alle evner i deres vesen kan i mitt ord finne den lysfylte stien hvor de kan vokse og fullendes i det uendelige. (176, 25-27)

27. Min lære er i sin essens åndelig, den er lys og kraft som strømmer ned og trenger inn i deres sjel for å la den seire i sin kamp mot det onde. Mitt ord skal ikke bare smigre ørene, det er sjelens lys.

28. Vil dere høre meg med sjelen, slik at den kan næres og dra nytte av meningen i denne undervisningen? Rens da deres hjerte, klargjør deres forstand og la deres samvittighet lede dere. Dere vil da oppleve hvordan en forvandling begynner å virke i deres vesen – ikke bare sjelsmessig, men også moralsk og kroppslig. Den opphøvelse som sjelen etter hvert oppnår gjennom erkjennelsen – den renhet som den gradvis når, vil gjenspeile seg i hjertets følelser og i kroppens helse.

29. Lidenskapene vil bli stadig svakere, laster vil gradvis forsvinne, fanatismen og uvitenheten vil i stadig større grad vike for den ekte troen og de dype erkjennelsene i min lov. (284, 21-23)

30. Denne læren, som bare er kjent for noen få og som menneskeheten ikke tar til seg, vil snart nå alle lidende som en helbredende balsam for å gi trøst, tenne

troen, fordrive mørket og innpode håp. Den løfter dere over synden, elendigheten, smerten og døden.

31. Det kan ikke være annerledes, for det er Jeg, den guddommelige lege, den lovede trøster, som har åpenbart dette for dere. (295, 30-31)

32. Når dere først er åndeliggjort og deretter møter mennesker som lider og er fortvilte fordi de ikke kan eie det de streber etter i verden, vil dere oppleve hvordan deres materialisme står i kontrast til opphøyelsen av mine disipler, hvis tilfredshet vil være stor fordi deres bestrebelser og ønsker vil være edle, grunnlagt på den faste overbevisningen om at alt i dette livet er forgjengelig.

33. Mine disipler vil tale til verden gjennom eksempler på åndelighet – gjennom et liv som streber etter å bringe sjelen nærmere Guddommen, i stedet for å lenke den til verdens falske skatter.

34. Jeg vet at materialistene vil bli opprørte i de kommende tider når de blir kjent med denne læren; men deres samvittighet vil fortelle dem at bare mitt ord taler sannheten. (275, 5-7)

35. I det store daglige arbeidet som venter dere, vil Jeg være deres støtte. Min lære vil forårsake store omveltninger i verden. Det vil skje store forandringer i skikker og forestillinger, og selv i naturen vil det finne sted forandringer. Alt dette vil markere begynnelsen på en ny tidsalder for menneskeheten, og sjelene som jeg snart vil sende til jorden, vil tale om alle disse profetiene for å bidra til gjenopprettelsen og den oppadgående utviklingen av denne verden. De vil forklare mitt ord og tolke hendelsene. (216, 27)

36. Denne «tredje tiden» er en tid for oppstandelse. Sjelenes tilstand lignet de døde, og kroppene deres gravhuler. Men Mesteren er kommet til dem, og hans livets ord sa til dem: «Kom ut og reis dere opp mot lyset, mot friheten!»

37. Den av dem som åpner sine øyne for sannheten og deretter er i stand til å løfte sitt liv, sine gjerninger og sine følelser i kjærlighet til sine medmennesker, vil ikke lenger betrakte denne verden som et forvisningssted eller en dal av tårer og soning, fordi han i stadig større grad vil føle den sanne fredens glede, som sjelenes fred skjenker.

38. Den tilstanden av opphøyelse i dette livet vil være et glimt av den fullkomne freden og lyset som sjelen vil nyte i bedre verdener, hvor Jeg selv vil ta imot den for å gi den et hjem som er verdig dens fortjenester. (286, 13)

Reaksjoner fra teologer og materialister

39. Vær ikke forferdet når man sier til dere at den som har talt til dere i denne tiden, var fristeren, og at det er profetert at også han ville gjøre underverk, gjennom hvilke han selv ville forvirre og forvirre de utvalgte. Sannelig, Jeg sier dere: Mange av dem som dømmer Min åpenbaring på denne måten, vil tilhøre dem som faktisk står i tjeneste for det onde og mørket, selv om deres lepper forsøker å forsikre at de alltid forkynner sannheten.

40. Glem ikke at treet kjennes på sin frukt, og Jeg sier dere: Frukten er dette ordet, som er blitt hørbart for forstanden til disse talerørene – menn og kvinner med et enkelt hjerte. På frukten og på den åndelige fremgangen til dem som har nøtt den, vil menneskeheten kjenne igjen treet som Jeg er.

41. Det trinitarisk-marianiske åndsverket vil begynne å spre seg og dermed vekke en virkelig uro blant mange som, i den overbevisning at de har studert og forstått den læren de tidligere mottok fra Faderen, har blitt hovmodige på grunn av sin kunnskap innen filosofi og vitenskap, uten å være klar over den åndelige utviklingen menneskeheten har nådd.

42. Når de våkner fra sin åndelige sløvhets, vil de legge merke til måten menneskenes ånd tenker og føler på i dag, de vil kaste forbannelser mot det de vil kalle «nye ideer», og de vil spre rykter om at denne bevegelsen er fremkalt av Antikrist.

43. Da vil de søke tilflukt i skriftene, profetiene og mitt ord, som jeg ga dere i den «andre tid», for å forsøke å bekjempe min nye åpenbaring, mine nye læresetninger og alt det jeg har lovet dere og i dag oppfyller.

44. Mitt ord vil nå frem til selv de som ikke anerkjenner noe som ligger utenfor det materielle eller utenfor de kunnskapene og begrepene de en gang har antatt, gjennom mine disiplers lepper og gjennom skriftene, og de vil kalle Meg en falsk gud fordi Jeg har brakt dere dette ordet.

45. Men når dere hører dette, vil ikke deres tro gå til grunne – selv om deres hjerte føler seg såret – for dere vil med indre bevegelse tenke på at deres Mester allerede har forutsagt dette for dere og oppmuntret dere med sitt ord til å stå imot disse prøvelsene.

46. Men Jeg sier dere: Selv om dere på deres vei vil møte svik, hykleri, overtro, religiøs fanatisme og avgudsdyrkelse, må dere ikke dømme noen for deres feil. Lær dem med mine ord og overlat saken til meg, som er den eneste som har rett til å dømme dere og som vet hvem den falske guden, den falske Kristus, den onde apostelen og den hyklerske fariseeren er. (27, 32-35)

47. Krigen mellom ideer, trosbekjennelser, religioner, læresetninger, filosofier, teorier og vitenskaper vil komme, og mitt navn og min lære vil være på alles lepper. Min gjenkomst vil bli diskutert og avvist, og deretter vil de store troende reise seg og forkynne at Kristus igjen har vært blant menneskene. På dette tidspunktet vil Jeg oppmuntre disse hjertene fra uendeligheten og gjøre mirakler på deres veier for å styrke deres tro. (146, 8)

Virkningen av åndslæren

48. Da mitt lys spredte seg over hele verden, førte det til at man søker min sannhet i enhver lære. Dette er årsaken til menneskenes oppførsel i deres forskjellige trosoverbevisninger.

49. Det er oppfyllelsen av det som er profetert. Hvem av dem representerer sannheten? Hvem skjuler den sultne ulven i fåreklær? Hvem forsikrer med ren drakt om sin absolutte indre renhet?

50. Dere må anvende spiritualismen for å oppdage min sannhet; for menneskeheten har splittet seg i så mange trosbekjennelser og verdensanskuelser som det har samsvart med utviklingen av det menneskelige tankelivet.

51. Slik har det dannet seg stadig flere sekter og trosretninger, og det vil være svært vanskelig for dere å bedømme sannhetsinnholdet i hver av dem.

52. Min lære opplyser menneskenes tanker og forestillinger, og etter hvert vil hver og en forstå grunnlaget for å fullkomme sine gjerninger og lede dem inn på en mer fullkommen og høyere bane.

53. Tiden vil komme da hver sekte og kirke vil undersøke seg selv for å søke etter det som hører til mitt verk. Men for å finne den skatten vil det være nødvendig at de løfter sine sjeler og lytter til Åndens stemme. (363, 4-8, 29)

54. På denne jorden finnes det mange trossamfunn, men ingen av dem vil forene menneskene eller få dem til å elske hverandre. Det vil være min åndslære som fullfører dette verket. Verden vil forgjeves motsette seg dette lysets fremrykning.

55. Når forfølgelsen av mine disipler er på sitt mest intense, vil naturkreftene bli sluppet løs; men de vil bli dempet gjennom bønner til disse mine arbeidere, slik at verden kan oppleve et bevis på den myndighet jeg har gitt dem. (243, 30)

56. Verden vil komme i opprør når mitt ord blir hørt i nasjonene, for sjelen til menneskene som er forberedt på denne åpenbaringen, vil bli rørt av glede og samtidig av frykt. Da skal den som ønsker å kjenne sannheten, frigjøre seg fra trelldommen til sine materialistiske forestillinger og styrke seg ved de lysende horisonter som åpenbarer seg for hans blikk. Men den som forblir i sin sjelsformørkelse og i kampen mot dette lyset, har fortsatt friheten til å gjøre dette.

57. Sinnesendringen mot åndelighet vil føre til vennskap og broderskap mellom nasjonene. Men det er nødvendig at dere forbereder dere, for striden vil bli stor. Når menneskene reiser seg mot hverandre i kriger, skjer dette ikke fordi det er min vilje, men fordi de ikke har forstått Guds lov. (249, 47-48)

58. Tiden for den altomfattende dommen er kommet, og alle gjerninger og alle trossamfunn vil bli dømt av Meg. Et klageskrik vil bryte ut fra menneskets sjel, da alt som er galt, vil bli avslørt; bare sannheten vil stråle. Det vil skje en oppvåkning blant menneskeheten, og da vil menneskene si til Meg: «Far, gi oss Din hjelp, gi oss et sant lys som leder oss.» Og dette lyset og denne hjelpen vil være Den Hellige Ånds lære, det vil være den undervisningen som Jeg har gitt dere og som også tilhører dem alle, fordi Jeg er alles Far. (347, 27)

Betydningen av det nye åpenbaringsordet

59. Tilsynelatende inneholder denne åpenbaringen ikke noe stort, men i fremtiden vil dere oppleve hvilken betydning den vil få blant menneskeheten.

60. Blant dette folket finnes det disipler av alle slag; noen anerkjenner dette verkets storhet og følger allerede den omveltning som dets fremkomst i verden vil forårsake; andre nøyer seg med å tro at dette er en god vei, og det finnes også slike som ikke kan oppdage denne læres storhet og som tviler på dens seier og dens inntog i menneskenes hjerter. Jeg sier dere: Det er en juvel jeg har betrodd dere, hvis guddommelige lysstråler dere ikke har villet erkjenne, fordi dere ikke har utforsket min undervisning. Jeg har sagt dere at lyset skinner sterkest nettopp i mørket, og på samme måte vil dere i denne tiden av materialisme og synd se sannheten som jeg har brakt dere, skinne i sin fulle glans.

61. Glem ikke at man også i sin tid tvilte på Kristi ord, for menneskene bedømte Jesus ut fra hans opprinnelse og klær, og da de fikk vite at han var sønn av en snekker fra Nasaret og en fattig kvinne – som senere skulle dra ut i selskap med fattige galileiske fiskere for å forkynne en lære som virket merkelig for dem – da kunne de ikke tro at denne omvandrende predikanten, som drog fra landsby til landsby og viste frem sine fattige klær, var den konge som Herren hadde lovet Israels folk.

62. Jeg gir dere disse anvisningene fordi menneskene søker den ytre glansen som blander sansene, for å kunne tro på storheten i det som bare skal sees og føles med ånden.

63. Jeg måtte utgyte mitt blod, gi mitt liv og stå opp fra de døde, for at menneskene skulle åpne øynene. Hvilken kalk skal min Ånd nå drikke, for at dere skal tro på Meg? Menneskehet: Hva ville Jeg ikke gjøre for å se deg frelst? (89, 68-69; 71 73)

64. Den som skulle hevde at min lære er en fare for menneskehetens materielle fremgang, begår en alvorlig feil. Jeg, mesteren over alle mestere, viser menneskeheten veien til dens oppadgående utvikling og til sann fremgang. Mitt ord taler ikke bare til ånden, det taler også til forstanden, til fornuften og til og med til sansene. Min lære inspirerer og lærer dere ikke bare det åndelige livet, men den bringer lys inn i enhver vitenskap og på alle veier. For min undervisning begrenser seg ikke til å føre alle sjeler på veien til hjemmet som ligger hinsides dette livet, den når også menneskets hjerte og inspirerer det til å leve et behagelig, menneskeverdig og nyttig liv på denne planeten. (173, 44)

65. Den «tredje tiden» dere nå lever i, er tiden for avsløringen av store hemmeligheter. Lærde og teologer vil måtte korrigere sin kunnskap i lys av den sannheten Jeg nå åpenbarer for dere.

66. Dette er tiden da menneskene skal åpne øynene for lyset av min visdom – et lys som jeg har omdannet til en lære, slik at dere gjennom den kan gjenoppstå åndelig til det sanne liv. (290, 51-52)

67. Menneskene vil forsøke å benekte sannheten i min åpenbaring, men fakta, bevisene og hendelsene vil tale for denne sannheten og vitne om den, som vil komme fra mitt folks lepper som det store budskapet fra «Den tredje tid». Og også gjennom skrifter vil min lære spre seg i verden, fordi dette er et tillatt middel som jeg fra de tidligste tider har innprentet i mine budbringere. Jeg ønsker bare at dere skal vokte over min sannhet og videreformidle den til hjertene på den reneste og enkleste måten. (258, 6)

68. I den «andre tiden» ble min ankomst som menneske bare trodd av noen få hjerter. Likevel fastslo menneskeheten senere Frelserens fødsel som begynnelsen på en ny tidsalder. På samme måte vil begynnelsen på min åpenbaring til dere, det vil si mitt komme som Den Hellige Ånd, i morgen bli fastsatt som begynnelsen på en ny tidsalder. 69. Hør på det Kristus sier til dere, inkarnasjonen av den guddommelige kjærligheten: Fred til mennesker med god vilje, til dem som elsker sannheten og sår kjærlighetens frø. (258, 41-43).

Kapittel 8 – Kristi nye menigheter, disipler, apostler og Guds sendebud

Lys og skygge i åpenbaringsmenighetene

1. Hvis Jeg hadde gitt Mitt ord til alle nasjoner, ville flertallet ha avvist det, fordi menneskenes forfengeligheit, materialisme og falske storhet ikke ville ha akseptert en lære som taler om åndelighet, ydmykhet og broderskap. Verden er ennå ikke forberedt på å forstå kjærligheten, og derfor ville ikke alle ha vært mottakelige for Min tilstedeværelse i denne formen.

2. Slik Kristus den gang valgte en hule i fjellet for å bli født som menneske, slik oppdaget Jeg i dag dette hjørnet av jorden som var rede til å høre på Meg, og som har likhet med grotten og krybben som den velsignede natten tok imot Guds Sønn. (124, 13-14)

3. Eksemplet med dette enkle folket her, som går sin vei uten geistlige som leder dem, og som viser meg ærbødighet uten seremonier og symboler, skal være en oppfordring som vekker dem som fortsatt sover i sin århundrelange natt, og skal være en ansporing til fornyelse og renselse for mange av mine barn. (94, 39)

4. I skyggen av min lære skal det ikke reises troner hvorfra forherligede mennesker kan herske over sine medmenneskers sjeler. Ingen skal krones eller kles i en purpurkappe i et forsøk på å innta Herrens plass, og det skal ikke oppstå skriftefedre som dømmer, tilgir, fordømmer eller feller dom over menneskers gjerninger. Jeg alene er i stand til å dømme en sjel fra en rettferdig og fullkommen dommerstol.

5. Jeg kan sende mennesker som korrigerer, underviser og leder, men jeg vil ikke sende noen for å dømme og straffe. Jeg har sendt mennesker som har vært menneskenes hyrder, men ikke herrer eller fedre. Den eneste åndelige faren er jeg. (243, 13-14)

6. I denne tiden vil jeg forme et folk som virkelig følger min lov, som elsker sannheten og den aktive nestekjærligheten. Dette folket vil være som et speil, i hvilket de andre kan se de feilene de har begått, gjenspeilet. Det skal ikke være noens dommer, men dets dyder, gjerninger og åndelige pliktoppfyllelse skal berøre sjelen til alle dem som krysser dets vei, og de skal påpeke alle deres feil som bryter med min lov.

7. Når dette folket en gang er sterkt og tallrikt, vil det tiltrekke seg oppmerksomheten fra sine medmennesker, for renheten i dets gjerninger og den oppriktigheten i dets gudsdyrkelse vil forbløffe menneskene. Da vil menneskene spørre seg: «Hvem er disse som, uten å ha templer, forstår å be på en slik måte? Hvem har lært disse menneskemengdene å tilbe sin Gud i bønn uten at de føler behov for å reise alter for sin gudstjeneste? Hvor kommer disse omvandrende predikanter og misjonærer fra, som i likhet med fuglene verken sår eller høster, verken spinner eller vever, og likevel fortsetter å eksistere?»

8. Da vil Jeg si til dem: Dette fattige og ydmyke folk, som likevel lever fullt av iver etter Min lov og er sterkt overfor verdens lidenskaper, er ikke blitt opplært av noe menneske. Disse skarer, som finner glede i å gjøre godt, som er opplyst av inspirasjon og som bringer hjertet budskapet om fred og en dråpe helbredende balsam, er ikke blitt undervist av lærere eller geistlige fra noen kultmenighet på jorden. For sannelig, Jeg sier dere: I denne tid finnes det ikke et eneste menneske på deres verden som er i stand til å lære tilbedelsen av Gud i sann åndelighet. Det er ikke i glansen av ritualer eller seremonier, ei heller i rikdom eller jordisk makt, at sannheten har sine røtter, som, fordi den er ydmyk, søker de rene, edle, oppriktige, sannhetselskende hjerter som sitt tempel. Hvor er disse hjertene? (154, 12-14)

9. Jeg har kalt mange av mine barn for å gi dem ulike oppdrag, forskjellige oppgaver innenfor dette verket, og jeg har gitt dem til dere i henhold til deres fremgang og deres begavelser. Av dem alle sammen har jeg dannet mitt folk, min nye apostelgruppe.

10. Noen har jeg betrodd ledervervet, og for at deres oppgave ikke skal være tung og møysommelig, har jeg delt folket inn i menigheter.

11. Andre har Jeg betrodd gaven som talerør, slik at de kan formidle Min inspirasjon, som er blitt menneskelig ord, til disse skarer som samles for å motta dette underet.

12. Noen har jeg gitt privilegiet av klarsyn for å gjøre dem til profeter og gjennom dem kunngjøre det som skal komme.

13. Oppgaven som «søyler» har de fått som skal støtte folket på dets pilegrimsferd og være en hjelp for menighetslederne, som hjelper til med å bære korsets byrde sammen med tilhørermengdene.

14. Andre er blitt begavet med formidlerens gave, og disse er blitt opplært som redskaper for den åndelige verden for å formidle dens budskap, forklaringen på mitt verk, og også som besittere av helbredelsesbalsamen, trøsten for de syke, slik at de ved hjelp av sine helbredende åndelige utstrålinger sammen kan skjenke barmhjertighet til de nødlidende.

15. «Gullpennen» har Jeg kalt den som skriver Mine åpenbaringer, undervisninger og profetier fra denne tiden i boken som Jeg vil etterlate dere.

16. Embetet som «grunnstein» har Jeg tildelt dem som skal være et eksempel på fasthet, stabilitet og styrke blant folket. Deres ord, råd og forbilde blant folket skal være uforanderlig, slik som klippen er.

17. Men nå, da denne delen av min åpenbaring nærmer seg slutten, ordner Jeg alle embeter, og til alle dem som blir utvalgt til å motta så store oppgaver, sender Jeg en oppfordring om at de grundig skal undersøke seg selv og erkjenne resultatet av sine gjerninger. I denne stundens ettertanke står Jeg alle bi. (335, 27-28)

18. Som til alle tider har det vært mange kallede og få utvalgte, for Jeg utvelger bare de som i rett tid er rede til å utføre sin oppgave; og de øvrige gir Jeg et lys, for at de må forstå å vente på den tid da også de skal bli utvalgt.

19. Hvor mange som bare er blitt kalt, uten at tiden allerede var inne for å utvelge dem til et oppdrag, har stilt seg i rekken av mine disipler og arbeidere, uten at deres sjel hadde den absolutt nødvendige utviklingen for å bære dette korsets byrde, og uten at deres forstand hadde det nødvendige lyset for å ta imot min inspirasjon! Hva har mange av dem gjort etter at de befant seg i de utvalgte rekker? Vanhellige, forgifte atmosfæren, smitte de andre med sine dårlige tilbøyeligheter, lyve, så splid, drive åger med mitt navn og med de åndelige gaver som jeg har lagt i mine disipler.

20. Ingen skal forsøke å oppdage hvem de er, for dere ville ikke kunne det. Bare mitt gjennomtrengende dommersyn mister dem ikke av syne, og Jeg lar Mitt ord nå deres samvittighet, som sier til dem: Våk og be, så dere i tide kan angre på deres feiltrinn; for hvis dere gjør dette, lover Jeg dere at Jeg åndelig sett raskt vil sette dere til Mitt bord og feire en fest for forsoning og tilgivelse. (306, 53-55)

21. Dette er sannheten: Ikke alle elsker hverandre i mitt verk, selv om de tilhører det, og ikke alle har forstått det. Derfor kan jeg si dere at de ene tilhører mitt verk, og de andre gjør sitt eget.

22. De som følger meg av kjærlighet, elsker mitt ord, fordi de vet at det korrigerer dem uten å såre dem, og viser dem deres feil uten å blottstille dem. Dette får dem til å være utholdende i fullendelsen av sine handlinger.

23. De som i stedet for å streve etter denne fullkommenheten bare søker ros, overlegenhetsfølelse, smiger eller sitt levebrød, i stedet for å streve etter sjelenes fullkommenhet, tåler ikke mitt ord når det viser dem deres feil. Da må de skape et verk som er annerledes enn mitt, der de er frie til å gjøre sin vilje. De har ennå ikke forstått at det eneste tilhørerne har å gjøre i løpet av mine åpenbaringer, er å lytte til meg med største opphøyelse, for deretter å kunne tolke mitt budskap. (140, 72–74)

24. Jeg har sagt at tiden for forvirring og uregelmessigheter vil komme, hvor den «arbeideren» vil reise seg og hevde at min åpenbaring ikke vil fullføres gjennom menneskets forstand. Men tiden vil komme da mitt ord går i oppfyllelse, selv om mennesket ønsker å motsette seg min vilje.

25. Hvor mange feil på veien har ikke mange av dem begått, som Jeg har betrodd et oppdrag og en nåde. Hvor mye uforståelse ser Jeg, som etter år 1950 sprer seg blant mine barn.

26. Gjennom manglende forståelse og dårskap holder mennesket tilbake min hjelpende kjærlighet, fullmakten og nåden, og står utenfor den sanne veien til loven, harmonien og sannheten.

27. Enda en gang vil Israel splitte seg fra stamme til stamme, det vil igjen splitte seg og ønske å trække den rene og oppriktige loven, som Jeg overga i dets hender, under føttene; enda en gang vil Israel søke de tidligere veiene og falle i avgudsdyrkelse og fanatisme. Det vil vende seg mot sektene og havne i forvirring, i mørke, og glede seg over velklingende og falske ord som mennesket vil tilby det.

28. Når kirkens og sektenes folk ser at Israel splittes, at Israel fornekter hverandre og er svakt, vil de lete etter grunner til å rive det uvurderlige juvet til seg, til å tilegne seg den nye paktens ark og i morgen si at de er de sanne Guds sendte blant menneskeheten og representantene for min guddommelighet. (363, 47-49, 51, 57)

Advarsler til lytterne angående åndsverket

29. Jeg ønsker at dere, når min åpenbaring er fullført, skal ha et klart og tydelig bilde av hva denne læren er, slik at dere kan følge den på riktig måte; for frem til i dag har de sanne spiritualistene ennå ikke vist seg blant de skarer som har hørt mitt ord. Hittil har det ikke vært spiritualisme dere har praktisert, men bare deres forestilling om hva mitt verk er, noe som imidlertid er langt fra ekte spiritualitet.

30. Dere må være sterke for å innrømme overfor dere selv at dere har gått vill; dere må ta dere sammen for å forbedre deres vaner og med iver strebe etter at sannheten og renheten i denne læren skal skinne blant dere.

31. Frykt ikke å endre den ytre delen av deres tilbedelsesformer og deres kult, så lenge dere ikke forvrenger essensen av mine læresetninger. (252, 28-30)

32. Bruk den tiden dere fortsatt har til å lytte til min undervisning, slik at den fyller dere med lys og nåde, slik at dere tar det faste skrittet mot åndeligheten — et skritt dere ikke har tatt fordi dere har fortsatt i en kult full av materialisme og villfarelser.

33. Til i dag har dere manglet troen til å avskaffe deres figurer, ritualer og symboler og søke Meg åndelig i det uendelige. Dere har manglet motet til å være åndelige, og dere har funnet på en slags skinnåndelighet, bak hvilken dere skjuler deres materialistiske innstilling og deres feil.

34. Jeg vil ikke ha dere som hyklere, men som oppriktige og sannhetselskende. Derfor taler Jeg til dere med største klarhet, slik at dere grundig renser livet deres og viser verden sannheten i dette verket. Kaller dere dere spiritualister? Da må dere virkelig være det. Snakk ikke om min lære så lenge dere gjør det stikk motsatte, for da vil dere bare forvirre menneskene med deres gjerninger.

35. Ha fremfor alt erkjennelse av hva mitt verk er – hva min lov betyr, hva deres oppgave er og hvordan dere må utføre den, slik at – hvis dere på deres vei ikke har noen leder som er verdig til å lede deres skritt – dere lar dere lede av samvittigheten og av den erkjennelsen dere har vunnet i min lære. På den måten vil dere ikke kunne holde noen ansvarlig for noen feiltrinn eller feil. (271, 27-30)

36. Helt fra begynnelsen av min åpenbaring gjennom det menneskelige forstandsevnen var det min vilje at dere skulle anvende deres åndelige gaver i praksis og begynne på deres åndelige oppdrag, slik at dere, når dagen for mitt farvel kommer, allerede skulle ha tilbakelagt en del av veien og ikke føle dere for svake til å begynne på oppfyllelsen av et så vanskelig oppdrag.

37. Noen har forstått å tolke den guddommelige tanken og har bestrebt seg på å virkeliggjøre den. Men det finnes også slike – og disse er i flertall – som har misforstått meningen med dette verket.

38. Dette er de feilene jeg kritiserer hos dette folket her, fordi jeg ikke vil at menneskeheten skal gjøre narr av dem som har blitt undervist i så lang tid. (267, 65-67)

39. Mens de ene bare var interessert i innholdet i mitt ord og alltid lengtet etter fremgang og utvikling av sin sjel, hadde de andre mer glede av den ytre kulten. På samme måte – mens de førstnevnte gledet seg når de fikk undervisning om åndelighet – plaget det de andre at deres feil ble nevnt.

40. Jeg alene vet hvem som må stå til ansvar for meg for alt det som burde ha vært kjent gjennom mine talerør, og som ble holdt tilbake. (270, 8-9)

41. Tenk etter, og dere vil innse at den enhet dere trenger, er åndelig, og at dere vil oppnå den når dere hever dere over deres lidenskaper og selvrettferdighet.

42. Hvordan kan dere skape fred når hver og en forkynner sitt som det eneste sanne og samtidig bekjemper det andre som feil?

43. Fanatismen er mørke, er blindhet, er uvitenhet, og dens frukter kan aldri være lysende. (289, 8-10)

44. Sannelig, Jeg sier dere: Hvis dere ikke forener dere, slik det er Min vilje, vil menneskeheten splitte dere, og den vil jage dere bort fra sin midte når den ser at deres liv avviker fra det dere forkynner.

45. Hva vil skje når menneskene oppdager at det i hver menighet finnes en annen form for andakt og en annen måte å praktisere min lære på?

46. Jeg betror dere de tre siste årene av min åpenbaring, for at dere skal arbeide for foreningen av dette folket – en sammenslutning som omfatter både det åndelige og det ytre, slik at deres virke, fylt av harmoni og enhet, skal være det største beviset på at dere alle, i de forskjellige forsamlingsstedene og i forskjellige deler av landet, ble undervist av én eneste Mester: GUD. (252, 69-71)

Sann disippelskap, nye apostler

47. Forsøk ikke å begrense dette verket, som er universelt og uendelig, og sett heller ikke grenser for deres åndelige utvikling, for jo mer dere fordyper dere i veien til gode gjerninger og studier, desto større åpenbaringer vil dere motta. Dere vil se det guddommelige verket bryte frem fra det mest uanselige, dere vil se det manifestert i alt det skapte, dere vil føle det banke i deres vesen.

48. Dette er den enkelheten med hvilken Jeg lærer den spiritualistiske disippel, slik at også han kan være enkel som sin Mester. Disippelen skal overbevise og omvende gjennom sannheten i sine ord og kraften i sine gjerninger, uten å ønske å imponere noen med mystiske krefter eller ekstraordinære evner.

49. Den sanne disippel vil være stor gjennom sin enkelhet. Han vil forstå sin mester og samtidig gjøre seg forståelig for sine medmennesker. (297, 15-17)

50. En Jesu disippel er den som overvinner gjennom ordet, som overbeviser og trøster, som løfter og vekker, som gjør den overvunne til en som overvinner seg selv og motgangene.

51. En av Kristi apostler kan ikke bære egoisme i sitt hjerte ved bare å tenke på sine egne lidelser eller bekymringer. Han bekymrer seg ikke for det som er hans, men tenker på de andre, med den absolutte tillit at han ikke har forsømt noe, fordi Faderen umiddelbart står ved siden av den som har forlatt det som er hans for å vie seg til et av Herrens barn som trenger åndelig hjelp. Og den som glemte seg selv for å bringe en neste et smil av håp, en trøst for hans sorg, en dråpe balsam for hans smerte, finner sitt hjem ved sin tilbakekomst opplyst av et lys som er velsignelse, glede og fred. (293, 32-33)

52. Ved mitt bord i denne tiden vil både mannen og kvinnen være apostler; ved dette bordet vil Jeg sette deres åndelige sjel.

53. Det er kvinnene som i denne tiden har holdt det spiritualistiske banneret høyt, de har etterlatt seg spor på veien som apostelen som ivrig følger Herrens lov.

54. I min nye apostelgruppe vil kvinnen stå ved siden av mannen, og det vil ikke være noen bestemte aldersgrenser for å tjene Meg: Både den voksne og barnet

eller den gamle vil gjøre det, den unge jenta så vel som moren. For Jeg sier dere nok en gang at det er deres åndelige sjel Jeg søker, og at den for lengst har lagt barndommen bak seg. (69, 16-17)

55. Når Jeg i den «andre tid» sa til dere at Mitt rike ikke er av denne verden, så sier Jeg dere i dag at heller ikke deres rike er her, for denne verden er, som dere allerede vet, bare en overgang for mennesket.

56. Jeg lærer dere det sanne livet, som aldri har vært grunnlagt på materialisme. Derfor vil de mektige på jorden igjen reise seg mot min lære. Jeg kommer til dere med min evige lære, med min for alltid gyldige undervisning, som består av kjærlighet, visdom og rettferdighet. Likevel vil den ikke bli forstått umiddelbart; menneskeheten vil igjen dømme meg, vil igjen slå meg til korset. Men jeg vet at min lære må gjennomgå alt dette for å bli anerkjent og elsket. Jeg vet at mine hardeste forfølgere senere vil bli mine trofasteste og mest oppofrende såmenn, for jeg vil gi dem meget store bevis på min sannhet.

57. Den Nikodemus fra den «andre tid», en fyrste blant prestene, som oppsøkte Jesus for å snakke med ham om kloke og dyptgående læresetninger, vil i denne tiden dukke opp på nytt for å grundig utforske mitt verk og omvende seg til det.

58. Den Saulus, kalt Paulus, som – etter å ha forfulgt Meg med vrede – ble en av Mine største apostler, vil på nytt dukke opp på Min vei, og overalt vil Mine nye disipler vise seg – noen inderlige, andre selvfornektende. Den nåværende stund er av stor betydning, tiden jeg snakker til dere om, nærmer seg stadig mer. (173, 45-48)

59. Menneskene trenger dem som er i stand til å forbli standhaftige i prøvelsene, dem som er fortrolige med verdens og åndens store kamper. Det er de som kan vise menneskeheten veien og lede den, for i deres hjerter vil det ikke være noe ønske om å undertrykke eller herske over noen. De kan ikke gi egoismen rom, fordi de i sine øyeblikk av opphøyelse har følt Herrens barmhjertighet, som oversvømmer dem med kjærlighet, slik at de kan videreformidle denne barmhjertigheten til sine brødre. (54, 53)

Guds sendebud i hele verden og til alle tider

60. Jordens folk har aldri manglet det åndelige lyset. Sannelig, Jeg sier dere: Ikke bare dette folket her har hatt profeter og sendebud, men til alle har Jeg sendt budbringere for å vekke dem.

61. På grunn av lyset og sannheten i deres læresetninger, samt likheten med det jeg har åpenbart for dere, kan dere bedømme deres ord.

62. Noen levde før Messias' komme, andre virket etter mitt liv som menneske, men alle har brakt menneskene et åndelig budskap.

63. Disse læresetningene har – akkurat som mine – blitt forvrengt; for selv om man ikke har endret deres innhold, har man lemlestet dem, eller de har blitt holdt skjult for menneskene som hungrer etter sannhet.

64. Det er én eneste sannhet og én eneste moral som er blitt åpenbart for menneskene gjennom sendebud, profeter og tjenere. Hvorfor har da folkeslagene forskjellige forestillinger om sannheten, moralen og livet?

65. Denne sannheten, som til alle tider er blitt forfalsket av menneskeheten, vil bli gjenopprettet, og dens lys vil skinne med en slik kraft at det for menneskene vil virke som om det er noe nytt, selv om det er det samme lyset som alltid har opplyst utviklingsveien for barna til min guddommelighet.

66. Mange er de som døde fordi de talte sannheten; mange er også de som ble utsatt for tortur fordi de ikke ville bringe stemmen som talte i dem til taushet.

67. Tro ikke at himmelen bare har sendt dem som har talt til dere om ånden, om kjærligheten, om moralen – nei, den har også sendt dem som har gitt dere vitenskapens gode frukter, den kunnskapen som bringer lys inn i menneskenes liv, som letter deres byrder og lindrer deres nød. De har alle vært mine sendebud.

68. Det finnes også andre som riktignok ikke bringer læresetninger om åndelig moral eller vitenskapelige oppdagelser, men som likevel bringer med seg budskapet som lærer å føle og beundre skapelsens skjønnhet. De er Mine sendebud som har til oppgave å bringe glede og balsam til de sorgfulles hjerter.

69. De har alle drukket av en bitter kalk da de ble klar over mangelen på forståelse i en verden som er blind for sannheten, en menneskehet som er ufølsom for det vakre og det gode. Og likevel – når Jeg har sagt dere at alt vil bli gjenopprettet i denne epoken – når Jeg har kunngjort for dere at alt vil vende tilbake til den rette bane og at alle Mine læresetninger vil få tilbake sin opprinnelige betydning, så kan dere tro at en tid med åndelig glans nærmer seg for denne verden, selv om dere ikke må glemme at – før dette skjer – alt vil bli dømt og rensket. (121, 9-16)

70. Hver gang en gudsåpenbaring er i ferd med å opplyse menneskene, har Jeg sendt dem forløpere eller profeter for å forberede dem, slik at dette lyset kan bli gjenkjent av dem. Men tro ikke at bare de som bringer budskap til ånden, er Mine budbringere. Nei, disipler, enhver som sår det gode blant menneskene i en eller annen form, er en budbringer fra Meg.

71. Dere kan møte disse sendebudene på alle veier i livet, både i trossamfunnene og i vitenskapene – blant de som regjerer, eller blant dem som gir gode læresetninger.

72. En god tjener av meg viker aldri fra den veien han må gå; han dør heller underveis enn å vike tilbake. Hans eksempel er et frø av lys i livet til sine medmennesker, og hans gjerninger er forbilder for de andre. Å, hvis bare menneskeheten kunne forstå budskapene jeg sender den gjennom dem! Men slik er det ikke, for det finnes mange mennesker som har vanskelige oppdrag i verden, men som lar blikket vike fra disse store forbildene for å slå inn på en vei som de liker bedre. (105, 13-15)

73. Men hva har du gjort med disse menneskene, menneskeheten, som Jeg har sendt til deg for at de skal minne deg om Min vei, troens vei, som er visdomens, kjærlighetens og fredens vei?

74. Dere ville ikke vite noe om deres oppgaver og har bekjempet dem med den hykleriske troen dere har på grunn av deres teorier og trosretninger. (263,18-19)

75. Jeg må nok en gang si dere at dette folket, som samler seg rundt mine åpenbaringer, ikke er et folk som Faderen i sin kjærlighet setter over de andre folkene på jorden. Herren har bare rettet sitt blikk mot det fordi han har dannet det av sjeler som alltid har vært i verden når en ny guddommelig åpenbaring har kommet ned. Det er åndelige barn av det folket Israel, folket av profeter, sendebud, seere og patriarker.

76. Hvem kunne bedre enn dem ta imot Meg i denne tiden, forstå den nye formen på Min åpenbaring og vitne om oppfyllelsen av Mine løfter? (159, 51-52)

77. Jeg er kommet ned i det israelske folks skjøte, som for det meste har sitt hjem i denne nasjonen. De øvrige er spredt utover alle nasjoner, sendt av Meg, og til dem har Jeg åpenbart Meg åndelig. Dette er Mine utvalgte, som har forblitt trofaste Mot Meg. Deres hjerter har ikke blitt forurensset, og deres ånd kan ta imot Mine inspirasjoner. Gjennom dem gir Jeg for tiden verden en stor skatt av visdom. (269, 2)

78. Elskede barn, dere som er kommet hit i liten antall, sannelig, Jeg sier dere: Mitt gjennomtrengende blikk oppdager overalt Mine utvalgte, som i sin ånd føler at tiden for Min tilstedeværelse nå er kommet. De har ikke hørt Mitt ord slik dere har; men i sin ånd hører de en stemme som sier dem at Jeg igjen er blant menneskeheten, at Jeg åndelig er kommet «på skyen». Den ene vil Jeg gi å se Meg med åndens øyne, andre ved hjelp av aningskraften, de øvrige vil Jeg la Min kjærlighet bli sterkt merkbar, slik at de kan føle Min ånds nærvær. (346, 13)

79. Snart vil de intuitive, de inspirerte, de sjelsmessig følsomme reise seg og i nasjonene vitne om det de ser med ånden, det de føler, det de hører og mottar. Jeg sier dere igjen at mitt folk ikke begrenser seg til dem som har hørt meg gjennom disse talerørene, men at jeg har sendt mine tjenere til forskjellige steder på jorden for å berede veiene og rydde åkrene som såmennene senere må komme til.

80. Jeg styrker dem og velsigner dem, for deres daglige arbeid er smertefullt, deres sti er full av torner. Hån, spott, bakvaskelse og ondskap følger dem overalt. Men de – forutseende og inspirerte – vet at de er sendt av Meg, og de er villige til å gå veien til ende for å fullføre sin misjon. (284, 50-51)

81. Jeg inviterer dere til å tre inn i mitt rike. Jeg kaller på alle jordens folk uten noen form for fortrinn; men jeg vet at ikke alle vil lytte til meg.

82. Menneskeheten har slukket sin lampe og vandrer i mørket. Men der hvor villfarelsen gjør seg gjeldende, vil en som er opplyst av Meg, opptre, som sprer

lys i sin omgivelse – en åndelig vokter som våker og venter på Mitt tegn for å la alarmropet lyde, som vekker og ryster.

83. La kjærligheten til disse sendebudene være fruktbærende frø i deres hjerter. Avvis dem ikke når de viser seg for dere i ytre fattigdom. Lytt til dem, for de kommer i mitt navn for å gi dere en evne som dere foreløpig ikke kjenner. De vil lære dere den fullkomne bønnen, de vil frigjøre dere fra materialismens bånd som dere er bundet av, de vil hjelpe dere med å oppnå den åndelige friheten som løfter dere opp til Meg. (281, 33)

84. Dersom noen skulle dukke opp og hevde at han er Kristus som igjen er blitt menneske, så tro ham ikke. For da Jeg kunngjorde for dere at Jeg ville komme tilbake, lot Jeg dere vite at det ville skje i Ånden. Hvis noen skulle si til dere: «Jeg er Guds sendebud» – mistro ham, for de sanne budbringerne skryter ikke og basunerer ikke ut den oppgaven de er betrodd. De viser seg bare gjennom sine gjerninger. Det er opp til menneskene å si om vedkommende er en Herrens budbringer. Husker dere at Jeg sa til dere at treet skulle kjennes på fruktene?

85. Jeg forbyr dere ikke å smake på «trærnes frukter», men dere må være forberedt, slik at dere kan skille den gode frukten fra den dårlige.

86. De som elsker sannheten, vil Jeg sette opp som lysestaker, slik at de kan belyse stien for sine medmennesker. (131, 5-7)

87. Tiden da dere trengte en åndelig leder i verden, er forbi. Fra nå av vil enhver som følger denne veien, ikke ha noen annen vei enn min lov, og ingen annen leder enn sin egen samvittighet.

88. Likevel vil det alltid finnes menn og kvinner med stort lys og stor sjelsstyrke, som gjennom sitt eksempel og sin inspirasjon vil stå menneskemengdene bi. 89. Hvis det var annerledes, ville Jeg allerede ha sendt ånder som Moses eller Elias til jorden, for at de skulle vise dere veien og stadig minne dere om loven. De står også ved deres side, beskytter og ledsager dere, men ikke lenger i menneskelig skikkelse, men fra det åndelige. 90. Hvem ser dem? Ingen. Men når dere forbereder dere, vil dere føle nærværet av store ånder over dere, som alltid har stått i forbindelse med menneskeheten og hatt store oppdrag å utføre i den. (255, 40-41)

II. Tilbakeblikk på den første og andre åpenbaringstiden

Kapittel 9 – Historier og skikkelser fra Israels folk

Historien om syndefallet

1. Den historiske overleveringen om de første menneskene som bebodde jorden, ble videreført fra generasjon til generasjon, inntil den ble nedskrevet i boken «Den første tid». Det er en levende lignelse om de første menneskene som levde på jorden. Deres oppriktighet og uskyld gjorde det mulig for dem å føle Moder Naturs kjærtegn. Det hersket et vennskapelig forhold mellom alle vesener og en ubegrenset broderskap mellom alle skapninger. (105, 42)

2. I en guddommelig lignelse inspirerte Jeg de første menneskene, slik at de skulle få en første forståelse av sin bestemmelse, men meningen med Mine åpenbaringer ble feiltolket.

3. Da det ble talt til dere om livets tre, som mennesket spiste av, kunnskapen om godt og ondt, var det bare for å gjøre det forståelig for dere at mennesket – da det hadde tilstrekkelig innsikt til å skille mellom rett og urett, og dermed ble ansvarlig for sine handlinger – fra da av begynte å høste fruktene av sine gjerninger. (150, 42)

4. Dere vet at Gud sa til menneskene: «Vokst og formér dere og fyll jorden». Dette var den opprinnelige loven som ble gitt dere, o folk. Senere oppfordret Faderen menneskene ikke bare til å formere seg og la menneskeslekten vokse videre, men også til at deres følelser skulle bli stadig mer storsinnede og at deres sjel skulle få en uhindret utfoldelse og utvikling. Men hvis den første loven hadde som mål å utvide menneskeslekten – hvordan kan dere da anta at den samme Faderen ville straffe dere fordi dere har fulgt og oppfylt et bud fra Ham? Er det mulig, folk, at det finnes en slik motsetning i deres Gud?

5. Se hvilken materiell tolkning menneskene ga en lignelse, der det bare ble snakket til dere om sjelens oppvåkning i mennesket. Utforsk derfor min undervisning og si ikke lenger at dere betaler for den skyld som de første jordboerne pådro seg gjennom sin ulydighet mot sin Far. Ha en høyere oppfatning av den guddommelige rettferdighet. (150, 45-46)

6. Nå er tiden kommet da dere kan forstå mine ord: «Vokst og formér dere», nemlig at dette også må gjøres åndelig, og at dere skal fylle universet med deres gode gjerninger og lysfylte tanker. Jeg ønsker alle velkommen som ønsker å komme nærmere Meg – alle som streber etter fullkommenhet. (150, 48-49)

Viljesfrihet og arvesynden

7. Dere sier til meg at dere har havnet i feil og villfarelser på grunn av deres frie vilje. På det svarer jeg dere at dere gjennom denne gaven kan heve dere uendelig langt over det punktet dere startet fra ved begynnelsen av deres utvikling.

8. Foruten viljesfriheten ga Jeg hver sjel Mitt lys i dens ånd, for at ingen skulle gå seg vill; men de som ikke ville høre Min stemme, eller som i lengselen etter åndelig lys ikke ville vende seg innover i seg selv, lot seg snart forføre av de

utallige skjønnhetene i det menneskelige liv, mistet støtten fra Min lov for sin sjel og måtte snuble og falle.

9. En eneste overtredelse medførte mange smertefulle konsekvenser, og det fordi ufullkommenheten ikke er i samklang med den guddommelige kjærligheten.

10. De som ydmykt og angrende straks vendte tilbake til Faderen og ydmykt ba Ham om å rense dem og frikjenne dem fra de overtredelsene de nettopp hadde begått, tok Herren imot med uendelig kjærlighet og barmhjertighet, trøstet deres ånd, sendte dem ut for å gjøre opp for sine feil og bekreftet dem i deres oppgave.

11. Tro ikke at alle vendte tilbake ydmykt og angrende etter sin første ulydighet. Nei, mange kom fulle av hovmod og bitterhet. Andre ønsket, fylt av skam og i erkjennelse av sin skyld, å rettfærdiggjøre sine overtredelser for Meg, og langt fra å rense seg gjennom anger og forbedring – som er tegn på ydmykhet – bestemte de seg for å skape seg et liv på sin egen måte, utenfor lovene som Min kjærlighet foreskriver.

12. Deretter trådte min rettfærdighet i kraft – men ikke for å straffe dem, men for å forbedre dem – ikke for å tilintetgjøre dem, men for å bevare dem for evig tid, ved å gi dem en omfattende mulighet til å fullkomme seg.

13. Hvor mange av disse første syndere klarer fremdeles ikke å frigjøre seg fra sine flekker; for fra ett fall til det neste falt de stadig dypere ned i avgrunnen, hvorfra bare utøvelsen av min lov vil kunne redde dem. (20, 40-46)

Syndfloden

14. I menneskehetens tidlige tider hersket uskyld og enkelhet blant menneskene; men i takt med at de ble flere, ble også deres synder flere og utviklet seg stadig raskere på grunn av deres utvikling og deres frie vilje — ikke deres dyder, men deres overtredelser av min lov.

15. Da forberedte Jeg Noa, som Jeg åpenbarte Meg for fra ånd til ånd, for denne dialogen har Jeg ført med menneskene helt fra menneskehetens begynnelse.

16. Jeg sa til Noah: «Jeg vil rense menneskenes sjeler for alle deres synder; til dette formål vil Jeg sende en stor syndflod. Bygg en ark og la dine barn, deres koner, dine barns barn og et par av hver dyreart gå om bord i den.»

17. Noah adlød mitt bud, og katastrofen skjedde i oppfyllelse av mitt ord. Det onde frøet ble rykket opp med roten, og det gode frøet ble oppbevart i mine kornkammer, hvorfra jeg skapte en ny menneskehet som bar lyset av min rettfærdighet i seg og forstod å oppfylle min lov og leve i overholdelse av gode skikker.

18. Tror dere kanskje at de menneskene som møtte en så smertefull død, omkom både fysisk og sjelsmessig? Sannelig, Jeg sier dere: nei, mine barn. Deres sjeler ble bevart av Meg og våknet foran dommeren, deres egen samvittighet, og

ble forberedt på å vende tilbake til livets vei, slik at de kunne oppnå åndelig fremgang på den. (302, 14-16)

Abrahams offervilje

19. Det vil ikke alltid være nødvendig at dere tømmer lidelsens kalk til bunns. For det er nok for Meg å se deres tro, deres lydighet, deres beslutsomhet og deres hensikt om å følge Mitt oppdrag, til at Jeg sparer dere for det tyngste øyeblikket i deres prøvelse.

20. Husk at det ble krevd av Abraham å ofre livet til sin sønn Isak, som han elsket høyt, og som patriarken, ved å overvinne sin smerte og kjærligheten til sin sønn, var i ferd med å ofre i en prøvelse av lydighet, tro, kjærlighet og ydmykhet, som dere ennå ikke kan forstå. Men han fikk ikke lov til å fullføre ofringen av sønnen, fordi han i sitt hjerte allerede hadde bevist sin lydighet mot den guddommelige vilje, og dette var nok. Hvor stor var ikke Abrahams indre jubel da hans hånd ble holdt tilbake av en høyere makt og hindret ham i å ofre Isak! Hvordan velsignet han ikke sin Herres navn og beundret hans visdom! (308, 11)

21. I Abraham og hans sønn Isak ga Jeg dere en lignelse om hva Frelserens offerdød ville bety, da Jeg satte Abrahams kjærlighet til Meg på prøve ved å be ham om å ofre sin sønn, sin høyt elskede Isak.

22. Ved nærmere betraktning vil dere i denne handlingen se en likhet med det som senere ble betydningen av ofringen av «den enbårne Sønnen»

** Guds for verdens frelse. * Dette bibelske uttrykket betyr: Guds Sønn som ble født inn i verden (eller inkarnert).*

23. Abraham var her Guds legemliggjørelse, og Isak var et bilde på Jesus. I det øyeblikket tenkte patriarken at Herren derfor krevde hans sønns liv av ham, slik at den uskyldiges blod skulle vaske bort folkets synder, og selv om han elsket den som var kjøtt av hans kjøtt dypt, var lydigheten i ham overfor Gud samt barmhjertigheten og kjærligheten til sitt folk tyngre for ham enn livet til hans elskede sønn.

24. Den lydige Abraham var nær ved å utføre det dødelige slaget mot sin sønn. I det øyeblikket han, overveldet av smerte, løftet armen for å ofre ham, holdt min kraft ham tilbake og befalte ham å ofre et lam i stedet for sin sønn, slik at dette symbolet kunne bestå som et vitnesbyrd om kjærlighet og lydighet. (119, 18-19)

Jakobs drømmebilde av himmelstigen

25. Vet dere hvilken betydning den stigen har som Jakob så i drømmen? Den stigen symboliserer livets gang og sjelenes utvikling.

26. Jakobs kropp sov på tidspunktet for åpenbaringen, men hans sjel var våken. Den hadde steget opp til Faderen gjennom bønn, og da hans sjel nådde lysets riker, mottok den et himmelsk budskap som skulle bevares som et testamente av

åndelige åpenbaringer og sannheter for hans folk, som er hele menneskeheten; for «Israel» er ikke et jordisk, men et åndelig navn.

27. Jakob så at den stigen sto på jorden og at toppen berørte himmelen. Dette viser veien for sjelenes oppadgående utvikling, som begynner på jorden med den fysiske kroppen og som ender når sjelen forener sitt lys og sin essens med sin Fars, fjernt fra enhver materiell innflytelse.

28. Patriarken så at engler steg opp og ned på den stigen. Dette symboliserte den uopphørlige fødselen og døden, sjelenes stadige komme og gå i lengselen etter lys eller også med oppgaven å sone og rense seg for å kunne heve seg litt høyere ved tilbakevendingen til den åndelige verden. Det er veien til sjelslig utvikling som fører til fullkommenhet.

29. Derfor så Jakob på toppen av stigen den symbolske skikkelsen av Jehova, som viste at Gud er målet for deres fullkommenhet, deres streben og den høyeste belønningen av uendelig salighet – som lønn for tunge kamper, lange lidelser og utholdenheten i å nå Faderens favn.

30. Alltid fant sjelen i skjebneslagene og prøvelsene en anledning til å tilegne seg fortjenester for å stige opp. I hver prøve ble Jakobs stige alltid symbolisert, som oppfordret dere til å klatre opp et nytt trinn.

31. Dette var en stor åpenbaring, o disipler, for i den ble det talt til dere om det åndelige livet i en tid da sjelens oppvåkning til tilbedelse av det guddommelige, det høye, det rene, det gode og det sanne knapt hadde begynt.

32. Det budskapet kunne ikke bare være bestemt for en familie, ikke engang for et enkelt folk; dets essens var åndelig og hadde derfor universell betydning. Nettopp derfor sa Faderens stemme til Jakob: «Jeg er Jehova, Abrahams Gud og Isaks Gud. Landet du befinner deg i, vil Jeg gi deg og ditt avkom, og dette avkommet skal bli tallrikt som støvet på jorden. Dere skal spre dere mot vest og mot øst, mot nord og mot sør, og alle slekter på jorden skal bli velsignet i deg og ditt avkom.» (315, 45-50)

Josef og hans brødre

33. Josef, Jakobs sønn, var blitt solgt av sine egne brødre til noen handelsmenn som var på vei til Egypt. Josef var ennå liten, men hadde allerede vist tegn på en stor profetisk gave. Misunnelsen grep tak i brødrene hans, som kvittet seg med ham i den tro at de ikke ville se ham igjen. Men Herren, som våket over sin tjener, beskyttet ham og gjorde ham stor hos faraoen i Egypt.

34. Mange år senere, da verden ble rammet av tørke og sult, hadde Egypt, ledet av Josefs råd og inspirasjon, lagt opp tilstrekkelige forråd til å tåle denne prøvelsen.

35. Da skjedde det at Jakobs sønner kom til Egypt på jakt etter mat. Stor var deres forferdelse da de innså at deres bror Josef var blitt minister og rådgiver for faraoen. Da de så ham, falt de på kne for hans føtter, fulle av anger over sin

synd, og de innså at deres brors profetier hadde gått i oppfyllelse. Den de trodde var død, sto her foran dem, full av makt, dyd og visdom. Profeten de hadde solgt, beviste for dem sannheten i profetien som Herren allerede som barn hadde lagt på hans lepper. Broren de hadde plaget og solgt, tilga dem. Forstår dere, folk? Nå vet dere hvorfor Jeg i dag har sagt til dere: Når vil dere kjenne Meg, slik Josef ble kjent av sine brødre? (90, 2)

Israels folkets vandring gjennom ørkenen under Moses

36. I den «første tiden» sto Moses i spissen for Israel for å lede det gjennom ørkenen til Kanaans land i førti år. Men på grunn av ulydighet, vantro og materialisme spottet noen, andre ble frafalne, og atter andre gjorde opprør. Men Moses talte til dem i denne situasjonen med klokskap og tålmodighet, slik at de ikke skulle krenke den Høyestes vilje, men være ydmyke og lydige overfor den Faderen som – uten å se på deres ulydighet – lot manna falle fra himmelen og vann strømme ut av klippen. (343, 53)

37. Moses hadde levert tilstrekkelige bevis på at den sanne Gud var med ham; men folket ønsket enda flere vitnesbyrd, og da sendebudet hadde ført folkemengdene til foten av Sinai-fjellet, påkalte han Jehovas makt, og Herren ærede ham og skjenket ham store bevis og under.

38. Folket ønsket å høre og se Den som Moses hørte og så gjennom sin tro, og så åpenbarte Jeg Meg for folket i skyen og lot dem høre Min stemme i timevis. Men den var så mektig at menneskene trodde de skulle dø av frykt; kroppene deres skalv, og sjelene deres skjelvet ved den rettferdighetens stemme. Da bønnfalt folket Moses om at han skulle be Jehova om ikke lenger å tale til sitt folk, fordi de ikke lenger kunne høre på Ham. Det innså at det fortsatt var altfor umodent til å kunne komme i direkte kontakt med den Evige. (29, 32, 34)

39. Styrk deres sjel i livets store kamper, slik det folket Israel ble sterkt i ørkenen. Vet dere hvor vidstrakt ørkenen er, som synes å være uten ende, med en nådeløs sol og glødende sand? Vet dere hva ensomhet og stillhet er, og nødvendigheten av å våke om natten fordi fiendene ligger på lur? Sannelig, Jeg sier dere, det var der i ørkenen det folket forstod storheten som lå i å tro på Gud, og der det lærte å elske Ham. Hva kunne dette folket egentlig forvente av ørkenen? Og likevel hadde det alt: brød, vann, et hjem å hvile i, en oase og et helligdom for å løfte sin sjel i takknemlighet til sin Far og Skaper. (107, 28)

Elias' kamp for den sanne Gud

40. I den «første tiden» kom Elias til jorden, nærmet seg menneskenes hjerter og fant dem forfalt til hedenskap og avgudsdyrkelse. Verden ble styrt av konger og prester, og begge hadde vendt seg bort fra å oppfylle de guddommelige lovene og førte sine folk på veier av villfarelse og usannhet. De hadde reist alter til forskjellige guder og tilba dem.

41. Elias trådte frem i den tiden og talte til dem med ord fulle av rettferdighet: «Åpne øynene deres og erkjenn at dere har vanhelliget Herrens lov. Dere har glemt forbilledet til hans sendebud og har falt for kulter som er uverdige den levende og mektige Gud. Det er nødvendig at dere våkner, ser på Ham og anerkjenner Ham. Fjern deres avgudsdyrkelse og løft blikket fra hvert bilde dere har brukt til å fremstille Ham.»

42. Elias hørte min stemme som sa til ham: «Fjern deg fra dette onde folket. Si til dem at det ikke vil falle regn på lenge, før du befaler det i mitt navn.»

43. Og Elias sa: «Det vil ikke regne mer før min Herre angir tiden og min stemme befaler det», og mens han sa dette, fjernet han seg.

44. Fra den dagen av var jorden tørr, regntidene gikk uten at regnet kom. På himmelen så man ingen tegn til regn, åkrene følte tørken, buskapen visnet gradvis bort, menneskene gravde i jorden etter vann for å slukke tørsten, uten å finne det; elvene tørket ut, gresset visnet fordi det bukket under for strålene fra en brennende sol, og menneskene påkalte sine guder og ba dem om at dette elementet måtte vende tilbake til dem, for å så og høste frø som ville gi dem næring.

45. Elias hadde trukket seg tilbake på guddommelig befaling, ba og ventet på sin Herres vilje. Mennene og kvinnene begynte å forlate hjemlandet sitt på jakt etter nye land hvor de ikke ville mangle vann. Overalt så man karavaner, og overalt var jorden uttørket.

46. Årene gikk, og en dag, da Elias løftet sin ånd til Faderen, hørte han Hans stemme som sa til ham: «Oppsøk kongen, og når Jeg gir deg tegnet, skal regnet igjen falle ned over dette landet.»

47. Elias, ydmyk og full av lydighet, gikk til kongen av dette folket og viste sin makt foran tilbedere av den falske guden. Deretter talte han om Faderen og om hans makt, og da viste tegnene seg: Lyn, torden og ild så man på himmelen; deretter falt det livgivende regnet i strømmer. På nytt kledde markene seg i grønt, trærne var fulle av frukt, og det var velstand.

48. Folket våknet opp i lys av dette beviset og husket sin Far, som gjennom Elias kalte på dem og formante dem. Tallrike og meget store var på den tiden Elias' mirakler for å vekke menneskeheten. (53, 34-40)

De tolv stammene av Israel

49. Tro ikke at det bare var i Israels folk at det fantes profeter, veivisere og lysånder. Også til andre folk har Jeg sendt noen av dem; men menneskene oppfattet dem som guder og ikke som budbringere, og skapte religioner og kulter rundt deres læresetninger.

50. Israels folk forstod ikke den oppgaven det hadde overfor andre folk, og slumret på en seng full av velsignelser og bekvemmeligheter.

51. Faderen hadde formet det til en fullkommen familie, der én stamme hadde til oppgave å forsvare folket og opprettholde freden; en annen dyrket jorden, mens en tredje stamme besto av fiskere og sjøfolk. En annen stamme var betrodd den åndelige tilbedelsen av Gud, og slik utførte hver av de tolv stammene som folket besto av, en annen oppgave, som til sammen ga et eksempel på harmoni. Men sannelig, Jeg sier dere, de åndelige evnene som dere besatt i de tidligere tider, har dere fortsatt. (135, 15-16)

Profetene og de første kongene av Israel

52. Profetene talte med stor sannferdighet, nesten alltid kom de til jorden i tider med forvirring og villfarelse. De advarte folket og oppfordret dem til omvendelse og bot, samtidig som de kunngjorde store rettferdighetens straffedommer dersom de ikke vendte seg mot det gode. Ved andre anledninger forutså de velsignelser for etterlevelse og lydighet mot den guddommelige loven.

53. Men det disse profetene talte om, var en formaning til å utøve det gode, rettferdighet og gjensidig respekt. De åpenbarte ikke sjelens liv, dens bestemmelse og utvikling. Ikke engang Moses, som Jeg utvalgte til å være Min stedfortreder, og gjennom hvem Jeg overleverte loven for alle tider, talte til dere om det åndelige livet.

54. Faderens lov inneholder visdom og rettferdighet. Den lærer menneskene å leve i fred, å elske og respektere hverandre og å vise seg verdige i Mine øyne som mennesker. Men Moses viste ikke menneskeheten hva som finnes på den andre siden av den fysiske dødens terskel, og heller ikke hvordan soningen for de ulydige sjelene er utformet, eller belønningen for de kloke og flittige i deres livsoppgave.

55. Senere regjerte David, fylt av åndelige gaver og inspirasjon, og i sine øyeblikk av opphøyelse, i sin henrykkelse, hørte han hymner og åndelige sanger, som han skapte salmene ut fra. Med dem skulle han invitere Israels folk til å be og gi sin Herre det beste offeret fra sitt hjerte. Men David kunne ikke, med all sin kjærlighet og inspirasjon, åpenbare for folket sjelenes vidunderlige eksistens, deres utvikling og deres mål.

56. Og Salomo, som etterfulgte ham i regjeringen og på samme måte viste de store gaver av visdom og makt som var blitt ham gitt, og som han ble elsket og beundret for, og hvis råd, dommer og ordtak fortsatt huskes i dag – hvis hans folk hadde vendt seg til ham og spurt ham: «Herre, hvordan er det åndelige livet? Hva finnes det hinsides døden? Hva er sjelen?» – ville Salomon, i all sin visdom, ikke ha kunnet svare på det. (339, 12-15)

Kapittel 10 – Da tiden var fullført

Profetiske spådommer

1. Deres Far forberedte alt, slik at Guds «Ord» kunne bo blant menneskene og vise dem veien til deres forsoning gjennom de opphøyde eksemplene på sin kjærlighet.
2. Først inspirerte Han profetene, som skulle kunngjøre i hvilken form Messias ville komme til verden, hva slags verk, lidelser og død Han ville gjennomgå som menneske, slik at når Kristus viste seg på jorden, ville den som kjente profetiene, umiddelbart kjenne Ham igjen.
3. Århundrer før min tilstedeværelse i Jesus sa profeten Jesaja: «Derfor vil Herren gi dere dette tegnet: Se, en jomfru skal bli gravid og føde en sønn, som skal kalles Immanuel». (Som betyr: Gud med oss). Med denne profetien, blant andre, kunngjorde han min ankomst.
4. Mange århundrer før min ankomst besang David i salmer fulle av smerte og profetisk mening Messias' lidelser under korsfestelsen. I disse salmene snakker han om et av mine syv ord på korset, viser den forakt med hvilken folkemengden ville føre meg til korsfestelsen, menneskenes hånfulle uttrykk når de hører meg si at Faderen er i meg; den forlattheten som kroppen min ville føle i møte med menneskenes utakknemlighet, alle de pinefulle lidelsene jeg ville bli utsatt for, og til og med måten de ville kaste lodd om kappen min på.
5. Hver av mine profeter kunngjorde mitt komme, beredte veiene og ga nøyaktige kjennetegn, slik at når dagen kom, skulle ingen ta feil. (40, 1-5)

Messiasforventningen hos det jødiske folk

6. Verden var i den nåværende tid ikke klar til å vente på Meg slik folket Israel ventet på Meg i den «andre tiden». Mine store profeter hadde kunngjort en Messias, en frelser, Guds Sønn, som skulle komme for å befri de undertrykte og opplyse verden gjennom «Ordets» lys. Jo mer dette folket led, desto mer lengtet det etter den lovedes komme; jo mer det drakk av ydmykelsens og undertrykkelsens kalk, desto mer lengtet det etter Messias' nærvær, og overalt søkte det etter tegn og tegn som ville fortelle det om at deres frelsers ankomst var nær.
7. Fra generasjon til generasjon og fra foreldre til barn ble det guddommelige løftet videreført, noe som i lang tid fikk Herrens utvalgte folk til å våke og be.
8. Endelig kom Jeg til Mitt folk, men ikke alle var i stand til å kjenne Meg igjen, selv om alle ventet på Meg: noen gjorde det på en åndelig måte, og andre i en materialistisk tolkning.
9. Men det var nok for Meg med oppriktigheten og kjærligheten til dem som følte Min nærvær og i lyset av Mitt ord skuet himmelriket og trodde på Min

åpenbaring. Det var nok for Meg med dem som trofast fulgte Meg og så i Meg sin åndelige frelser, for det var de som vitnet om Min sannhet etter at Jeg hadde forlatt denne verden.

10. Selv om mitt budskap var bestemt for alle folk på jorden, gikk min kall til hjertet av det utvalgte folk, for at det senere skulle bli talerør for mitt ord. Likevel – ikke bare dette folket følte min nærvær, også i andre nasjoner var menneskene i stand til å oppdage tegnene på min ankomst og ane tiden for min nærvær på jorden. (315, 17-19)

11. I hver tidsalder og ved hver guddommelig åpenbaring viser Elias seg for menneskene.

12. Messias var ennå ikke kommet til jorden, ikke lenge til, så ville han bli født som menneske, og allerede var profetens sjel inkarnert i Johannes, som senere ble kalt Døperen, for å kunngjøre nærheten av himmelriket, som ville være «Ordets» nærvær blant menneskene. (31, 61-62)

Maria, Jesu biologiske mor

13. Allerede i den «første tid» begynte patriarkene og profetene å tale om Messias' ankomst. Men Messias kom ikke bare i ånden – han kom for å bli født av en kvinne, for å bli menneske, for å få en kropp av en kvinne.

14. Guds moderlige ånd måtte også bli menneske, bli kvinne, som en renhetsblomst, slik at duften av Guds «ord», som var Jesus, kunne strømme ut fra hennes blomsterkrone. (360, 26)

15. I Nasaret levde en blomst av renhet og ømhet, en forlovet jomfru ved navn Maria, som nettopp var den som profeten Jesaja hadde forkynt, fordi frukten av det sanne liv skulle komme ut av hennes liv.

16. Til henne kom Herrens åndelige budbringer for å forkynne henne den misjon hun hadde brakt med seg til jorden, idet han sa: «Vær hilset, du høyt begavede, Herren er med deg, du er velsignet blant kvinnene.»

17. Timen da det guddommelige mysterium skulle åpenbares, var kommet, og alt som var blitt sagt om Messias', Frelserens, Forløserens tilstedeværelse, skulle nå umiddelbart gå i oppfyllelse. Men hvor få hjerter var det som følte min tilstedeværelse, hvor få sjeler som var forberedt på å erkjenne himmelriket i lyset av min sannhet. (40, 6-7)

Tilbedelsen av Jesusbarnet

18. Menneskeheten minnes i dag den dagen da noen vise menn fra Orienten kom til krybben i Betlehem for å tilbe det guddommelige barnet. I dag spør noen hjerter Meg: «Herre, er det sant at disse mektige og vise herrene bøyde seg for Deg og anerkjente Din guddommelighet?»

19. Ja, mine barn, det var vitenskapen, makten og rikdommen som knelte foran meg.

20. Der var også gjeterne, deres koner og barn, med sine beskjedne, sunne og enkle gaver, som de tok imot og hilste verdens frelser med, og også Maria som legemliggjørelsen av himmelsk ømhet. De representerte ydmykhet, uskyld og enkelhet. Men de som i sine pergamentruller hadde profetiene og løftene som talte om Messias, sov dypt, uten å ane hvem som var kommet til verden. (146, 9-11)

Kjærlighetsbåndet mellom Jesus og Maria

21. Jesus tilbrakte sin barndom og ungdom ved Marias side, og i hennes fang og ved hennes side nøt han moderlig kjærlighet. Den guddommelige ømheden, som var blitt til kvinne, forsøtet Frelserens første år i verden, da Han, da timen var kommet, måtte drikke så stor bitterhet.

22. Hvordan er det mulig at noen kan tro at Maria, i hvis skjøte Jesu legeme ble dannet og ved hvis side Mesteren levde, kunne ha manglet åndelig opphøyelse, renhet og hellighet?

23. Den som elsker Meg, må først elske alt det som er Mitt – alt det Jeg elsker. (39, 52-54)

Jesu kunnskap og visdom

24. Menneskene hevder i sine bøker at Jesus var hos essenerne for å tilegne seg sin kunnskap. Men Han som visste og levde alt før verdener ble til, hadde ingenting å lære av menneskene. Det guddommelige kunne ikke lære noe av det menneskelige. Uansett hvor Jeg befant Meg, skjedde det for å undervise. Kan det finnes noen på jorden som er visere enn Gud? Kristus kom fra Faderen for å bringe menneskene den guddommelige visdom. Ga ikke deres Mester dere et bevis på dette da han som tolvåring forbløffet datidens teologer, filosofer og lovlærere?

25. Noen har tilskrevet Jesus alle menneskers svakheter og gleder seg over å kaste den skitten de bærer i sine hjerter på det mennesket som er guddommelig og feilfritt. Disse kjenner Meg ikke.

26. Hvis alle naturens underverk som dere betrakter, ikke er annet enn den materielle legemliggjørelsen av guddommelige tanker – mener dere da ikke at Kristi legeme var materialiseringen av en opphøyet tanke om deres Fars kjærlighet? Derfor elsket Kristus dere bare med Ånden, ikke med kjødet. Min sannhet vil aldri kunne forfalskes, fordi den bærer et absolutt lys og en ubegrenset kraft i seg. (146, 35-36)

27. I «Den andre tid» ga jeg dere et eksempel på hvordan dere må vente på den rette stunden for å fullføre oppgaven som brakte dere til jorden.

28. Jeg ventet til min kropp – den Jesus som menneskene så foran seg – hadde nådd sin beste alder, for gjennom ham å fullføre den guddommelige misjonen, å lære dere kjærligheten.

29. Da den kroppen – hjertet og forstanden – hadde nådd sin fulle utvikling, talte min Ånd gjennom hans lepper, min visdom strømmet gjennom hans forstand, min kjærlighet slo seg ned i hans hjerte, og harmonien mellom den kroppen og det guddommelige lyset som opplyste ham, var så fullkommen at jeg ofte talte til menneskemengdene: «Den som kjenner Sønnen, kjenner Faderen.»

30. Kristus benyttet seg av sannheten i Gud for å undervise menneskene. Han hentet den ikke fra verden. Verken fra grekerne, kaldeerne, essenerne eller fønikerne, eller fra noen andre, hentet han lyset. De kjente ennå ikke veien til himmelriket, og jeg underviste i det som ennå var ukjent på jorden.

31. Jesus hadde viet sin barndom og ungdom til aktiv nestekjærlighet og bønn, inntil tiden var inne for å forkynne himmelriket, kjærlighetens og rettferdighetens lov, læren om lyset og livet.

32. Søk etter meningen i det ordet Jeg forkynte på den tiden, og si Meg om det kunne stamme fra noen menneskelig lære eller noen vitenskap som var kjent den gang.

33. Jeg sier dere: Hvis jeg virkelig hadde benyttet meg av disse menneskenes lærdom, ville jeg ha søkt mine disipler blant dem og ikke blant de uuttannede og uvitende menneskene som jeg dannet min apostelgruppe av. (169, 62-68)

Menneskenes manglende forståelse i Nasaret

34. Jeg måtte søke tilflukt hos et folk som Egypt, da det folket jeg var kommet til, ikke var i stand til å gi meg et beskyttende tilfluktssted. Men dette var ikke den eneste smerten mitt hjerte måtte lide.

35. Da jeg vendte tilbake fra Egypt og deretter bodde i Nasaret, ble jeg stadig spottet og såret av uttrykk for vantro og misunnelse.

36. Jeg utførte mirakler der, viste min nestekjærlighet og min makt – og ble misforstått. Ikke en eneste av dem som kjente mitt liv og mine gjerninger på nært hold, trodde på meg.

37. Da tiden for forkynnelsen derfor var kommet, måtte jeg ved avreisen fra Nasaret si: «Sannelig, jeg sier dere: Ingen profet finner tro i sitt fædreland. Han må forlate det for at hans ord skal bli hørt.» (299, 70-72)

Kapittel 11 – Jesu virke på jorden

Dåpen i Jordan; forberedelsestiden i ørkenen

1. Jesus, den kjærlige og ydmyke nasareeren, som hadde ventet på den stund da det guddommelige ord skulle komme fra hans munn, oppsøkte Johannes ved bredden av Jordan for å motta dåpens vann. Gikk Jesus dit i et ønske om renselse? Nei, mitt folk. Gikk han dit for å utføre en ritual? Heller ikke. Jesus visste at den stunden var kommet da han selv opphørte å være, da mennesket

forsvant for å la Ånden tale, og han ønsket å markere den stunden med en handling som ville prege seg inn i menneskenes minne.

2. Det symbolske vannet hadde ingen flekker å vaske bort, men det frigjorde den kroppen – som et eksempel for menneskeheten – fra enhver binding til verden, for å gjøre det mulig for ham å bli ett med Ånden av egen vilje. Dette skjedde da de som var til stede hørte en guddommelig stemme som talte med menneskelige ord: «Dette er min elskede Sønn, i hvem jeg har velbehag. Hør på ham.»

3. Fra det øyeblikket ble Guds ord til evig livs ord på Jesu lepper, fordi Kristus i sin fulle fylde åpenbarte seg gjennom ham. Menneskene kalte ham rabbi, mester, sendebud, Messias og Guds sønn. (308, 25-27)

4. Deretter trakk Jeg Meg tilbake i ørkenen for å meditere og lære dere å gå i dialog med Skaperen, og for i ørkenens stillhet å betrakte det verk som ventet Meg, og dermed lære dere at dere først må rense dere før dere går i gang med å fullføre det verk Jeg har betrodd dere. Søk deretter i stillheten i deres vesen den direkte samtalen med deres Far, og således forberedt – rensset, styrket og beslutsomme – gå urokkelig i gang med å fullføre deres vanskelige oppdrag. (113, 9)

Jesu enhet med Gud

5. I tre år talte Jeg til verden gjennom Jesu munn, uten at et eneste av Mine ord eller en eneste av Mine tanker ble forvrengt av det sinnet, uten at en eneste av hans handlinger ikke stemte overens med Min vilje. Årsaken til dette var at Jesus og Kristus, mennesket og Ånden, var ett, slik Kristus er ett med Faderen. (308, 28)

6. Gjenkjenn Faderen i Meg; for sannelig, Jeg sier dere: Kristus er ett med Faderen fra evighetens begynnelse, allerede før verdener var til.

7. I den «andre tid» ble denne Kristus, som er ett med Gud, menneske på jorden i Jesu velsignede legeme og ble således Guds Sønn, men bare med hensyn til sitt menneskeliv. For Jeg sier dere nok en gang at det bare finnes én eneste Gud. (9, 48)

8. Da Jeg ble menneske i Jesus, skjedde det ikke for å gjøre det forståelig for dere at Gud har menneskelig skikkelse, men for å gjøre Meg synlig og hørbar for dem som var blinde og døde for alt det guddommelige.

9. Sannelig, Jeg sier dere: Hvis Jesu legeme hadde vært Jehovas skikkelse, ville det verken ha blødd eller dødd. Det var et fullkomment legeme, men menneskelig og følsomt, slik at menneskene kunne se det og høre sin himmelske Fars stemme gjennom det. (3, 82)

10. Det fantes to naturer i Jesus: en materiell, menneskelig natur, skapt av min vilje i Marias jomfruelige liv, som jeg kalte Menneskesønnen, og den andre, guddommelige – Ånden, som ble kalt Guds Sønn. I denne befant det seg

Faderens «Guddommelige Ord», som talte i Jesus; den andre var bare materiell og synlig. (21, 29)

11. Det var Kristus, Guds «Ord», som talte gjennom munnen til Jesus, det rene og oppriktige mennesket.

12. Mennesket Jesus ble født, levde og døde; men når det gjelder Kristus: Han ble ikke født, han vokste ikke opp i verden, og han døde ikke, for han er kjærlighetens stemme, kjærlighetens ånd, det guddommelige ord, uttrykket for Skaperens visdom, som alltid har vært i Faderen. (91, 28-29)

Manglende anerkjennelse av Jesus som den forventede Messias

13. Jeg ble ikke anerkjent av alle i den «andre tiden». Da jeg viste meg blant det jødiske folket, som allerede ventet på meg fordi de så at de tegnene profetene hadde gitt, var oppfylt, forvirret min tilstedeværelse mange som ikke forstod å tolke profetene riktig og forventet å se sin Messias som en mektig fyrste som ville knuse sine fiender, ydmyke kongene og undertrykkere og gi dem som ventet på ham eiendom og jordiske goder.

14. Da dette folket så Jesus – fattig og uten bukser, kroppen bare dekket av en enkel kappe; født i en stall og senere arbeidende som en enkel håndverker, kunne det ikke tro at han var den som var sendt av Faderen, den lovede. Mesteren måtte utføre synlige mirakler og gjerninger for at de skulle tro på ham og forstå hans guddommelige budskap. (227, 12-13)

15. Det har alltid vært de ydmyke og de fattige som oppdager min tilstedeværelse, fordi deres forstand ikke er opptatt av menneskelige teorier som forstyrrer deres klare dømmekraft.

16. I den «andre tiden» skjedde det på samme måte at – selv om Messias' komme var forkynt – bare mennesker med et enkelt sinn, en ydmyk ånd og et ubelastet forstand kjente ham følelsesmessig da han kom.

17. Teologene hadde profetenes bok i hendene, og daglig gjentok de ordene som kunngjorde tegnene, tiden og måten Messias skulle komme på, og likevel – de så Meg og kjente Meg ikke igjen, de lyttet til Meg og benektet at Jeg var den lovede Frelseren. De så mine gjerninger, men det eneste de visste å gjøre var å opprøre seg over dem, selv om de i sannhet alle var forutsagt. (150, 21-23)

18. I dag tviler man ikke lenger på Jesus, men mange diskuterer og benekter til og med Min guddommelighet. Noen tilskriver Meg stor åndelig opphøyelse; andre hevder at også Jeg gjennomgår sjelens utviklingsvei for å kunne nå Faderen. Men hvis det var slik, ville Jeg ikke ha sagt til dere: «Jeg er veien, sannheten og livet.» (170, 7)

Jesus som frelsende gjest blant det enkle folket

19. Deres oppgave er å etterleve forbilledet til deres guddommelige Mester på hans jordiske vei. Husk: Hver gang Jeg viste Meg i hjemmene, etterlot Jeg et

budskap om fred hos alle, helbredet Jeg de syke, trøstet de sørgende med den guddommelige myndighet som kjærligheten besitter.

20. Aldri unnlot Jeg å gå inn i et hus fordi man ikke ville tro på Meg der; Jeg visste at når Jeg forlot dette stedet, ville hjertene til dets beboere være fulle av overstrømmende glede, for uten å vite det hadde deres ånd gjennom Min undervisning sett inn i himmelriket.

21. Noen ganger søkte jeg hjertene, noen ganger søkte de meg; men i alle tilfeller var min kjærlighet det evige livets brød, som jeg ga dem i betydningen av mitt ord. (28, 3-5)

Den utrettelige forkynneren Jesus

22. Ved noen anledninger, da Jeg trakk Meg tilbake i ensomheten i en eller annen dal, forble Jeg bare alene i et øyeblikk, fordi folkemengdene, ivrige etter å høre Meg, nærmet seg sin Mester i lengsel etter den uendelige godheten i Hans blikk. Jeg tok imot dem og oversvømmet disse mennene, kvinnene og barna med hjerteligheten i min ubegrensede barmhjertighet, fordi jeg visste at det i hvert skapning finnes en sjel, for hvis skyld jeg var kommet til verden. Så talte jeg til dem om himmelriket, som er åndens sanne hjem, for at de gjennom mitt ord skulle stille sin indre uro og styrke seg i håpet om å oppnå det evige liv.

23. Det skjedde at det, skjult blant mengden, var en som hadde til hensikt å fornekte min sannhet med høy røst og hevde at jeg var en falsk profet; men mitt ord kom ham i forkjøpet, før han hadde hatt tid til å åpne munnen. Ved andre anledninger lot jeg noen spottende personer håne meg for å bevise for folkemengden at Mesteren ikke ble fornærmet av fornærmelsene, og dermed ga jeg dem et eksempel på ydmykhet og kjærlighet.

24. Det var noen som – skamfulle over min mildhet – straks trakk seg tilbake og angret på at de med sine tvil hadde såret Den som med sine gjerninger forkynte sannheten. Så snart anledningen bød seg, kom de til meg, fulgte meg på veiene – gråtende, rørt av mine ord, uten engang å våge å henvende seg til meg for å be om tilgivelse for de fornærmelsene de tidligere hadde påført meg. Jeg kalte dem til meg, kjærtignet dem med mine ord og skjenket dem en eller annen nåde. (28, 6-7)

25. Hør: Da Jeg var hos dere på jorden, kom menneskene i skarer til Meg – mennesker i høye stillinger, fulle av forfengeligheit, herskere som i hemmelighet oppsøkte Meg i « » for å høre på Meg. Noen beundret Meg, men av frykt bekjente de det ikke åpent; andre avviste Meg.

26. Det kom folkemengder til meg, bestående av menn, kvinner og barn, som lyttet til meg om morgenen, om ettermiddagen og om natten, og alltid fant de Mesteren rede til å gi dem Guds ord. De så at Mesteren glemte seg selv, og kunne ikke forklare seg hvordan det var mulig at han ikke spiste, slik at kroppen

hans ikke ble svak og stemmen hans ikke ble matt. Årsaken var at de ikke visste at Jesus hentet krefter fra sin egen ånd og fant næring i seg selv. (241, 23)

Jesu kjærlighet til barn og natur

27. Av og til, når jeg var alene, ble jeg oppdaget av barn som kom til meg for å gi meg små blomster, fortelle meg om en eller annen liten sorg og kysse meg.

28. Mødrene var engstelige når de fant sine små i mine armer, mens de lyttet til mine ord. Disciplene, som mente at dette var en mangel på respekt overfor Mesteren, prøvde å jage dem bort fra meg. Da måtte jeg si til dem: «La barna komme til meg; for for å komme inn i himmelriket må dere ha barnas renhet, enkelhet og uskyld.»

29. Jeg gledet meg over den uskylden og uforbeholdetheten, slik man gleder seg over synet av en blomsterknopp som akkurat er i ferd med å åpne seg. (262, 62-64)

30. Hvor ofte ble Jesus overrasket av sine disipler mens han snakket med de forskjellige skapningene på jorden. Hvor ofte ble Mesteren overrasket mens han snakket med fuglene, med markene, med havet! Men de visste at deres Mester ikke var fraværende, de visste at i deres Mester levde Faderens skapende ånd, som hadde gitt alle vesener et språk, som forstod alle sine «barn», som mottok lovprisning og kjærlighet fra alt det Han hadde skapt.

31. Hvor ofte så disiplene og folket Jesus kjærtegne en fugl eller en blomst og velsigne alt, og i hans øyne oppdaget de blick av uendelig kjærlighet til alle skapninger! Disciplene anet Herrens guddommelige fryd når han så seg omgitt av så mye herlighet, så mye vidunderlig som var kommet frem av hans visdom, og de så også ofte tårer i Mesterens øyne når han så menneskenes likegyldighet overfor en slik herlighet, de menneskelige skapningers sløvhet og blindhet overfor så mye prakt. De så ofte Mesteren gråte når han så en spedalsk som gråt på grunn av sin spedalskhet, eller menn og kvinner som klaget over sin skjebne, selv om de var omgitt av en sfære av fullkommen kjærlighet! (332, 25-26)

Jesu lære

32. Jesus lærte dere barmhjertighet, mildhet og kjærlighet. Han lærte dere å tilgi fiendene deres av hele hjertet, og sa til dere at dere skulle forkaste løgnen og elske sannheten. Han forkynte for dere at dere alltid skulle gjengjelde det onde med det gode, akkurat som det gode dere mottok. Han lærte dere å respektere hver og en av deres medmennesker og åpenbarte for dere hvordan man finner helse for kropp og sjel; hvordan dere med deres liv kan ære deres foreldres navn, slik at dere samtidig kan bli æret av deres barn.

33. Dette er noen av budene som alle må følge som virkelig ønsker å være kristne. (151, 35-36)

34. Da de skriftlærde og fariseerne fulgte med på Jesu gjerninger og oppdaget at de avveket fra deres egne, hevdet de at læren han forkynnte, var i strid med Moseloven. Årsaken til dette var at de forvekslet loven med tradisjonene. Men Jeg beviste for dem at Jeg ikke hadde overtrådt loven som Faderen hadde åpenbart for Moses, men at Jeg oppfylte den med ord og gjerninger.

35. Sannelig, Jeg satte Meg over mange av dette folkets tradisjoner, fordi tiden allerede var kommet da de skulle forsvinne, slik at en ny tid med høyere læresetninger kunne begynne. (149, 42-43)

36. Husk at Jeg i det første budet i loven, som Jeg ga menneskeheten gjennom Moses, sa: «Dere skal ikke lage dere noe bilde eller likhet av himmelske ting for å knele for det og tilbe det.» Siden den gang har veien for mennesket og veien for sjelen vært tydelig utstaket.

37. Moses begrenset seg ikke til å overbringe menneskene de ti bud, han satte også sekundære lover for menneskelivet i kraft og innførte tradisjoner, ritualer og symboler innenfor den åndelige gudsdyrkelsen, alt i samsvar med de utviklingstrinnene som den menneskelige ånd tok på den tiden.

38. Men den lovede Messias kom og avskaffet tradisjoner, ritualer, symboler og offer, og lot bare loven stå urørt. Da fariseerne derfor sa til folket at Jesus var imot Moses' lover, svarte Jeg dem at Jeg ikke var imot loven, men snarere var kommet for å oppfylle den. Hvis mine læresetninger skulle fjerne tradisjonene, ville dette skje fordi folket, for å oppfylle dem, hadde glemt å følge loven. (254, 17-18)

39. Mitt ord i dag vil ikke utslette ordene jeg ga dere i den «andre tiden». Epoker, århundrer og tidsaldre vil forgå, men Jesu ord vil ikke forgå. I dag forklarer og åpenbarer jeg for dere meningen med det jeg sa til dere den gang, og som dere ikke forsto. (114, 47)

Jesu «under»

40. For at denne læren skulle tenne troen i hjertene, utførte Jeg samtidig mirakler, slik at den kunne bli elsket av dem; og for at disse «miraklene» skulle være så håndgripelige som mulig, utførte Jeg dem på kroppene til syke, helbredet Jeg de blinde, de døve, de stumme, de lamme, de besatte, de spedalske og vekket også døde til live.

41. Hvor mange kjærlighetens mirakler utførte Kristus blant menneskene! Historien har bevart navnene deres som et eksempel for fremtidige generasjoner. (151, 37-38)

42. Vesen av lys i tjeneste for det guddommelige verk og andre som var opprørske og uvitende, gjorde seg gjeldende overalt, og blant denne menneskeheten trådte de besatte frem, som vitenskapen ikke var i stand til å befri og som ble utstøtt av folket. Verken lovens lærere eller vitenskapsmennene var i stand til å gi disse syke helsen tilbake.

43. Men alt dette var forutsett av Meg for å lære dere og gi dere bevis på kjærlighet. Gjennom Jesus ga Jeg dere helbredelsen av Hans skapninger, til forundring for mange.

44. De vantro, som hadde hørt om Jesu makt og som kjente til hans mirakler, krevde de vanskeligste bevisene for å gjøre ham usikker et øyeblikk og bevise at han ikke var ufeilbarlig. Men denne befrielsen av de besatte, det faktum at Jeg førte dem tilbake til tilstanden som normale mennesker, bare ved å berøre dem eller se på dem eller rette et befalende ord til dem, slik at de åndene skulle forlate deres sinn og begge bli befridd fra sin tunge byrde, forvirret dem.

45. I møte med denne kraften viste fariseerne, de lærde, de skriftlærde og tollerne ulike reaksjoner. Noen anerkjente Jesu myndighet, andre tilskrev hans kraft ukjente påvirkninger, mens andre igjen ikke kunne si noe om det. Men de syke som var blitt helbredet, velsignet hans navn.

46. Noen hadde vært besatt av en eneste ånd, andre av syv, som Maria fra Magdala, og noen av et så stort antall at de selv sa at de var en legion.

47. Gjennom hele Mesterens liv fulgte den ene åndelige manifestasjonen etter den andre. Noen ble bevitnet av de tolv disiplene, andre av folket – ute i det fri og i hjemmene. Det var en tid med mirakler, med «under». (339, 20-22)

48. Miraklet, slik dere forstår det, finnes ikke; det er ingen motsetning mellom det guddommelige og det materielle.

49. Dere tilskriver Jesus mange mirakler; men sannelig, Jeg sier dere, hans gjerninger var den naturlige virkningen av kjærligheten, denne guddommelige kraften, som dere ennå ikke vet hvordan dere skal bruke, selv om den finnes ubrukt i hver sjel. For dere har ikke ønsket å bli kjent med kjærlighetens kraft.

50. Hva var det som virket i alle de mirakler som Jesus utførte, bortsett fra kjærlighet?

51. Hør, disipler: For at Guds kjærlighet skulle kunne åpenbare seg for menneskeheten, var ydmykheten hos redskapet nødvendig, og Jesus var alltid ydmyk; og da han ga menneskene et eksempel på dette, sa han til dere ved en anledning at han uten sin himmelske Fars vilje ikke kunne gjøre noe. Den som ikke trenger inn i ydmykheten i disse ordene, vil tro at Jesus var et menneske som alle andre; men sannheten er at han ønsket å gi dere en lære i ydmykhet.

52. Han visste at denne ydmykheten, denne enheten med Faderen, gjorde ham allmektig overfor menneskeheten.

53. O, hvilken uendelig stor og vakker forherligelse som gir kjærlighet, ydmykhet og visdom!

54. Nå vet dere hvorfor Jesus, selv om han sa at han ikke kunne gjøre noe hvis det ikke var i henhold til sin Fars vilje, i virkeligheten kunne alt; for han var lydig, for han var ydmyk, for han gjorde seg til tjener for loven og menneskene, og han forstod å elske.

55. Innse derfor at – selv om dere selv kjenner til noen av den åndelige kjærlighetens evner – dere ikke føler dem, og derfor kan dere ikke forstå årsaken til alt det dere kaller mirakler eller mysterier, som er de gjerningene den guddommelige kjærligheten utfører.

56. Hvilke læresetninger ga Jesus dere som ikke besto av kjærlighet? Hvilken vitenskap, hvilke øvelser eller hemmelig kunnskap brukte han for å gi dere sine eksempler på makt og visdom? Bare den saliggjørende kjærligheten, med hvilken man kan alt.

57. Det er ingenting motstridende i Faderens lover, som er enkle fordi de er vise, og vise fordi de er gjennomsyret av kjærlighet.

58. Forstå Mesteren, han er deres lærebok. (17, 11-21)

59. Ånden som ga liv til Jesus, var min egen, deres Gud, som ble menneske for å bo blant dere og la seg se, fordi dette var nødvendig. Som menneske følte jeg alle menneskelige lidelser. Vitenskapsmennene, som hadde studert naturens vesen, kom til Meg og oppdaget at de ikke visste noe om Min lære. Store og små, dydige og syndige, uskyldige og skyldige mottok essensen av mitt ord, og alle beæret jeg med min tilstedeværelse. Men selv om mange ble kalt, var det bare noen få utvalgte, og enda færre som var rundt meg. (44, 10)

Den utro kvinnen

60. Jeg forsvarte syndere. Husker dere ikke den utro kvinnen? Da hun ble ført til Meg, forfulgt og fordømt av folkemengden, kom fariseerne og spurte Meg: «Hva skal vi gjøre med henne?» — Prestene forventet at Jeg skulle si: La rettfærdigheten råde, for så å svare: «Hvordan kan det ha seg at du forkynner kjærlighet og tillater at denne synderen blir straffet?» Og hvis Jeg hadde sagt: «La henne gå fri», ville de ha svart: «I Moselovene, som du – som du sier – bekrefter, finnes det en bestemmelse som sier: Enhver kvinne som blir tatt på fersken i utroskap, skal steines.»

61. Da Jeg skjønnte deres hensikt, svarte Jeg ikke på deres ord, men bøyde Meg ned og skrev i jordens støv syndene til dem som dømte henne. På nytt spurte de Meg hva de skulle gjøre med den kvinnen, og Jeg svarte dem: «Den som er uten synd, skal kaste den første steinen.» Da erkjente de sine feil og gikk bort, mens de dekket til ansiktene sine. Ingen var ren, og da de følte at jeg gjennomskuert dem helt inn i hjertets dyp, anklaget de ikke lenger den kvinnen, for de hadde alle syndet. Men kvinnen og andre som også hadde brutt ekteskapet, angret og syndet ikke lenger. Jeg sier dere: Det er lettere å omvende en synder gjennom kjærlighet enn gjennom strenghet. (44, 11)

Maria Magdalena

62. Maria Magdalena – synderen, som verden har kalt henne – hadde fortjent min hjertelighet og min tilgivelse.

63. Snart oppnådde hun sin frelse, noe som ikke skjer med andre som bare med svak tro ber om tilgivelse for sine synder. Mens hun snart fant det hun søkte, oppnår andre det ikke.

64. Magdalena ble tilgitt uten at hun skryte av sin omvendelse. Hun hadde syndet, slik også dere synder; men hun hadde elsket dypt.

65. Den som elsker, kan vise tegn på villfarelse i sin menneskelige oppførsel; men kjærligheten er den hjertelighet som strømmer over fra hjertet. Hvis dere ønsker at dere – som dere – skal bli tilgitt, så rett blikket fullt av kjærlighet og tillit mot Meg, og dere vil bli frikjent for enhver forseelse.

66. Den kvinnen syndet ikke mer; kjærligheten som strømmet over fra hennes hjerte, viet hun til Mesterens lære.

67. Hun ble tilgitt, selv om hun hadde begått feil. Men i hennes hjerte brant det rensende ild, og på grunn av den tilgivelsen som synderen mottok, skilte hun seg ikke et øyeblikk fra Jesus; mine disipler derimot forlot Meg i de blodigste timene. Men den foraktede Maria skilte seg ikke fra meg, fornektet meg ikke, fryktet ikke og skammet seg ikke.

68. Derfor ble hun innvilget å felle tårer ved foten av mitt kors og over min grav. Hennes sjel fant snart frelse, fordi hun elsket så høyt.

69. Også hun hadde en apostelånd i sitt hjerte. Hennes omvendelse stråler som sannhetens lys. Hun hadde kastet seg ned for mine føtter for å si til meg: «Herre, hvis du vil, skal jeg bli fri for synd.»

70. Dere derimot – hvor ofte vil dere overbevise meg om deres uskyld ved å skjule deres feiltrinn med lange bønner.

71. Nei, disipler, lær av henne, elsk virkelig deres Herre i hver og en av deres medmennesker. Elsk mye, og deres synder vil bli tilgitt. Dere vil bli store når dere lar denne sannheten blomstre i deres hjerter. (212, 68-75)

Nikodemus og spørsmålet om reinkarnasjon

72. På den tiden sa Jeg til Nikodemus, som hadde oppsøkt Meg i god ånd for å tale med Meg: «Det som er født av kjødet, er kjøtt, og det som er født av Ånden, er Ånd. Undre deg ikke når Jeg sier deg at man må bli født på ny.» Hvem forstod disse ordene?

73. Jeg ville med dem si dere at et menneskeliv ikke er nok til å forstå en eneste av mine læresetninger, og at dere trenger mange jordiske liv for å forstå lærebooken som dette livet rommer. Derfor har kjødet bare den oppgaven å tjene som støtte for sjelen på dens vandring over jorden. (151, 59)

Jesu forvandling

74. I den «andre tid» foretok Jesus en gang en vandring, fulgt av noen av sine disipler. De hadde besteget et fjell, og mens Mesteren fylte disse mennene med

beundring gjennom sine ord, så de plutselig sin Herres forherligede legeme, som svevde i rommet og hadde Moses' ånd til sin høyre og Elias' til sin venstre.

75. Ved dette overnaturlige synet kastet disiplene seg til jorden, blendet av det guddommelige lyset. Men de roet seg straks og foreslo sin mester å legge kongenes purpurkappe over skuldrene hans, og det samme over Moses og Elias. Da hørte de en stemme som kom ned fra den uendelige, som sa: «Dette er min elskede Sønn, i hvem jeg har velbehag; hør på ham!»

76. Stor frykt grep disiplene da de hørte den stemmen, og da de så opp, så de bare Mesteren, som sa til dem: «Frykt ikke, og fortell ingen om dette synet før jeg er oppstått fra de døde.» Da spurte de sin Herre: «Hvorfor sier de skriftlærde at Elias må komme først?» Og Jesus svarte dem: «Sannelig, Elias skal komme først og ordne opp i alle ting. Men jeg sier dere at Elias allerede er kommet, og de kjente ham ikke; tvert imot gjorde de med ham hva de ville.» Da forstod disiplene at han snakket til dem om Johannes Døperen.

77. Hvor ofte har jeg i denne tiden foran deres øyne gjort kroppen, gjennom hvilken jeg kommuniserer, usynlig, for deretter å tillate dere å se meg i den menneskelige skikkelse som menneskeheten kjente Jesus i, og likevel har dere ikke kastet dere ned i møte med den nye forvandlingen*. (29, 15-18)

** Dette fenomenet er i parapsykologien også kjent som «transfigurasjon», som den økende synliggjøringen av et manifesterende åndelig vesen.*

Manglende mot til å bekjenne seg

78. Da Jeg den gang levde blant dere som menneske, skjedde det ofte at om natten, når alle hvilte, kom mennesker til Meg som søkte Meg i hemmelighet, fordi de fryktet å bli oppdaget. De søkte Meg fordi de følte samvittighetskvaler, da de hadde ropt til Meg og vakt harme mot Meg mens Jeg talte til folkemengden. Deres angerfølelse ble enda sterkere da de oppdaget at mitt ord hadde etterlatt en gave av fred og lys i deres hjerter, og at jeg hadde strømmet min helbredende balsam over deres kropp.

79. Med bøydd hode kom de til meg og sa: «Mester, tilgi oss, vi har innsett at ditt ord inneholder sannhet.» Jeg svarte dem: «Hvis dere har oppdaget at Jeg bare taler sannheten – hvorfor gjemmer dere dere da? Går dere ikke ut i det fri for å motta solens stråler når den kommer frem – men når har dere skammet dere over det? Den som elsker sannheten, skjuler den aldri, og han benekter den heller ikke, og han skammer seg ikke over den.»

80. Jeg sier dere dette fordi jeg ser at mange bare lytter til meg i hemmelighet og benekter hvor de har vært – skjuler det de har hørt, og noen ganger benekter at de har vært hos meg. Hva skammer dere dere over da? (133, 23-26)

Fiendtlighet mot Jesus

81. Da Jeg i den «andre tid» talte til menneskemengdene, ble Mitt ord – fullkomment i innhold og form – hørt av alle. Mitt blikk, som trengte inn i hjertene, oppdaget alt det hver enkelt bar i seg. Hos noen var det tvil, hos andre tro, hos atter andre talte en fryktfylt stemme til Meg: Det var de syke, hvis smerte fikk dem til å håpe på et mirakel fra Meg. Det var noen som forsøkte å skjule sin hån når de hørte Meg si at Jeg kom fra Faderen for å bringe menneskene himmelriket, og det var også hjerter hvor Jeg oppdaget hat mot Meg og en hensikt om å bringe Meg til taushet eller fjerne Meg.

82. Det var de hovmodige, fariseerne, som følte seg rammet av min sannhet. For selv om mitt ord var så klart, så fullt av kjærlighet og så trøstende – selv om det alltid ble bekreftet gjennom mektige gjerninger, ønsket mange mennesker fortsatt å oppdage sannheten om min tilstedeværelse ved å bedømme meg ut fra mennesket Jesus, ved å undersøke mitt liv og rette oppmerksomheten mot ydmykheten i mine klær og min absolutte fattigdom på materielle goder.

83. Men ikke fornøyd med å dømme meg, dømte de også mine disipler, iakttok dem nøye, enten de nå talte, fulgte meg på veiene eller satte seg til bords. Hvor opprørte fariseerne ble da de ved en bestemt anledning så at mine disipler ikke hadde vasket hendene før de satte seg til bords! Stakkarslige hoder, som forvekslet kroppens renhet med sjelens renhet! De var ikke klar over at når de rørte ved de hellige brødene i tempelet, var hendene deres riktignok rene, men hjertene deres fulle av forråtnelse. (356, 37-38)

84. Ved hvert skritt ble Jeg gransket. Alle Mine handlinger og ord ble bedømt med ond hensikt; for det meste var de forvirret over Mine gjerninger og bevis, for deres forstand var ikke i stand til å forstå det som bare Ånden kan fatte.

85. Når Jeg ba, sa de: «Hvorfor ber han, når han jo sier at han er full av makt og visdom? Hva kan han trenge eller be om?» Og når Jeg ikke ba, sa de at Jeg ikke oppfylte deres religiøse forskrifter.

86. Når de så at Jeg ikke spiste, mens mine disipler spiste, dømte de at Jeg befant Meg utenfor de lover som Gud hadde innstiftet; og når de så Meg spise, spurte de seg: Hvorfor må han spise for å leve – han som hevdet at han var livet? De forsto ikke at Jeg var kommet til verden for å åpenbare for menneskene hvordan menneskeheten ville leve etter en lang renselsesperiode, slik at det skulle fremkomme en åndelig generasjon som stod over menneskelig elendighet, over kjøttets nødvendige behov og over de fysiske sansenes lidenskaper. (40, 11-13)

Avskjedsmelding

87. I tre år levde Jesus sammen med disiplene sine. Han var omgitt av store folkemengder som elsket ham dypt. For disse disiplene fantes det ingenting annet enn å lytte til sin mester når han forkynte sin guddommelige lære. Mens

de fulgte i hans fotspor, kjente de verken sult eller tørst, det var ingen snubler eller hindringer, alt var fred og lykke i atmosfæren som omga denne gruppen, og likevel – da de en gang var spesielt henført av å betrakte sin elskede Jesus, sa Han til dem: «Nå kommer en annen tid; Jeg skal gå bort fra dere, og dere vil bli igjen som sauer blant ulver. Denne stunden nærmer seg, og det er nødvendig at jeg vender tilbake dit jeg kom fra. Dere vil være alene en stund og bringe vitnesbyrdet om det dere har sett og hørt til dem som hungrer og tørster etter kjærlighet og rettferdighet. Virk i mitt navn, og deretter vil jeg ta dere til meg i det evige hjem.»

88. Disse ordene gjorde disiplene triste, og jo nærmere timen kom, desto sterkere gjentok Jesus denne kunngjøringen, da han snakket om sitt farvel. Men samtidig trøstet han hjertene til dem som lyttet til ham, ved å fortelle dem at hans Ånd ikke ville forlate dem, men fortsatt ville våke over verden. Når de forberedte seg på å bringe hans ord til menneskene i den tiden som et budskap om trøst og håp, ville han tale gjennom deres munn og gjøre underverker. (354, 26-27)

Jesu inntog i Jerusalem

89. Folkemengdene tok imot meg med jubel da jeg trådte inn i byen Jerusalem. Fra landsbyene og smugene kom de i hopetall – menn, kvinner og barn – for å være vitne til Mesterens inntog i byen. Det var de som hadde mottatt miraklet og beviset på Guds Sønns makt. – Blinde som nå kunne se, stumme som nå kunne synge Hosianna, lamme som hadde forlatt sengene sine og skyndte seg for å se Mesteren på påskehøytiden.

90. Jeg visste at denne triumfen var flyktig; jeg hadde allerede forutsagt for mine disipler hva som ville skje etterpå. Dette var knapt mer enn begynnelsen på min kamp, og i dag, langt fra disse hendelsene, sier Jeg dere at lyset fra min sannhet fortsatt kjemper mot mørket av uvitenhet, synd og svik, og derfor må Jeg legge til at min endelige triumf ennå ikke er kommet.

91. Hvordan kan dere tro at den innmarsjen i Jerusalem betydde seier for min sak, når det bare var noen få som hadde omvendt seg, og det var mange som ikke kjente meg igjen?

92. Og selv om alle disse menneskene hadde omvendt seg til mitt ord – måtte ikke mange generasjoner følge etter?

93. Det jublende øyeblikket, den kortvarige, triumferende inntoget, var bare et symbol på seieren til lyset, det gode, sannheten, kjærligheten og rettferdigheten – den dagen som må komme, og som dere alle er invitert til.

94. Vit at hvis bare ett av mine barn da befant seg utenfor det nye Jerusalem, ville det ikke bli noen fest, for Gud kunne da ikke tale om triumf, Han kunne ikke feire noen seier, hvis Hans makt ikke hadde vært i stand til å redde også det siste av Hans barn. (268, 17-21)

95. Dere er de samme som de som i den «andre tid» sang hosianna da Jesus kom inn i Jerusalem. I dag, når Jeg åpenbarer Meg for dere i Ånden, breder dere ikke lenger kappene deres ut på Min vei; det er hjertene deres dere tilbyr som bolig for deres Herre. I dag kommer ikke lenger deres Hosianna fra fulle struper, dette Hosianna springer ut av deres sjel som en hymne til ydmykhet, kjærlighet og erkjennelse av Faderen, som en hymne til troen på denne åpenbaringen som deres Herre har brakt dere i den «tredje tid».

96. En gang som i dag er dere de samme som dem som fulgte meg da jeg red inn i Jerusalem. De store folkemengdene omringet Meg, betatt av Mine ord om kjærlighet. Menn og kvinner, gamle og barn rystet byen med sine jubelrop, og selv prestene og fariseerne, som fryktet at folket skulle gjøre opprør, sa til Meg: «Mester, hvis Du lærer fred – hvorfor tillater Du at Dine tilhengere forårsaker en slik oppstand?» Men Jeg svarte dem: «Sannelig, Jeg sier dere: Hvis disse skulle tie, ville steinene tale.» For det var øyeblikk av jubel, det var høydepunktet og herliggjørelsen av Messias blant dem som hungret og tørstet etter rettferdighet – de sjelene som lenge hadde ventet på Herrens ankomst som oppfyllelse av profetiene.

97. Med den jubelen og den gleden feiret mitt folk også befrielsen fra Egypt. Jeg ønsket å gjøre den påminnelsen om påsken uforglemmelig for mitt folk. Men sannelig, jeg sier dere, jeg fulgte ikke bare en tradisjon ved å ofre et lam – nei, jeg ofret meg selv i Jesus, offerlammet, som den veien gjennom hvilken alle mine barn skulle finne frelse. (318, 57-59)

Det siste nattverdsmåltidet

98. Da Jesus feiret det påskemåltidet med sine disipler, slik det var i tråd med dette folkets tradisjon, sa han til dem: «Nå åpenbarer jeg noe nytt for dere: Ta av denne vinen og spis av dette brødet, som representerer mitt blod og min kropp, og gjør dette til minne om meg.»

99. Etter Mesterens bortgang minnet disiplene deres Herres offer ved å drikke vin og spise brød, som var symboler på Ham som av kjærlighet til menneskeheten ga alt.

100. I løpet av århundrene ga folkene, splittet i trosretninger, mine ord forskjellige tolkninger.

101. I dag vil Jeg fortelle dere hva Jeg følte i den timen, ved det nattverdsmåltidet, hvor hvert ord og hver handling fra Jesus var en leksjon fra en bok med dyp visdom og uendelig kjærlighet. Da Jeg brukte brød og vin til dette, skjedde det for å la dere forstå at de ligner kjærligheten, som er sjelenes næring og liv; og da Jeg sa til dere: «Gjør dette til minne om Meg», ville Mesteren dermed si at dere skal elske deres neste med en kjærlighet som ligner Jesu, og gi dere selv til menneskene som sann næring.

102. Hver eneste ritual dere utfører ut fra disse læresetningene, vil være fruktløs hvis dere ikke anvender mine læresetninger og eksempler i deres liv. Nettopp det er det vanskelige for dere, men der ligger fortjenesten. (151, 29-32; 34)

103. Slik dere nå er rundt meg, slik var det også den siste kvelden i den «andre tiden». Solen gikk akkurat ned da Jesus for siste gang snakket med disiplene sine i det rommet. Det var ordene fra en døende far til sine høyt elskede barn. Det var sorg i Jesus og også i disiplene, som ennå ikke visste hva som noen timer senere ventet den som hadde lært dem og elsket dem så høyt. Deres Herre var i ferd med å forlate dem, men de visste ennå ikke hvordan. Peter gråt og klemte koppen inntil sitt hjerte, Johannes fuktet Mesterens bryst med sine tårer, Matteus og Bartholomeus var ute av seg over mine ord. Filip og Tomas skjulte sin hjertesorg mens de spiste. Jakob den yngre og den eldre, Taddeus, Andreas og Simon var stumme av smerte; likevel var det mye de sa til Meg med hjertet. Også Judas Iskariot bar smerte i sitt hjerte, men også frykt og samvittighetskvaler. Men han kunne ikke lenger vende tilbake, fordi mørket hadde tatt ham i besittelse.

104. Da Jesus hadde talt sine siste ord og formaninger, var disse disiplene oversvømmet av tårer. Men en av dem var ikke lenger der; hans sjel kunne ikke ta imot så mye kjærlighet eller se så mye lys, og derfor gikk han bort, fordi det ordet brente hans hjerte. (94, 56-58)

105. Jesu guddommelige lengsel var at disiplene hans skulle bli såmenn for hans frelsende lære.

106. På høydepunktet av sin siste tale til disiplene, som samtidig var den siste samtalen mellom Faderen og barna, sa han derfor til dem i en kjærlig tone: «Jeg gir dere nå et nytt bud: Elsk hverandre.»

107. Med lyset fra dette høyeste budet tente han dermed det største håp for menneskeheten. (254, 59)

Kapittel 12 – Lidelse, død og oppstandelse

Jesu livslange anstrengelser og lidelser

1. Jeg levde blant menneskene og gjorde mitt liv til et forbilde, en lærebok. Jeg lærte å kjenne alle lidelser, fristelsene og kampene, fattigdommen, arbeidet og forfølgelsene. Jeg opplevde avvisning fra mine nærmeste, utakknemlighet og svik; de lange arbeidsdagene, sulten og tørsten, spottet, ensomheten og døden. Jeg lot hele byrden av menneskets synd falle på meg. Jeg tillot at mennesket utforsket min ånd i mine ord og i min gjennomborede kropp, hvor man selv kunne se den siste av mine ribben. Selv om jeg var Gud, ble jeg gjort til en

spottkonge, til en blottet, og måtte også bære skammens kors og dermed stige opp bakken der røverne døde. Der endte mitt menneskelige liv som et bevis på at jeg ikke bare er ordets Gud, men handlingens Gud. (217, 11)

2. Da timen nærmet seg og nattverden var over, hadde Jesus gitt sine disipler de siste instruksjonene. Han begav seg til olivenhagen, der han pleide å be, og sa til Faderen: «Herre, hvis det er mulig, så ta denne kalken fra meg. Men ikke min, men din vilje skal skje.» Da nærmet den av mine disipler som skulle forråde meg seg, ledsaget av en skare som skulle arrestere meg. Da de spurte: «Hvem er Jesus, nasareeren?», nærmet Judas seg sin mester og kysset ham. I hjertet til disse mennene var det frykt og forferdelse da de så Jesu rolige fatning, og de spurte igjen: «Hvem er Jesus?» Da gikk jeg bort til dem og sa til dem: «Her er jeg, det er meg.» Da begynte min lidelse.

3. De førte meg fram for prester, dommere og makthavere. De forhørte meg, dømte meg og anklaget meg for å ha brutt Moseloven og for å ville opprette et rike som skulle ødelegge keiserens rike. (152, 6-7)

Judas' forræderi

4. Husker dere ikke hvor mange ganger Jeg åpenbarte Min kjærlighet, ikke bare overfor dem som trodde på Meg, men også overfor den som forrådte Meg, og overfor dem som forfulgte og dømte Meg? Nå kunne dere spørre meg hva som var grunnen til at jeg tillot alle disse hånene. Og jeg svarer dere: Det var nødvendig at jeg ga dem fullstendig frihet i tanker og handlinger for å skape passende anledninger til å åpenbare meg, og for at alle skulle oppleve den barmhjertighet og kjærlighet som jeg lærte verden.

5. Jeg beveget ikke Judas' hjerte til å forråde Meg; han var et redskap for en ond tanke, da hans hjerte var fylt av mørke. Men i møte med den disippelens troløshet viste Jeg ham Min tilgivelse.

6. Det ville ikke vært nødvendig at en av Mine forrådte Meg for å gi dere dette eksemplet på ydmykhet. Mesteren ville ha vist den ved enhver anledning menneskene hadde gitt ham. Det falt på den disippelen å være redskapet gjennom hvilket Mesteren viste verden sin guddommelige ydmykhet. Selv om dere trodde at det var denne menneskets svakhet som førte til Jesu død, sier Jeg dere at dere tar feil; for Jeg kom for å gi Meg helt til dere, og hvis det ikke hadde vært på denne måten, kan dere være sikre på at det ville ha skjedd på en annen måte. Derfor har dere ingen rett til å forbanne eller dømme den som er deres bror, og som i et øyeblikks forblinding manglet den kjærligheten og trofastheten han skyldte sin Mester. Hvis dere gir ham skylden for min død – hvorfor velsigner dere ham ikke, siden dere vet at mitt blod ble utgytt for alle menneskers frelse? Det ville være bedre for dere å be og be om at ingen av dere må falle i fristelse, for de skriftlærde og fariseernes hykleri eksisterer fortsatt i denne verden. (90, 37-39)

Jesu lidelse

7. Da jeg ble forhørt av ypperstepresten Kaifas og han sa til meg: «Jeg påkaller deg å si meg om du er Kristus, Messias, Guds Sønn», svarte jeg ham: «Du har sagt det.» (21, 30)

8. Hvor mange hjerter, som få dager tidligere hadde beundret og velsignet mine gjerninger, glemte disse, viste seg utakknemlige og sluttet seg til dem som hånte meg. Men det var nødvendig at dette offeret var svært stort, slik at det aldri skulle bli slettet fra menneskenes minne.

9. Verden og dere som en del av den har sett meg bli spottet, hånet og ydmyket på en måte som ingen menneske kunne ha blitt. Men tålmodig tømte jeg den kalken dere ga meg å drikke. Skritt for skritt oppfylte jeg min kjærlighetsbestemmelse blant menneskene og ga meg helt til mine barn.

10. Salige er de som trodde på sin Gud, selv om de opplevde Ham blodig og stønnende.

11. Men noe enda tyngre ventet meg: å dø spikret til et tre mellom to røvere. Men det sto skrevet, og derfor måtte det gå i oppfyllelse, for at jeg skulle bli anerkjent som den sanne Messias. (152, 8-11)

12. For denne undervisningen, som Jeg nettopp gir dere, ga Jeg dere allerede et eksempel i «Den andre tid». Jesus hang på korset, Frelseren kjempet med døden foran menneskemengdene som han hadde elsket så høyt. Hvert hjerte var en dør som han hadde banket på. Blant tilskuerne befant seg mennesket som hersket over folkemassene, kirkefyrsten, tolleren, fariseeren, den rike, den fattige, den forfallne og den av enkel sinn. Men mens noen visste hvem Han var som døde i den stunden, fordi de hadde sett hans gjerninger og mottatt hans velgjerninger, fremskyndet andre, fulle av tørst etter uskyldig blod og grådige etter hevn, døden til Den de spottende kalte «jødenes konge» uten å vite at han ikke bare var konge over et folk, men at han var det over alle folk på jorden og over alle verdener i universet. Mens Jesus rettet et av sine siste blikk mot disse menneskemengdene, løftet han full av barmhjertig kjærlighet og medfølelse sin bønn til Faderen og sa: «Min Fader, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.»

13. Det blikket omfattet både dem som gråt over ham, og dem som frydet seg over hans lidelse, for Mesterens kjærlighet, som var Faderens kjærlighet, gjaldt alle like mye. (103, 26–27)

14. Da dagen kom da folkemengden, opphisset av dem som følte seg urolige over Jesu nærvær, skadet og pisket ham og som følge av slagene så ham blø som en vanlig dødelig og senere kjempe med døden og dø som ethvert annet menneske, da ropte fariseerne, folkets ledere og prestene tilfreds: «Se på ham som kaller seg Guds Sønn, som trodde seg å være konge og utga seg for å være Messias!»

15. Nettopp for dem, mer enn for andre, ba Jesus sin Far om at Han måtte tilgi dem – dem som – selv om de kjente Skriftene – nå fornekte Ham og fremstilte Ham som en bedrager for folkemengden. Det var de som, til tross for at de hevdet å være lovlærere, i virkeligheten ikke visste hva de gjorde da de dømte Jesus, mens det blant folkemengden var hjerter som var sønderknust av smerte over urettferdigheten de var vitne til, og ansikter som var oversvømmet av tårer over den rettferdiges offerdød. Det var menn og kvinner med et enkelt sinn, ydmyk og en storsinnet ånd, som visste hvem som hadde vært blant menneskene i verden, og som forsto hva de mistet da Mesteren gikk bort. (150, 24-25)

16. Det er Han som taler til dere, som, mens han kjempet mot døden på korset og ble mishandlet og torturert av bøddelens tjenere, løftet blikket mot uendeligheten og sa: «Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.»

17. I den guddommelige tilgivelsen inkluderte Jeg alle mennesker i alle tider, for Jeg kunne se menneskehetens fortid, nåtid og fremtid. Jeg kan i sannhet og i ånden si dere at Jeg også så dere i den velsignede stunden, dere som i denne tiden hører Mitt nye ord. (268, 38-39)

18. Da Jeg fra korsets høyde rettet Mine siste blick mot menneskemengden, så Jeg Maria, og til henne sa Jeg med henvisning til Johannes: «Kvinne, denne er din sønn», og til Johannes: «Sønn, dette er din mor.»

19. Johannes var den eneste i den stunden som kunne forstå meningen med den følgende setningen, for folkemengden var så blind at da Jeg sa: «Jeg tørster», trodde de at det var fysisk tørst, og de ga Meg galle og eddik, mens det likevel var tørst etter kjærlighet som min Ånd følte.

20. Også de to forbryterne kjempet ved siden av meg med døden; men mens den ene spottet og kastet seg ut i fortapelsen, lot den andre seg opplyse av troens lys; og selv om han så sin Gud naglet fast til det skammelige korset og nær døden, trodde han på hans guddommelighet og sa til ham: «Når du kommer til himmelriket, så husk meg», hvorpå jeg, rørt av så stor tro, svarte: «Sannelig, jeg sier deg: I dag skal du være med meg i paradiset.»

21. Ingen kjenner til stormene som raste i Jesu hjerte i denne stunden. De løsrevne naturkreftene var bare et svakt speilbilde av det som foregikk i ensomheten til dette mennesket, og smerten i den guddommelige Ånd var så stor og så virkelig at kjødet, som for et øyeblikk følte seg svakt, ropte: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?»

22. Slik Jeg lærte menneskene å leve, lærte Jeg dem også å dø, idet Jeg selv tilga og velsignet dem som hånte og torturerte Meg, da Jeg sa til Faderen: «Tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.»

23. Og da Ånden forlot denne verden, sa han: «Far, i dine hender overgir jeg min ånd.» Det fullkomne læreeksemplet var fullført; som Gud og som menneske hadde jeg talt. (152, 12 161 17)

24. Et øyeblikk var nok for Dimas til å finne frelsen, og dette var det siste i hans liv. Han talte til Meg fra korset, og selv om han så at Jesus, som man kalte Guds Sønn, lå i dødskamp, følte han at han var Messias, Frelseren; og han overgav seg til ham med hele sitt hjertes anger og hele sin sjels ydmykhet. Derfor lovet Jeg ham paradiset allerede samme dag.

25. Jeg sier dere: Jeg vil la enhver som ubevisst synder, men som ved livets slutt taler til Meg med et hjerte fullt av ydmykhet og tro, føle ømheten i Min barmhjertige kjærlighet, som løfter ham opp fra jordens trengsler for å la ham kjenne saligheten ved et edelt og opphøyet liv. (94, 71-72)

26. Ja, kjære Dimas, du var sammen med meg i paradiset av lys og åndelig fred, dit jeg bar din sjel som belønning for din tro. Hvem kunne vel ha sagt til dem som tvilte på at det bodde en Gud i Jesus – døende og blødende som han var – at det skjulte seg en lysånd i røveren som lå til høyre for ham i dødskampen? 27. Tiden gikk, og da sjelen igjen fant ro, trengte mange av dem som hadde avvist og spottet Meg inn i lyset av Min sannhet, hvorfor deres anger var stor og deres kjærlighet i å følge Meg uovervinnelig. (320, 67)

28. Da kroppen som tjente meg som hylle i den andre tiden gikk inn i dødskampen, og jeg fra korset uttalte de siste ordene, var det blant mine siste setninger en som verken i de øyeblikkene eller lenge etterpå ble forstått: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?»

29. På grunn av disse ordene tvilte mange; andre ble forvirret, da de trodde at det var feighet, en vakling, et øyeblikk av svakhet. Men de har ikke tenkt på at dette ikke var den siste setningen, men at Jeg etter den sa andre, som åpenbarte full styrke og klarhet: «Far, i Dine hender overgir Jeg Min ånd»; og: «Alt er fullbrakt.»

30. Nå, da Jeg er vendt tilbake for å bringe lys over deres villfarelser og belyse det dere har kalt mysterier, sier Jeg dere: Da Jeg hang på korset, var dødskampen lang og blodig, og Jesu kropp, uendelig mer følsom enn alle andre menneskers, gjennomgikk en langvarig dødskamp, og døden kom ikke. Jesus hadde fullført sin misjon på jorden, hadde allerede talt det siste ordet og gitt den siste læren. Da spurte den torturerte kroppen, det sønderrevne kjødet, da det følte adskillelsen fra Ånden, smertefullt Herren: «Far, Far, hvorfor har du forlatt meg?» – Det var det såre og lidende klageropet fra det sårede Lammet etter sin hyrde. Det var beviset på at Kristus, «Ordet», virkelig ble menneske i Jesus, og at hans lidelse var ekte.

31. Kan dere tilskrive disse ordene til Kristus, som evig er ett med Faderen? – Nå vet dere at det var et klynk fra Jesu kropp, som var skjemet av menneskenes blindhet. Men da Herrens kjærtegn senket seg over det torturerte kjødet, fortsatte Jesus å tale, og hans ord var: «Far, i dine hender overgir jeg min ånd.» — «Alt er fullbrakt.» (34, 27-30)

32. Da Jesus hang på korset, var det ingen ånd som ikke følte seg rystet av stemmen til kjærligheten og rettferdigheten til Den som døde — naken som selve sannheten, som han brakte i sitt ord. De som har undersøkt Jesu liv, har erkjent at det verken før eller etter ham har vært noen som har fullført et verk som hans, for det var et guddommelig verk som gjennom sitt eksempel skal redde menneskeheten.

33. Saktmodig gikk Jeg til ofringen, for Jeg visste at Mitt blod skulle forvandle og redde dere. Helt til det siste øyeblikk talte Jeg med kjærlighet og tilga Jeg dere, for Jeg kom for å bringe dere en opphøyet lære og vise dere veien til evigheten med fullkomne eksempler.

34. Menneskeheten ønsket å avlede meg fra mitt forehavende ved å utnytte kjøttets svakhet; men jeg ga ikke opp. Menneskene ville forlede meg til blasfemi; men jeg blasfemerte ikke. Jo mer folkemengden fornærmet meg, desto mer medfølelse og kjærlighet hadde jeg for dem, og jo mer de skadet min kropp, desto mer blod strømmet ut av den for å gi liv til de som var døde for troen.

35. Det blodet er symbolet på den kjærligheten med hvilken Jeg har staket ut veien for den menneskelige ånd. Jeg etterlot Mitt ord om tro og håp til dem som hungrer etter rettferdighet, og skatten av Mine åpenbaringer til de åndelig fattige.

36. Først etter denne tiden ble menneskeheten klar over hvem som hadde vært i verden. Deretter ble Jesu verk oppfattet som fullkomment og guddommelig, anerkjent som overmenneskelig — hvor mange tårer av anger! Hvor mange samvittighetskvaler i sjelene! (29, 37-41)

37. Da Jesus, som var «veien, sannheten og livet», avsluttet sin misjon med den bønningen med de syv ordene og til slutt talte til sin Far: «I dine hender overgir jeg min ånd», så tenk over om dere, som er elever og disipler av denne Mesteren, kan forlate dette livet uten å ofre det til Faderen som en hyllest til lydighet og ydmykhet; og om dere kan lukke øynene for denne verden uten å be Herren om hans beskyttelse, siden dere først vil åpne dem igjen i andre regioner.

38. Hele Jesu liv var et kjærlighetsoffer til Faderen. Timene som hans dødskamp på korset varte, var en bønn om kjærlighet, forbønn og tilgivelse.

39. Dette er veien jeg viste deg, menneskehet. Lev i etterfølgelse av deres Mester, og jeg lover dere å føre dere til mitt bryst, som er kilden til all salighet. (94, 78 80)

40. Jeg, Kristus, åpenbarte gjennom mennesket Jesus Faderens herlighet, hans visdom og hans makt. Makten ble brukt til å utføre mirakler til beste for dem som trengte tro i sin ånd, lys i sitt forstand og fred i sitt hjerte. Den makten, som er selve kjærlighetens kraft, ble utøst over de nødlidende for å gi meg helt til dem, noe som gikk så langt at jeg ikke brukte den til min egen kropp, som likevel trengte den i dødstimen.

41. Jeg ønsket ikke å gjøre bruk av min kraft for å unngå den gjennomtrengende smerten i kroppen min. For da Jeg ble menneske, skjedde det med den hensikt å lide for deres skyld og gi dere et håndgripelig guddommelig og menneskelig bevis på min uendelige kjærlighet og min medfølelse med de umodne, de nødlidende og syndere.

42. All den makt jeg åpenbarte for andre – enten det var at jeg helbredet en spedalsk, ga en blind synet tilbake og bevegelse til den lamme, eller at jeg omvendte syndere og vekket døde til live – all den fullmakt jeg åpenbarte for folkemengdene for å gi dem bevis på min sannhet ved å bevise min makt over naturrikene og min makt over liv og død, ønsket jeg ikke å bruke for meg selv, og dermed lot jeg min kropp gjennomleve den lidelsen og lide den smerten.

43. Min makt kunne riktignok ha spart min kropp for all smerte, men hvilken fortjeneste ville jeg da ha hatt i deres øyne? Hvilket forbilde, forståelig for mennesket, ville jeg ha etterlatt meg, hvis jeg hadde brukt min makt for å spare meg for smerten? Det var nødvendig å gi avkall på min makt i disse øyeblikkene, å avvise den guddommelige kraften, for å føle og oppleve kjøttets smerte, sorgen over utakknemligheten, ensomheten, døds kampen og døden.

44. Derfor ba Jesu lepper om hjelp i dødstimen, for hans smerte var ekte. Men det var ikke bare den fysiske smerten som overvældet Jesu feberhete og utmattede kropp – det var også den åndelige opplevelsen av en Gud som gjennom denne kroppen ble mishandlet og gjort til latter av sine blinde, utakknelige og hovmodige barn, for hvem han utgjøt dette blodet.

45. Jesus var sterk gjennom Ånden som beseiret ham, som var den guddommelige Ånd, og han kunne ha vært ufølsom overfor smerten og uovervinnelig overfor angrepene fra sine forfølgere; men det var nødvendig at han gråt, at han følte at han gang på gang falt til jorden foran øynene til folkemengden, at kroppens krefter var uttømt, og at han skulle dø etter at kroppen hans hadde mistet den siste dråpen blod.

46. Slik ble min misjon på jorden fullført; slik endte tilværelsen til den som folket få dager tidligere hadde utropt til konge da han red inn i Jerusalem. (320, 56-61)

Jesu frelsesverk i de hinsidige verdener

47. I menneskehetens tidlige tider var dens åndelige utvikling så ringe at dens (manglende) indre erkjennelse av sjelens liv etter den fysiske døden og den (manglende) kunnskapen om dens endelige bestemmelse førte til at sjelen, når den forlot kjødet, falt i en dyp søvn, som den bare langsomt våknet opp fra. Men da Kristus ble menneske i Jesus for å gi alle sjeler sin lære, sendte Han, så snart Han hadde fullført sin oppgave blant menneskene, sitt lys til store skarer av vesener som siden verdens begynnelse hadde ventet på Hans ankomst for å bli frigjort fra sin forvirring og kunne heve seg til Skaperen.

48. Bare Kristus kunne opplyse det mørket, bare hans stemme kunne vekke de sovende sjelene til deres utvikling. Da Kristus døde som menneske, brakte den guddommelige Ånd lys inn i de åndelige verdener og selv inn i gravene, hvorfra sjelene kom frem som hadde holdt dødssøvn ved sine kropp. Disse vesener vandret gjennom verden den natten, og gjorde seg synlige for menneskene som et vitnesbyrd om at Frelseren var liv for alle vesener og at sjelen er udødelig. (41, 5-6)

49. Menn og kvinner mottok tegn og rop fra det hinsidige. De gamle og barna var også vitner til disse åpenbaringene, og i dagene som gikk forut for Frelserens korsdød, trengte det himmelske lyset inn i menneskenes hjerter; vesenene i den åndelige dalen kalte på menneskenes hjerter; og den dagen da Mesteren tok sitt siste åndedrag som menneske og hans lys trengte inn i alle huler og alle kroker, i de materielle og åndelige hjemsteder, i lengsel etter de vesener som lenge hadde ventet på ham — materialiserte, forvirrede og syke vesener som hadde kommet på avveie, bundet med samvittighetskvalers lenker, som slepte på urettferdighetens byrder, og andre sjeler som trodde de var døde og var bundet til sine kropp — da våknet alle fra sin dype søvn og reiste seg til liv.

50. Men før de forlot denne jorden, ga de dem som hadde vært deres pårørende, et vitnesbyrd om sin oppstandelse og sin eksistens. Gjennom alt dette opplevde verden disse manifestasjonene i den natten av sorg og smerte.

51. Menneskers hjerter skalv, og barna gråt ved synet av dem som lenge hadde vært døde og denne dagen bare vendte tilbake for et øyeblikk for å vitne om den Mesteren som var kommet ned til jorden for å spre sitt kjærlighetsfrø, og som samtidig dyrket de åndelige åkrene, som var bebodd av uendelig mange sjeler, som også var hans barn, og som han helbredet og befridde fra deres uvitenhet. (339, 22)

52. Da Jeg forlot kroppen Min, trådte Ånden Min inn i åndeverdenen for å tale til dem med sannhetens ord. Som hos dere talte Jeg til dem om den guddommelige kjærligheten, for denne er den sanne erkjennelsen av livet.

53. Sannelig, Jeg sier dere, Jesu ånd var ikke et øyeblikk i graven; den hadde mange gode gjerninger å utføre i andre livsverdener. Min uendelige ånd hadde mange åpenbaringer å forkynne for den — som tidligere for dere.

54. Det finnes også verdener hvor åndevesenene ikke forstår å elske; de lever i mørket og lengter etter lys. I dag vet menneskene at der hvor kjærlighetsløshet og egoisme hersker, hersker mørket, at krig og lidenskaper er nøklene som låser porten til veien som fører til Guds rike.

55. Kjærligheten er derimot nøkkelen som åpner lysets rike, som er sannheten.

56. Her på jorden har Jeg åpenbart Meg gjennom materielle midler, i det hinsidige har Jeg kommunisert direkte med de høye åndelige vesener, slik at de kunne undervise dem som ikke er i stand til å motta Min inspirasjon direkte. Disse høye, lysende vesener er — som her for dere — stemmebærerne. (213, 6 11)

Jesu åpenbaring etter oppstandelsen

57. Noen dager etter min korsfestelse, da mine disipler var samlet rundt Maria, lot jeg dem føle min tilstedeværelse, som i den åndelige visjonen var symbolisert ved en due. I den velsignede stunden våget ingen å røre seg eller å si et eneste ord. Det hersket en sann henrykkelse ved betraktningen av dette åndelige bildet, og hjertene banket fulle av kraft og tillit, fordi de visste at Mesteren, som tilsynelatende hadde forlatt dem, alltid ville være til stede hos dem i Ånden. (8, 15)

58. Hvorfor skulle dere tro at min ankomst i ånden ikke har noen mening? Husk at jeg etter min død som menneske fortsatte å tale til mine disipler og viste meg for dem som et åndelig vesen.

59. Hva ville det blitt av dem uten de manifestasjonene jeg ga dem, som styrket deres tro og ga dem nytt mot til deres misjonsoppgave?

60. Det var et trist syn de ga etter mitt avskjed: Tårene strømmet uavbrutt over ansiktene deres, hvert øyeblikk brøt det frem et hulk fra brystet deres, de ba mye, og frykt og samvittighetskvaler tynget dem. De visste: den ene hadde forrådt meg, en annen hadde fornektet meg, og nesten alle hadde forlatt meg i dødstimen.

61. Hvordan kunne de være vitner for denne mesteren av all fullkommenhet? Hvordan skulle de ha mot og styrke til å møte mennesker med så forskjellige trosoppfatninger og måter å tenke og leve på?

62. Akkurat da viste min Ånd seg blant dem for å lindre deres smerte, tenne deres tro og fyre opp deres hjerter med idealet i min lære.

63. Jeg ga min Ånd menneskelig skikkelse for å gjøre den synlig og følbart for disiplene, men min tilstedeværelse var likevel åndelig, og se hvilken innflytelse og betydning denne åpenbaringen hadde blant mine apostler. (279, 47-52)

64. Mitt offer var fullført; men i visshet om at disse hjertene trengte Meg mer enn noensinne, fordi det i deres indre hadde reist seg en storm av tvil, lidelse, forvirring og frykt, nærmet Jeg Meg dem straks for å gi dem et ytterligere bevis på Min uendelige barmhjertighet. I min kjærlighet og medfølelse for disse barna av mitt ord tok jeg menneskelig skikkelse ved å anta formen eller avbildet av den kroppen jeg hadde hatt i verden, og lot meg se og høre, og med mine ord tente jeg på nytt troen i disse nedbrutte sjelene. Det var en ny leksjon, en ny måte å åpenbare meg for dem som hadde fulgt meg på jorden; og de følte seg styrket, inspirert, forvandlet av troen og erkjennelsen av min sannhet.

65. Til tross for de bevisene som de alle var vitner til, var det én som hardnakket benektet de åpenbaringene og bevisene som Jeg ga Mine disipler åndelig, og derfor var det nødvendig å la ham føle Min åndelige nærvær selv med sine fysiske sanser, slik at han kunne tro.

66. Men ikke bare blant disiplene som sto meg nær, oppstod denne tvilen – nei, også blant tilhengerskaren, i landsbyene, i byene og landsbyene, blant dem som hadde mottatt bevis på min makt og fulgte meg på grunn av disse gjerningene, oppstod forvirring, et engstelig spørsmål, forferdelse; man kunne ikke forklare seg hvorfor alt hadde endt på denne måten.

67. Jeg hadde medfølelse med alle, og derfor ga Jeg dem, akkurat som Mine nærmeste disipler, bevis på at Jeg ikke hadde fjernet Meg fra dem, selv om Jeg ikke lenger stod dem bi som menneske på jorden. I hvert hjem, hver familie og i hvert folk åpenbarte Jeg Meg for hjertene som trodde på Meg, ved at Jeg på mange måter gjorde Min åndelige nærvær merkbar for dem. Da begynte kampen for det folket av kristne som måtte miste sin mester på jorden, for å reise seg og forkynne sannheten som han hadde åpenbart for dem. Dere kjenner alle deres store gjerninger. (333, 38-41)

68. Da Jeg i den «andre tid» viste Meg for Mine disipler for siste gang mellom skyene, var det sorg i dem da Jeg forsvant fra deres blikk, fordi de i dette øyeblikket følte seg forlatt; men etterpå hørte de stemmen til Herrens englebudbringer, som talte til dem: «Menn fra Galilea, hva ser dere etter? Denne Jesus, som dere i dag har sett stige opp til himmelen, skal dere på samme måte se komme ned igjen.»

69. Da forsto de at Mesteren, når han skulle vende tilbake til menneskene, ville gjøre det åndelig. (8, 13-14)

Kapittel 13 – Jesu og apostlenes oppdrag og betydning

Korrigerer av det gamle gudsbildet og dets tradisjoner

1. Jesus, Kristus, har vært det klareste eksempel jeg har gitt dere i verden for å vise dere hvor stor Faderens kjærlighet og visdom er. Jesus var det levende budskapet som Skaperen sendte til jorden, slik at dere skulle erkjenne de høye egenskapene til Den som skapte dere. Menneskene så i Jehova en vred og uforsonlig Gud, en fryktelig og hevngjerrig dommer; men gjennom Jesus befridde Han dere fra deres villfarelse.

2. Se i Mesteren den guddommelige kjærligheten som er blitt menneske. Han dømte alle deres gjerninger gjennom sitt liv i ydmykhet, offer og barmhjertighet. Men i stedet for å straffe dere med døden, tilbød han dere sitt blod for å vise dere det sanne livet, kjærlighetens liv. Det guddommelige budskapet opplyste menneskehetens liv, og ordet som den guddommelige Mesteren overleverte til menneskene, ble opphavet til kirker og sekter, gjennom hvilke de har søkt Meg

og fortsatt søker Meg. Men sannelig, Jeg sier dere, de har ennå ikke forstått innholdet i dette budskapet.

3. Menneskeheten tror riktignok at Guds kjærlighet til sine barn er ubegrenset, siden Han døde i Jesus av kjærlighet til menneskene. Den er til og med dypt rørt av Jesu lidelser foran sine dommere og bødler, og gjenkjenner etter hvert også Faderen i Sønnen, men betydningen, rekkevidden av alt det Herren ønsket å si menneskene gjennom den åpenbaringen som begynte i en jomfru og endte i «skyen» over Betania, er fremdeles ikke blitt riktig tolket.

4. Jeg måtte komme tilbake på den samme «skyen» som «Ordet» steg opp til Faderen i, for å gi dere forklaringen på dette og vise betydningen av alt det som ble åpenbart for dere gjennom Jesu fødsel, liv, gjerninger og død.

5. Sannhetens Ånd, som Kristus lovet den gang, er denne guddommelige åpenbaringen, som kom for å opplyse mørket og forklare de mysterier som menneskenes forstand eller hjerte ikke var i stand til å gjennomskue. (81, 46-49)

6. Jeg forkynte min sannhet i den «andre tid» som menneske gjennom mitt eksempel. Jeg opphevet det unyttige offeret av uskyldige og ubevisste vesener ved å ofre meg selv for en fullkommen kjærlighetslære. «Guds lam» har dere kalt meg, fordi det folket hadde ofret meg på sine tradisjonelle høytidsdager.

7. Faktisk ble mitt blod utgytt for å vise menneskene veien til frelse. Min guddommelige kjærlighet ble fra korset utøst over menneskeheten i den tiden og i alle tider, for at menneskeheten skulle la seg inspirere av dette eksemplet, av disse ordene, av dette fullkomne livet, og finne frelse, renselse fra synder og opphøyelse av sjelen. (276, 15)

Jesu forbilde

8. Det var nødvendig at Jesus viste dere prinsippene dere skulle rette dere etter, og som dere hadde fjernet dere fra.

9. Jeg vitnet for dere om all min mildhet, min kjærlighet, min visdom og barmhjertighet, og jeg drakk lidelsens kalk sammen med dere, for at deres hjerter skulle røres og deres forstand våkne. Hjertene måtte fødes til det gode, og smerten ved å se meg korsfestet av kjærlighet til dem var som en torn som skulle minne dem om at dere alle må lide for kjærlighetens skyld for å komme til Faderen. Mitt løfte til alle som ønsker å ta sitt kors på seg og følge meg, var evig fred, den høyeste salighet som ikke har noen ende i Ånden. (240, 23 24)

10. Kristus er og skal være deres forbilde; det var derfor Jeg ble menneske den gang. Hva var den åpenbaringen som Jesus brakte menneskeheten? Hans uendelige kjærlighet, hans guddommelige visdom, hans barmhjertighet uten grenser og hans makt.

11. Jeg sa til dere: Ta meg til forbilde, og dere vil gjøre de samme gjerningene som jeg gjør. Siden jeg kom som mester, bør dere forstå at dette ikke skjedde for

å gi dere uoppnåelige læresetninger eller slike som ligger utenfor menneskets forståelseshorisont.

12. Forstå derfor at når dere utfører gjerninger som ligner dem Jesus lærte dere, vil dere ha oppnådd det liv i overflod som jeg tidligere har talt til dere om. (156, 25-27)

Betydningen av Jesu lære

13. Jesu lære – gitt som en retningslinje, som en åpen bok, slik at menneskeheten kan studere den – kan ikke sammenlignes med noe annet hos noe annet folk på jorden, i noen generasjon, i noen rase. For de som har begitt seg ut for å overbringe bud om rettferdighet eller læresetninger om nestekjærlighet, er blitt sendt til jorden av Meg som veibrytere, som budbringere, men ikke som guddommelige vesener. Kun Kristus kom til dere som et guddommelig vesen. Han brakte dere den klareste og største undervisningen som menneskets hjerte har mottatt. (219, 33)

Kall, læretid og prøvelser for Jesu disipler

14. Dere har i denne tiden tenkt på årene med min forkynnelsesvirksomhet – de tre årene da Jeg forberedte Mine disipler, da Jeg levde sammen med dem. De så alle Mine gjerninger, og under sin forberedelse var de i stand til å trenge inn i Mitt hjerte og se renheten, hele majestet og visdommen som var i Mesteren.

15. Mine gjerninger den gang skjedde ikke for å vekke oppsikt, mitt liv på jorden var beskjedent; men den som var forberedt, anet storheten i min tilstedeværelse og i den tiden han levde i.

16. Så utvalgte Jeg Mine disipler, av hvilke Jeg møtte noen ved elvebredden og kalte på ved å si: «Følg Meg.» Da disse vendte blikket mot Meg, forstod de hvem Den var som talte til dem, og slik utvalgte Jeg den ene etter den andre. (342, 21)

17. Så lenge Jeg forkyste i verden, sa Jeg aldri at mine disipler allerede var mestere eller at man skulle lytte til dem. De var fortsatt elever som – betatt av lyset fra Mitt ord – villig fulgte Meg, men som fortsatt begikk feil; for det tok sin tid før de forandret seg og deretter virket som forbilder for menneskene. De var steinblokker som fortsatt ble glattet av den guddommelige kjærlighetens meisel, slik at også de senere skulle forvandle steiner til diamanter. (356, 39)

18. I alle tider har Jeg prøvet Mine disipler. Hvor mange ganger har Jeg utsatt Peter for prøvelser, og bare én gang vaklet han. Men døm ham ikke hardt for denne handlingen, for da hans tro blusset opp, var han blant menneskene som en fakkellamp når han forkyste og vitnet om sannheten.

19. Døm ikke Thomas; tenk på hvor ofte dere kunne ta på mine gjerninger med hendene og likevel tvilte. Se ikke med forakt på Judas Iskariot, den elskede disippelen som solgte sin mester for tretti sølvpenge; for aldri har det vært større anger enn hans.

20. Jeg benyttet meg av hver og en av dem for å etterlate dere læresetninger som skulle tjene dere som eksempel og for alltid forbli i menneskehetens minne. Etter sin feighet angret de, forandret seg og viet seg uforbeholdent til å fullføre sin misjon. De var sanne apostler og etterlot seg et forbilde for alle generasjoner. (9, 22-23)

Apostelen Johannes

21. Husk: Da min kropp ble tatt ned fra korset og deretter begravet, trodde disiplene, som var forvirret og ikke kunne forstå hva som hadde skjedd, at alt var over med Mesterens død. Det var nødvendig at deres øyne så meg igjen og deres ører hørte meg på nytt, slik at deres tro kunne blusse opp og deres forståelse av mine ord bli styrket.

22. Nå kan Jeg fortelle dere at det blant disse disiplene var én som aldri tvilte på Meg, som aldri vaklet i møte med prøvelsene og som ikke forlot Meg et øyeblikk. Det var Johannes, den trofaste, modige, glødende og kjærligste disippelen.

23. For denne kjærlighetens skyld betrodde Jeg ham Maria da de sto ved foten av korset, slik at han også fremover skulle finne kjærligheten i det ubesmittede hjertet, og at han ved hennes side skulle bli enda mer styrket til den kampen som ventet ham.

24. Mens hans brødre, de andre disiplene, en etter en falt under bøddelens dødsstøt og dermed med sitt blod og sitt liv beseglet hele sannheten de hadde forkynt og navnet på sin mester, beseiret Johannes døden og unnslopp martyriet.

25. Da han var forvist til ødemarken, tenkte ikke hans forfølgere på at der, på den øya hvor de hadde jaget ham bort, ville den store åpenbaringen fra himmelen om tidsepokene komme ned til dette mennesket, som han gradvis gjennomlever – profetien som taler til menneskene om alt som skal skje og gå i oppfyllelse.

26. Etter at Johannes hadde gitt sine brødre mye kjærlighet og viet sitt liv til oppgaven å tjene dem i sin Mesters navn, måtte han leve adskilt fra dem, alene; men han ba stadig for menneskeheten, han tenkte alltid på dem som Jesus hadde utgytt sitt blod for.

27. Bønnen, stillheten, den indre fordypningen, oppriktigheten i hans eksistens og godheten i hans tanker utførte det mirakel at dette mennesket, denne sjelen, på kort tid utviklet seg til det som andre sjeler trenger årtusener for å kunne oppnå. (309, 41-45)

28. Når Jeg betrakter denne verdens innbyggere, ser Jeg at alle folk kjenner Mitt navn, at millioner av mennesker gjentar Mine ord; men sannelig, Jeg sier dere, likevel ser Jeg ingen kjærlighet mellom menneskene!

29. Alt det Jeg lærer dere i denne tiden, og det som skjer i verden, er forklaringen og oppfyllelsen av den åpenbaring Jeg ga menneskeheten gjennom

min apostel Johannes, da Jeg, på den tiden da han bodde på øya Patmos, i ånden opp til himmelens høyder, til det guddommelige plan, til det uendelige, for å vise ham gjennom symboler opprinnelsen og målet, alfaen og omegaen; og han så hendelsene som hadde skjedd – de som nettopp fant sted, og de som ennå skulle komme.

30. Han forstod ingenting av dette på det tidspunktet, men min stemme sa til ham: «Skriv ned det du vil se og høre», og slik skrev han.

31. Johannes hadde disipler som krysset havet med skip for å oppsøke ham på hans tilfluktssted. I iver spurte disse mennene den som hadde vært en disippel av Jesus, hvordan Mesteren hadde vært og hvordan hans ord og mirakler var; og Johannes, som etterlignet sin Mester i kjærlighet og visdom, forbløffet dem med sine ord. Selv da alderdommen nærmet seg, da kroppen hans allerede var bøyd av tiden, hadde han fortsatt nok krefter til å vitne om sin mester og si til sine disipler: «Elsk hverandre.»

32. Da de som oppsøkte ham, så at dagen for Johannes' bortgang nærmet seg, ba de ham, i sitt ønske om å besitte all den visdom som denne apostelen hadde samlet, om å åpenbare for dem alt det han hadde lært av sin mester; men i stedet for noe svar hørte de alltid bare den ene setningen: «Elsk hverandre.»

33. De som spurte med så stor iver og interesse, følte seg sviktet og trodde at alderdommen hadde slettet Kristi ord fra hans hukommelse.

34. Jeg sier dere at Johannes ikke hadde glemt et eneste av mine ord, men at han ut fra alle mine læresetninger uttrykte den ene essensen, den læren som oppsummerer hele loven: kjærligheten til hverandre.

35. Hvordan kunne læren til Mesteren, som han elsket så høyt, forsvinne fra minnet til denne så elskede disippelen? (167, 32-37)

36. I den «andre tiden», etter mitt avskjed, fortsatte deres himmelske mor å styrke mine disipler og stå dem bi. Etter smerten og prøvelsen fant de beskyttelse i Marias kjærlige hjerte, hennes ord næret dem dag for dag. Oppmuntret av Maria, som fortsatte å undervise dem på vegne av den guddommelige Mesteren, fortsatte de sin vei. Da hun gikk bort, begynte deres kamp, og hver og en fulgte den veien som ble vist ham. (183, 15)

Apostlene Peter og Paulus

37. Glem ikke det som skjedde med Peter, min disippel, da han ble forfulgt av Saulus til døden. Jeg beviste for den trofaste apostelen at han ikke var alene i sin prøvelse, og at hvis han stolte på min makt, ville jeg beskytte ham mot forfølgere.

38. Saulus ble overrasket av mitt guddommelige lys da han var på jakt etter Peter for å arrestere ham. Mitt lys nådde helt inn i hjertet på Saulus, som – kastet til jorden i møte med min nærvær, beseiret av min kjærlighet, ute av stand til å fullføre oppgaven han hadde planlagt mot min disippel, og i sitt

innerste kjente forvandlingen av hele sitt vesen, og nå, omvendt til troen på Kristus – skyndte seg å lete etter Petrus; men ikke lenger for å drepe ham, men for å be ham om å undervise ham i Herrens ord og la ham ta del i sitt verk.

39. Fra da av var Saulus Paulus, og dette navneskiftet viste den fullstendige sjelslige forvandlingen av denne mannen, hans fullstendige omvendelse. (308, 46-47)

40. Paulus var ikke blant de tolv apostlene, han spiste ikke ved mitt bord, og han fulgte meg heller ikke på mine veier for å høre mine læresetninger. Tvert imot trodde han ikke på meg, og han så heller ikke med vennlige øyne på dem som fulgte meg. I sitt hjerte hadde han en idé om å ødelegge det frøet som Jeg hadde betrodd mine disipler, og som nettopp hadde begynt å spire. Men Paulus visste ikke at han var en av Mine. Han visste at Messias måtte komme, og han trodde på det. Men han kunne ikke forestille seg at den ydmyke Jesus skulle være den lovede Frelseren. Hans hjerte var fullt av verdens hovmod, og derfor hadde han ikke følt sin Herres nærvær.

41. Saulus hadde reist seg mot sin Frelser. Han forfulgte mine disipler så vel som de menneskene som vendte seg til dem for å høre mitt budskap fra disse apostlenes lepper. Og slik overrasket jeg ham da han var i ferd med å forfølge mine. Jeg rørte ved det mest følsomme stedet i hans hjerte, og straks kjente han meg igjen, fordi hans ånd ventet på meg. Derfor hørte han min stemme.

42. Det var min vilje at denne vidt kjente mannen skulle omvende seg på denne måten, slik at verden på alle sine veier kunne være vitne til de overraskende gjerningene som skulle tjene som en oppmuntring til tro og forståelse.

43. Hvorfor gå nærmere inn på livet til denne mannen, som fra da av viet sitt liv til kjærligheten til sine medmennesker, inspirert av kjærligheten til sin Mester og hans guddommelige læresetninger?

44. Paulus var en av de største apostlene for mitt ord, hans vitnesbyrd var alltid gjennomsyret av kjærlighet, oppriktighet, sannhet og lys. Hans tidligere materialisme ble til en svært høy åndelighet, hans hardhet til uendelig ømhet; og slik ble forfølgeren av mine apostler til den ivrigste såmannen av mitt ord, til den utrettelige vandrende predikanten, som brakte det guddommelige budskapet fra sin Herre, som han levde for og viet sitt liv til, til forskjellige nasjoner, provinser og landsbyer.

45. Her har du, elskede folk, et vakkert eksempel på omvendelse og et bevis på at mennesker, selv om de ennå ikke har hørt Meg, kan bli store apostler for Meg. (157, 42-47)

Apostlenes forbilledlighet

46. Hvem andre enn Meg oppmuntret disiplene i den «andre tiden», da de vandret gjennom verden uten sin Mester? Synes ikke hver og en av deres gjerninger beundringsverdig for dere? Men Jeg sier dere at også de hadde

svakheter som alle andre mennesker. Senere ble de fylt av kjærlighet og tro, det gjorde dem ikke motløse å være i verden som sauer blant ulver og alltid gå sin vei under forfølgelse og spott fra folket.

47. De hadde makt til å utføre mirakler, de forstod å benytte seg av den nåden for å omvende hjerter til sannheten.

48. Salige er alle dem som hørte Jesu ord fra mine apostlers munn, for hos dem ble min lære ikke forandret, men ble gitt i all sin renhet og sannhet. Derfor følte menneskene, når de lyttet til dem, Herrens nærvær i sin sjel og kjente i sitt vesen en ukjent følelse av kraft, visdom og majestet.

49. I de fattige og ydmyke fiskerne fra Galilea har dere et verdig forbilde: Gjennom kjærligheten forvandlet til åndelige fiskere, rystet de folk og riker gjennom det ordet de hadde lært av Jesus, og forberedte gjennom sin utholdenhet og sin oppofrelse folkets omvendelse og oppnåelsen av åndelig fred. Fra konger til tiggere – alle opplevde min fred i disse dager med ekte kristendom.

50. Den æraen av åndelighet blant menneskene varte ikke lenge; men Jeg, som vet alt, hadde kunngjort og lovet dere Min tilbakekomst, fordi Jeg visste at dere igjen ville trenge Meg. (279, 56-60)

Utbredelsen av kristendommen

51. Min lære, på mine disiplers lepper og i deres gjerninger, var et sverd av kjærlighet og lys som kjempet mot uvitenhet, avgudsdyrkelse og materialisme. Et opprørsrop steg opp hos dem som så den nært forestående undergangen til sine myter og tradisjoner, mens det samtidig strømmet en jubelhymne fra andre hjerter i møte med den lysende veien som åpnet seg for håpet og troen til dem som tørstet etter sannhet og var tyngt av synd.

52. De som fornektet det åndelige livet, ble rasende da de hørte åpenbaringene om himmelriket, mens de som anet dette livet og håpet på rettferdighet og frelse derfra, takket Faderen for at Han hadde sendt sin enbårne Sønn til verden.

53. Menneskene som i sine hjerter hadde bevart den velsignede lengselen etter å tjene sin Gud med oppriktighet og elske Ham, så sin vei bli opplyst og sin forstand klarne da de fordypet seg i mitt ord, og de følte en opplivning i sin ånd og i sitt hjerte. Kristi undervisning som ekte åndelig brød fylte den uendelige tomheten som var i dem, og tilfredsstilte med sin fullkommenhet og sin meningsfylde alle deres ånds lengsler i overflod.

54. En ny tidsalder begynte, en lysere vei åpnet seg, som førte inn i evigheten.

55. Hvilke vakre følelser av sjelslig opphøyelse, av kjærlighet og ømhet våknet da i dem som ble opplyst av troen for å motta mitt ord! Hvilken mot og hvilken standhaftighet fulgte de hjertene som forstod å tåle og overvinne alt uten et øyeblikks fortvilelse!

56. Kanskje fordi Mesterens blod ennå var ferskt? Nei, folk: Den åndelige essensen av det blodet, som var den materielle legemliggjørelsen av den guddommelige kjærligheten, tørker ikke ut, og den slukner aldri; den er i dag som da til stede, levende og livsvarm.

57. Årsaken til dette er at det også fantes kjærlighet til sannheten i disse hjertene, som de viet sitt liv til og til og med ga sitt blod for, for dermed å bevise at de hadde lært sin Mesters leksjon.

58. Det blodet, som ble ofret så storsinnet, overvant hindringene og prøvelsene.

59. Hvilken kontrast viste seg mellom åndeligheten hos disiplene til mitt ord og avgudsdyrkelsen, materialismen, egoismen og uvitenheten hos fanatikerne i gamle tradisjoner eller hedningene, som bare levde for å hylle kroppens nytelser! (316, 34-42)

60. Fyll livets vei med gode, eksemplariske gjerninger, forvrenge ikke mine læresetninger. Ta mine apostler fra den «andre tid» til forbilde, som aldri falt for åpenbare kulter for å undervise i og forklare min lære. Det er ikke dem man kan tilskrive skylden for den avgudsdyrkelsen som menneskeheten senere havnet i. Deres hender reiste aldri alter, og de bygde heller ikke palasser for åndelig gudsdyrkelse. Men de brakte menneskeheten Kristi lære, brakte helse til de syke, håp og trøst til de fattige og bedrøvede, og som sin mester viste de de villfarne veien til frelse.

61. Den kristne religionen som dere kjenner i dag, er ikke engang et svakt avspeil av den læren som mine apostler praktiserte og underviste i!

62. Jeg sier dere nok en gang at dere i disse disiplene kan finne fullkomne forbilder på ydmykhet, kjærlighet, barmhjertighet og opphøyelse. De beseglet sannheten som deres munn uttalte, med sitt blod.

63. Menneskeheten vil ikke lenger kreve blod av dere for å tro på deres vitnesbyrd, men den vil kreve sannferdighet av dere. (256, 30-33)

III. Tiden for kirkekristendommen

Kapittel 14 – Kristendom, kirker og kulter

Kristendommens utvikling

1. Etter at jeg forlot verden i den «andre tiden», fortsatte mine apostler mitt verk, og de som fulgte etter mine apostler, fortsatte deres arbeid. Det var de nye arbeiderne, dyrkerne av den åkeren som var forberedt av Herren, gjort fruktbar gjennom hans blod, hans tårer og hans ord, bearbeidet gjennom arbeidet til de

tolv første og også gjennom dem som fulgte etter dem. Men i løpet av tiden og fra generasjon til generasjon mystifiserte eller forfalsket menneskene mitt verk og min lære mer og mer.

2. Hvem sa til mennesket at det fikk lage et bilde av Meg? Hvem sa til det at det skulle fremstille Meg hengende på korset? Hvem sa til det at det fikk lage et bilde av Maria, englenes skikkelse eller Faderens ansikt? Å, dere småtroende mennesker, som måtte gjøre det åndelige materielt synlig for å kunne føle Min nærvær!

3. Faderens avbild var Jesus, Mesterens avbild var hans disipler. Jeg sa i «Den andre tid»: «Den som kjenner Sønnen, kjenner Faderen.» Med det skulle det sies at Kristus, som talte i Jesus, er Faderen selv. Faderen alene kunne skape sitt eget avbild.

4. Etter min død som menneske åpenbarte Jeg Meg for apostlene Mine som den Levende, for at de skulle innse at Jeg er livet og evigheten, og at Jeg – enten i kroppen eller utenfor den – er til stede blant dere. Ikke alle mennesker forsto dette, og derfor falt de i avgudsdyrkelse og fanatisme. (113, 13-17)

5. Jeg sa til kvinnen fra Samaria: «Den som drikker av dette vannet som jeg gir, skal aldri mer tørste.» Og i dag sier jeg dere: Hvis menneskeheten hadde drukket av det levende vannet, ville det ikke vært så stor elendighet blant dem.

6. Menneskene holdt seg ikke urokkelig til min undervisning, men foretrakk å bruke mitt navn til å grunnlegge kirker i henhold til sin egen tolkning og bekvemmelighet. Jeg forkastet tradisjoner og underviste dem i kjærlighetens lære, men i dag kommer dere til Meg for å bringe Meg innholdsløse ritualer og seremonier som ikke gir deres sjel den minste nytte. Hvis det ikke finnes åndelighet i deres gjerninger, kan det ikke være sannhet i dem, og det som ikke bærer sannhet i seg, når ikke frem til deres Far.

7. Da den samaritanske kvinnen følte at lyset fra Mine øyne trengte helt inn til bunnen av hennes hjerte, sa hun til Meg: «Herre, dere jøder sier at Jerusalem er stedet hvor man må tilbe vår Gud.» Da sa jeg til henne: «Kvinne, sannelig, jeg sier deg: Tiden kommer da dere ikke lenger skal tilbe Faderen verken på dette fjellet eller i Jerusalem, slik dere gjør nå. Tiden nærmer seg da man skal tilbe Faderen 'i Ånden og i sannheten', for Gud er Ånd.»

8. Dette er min lære gjennom alle tider. Se, sannheten lå foran øynene deres, og dere ville ikke se den. Hvordan vil dere leve etter den, hvis dere ikke kjenner den? (151, 2-5)

Ritualer

9. Når dere elsker, vil dere ikke trenge noen synlige kultiske handlinger eller ritualer, for dere vil ha lyset som opplyser deres indre tempel, der bølgene fra alle stormer som kunne piske dere, vil bryte, og som oppløser menneskehetens mørke tåke.

10. Vanhellig ikke lenger det guddommelige, for sannelig, Jeg sier dere: stor er den utakknemlighet dere viser overfor Gud når dere utfører disse ytre kultiske handlingene som dere har overtatt fra deres forfedre og som dere har blitt fanatiske i. (21, 13-14)

11. Se på den villedede menneskeheten – villedet fordi de store kirkene, som kaller seg kristne, legger større vekt på det rituelle og ytre enn på min lære selv. Det livets ord, som jeg beseglet med kjærlighetens gjerninger og med blodet på korset, lever ikke lenger i menneskenes hjerter, det er innestengt og stumt i de gamle og støvete bøkene. Og slik finnes det et «kristent» menneskehet som verken forstår eller vet hvordan man skal følge Kristus.

12. Derfor har Jeg bare få disipler i denne tiden – slike som elsker sine lidende brødre, som lindrer smerten – slike som lever i dyd og forkynner den gjennom sitt eksempel: Det er Kristi disipler.

13. Den som kjenner min lære og skjuler den, eller bare bekjenner den med leppene og ikke med hjertet, er ikke min disippel.

14. Jeg er ikke kommet i denne tiden for å oppsøke templer av stein og å åpenbare meg i dem. Jeg søker sjeler, hjerter, ikke materiell prakt. (72, 47-50)

15. Så lenge trossamfunnene forblir fordypet i dyp søvn og ikke forlater sine vanlige spor, vil det ikke bli noen åndelig oppvåkning eller erkjennelse av de åndelige idealene; og derfor vil det ikke kunne være fred blant menneskene eller rom for aktiv nestekjærlighet. Lyset som løser de tunge menneskelige konfliktene, vil ikke kunne skinne. (100, 38)

Presteskapet

16. Siden dere ikke vet hva sann fred er, nøyer dere med å lengte etter den, og prøver med alle mulige midler og på alle tenkelige måter å oppnå litt sjelefred, behag og tilfredsstillelse, men aldri det som virkelig er sjelefred. Jeg sier dere at bare barnets lydighet mot Herrens vilje oppnår den.

17. I verden mangler det gode forklarere av mitt ord, gode utleggere av mine læresetninger. Derfor lever menneskeheten, også i den grad den kaller seg kristen, åndelig tilbakestående, fordi det ikke er noen der som ryster den med min sanne lære, det er ingen som pleier hjertene med den kjærligheten som jeg lærte menneskene.

18. Dag for dag – i menighetssaler, kirker og katedraler – uttaler man mitt navn og gjentar man mine ord, men ingen blir rørt i sitt indre, ingen skjelver av deres lys, og det er fordi menneskene har misforstått meningen med dem. De fleste tror at kraften i Kristi ord bygger på å gjenta det mekanisk om og om igjen, uten å forstå at det ikke er nødvendig å resitere det, men å studere det, tenke over det, praktisere det og leve etter det.

19. Hvis menneskene søkte meningen i Kristi ord, ville det for dem alltid være nytt, friskt, levende og livsnært. Men de kjenner det bare overfladisk, og derfor kan de ikke næres av det, og de vil heller aldri kunne det på denne måten.

20. Stakkars menneskehet – vandrende omkring i mørket, selv om lyset er så nær, klagende i frykt, selv om freden er innen rekkevidde! Men menneskene kan ikke se det guddommelige lyset, fordi det har vært noen som nådeløst har bundet øynene deres. Jeg, som virkelig elsker dere, kommer dere til hjelp ved å befri dere fra mørket og bevise for dere at alt det jeg sa til dere den gang, var bestemt for alle tider, og at dere ikke må betrakte det guddommelige ordet som en gammel lære fra en forgangen epoke. For kjærligheten, som var essensen av hele min undervisning, er evig, og i den ligger hemmeligheten bak deres frelse i denne tiden med villfarelser, uendelig lidelse og uhemmet lidenskap. (307, 4-8)

21. Jeg irrettesetter dem som forkynner en blind tro, en tro uten innsikt, en tro som er ervervet gjennom frykt og overtro.

22. Hør ikke på ordene til dem som tilskriver Gud alt det onde som plager menneskeheten, alle plager, hungersnød og epidemier, ved å betegne disse som Guds straff eller vrede. Dette er de falske profetene.

23. Vend dere bort fra dem, for de kjenner Meg ikke, og likevel vil de lære menneskene hvordan Gud er.

24. Dette er frukten av den dårlige tolkningen man har gitt skriftene fra tidligere tider, hvis guddommelige språk ennå ikke er oppdaget i kjernen av det menneskelige språket som åpenbaringene og profetiene ble nedskrevet med. Mange snakker om verdens ende, om dommedag, om døden og om helvete uten den minste kunnskap om sannheten. (290, 16-19)

25. Dere lever allerede i den «tredje tiden», og likevel er menneskeheten åndelig tilbakestående. Deres sjelesørgere, teologer og åndelige hyrder åpenbarer ganske lite og noen ganger ingenting om det evige liv. Også for dem åpenbarer Jeg hemmelighetene i min visdoms bok, og derfor spør Jeg dere: Hvorfor tier de? Hvorfor frykter de å vekke menneskenes sovende sjeler? (245, 5)

26. Min lære lærer dere en fullkommen, åndelig og ren tilbedelse av Faderen, for menneskets sjel har – uten å merke det – nådd terskelen til Herrens tempel, hvor den vil gå inn for å føle min nærvær, for å høre min stemme gjennom sin ånd og se meg i det lyset som faller ned på dens forstand.

27. Tomheten som menneskene i denne tiden føler innenfor sine ulike trossamfunn, skyldes at sjelen hungrer og tørster etter åndeliggjøring. Riter og tradisjoner tilfredsstiller den ikke lenger, den lengter etter å kjenne min sannhet. (138, 43-44)

Nattverd og messe

28. Jeg har aldri kommet til menneskene innhyllet i mysterier. Når Jeg har talt til dere i billedlig forstand for å åpenbare det guddommelige for dere eller for å fremstille det evige i en eller annen materiell form, skjedde det for at dere skulle forstå Meg. Men når menneskene holder fast ved å tilbe former, gjenstander eller symboler i stedet for å søke etter meningen i disse læresetningene, er det bare naturlig at de gjennom århundrer lider under en stillstand og ser mysterier i alt.

29. Siden den tiden da Israel oppholdt seg i Egypt, da mitt blod ble symbolisert ved et lam, har det vært mennesker som bare lever av overleveringer og ritualer, uten å forstå at det offeret var et bilde på det blodet som Kristus skulle utgyte for å gi dere det åndelige livet. Andre, som tror de nærer seg av min kropp, spiser materielt brød uten å ville forstå at – da jeg ga brødet til mine disipler ved nattverden – skjedde det for å gjøre det klart for dem at den som tar til seg meningen i mitt ord som næring, nærer seg av meg.

30. Hvor få er det ikke som i sannhet er i stand til å forstå mine guddommelige læresetninger, og disse få er de som tolker dem med Ånden. Tenk imidlertid på at Jeg ikke har overlevert den guddommelige åpenbaringen til dere på en gang, men at Jeg forklarer den for dere litt etter litt i hver av Mine undervisninger. (36, 7-9)

31. Det er glede i hjertene til disse skarer av tilhørere, for de vet at foran deres ånd ligger det himmelske festmåltidet, hvor Mesteren venter på dem for å gi dem brød og vin fra det sanne liv å spise og drikke.

32. Bordet som Jesus samlet seg rundt med sine apostler den gang, var et symbol på himmelriket. Der var Faderen omgitt av sine barn, der var maten som representerte livet og kjærligheten; den guddommelige stemmen lød, og dens vesen var den verdensomspennende harmonien, og freden som hersket der, var den freden som eksisterer i Guds rike.

33. Dere har forsøkt å rense dere i disse morgentimene, da dere trodde at Mesteren i sine ord ville bringe dere et nytt testamente, og slik er det: I dag tillater Jeg dere å minnes brødet og vinen, som Jeg brukte til å symbolisere mitt legeme og mitt blod. Men likevel sier Jeg dere at i denne nye tiden vil dere bare finne denne næringen i den guddommelige betydningen av Mitt ord. Når dere søker Mitt legeme og Mitt blod, må dere søke dem i skapelsens guddommelighet, for Jeg er bare Ånd. Spis av dette brødet og drikk av denne vinen, men fyll også Min kopp, for Jeg ønsker å drikke med dere: Jeg tørster etter deres kjærlighet.

34. Bær dette budskapet til deres brødre og lær at blodet, siden det er liv, bare er et symbol på det evige liv, som er den sanne kjærligheten. Gjennom dere begynner Jeg å opplyse menneskeheten med Mine nye åpenbaringer. (48, 22-25)

35. Jeg bringer dere fred og en ny lære. Hvis mitt offer i den «andre tid» opphevet ofringen av uskyldige dyr som dere ofret på Jehovas alter, så har næringen fra mitt guddommelige ord i dag ført til at dere ikke lenger symboliserer min kropp og mitt blod gjennom denne verdens brød og vin.

36. Hver sjel som ønsker å leve, må næres av den guddommelige Ånd. Den som hører mitt ord og føler det i sitt hjerte, har i sannhet næret seg. Denne har ikke bare spist mitt legeme og drukket mitt blod, men har tatt av min Ånd for å nære seg.

37. Hvem vil, etter å ha smakt denne himmelske næringen, igjen søke meg i figurer og former som er skapt av menneskehender?

38. Fra tid til annen kommer jeg og fjerner tradisjoner, ritualer og skikker, og lar bare loven og den åndelige kjernen i mine læresetninger bestå i deres ånd. (68, 27)

Dåpen

39. Folk, i sin tid døyte Johannes, som også kalles Døperen, dem som trodde på hans profeti, med vann. Denne handlingen var et symbol på renselsen fra arvesynden. Han sa til folkemengdene som kom til Jordan for å høre forløperens ord: «Se, jeg døyer dere med vann, men den som skal døy dere med Den hellige ånds ild, er allerede på vei.»

40. Av dette guddommelige ild ble alle ånder født, de kom rene og rene ut av det. Men hvis de på sin vei har besudlet seg med synden som ulydigheten førte med seg, så strømmes ilden fra min Ånd på nytt over dem for å utslette deres synd, fjerne deres flekker og gi dem tilbake deres opprinnelige renhet.

41. Hvis dere forvandler denne åndelige dåpen til en ritual, i stedet for å forstå den som en renselse som mennesket oppnår gjennom en handling av oppriktig anger overfor sin Skaper, og nøyer dere med symbolverdien av en handling – sannelig, Jeg sier dere, da vil deres sjel ikke oppnå noe.

42. Den som handler slik, lever fortsatt i Døperens tid, og det er som om han ikke hadde trodd på hans profetier og ord som talte om den åndelige dåpen, om det guddommelige ild som Gud renser sine barn med og gjør dem udødelige i lyset.

43. Johannes kalte menneskene til seg som voksne for å helle det vannet over dem som et symbol på renselse. De kom til ham da de allerede var bevisste på sine handlinger og allerede kunne ha den faste viljen til å forbli på veien til det gode, rettferdighet og rettskaffenhet. Se hvordan menneskeheten har foretrukket å utføre den symbolske renseshandlingen ved hjelp av vann, i stedet for sann fornyelse gjennom anger og den faste beslutningen om forbedring, som er født av kjærligheten til Gud. Den rituelle handlingen innebærer ingen anstrengelse; derimot innebærer det for mennesket anstrengelse, avkall og selvoppofrelse å rense hjertet og kjempe for å forbli rent.

Derfor har menneskene foretrukket å dekke over sine synder ytre ved å nøye seg med å overholde seremonier, bestemte handlinger og ritualer, som ikke forbedrer deres moralske eller åndelige tilstand i det minste, hvis ikke samvittigheten taler med dem.

44. Lærlinger, det er grunnen til at Jeg ikke ønsker at rituelle handlinger skal finne sted blant dere, slik at dere ikke gjennom utførelsen av dem glemmer det som faktisk virker på sjelen. (99, 56-61)

45. Det er Jeg som sender sjelene til inkarnasjon i samsvar med utviklingsloven, og sannelig, Jeg sier dere: denne verdens påvirkninger vil ikke endre Mine guddommelige planer. For over alt ambisiøst maktstreben vil Min vilje skje.

46. Hvert menneske kommer til jorden med et oppdrag, dets skjebne er forutbestemt av Faderen, og dets sjel er salvet av min faderlige kjærlighet. Forgjeves arrangerer menneskene seremonier og velsigner de små. Sannelig, jeg sier dere, i ingen materiell livsalder vil vannet rense sjelen for dens overtredelser av min lov. Og når jeg sender en sjel som er ren for enhver synd – hvilken besudling renser da de geistlige i trossamfunnene den fra ved dåpen?

47. Det er på tide at dere forstår at menneskets opprinnelse ikke er synd, men at dets fødsel er resultatet av oppfyllelsen av en naturlov, en lov som ikke bare mennesket oppfyller, men alle skapninger som utgjør naturen. Legg merke til at Jeg har sagt «mennesket» og ikke «dets sjel». Mennesket har min fullmakt til å skape vesener som ligner ham; sjelene kommer imidlertid bare fra Meg.

48. Å vokse og formere seg er en universell lov. Stjernene kom til på samme måte fra andre, større stjerner, som frøet formerte seg, og jeg har aldri sagt at de ved dette faktum har syndet eller krenket Skaperen. Hvorfor skal dere da, ved å oppfylle dette guddommelige bud, anses som syndere? Forstå at oppfyllelsen av loven aldri kan besudle mennesket.

49. Det som besudler mennesket og fjerner sjelen fra utviklingsveien, er de lavere lidenskapene: utskielse, laster, utukt, for alt dette er i strid med loven.

50. Studer ogorsk til dere finner sannheten. Da vil dere ikke lenger kalle livets Skapers bud for synd, og dere vil hellige deres barns tilværelse gjennom eksemplet av deres gode gjerninger. (37, 18-23)

Minne om de døde

51. Menneskene holder fast ved sine tradisjoner og skikker. Det er forståelig at de har et uutslettelig minne om de menneskene hvis kropp de har senket i graven, og at de tiltrekkes av stedet hvor de begravde deres levninger. Men hvis de fordypet seg i den virkelige meningen med det materielle livet, ville de innse at den kroppen, når den går i oppløsning, atom for atom, vender tilbake til de naturrikene den ble dannet av, og at livet fortsetter å utfolde seg.

52. Men på grunn av manglende studier av det åndelige har mennesket til alle tider skapt en kjede av fanatiske kulter for kroppen. Det forsøker å gjøre det

materielle livet uforgjengelig og glemmer sjelen, som er det som i sannhet besitter evig liv. Hvor langt er de ikke fra å forstå det åndelige livet!

53. Nå forstår dere at det er unødvendig å bringe gaver til de stedene hvor en gravstein, som uttrykker «død», burde uttrykke «oppløsning og liv»; for der er naturen i full blomst, der er jord som er et fruktbart og uuttømmelig skjøte for skapninger og livsformer.

54. Når disse læresetningene er forstått, vil menneskeheten forstå å gi det materielle sin plass og det guddommelige sin. Da vil den avgudsdyrkende kulten for de som har gått foran, forsvinne.

55. Mennesket skal kjenne og elske sin Skaper fra ånd til ånd.

56. Alterene er sorgflor, og gravmonumentene er et bevis på uvitenhet og avgudsdyrkelse. Jeg tilgir alle deres feiltrinn, men Jeg må virkelig vekke dere. Min undervisning vil bli forstått, og tiden vil komme da menneskene erstatter de materielle gavene med høye tanker. (245, 16-21)

Materielle symboler, kors og relikvier

57. I den «første tiden» kjente dere symbolene: tabernaklet eller helligdommen som vaktet paktkisten, der lovtavlene ble oppbevart. Da disse symbolene hadde oppfylt sin oppgave, fjernet min vilje dem fra jorden, skjulte dem for menneskenes blikk, slik at verden ikke skulle falle i avgudsdyrkelse; men betydningen eller essensen av disse lærerike symbolene lot jeg forbli nedskrevet i mine tjeners ånd.

58. I den «andre tiden», etter at Kristi offer var fullført, lot Jeg det høyeste symbolet på kristendommen, korset, forsvinne, sammen med tornekronen, kalken og alt det som fra menneskehetens side kunne ha blitt gjenstand for en fanatisk tilbedelse. (138, 36)

59. Menneskeheten så Jesus lide, og dere tror på hans lære og vitnesbyrd. Hvorfor fortsette å korsfeste ham i deres skulpturer? Er ikke de århundrene dere har brukt på å stille ham ut som et offer for deres ondskap nok for dere?

60. I stedet for å minnes meg i Jesu lidelser og døds kamp – hvorfor minnes dere ikke min oppstandelse full av lys og herlighet?

61. Det er mange som ved synet av deres bilder, som fremstiller Meg i skikkelse av Jesus på korset, til tider har trodd at det dreide seg om et svakt, feigt eller fryktsomt menneske, uten å tenke på at Jeg er Ånd og at Jeg, som forbilde for hele menneskeheten, har lidd det dere kaller ofring og det Jeg kaller kjærlighetsplikt.

62. Når dere tenker på at Jeg var ett med Faderen, så husk at det ikke fantes våpen, makt eller tortur som kunne ha bøyd Meg; men da Jeg led, blødde og døde som menneske, skjedde det for å gi dere Mitt opphøyde forbilde på ydmykhet.

63. Menneskene har ikke forstått storheten i denne lærepenge, og overalt har de reist bildet av den korsfestede, som er en skam for denne menneskeheten, som – uten kjærlighet og respekt for Ham som de hevder å elske – stadig korsfester og daglig sårer ham ved at menneskene sårer hjertene til sine medmennesker, for hvem Mesteren ga sitt liv. (21, 192 15-19)

64. Jeg ville ikke dømme dere hvis dere fjernet det siste korset fra jorden, som dere bruker som symbol på deres kristne tro, og i stedet erstattet dette symbolet med ekte kjærlighet til hverandre; for da ville deres tro og deres ytre gudsdyrkelse bli til en åndelig tilbedelse og tro, noe som samsvarer med det Jeg forventer av dere.

65. Hvis bare deres gudstjenester og symboler hadde kraften til å forhindre deres kriger, til å hindre dere i å synke ned i laster, til å bevare dere i fred. Men se hvordan dere trækker over alt det som ifølge deres ord er hellig; se hvordan dere trækker på det dere har ansett som guddommelig.

66. Jeg sier dere igjen: Det ville være bedre for dere om dere ikke hadde en eneste kirke, ikke et alter, ikke et eneste symbol eller bilde på hele jorden, men forstod å be med ånden og elske deres Far og kunne tro på Ham uten behov for stedfortredere, og at dere ville elske hverandre, slik Jeg har lært dere i min lære. Da ville dere være frelst, ville dere gå på den veien som er merket med mine blodspor – spor som jeg beseglet sannheten i mine læresetninger med. (280, 69-70)

Helgenkult

67. Jeg gir dere disse læresetningene fordi dere har erklært sjelene til mange rettfærdige for hellige, som dere ber til og tilber som om de var guder. Hvilken uvitenhet, menneskeheten! Hvordan kan menneskene bedømme en sjels hellighet og fullkommenhet, bare på grunnlag av dens menneskelige gjerninger?

68. Jeg er den første til å si dere at dere skal ta de gode eksemplene til etterfølgelse som deres brødre har skrevet med sine gjerninger, med sitt liv, med sin dyd; og jeg sier dere også at når dere tenker på dem, kan dere håpe på deres åndelige hjelp og innflytelse. Men hvorfor reiser dere alter for dem, som bare tjener til å fornærme disse sjelenes ydmykhet? Hvorfor skaper man kulturer rundt deres minne, som om de var guddommen, og setter dem i stedet for Faderen, som man glemmer i tilbedelsen av sine egne brødre? Hvor smertefull har ikke den berømmelsen vært for dem, som dere her har tildelt dem!

69. Hva vet menneskene om min dom over dem de kaller helgener? Hva vet de om det åndelige livet til disse vesener eller om den plassen hver enkelt har erobret hos Herren?

70. Ingen skal tro at Jeg med disse åpenbaringene fra deres hjerter ønsker å slette de fortjenester som Mine tjenere har gjort blant menneskene – tvert imot, Jeg vil at dere skal vite at den nåde de har funnet hos Meg er stor, og at Jeg

gjennom deres bønner skjenker dere mye; men det er nødvendig at dere fjerner deres uvitenhet, som er kilden til religiøs fanatisme, avgudsdyrkelse og overtro.

71. Når dere føler at ånden til disse vesener hersker over deres livsverden, så stol på dem som er en del av den åndelige verden, slik at dere og de, forenet på Herrens vei, kan fullføre det åndelige brorskapets verk – det verket som Jeg forventer som resultat av all min undervisning. (115, 52-56)

Kirkelige høytider

72. På denne dagen, da menneskemengdene med stort rop skynder seg til sine kirker for å feire det øyeblikket da himmelen åpnet seg for å ta imot Meg, sier Jeg dere at alt dette bare er en tradisjon for å imponere menneskenes hjerter. Det er bare ritualer som i dag materialiserer Min guddommelige lidelse.

73. Dere skal ikke følge denne tendensen ved å sette opp alter og symboler. Lag ingen fremstillinger av hellige hendelser, og bruk ikke spesielle klær for å skille dere ut, for alt dette er avgudsdyrkelse.

74. Påkall Meg med hjertet, husk Mine læresetninger og følg Mine eksempler. Tilby Meg hyllest i form av deres forbedring, og dere vil føle hvordan himmelens porter åpner seg for å ta imot dere.

75. Unngå de falske og profane fremstillingene som man gjør av Meg og Min lidelse, for ingen kan legemliggjøre Meg. Lev etter Mitt eksempel og Mine læresetninger. Den som handler slik, vil ha legemliggjort sin Mester på jorden. (131, 11-13, 16)

76. Menneskehet: I disse dager, når dere minnes Jesu fødsel, la freden komme inn i deres hjerter og fremstå som en forent og lykkelig familie.

77. Jeg vet at ikke alle hjerter føler en oppriktig glede når de minnes min ankomst til verden på den tiden. Det er svært få som tar seg tid til ettertanke og samling og lar gleden være en indre glede, og lar minnefesten foregå i ånden.

78. I dag, som til alle tider, har menneskene gjort minnedagene til profane og meningsløse fester for å søke sanselige fornøyer, langt borte fra det som skal være åndens gleder.

79. Hvis menneskene ville bruke denne dagen til å vie den til ånden ved å tenke over den guddommelige kjærligheten, hvis ubestridelige bevis var det faktum at Jeg ble menneske for å leve sammen med dere – sannelig, Jeg sier dere, deres tro ville stråle i det høyeste av deres vesen, og den ville være stjernen som ville vise dere veien som fører til Meg. Sjelen deres ville være så gjennomsyret av godhet at dere på livets vei ville oversvømme de trengende med godgjerninger, trøst og hjertelighet. Dere ville føle dere mer som søsken, dere ville tilgi deres fornærmere av hele hjertet. Dere ville føle dere fylt av ømhet ved synet av de utstøtte, disse barna uten foreldre, uten husly og uten kjærlighet. Dere ville tenke på folkeslagene uten fred, der krigen har ødelagt alt det gode, edle og hellige i menneskelivet. Da ville deres bønn stige rent opp til Meg og si til Meg:

«Herre, hvilken rett til fred har vi, så lenge det finnes så mange av våre søsken som lider forferdelig?»

80. Mitt svar på dette ville være dette: Siden dere har følt smerten til deres medmennesker og har bedt og vist medfølelse, så samles i deres hjem, sett dere til bords og gled dere i den velsignede stunden, for Jeg vil være til stede der. Ikke vær i tvil om å være glade, selv om dere vet at det i det øyeblikket er mange som lider; for sannelig, Jeg sier dere: hvis deres glede er oppriktig, vil det strømme ut en pust av fred og håp fra den, som vil berøre de nødlidende som en kjærlighetssmerte.

81. Ingen skal tro at Jeg ønsker å utslette den reneste høytiden fra deres hjerter, den dere feirer i løpet av året når dere minnes Jesu fødsel. Jeg vil bare lære dere å gi verden det som tilkommer den, og sjelen det som tilkommer den; for når dere feirer så mange høytider for å feire menneskelige begivenheter – hvorfor overlater dere ikke denne høytiden til sjelen, slik at den, blitt til et barn, kan komme for å bringe Meg sin gave av kjærlighet, slik at den kan oppnå hyrdenes enkelhet for å tilbe Meg, og de vise menns ydmykhet, for å bøye nakken og frembringe sin kunnskap for Herren av den sanne visdom?

82. Jeg vil ikke dempe gleden som omgir menneskenes liv i disse dager. Det er ikke bare kraften i en tradisjon – det skyldes at min barmhjertighet berører dere, mitt lys opplyser dere, min kjærlighet omslutter dere som en kappe. Da føler dere hjertet fullt av håp, glede og ømhet, fylt av behovet for å gi, oppleve og elske. Men dere lar ikke alltid disse følelsene og innskytelsene komme til uttrykk i sin sanne storsinnethet og oppriktighet; for dere sløser bort denne gleden på verdens fornøyelser, uten å la sjelen, for hvis skyld Frelseren kom til verden, leve gjennom dette øyeblikket, gå inn i dette lyset, rense seg og bli frelst. For den guddommelige kjærligheten, som ble menneske, er evig til stede på hver enkelt menneskes livsvei, slik at han kan finne livet i den. (299, 43-48)

Guds nærvær til tross for falske kultformer

83. Siden mennesket er materialistisk, må det søke Meg gjennom den sanselige tilbedelsen, og siden dets ånds øyne ikke er åpne, må det skape et bilde av Meg for å kunne se Meg. Siden han ikke har gjort seg sjelsmessig mottakelig, krever han alltid materielle mirakler og bevis for å tro på Min eksistens, og stiller Meg betingelser for å tjene Meg, følge Meg, elske Meg og gi Meg noe tilbake for det Jeg gir ham. Slik ser Jeg alle kirker, alle trossamfunn, alle sekter som menneskene over hele jorden har skapt. De er gjennomsyret av materialisme, av fanatisme og avgudsdyrkelse, av hemmelighetskremmeri, svindel og vanhelligelser.

84. Hva tar Jeg imot av dette? Bare intensjonen. Hva når frem til Meg av alt dette? Mine barns sjelslige eller fysiske nød, deres lille smule kjærlighet, deres lengsel etter lys. Dette er det som når Meg, og Jeg er hos alle. Jeg ser ikke på kirker eller former, på ritualer. Jeg kommer til alle Mine barn på lik måte. Jeg tar

imot deres sjel i bønner. Jeg trekker dem til mitt bryst for å omfavne dem, slik at de kan føle min varme, og at denne varmen blir en stimulans og en oppmuntring på deres vei gjennom prøvelser og prøvelser. Men selv om Jeg tar imot menneskehetens gode intensjon, må Jeg ikke tillate at den forblir evig i mørket, innhyllet i sin avgudsdyrkelse og sin fanatisme.

85. Jeg vil at mennesket skal våkne, at sjelen skal løfte seg opp til Meg og i sin opphøyelse kan se sin Fars sanne herlighet og glemme den falske glansen fra liturgier og ritualer. Jeg vil at når de når sin sanne oppstigning, skal de fornyes, frigjøre seg fra menneskelige nød og overvinne sanselighet, lidenskaper og laster og finne seg selv; slik at de aldri sier til Faderen at de er en jordorm; slik at de vet at Faderen har skapt dem til sitt bilde og likhet. (360, 14-16)

86. Det finnes mange trossamfunn på jorden, og de fleste av dem er grunnlagt på troen på Kristus. Likevel elsker de ikke hverandre, og de anerkjenner heller ikke hverandre som disipler av den guddommelige Mesteren.

87. Tror dere ikke at hvis de alle hadde forstått min lære, ville de ha anvendt den ved å lede trosretningene mot forsoning og fred? Men slik var det ikke. De har alle holdt avstand til hverandre, og dermed skilt og splittet menneskene åndelig, slik at de nå betrakter hverandre som fiender eller fremmede. Alle søker midler og argumenter for å bevise for de andre at de er i besittelse av sannheten, og at de andre tar feil. Men ingen har kraften og motet til å kjempe for alles forening, og ingen har den gode viljen til å oppdage at det finnes noe sannhet i hver trosoverbevisning og i hver gudsdyrkelse. (326, 19-20)

Kapittel 15 – Skinnkristne, kirkelige vranglærer og misforhold

Navnekristne

1. Den største delen av denne menneskeheten kaller seg kristen; men Mesteren sier dere: Hvis den virkelig var kristen, ville den med sin kjærlighet, sin ydmykhet og sin fred allerede ha overvunnet resten av menneskene. Men min lære, som jeg allerede i den «andre tid» etterlot som et testamente, finnes ikke i menneskehetens hjerter, den lever og blomstrer ikke i menneskenes gjerninger. Den oppbevares i støvete bøker, og jeg er ikke kommet for å tale til menneskene gjennom bøker.

2. I stedet for en bok brakte Jeg dere Mitt liv, Mitt ord og Mine gjerninger, Mitt lidelse og Min død som menneske. Grunnen til at den største delen av menneskeheten, som kaller seg kristen, ikke har freden eller nåden i Kristi, er denne: fordi menneskene ikke tar Ham til forbilde, fordi de ikke lever etter Hans lære. (316, 5)

3. Hør på meg, disipler, så dere kan utrydde gamle trosforestillinger fra deres sinn. Kristendommen har splittet seg i trosgrupper som ikke elsker hverandre, som ydmyker, forakter og truer sine brødre gjennom falske dommer. Jeg sier dere: de er kristne uten kjærlighet, derfor er de ikke kristne, for Kristus er kjærlighet.

4. Noen fremstiller Jehova som en gammel mann full av menneskelige feil, hevngjerrig, grusom og mer forferdelig enn den verste av deres dommere på jorden.

5. Dette sier Jeg dere ikke for at dere skal gjøre narr av noen, men for at deres forestilling om den guddommelige kjærligheten skal renses. Dere vet nå ikke på hvilken måte dere har tilbudt Meg i deres fortid. (22, 33-35)

6. Hvordan er det mulig at folkeslagene som kaller seg kristne, utrydder hverandre gjennom krig og til og med ber før de drar ut for å drepe sine brødre, og ber meg om at jeg skal gi dem seier over sine fiender? Kan mitt avkom eksistere der hvor hat hersker i stedet for kjærlighet, og hevn i stedet for tilgivelse? (67, 28)

7. Til alle mennesker av forskjellige trosbekjennelser og religioner sier Jeg at de ikke har forstått å henvise de materielle rikdommene til sin rette plass, for deretter å gi de åndelige den plassen de fortjener. Hvis menneskene oppfylte Mine lover, ville de allerede herfra se glansen av det lovede land og høre lyden av dets innbyggere.

8. Dere hevder å tro på min eksistens og å ha tro på min guddommelighet; dere sier også at min vilje skal skje. Men sannelig, jeg sier dere: Hvor liten er ikke deres tro og deres underkastelse under det jeg bestemmer! Men jeg vekker den sanne troen i dere, for at dere skal være sterke på den veien jeg har banet for dere. (70, 12-13)

9. I dag krever jeg ikke deres blod, at dere ofrer livet deres. Det jeg krever av dere, er kjærlighet, oppriktighet, sannferdighet, uselviskhet.

10. Slik lærer Jeg dere, og i dette underviser Jeg dere og oppdrar dermed disiplene til Min guddommelighet i denne tredje tid; for Jeg ser at dere betrakter verdens gang med likegyldighet, og det fordi dere ikke forstår å sette dere inn i menneskenes hjerter, der det er så mye elendighet og så mye smerte.

11. Det hersker stor ulikhet; for Jeg ser herrer som bare mangler kronen for å kunne kalle seg konger, og Jeg ser underordnede som er sanne slaver. Derav har en kamp blusset opp. Blant disse herrerne som er blitt rike i verden, er det mange som kaller seg kristne, men Jeg sier dere at de knapt kjenner Mitt navn.

12. De som ikke ser sine medmennesker som sine nærmeste, som samler rikdommer og tilegner seg det som tilhører andre, er ikke kristne, fordi de ikke kjenner medfølelse.

13. Kampen mellom det åndelige og det materielle vil komme, menneskeheten vil havne i denne striden. Men hvor mye lidelse vil den måtte tåle før rettferdighetens seier kommer! (222, 43-45)

Vantro og trosfanatikere

14. Jeg sier dere at det er bedre for dere å være fulle av usikkerhet og benektelser enn fulle av falske overbevisninger eller løgner som dere holder for sannheter. Den ærlige benektelsen, som springer ut av tvil eller uvitenhet, skader dere mindre enn den uoppriktige tilslutningen til noe falskt. Den ærlige tvilen, som hungrer etter forståelse, er bedre enn den faste troen på en eller annen myte. Den fortvilte usikkerheten, som skriker etter lys, er bedre enn den fanatiske eller avgudsdyrkende sikkerheten.

15. I dag dominerer de vantro, de skuffede og de forbitrede overalt. Det er rebeller som ofte ser klarere enn de andre, som ikke oppfatter det rituelle opptrinnet som sådan. Forsikringene de har hørt fra dem som leder menneskene åndelig, overbeviser dem heller ikke. For alle disse kompliserte teoriene fyller ikke deres hjerte, som tørster etter rent vann som kan berolige deres frykt.

16. De som dere anser for å være opprørske, viser ofte mer innsikt i sine spørsmål enn de som, i den tro at de er lærde og store, svarer på dem. De oppfatter, ser, føler, hører og forstår klarere enn mange som kaller seg mestere i de guddommelige læresetningene. (248, 12)

17. Hvor innlysende og enkel er ikke sannheten! Hvor klar og enkel er ikke åndeligheten! Og likevel – hvor vanskelig er den å forstå for den som hardnakket holder fast i mørket av sin fanatisme og sine tradisjoner. Hans forstand kan ikke forstå at det finnes noe mer enn det han forstår; hans hjerte vegrer seg for å forkaste det som for ham var hans Gud og hans lov: tradisjonen og ritualet.

18. Tror dere kanskje at Jeg forakter dem som slett ikke vil erkjenne Min sannhet? Nei, Mine barn, Min barmhjertighet er uendelig stor, og det er nettopp disse Jeg henvender Meg til for å hjelpe dem med å forlate sitt fengsel, slik at de kan glede seg over å betrakte lyset. Det er dem de prøvelsene som er nødvendige for deres oppvåkning til troen, er forbeholdt. Det vil ikke være prøvelser som går utover deres krefter, det vil være leksjoner som er klokt tilpasset hver sjel, hvert liv, hvert menneske.

19. Derfra, blant de forblindet hjernene, blant de hjertene som er syke av religiøs fanatisme og uvitenhet, vil dere se de store og lidenskapelige soldatene for sannheten dukke opp. For den dagen de frigjør seg fra sine lenker, fra mørket, og ser lyset, vil de ikke kunne holde tilbake sin jubel og vil med full hals rope ut at Jeg er kommet tilbake for å redde verden ved å løfte den opp på åndelighetens stige til det sanne rike. (318, 48-50)

Forvrengninger av Jesu lære og deres konsekvenser

20. Jeg gir dere mitt ord med det samme åndelige innholdet som jeg talte til dere med i den «andre tid», og har minnet dere om mange av mine læresetninger som dere hadde glemt eller som dere hadde vendt dere bort fra på grunn av feilaktige tolkninger fra deres forfedre.

21. Dere har brutt min lære så alvorlig at jeg kan si til dere: Dere har skapt en vei som er helt forskjellig fra min, men som dere har gitt samme navn. Ingen utenom meg kunne befri dere fra deres villfarelse – med ord om liv, kjærlighet og sannhet.

22. Utforsk og forstå derfor mitt ord nå, mens dere lytter til meg, så vil det bli lys i dere. Dette er tiden da jeg med full klarhet sier dere at sjelenes reinkarnasjon er et faktum, at den har eksistert som lys av guddommelig rettferdighet og kjærlighet siden menneskehetens begynnelse, uten hvilken dere ikke kunne komme videre på den lange veien mot sjelenes fullkommenhet. (66, 63-65)

23. Det er ganske lite som kirkene har åpenbart for menneskene om sjelen. Men nå vil de våkne opp fra sin sløvhets, og de som overvinne tvil og frykt og avslører for menneskeheten den sannheten de har holdt skjult, vil bli velsignet. Jeg vil opplyse dem med lyset fra min tilgivelse, min nåde og min visdom.

24. Når menneskeheten da innser at kirkene ikke bare er til for at menneskene på jorden skal leve moralsk, men at de har til oppgave å lede sjelen til sitt evige hjem, vil menneskeheten ha tatt et skritt fremover på sin sjels utviklingsvei. (109, 15 16)

25. Etter mitt liv som Jesus blant menneskene har jeg alltid sendt slike som kom som «soldater» eller apostler for å bekrefte min lære gjennom sine gjerninger og for å hindre at menneskeheten skulle forvrengte mine læresetninger. Men mange «døve» og «blinde», som tolket mitt ord ufullstendig, var uenige og skapte dermed mangfoldet av sekter. Men når menneskene da er åndelig adskilt – hvordan skulle de da kunne elske hverandre i henhold til det høyeste budet i min lov?

26. Derfor sier Jeg dere at denne sivilisasjonen bare er en illusjon, fordi menneskene selv ødelegger den. Så lenge menneskeheten ikke bygger en verden på grunnlaget av min lov om rettferdighet og kjærlighet, vil den ikke kunne ha den fred og det åndelige lys som den ville skape og forme en sann verden av oppadgående utvikling på – både i det åndelige, i vitenskapen og i moralen. (192, 17)

27. Bare fornyelsen og idealet om fullkommenhet vil føre dere tilbake på sannhetens vei.

28. De som anser seg som tolkere av den guddommelige loven, sier til dere at helvetes kvaler venter dere for deres fordervelse og gjenstrid, og at bare hvis dere bekjenner deres anger, tukter og sårer deres kjød og bringer Gud materielle

offergaver, vil Han tilgi dere og føre dere inn i sitt rike – sannelig, Jeg sier dere, de er i villfarelse.

29. Hvor vil dere ende, mennesker, ledet av dem som dere beundrer som store mestere av hellige åpenbaringer, og som jeg anser som villedede? Derfor kommer jeg for å frelse dere med lyset fra denne læren, som vil la dere gå videre på min kjærlighets vei. (24, 46-47)

30. Menneskene har skjult den virkelige meningen med min undervisning for i stedet å vise dere en Kristus som ikke engang er et avspeil av Ham som døde for å gi dere livet.

31. I dag opplever dere konsekvensene av at dere har vendt dere bort fra Mesteren som lærte dere. Dere er omgitt av smerte, tyngt av deres elendighet, plaget av uvitenhet. Men tiden er kommet da de evnene og gavene som slumrer i mennesket, våkner og som herolder kunngjør at en ny tid har brutt frem.

32. Kirkene, vitenskapen og menneskenes rettsvesen vil forsøke å hindre fremveksten av det som for dem er en fremmed og skadelig innflytelse. Men det vil ikke finnes noen makt som kan stanse åndens oppvåkning og fremgang.

Befrielsens dag er nær. (114, 5-8)

33. De som hevder å kjenne Meg, har representert Meg dårlig på jorden, og det er grunnen til at mange har vendt Meg ryggen.

34. Jeg vil ikke stille de som kaller seg ateister til ansvar fordi de har forvist Meg fra sine hjerter, men de som – ved å forvanske sannheten – har fremstilt en Gud som mange ikke kunne akseptere.

35. Alt som er rettferdig, sunt og godt, inneholder sannhet, som Jeg til alle tider har forkynt.

36. Tiden er kommet da dere igjen skal elske sannheten, det vil si da dere igjen skal erkjenne det rettferdige og det gode. Siden dere er født av Meg, må dere komme dit at dere streber etter det høye, det evige og det rene. (125, 22-25)

37. Ja, Israel, menneskehjertet har alltid strebet etter å tilbe materielle ting, øret har blitt oppmuntret av velklingende ord. Derfor har mennesket forandret det jeg brakte som kristen lære i den «andre tid», da det omdannet det til «religion».

38. I det menneskelige hjertet har egoisme, grådighet og forfengelighet alltid våknet, og de har gjort seg til konger og herrer, slik at folket skal bøye seg for dem, og for å gjøre det til vasaller, til slaver, lenke det til synden og føre det inn i mørket, orienteringsløsheten og forvirringen. (363, 36)

39. Teologene i denne tiden vil undersøke mitt ord og de nye skriftene og spørre: «Hvem er du som har talt på denne måten?» Akkurat som de skriftlærde og fariseerne fra før i tiden gjorde opprør og sa til Meg: «Hvem er du, som bryter og erstatter Moseloven?» Da vil Jeg gjøre det klart for dem at de tre åpenbaringene er den eneste loven som Jeg alltid har lært og fulgt.

40. Mange av dem som dømmet Meg i denne epoken, tilhører dem som tvilte i den «andre tiden». Men Jeg har bevart dem og sendt dem tilbake til jorden, for at de skal få se min lovs seier og åpne øynene for lyset. (234, 46-47)

Feilutviklinger og misforhold i kristendommen

41. En stor del av denne menneskeheten kaller seg «kristen» uten i det hele tatt å vite hva ordet «Kristus» betyr, og uten å kjenne hans lære.

42. Hva har dere gjort med mitt ord, mitt eksempel, min lære, som jeg en gang ga dere?

43. Er dere virkelig mer utviklede mennesker enn de fra den tiden? Hvorfor beviser dere det ikke gjennom deres ånds gjerninger? Tror dere kanskje at dette livet er evig, eller tenker dere kanskje at dere bare skal utvikle dere gjennom den menneskelige vitenskapen?

44. Jeg lærte dere den sanne oppfyllelsen av loven, slik at dere skulle forvandle denne verden til et stort tempel hvor man tilber den sanne Gud, hvor menneskets liv skulle være en vedvarende kjærlighetsgave til Faderen, som han skulle elske i hver av sine medmennesker og på denne måten hylle sin Skaper og Mester.

45. Men i dag, da Jeg er kommet tilbake til menneskene – hva finner Jeg der? Løgn og egoisme har erstattet sannheten og nestekjærligheten; stolthet og forfengelighet har erstattet mildhet og ydmykhet; avgudsdyrkelse, fanatisme og uvitenhet har erstattet lyset, opphøyelsen og åndeliggjøringen; grådighet og vanhelligelse hersker der det bare burde være pliktoppfyllelse og rettferdighet; hat og voldsom strid mellom brødre og søstre har erstattet brorskap, fred og kjærlighet.

46. Men Jeg vil komme til Mitt tempel for å jage kjøpmennene bort derfra, slik Jeg gjorde i «Den andre tid» i tempelet i Jerusalem, og vil nok en gang si til dem: «Gjør ikke bønnens hus til en kjøpmannsbod.» Jeg vil lære menneskene, slik at hver og en tjener foran det sanne alteret, slik at de ikke lenger er fanget i villfarelse eller går seg vill av uvitenhet på grunn av de dårlige tolkningene de gir av min lov. (154, 15-20)

47. Mitt eksempel og mine apostlers eksempel ble ikke tatt til etterfølgelse av alle som forsøkte å følge meg. Mange forvandlet seg til herrer i stedet for å være tjenere, fylte sitt hjerte med overlegenhetsfølelse og hovmod og var bare ute etter rikdom, pomp og æresbevisninger. De glemte dermed de fattiges nød og ble likegyldige og følelseløse overfor andres elendighet og lidelse. Derfor går menneskene på jakt etter sannheten fra en trosretning til en annen, derav deres åndelige behov for å skape nye sekter for å søke Meg fritt.

48. De som tidligere ble ansett som helgener og halvguder, blir i dag avvist av et skuffet menneskehet.

49. Menneskene oppsøker ikke lenger skriftefaderen for at han skal frikjenne dem fra deres feiltrinn, fordi de finner det uverdig. Og trusselen om det evige helvetesilden imponerer og skremmer ikke lenger synders hjerte.

50. Ved å utnytte denne åndelige orienteringsløsheten ligger ulven på lur bak hekken.

51. Hver tjener av min guddommelighet og hver representant har til oppgave å skape fred blant menneskene, men det er det motsatte av det de gjør i denne tiden. Hver og en anser seg selv for å være den første, hver og en vil være den sterkeste og glemmer dermed at den eneste sterke, som er Jeg, er i alle.

52. Nå kan dere forstå hvorfor Jeg lovet å komme tilbake i den «andre tiden»; nå forstår dere hvorfor Jeg på nytt underviser dere. For bare Mitt ord kan fjerne åndens mørke bånd, og bare Min kjærlighet er i stand til å frelse dere fra deres synder. (230, 23–28)

53. Min dom vil komme over de alvorlige overtreddene og feilene som er begått mot min lov. Det vil ikke være en eneste feil som ikke vil bli rettet av den fullkomne Mesteren. La dere ikke forvirre: Rett opp feilene deres og døm ikke. Forstå at Jeg aldri straffer dere – dere straffer dere selv.

54. Jeg bringer lys til den som har syndet i uvitenhet, og beveger den som bevisst har syndet til omvendelse, slik at begge med full tillit til min tilgivelse kan gå i gang med å gjøre opp for den begåtte feilen. Dette er den eneste veien til Meg.

55. Tenk over alt dette, dere geistlige som leder menneskene på de ulike trosretningene. Be og før deres egne til åndeliggjøring. Det er nå på tide at dere angrer på deres villfarelser og begynner en kamp mot den menneskelige materialismen, som er død og mørke for sjelen. Til dette skal dere bruke min sannhet, ta mitt ord som våpen og leve i min lære.

56. Jeg har ingen preferanse for den ene eller den andre trosretningen. Ikke jeg skal stå på deres side, men dere må stå på min side. For når dere gjør dette, vil dere ha oppnådd å forene dere alle åndelig. (162, 27–30)

57. Min lære, full av åndelighet, vil spire i hjertet av dette folket, slik at den i fremtiden kan bære frukter av sannhet og liv. Mitt ord vil spre seg over jorden og ikke etterlate noe sted hvor det ikke renses, opplyses og dømmer.

58. Da vil folkeslagene begynne å våkne til det åndelige livet, det sanne og evige, og vil fjerne den ytre og materialistiske delen av sine ulike kultformer for å begrense seg til å vende seg mot essensen av min lov.

59. Menneskeheten vil oppdage den kraften som åndeligheten gir, og vil vende blikket bort fra alt det som har holdt den tilbake i så mange århundrer.

60. Hva nytter det at kristendommens symbol, det vil si korset, finnes i millionvis på jorden, hvis menneskene ikke er velvillige og ikke elsker hverandre?

61. Det ytre har ikke lenger makt over menneskene; det finnes ikke lenger respekt, god tro eller anger over å ha såret noen. Derfor sier Jeg dere at

symbolene og kultformene vil forsvinne, fordi deres tid er forbi, og det vil være den indre tilbedelsen som løfter mennesket opp mot lyset, opphøyer det og fører det til Meg. (280, 63-67)

IV. Loven – kjærlighet til Gud og neste

Kapittel 16 – Den guddommelige loven

Kraften i den guddommelige loven

1. Det er mange mennesker som anser min lære for å være utdatert; men grunnen til dette er at deres materialistiske tankegang ikke tillater dem å oppdage den evige meningen i mine undervisninger.
2. Min lov er uforanderlig. Det er menneskene med sine kulturer, sine sivilisasjoner og sine lover som er forgjengelige, og av alt dette er det bare det som Ånden har bygget opp med sine gjerninger av kjærlighet og barmhjertighet som består. Det er han som etter hver dags gjerning, etter hver prøvelse, når han spør den guddommelige visdomens kilde, skuer den urokkelige klippen i min lov og den alltid åpne boken som inneholder Åndens lære. (104, 31-32)
3. Jeg har overstrålet alle mennesker med mitt lys og dermed åpenbart for dem den eneste eksisterende sannheten; men dere ser jo hvordan hvert menneske og hvert folk på forskjellige måter føler, tenker, tror og tolker.
4. Disse forskjellige tankesettene hos menneskene har forårsaket splittelser, da hvert folk og hver rase følger andre veier og holder andre idealer høyt.
5. Flertallet har fjernet seg fra den lysende og sanne veien, i den tro at oppfyllelsen av den guddommelige loven innebærer overmenneskelige ofre, avkall og anstrengelser, og har foretrukket å stifte egne trossamfunn og sekter, hvis lovoppfyllelse og kultiske handlinger er lettere for dem å følge. På denne måten tror menneskene at de kan stille det begjæret etter lys og opphøyelse som de føler i sin sjel.
6. Mange århundrer og mange tidsaldre har gått uten at menneskene har blitt klar over at oppfyllelsen av min lov ikke er et menneskelig offer, og at de derimot ofrer både kropp og sjel til verden når de bryter mine bud. De har ikke innsett, de har ikke villet forstå, at den som lever etter mitt ord, vil finne den sanne lykken, freden, visdommen og herligheten, som de materialiserte menneskene forestiller seg på så mange forskjellige måter.
7. Den moralske og vitenskapelige verden som omgir dere, er verket av mennesker med materialistiske idealer – av mennesker som bare har strebet

etter menneskehetens materielle forbedring, og Jeg har tillatt dem å utføre sitt verk, å føre det ut til dets ytterste grenser, å kjenne dets konsekvenser og høste dets frukter, slik at de kan trekke erfaringens lys ut av det. I det lyset vil min rettferdighet åpenbare seg, og i den rettferdigheten vil min lov være til stede, som er kjærligheten. (313, 60-64)

8. Hvis Jeg lot dere anvende min lære på deres liv etter deres vilje og ikke etter min – sannelig, Jeg sier dere, dere ville aldri finne veien ut av deres åndelige stillstand og aldri tillate deres sjel dens utvikling, dens utfoldelse og fullkommenhet.

9. Der ser dere menneskene som er blitt sløve i sine religioner, som ikke lenger tar et skritt mot lyset, fordi de ikke har underkastet seg det som den guddommelige loven befaler, men har forsøkt å underkaste loven sin egen vilje ved å fylle den med myter og vranglære.

10. Det har vært nødvendig at mange mennesker i denne tiden frigjorde seg fra enhver religion for å kunne søke Meg med Ånden og utvikle alle de egenskaper, gaver og evner som de føler i sitt innerste vesen. (205, 6-8)

Guds kjærlighetslov i åndsverket

11. Det er deres Gud som taler til dere, min stemme er loven. I dag hører dere det på nytt, uten at det er nødvendig å meisle det i stein, eller at jeg må sende mitt inkarnert ord blant dere. Det er min guddommelige stemme som kommer til deres ånd og åpenbarer for den begynnelsen på en tidsalder hvor mennesket blir rettferdig, forsoner seg med sin Skaper og renser seg, slik det står skrevet. (15, 8)

12. Gjennom Jesus ga jeg dere den fullkomne læren. Betrakt min livsvei som menneske fra fødsel til død, da vil kjærligheten åpenbare seg for dere på en levende og fullkommen måte.

13. Jeg krever ikke av dere at dere skal være som Jesus, for i ham var det noe dere ikke kan oppnå: å være fullkommen som menneske, da Den som var i ham, var Gud selv i begrenset form. Men jeg sier dere likevel at dere skal etterligne ham.

14. Min evige lov har alltid talt til dere om denne kjærligheten. Jeg sa til dere i de første tider: «Du skal elske Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel», og «Elsk din neste som deg selv.»

15. Senere ga Jeg dere disse inspirerende ordene: «Elsk deres brødre og søstre, slik Faderen har elsket dere»; «Elsk hverandre».

16. I denne tiden har Jeg åpenbart for dere at dere skal elske Gud mer enn alt det skapte, at dere skal elske Gud i alt som eksisterer og alt som eksisterer i Gud, at dere skal vise barmhjertighet og igjen barmhjertighet mot deres medmennesker, slik at dere kan se Faderen i all hans herlighet; for barmhjertighet er kjærlighet. (167, 15-19)

17. Jeg sier ikke engang til dere at denne åndslæren vil bli verdensreligionen; for jeg har aldri overbrakt religion, men lov. Jeg nøyer meg med å si dere at loven som skal seire på jorden og ha varig gyldighet på den for å opplyse menneskenes tilværelse, vil være kjærlighetens lov, som jeg har forklart dere i min lære, slik at dere fullt ut kan forstå den.

18. Menneskeheten vil fortsatt utføre mange falske gjerninger av kjærlighet og velgjørenhet, inntil den lærer å elske og utøve sann kjærlighetshandling, og mange vil fortsatt måtte vandre fra trosretning til trosretning, inntil deres ånd løfter seg til høyere erkjennelse og de endelig forstår at den eneste loven, den universelle og evige læren fra Ånden, er kjærlighetens, som alle vil nå frem til.

19. Alle religioner vil forsvinne, og det eneste som vil være igjen, er lyset fra Guds tempel, som stråler både innenfor og utenfor mennesket – tempelet hvor dere alle vil utøve en eneste kult av lydighet, kjærlighet, tro og god vilje. (12, 63-65)

Brudd på de guddommelige lovene og konsekvensene av dette

20. På denne høytidelige minnedagen spør Jeg dere: Hva har dere gjort med loven som Jeg sendte til menneskeheten gjennom Moses? Ble disse budene kanskje bare gitt til menneskene på den tiden?

21. I sannhet sier Jeg dere at det velsignede frøet ikke er i menneskenes hjerter, fordi de verken elsker Meg eller elsker hverandre; de ærer ikke sine foreldre, og de respekterer ikke andres eiendom; tvert imot tar de hverandres liv, bryter ekteskapet og bringer skam over seg selv.

22. Hører dere ikke løgnen fra alle lepper? Har dere ikke blitt klar over hvordan et folk berøver et annet folket freden? Og likevel sier menneskeheten at den kjenner min lov. Hva ville det bli av menneskene hvis de fullstendig glemte mine bud? (15, 1-3)

23. I den «andre tiden», da Jesus kom inn i Jerusalem, fant han at tempelet, det stedet som var viet til bønn og gudsdyrkelse, var blitt forvandlet til en markeds plass, og Mesteren kastet i full iver ut dem som vanhelliget det på denne måten, og sa til dem: «Min Fars hus er ikke en markeds plass.» Disse var mindre skyldige enn de som var betrodd å lede menneskenes ånd i oppfyllelsen av Guds lov. Prestene hadde forvandlet tempelet til et sted hvor ærgriskhet og praktsyke hersket, og dette herredømmet ble ødelagt.

24. I dag har Jeg ikke brukt pisk for å straffe dem som vanhelliget Min lov. Jeg har imidlertid tillatt at konsekvensene av deres egne overtredelser gjør seg gjeldende i menneskene, slik at de kan tolke meningen med dem og forstå at Min lov er urokkelig og uforanderlig. Jeg har vist mennesket veien, den rette veien, og når det fjerner seg fra den, utsettes det for straffene i en rettfærdig lov, for i den kommer min kjærlighet til uttrykk. (41, 55-56)

25. Jeg vil gjenreise mitt tempel – et tempel uten murer og tårn, for det er i menneskenes hjerter.

26. Babels tårn splitter fortsatt menneskeheten, men dets fundamenter vil bli ødelagt i menneskenes hjerter.

27. Avgudsdyrkelsen og den religiøse fanatismen har også reist sine høye tårn, men de er skjøre og må rase sammen.

28. Sannelig, Jeg sier dere: Mine lover – både de guddommelige og de menneskelige – er hellige, og de selv vil dømme verden.

29. Menneskeheten anser seg ikke for å være avgudsdyrkende, men sannelig, Jeg sier dere, den tilber fremdeles det gylne kalvet! (122, 57)

30. Kaoset er tilbake, fordi det ikke finnes noen dyd, og der det ikke finnes noen dyd, kan det ikke finnes noen sannhet. Årsaken til dette er ikke at loven som Faderen overga til Moses, ikke har noen kraft, og heller ikke at Jesu lære bare er anvendelig på fortiden. Begge er i sitt åndelige innhold evige lover. Men erkjenn at de er som en kilde, hvor ingen blir tvunget til å drikke vannet, men at hver og en som nærmer seg denne kilden av kjærlighet, gjør det av egen fri vilje. (144, 56)

31. Tolk min undervisning riktig; tro ikke at min Ånd kan ha glede av å se deres lidelser på jorden, eller at Jeg kommer for å ta fra dere alt som gir dere glede, for å glede Meg over det. Jeg kommer for at dere skal anerkjenne og respektere mine lover, for de er verdige deres respekt og oppmerksomhet, fordi de gir dere lykke når dere adlyder dem.

32. Jeg lærte dere å gi Gud det som tilhører Gud, og «keiseren» det som tilhører «keiseren»; men for dagens mennesker finnes det bare «keiseren», og de har ingenting å gi til sin Herre. Hvis dere i det minste bare ga verden det nødvendige, ville deres lidelser være mindre. Men «keiseren», som dere lar bestemme over deres gjerninger, har diktert dere meningsløse lover, gjort dere til slaver og tar livet av dere uten å gi dere noe som helst i gjengjeld.

33. Tenk på hvor annerledes min lov er, som verken binder kroppen eller sjelen. Den overtaler dere bare kjærlig og leder dere full av godhet. Den gir dere alt uten egennytte og egoisme, og den belønner og gjengjelder dere alt i løpet av tiden. (155, 14-16)

Oppfyllelsen av den høyeste loven

34. Når Herren sa til dere: «Du skal elske Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel, og din neste som deg selv», og hvis Mesteren forkynnte dere kjærlighetens lære, så sier denne åndelige stemmen, som stammer fra samme kilde, at dere skal holde fast ved kjærlighetsloven, fordi den har en kraft som ikke engang verdens største hærer besitter, og at dens erobringer vil være sikre og varige, fordi alt dere bygger på kjærlighetens grunnvoll, vil ha evig liv. (293, 214 67)

35. Jeg viser dere sjelens sanne liv, slik at dere ikke skal leve under uberettigede trusler og ikke bare oppfylle min lov av frykt for straff, som de har fortalt dere om, de som ikke har forstått å tolke mitt ord riktig.

36. Forstå min lov, den er ikke komplisert eller vanskelig å forstå. Ingen som kjenner den og følger den, vil bli til skamme, og han gir heller ikke rom for falske ord eller spådommer, feilaktige forestillinger eller dårlige tolkninger.

37. Min lov er enkel, den viser alltid veien dere skal følge. Stol på Meg, Jeg er veien som vil føre dere til den hvite, strålende byen, til det lovede land som holder sine porter åpne i forventning om deres ankomst. (32, 9)

38. Når vil dere endelig bli overbevist om at dere bare kan finne helse, lykke og liv ved å oppfylle min lov?

39. Dere erkjenner at det i det materielle livet finnes prinsipper som dere må tilpasse dere for å kunne overleve. Men dere har glemt at det også i det åndelige finnes prinsipper som må respekteres, slik at mennesket kan få del i kilden til det evige liv, som finnes i det guddommelige. (188, 62)

40. Husk at Jeg alene er deres frelse. I fortiden, i nåtiden og i fremtiden var, er og vil min lov være veien og veiviseren for deres sjeler.

41. Velsignet være de som stoler på min lov, for de vil aldri gå seg vill ved veikryssene. De vil komme til det lovede land og syng seierssangen. (225, 31-32)

42. Jeg vet at jo større deres innsikt blir, desto større vil deres kjærlighet til Meg være.

43. Når Jeg sier til dere: «Elsk Meg» – vet dere hva Jeg vil si dere med det? Elsk sannheten, elsk det gode, elsk lyset, elsk hverandre, elsk det sanne livet. (297, 57-58)

44. Jeg vil at dere skal elske hverandre slik Jeg elsker dere, og også dere selv. For Jeg har ikke bare betrodd dere ledelsen og veiledningen av et bestemt antall mennesker, men den første plikten dere har overfor Meg, er å ta vare på dere selv. Dere skal elske dere selv, i erkjennelsen av at dere er det levende avbildet av deres Skaper. (133, 72)

45. Oppdraget som Jeg har betrodd Mitt folk på jorden, er stort og svært delikat. Derfor har Jeg oppsøkt det i hver tidsalder for å inspirere det med Mitt ord og åpenbare litt mer av lovens innhold for det.

46. Loven om kjærlighet, godhet og rettferdighet har vært den åndelige arven jeg har brakt dem til alle tider. Fra leksjon til leksjon har jeg ledet menneskeheten til forståelsen av at loven kan oppsummeres i ett eneste bud: kjærlighetens bud. Elsk Faderen, som er livets opphav, elsk medmennesket, som er en del av Faderen, elsk alt det Herren har skapt og ordnet.

47. Kjærligheten er grunnlaget, opprinnelsen og frøet til visdom, storhet, kraft, opphøyelse og liv. Dette er den sanne veien som Skaperen har staket ut for sjelen, slik at den fra trinn til trinn og fra hjemsted til hjemsted kan føle stadig større nærhet til Meg.

48. Hvis mennesket fra tidens begynnelse hadde gjort den åndelige kjærligheten til en gudstjeneste, i stedet for å forfalle til avgudsdyrkelse og religiøs fanatisme, ville denne verden, som i dag er blitt en tåredal på grunn av menneskenes frykt og elendighet, et fredens dal, hvor sjelene ville opparbeide seg fortjenester for etter dette livet å nå de åndelige hjemsteder som sjelen skal gå inn i på sin vei oppover. (184, 35-38)

Kapittel 17 – Den nye måten å tilbe Gud på

Utviklingen av tilbedelsesformene

1. Hvor langsomt går menneskeheten mot fullkommenhet i sin gudsdyrkelse!
2. Hver gang Jeg kommer til dere med en ny leksjon, virker den for dere altfor langt foran deres utviklingsstadium. Men forstå at Jeg stiller en tidsalder til disposisjon for dere, slik at dere, så lenge den varer, kan forstå den og ta den inn i deres liv. (99, 30-31)
3. Dyreofrene dere brakte på Jehovas alter, ble godtatt av Ham. Men det var ikke den beste måten å løfte deres ånd opp til Herren på. Da kom Jeg til dere som Jesus for å lære dere det guddommelige budet som sier: Elsk hverandre.
4. Nå sier Jeg dere at læresetningene Jeg forkynnte dere i den «andre tid» gjennom Jesu gjerninger, den ene gangen er blitt forandret og den andre gangen feiltolket. Derfor er Jeg kommet, slik Jeg forkyndte dere, for å belyse Min sannhet. Mitt offer den gang forhindret mange dyreofringer, og Jeg lærte dere en fullkommenere tilbedelse av Gud.
5. Min nye åpenbaring i denne tiden vil føre til at menneskeheten forstår at dere ikke må bruke de symbolske kultformene uten først å tolke deres betydning, da de bare er en symbolsk fremstilling av mine læresetninger. (74, 28)
6. Bønnen er det åndelige middel som Jeg har inspirert mennesket til for å ha en dialog med Min guddommelighet. Derfor har den fra begynnelsen av manifestert seg i dere som en lengsel, som et behov i sjelen, som et tilfluktssted i prøvelsens stunder.
7. Den som ikke kjenner den sanne bønnen, kjenner ikke de velsignelsene den medfører, kjenner ikke kilden til helse og velsignelser som ligger i den. Han føler riktignok impulsen til å nærme seg Meg, til å snakke med Meg og fremføre sine anliggender for Meg; men da han mangler åndelighet, virker offergaven, å bare rette tankene oppover, så fattig for ham at han straks ser seg om etter noe materielt å bringe til Meg, fordi han mener at han dermed ærer Meg bedre.
8. På denne måten har menneskene forfalt til avgudsdyrkelse, fanatisme, ritualer og ytre kulter, hvorved de har kvalt sine sjeler og berøvet dem den velsignede friheten til å be direkte til sin Far. Bare når smerten er veldig sterk,

når lidelsen når grensene for menneskelige krefter, frigjør sjelen seg, glemmer formaliteter og styrter sine avguder for å reise seg og rope fra sitt innerste hjerte: «Min Far, min Gud!»

9. Ser dere hvordan folkeslagene i denne materialismens tid er opptatt med å føre krig mot hverandre? Men Jeg sier dere at mange mennesker der, midt i disse krigshendelsene, har oppdaget bønnens hemmelighet – den bønne som springer ut av hjertet og når Meg som et presserende rop om hjelp, som en klage, som en bønnfull anmodning.

10. Da de så opplevde det mirakelet de hadde bedt om på sin vei, visste de at det ikke finnes noen annen måte å snakke med Gud på enn i sjelenes språk. (261, 22-24, 27)

Skinnbønner uten hengivenhet og tro

11. O Mine barn av alle trosbekjennelser, drep ikke sjelens edleste følelser, og prøv heller ikke å forene dere med ytre skikker og kulter.

12. Se: Når en mor ikke har noe materielt å tilby sitt elskede, lille barn, trykker hun det til sitt hjerte, velsigner det med all sin kjærlighet, dekker det med kyss, ser kjærlig på det, bader det med sine tårer; men aldri prøver hun å bedra det med tomme kjærlighetsgester.

13. Hvordan kommer dere på den tanken at Jeg, den guddommelige Mester, godkjenner at dere nøyer dere med kultiske handlinger som er blottet for enhver åndelig verdi, enhver sannhet og kjærlighet, og som dere forsøker å bedra deres sjel med ved å få den til å tro at den har nærhet seg, når den i virkeligheten blir stadig mer uvitende om sannheten? (21, 20-21)

14. Bønne er en nåde som Gud har gitt mennesket, for at den skal tjene som en veiviser for å stige opp (åndelig), som et våpen for å forsvare seg, som en bok for å lære seg selv, og som en balsam for å helbrede seg selv og bli frisk fra enhver sykdom.

15. Den sanne bønne har forsvunnet fra jorden; menneskene ber ikke lenger, og når de prøver å gjøre det, gjør de det med leppene i stedet for å tale til Meg med sjelen, og bruker tomme ord, ritualer og forstilling. Hvordan kan menneskene forvente å se mirakler når de bruker former og praksiser som Jesus ikke lærte?

16. Det er nødvendig at den sanne bønne vender tilbake blant menneskene, og det er Jeg som lærer dere den på nytt. (39, 12-14)

17. Lær å be, få deres medmennesker til å forstå at det er deres ånd som skal føre en samtale med sin Skaper, slik at de innser at deres bønner nesten alltid er kroppens rop, uttrykk for frykt, bevis på deres mangel på tro, deres opprør eller deres mistillit til Meg.

18. Gjør det klart for deres medmennesker at de ikke trenger å tukte eller piske kroppen sin for å bevege Min Ånd, for å vekke Min medfølelse eller Min

barmhjertighet. De som påfører seg fysiske lidelser og bot, gjør dette fordi de ikke har den minste anelse om hvilke offergaver som er de mest behagelige for Meg, og heller ikke har noen forestilling om Min kjærlighet og deres Fars barmhjertighet.

19. Tror dere at det kreves tårer i øynene deres og smerte i hjertene deres for at Jeg skal forbarme meg over dere? Dette ville bety å tilskrive Meg hardhet, følelseskulde, likegyldighet og egoisme. Kan dere forestille dere disse feilene hos den Gud dere elsker?

20. Hvor lite har dere anstrengt dere for å lære Meg å kjenne! Årsaken til dette er at dere ikke har trent opp forstanden deres til å tenke i samklang med Ånden. (278, 17-20)

21. La i dag jorden ligge bak dere for noen øyeblikk og kom til meg i ånden.

22. I mange århundrer har menneskene bommet på den rette måten å be på, og derfor har de verken blitt styrket eller fått sin livsvei opplyst av min kjærlighet, da de har bedt ved hjelp av sansene og ikke med sin ånd.

23. Avgudsdyrkelsen, som mennesket er så tilbøyelig til, har vært som et gift som har hindret det i å nyte de åndelige gledene ved den indre bønningen.

24. Hvor mye elendighet har menneskene dratt med seg, bare fordi de ikke forstod å be! Og dette er bare naturlig, disipler. For hvilken åndelig styrke kan et menneskelig vesen ha for å bestå livets fristelser, når det ikke har noe å nærme seg livskilden med, som eksisterer i min Ånd? Det søker Meg i avgrunnene, i skyggene, selv om det kunne reise seg for å finne Meg på toppene, i lyset.

25. Å, hvis bare menneskene i denne tiden forsto bønnens kraft – hvor mange overmenneskelige gjerninger ville de da utrette! Men de lever i en epoke av materialisme, hvor de selv prøver å materialisere det guddommelige for å kunne berøre og se det. (282, 61-64)

Den sanne bønningen

26. Jeg velsigner dem som ber. Jo mer åndelig deres bønn er, desto større er den freden jeg lar dem føle.

27. Dette kan dere lett forklare dere; for den som, for å be, er avhengig av å knele foran bilder eller gjenstander for å føle det guddommeliges nærvær, vil ikke kunne oppleve den åndelige følelsen av Faderens nærvær i sitt hjerte.

28. «Salige er de som tror uten å se», sa Jeg en gang, og nå sier Jeg det på nytt; for den som lukker øynene for verdens ting, åpner dem for det åndelige, og den som har tro på Min åndelige nærvær, må føle det og glede seg over det.

29. Når vil jordens mennesker slutte å nekte sin ånd gleden ved å føle Meg i sitt hjerte gjennom direkte bønn eller – som er det samme – gjennom bønn fra ånd til ånd? Da, når Mitt lys opplyser menneskenes liv, de kjenner sannheten og forstår sine feil.

30. Nå er den rette tiden for å be og meditere; men med bønner som er fri for fanatisme og avgudsdyrkelse, og med rolig og dyp ettertanke over mitt guddommelige ord.

31. Alle tider og alle steder kan være egnet til å be og meditere. Aldri har jeg i mine undervisninger sagt til dere at det finnes steder eller øyeblikk som er spesielt beregnet på dette. Hvorfor i all verden oppsøke bestemte steder for å be, når deres ånd er større enn den verden dere bor i? Hvorfor begrense Meg til bilder og så begrensede steder, når Jeg jo er uendelig?

32. Den alvorligste årsaken til menneskenes åndelige fattigdom og deres jordiske skjebneslag er deres ufullkomne måte å be på, og derfor sier Jeg dere at denne erkjennelsen må nå hele menneskeheten. (279, 2-7)

33. Dere ber ikke alltid med den samme indre samling, derfor opplever dere heller ikke alltid den samme freden eller den samme inspirasjonen.

34. Det finnes anledninger hvor dere er inspirerte og tankene løftes; og det finnes andre hvor dere forblir fullstendig apatiske. Hvordan vil dere da motta mine budskap på samme måte? Dere må oppdra deres sinn og selv deres kropp til å samarbeide med Ånden i bønnens øyeblikk.

35. Ånden er alltid klar til å forene seg med Meg; men den trenger at kroppen er i god form for å kunne løfte seg i disse øyeblikkene og frigjøre seg fra alt som omgir den i det jordiske livet.

36. Strev etter å oppnå den sanne bønnen; for den som forstår å be, bærer i seg nøkkelen til fred, helse, håp, åndelig kraft og evig liv.

37. Det usynlige skjoldet i min lov vil beskytte ham mot forfølgelse og farer. I sin munn vil han bære et usynlig sverd for å slå ned alle motstandere som står i veien for ham. Et fyrtårn vil lyse opp hans vei midt i stormene. Et mirakel vil alltid være tilgjengelig for ham når han trenger det, enten det er for ham selv eller til beste for hans medmennesker.

38. Be, utøv denne høye åndsgaven, for det vil være denne kraften som beveger livet til fremtidens mennesker – de menneskene som allerede i kjødet vil oppnå forbindelsen mellom deres ånd og min ånd.

39. Familiefedrene vil gjennom bønnen motta inspirasjon til å lede sine barn.

40. De syke vil motta helse ved hjelp av bønnen. De styrende vil løse sine store problemer ved å søke lyset i bønnen, og forskeren vil på samme måte motta åpenbaringene gjennom bønnens gave. (40, 40-47)

41. Læringer: I den «andre tid» spurte apostlene Mine Meg hvordan de skulle be, og Jeg lærte dem den fullkomne bønnen, som dere kaller «Fader vår».

42. Nå sier Jeg dere: La dere inspirere av denne bønnen, av dens innhold, av dens ydmykhet og av dens tro, slik at deres ånd kan føre en dialog med Min. For da vil det ikke lenger være de fysiske leppene som uttaler de velsignede ordene, men ånden som taler til Meg på sitt eget språk. (136, 64)

43. Pass på at det ikke bare er leppene deres som kaller Meg «Far», for mange av dere pleier å gjøre dette mekanisk. Jeg vil at når dere sier: «Vår Far, som er i himmelen, helliget være ditt navn», skal denne bønnen komme fra dypet av hjertet, og at dere skal tenke over hver setning, slik at dere etterpå er inspirert og i fullkommen fellesskap med Meg.

44. Jeg har lært dere den mektige, fullkomne bønnen som virkelig bringer barnet nærmere Faderen. Når dere uttaler ordet «Far» med inderlighet og ærbødighet, med opphøyelse og kjærlighet, med tro og håp, forsvinner avstandene, rommet forsvinner, for i dette øyeblikket av samtale fra ånd til ånd er verken Gud fjernt fra dere, eller er dere fjernt fra Ham. Be slik, og dere vil i deres hjerter med fulle hender motta min kjærlighets velsignelse. (166, 52-53)

De fire aspektene ved den fullkomne bønnen

45. Kjemp, kjemp for å oppnå sjelslig fullkommenhet. Jeg har vist dere veien for å nå dette målet. Jeg har betrodd dere bønnen som det «våpen» som er overlegen ethvert materielt våpen, for å forsvare dere mot forræderi på livets vei. Men det beste våpenet vil dere ha når dere oppfyller min lov.

46. Hva består bønnen av? Bønnen er bønn, forbønn, tilbedelse og åndelig kontemplasjon. Alle dens deler er nødvendige, og det ene springer ut av det andre. For i sannhet sier Jeg dere: Bønnen består i at mennesket ber Meg om at Jeg skal oppfylle dets ønsker, tilfredsstille dets lengsler – det som det anser som det viktigste og mest helbredende i sitt liv. Og sannelig, Jeg sier dere, mine barn, Faderen hører bønnen og gir hver og en det han trenger mest, når det er til hans beste. Men vakt dere for å be om noe som strider mot deres sjels frelse. For de som bare ber om materielle goder, om kroppslige nytelser og forgjengelig makt, ber om å legge sin sjel i lenker.

47. De fysiske gledene fører bare lidelse med seg – ikke bare i denne verden, men også etter overgangen til den åndelige verden; for selv dit kan innflytelsen fra disse fysiske begjærene nå; og fordi sjelen ikke kan frigjøre seg fra dem, vil den fortsatt bli plaget av disse lengslene og ønske å vende tilbake til jorden igjen og igjen for å reinkarneres og fortsette å leve materielt. Derfor, mine barn, be bare om det dere virkelig trenger til deres sjels beste.

48. Den andre formen for bønn, forbønnen, springer ut av kjærligheten til neste, den kjærligheten som Jeg lærte dere som Mester da Jeg kom til denne verden. Be for deres nære og fjerne brødre og søstre, for dem som i de forskjellige nasjonene lider under krigens følger, som må tåle tyranni fra denne verdens forgjengelige herskere.

49. Forbered dere, o mine barn, be for deres medmennesker, men også i denne forbønnen må dere forstå å be, for det som er viktig, er sjelen. Hvis en bror, foreldrene deres eller barna deres er syke, så be for dem, men insister ikke på at de skal forbli i dette livet, hvis dette ikke er det sjelen trenger. Be heller om at

denne sjelen må bli fri, at den må renses i sine lidelser, at smerten må fremme den sjelslige oppadgående utviklingen. Derfor har Mesteren allerede i den «Andre Tiden» lært dere å si: «Fader, din vilje skje.» For Faderen vet bedre enn noen av sine barn hva sjelen trenger.

50. Den tredje formen for bønn, tilbedelsen av den guddommelige Ånd, betyr tilbedelse av alt som er fullkomment; for gjennom denne formen for bønn kan dere forene dere med fullkommenheten, med den kjærligheten som omfatter hele universet. I tilbedelsen kan dere finne det fullkomne nivået som dere alle må nå, og tilbedelsen fører dere videre til åndelig kontemplasjon, som sammen med tilbedelsen bringer dere til forening med den guddommelige Ånd, kilden til evig liv – kilden som dag for dag gir dere kraft til å nå Faderens rike.

51. Slik skal dere be: fra bønnen om hjelp til den åndelige kontemplasjonen. Dette vil gi dere kraft.

52. Når dere da er godt forberedt, skal dere ikke bare kjempe for dere selv, men også for å hjelpe deres medmennesker til å gå denne veien. For dere kan ikke oppnå deres sjels frelse for dere selv alene, men må kjempe for å oppnå hele menneskehetens frelse. (358, 10-17)

Den spontane hjertebønne uten ord

53. Folk, her er Den Hellige Ånds stemme, Guds åndelige åpenbaring gjennom deres forstandsevne, som ikke åpenbarer noen ny lov eller noen ny lære for dere, men en ny, mer fremskrittlig, mer åndelig og mer fullkommen måte å komme i kontakt med Faderen på, å ta imot Ham og å tilbe Ham. (293, 66)

54. Hvor mange er det ikke som hører mitt ord, som har blitt store tolkere av det, og likevel er de ikke de beste praktiserende disiplene av min lære, de oppfyller ikke det guddommelige budet som sier til dere: «Elsk hverandre.»

55. Se derimot hvor lett den forvandles som praktisk anvendte bare et atom av min undervisning. Vil dere ha et eksempel på dette?

56. Det var en som hele livet gjennom sa til Meg i ordbønner at han elsket Meg – bønner som andre hadde formulert, som han ikke engang forsto, fordi de besto av ord hvis betydning han ikke kjente. Men snart forstod han hvordan den sanne måten å be på var, og ved å legge sine gamle vaner til side, konsentrerte han seg om det innerste i sin sjel, sendte sine tanker opp til Gud, og for første gang følte han Hans nærvær.

57. Han visste ikke hva han skulle si til sin Herre, brystet hans begynte å hulke og øynene hans å felle tårer. I sinnet hans formet det seg bare én setning, som lød: «Min Far, hva kan jeg si til Deg, når jeg jo ikke forstår å snakke med Deg?»

58. Men de tårene, de hulken, den indre fryd og selv hans forvirring talte til Faderen på et så vakkert språk som dere aldri vil kunne finne i deres menneskelige språk eller i deres bøker.

59. Den stammingen hos mennesket som begynner å be åndelig til sin Herre, ligner de første ordene fra små barn, som er en fryd og en glede for foreldrene, fordi de hører de første ytringene fra et vesen som begynner å reise seg til liv. (281, 22-24)

60. Den høyere utviklede sjelen vet at det menneskelige ordet forringer og forminsker uttrykket for den åndelige tanken. Derfor lar den de materielle leppene tie for å heve seg opp og i det språket som bare Gud kjenner, uttale det mysterium som den bærer skjult i sitt innerste vesen. (11, 69)

61. Hvor mye glede gir dere min Ånd når Jeg ser at dere løfter tankene opp i søken etter deres Far. Jeg lar dere føle min nærvær og oversvømmer dere med fred.

62. Søk meg, snakk med meg, bry dere ikke om at tankene deres er for klossete til å uttrykke deres bønn; jeg vil forstå dem. Snakk til meg med den tilliten man snakker til sin far med. Betro meg deres klager, slik dere ville gjort med deres beste venn. Spør meg om det dere ikke vet, alt det som er ukjent for dere, og jeg vil tale til dere med Mesterens ord. Men be, så dere i det velsignede øyeblikket, når deres ånd løfter seg opp til meg, mottar det lyset, den kraften, den velsignelsen og den freden som deres Far skjenker dere. (36, 15)

63. Fortell Meg i stillhet om deres lidelser, betro Meg deres lengsler. Selv om Jeg vet alt, ønsker Jeg at dere gradvis skal lære å formulere deres egen bønn, inntil dere er klare til å utøve den fullkomne samtalen mellom deres ånd og Faderen. (110, 31)

64. Bønnen kan være lang eller kort, avhengig av hva som trengs. Dere kan, hvis dere ønsker det, tilbringe hele timer i denne åndelige fryd, så lenge kroppen ikke blir utmattet eller ingen andre plikter krever deres oppmerksomhet. Og den kan være så kort at den begrenser seg til et sekund, når dere blir utsatt for en prøvelse som plutselig har overrasket dere.

65. Det er ikke ordene som deres forstand forsøker å forme bønnen med, som når Meg, men kjærligheten, troen eller nøden som dere viser foran Meg. Derfor sier Jeg dere at det vil være tilfeller hvor bønnen deres bare varer et sekund, fordi det ikke vil være tid til å formulere tanker, setninger eller ideer slik dere er vant til.

66. Overalt kan dere påkalle Meg, for for Meg er stedet likegyldig, da det Jeg søker, er deres ånd. (40, 36-38)

67. Da en kvinne i den «andre tid» spurte Jesus om Jerusalem var stedet hvor hun skulle tilbe Gud, svarte Mesteren henne: «Tiden kommer da verken Jerusalem eller noe annet sted er det rette stedet å tilbe Gud, for Han skal tilbes i Ånd og Sannhet», det vil si fra ånd til ånd.

68. Da mine disipler ba meg om å lære dem å be, ga jeg dem som forbilde den bønnen dere kaller «Fadervår», og dermed gjorde jeg det klart for dem at den sanne, fullkomne bønn er den som, i likhet med Jesu, kommer spontant fra

hjertet og stiger opp til Faderen. Den skal inneholde lydighet, ydmykhet, syndsbekjennelse, takknemlighet, tro, håp og tilbedelse. (162, 23-24)

Den daglige bønnen

69. Elskede disipler: Øv dere daglig i den åndelige bønnen og legg all deres gode vilje i å fullkomme dere.

70. Tenk på dette: Foruten at dere kommer i et inderlig fellesskap med deres Mester og opplever en uendelig fred i disse øyeblikkene, er det for dere den beste anledningen til å motta mine guddommelige inspirasjoner. I dem vil dere finne forklaringen på alt det dere ikke har forstått eller har misforstått. Dere vil finne veien til å forebygge enhver fare, løse et problem, fjerne en uklarhet. I den velsignede timen med åndelig samtale vil alle sansene deres bli opplyst, og dere vil føle dere mer villige og tilbøyelige til å gjøre det gode. (308, 1)

71. Unnlatt ikke å be, selv om det er så kort at det ikke varer lenger enn fem minutter; men underkast dere i det en nøye granskning i lyset av deres samvittighet, slik at dere holder øye med deres handlinger og vet hva dere må forbedre.

72. Hvis dere skulle miste tidsbegrepet når dere løftes opp i bønn, vil det være et tegn på åndeliggjøring, da dere, om enn bare for noen øyeblikk, har vært i stand til å tre ut av tiden – den tiden som materialismens slaver bare begjærer for sine fornøyelser eller for å øke sin formue.

73. Den som daglig prøver seg selv, vil forbedre sin måte å tenke, leve, tale og føle på. (12, 30-32)

74. Jeg har lært dere at man oppnår visdom gjennom bønn; men derfor vil Jeg ikke at dere skal forlenge bønnene deres. Jeg har bedt dere om en bønn på fem minutter, og med det mener jeg at dere skal be kort, slik at dere i disse øyeblikkene virkelig overgir dere til deres Far; men resten av tiden skal dere vie til deres åndelige og materielle plikter overfor deres medmennesker. (78, 52)

75. Jeg lærer dere nå en bestemt måte å forberede dere på, slik at alle deres daglige gjerninger blir inspirert av edle følelser, og slik at prøvelser og vanskeligheter ikke hindrer dere eller får dere til å vike tilbake: Når dere åpner øynene for lyset fra en ny dag, så be, nær dere Meg gjennom tankene, legg deretter opp dagsplanen deres, inspirert av Mitt lys, og reise dere nå til livets kamp. Ta dere for å være sterke og ikke et eneste øyeblikk bryte med lydigheten og troen.

76. Sannelig, Jeg sier dere: Snart vil deres standhaftighet og resultatet av deres gjerninger forbløffe dere. (262, 7-8)

Hviledagen som en dag for selvrefleksjon

77. Allerede i den «første tid» lærte Jeg dere å vie den syvende dagen til Meg. Siden mennesket i seks dager viet seg til å oppfylle sine verdslige plikter, var det

bare rett og rimelig at det i det minste viet én dag til sin Herres tjeneste. Jeg krevde ikke av ham at han skulle vie den første dagen til Meg, men den siste, slik at han i den kunne hvile fra sine anstrengelser og vie seg til åndelig kontemplasjon, slik at han kunne gi sin sjel anledning til å nærme seg sin Far og tale med ham gjennom bønn.

78. Hviledagen ble innført for at mennesket, ved å glemme den harde jordiske livskampen – om så bare for en kort stund – skulle gi sin samvittighet muligheten til å tale til ham, minne ham om loven, og for at han skulle granske seg selv, angre sine feiltrinn og i sitt hjerte fatte edle beslutninger om omvendelse.

79. Sabbaten var den dagen som tidligere var viet til hvile, bønn og studiet av loven. Men i sin overholdelse av tradisjonen glemte folket de broderlige følelsene overfor medmenneskene og de åndelige pliktene det hadde overfor sine nærmeste.

80. Tiden gikk, menneskeheten utviklet seg åndelig, og Kristus kom for å lære dere at dere også på hviledagene skal utøve aktiv nestekjærlighet og gjøre alle gode gjerninger.

81. Jesus ønsket dermed å fortelle dere at selv om en dag er viet til ettertanke og fysisk hvile, skal dere forstå at verken dag eller time kunne forutbestemmes for å oppfylle Åndens misjon.

82. Selv om Mesteren har talt til dere med største klarhet, har menneskene veket fra dette, og hver og en har valgt den dagen som passet ham best. Mens noen derfor fortsatt holdt fast ved sabbaten som den dag som er viet til hvile, valgte andre søndagen for å feire sine gudstjenester.

83. I dag taler Jeg igjen til dere, og Mine læresetninger gir dere ny innsikt. Dere har gjennomlevd mange erfaringer og utviklet dere . I dag er det ikke av betydning hvilken dag dere vier til hvile fra de jordiske byrdene, men det er viktig at dere vet at dere alle dager skal vandre på den veien Jeg har staket ut for dere. Forstå at det ikke finnes noen fastsatt tid for deres bønn, for enhver tid på dagen er egnet til å be og utøve min lære til beste for deres medmennesker. (166, 31-35)

Be, så skal dere få

84. Dere bærer alle et sår i hjertet. Hvem kunne trenge inn i deres indre som Jeg? Jeg kjenner deres lidelse, deres sorg og nedstemthet i møte med så stor urettferdighet og utakknemlighet som hersker i deres verden. Jeg kjenner til utmattelsen hos dem som lenge har levd og slitt på jorden, og hvis tilværelse er som en tung byrde for dem. Jeg kjenner til tomheten hos dem som er blitt forlatt i dette livet. Til dere alle sier Jeg: «Be, så skal dere få»; for Jeg er kommet for å gi dere det dere trenger av Meg, det være seg selskap, sjelefred, helbredelse, oppgaver eller lys. (262, 72)

85. Frykt ikke elendigheten, den er bare forbigående, og i den skal dere be og ta Hiobs tålmodighet til forbilde. Overfloden vil vende tilbake, og da vil dere ikke ha ord nok til å takke Meg.

86. Når sykdom en gang tynger dere, o velsignede syke, så fortvil ikke; deres ånd er ikke syk. Løft dere opp til Meg i bønn, og deres tro og deres åndelighet vil gi dere kroppens helse tilbake. Be på den måten Jeg har lært dere: åndelig. (81, 43-44)

87. Be i prøvelsens øyeblikk en kort, men oppriktig og inderlig bønn, og dere vil føle dere trøstet; og når dere når frem til å være i harmoni med deres Herre, vil Jeg kunne si til dere at Min vilje er deres og deres vilje er Min. (35, 7)

88. Be, men la deres bønn være bestemt av deres daglige planer og gjerninger; dette vil være deres beste bønn. Men hvis dere ønsker å rette en tanke mot Meg for å uttrykke en bønn med den, så si bare til Meg: «Far, din vilje skje med meg.» Dermed vil dere be om enda mer enn dere kan forstå og håpe på, og denne enkle setningen, denne tanken, vil forenkle det «Fadervår» som dere ba Meg om i en annen tid, enda mer.

89. Dermed har dere bønnen som ber om alt og som vil tale best for dere. Men det er ikke leppene deres som skal si det, men hjertet deres som skal føle det; for å si er ikke det samme som å føle, og når dere føler det, trenger dere ikke å si det til Meg. Jeg vet å høre Åndens stemme og forstår dens språk. Finnes det en større glede for dere enn å vite dette? Eller tror dere kanskje at Jeg er avhengig av at dere forteller Meg hva Jeg må gjøre? (247, 52-54)

90. Jeg har lært dere å be for andre og å be; men Jeg lytter også til dere når dere ber for dere selv. Jeg tar imot denne bønnen. Men Jeg sier dere at den tiden da Jeg, fordi dere ennå var umodne, ga dere det dere ba om, er forbi. Nå er det min vilje at dere oppfører dere som disipler og i bønn ofrer meg deres ånd og deres hjerte, men samtidig lar meg lese i dem og gjøre min vilje. (296, 69)

91. Når dere spør Meg eller ber Meg, så prøv ikke å forklare problemet deres så tydelig som mulig, og prøv heller ikke å lete etter de best formulerte setningene i tankene deres. Det er nok for meg at deres ånd i dette øyeblikket løsner seg fra verden og at hjerte og sinn er rene, slik at de kan motta min inspirasjon. Hva nytter det dere å si vakre ord til meg, hvis dere ikke er i stand til å føle min nærvær i deres indre? Jeg vet alt, og dere trenger ikke å forklare meg noe for at jeg skal kunne forstå dere. (286, 9-10)

92. Hvis dere er i stand til å forstå min lære, vil den gi dere mange tilfredsstillelser og tilby mange muligheter til å utvikle dere videre. Lær å be før dere tar noen beslutning, for bønnen er den fullkomne måten å be deres Far på, da dere i ham søker lys og styrke for å bestå i livets kamp.

93. Når dere ber, vil opplysning snart komme til deres forstand, som lar dere skille det gode klart fra det onde, det kloke fra det dere ikke bør gjøre, og dette

vil være det tydeligste beviset på at dere har forstått å forberede dere indre på å høre Åndens stemme.

94. Bær deres prøvelser med tålmodighet, og hvis dere ikke er i stand til å forstå meningen med deres prøvelser, så be, og Jeg vil åpenbare meningen for dere, slik at dere kan godta dem i deres indre. (333, 61, 62, 75)

95. Hver gang deres lepper eller tanker sier til Meg: «Herre, vær barmhjertig mot meg, ha medlidenhet med min smerte – Herre, nekt meg ikke Din tilgivelse», da beviser dere deres uvitenhet, deres forvirring og hvor lite dere kjenner Meg.

96. Å si til Meg at Jeg skal ha medfølelse med deres smerte? Å be Meg om at Jeg skal ha barmhjertighet med Mine barn? Å bønnfalle Meg om at Jeg skal tilgi deres synder – Meg, som er kjærligheten, nåden, barmhjertigheten, tilgivelsen og medfølelsen?

97. Det er bra at dere prøver å bevege dem som har et hardt hjerte på jorden, og at dere med tårer og bønnfulle bønner prøver å vekke medfølelse hos dem som ikke har et snev av medfølelse med sine medmennesker; men bruk ikke disse setningene eller tankene for å bevege Ham som skapte dere av kjærlighet og for å elske dere evig. (336, 41-43)

98. Vær fornøyd med de store velsignelsene som Faderen har skjenket dere med tanke på alt det som angår det menneskelige livet på jorden. Be ikke om det som kan føre til undergang for deres sjel og kropp. Jeg har mer å gi dere enn dere kunne be om fra Meg. Men det er Jeg som vet hva dere virkelig mangler på livets vei. Jeg har sagt dere: Hvis dere forstår å oppfylle min lov, vil dere se Meg i all min herlighet. (337, 21)

Velsignelsen ved forbønn

99. Venn dere ikke til å bare be med ord, be med ånden. Jeg sier dere også: Velsign med bønnen, send tanker av lys til deres medmennesker, be ikke om noe for dere selv; husk: Den som beskjeftiger seg med det som er mitt, vil alltid ha meg som sin vokter.

100. Det frøet dere sår med kjærlighet, vil dere få tilbake mangfoldig. (21, 3-4)

101. Be ikke bare når dere nettopp gjennomgår en smertefull prøve, be også når dere er i fred, for da vil deres hjerter og tanker kunne beskjeftige seg med de andre. Be heller ikke bare for dem som har gjort dere godt, eller for dem som ikke har gjort dere noe vondt; for selv om dette er fortjenstfullt, er det ikke like stort som når dere går i forbønn for dem som på en eller annen måte har gjort dere vondt. (35, 8)

102. Hva lærer Jeg dere for tiden? Å velsigne alt og alle med hjerte og ånd; for den som velsigner på denne måten, ligner sin Far, når Han lar sin varme komme alle til del. Derfor sier Jeg dere: Lær å velsigne med ånden, med tankene, med

hjertet, og deres fred, deres kraft og deres hjertevarme vil nå den dere sender det til, uansett hvor fjernt dere tror han er.

103. Hva ville skje hvis alle mennesker velsignet hverandre, selv uten å kjenne hverandre eller noensinne ha sett hverandre? Fullkommen fred ville herske på jorden, krig ville være utenkelig!

104. For at dette mirakelet skal bli virkelighet, må dere løfte deres sjeler gjennom utholdenhet i dyd. Anser dere dette for umulig? (142, 31)

105. Be, så skal dere få. Alt dere ønsker for deres medmenneskers beste – be Meg om det. Be, foren deres bønn med den nødlidendes, og Jeg vil gi dere det dere ber om. (137, 54)

Nødvendigheten av bønn

106. «Våk og be», sier jeg dere gang på gang; men jeg vil ikke at dere skal venne dere til dette gode rådet, men at dere skal tenke over det og handle i samsvar med det.

107. Jeg ber dere be, fordi den som ikke ber, overgir seg til overflødige, materielle og til tider meningsløse tanker, og dermed, uten å være klar over det, fremmer og nærer de brødreorderiske krigene. Men når dere ber, river tankene deres, som om de var et lysets sverd, i stykker mørkets slør og fristelsens snarer, som i dag holder mange vesener fanget; det fyller omgivelsene deres med åndelig kraft og motvirker ondskapens krefter. (9, 25-26)

108. Menneskene har alltid vært for opptatt av jordens herligheter til å tenke over betydningen av bønn og åndelig kontemplasjon av det som ligger hinsides dette livet, slik at de kunne ha oppdaget sin egen indre kjerne. Den som ber, snakker med Faderen, og når han spør, får han umiddelbart svar. Menneskers uvitenhet om det åndelige er en følge av mangelen på bønn. (106, 33)

109. Dere går mot en tid hvor dere på rettferdig vis forstår å gi deres sjel det den har krav på, og verden det som tilkommer den. Det vil bli en tid med ekte bønn, en tilbedelse av Gud fri for fanatisme, hvor dere ber før hvert foretak, hvor dere vet å bevare det som er betrodd dere.

110. Hvordan kunne mennesket begå en feil hvis det, i stedet for å gjøre sin vilje, først spurte sin Far i bønn? Den som ber, lever i forbindelse med Gud, kjenner verdien av de goder han mottar fra sin Far, og samtidig forstår han meningen eller formålet med de prøvelsene han gjennomgår. (174, 2 3)

De helbredende virkningene av bønnelivet

111. I alle tider har Jeg sagt til dere: Be. I dag sier Jeg dere at dere kan oppnå visdom gjennom bønnen. Hvis alle mennesker ba, ville de aldri avvike fra den lysets vei som Jeg har staket ut. Gjennom bønnen ville de syke bli friske, det ville ikke lenger være noen vantro, og freden ville vende tilbake til sjelene.

112. Hvordan kan mennesket være lykkelig når det har avvist Min nåde? Tror det kanskje at kjærlighet, barmhjertighet og mildhet ikke er egenskaper ved det menneskelige liv? (69, 7-8)

113. Vit at ordet som ikke har kjærlighet i seg, verken har liv eller kraft. Dere spør meg hvordan dere kan begynne å elske og hva dere må gjøre for at denne følelsen skal våkne i hjertene deres, og jeg sier dere: det dere må begynne med, er å kunne be riktig. Det vil bringe dere nærmere Mesteren, og denne Mesteren er jeg.

114. I bønnen vil dere finne trøst, inspirasjon og kraft; den vil gi dere den herlige tilfredsstillelsen å kunne snakke fortrolig med Gud, uten vitner og mellomledd. Gud og deres ånd er forenet i dette søte øyeblikket av fortrolighet, åndelig samtale og velsignelser. (166, 43-44)

115. Når dere trenger en fortrolig, en god venn, vend dere til Meg og legg hos Meg de lidelser som måtte finnes i deres hjerter, og Jeg vil råde dere til den beste veien – den løsningen dere søker.

116. Når deres sjel er tynget av byrder, er det fordi dere har syndet. Jeg vil ta imot dere og være velvillig i min dom, jeg vil styrke deres beslutning om forbedring og gi dere de tapte kreftene tilbake.

117. Bare ved å følge mine instruksjoner vil dere bevare nåden og opprettholde deres sjelslige og fysiske helse. Erfaringen dere vinner, vil være lys som dere gradvis samler i deres sjel. (262, 20-21)

118. Sjelen som forstår å leve våken, avviker aldri fra den banen som hennes Herre har staket ut for henne, og hun er i stand til å ta i bruk sin arv og sine gaver inntil hun har nådd sin høyere utvikling.

119. Dette vesenet må komme seg videre i prøvelsene, fordi det lever våkent og aldri lar seg beherske av materien. Den som våker og ber, vil alltid komme seirende ut av livets kriser og tilbakelegge livets vei med faste skritt.

120. Hvor annerledes er ikke oppførselen til den som glemmer å be og våke! Han avstår frivillig fra å forsvare seg med de beste våpnene Jeg har lagt i menneskene, nemlig troen, kjærligheten og kunnskapens lys. Det er han som ikke hører den indre stemmen som taler til ham gjennom intuisjonen, samvittigheten og drømmene. Men hans hjerte og forstand forstår ikke dette språket og gir ikke tro til budskapet fra hans egen ånd. (278, 2-3)

121. Bønnen er det middel som er åpenbart for deres ånd, for at dere skal kunne nå Meg med deres spørsmål, deres bekymringer og deres lengsel etter lys. Gjennom denne dialogen kan dere fjerne tvilen og rive i stykker sløret som skjuler et eller annet mysterium.

122. Bønnen er begynnelsen på dialogen fra ånd til ånd, som i de kommende tider vil blomstre og bære frukt blant denne menneskeheten.

123. I dag har Jeg åpenbart alt dette for dette folket som lytter til Meg, for at det skal være banebryter for åndelighetens tid. (276, 18-19)

Bønnens kraft

124. Når en av dere ber, er han ikke klar over hva han oppnår med sine tanker i det åndelige. Derfor skal dere vite at når dere ber for deres medmennesker – for de folkene som utrydder hverandre i krig – kjemper deres ånd i disse øyeblikkene på sin side en tankekamp mot det onde, og at deres sverd, som er fred, fornuft, rettferdighet og lengselen etter det gode for dem, støter på våpnene til hat, hevn og hovmod.

125. Nå er tiden kommet da menneskene blir seg bevisst bønnens kraft. For at bønnen virkelig skal ha kraft og lys, er det nødvendig at dere sender den opp til Meg med kjærlighet. (139, 7-8)

126. Tenkeevne og ånd, forenet i bønnen, skaper i mennesket en kraft som er overlegen enhver menneskelig kraft.

127. I bønnen blir den svake styrket, den feige blir fylt av mot, den uvitende blir opplyst, den sky blir uinhibert.

128. Når ånden er i stand til å samarbeide harmonisk med forstanden for å oppnå den sanne bønnen, blir den en usynlig soldat som midlertidig tar avstand fra det som angår dens vesen, forflytter seg til andre steder, frigjør seg fra kroppens innflytelse og vier seg til sin kamp for å gjøre godt, å avverge ondskap og farer, å bringe de trengende en gnist av lys, en dråpe balsam eller et pust av fred.

129. Forstå, på grunnlag av alt det Jeg sier til dere, hvor mye dere kan utrette med ånden og forstanden midt i det kaoset som har grepet denne menneskeheten. Dere befinner dere i en verden av motstridende tanker og ideer, der lidenskapene raser og følelsene av hat kolliderer, der tankene er forvirret av materialismen og sjelene er omgitt av mørke.

130. Bare den som gjennom bønn har lært å heve seg tankemessig og åndelig til lysets riker, fredens sfærer, vil kunne trå inn i kampens verden, der alle menneskelige lidenskaper gjenspeiles, uten å bli beseiret, og tvert imot etterlate noe nyttig for dem som trenger Åndens lys. (288, 18-22)

131. Lær å be, for også gjennom bønnen kan dere gjøre mye godt, på samme måte som dere kan forsvare dere mot forræderi. Bønnen er skjold og våpen; hvis dere har fiender, så forsvare dere gjennom bønnen. Men vit at dette våpenet ikke må såre eller skade noen, for dets eneste oppgave skal være å bringe lys inn i mørket. (280, 56)

132. Naturkreftene er sluppet løs mot mennesket. Dere skal ikke frykte, for dere vet at Jeg har gitt dere fullmakt til å beseire det onde og beskytte deres medmennesker. Dere kan befale de ødeleggelseselementene å standse, og de vil adlyde. Hvis dere forblir i bønn og våkenhet, vil dere kunne utføre mirakler og forbløffe verden.

133. Be oppriktig, skap fellesskap med min Ånd, søk ikke etter et bestemt sted for dette. Be under et tre, på farten, på toppen av et fjell eller i et hjørne av sovestedet deres, og Jeg vil komme ned for å tale med dere, opplyse dere og gi dere kraft. (250, 24-25)

134. Sannelig, jeg sier dere: Hvis dere allerede var forenet i ånd, i tanke og vilje, ville deres bønn alene være nok til å stanse nasjonene som lever i forberedelse til den time da de vil kaste seg over hverandre. Dere ville fjerne fiendskapene, være et hinder for alle de onde planene til deres medmennesker, være som et usynlig sverd som beseirer de mektige, og som et sterkt skjold som beskytter de svake.

135. Menneskeheten ville, i lys av disse åpenbare bevisene på en høyere makt, stoppe opp et øyeblikk for å tenke seg om, og denne ettertanken ville spare den for mange alvorlige slag og prøvelser som den ellers vil bli utsatt for gjennom naturen og dens elementer. (288, 27)

136. Hvis dere hadde en stor tro og en større kunnskap om bønnens kraft – hvor mange barmhjertighetsgjerninger ville dere ikke utføre gjennom deres tankekraft. Men dere har ikke tilskrevet den all den kraften den besitter, og derfor blir dere ofte ikke klar over hva dere avverger i et øyeblikk av oppriktig og ekte bønn.

137. Merker dere ikke at noe høyere hindrer at den mest umenneskelige av alle deres kriger bryter ut i deres verden? Forstår dere ikke at millioner av bønnere fra menn, kvinner og barn har innflytelse på dette mirakelet, som med sin ånd bekjemper mørkets krefter og motvirker krigshandlingene? Fortsett å be, vær også fremover våkne, men legg all den troen dere er i stand til i denne virksomheten.

138. Be, folk, og bred ut fredens kappe av deres tanker over krigen, smerten og elendigheten, med hvilke dere vil danne et skjold, under hvis beskyttelse deres medmennesker finner opplysning og tilflukt. (323, 24-26)

Kjærlighet til Gud og til neste som tilbedelse av Gud

139. Vit, o mine nye disipler, at deres tilbedelse og deres hyllest til Herren skal være vedvarende, uten at dere venter på bestemte tidspunkter eller dager for å bringe den, slik som deres Fars kjærlighet til dere er uforanderlig. Men hvis dere vil vite hvordan dere daglig skal minnes mine kjærlighetsgjerninger uten å falle i fanatisme, skal Jeg si det til dere: Deres liv skal være en stadig hyllest til Ham som har skapt alt, ved at dere elsker hverandre.

140. Handle slik, og Jeg vil gi dere det dere ydmykt ber Meg om: at deres feil skal bli tilgitt. Jeg trøster dere og gir dere lettelse; men Jeg sier dere: Når dere oppdager deres feil og samvittigheten dømmer dere, så be, rett opp feilene, rust dere med styrke, slik at dere ikke begår den samme synden igjen og ikke må be

meg gjentatte ganger om tilgivelse. Mitt ord lærer dere, slik at dere kan stige oppover og få adgang til lyset og åndeligheten. (49, 32-33)

141. «Jeg tørster», sa Jeg til den folkemengden som ikke forsto Mine ord og frydet seg over Min dødskamp. Hva kunne Jeg først si i dag, når Jeg ser at det ikke bare er en folkemengde, men hele verden som sårer Min Ånd uten å være klar over Min smerte?

142. Min tørst er uendelig, ufattelig stor, og bare deres kjærlighet vil kunne slukke den. Hvorfor tilbyr dere meg en ytre kult i stedet for kjærlighet? Vet dere ikke at mens jeg ber dere om vann, gir dere meg galle og eddik? (94, 74-75)

143. Sannelig, Jeg sier dere: nettopp de som har lidd mye og ofte såret Meg, vil elske Meg mest brennende; fra deres hjerter vil det stadig strømme et offer til Min guddommelighet. Det vil ikke være materielle gaver, heller ikke salmer eller jordiske alter. De vet at det mest behagelige offeret og den mest behagelige tilbedelsen for Meg er kjærlighetsgjerningene de gjør mot sine brødre. (82, 5)

144. Dag for dag når deres åndelige bønn frem til Meg, hvis språk deres jordiske natur ikke kjenner, fordi det ikke er ord uttalt av deres lepper eller forestillinger dannet av deres forstand. Åndens bønn er så dyp at den ligger utenfor menneskelige evner og sanser.

145. I den bønnen når Ånden inn i lysets og fredens riker, der høye ånder bor, og der mætter den seg av den essensen og vender deretter tilbake til sin forgjengelige kropp for å overføre kraft til den. (256, 63-64)

146. Folk: Tiden da dere skal lære å be, er kommet til dere. I dag sier Jeg ikke til dere at dere skal falle ned på jorden, Jeg lærer dere ikke å be med leppene eller å påkalle Meg med utvalgte ord i vakre bønner. I dag sier Jeg dere: Vend dere tankemessig til Meg, løft deres sjel, og Jeg vil alltid komme ned for å gjøre Min nærvær merkbar for dere. Hvis dere ikke forstår å snakke med deres Gud, vil deres anger, deres tanker, deres smerte være nok for Meg, vil deres kjærlighet være nok for Meg.

147. Dette er språket jeg hører, som jeg forstår, språket uten ord, sannhetens og oppriktighetens språk. Dette er bønnen jeg har lært dere i denne tredje tid.

148. Hver gang dere har gjort en god gjerning, har dere følt min fred, ro og håp, fordi Faderen da er dere svært nær. (358, 53-55)

149. Jeg forakter alt som er menneskelig forfengelighet og menneskelig prakt, for til min Ånd når bare det som er åndelig, det som er edelt og storsinnet, det rene og evige. Husk at jeg sa til kvinnen fra Samaria: «Gud er Ånd, og de som tilber ham, må tilbe ham i Ånd og Sannhet.» Søk meg i det uendelige, i det rene, og der vil dere finne meg.

150. Hvorfor tilbyr dere Meg det Jeg har skapt for dere? Hvorfor gir dere Meg blomster når de ikke er deres verk? Men hvis dere derimot bringer meg gjerninger av kjærlighet, barmhjertighet, tilgivelse, rettferdighet og hjelp til deres neste, så vil denne hyllest helt sikkert være åndelig og stige opp til Faderen

som en kjærtegn, som et kyss som barna sender til sin Herre fra jorden. (36, 26, 29)

151. Jeg ønsker heller ikke at dere skal begrense deres gudsyndyrkelse til materielle forsamlingslokaler, for da ville dere sperre inne deres ånd og ikke la den spre sine vinger for å vinne evigheten.

152. Alteret som Jeg overlater til dere for å feire den gudstjenesten på som Jeg forventer, er selve livet uten noen begrensning, hinsides alle religioner, alle kirker og sekter, for det er grunnlagt i det åndelige, i det evige, i det guddommelige. (194, 27-28)

Samtalen mellom Gud og mennesket

153. I dag kommer Jeg til dere med en lære som – når den først er forstått – er den letteste å oppfylle, selv om det for verden ser ut til at den er umulig å virkeliggjøre. Jeg lærer dere å tilbe Gud gjennom kjærlighet til Gud gjennom deres liv, deres gjerninger og den åndelige bønningen, som ikke uttales med leppene på et bestemt sted, og som ikke trenger rituelle handlinger eller bilder for å være inspirert. (72, 21)

154. Mens menneskene ønsket å se i Meg en fjern, utilnærmelig Gud, har Jeg satt Meg fore å bevise for dem at Jeg er dem nærmere enn øyevippene deres.

155. De ber mekanisk, og når de ikke umiddelbart ser alt det de så inderlig har bedt om, realisert, roper de motløse: «Gud har ikke hørt oss.»

156. Hvis de forstod å be, hvis de forente hjerte og forstand med sin sjel, kunne de i sin ånd høre Herrens guddommelige stemme og føle at hans nærvær er dem svært nær. Men hvordan skal de kunne føle mitt nærvær når de ber til meg ved hjelp av ytre ritualer? Hvordan skal de få sjelen sin til å bli følsom, når de til og med tilber sin Herre i bilder som er laget av deres egne hender?

157. Jeg vil at dere skal forstå at Jeg er svært nær dere, at dere lett kan forene dere med Meg, føle Meg og motta Mine inspirasjoner. (162, 17-20)

158. Øv dere i stillhet, som hjelper ånden til å finne sin Gud. Denne stillheten er som en kunnskapskilde, og alle som går inn i den, blir fylt av klarheten i min visdom. Stillheten er som et sted omgitt av uforgjengelige murer, som bare ånden har adgang til. Mennesket bærer stadig i sitt indre kunnskapen om det hemmelige stedet hvor det kan forene seg med Gud.

159. Det er uviktig hvor dere befinner dere; overalt kan dere forene dere med deres Herre, enten dere er på toppen av et fjell eller i dypet av en dal, i en bys uro, i hjemmets fred eller midt i en kamp. Når dere søker Meg i det indre av deres helligdom, i den dype stillheten av deres opphøyelse, vil portene til det universelle og usynlige tempel øyeblikkelig åpne seg, slik at dere virkelig føler dere i deres Fars hus, som finnes i hver ånd.

160. Når prøvelsenes smerte tynger dere og livets lidelser ødelegger deres følelser, når dere føler et brennende ønske om å oppnå litt fred, så trekk dere

tilbake til soverommet deres eller søk stillheten, ensomheten på markene; der skal dere løfte sjelen deres opp, ledet av Ånden, og fordype dere. Stillheten er Åndens rike, et rike som er usynlig for de fysiske øynene.

161. I det øyeblikket man trer inn i den åndelige ekstasen, oppnår man at de høyere sansene våkner, at intuisjonen innfinner seg, at inspirasjonen lyser opp, at fremtiden lar seg ane, og at det åndelige livet klart erkjenner det fjerne og gjør mulig det som tidligere virket uoppnåelig.

162. Hvis dere ønsker å tre inn i stillheten i dette helligdom, dette skattkammer, må dere selv berede veien, for bare med sann renhet vil dere kunne trenge inn i det. (22, 36-40)

163. Det er nødvendig at mine profeter på nytt reiser seg for å formane menneskeheten. For mens det finnes folk som ødelegger seg selv, forblindet av ambisjon og vold, frykter de som har mottatt mitt lys og som vurderer menneskeheten upartisk, å ta fatt på sin oppgave og videreformidle det glade budskapet.

164. Hvis menneskene forstod å be med ånden, ville de høre min stemme, ville de motta min inspirasjon. Men hver gang de ber, ligger det et slør over deres åndelige øyne, som skjuler det gule lyset fra min nærvær for dem. Jeg må komme til menneskene i de øyeblikkene da kroppene deres hviler, for å vekke deres sjel, kalle på dem og tale til dem. Det er Kristus som trenger inn i deres hjerter som en tyv i den dype natten for å så sitt kjærlighetens frø i dem. (67, 29)

165. Lær å be og samtidig meditere, slik at erkjennelsen og forståelsen kommer til syne i hver og en av dere. (333, 7)

166. Åndelighet er frihet. Derfor ser de som for tiden hører på Meg og som har forstått meningen med denne frigjørende læren, hvordan en vidstrakt dal åpner seg foran dem, der de skal kjempe og vitne om at tiden er kommet da Gud, den allmektige Skaperen, kom for å innføre dialogen mellom Ham og mennesket. (239, 8)

167. Kristi lære var åndelig, men mennesket omga den med ritualer og former for å bringe den innenfor forståelsesrammen til sjeler med lav åndelig utvikling.

168. Dere har trådt inn i Åndens tid, de store åpenbaringers tid, hvor materialiseringen, bedraget og ufullkommenheten vil forsvinne fra enhver kult, hvor hvert menneske ved hjelp av sin ånd vil kjenne sin Gud, som er helt og holdent Ånd. På denne måten vil han oppdage formen for den fullkomne dialogen. (195, 77-78)

169. Når menneskene først har lært å føre en dialog med min Ånd, trenger de ikke lenger å slå opp i bøker eller stille spørsmål.

170. I dag spør de fortsatt dem de tror vet mer, eller de søker i skrifter og bøker – i et ønske om å finne sannheten. (118, 37)

171. Hvis dere lærte å meditere en kort stund hver dag, og hvis meditasjonen deres gjaldt det åndelige livet, ville dere oppdage uendelig mange forklaringer og motta åpenbaringer som dere ikke kunne få på noen annen måte.

172. Deres sjel besitter allerede nok lys til å spørre Meg og ta imot Mitt svar. Menneskets sjel har allerede nådd et høyt utviklingsnivå. Se på deres medmennesker fra beskjedne kår, som til tross for sin mangel på kunnskap overrasker med sine dypsindige observasjoner og med den klare måten de forklarer det på, som for mange andre er noe uforklarlig. Henter de dette fra bøker eller skoler? Nei. Men de har ut fra intuisjon eller nødvendighet oppdaget meditasjonens gave, som er en del av den åndelige bønningen. I sin tilbaketrukkethet, skjermet for påvirkninger og fordommer, har de oppdaget veien til å komme i kontakt med det evige, det åndelige, det sanne; og noen mer, andre mindre, har alle som har meditert over livets sanne essens, mottatt åndelig lys i sin forstand. (340, 43-44)

173. Dere spør Meg hva bønningen består i, og Jeg svarer dere: Å la deres ånd løfte seg fritt til Faderen; å overgi dere til denne handlingen med full tillit og tro; å ta imot i hjertet og i sinnet de inntrykkene som er mottatt gjennom Ånden; å bekrefte Faderens vilje med sann ydmykhet. Den som ber på denne måten, gleder seg over Min nærvær i hvert øyeblikk av sitt liv og føler seg aldri trengende. (286, 11)

174. I det reneste av hans vesen, i Ånden, vil Jeg i denne tiden nedskrive Min lov, vil Jeg la Min stemme høre seg, vil Jeg oppføre Mitt tempel; for det som ikke er i menneskets indre, det som ikke er i hans sjel, er som om det ikke eksisterte.

175. Enten man reiser enorme materielle kirker til min ære, eller man bringer meg festligheter og seremonier fulle av prakt – dette offeret vil ikke nå meg, fordi det ikke er åndelig. Enhver ytre kult bærer alltid forfengelighet og skuespill i seg; det hemmelige offeret derimot — det som verden ikke ser og som dere bringer meg fra ånd til ånd — når meg på grunn av sin beskjedenhet, sin oppriktighet, sin sannhet, med et ord: fordi det sprang ut av ånden.

176. Husk den lignelsen fra Meg som ble gitt dere i «Den andre tid» og som er kjent som lignelsen om fariseeren og tolleren, og dere vil innse at Min lære har vært den samme i alle tider. (280, 68)

177. Vet dere at noen blir elsket uten å fortjene det? Slik elsker Jeg dere. Gi Meg deres kors, gi Meg deres sorger, gi Meg deres knuste håp, gi Meg den tunge byrden dere bærer: Jeg takler all smerte. Føl dere fri fra byrden deres, så dere kan være lykkelige; trå inn i min kjærlighets helligdom og vær stille foran universets alter, så deres ånd kan samtale med Faderen på det vakreste språket: kjærlighetens. (228, 73)

Kapittel 18 – Barmhjertighetsgjerninger og kjærlighetens sentrale betydning

Den tilbakevirkende velsignelsen ved gode gjerninger

1. Betrakt alle former for menneskelig elendighet, smerte og nød, og la hjertet deres bli stadig mer medfølelse ved synet av den smerten som omgir dere overalt.
2. Når dere i det innerste av deres vesen føler en storsinnet og edel trang til å gjøre godt, så la denne impulsen ta overhånd og komme til uttrykk. Det er sjelen som formidler sitt budskap, fordi den har funnet kroppen villig og rede. (334, 3-4)
3. Vær oppmerksomme på at kjærlighetshandlingen står øverst blant deres bestrebelser, og angre aldri på å ha vært velgjørende; for gjennom denne dyden vil dere oppleve de største tilfredsstillelser og lykkefølelser i deres eksistens og samtidig oppnå all den visdom, kraft og opphøyelse som enhver edel sjel lengter etter.
4. Gjennom barmhjertighet overfor deres medmennesker vil dere rense deres sjel og på denne måten gjøre opp gamle gjeld. Dere vil foredle deres menneskelige liv og heve deres åndelige liv.
5. Når dere en gang kommer til porten som dere alle en gang vil banke på, vil deres salighet være svært stor, fordi dere vil høre velkomstropet som den åndelige verden vil gi dere, som vil velsigne dere og kalle dere til fornyelsens og åndeliggjøringens verk. (308, 55-56)
6. Jeg sier dere: Velsignet være de av mine arbeidere som i sitt hjerte er i stand til å føle med dem som har mistet sin frihet eller helse, og som besøker og trøster dem. For en dag vil de møte hverandre igjen – enten i dette eller et annet liv – og dere vet ikke om ikke disse da vil ha mer helse, større frihet og mer lys enn de som brakte dem kjærlighetens budskap i et fengsel eller et sykehus. Da vil de vise sin takknemlighet og rekke hånden ut mot den som rakte den til dem i en annen tid.
7. Det øyeblikket da dere brakte mitt ord nær deres hjerte – det øyeblikket da deres hånd strøk over deres panne og dere lot dem tenke på Meg og føle Meg – vil aldri bli slettet fra deres sjel, like lite som deres ansikt og deres broderlige stemme vil gå i glemmeboken i deres sinn, og derfor vil de kjenne dere igjen hvor dere enn befinner dere. (149, 54-55)
8. Slik som vindpustet og solen kjærtegner dere, slik, mitt folk, skal dere kjærtegne deres neste. Dette er tiden da det er overflod av trengende og nødlidende. Forstå at den som ber dere om en tjeneste, gir dere nåden til å være til nytte for andre og virke for deres frelse. Han gir dere muligheten til å være barmhjertige og dermed bli lik deres Far. For mennesket er født for å spre det

godes frø over verden. Forstå derfor at den som ber dere, gjør dere en tjeneste. (27, 62)

Ekte og falsk velgjørenhet

9. O disipler, deres høyeste oppgave vil være kjærlighetsgjerninger! Ofte vil dere utføre dem i det skjulte uten å skryte, uten at venstre hånd får vite hva høyre hånd har gjort. Men det vil være anledninger hvor deres kjærlighetsgjerninger skal ses av deres medmennesker, slik at de kan lære å ta del i dem.

10. Vær ikke bekymret for lønnen! Jeg er Faderen som belønner sine barns gjerninger med rettferdighet, uten å glemme en eneste.

11. Jeg har sagt dere at hvis dere gir et glass vann med ekte kjærlighet, vil dette ikke forbli ubelønnet.

12. Salige er de som sier til Meg når de kommer til Meg: «Herre, jeg forventer ingen belønning for mine gjerninger; det er nok for meg å eksistere og vite at jeg er Ditt barn, og allerede er min ånd fylt av lykke.» (4, 78-81)

13. Nær ikke egoistiske ønsker ved å tenke bare på deres sjels frelse og deres belønning; for deres skuffelse vil bli svært smertefull når dere ankommer det åndelige, fordi dere vil oppdage at dere i virkeligheten ikke har fortjent noen belønning.

14. For at dere bedre skal forstå hva Jeg vil si dere, gir Jeg dere følgende eksempel: Det finnes og har alltid vært menn og kvinner som har lagt vekt på å gjøre veldedige gjerninger blant sine medmennesker, og som likevel, da de kom til Meg, ikke kunne vise Meg noen fortjenester for sin åndelige salighet. Hva var årsaken til dette? Kan dere forestille dere at de var ofre for en urettferdighet fra deres fars side? Svaret er enkelt, disipler: De kunne ikke høste noe godt for seg selv, fordi deres gjerninger ikke var oppriktige. For når de rakte ut hånden for å gi noe, gjorde de det aldri ut fra en ekte følelse av barmhjertighet overfor den som lider, men ved å tenke på seg selv, på sin sjels frelse, på sin belønning. Noen ble drevet av egen nytte, andre av forfengeligheit, og dette er ikke ekte barmhjertighet, for den var verken oppriktig eller uselvisk. Jeg sier dere at den som ikke har oppriktighet og kjærlighet i seg, sår ikke sannheten og tjener heller ikke noen belønning.

15. Den tilsynelatende velgjørenheten kan gi dere mange tilfredsstillelser på jorden, som springer ut av beundringen dere vekker og smigeren dere mottar; men det tilsynelatende kommer ikke inn i mitt rike, dit kommer bare det sanne. Dertil vil dere alle komme, uten å kunne skjule den minste flekk eller uredelighet. For før dere kan fremstå for Gud, vil dere ha lagt av dere festkapper, kroner, insignier, titler og alt som tilhører verden, for å fremstå for den høyeste dommeren som enkle sjeler som avlegger regnskap for den e Skaperen om den oppgaven som er betrodd dem. (75, 22-24)

16. Den som av kjærlighet gjerne vil være til nytte for sin neste, vier seg til det gode på en av de mange måter livet byr på. Han vet at han er et menneske som skal være rede til å bli brukt av den guddommelige vilje til meget høye mål. Jeg ønsker at dere, o disipler, skal tilegne dere kunnskap, slik at dere kan befri dem fra deres villfarelser som har mistet veien til oppadgående utvikling.

17. Den sanne kjærligheten – den som går utover hjertets menneskelige følelser – er visdommens frukt. Se hvordan Jeg i Mine ord sår visdom i deres forestillingsverden, og deretter forventer Jeg frukten av deres kjærlighet.

18. Det finnes mange måter å gjøre godt på, mange måter å trøste og tjene på. Alle er uttrykk for kjærligheten, som er én – kjærligheten som er åndens visdom.

19. Noen vandrer kanskje på vitenskapens vei, andre på åndens, og atter andre styres av følelsene, men summen av alle vil gi åndelig harmoni. (282, 23-26)

Åndelig og materiell kjærlighetshandling

20. Hvis dere er materielt fattige og av den grunn ikke kan hjelpe deres neste, så sørg ikke. Be, og Jeg vil sørge for at der det ikke er noe, skal lys skinne og fred bli.

21. Den sanne nestekjærligheten, som medfølelsen springer ut av, er den beste gaven dere kan gi de trengende. Hvis dere ikke har en følelse av kjærlighet til deres medmennesker når dere gir en mynt, et brød eller et glass vann – sannelig, jeg sier dere, da har dere ikke gitt noe, da ville det være bedre for dere å ikke skille dere fra det dere gir.

22. Når vil du, o menneskehet, lære kjennskap til kjærlighetens kraft? Til i dag har du aldri gjort bruk av den kraften som er livets opprinnelse. (306, 32-33)

23. Se ikke fiender, men brødre i alle som omgir dere. Be ikke om straff for noen; vær overbærende, slik at dere gir et eksempel på tilgivelse og ikke får samvittighetskvaler i deres ånd. Hold munn og la Meg dømme deres sak.

24. Helbred de syke, gi de forvirrede fornuften tilbake. Forvis åndene som forstyrrer forstanden, og sørg for at begge gjenvinner det lyset de har mistet. (33, 58-59)

25. Læringer: Det prinsippet som Jeg lærte dere i den «andre tiden»: å elske hverandre, gjelder for alle handlinger i livet deres.

26. Noen sier til meg: «Mester, hvordan kan jeg elske mine medmennesker, når jeg er et ubetydelig vesen, hvis liv er fylt av fysisk arbeid?»

27. Til disse mine barnelever sier Jeg: Selv i dette fysiske arbeidet, som tilsynelatende er uten betydning, kan dere elske deres neste, hvis dere utfører arbeidet med ønsket om å tjene deres medmennesker.

28. Forestill dere hvor vakkert livet deres ville være hvis hvert menneske arbeidet med tanken om å gjøre godt og forene sin lille innsats med andres. Sannelig, Jeg sier dere, da ville det ikke lenger være elendighet. Men sannheten er at hver og en arbeider for seg selv, tenker på seg selv og høyst på sine egne.

29. Dere må alle vite at ingen kan være seg selv nok, og at man trenger de andre. Dere skal alle vite at dere er dypt forbundet med en universell misjon som dere skal oppfylle i fellesskap – men ikke forenet gjennom jordiske forpliktelser, men gjennom holdning, inspirasjon og idealer, med ett ord: gjennom kjærligheten til hverandre. Frukten vil da være til alles beste. (334, 35-37)

30. Jeg sier til dere, mine disipler, i min kjærlighetslov: Hvis dere ikke kan utføre fullkomne gjerninger som dem jeg utførte i Jesus, skal dere i det minste streve i livet for å nærme dere dem. Det er nok for meg å se litt god vilje til å etterfølge meg, og litt kjærlighet til deres neste, så står jeg allerede ved deres side og åpenbarer min nåde og min makt på deres vei.

31. Aldri vil dere være alene i kampen. Siden Jeg ikke lar dere være alene når dere er tyngt av syndenes byrde – tror dere da at Jeg forlater dere når dere går deres vei under korsets byrde i denne kjærlighetsmisjonen? (103, 28-29)

Kjærlighetens omfattende betydning

32. Til alle tider har min lære gjort det klart for dere at deres innerste vesen er kjærligheten.

33. Kjærligheten er Guds essens. Alle vesener henter kraft fra denne kilden for å leve; fra den sprang livet og hele skapelsen ut. Kjærligheten er opprinnelsen og målet i bestemmelsen av alt det som er skapt av Faderen.

34. I møte med den kraften som beveger, opplyser og gir liv til alt, forsvinner døden, forsvinder synden, forgår lidenskapene, blir urenheterne vasket bort, og alt som er ufullkomment blir fullkomment. (295, 32)

35. Jeg har åpenbart for dere min eksistens og grunnen til deres. Jeg har avslørt for dere at ilden som gir liv og gir alt sjel, er kjærligheten. Den er opprinnelsen som alle livsformer er sprunget ut av.

36. Se: Dere er født av kjærlighet, eksisterer av kjærlighet, finner tilgivelse av kjærlighet og vil være i evigheten av kjærlighet. (135, 19-20)

37. Kjærligheten er opprinnelsen og grunnen til deres eksistens, o mennesker. Hvordan kunne dere leve uten denne gaven? Tro meg, det er mange som bærer døden i seg, og andre som er syke, bare fordi de ikke elsker noen. Den helbredende balsamen som har reddet mange, har vært kjærligheten, og den guddommelige gaven som vekker til det sanne liv, som frelser og opphøyer, er likevel kjærligheten. (166, 41)

38. Elsk! Den som ikke elsker, bærer en dyp sorg i seg: den å ikke eie, ikke føle det vakreste og høyeste i livet.

39. Det var dette Kristus lærte dere med sitt liv og sin død, og det han etterlot dere i sitt guddommelige ord, oppsummert i setningen: «Elsk hverandre med den kjærligheten som jeg har vist dere.»

40. Den dagen vil komme da de som ikke har elsket, frigjør seg fra sin bitterhet og sine fordommer, kommer hit og hviler hos Meg, hvor de vil vende tilbake til livet når de hører Mitt kjærlige ord av uendelig ømhet.

41. Sannelig, Jeg sier dere: I kjærligheten ligger Min kraft, Min visdom og Min sannhet. Den er som en uendelig lang stige som viser seg i forskjellige former, fra de lavere menneskene til de høyeste åndene som har nådd fullkommenhet.

42. Elsk, selv om det er på deres måte, men elsk alltid. Hat ikke, for hatet etterlater et spor av død, mens man tilgir av kjærlighet og all nag slukkes. (224, 34-36)

43. Jeg sier dere: Den som ikke viser sin kjærlighet i sin høyeste form og med absolutt oppriktighet, den elsker ikke. Han vil ikke ha sann kunnskap og vil bare eie svært lite. Den derimot som elsker med hele sin sjel og alle de krefter han er gitt, han vil bære visdommens lys i seg og føle at han i virkeligheten er eier av alt det som omgir ham; for det som Faderen eier, er også hans barns eiendom. (168, 11)

44. Kjærligheten vil gi dere visdommen til å forstå sannheten, som andre forgjeves søker på vitenskapens humpete veier.

45. La Mesteren lede dere i alle handlinger, ord og tanker. Forbered dere etter hans godhjertede og kjærlige forbilde, da vil dere åpenbare den guddommelige kjærligheten. Slik vil dere føle dere nær Gud, fordi dere vil være i harmoni med Ham.

46. Når dere elsker, vil dere klare å være milde, slik Jesus var. (21, 10-12)

47. Den som elsker, forstår; den som lærer, har vilje; den som har vilje, kan gjøre mye. Jeg sier dere: Den som ikke elsker med hele sin sjels kraft, vil verken ha sjelslig opphøyelse eller visdom, og han vil heller ikke utføre store gjerninger. (24, 41)

48. La ikke hjertet deres bli innbilsk, for det symboliserer evighetens ild, den som alt sprang ut av og hvor alt blir gjenopplivet.

49. Ånden bruker hjertet til å elske gjennom kroppen. Hvis dere bare elsker etter materiens lov, vil deres kjærlighet være forgjengelig, fordi den er begrenset. Men hvis dere elsker åndelig, ligner den følelsen Faderens, som er evig, fullkommen og uforanderlig.

50. Alt liv og alt skapt står i forhold til Ånden, fordi den besitter evig liv. Begrens dere ikke, elsk Meg og elsk hverandre, da dere besitter den guddommelige gnisten av «Væren», som ikke kjenner noen grenser i kjærligheten, som er Gud Selv. (180, 24-26)

51. Stig opp på stien som fører dere til fjelltoppen, og for hvert skritt dere tar, vil dere bedre forstå mine instruksjoner og stadig mer fullkomme dere i tolkningen av det guddommelige budskapet.

52. Hva er Ådens språk? Det er kjærligheten. Kjærligheten er det universelle språket for alle ånder. Ser dere ikke at også den menneskelige kjærligheten

taler? Ofte trenger den ingen ord, den taler bedre gjennom handlinger, gjennom tanker. Hvis allerede den menneskelige kjærligheten uttrykker seg slik – hvordan vil da ikke dens språk være når dere fullender dere i mine lover? (316, 59-60)

53. Når dere tenker på at Jeg er visdommen – den visdommen springer ut av kjærligheten. Når dere erkjenner Meg som dommer – den rettskjenningen er grunnlagt på kjærligheten. Når dere betrakter Meg som mektig – min makt hviler på kjærligheten. Når dere vet at Jeg er evig – stammer min evighet fra kjærligheten, fordi denne er liv, og livet gjør sjelene udødelige.

54. Kjærligheten er lys, er liv og kunnskap. Og dette frøet har Jeg gitt dere siden tidens begynnelse – det eneste som Jeg, som en fullkommen bonde, har sådd på åkrene som er deres hjerter. (222. 23)

Kjærlighetens høye makt

55. O menn og kvinner i verden, som i deres vitenskaper har glemt det eneste som kan gjøre dere vise og lykkelige: Dere har glemt kjærligheten som inspirerer alt – kjærligheten som kan alt og forvandler alt! Dere lever midt i smerte og mørke; for siden dere ikke utøver den kjærligheten jeg lærer dere, forårsaker dere deres fysiske eller sjelslige lidelse.

56. For å oppdage og forstå mine budskap må dere først være godhjertede og milde – dyder som finnes i hver sjel fra det øyeblikket den ble skapt; men for å kunne føle den sanne, høye følelsen av den kjærligheten, må dere åndeliggjøre dere ved å pleie deres gode følelser; men alt har dere ønsket å ha i livet, bare ikke åndelig kjærlighet. (16, 31-32)

57. I alle tider har dere hatt ledere som har lært dere kjærlighetens kraft. Det var deres mer avanserte brødre, med større innsikt i min lov og større renhet i sine gjerninger. De ga dere et eksempel på styrke, kjærlighet og ydmykhet da de byttet sitt liv med villfarelser og syndet mot et liv viet til det gode, til ofring og aktiv nestekjærlighet.

58. Fra barndommen til høy alder har dere klare forbilder på alt det man oppnår med kjærlighet, og på lidelsene som mangelen på nestekjærlighet forårsaker; men dere – ufølsommere enn klippene – har ikke forstått å lære av de læresetningene og eksemplene som det daglige livet gir dere.

59. Har dere noen gang lagt merke til hvordan selv rovdirene reagerer mildt på et kall av kjærlighet? På samme måte kan elementene, naturkreftene, reagere – alt som eksisterer i den materielle og åndelige verden.

60. Derfor sier Jeg dere at dere skal velsigne alt med kjærlighet, i Faderens og universets Skapers navn.

61. Å velsigne betyr å mette. Å velsigne er å føle det gode, å si det og å videreformidle det. Å velsigne betyr å gjennomsyre alt som omgir dere med tanker om kjærlighet. (14, 56-60)

62. Sannelig, jeg sier dere: Kjærligheten er den uforanderlige kraften som beveger universet. Kjærligheten er livets opprinnelse og mening.

63. Jeg innleder nå en tid med åndelig oppstandelse for alle — en tid hvor Jeg vil få det velsignede kjærlighetsfrøet til å blomstre, som Jeg strømmet ut over verden fra korsets høyde og dermed kunngjorde for dere at når menneskene elsker hverandre slik Jeg lærte dere, ville «døden» bli fjernet fra verden, og i stedet ville livet herske over menneskene og komme til uttrykk i alle deres gjerninger. (282, 13-14)

V. Åpenbaringsformer og Guds virke

Kapittel 19 – Guds treenighet

Guds enhet med Kristus og Den Hellige Ånd

1. Lyset fra mitt ord vil forene menneskene i denne tredje tiden. Min sannhet vil lyse opp i hvert sinn og dermed få forskjellene mellom trosbekjennelser og kulter til å forsvinne.

2. Mens noen i dag elsker Meg i Jehova og fornekte Kristus, elsker andre Meg i Kristus og kjenner ikke Jehova; mens noen anerkjenner Min eksistens som Den Hellige Ånd, krangler og splitter andre seg på grunn av Min treenighet.

3. Og nå spør Jeg denne menneskeheten og dem som leder den åndelig: Hvorfor distanserer dere dere fra hverandre, når dere jo alle bekjenner dere til den sanne Gud? Hvis dere elsker Meg i Jehova, er dere i sannheten. Hvis dere elsker Meg gjennom Kristus – Han er veien, sannheten og livet. Hvis dere elsker Meg som Den Hellige Ånd, nærmer dere dere lyset.

4. Dere har bare én eneste Gud, bare én eneste Far. Det finnes ikke tre guddommelige personer som eksisterer i Gud, men bare én guddommelig Ånd, som har åpenbart seg for menneskeheten gjennom tre forskjellige utviklingsstadier. Da den trengte inn i denne dybden, trodde den i sin barnlighet å se tre personer, der det bare eksisterer én eneste guddommelig Ånd. Når dere altså hører navnet Jehova, så tenk på Gud som Far og dommer. Når dere tenker på Kristus, så erkenn i Ham Gud som Mester, som kjærlighet; og når dere søker å utforske Den Hellige Ånds opprinnelse, så vit at Han er ingen annen enn Gud, når Han åpenbarer sin uendelige visdom for slike disipler som er kommet lenger.

5. Hvis Jeg hadde funnet menneskeheten i den «første tid» åndelig så utviklet som den er i dag, ville Jeg ha åpenbart Meg for den som Far, som Mester og som Den Hellige Ånd; da ville menneskene ikke ha sett tre guddommer der det bare

er én. Men de var ikke i stand til å tolke mine læresetninger riktig, og ville ha blitt forvirret og holdt seg borte fra min vei for å fortsette å skape tilgjengelige og små guder i samsvar med sine forestillinger.

6. Så snart menneskene innser og aksepterer denne sannheten, vil de angre på at de har misforstått hverandre på grunn av en feil som de med litt kjærlighet kunne ha unngått.

7. Hvis Kristus er kjærligheten, kan dere da tro at Han er uavhengig av Jehova, når jeg jo er kjærligheten?

8. Hvis Den Hellige Ånd er visdommen, tror dere da at denne Ånden eksisterer uavhengig av Kristus, når jeg jo er visdommen? Mener dere at «Ordet» og Den Hellige Ånd er to forskjellige ting?

9. Det er nok å kjenne bare noe av det ordet som Jesus lærte menneskeheten for å forstå at det bare har eksistert én Gud og at det evig vil være bare én.

Derfor sa Jeg gjennom ham: «Den som kjenner Sønneren, kjenner Faderen, for han er i Meg og Jeg er i ham.» Senere, da han kunngjorde at han ville komme tilbake til menneskene i en annen tid, sa han ikke bare: «Jeg skal komme igjen», men han lovet å sende Den Hellige Ånd, Trøsterens Ånd, Sannhetens Ånd.

10. Hvorfor skulle Kristus komme atskilt fra Den Hellige Ånd? Kunne han ikke i sin ånd bringe med seg sannheten, lyset og trøsten? (1, 66-70, 73-76)

11. Jeg er deres Mester; men se ikke på Meg som atskilt fra Faderen, for Jeg er Faderen.

12. Det er ingen forskjell mellom Sønneren og Den Hellige Ånd, for Den Hellige Ånd og Sønneren er én og samme Ånd, og denne er Jeg.

13. Se i mine åpenbaringer gjennom alle tider en eneste Gud som har lært dere gjennom mangfoldige og forskjellige leksjoner: en eneste bok med mange sider. (256, 4)

Guds tre åpenbaringsmåter

14. Nå kjenner dere grunnen til at Faderen har åpenbart seg i etapper, og forstår også menneskenes misforståelse når det gjelder begrepet treenigheten.

15. Forsøk ikke lenger å gi Meg en fysisk skikkelse i deres forestillinger, for det finnes ingen skikkelse i Min Ånd, like lite som intelligensen, kjærligheten eller visdommen har noen skikkelse.

16. Jeg sier dere dette fordi mange forestiller seg meg i skikkelse av en gammel mann når de tenker på Faderen; men jeg er ingen gammel mann, for jeg er utenfor tiden, min ånd har ingen alder.

17. Når dere tenker på Kristus, danner dere straks i deres sinn det fysiske bildet av Jesus. Men jeg sier dere at Kristus, den guddommelige kjærligheten født i kjødet, mitt ord som ble menneske, smeltet sammen med min Ånd, som han var utgått fra, da han forlot den fysiske hylle.

18. Men når dere snakker om Den Hellige Ånd, bruker dere symbolet på duen for å prøve å forestille dere ham i en eller annen form. Men jeg sier dere at symbolenes tid er forbi, og at dere derfor, når dere føler dere under påvirkning av Den Hellige Ånd, mottar ham som en innskytelse, som lys i deres ånd, som klarhet som løser opp usikkerheter, mysterier og mørke. (39, 42, 44-47)

19. Fra tidsalder til tidsalder har menneskene fått et stadig klarere bilde av Meg. De som har lært Meg å kjenne gjennom Kristus, har et bilde som kommer nærmere sannheten enn de som bare kjenner Meg gjennom Moses' lover. Den Gud som menneskemengdene fulgte og adlød av frykt for Hans rettferdighet, ble senere søkt som en far og mester, da Kristi kjærlighetsfrø spiret i deres hjerter. (112, 3)

20. Jeg står over tidene, over alt det skapte, min guddommelige Ånd er ikke underlagt utviklingen. Jeg er evig og fullkommen – ikke som dere, som har en begynnelse, som er underlagt utviklingslovene og dessuten føler tidens gang over deres væren.

21. Si derfor ikke at Faderen bare tilhører én tidsalder, Kristus en annen og Den Hellige Ånd igjen en annen. For Faderen er evig og tilhører ingen tidsalder, men tidene tilhører ham, og Kristus, da han forsvant som menneske, er Gud selv, på samme måte som Den Hellige Ånd, som ikke er noen annen enn deres Fader selv, som forbereder sin høyeste åpenbaringsform blant dere, det vil si uten hjelp fra noen jordisk mellommann. (66, 43)

22. Jeg har forklart dere at det dere kaller Faderen, er den absolutte makten til Gud, den universelle Skaperen, den eneste uskapte; at Den dere kaller «Sønnen», er Kristus, det vil si åpenbaringen av Faderens fullkomne kjærlighet til sine skapninger, og at det dere kaller «Den Hellige Ånd», er den visdom som Gud sender dere som lys i denne tiden, da deres ånd er i stand til å forstå mine åpenbaringer bedre.

23. Det lyset fra Den Hellige Ånd, den visdommen fra Gud, vil snart herske i denne tredje tidsalder som dere ser oppstå, og opplyse tankene til en menneskehet som trenger åndelighet, som tørster etter sannhet og hungrer etter kjærlighet.

24. Like sant er det, folk, at en eneste Gud har åpenbart seg for menneskene, om enn under tre forskjellige aspekter: Hvis dere søker kjærlighet i Faderens gjerninger i den første tidsalderen, vil dere finne den; og hvis dere søker visdommens lys, vil dere også oppdage det, slik dere i Kristi gjerninger og ord ikke bare vil møte kjærlighet, men også kraft og visdom. Hva ville da være så rart ved at dere i Den Hellige Ånds gjerninger i denne tiden både oppdager kraften, loven og makten, så vel som kjærligheten, ømheten og helbredelsesbalsamen? (293, 20-21, 259 25-26)

25. Lov, kjærlighet, visdom – dette er de tre åpenbaringsformene som Jeg har vist Meg i for mennesket, slik at det på sin utviklingsvei skal ha en fast

overbevisning og fullstendig kunnskap om sin Skaper. Disse tre åpenbaringsfasene skiller seg fra hverandre, men de har alle én og samme opprinnelse, og i sin helhet utgjør de den absolutte fullkommenhet. (165, 56)

26. I Meg er dommeren, Faderen og Mesteren — tre forskjellige åpenbaringsfaser i ett eneste vesen, tre kraftsentre og én eneste vesenessens: kjærlighet. (109, 40)

27. Jeg er Jehova, som til alle tider har frigjort dere fra døden. Jeg er den ene Gud som til alle tider har talt til dere. Kristus er mitt «ord» som talte til dere gjennom Jesus. Han sa til dere: «Den som kjenner Sønneren, kjenner Faderen.» Og Den Hellige Ånd, som i dag taler til dere, er likevel meg; for det finnes bare én Hellige Ånd, bare ett «ord», og dette er mitt.

28. Hør, mine disipler: I den «første tiden» ga jeg dere loven, i den andre lærte jeg dere kjærligheten som dere skulle tolke disse budene med, og nå, i denne tredje tidsalderen, sender jeg dere lyset, slik at dere kan trenge inn i meningen med alt det som er blitt åpenbart for dere.

29. Hvorfor vil dere da absolutt oppdage tre guddommer der det bare eksisterer én guddommelig ånd, som er min?

30. Jeg ga de første menneskene loven, og likevel kunngjorde Jeg for Moses at Jeg ville sende Messias. Kristus, gjennom hvem Jeg ga dere mitt «ord», sa til dere da hans misjon allerede var ved å ta slutt: «Jeg vender tilbake til Faderen, fra hvem Jeg er utgått.» Han sa også til dere: «Faderen og jeg er ett.» Men etter det lovet han å sende dere Sannhetens Ånd, som etter min vilje og i samsvar med deres utvikling skulle belyse mysteriet i mine åpenbaringer.

31. Men hvem kan kaste lys over mine hemmeligheter og forklare disse mysteriene? Hvem kan bryte seglene på min visdoms bok, bortsett fra meg?

32. Sannelig, jeg sier dere: Den Hellige Ånd, som dere for tiden anser for å være noe annet enn Jehova og Kristus, er intet annet enn den visdom som jeg åpenbarer for deres ånd, for at dere skal kunne forstå, se og føle sannheten. (32, 22-27)

33. Foren i deres forstand og ånd mine åpenbaringer som Gud, som forkynner loven for dere; mine åpenbaringer som Far, som avslører min uendelige kjærlighet for dere, og mine undervisninger som Mester, som åpenbarer min visdom for dere, så vil dere ut av alt dette få en essens, en guddommelig hensikt: at dere kommer til Meg på den åndelige lysets vei — noe mer enn bare en kunngjøring til dere. Jeg vil føre dere inn i mitt eget rike, hvor Jeg alltid er til stede, for alltid i dere. (324, 58)

34. Det vil ikke være første gang at menneskene kjemper for å tolke en guddommelig åpenbaring eller oppnå klarhet i en sak som fremstår som et mysterium for deres øyne. Allerede i den «andre tid» rådslo menneskene etter min forkynnelsesvirksomhet i verden om Jesu personlighet og ønsket å vite om

han var guddommelig eller ikke, om han var ett med Faderen eller en person atskilt fra ham. På alle måter vurderte og utforsket de min lære.

35. Nå vil jeg igjen bli gjenstand for tolkninger, drøftelser, diskusjoner og undersøkelser.

36. Man vil undersøke om Kristi Ånd, da den åpenbarte seg, var uavhengig av Faderens Ånd; og det vil være andre som sier at det var Den Hellige Ånd som talte, og ikke Faderen eller Sønnen.

37. Men det dere kaller «Den Hellige Ånd», er Guds lys, og det dere kaller «Sønnen», er hans «Ord». Når dere altså hører dette ordet her, når dere benytter dere av min lære om «den andre tid» eller tenker på loven og åpenbaringene fra «den første tid», så vær klar over at dere er i den ene Guds nærvær, hører hans ord og mottar lyset fra hans Ånd. (216, 39-42)

Gud som skapende ånd og far

38. Jeg er essensen av alt det skapte. Alt lever gjennom min uendelige kraft. Jeg er i hvert legeme og i hver form. Jeg er i hver og en av dere, men dere må forberede dere og gjøre dere mottakelige, slik at dere kan føle og oppdage Meg.

39. Jeg er livspusten for alle vesener, fordi Jeg er livet. Derfor har Jeg gjort det klart for dere at når Jeg er til stede i alle deres gjerninger, er det ikke nødvendig å lage et bilde av Meg i leire eller marmor for å tilbe Meg eller føle Meg nær dere. Denne misforståelsen har bare tjent til å forføre menneskeheten til avgudsdyrkelse.

40. På grunn av Mitt ord aner dere harmonien som eksisterer mellom Faderen og alt det skapte, forstår dere at Jeg er essensen som nærer alle vesener, og at dere er en del av Meg selv. (185, 26-28)

41. Faderens ånd er usynlig, men Han åpenbarer seg i uendelig mange former. Hele universet er bare en materiell manifestasjon av guddommenheten. Alt det skapte er et speilbilde av sannheten.

42. Jeg har omgitt eksistensen til sjelene, som er barn av min guddommenhet, med en rekke livsformer, avhengig av stedet de bebor, og i disse har jeg lagt visdom, skjønnhet, livskraft og mening for å gi hvert av disse hjemstedene det tydeligste beviset på min eksistens og en forestilling om min makt. Jeg påpeker for dere at meningen med livet består i å elske, i kunnskap, i å erkjenne sannheten. (168, 9-10)

43. Læringer, fra Meg har de tre vesensnaturene oppstått: den guddommelige, den sjelslige og den materielle. Som skaper og eier av alt det skapte kan Jeg tale til dere på en guddommelig og samtidig forståelig måte. Siden den materielle naturen oppsto fra Meg, kan Jeg også la Min stemme og Mitt ord høres fysisk for å gjøre Meg forståelig for mennesket.

44. Jeg er den fullkomne vitenskapen, opprinnelsen til alt, årsaken til alle årsaker og lyset som opplyser alt. Jeg står over alt det skapte, over all lærdom. (161, 35-36)

45. Nå er tiden for forståelse, for opplysning av sjelen og forstanden, hvor mennesket endelig vil søke Meg åndelig, fordi det vil erkjenne at Gud verken er en person eller en fantasi, men ubegrenset og absolutt universell ånd. (295, 29)

Kristus, kjærligheten og Guds ord

46. Før Faderen åpenbarte seg for menneskeheten i Jesus, sendte Han dere sine åpenbaringer, hvorved Han benyttet seg av materielle former og hendelser. Under navnet «Kristus» har dere lært å kjenne Ham som forkynnte Guds kjærlighet blant menneskene; men da Han kom til jorden, hadde Han allerede tidligere åpenbart seg som Fader, og derfor skal dere ikke si at Kristus ble født i verden — det var Jesus som ble født, kroppen som Kristus bodde i.

47. Tenk etter, og dere vil til slutt forstå Meg og erkjenne at Kristus var der allerede før Jesus, for Kristus er Guds kjærlighet. (16, 6-7)

48. Her er Jeg hos dere og gir dere kraft til å kjempe for deres sjels evige fred. Men sannelig, Jeg sier dere: Allerede før menneskeheten lærte Meg å kjenne, opplyste Jeg dere fra uendeligheten og talte allerede til deres hjerter. For da Jeg er ett med Faderen, har Jeg alltid vært i Ham. Det måtte gå tidsaldre over menneskeheten før verden tok imot Meg i Jesus og hørte Guds ord, selv om Jeg må si dere at ikke alle som hørte Min lære den gang, hadde den nødvendige sjelsmessige utviklingen for å føle Guds nærvær i Kristus. (300, 30)

49. I Jehova trodde dere å gjenkjenne en grusom, fryktelig og hevgjerrig Gud. Da sendte Herren dere Kristus, sin guddommelige kjærlighet, for å befri dere fra deres villfarelse, slik at dere, «ved å lære Sønnen å kjenne, skulle kjenne Faderen»; og likevel tror den uvitende og på ny i sin synd forviklede menneskeheten å se en rasende og fornærmet Jesus, som bare venter på ankomsten av dem i «den åndelige dalen» som såret ham, for å si til dem: «Gå bort fra meg, jeg kjenner dere ikke»; og for straks å la dem lide de grusomste kvaler i evigheten.

50. Det er på tide at dere forstår meningen med mine læresetninger, slik at dere ikke faller for villfarelser. Den guddommelige kjærligheten vil ikke hindre dere i å komme til meg; men hvis dere ikke gjør opp for deres feil, vil det være den uforsonlige dommeren i deres samvittighet som sier dere at dere ikke er verdige til å komme inn i lysets rike. (16, 46-47)

51. Jeg vil at dere skal være som deres Mester, for at dere med rette kan kalle dere mine disipler. Min arv består av kjærlighet og visdom. Det var Kristus som kom til dere, og det er Kristus som i dette øyeblikk taler til dere; men prøv ikke å skille meg fra Gud eller se meg utenfor Ham, for jeg er og har alltid vært ett med Faderen.

52. Jeg har sagt dere at Kristus er den guddommelige kjærligheten; prøv derfor ikke å skille meg fra Faderen. Tror dere at Han er en far uten kjærlighet til sine barn? Hvordan kommer dere på denne tanken? Det er på tide at dere innser dette.

53. Ingen skal skamme seg over å kalle Gud, Skaperen, for Far, for dette er hans sanne navn. (19, 57-58)

54. I Jesus så verden sin Gud som var blitt menneske. Menneskene fikk av ham bare leksjoner i kjærlighet, læresetninger av uendelig visdom, bevis på fullkommen rettferdighet, men aldri et ord om vold, en handling eller et tegn på nag. Se i stedet hvor mye han ble fornærmet og hånet. Han hadde myndighet og all makt i sin hånd, slik hele verden ikke har, men det var nødvendig at verden skulle lære å kjenne sin far i hans sanne vesen, hans sanne rettferdighet og barmhjertighet.

55. I Jesus så verden en far som gir alt for sine barn uten å kreve noe for seg selv; en far som tilgir de alvorligste fornærmelser med uendelig kjærlighet uten noensinne å utøve hevn, og en far som, i stedet for å ta livet av sine barn som fornærmer ham, tilgir dem og med sitt blod viser dem veien til deres sjels frelse. (160, 46-47)

56. Som menneske var Jesus deres ideal og virkeliggjørelsen av fullkommenhet; for at dere i ham skulle ha et forbilde verdig å etterfølge, ønsket Jeg å lære dere hva mennesket må være for å bli lik sin Gud.

57. Det er én Gud, og Kristus er ett med Ham, fordi Han er guddommens «Ord», den eneste veien gjennom hvilken dere kan nå til Faderen for alt det skapte. (21, 33-34)

58. Læringer, Kristus er den høyeste manifestasjonen av den guddommelige kjærligheten, er lyset som er livet i åndens riker; lyset som bryter gjennom mørket og for hvert åndelig blikk avslører sannheten, løser mysteriene, åpner døren og viser veien til visdom, evighet og sjelenes fullkommenhet. (91, 32)

Den Hellige Ånd — Guds sannhet og visdom

59. I visdommen ligger den helbredende kraften og trøsten som deres hjerter lengter etter. Derfor lovet Jeg dere en gang Ånden av sannhet som trøstens Ånd.

60. Men det er absolutt nødvendig å ha tro for ikke å stå fast på utviklingsveien eller føle frykt for prøvelsene. (263, 10-11)

61. Dette er lysets tidsalder, hvor den guddommelige visdom, som er Den hellige ånds lys, selv vil opplyse de hemmeligste kroker av hjertet og sjelen. (277, 38) (Se også versene 8-10, 12, 18, 21-24, 27, 32, 36-37 i dette kapitlet)

Kapittel 20 – Maria, Guds moderlige kjærlighet

Marias jordiske tilværelse i ydmykhet

1. Maria er blomsten i min himmelske hage, hvis vesen alltid har vært i min ånd.
2. Ser dere disse blomstene her, som skjuler sin skjønnhet i ydmykhet? Slik var og er Maria: en uuttømmelig kilde til skjønnhet for den som er i stand til å se henne i renhet og ærbødighet, og en skatt av godhet og ømhet for alle vesener.
3. Maria vandret gjennom verden og skjulte sitt guddommelige vesen; hun visste hvem hun var og hvem hennes Sønn var, men i stedet for å rose seg av den nåden, erklærte hun seg bare for en tjenerinne for den Høyeste, for et redskap for Herrens råd. (8, 42-43, 46)
4. Maria visste at hun ville bli med en mektigere og større konge enn alle jordens konger. Men kronet hun seg derfor til dronning blant menneskene? Forkynte hennes lepper på torg, i gater, i de enkle hyttene eller i palassene at hun skulle bli Messias' mor, at Faderens «enbårne Sønn» skulle komme ut av hennes liv?
5. Sikkert ikke, mitt folk: den største ydmykhet, mildhet og nåde var i henne, og løftet gikk i oppfyllelse. Hennes hjerte som menneskelig mor ble lykkelig, og allerede før hun fødte – på dette tidspunktet og senere gjennom hele sønnens liv – var hun en kjærlig mor som åndelig kjente Jesu bestemmelse, den misjonen han skulle oppfylle blant menneskene, og hvorfor han var kommet. Hun motsatte seg aldri denne bestemmelsen, for hun hadde del i det samme verket.
6. Når hun av og til gråt, var det en menneskelig mors gråt, det var kroppens natur som følte smerten i Sønnen, hennes eget kjød.
7. Men var hun en disippel av Mesteren, sin sønn? Nei. Maria trengte ikke å lære noe av Jesus. Hun var i Faderen selv og hadde bare inkarnert seg for å utføre den vakre og vanskelige oppgaven.
8. Begrenset det utmerkede moderhjertet seg til bare å elske sin elskede sønn? Sikkert ikke; gjennom det lille menneskelige hjertet åpenbarte det moderlige hjertet seg i trøst og opphøyde ord, i råd og godgjerninger, i mirakler, i lys og i sannhet.
9. Aldri stilte hun seg til skue, aldri misforsto hun Mesterens ord. Men på samme måte som hun var ved foten av krybben som tjente som vugge for henne, så var hun også ved foten av korset, der Sønnen, Mesteren, hele skapelsens Far døde og tok sitt siste åndedrag som menneske.
10. Slik oppfylte hun sin bestemmelse som menneskelig mor og ga alle mødre og alle mennesker et opphøyet eksempel. (360, 28-31)

Maria og Jesus

11. Mange ganger har menneskene spurt seg selv hvorfor Jesus, selv etter at han var blitt korsfestet, lot seg se av synderen Magdalena og deretter oppsøkte sine disipler, mens man derimot ikke vet noe om at han skulle ha besøkt sin mor. På det svarer Jeg dere at det ikke var nødvendig å åpenbare Meg for Maria på

samme måte som Jeg gjorde for de andre. For forbindelsen mellom Kristus og Maria har alltid eksistert, allerede før verden ble til.

12. Gjennom Jesus åpenbarte Jeg Meg for menneskeheten for å redde syndere, og etter korsfestelsen lot Jeg dem se Meg for å styrke troen hos dem som trengte Meg. Men sannelig, Jeg sier dere: Maria – som menneske Min kjærlige mor – trengte ikke å rense seg fra noen besudling, og hun kunne heller ikke ha noen mangel på tro, fordi hun visste hvem Kristus var, allerede før hun tilbød Ham sitt moderlige liv.

13. Det var ikke nødvendig å menneskeliggjøre min Ånd for å besøke den som med den samme renhet og mildhet som hun tok imot meg i sitt liv, ga meg tilbake til det rike jeg var kommet fra. Men hvem kunne kjenne den måten jeg talte til henne på i hennes ensomhet, og den guddommelige kjærtegn som min Ånd omfavnet henne med?

14. Slik svarer Jeg dem som har stilt Meg dette spørsmålet, fordi de ofte tenkte at Jesu første besøk burde ha vært til sin mor.

15. Hvor forskjellig måtte ikke den formen, i hvilken Jeg åpenbarte Meg for Maria, være fra den Jeg brukte for å gjøre Meg kjent for Magdalena og Mine disipler. (30, 17-21)

Marias jomfruelighet

16. På toppen av fjellet, der Mesteren befinner seg, er også Maria, den universelle moren – hun som i den «andre tiden» ble kvinne, slik at miraklet med inkarnasjonen av det «guddommelige ord» kunne bli virkelighet.

17. Mennesket har ofte bedømt og gransket Maria og også måten Jesus kom til verden på, og disse bedømmelsene har revet i stykker renhetens kappe over den moderlige ånden, hvis hjerte lot sitt blod strømme ned over verden.

18. I denne tiden har jeg trukket bort sløret av det ukjente for å fjerne den vantroes tvil og gi ham kunnskap om de åndelige læresetningene.

19. Menneskene har av min sannhet, som er som en vei, laget mange sideveier, hvor de for det meste går seg vill. Mens noen søker den himmelske mors forbønn og andre misforstår henne, omslutter hennes kappe av kjærlighet og ømhet alle for evig.

20. Fra tidens begynnelse åpenbarte Jeg den åndelige Mors eksistens, som profetene talte om allerede før hun kom til verden. (228, 1-5)

21. Maria ble sendt for å åpenbare sin dyd, sitt forbilde og sin fullkomne guddommelighet. Hun var ikke en kvinne som alle andre blant menneskene. Hun var en kvinne av en annen art, og verden betraktet hennes liv, lærte å kjenne hennes måte å tenke og føle på, kjente til renheten og yndefullheten i hennes sjel og kropp.

22. Hun er et eksempel på enkelhet, ydmykhet, uselviskhet og kjærlighet. Men selv om hennes liv har vært kjent for datidens verden og de påfølgende

generasjonene, er det mange som ikke anerkjenner hennes dyd, hennes jomfruelighet. De kan ikke forklare seg det faktum at hun samtidig var jomfru og mor. Årsaken til dette er at mennesket av natur er vantro og ikke forstår å bedømme de guddommelige gjerninger med en oppvåknet ånd. Hvis det studerte skriftene og utforsket Marias inkarnasjon og hennes forfedres liv, ville det til slutt vite hvem hun er. (221, 3)

23. Guds ømeste kjærlighet til sine skapninger har ingen form*. Likevel antok den i den andre tiden form av en kvinne i Maria, Jesu mor.

** Den skikkelse av Maria som er kjent fra mariavisionene, må derfor bare betraktes som en åndelig åpenbaringsskikkelse som ble antatt for en kort periode.*

24. Forstå at Maria alltid har eksistert, siden hennes essens, hennes kjærlighet og hennes ømhet alltid har vært i guddommen.

25. Hvor mange teorier og vrangforestillinger har menneskene skapt om Maria! Om hennes moderskap, hennes unnfangelse og hennes renhet. Hvor mye har de ikke spottet i den forbindelse!

26. Den dagen de virkelig forstår denne renheten, vil de si til seg selv: «Det ville vært bedre for oss om vi aldri var blitt født.» Tårer av ild vil brenne i deres sjeler. Da vil Maria omfavne dem med sin nåde, den guddommelige mor vil beskytte dem med sin kappe, og Faderen vil tilgi dem og med uendelig kjærlighet si: «Våk og be, for jeg tilgir dere, og i dere tilgir og velsigner jeg verden.» (171, 69-72)

Maria som forbilde for kvinnen

27. Deres Mesters liv er et forbilde for alle mennesker. Men siden kvinnen manglet veiledning om sin oppgave som mor, ble Maria sendt til henne som en legemliggjøring av den guddommelige ømheten, som viste seg blant menneskene som kvinne for også å gi dere sitt guddommelige forbilde på ydmykhet. (101, 58)

28. Velsignede kvinner: Også dere hører til min apostelgruppe. Det er ingen forskjell mellom mannens ånd og deres, selv om dere er fysisk forskjellige og oppgavene deres er ulike.

29. Ta Jesus som mester for deres ånd og følg ham på den veien som hans kjærlighet har staket ut. Gjør hans ord til deres eget og omfavn hans kors.

30. Jeg taler til deres ånd med de samme ordene som jeg taler til mennene, fordi dere er åndelig like. Likevel – hvis deres kvinnehjerte søker et forbilde å etterligne; hvis dere trenger fullkomne eksempler som støtte for å fullkomme dere i livet, så husk Maria, følg henne gjennom hele hennes liv på jorden.

31. Det var Faderens vilje at Marias beskjedne liv skulle nedtegnes av mine disipler, som kjente henne gjennom hele hennes virke og snakket med henne.

32. Det livet – beskjedent for den som kjenner det – strålte fra fødselen til dets slutt på jorden. Maria skrev mange sider med kjærlig veiledning med sin ånds

ydmykhet, med sin uendelige følsomhet, med sitt hjertes renhet, med sin kjærlighet til menneskeheten, noe hun uttrykte mer med taushet enn med ord, da hun visste at Den som skulle tale til menneskene, var Kristus.

33. Marias ånd var selve den moderlige kjærligheten som utgikk fra Faderen, for å gi menneskeheten det fullkomne eksempel på ydmykhet, lydighet og mildhet. Hennes vandring gjennom verden var et lysspor. Hennes liv var enkelt, majestetisk og rent. I henne gikk profetiene i oppfyllelse, som kunngjorde at Messias skulle bli født av en jomfru.

34. Bare hun hadde kunnet bære Guds sæd i sitt liv, bare hun var verdig til å forbli menneskehetens åndelige mor etter å ha fullført sin oppgave overfor Jesus.

35. Derfor er Maria deres fullkomne forbilde, kvinner. Men vend dere til henne og ta henne til forbilde i hennes stillhet, i hennes gjerninger av ydmykhet, den uendelige selvfornektelsen av kjærlighet til de trengende, i hennes stille smerte, i hennes medfølelse som tilgir alt, og i hennes kjærlighet, som er forbønn, trøst og søt støtte.

36. Jomfruer, hustruer, mødre, foreldreløse jenter eller enker, ensomme kvinner som har et hjerte gjennomsyret av smerte – kall Maria deres kjærlige og omsorgsfulle mor, påkall henne i tankene, ta imot henne i ånden og føl henne i hjertet. (225, 46-54)

Maria som forbeder, trøster og medforløser for menneskene

37. Maria vandret stille gjennom verden, men hun fylte hjertene med fred, gikk i forbønn for de trengende, ba for alle og gråt til slutt tårer av tilgivelse og medfølelse over menneskenes uvitenhet og ondskap. Hvorfor skulle dere ikke vende dere til Maria når dere ønsker å komme til Herren, siden dere gjennom henne har mottatt Jesus? Var ikke mor og sønn forent i Frelserens dødstime? Blandet ikke sønnens blod seg i det øyeblikket med morens tårer? (8, 47)

38. Fra korset har jeg etterlatt verden boken om livet og den åndelige visdommen – en bok som gjennom århundrene, tidsaldrene og epoker skulle tolkes og forstås av menneskene. Derfor sa Jeg til den av smerte rystede Maria ved foten av korset: «Kvinne, dette er din sønn», idet Jeg med blikket pekte på Johannes, som i dette øyeblikket legemliggjorde menneskeheten, men den menneskeheten som var forvandlet til en god disippel av Kristus, den åndeliggjorte menneskeheten.

39. Også til Johannes vendte Jeg Meg med ordene: «Sønn, dette er din mor» – ord som Jeg nå skal forklare for dere.

40. Maria legemliggjorde renhet, lydighet, tro, ømhet og ydmykhet. Hver av disse dyder er et trinn på stigen som Jeg kom ned til verden på for å bli menneske i livmoren til denne hellige og rene kvinnen.

41. Den ømheten, den renheten og kjærligheten er det guddommelige livmor, der livets frø blir befruktet.
42. Den stigen som Jeg steg ned på for å bli menneske og bo hos Mine barn, er den samme som den Jeg tilbyr dere, slik at dere kan stige opp til Meg på den, ved å forvandle dere fra mennesker til lysånder.
43. Maria er stigen, Maria er det moderlige skjødde. Vend dere til henne, og dere vil møte Meg. (320, 68-73)
44. Jeg etterlot dere Maria ved foten av korset, på den høyden som tok imot mitt blod og morens tårer. Der ble hun værende i forventning om sine barn, for det vil være hun som tar korset fra deres skuldre og viser dem veien til himmelen. (94, 73)
45. Marias budskap var et budskap om trøst, øm omsorg, ydmykhet og håp. Hun måtte komme til jorden for å gjøre sitt moderlige vesen kjent og tilby sitt jomfruelige skjøte, slik at «Ordet» kunne bli menneske i det.
46. Men hennes misjon endte ikke på jorden. Hennes sanne hjem var hinsides denne verden, hvorfra hun kan spre en kappe av medfølelse og omsorg over alle sine barn, hvorfra hun kan følge de villfarne og øse sin himmelske trøst over de lidende.
47. Mange århundrer før Maria skulle komme til verden for – blitt menneske i en kvinne – å oppfylle en guddommelig bestemmelse, kunngjorde en av Guds profeter henne. Gjennom ham fikk dere vite at en jomfru skulle bli gravid og føde en sønn som skulle kalles Immanuel, som betyr: Gud med oss.
48. I Maria, en kvinne uten flekk, over hvem Ånden av den himmelske moderlige kjærligheten senket seg, gikk det guddommelige løftet i oppfyllelse, som var blitt kunngjort av profeten.
49. Siden den gang har verden kjent henne, og mennesker og folk uttaler hennes navn med kjærlighet, og i sin smerte lengter de etter henne som mor.
50. Dere kaller henne Sorgens Mor, fordi dere vet at verden stakk smertenens sverd i hennes hjerte, og det smertefulle ansiktet og uttrykket av uendelig sorg forsvinner ikke fra deres forestillingsverden.
51. I dag vil Jeg si dere at dere skal fjerne det evige bildet av smerten fra deres hjerter og i stedet tenke på Maria som en god, smilende og kjærlig mor, som virker åndelig og hjelper alle sine barn med å utvikle seg oppover på den veien som Mesteren har staket ut.
52. Forstår dere nå at Marias misjon ikke var begrenset til moderskapet på jorden? Heller ikke var hennes manifestasjon i den «andre tid» den eneste, men det er forbeholdt henne en ny tidsalder, hvor hun vil tale til menneskene fra ånd til ånd.
53. Min disippel Johannes, en profet og seer, så i sin ekstase en kvinne kledd i solen, en jomfru som strålte av lys.

54. Denne kvinnen, denne jomfruen, er Maria, som i sitt skjøte ikke lenger skal ta imot en ny frelser, men en hel verden av mennesker som i henne nærer seg av kjærlighet, tro og ydmykhet for å følge de guddommelige sporene etter Kristus, mesteren av all fullkommenhet.

55. Profeten så hvordan denne kvinnen led, som om hun skulle føde; men denne smerten var renselsen av menneskene, soningen av sjelene. Når smerten er over, vil det bli lys i sjelene, og glede vil fylle ånden til deres Universelle Mor. (140, 44-52)

Marias guddommelige natur

56. Deres himmelske mors kappe har fra evighet av gitt verden skygge og beskytter kjærlig mine barn, som også er hennes. Maria som ånd ble ikke født i verden; hennes moderlige vesen har alltid vært en del av meg.

57. Hun er min renhets og hellighets hustru. Hun var min datter da hun ble kvinne, og min mor da hun tok imot det «inkarnerte ordet». (141, 63-64)

58. Maria er i sitt vesen guddommelig, hennes ånd er ett med Faderen og med Sønnen. Hvorfor dømmes de henne menneskelig, når hun jo var den utvalgte datteren som fra tidens begynnelse var forkynt for menneskeheten som det rene vesenet i hvilket det «Guddommelige Ord» skulle inkarnere seg?

59. Hvorfor spotter da mennesket og tviler på min makt og gransker mine gjerninger uten respekt? Årsaken til dette er at det ikke har fordypet seg i min guddommelige lære, ikke har tenkt over hva Skriftene sier, og heller ikke har underkastet seg min vilje.

60. I dag, i den «tredje tid», tviler han også på at Maria åpenbarer seg for menneskene. Men Jeg sier dere at hun har del i alle mine gjerninger, fordi hun er legemliggjørelsen av den ømeste kjærlighet som bor i min guddommelige Ånd. (221, 4-6)

61. Maria er den Ånd som er så tett forenet med guddommeligheten at den utgjør et av dens aspekter, slik de tre åpenbaringsformene fremstiller det: Faderen, Ordet og Den hellige ånds lys. I denne forstand er Maria den Ånd av Gud som åpenbarer og legemliggjør den guddommelige omsorg. (352, 76)

62. Hvor mange håper å komme til den høyeste himmelen for å bli kjent med Maria, som de alltid forestiller seg i menneskelig skikkelse som den kvinnen hun var på jorden, som mor til den menneskeblitte Kristus, og som de forestiller seg som en dronning på en trone, vakker og mektig.

63. Men Jeg sier dere at dere ikke lenger skal gi det guddommelige en form i deres sinn. Maria, deres åndelige mor, eksisterer; men hun har verken en kvinnes skikkelse eller noen annen skikkelse. Hun er den hellige og kjærlige ømheden, hvis barmhjertighet strekker seg ut i det uendelige. Hun regjerer i sjelene, men hennes herredømme er ydmykhetens, barmhjertighetens og renhetens. Men hun har ingen trone, slik menneskene forestiller seg det.

64. Hun er vakker, men av en skjønnhet som dere ikke engang kan forestille dere med det vakreste ansikt. Hennes skjønnhet er himmelsk, og dere vil aldri være i stand til å forstå det himmelske. (263, 30)

Marias universelle utstråling

65. Maria, deres universelle mor, lever i meg, og hun skjenker sine høyt elskede barn de ømeste kjærtegn. Hun har vært i deres hjerter for å etterlate sin fred og et helligdom der. Maria våker over verden og breder sine vinger ut over den som en lerce for å beskytte den fra den ene pol til den andre. (145, 10)

66. I min guddommelighet lever den forbønnende kjærligheten; det er Maria. Hvor mange hjerter som hadde forblitt lukket for troen, har gjennom henne åpnet seg for anger og kjærlighet! Hennes moderlige vesen er til stede i hele skapelsen, det oppleves av alle, og likevel benekter mange det med egne øyne. (110, 62)

67. De som benekter Marias guddommelige moderlighet, benekter en av de vakreste åpenbaringene som guddommen har gitt menneskene.

68. De som anerkjenner Kristi guddommelighet og forneker Maria, vet ikke at de gir avkall på det mest følsomme og elskverdige trekk som finnes i min guddommelighet.

69. Hvor mange er det ikke som tror de kjenner Skriftene, men likevel ikke vet noe, fordi de ikke har forstått noe. Og hvor mange er det ikke som, til tross for at de mener å ha oppdaget skapelsens språk, lever i villfarelse.

70. Den moderlige ånden virker kjærlig i alle vesener, dere kan se dens avbild overalt. Dens guddommelige moderlige kjærlighet er falt som et velsignet frø i hjertene til alle skapninger, og hvert rike i naturen er et levende vitnesbyrd om den, og hvert moderhjerter er et alter reist foran den store kjærligheten. Maria var en guddommelig blomst, og frukten var Jesus. (115, 15-18)

Kapittel 21 – Guds allmakt, allstedeværelse og rettferdighet

Guds makt

1. Hvis det nåværende mennesket med all sin vitenskap ikke er i stand til å underkaste naturens elementer sin vilje – hvordan skulle det da kunne påtvinge de åndelige kreftene sin makt?

2. På samme måte som himmellegemene i kosmos følger sin uforanderlige orden, uten at menneskets vilje kan få dem til å endre sin bane eller sin bestemmelse, kan heller ikke den orden som eksisterer i det åndelige endres av noen.

3. Jeg skapte dagen og natten, det vil si at Jeg er lyset, og ingen annen enn Jeg kan holde det tilbake. Det samme gjelder for det åndelige. (329, 31-33)

4. Hvis dere tror på Meg, kan dere stole på at Min makt er uendelig større enn menneskenes synd, og at mennesket og dets liv derfor må forandres så snart synden viker for sannhetens og rettferdighetens lys.

5. Kan dere forestille dere livet på denne verden når menneskene en gang gjør Guds vilje? (88, 59-60)

6. For Meg kan ikke et menneskes anger, fornyelse og frelse være umulig. Da ville Jeg ikke være allmektig, og mennesket ville være sterkere enn Meg. Anser dere Min makt som underlegen den kraften som det onde besitter i menneskene? Anser dere mørket i mennesket som overlegen det guddommelige lyset? Aldri! sier Mitt hjerte til Meg.

7. Tenk på dette: Min oppgave er, etter at Jeg har gitt dere livet, å lede dere til fullkommenhet og forene dere alle i én eneste åndelig familie; og glem ikke at Min vilje går i oppfyllelse over alt.

8. Jeg, den guddommelige såmannen, legger mitt kjærlighetsfrø umerkelig i hver sjel. Jeg alene vet når dette frøet vil spire i hele menneskeheten, og jeg alene er i stand til å vente på fruktene av mine gjerninger med uendelig tålmodighet. (272, 17-19)

9. Jeg vil ikke ydmyke dere med min storhet eller skryte av den, men jeg viser den likevel til dere, i den grad det er min vilje, slik at dere kan føle den høyeste glede over å ha en Gud av all makt, visdom og fullkommenhet som far.

10. Gled dere over tanken på at dere aldri vil oppleve enden på min makt, og at jo høyere utviklingen av deres sjel er, desto bedre vil dere kjenne meg. Hvem kunne ikke være enig i å vite at han aldri vil nå sin Herres storhet? Var dere ikke enige på jorden i å være yngre i alder sammenlignet med deres jordiske far? Har dere ikke villig innrømmet ham erfaring og autoritet? Har dere ikke gledet dere over å se at dere har en sterkere mann enn dere selv som far – stolt, tapper og full av dyder? (73, 41-42)

11. Hva betyr menneskenes kraft i forhold til min makt? Hva kan motstanden fra de materialistiske folkene stille opp mot den uendelige kraften i åndeliggjøringen? Ingenting!

12. Jeg har tillatt at mennesket går til grensen av sin maktstrid og til toppen av sin hovmod, slik at det selv kan konstatere at den gave av viljesfrihet som det er utstyrt med av Faderen, utgjør en sannhet.

13. Men når han da har nådd grensen, vil han åpne øynene for lyset og kjærligheten og bøye seg for min nærvær, overvunnet av den eneste absolutte makt og den eneste universelle visdom, som er deres Guds. (192, 53)

Guds nærvær i alt det skapte

14. Jeg har ikke noe bestemt eller begrenset sted hvor Jeg bor i det uendelige, for Min nærvær er i alt som eksisterer, både i det guddommelige, det åndelige og det materielle. Dere kan ikke si om meg i hvilken retning mitt rike ligger; og når dere løfter blikket mot høydene og det er rettet mot himmelen, så gjør dere dette bare som noe symbolsk. For deres planet roterer uopphørlig og byr dere på nye himmelområder og nye høyder med hver bevegelse.

15. Med alt dette vil Jeg si dere at det ikke er noen avstand mellom dere og Meg, og at det eneste som skiller dere fra Meg, er deres urettmessige gjerninger, som dere stiller mellom Min fullkomne lov og deres ånd.

16. Jo større renhet dere har, jo høyere er deres gjerninger og jo mer standhaftig er deres tro, desto nærmere, inderligere og mer tilgjengelig for deres bønner vil dere føle Meg.

17. På samme måte: Jo mer dere fjerner dere fra det gode, det rettferdige, det tillatte, og overgir dere til materialismen i et mørkt og egoistisk liv, desto mer vil dere måtte føle Meg stadig fjernere fra dere. Jo mer deres hjerte fjerner seg fra oppfyllelsen av Min lov, desto mindre følsomt vil det bli for Min guddommelige nærvær.

18. Forstå hvorfor Jeg i denne tiden kunngjør Mitt ord i denne formen og forbereder dere på samtalen fra ånd til ånd.

19. Fordi dere trodde at Jeg var uendelig fjernt, forstod dere ikke hvordan dere skulle komme til Meg. Jeg har oppsøkt dere for å gjøre Min guddommelige nærvær merkbar for dere og for å bevise for dere at det ikke finnes rom eller avstander mellom Faderen og Hans barn som skiller dem. (37, 27-32)

20. Dersom dere tror at Jeg har forlatt Min trone for å åpenbare Meg for dere, så tar dere feil; for den tronen som dere forestiller dere, eksisterer ikke. Troner er noe for de forfengelige og hovmodige menneskene.

21. Siden min Ånd er uendelig og allmektig, bor den ikke på et bestemt sted: Den er overalt, på alle steder, i det åndelige og i det materielle. Hvor skal da den tronen være som dere tilskriver meg?

22. Slutt å gi Meg en materiell, fysisk skikkelse på en trone som de på jorden, frigjør Meg fra den menneskelige skikkelsen dere alltid gir Meg, slutt å drømme om en himmel som deres menneskelige forstand ikke er i stand til å fatte. Når dere frigjør dere fra alt dette, vil det være som om dere bryter kjettingene som bandt dere, som om en høy mur foran øynene deres raste sammen, som om en tett tåke lettet og tillot dere å se en horisont uten grenser og et uendelig, strålende himmelhvelv, som likevel er tilgjengelig for deres ånd.

23. Noen sier: Gud er i himmelen, andre: Gud bor i det hinsidige. Men de vet ikke hva de sier, og de forstår ikke hva de tror. Det er sant at Jeg «bor» i himmelen; men ikke på det bestemte stedet dere har forestilt dere: Jeg bor i

himmelen av lys, makt, kjærlighet, visdom, rettferdighet, salighet og fullkommenhet. (130, 30, 35-36)

24. Min universelle nærvær fyller alt; det finnes ingen tomhet på noe sted eller i noe livsrom i universet; alt er gjennomsyret av Meg. (309, 3)

25. Jeg har sagt dere at Jeg er så nær dere at Jeg selv kjenner det hemmeligste av deres tanker, at Jeg er overalt hvor dere er, fordi Jeg er allestedsnærværende. Jeg er lyset som opplyser deres forstand gjennom inspirasjoner eller lysende ideer.

26. Jeg er i dere, for Jeg er Ånden som gir dere liv, samvittigheten som dømmer dere. Jeg er i sansene deres og i kroppen deres, for Jeg er i hele skapelsen.

27. Føl meg stadig mer i dere og i alt som omgir dere, slik at når øyeblikket kommer for å forlate denne verden, går dere fullt og helt inn i det åndelige livet, og det ikke er noen uro i deres sjel på grunn av inntrykkene som sansenes verden kunne etterlate; og dere nærmer dere meg et skritt til, som er kilden til uendelig renhet, hvorfra dere evig vil drikke. (180, 50-52)

28. Vet dere hva opprinnelsen er til det lyset som finnes i ordene som uttales av stemmebærernes lepper? Dets opprinnelse ligger i det gode, i den guddommelige kjærligheten, i det universelle lyset som utgår fra Gud. Det er en stråle eller en gnist av det lysende All-Væren som gir dere livet; det er en del av den uendelige kraften som beveger alt og under hvilken alt svinger, beveger seg og uopphørlig går i sine kretsløp. Det er det dere kaller guddommelig utstråling, det er det guddommelige Åndens lys som opplyser og gir liv til sjelene.

29. Denne utstrålingen har innflytelse både på sjelen og på kroppen, både på verdenene og på menneskene, plantene og alle skapningene. Den er åndelig for Ånden, er materiell for materien, er intelligens for forstanden, er kjærlighet i hjertene. Den er kunnskap, er talent og er selvinnsikt, er instinkt, er intuisjon og står over sansene til alle vesener i henhold til deres orden, deres beskaffenhet, deres art og deres utviklingsgrad. Men opprinnelsen er én: Gud; og dens essens er én: kjærligheten. Hva kan da være umulig ved at Jeg opplyser disse skapningers forstand for å sende dere et budskap av åndelig lys?

30. Plantene mottar livsstrålingen som min Ånd sender dem, slik at de kan bære frukt. Stjernene mottar kraften som min Ånd utstråler over dem, for å kunne kretsløpe i sine baner. Jorden, som er det nåværende, levende vitnesbyrdet, tilgjengelig for alle deres sanser, mottar uopphørlig livets stråling, som lar så mange underverk komme frem fra hennes skjøte. Hvorfor skulle det da være umulig at mennesket, i hvis vesen en ånds nærvær stråler som en juvel, og hvor dets likhet med Meg har sin grunn, direkte fra Min Ånd til sin Ånd mottar den guddommelige utstrålingen, som er det åndelige frøet som skal bære frukt i det? (329, 42-44)

31. Ikke et eneste av deres sukk vil forbli uhørt i himmelen, hver bønn finner sitt ekko i Meg, ingen av deres sorger eller livskriser forblir ubemerket av Min

faderlige kjærlighet. 280 Kapittel 21 Alt vet Jeg, hører Jeg, ser Jeg, og i alt er Jeg til stede.

32. Fordi menneskene tror at Jeg har trukket Meg tilbake fra dem på grunn av deres synder, føler de seg til slutt fjernt fra Meg. O menneskelig uvitenhet, som har brakt så mye bitterhet på deres lepper! Vet at hvis Jeg skulle trekke Meg bort fra et av Mine skapninger, ville dette øyeblikkelig opphøre å eksistere. Men dette har ikke skjedd, og det vil heller ikke skje, for da Jeg ga dere Ånden, ga Jeg dere alle evig liv. (108, 44-45)

Skjebneslag

33. Forbann ikke prøvelsene som tynger dere og hele menneskeheten, si ikke at de er Guds straff, vrede eller hevn, for da spotter dere. Jeg sier dere at det er nettopp disse prøvelsene som bringer menneskeheten stadig nærmere den frelsende havnen.

34. Kall dem rettferdighet, soning eller lærdom, da vil det være treffende og riktig. Vrede og hevn er menneskelige lidenskaper som er egnet for slike vesener som fortsatt er fjernt fra sjelefred, harmoni og fullkommenhet. Det er ikke rettferdig at dere gir min kjærlighet til dere, som bestemmer alle mine gjerninger, det vulgære navnet «straff» eller det uverdige navnet «hev».

35. Tenk på at dere frivillig har begitt dere ut på tornete veier eller ned i mørke avgrunner, og at dere ikke har lyttet til mitt kjærlige kall eller til stemmen fra deres samvittighet, hvorfor det ble nødvendig at smerten kom dere til hjelp for å vekke dere, stoppe dere, bringe dere til fornuft og la dere vende tilbake til den sanne veien. (181, 6-8)

36. Jeg straffer dere ikke; men Jeg er rettferdighet, og som sådan lar Jeg den føles av alle som bryter mine bud. For den Evige har gjort dere kjent med sin lov, som ingen kan endre.

37. Se hvordan mennesket klager i en alvorlig prøvelse, når det styrter ned i en uendelig dyp avgrunn, når det ser hvordan hans kone gråter over tapet av kjære, barna blir fratatt sitt underhold og hjemmene synker ned i elendighet og sorg. Han er forferdet over sin ulykke, han fortviler; men i stedet for å be og angre sine synder, gjør han opprør mot Meg og sier: «Hvordan er det mulig at Gud tukter meg på denne måten?», mens den Guddommelige Ånd i sannhet også feller tårer på grunn av sine barns smerte, og hans tårer er blod av kjærlighet, tilgivelse og liv.

38. Sannelig, Jeg sier dere: På grunn av den utviklingen menneskeheten har nådd, avhenger forbedringen av dens situasjon i denne tiden ikke bare av Min barmhjertighet. Den er et offer for seg selv, men ikke for Min straff. For Min lov og Mitt lys skinner i hver samvittighet.

39. Min rettferdighet kommer ned for å rykke opp hvert ugress* med roten, og selv naturkreftene viser seg som fullbyrdere av denne rettferdigheten. Da ser det

ut som om alt forener seg for å utrydde mennesket, selv om det skal tjene dets renselse. Men noen vil forvirres av dette og si: «Hvis vi må tåle så stor smerte – hvorfor kommer vi da i det hele tatt til denne verden?», uten å tenke på at smerten og synden ikke stammer fra Meg.

** Av et annet, lignende ord fra Kristus fremgår det at dette «ugresset» ikke refererer til mennesker, men til deres onde og lastefulle drifter og tilbøyeligheter.*

40. Mennesket er selv ansvarlig for at det forblir uvitende om hva rettferdighet og soning er. Derav kommer først dets opprør og deretter dets blasfemi. Bare den som har gransket min lære og holder min lov, er ikke lenger i stand til å anklage sin Far. (242, 19-21)

Guds rettferdighet

41. Dere er som busker som noen ganger har så tørre og syke grener at de trenger en smertefull beskjæring for å fjerne de syke delene, slik at de kan bli friske igjen.

42. Når min kjærlighetsrettferdighet fjerner de syke grenene fra det menneskelige treet som skader dets hjerte, retter den det opp.

43. Når et menneske skal få et lem av kroppen sin avskåret, sukker han, skjelver han og blir feig, selv om han vet at det skjer for å fjerne det som er sykt, det som er dødt og truer det som ennå kan leve.

44. Også rosene, når de beskjæres, utgyter sin livskraft som tårer av smerte; men etterpå dekker de seg med de vakreste blomster.

45. Min kjærlighet beskjærer på en uendelig høyere måte det onde i mine barns hjerter, og i den forbindelse ofrer jeg meg selv noen ganger.

46. Da menneskene korsfestet meg, dekket jeg mine bødler med min godhet og min tilgivelse og ga dem liv. Med mine ord og i min stillhet fylte jeg dem med lys, forsvarte og reddet jeg dem. Slik beskjærer jeg det onde, avverger jeg det gjennom min kjærlighet og forsvarer og redder jeg den som gjør urett. Disse tilgivelsene var, er fortsatt og vil for alltid være kilder til frelse. (248, 5)

47. Jeg kan ikke felle noen dom over dere som er tyngre enn vekten av deres overtredelser. Derfor sier Jeg dere at dere ikke har noe å frykte fra Meg, men fra dere selv.

48. Bare jeg kjenner tyngden, omfanget og betydningen av deres synder. Menneskene lar seg stadig imponere av det ytre inntrykket, for de er ikke i stand til å trenge inn i hjertet til sine medmennesker. Jeg derimot ser inn i hjertene og kan fortelle dere at det har kommet mennesker til Meg som har anklaget seg selv for alvorlige overtredelser og som var fulle av anger fordi de hadde fornærmet Meg, men Jeg har funnet dem rene. I motsetning til dette har andre kommet og sagt til Meg at de aldri har gjort noen noe ondt, men Jeg visste at de løy. For selv om hendene deres ikke har blitt besudlet med deres nestes blod, har blodet fra ofrene deres, som de hadde beordret å ta livet av, strømmet ned

over deres sjel. Det er de som kaster steinen og samtidig skjuler hånden. Når Jeg i min kunngjøring har uttalt ordene «feig», «falsk» eller «forræder», har hele deres vesen skjelve, og ofte har de fjernet seg fra min undervisningstime, fordi de følte et blikk på seg som dømte dem. (159, 42-43)

49. Hvis ikke den største kjærligheten fra Faderen var til stede i den guddommelige rettferdighet, hvis ikke hans rettferdighet hadde denne opprinnelsen, ville denne menneskeheten ikke lenger eksistere; dens synd og dens uopphørlige overtredelser ville ha uttømt den guddommelige tålmodigheten; men dette har ikke skjedd. Menneskeheten lever videre, sjelene inkarnerer seg fortsatt, og på hvert skritt, i hvert menneskelig verk, kommer Min rettferdighet til uttrykk, som er kjærlighet og uendelig barmhjertighet. (258, 3)

50. Gransk Mitt ord, så dere ikke, som mange, blir forvirret av handlingene til Min guddommelige rettferdighet, når Jeg med makt straffer dem som bare begår en liten forseelse, og derimot tilsynelatende tilgir dem som har begått en alvorlig forseelse.

51. Mesteren sier dere: Når Jeg med makt straffer den som tilsynelatende bare har begått en liten forseelse, er det fordi Jeg kjenner sjelenes svakhet, og når disse avviker fra veien til lovens oppfyllelse, kan det være det første skrittet som fører dem til undergang. Men når Jeg ser gjennom fingrene med en alvorlig forseelse hos andre, skjer det fordi Jeg vet at en stor forseelse for sjelen er grunn til en like stor anger.

52. Døm ikke, fordøm ikke, ønsk ikke engang i tankene at min rettferdighet skal ramme dem som forårsaker blodsutgytelse blant folkeslagene. Tenk bare på at de, akkurat som dere, også er mine barn, mine skapninger, og at de må sone sine store forbrytelser med store soningsoffer. Sannelig, Jeg sier dere: Nettopp de som dere peker på som de som nådeløst har ødelagt freden og kastet dere ut i kaos, vil i de kommende tider bli de store fredsstifterne, menneskehetens store velgjørere.

53. Blodet fra millioner av ofre roper fra jorden etter min guddommelige rettferdighet, men utover den menneskelige rettspleien vil det være min rettferdighet som når hver sjel, hvert hjerte.

54. Menneskets rettsvesen tilgir ikke, frelser ikke, elsker ikke. Mitt elsker, tilgir, frelser, vekker til nytt liv, løfter opp og opplyser; og nettopp de som har forårsaket menneskeheten så mye smerte, vil Jeg frelse og redde ved å la dem gå gjennom deres store soning, som vil være smeltedigelen der de blir rensset og fullstendig våkne for samvittighetens stemme, for å kunne se helt til bunnen av sine gjerninger. Jeg vil la dem gå den samme veien som de lot sine ofre, sine folk, gå. Men til slutt vil de oppnå den sjelslige renheten som trengs for å kunne vende tilbake til jorden, for å gjenoppbygge alt som er ødelagt, for å gjenopprette alt som er lagt i ruiner. (309, 16-18)

55. Dere skal vite at det ikke er først når døden kommer til dere at deres Far dømmer dere, men at denne dommen begynner så snart dere blir bevisste på deres gjerninger og dere føler samvittighetens kall.

56. Min dom er alltid over dere. Hvert skritt dere tar, enten det er i det menneskelige livet eller i deres åndelige liv, er dere underlagt min dom; men her på jorden, i kroppens hylle, blir sjelen ufølsom og døv for samvittighetens rop.

57. Jeg dømmer dere for å hjelpe dere med å åpne øynene for lyset, for å befri dere fra synd og forløse dere fra smerte.

58. I min dom tar jeg aldri hensyn til de fornærmelser dere måtte ha påført meg, for i min dom kommer det aldri til uttrykk noe nag, hevn eller straff.

59. Når smerten trenger inn i hjertet deres og treffer dere på det mest følsomme stedet, skjer det for å påpeke en eller annen feil dere begår, for å la dere forstå min undervisning og gi dere en ny og vis lære. I bunnen av hver av disse prøvelsene er min kjærlighet alltid til stede.

60. Ved noen anledninger har Jeg tillatt dere å forstå årsaken til en prøve, ved andre kan dere ikke finne meningen med den advarselen fra Min rettferdighet, og det er fordi det i Faderens verk og i deres sjels liv finnes dype hemmeligheter som det menneskelige forstand ikke er i stand til å løse. (23, 13-17)

61. Langt borte er den tiden da det ble sagt til dere: «Med den målestokken dere måler med, skal dere selv bli målt.» Hvor ofte har ikke denne loven blitt brukt for å ta hevn her på jorden og skyve enhver følelse av nestekjærlighet til side!

62. Nå sier Jeg dere at Jeg har tatt denne rettferdighetens alen og vil måle dere med den, slik dere har målt, selv om Jeg må legge til at i hver av Mine dommer vil Faderen være til stede, Han som elsker dere høyt, og Frelseren, som er kommet for å redde dere.

63. Det er mennesket som med sine gjerninger feller sin dom, til tider fryktelige dommer, og det er deres Herre som gir dere hjelp, slik at dere kan finne den måten dere kan bære deres soning på.

64. Sannelig, Jeg sier dere: Hvis dere vil unngå en altfor smertefull soning, så omvend dere i tide og gi livet deres en ny retning gjennom en oppriktig fornyelse med gjerninger av kjærlighet og barmhjertighet overfor deres brødre.

65. Forstå at Jeg er den frelsende porten – porten som aldri vil være stengt for alle som søker Meg med sann tro. (23, 19-23)

66. Nå ser dere at den guddommelige rettferdighet består av kjærlighet, ikke av straff som deres. Hva ville bli av dere hvis Jeg anvendte deres egne lover for å dømme dere – foran Meg, for hvem ingen ytre skinn eller falske argumenter gjelder?

67. Hvis Jeg dømte dere i henhold til deres ondskap og anvendte deres fryktelig strenge lover – hva ville det bli av dere? Da ville dere med rette be Meg om å vise nåde.

68. Men dere trenger ikke å frykte, for min kjærlighet visner aldri, den forandrer seg ikke og den forgår ikke. Dere derimot forgår helt sikkert, dere dør og blir født på nytt, dere går og kommer tilbake, og slik går dere på deres pilegrimsreise, inntil den dagen kommer da dere kjenner igjen deres Far og underkaster dere hans guddommelige lov. (17, 53)

Kapittel 22 – Guds kjærlighet, omsorg og nåde

Den himmelske Fars kjærlighet

1. Undre dere ikke over at min kjærlighet følger dere overalt til tross for deres synder. Dere er alle mine barn. I denne verden har dere hatt et bilde av den guddommelige kjærligheten i deres foreldres kjærlighet. Dere kan vende dem ryggen, ikke anerkjenne deres autoritet, ikke adlyde deres påbud og ikke lytte til deres råd; dere kan med deres onde handlinger forårsake et sår i deres hjerter, dere kan gi anledning til at deres øyne tørker ut av så mye gråt, at hvite hår viser seg på deres tinninger og deres ansikter blir preget av sporene etter lidelsen; men aldri vil de slutte å elske dere, og de vil bare ha velsignelse og tilgivelse for dere.

2. Men hvis disse foreldrene, som dere har hatt på jorden og som ikke er fullkomne, har gitt dere så store bevis på en ren og opphøyet kjærlighet – hvorfor er dere da overrasket over at Han, som skapte disse hjertene og ga dem den oppgaven å være foreldre, elsker dere med fullkommen kjærlighet? – Kjærligheten er den høyeste sannhet. For sannhetens skyld ble Jeg menneske, og for sannhetens skyld døde Jeg som menneske. (52, 27)

3. Min kjærlighet skal ikke forbløffe dere, men tvil heller ikke på den når dere opplever at dere ofte må tømme en meget bitter kalk i verden.

4. Mennesket kan synke dypt, være fylt av mørke eller nøle med å vende tilbake til Meg. Men for alle vil det komme et tidspunkt da de føler Meg i sitt eget vesen, ikke lenger føler Meg fjernt og heller ikke kan betrakte Meg som en fremmed eller benekte Min eksistens, Min kjærlighet og Min rettferdighet. (52, 30)

5. Jeg vil ikke se dere som anklagede foran Meg, vil alltid betrakte dere som Mine barn, for hvem Min faderlige kjærlighet alltid står klar til å hjelpe. Jeg har skapt dere til Min Ånds ære, og for at dere skal være lykkelige i Meg. (127, 41)

6. Lær å elske meg, erkjenn hvordan min kjærlighet følger dere overalt til tross for deres overtredelser og synder, uten at dere kan unndra dere dens innflytelse eller unngå den. Erkjenn: Jo alvorligere deres overtredelser er, desto større er min barmhjertighet overfor dere.

7. Menneskers ondskap ønsker å avvise min kjærlighet, men den kan ikke stå imot den, fordi kjærligheten er den universelle kraften, den guddommelige makten som skaper alt og beveger alt.

8. Beviset på alt det jeg sier til dere, er det jeg ga dere da jeg åpenbarte meg blant dere i denne tiden, da menneskeheten har forvillet seg i sin synds avgrunn. Min kjærlighet kan ikke føle avsky for menneskets synd, men medfølelse.

9. Kjenn meg, kom til meg for å vaske bort deres flekker i den krystallklare kilden til min barmhjertighet. Be, be, så skal dere få. (297, 59-62)

10. I øyeblikk tror menneskene at de er så uverdige for Meg at de ikke forstår at Jeg kan elske dem så høyt. Og når de først har funnet seg i å leve fjernt fra sin Far, bygger de seg et liv etter sine egne forestillinger, skaper sine egne lover og stifter sine egne trossamfunn. Derfor blir de svært overrasket når de ser Meg komme. Da spør de: «Elsker vår Far oss virkelig så høyt at Han på denne måten søker en mulighet til å åpenbare Seg for oss?»

11. Mennesker, jeg kan bare si dere at jeg ikke lar det som er mitt gå til grunne, og dere er mine. Jeg elsket dere allerede før dere var til, og jeg vil elske dere i all evighet. (112, 14-15)

Guds omsorg og hjelp

12. Lærlinger, Jeg har gitt dere alle de læresetningene som sjelen trenger i sin utvikling.

13. Salige er de som erkjenner sannheten, for de vil raskt finne «veien». Andre avviser alltid de guddommelige læresetningene, fordi deres gjerninger synes dem å være overlegen mine.

14. Jeg elsker dere alle. Jeg er hyrden som kaller på sine sauer, som forener dem og teller dem og hver dag ønsker å ha flere – som nærer og kjærtegner dem, tar vare på dem og gleder seg når han ser at det er mange, selv om han noen ganger gråter når han ser at ikke alle er lydige.

15. Slik er deres hjerter: Mange av dere kommer til Meg, men få er det som virkelig følger Meg. (266, 23-26)

16. Ta opp deres kors og følg meg i ydmykhet. Stol på at – mens dere gir noen trøst, bringer fred til et hjerte eller lys til en sjel – vil jeg ta vare på alt som har med deres materielle liv å gjøre, og jeg vil ikke forsømme noe.

17. Tro på at når Jeg taler til deres ånd, kaster Jeg også et blikk inn i deres hjerte for å oppdage dets bekymringer, behov og ønsker. (89, 6-7)

18. Det finnes ingen raser eller stammer, uansett hvor ukultiverte de måtte virke for dere – heller ikke de dere ikke kjenner fordi de bor i utilgjengelige skoger – som ikke har opplevd uttrykk for min kjærlighet. I farens stund har de hørt himmelske stemmer som beskytter, vokter og veileder dem.

19. Dere har aldri levd forlatt. Siden begynnelsen, da dere ble til, har dere vært under beskyttelsen av min kjærlighet.

20. Dere menneskelige foreldre, som elsker barna deres ømt: Ville dere være i stand til å overlate dem til skjebnen når de knapt er født inn i dette livet, når de trenger deres omsorg, deres hengivenhet, deres kjærlighet mest av alt?

21. Jeg har sett at dere har vært bekymret for barna deres, selv når de har nådd voksen alder; selv for dem som synder, som har såret dere, bekymrer dere dere med den største kjærlighet.

22. Men når dere reagerer på deres barns nød på denne måten – hvordan vil da kjærligheten til deres himmelske Far være, som elsket dere allerede før dere eksisterte?

23. Jeg har alltid kommet dere til hjelp; og i denne tiden, hvor Jeg møter dere med en større åndelig utvikling, har Jeg lært dere hvordan dere må kjempe for å tilintetgjøre de onde kreftene, og hvordan dere kan forsterke de gode vibrasjonene. (345, 39-42)

24. Dere går nå inn i en ny fase av livet; veien er banet. Ta korset på dere og følg meg. Jeg sier ikke at det ikke finnes prøvelser på denne veien; men hver gang dere går gjennom en vanskelig strekning eller tømmer en lidelseskål, vil dere høre en stemme som oppmuntrer og veileder dere, min kjærlighet vil være hos dere, som støtter og løfter dere, og dere vil føle den milde kjærtegn fra min helbredende balsam. (280, 34)

25. Når Jeg ser at dere lar dere overvinne av smerten, og at dere, i stedet for å trekke de lærdommene som hver prøvelse inneholder, nøyer dere med å gråte, forbanne eller bare vente på døden som slutten på deres lidelser, da nærmer Jeg Meg dere for å tale kjærlig til deres hjerte, gi det trøst og håp og styrke det, slik at det kan overvinne seg selv, sin svakhet og sin mangel på tro, og slik at det kan seire over prøvelsene; for i denne seieren ligger freden, lyset og den åndelige lykken, som er den sanne lykken. (181, 10)

26. Når dere tenker på at Jeg selv er i naturens minste vesener – hvordan skulle Jeg da kunne fornekte dere og skille Meg fra dere, bare fordi dere har ufullkommenheter i dere, når det er nettopp da dere trenger Meg mest?

27. Jeg er livet og er i alt, derfor kan ingenting dø. Tenk grundig etter, slik at dere ikke forblir bundet til uttrykksmåten. Bring sansene deres til ro og oppdag Meg i kjernen av ordet. (158, 43-44)

28. Vend dere innover, og der vil dere finne helligdommen, paktkisten. Dere vil oppdage en kilde, en kilde av nåde og velsignelser.

29. Det finnes ingen hjelpeløs sjel, ingen er arveløs. I lys av min guddommelige barmhjertighet finnes det i hele universet ikke en eneste som kan kalle seg fattig, forstøtt av sin far; ingen som kan kalle seg forvist fra Herrens land.

30. Den som føler seg arveløs, gjør det fordi han ikke har oppdaget nådegavene i seg selv, eller fordi han nettopp har forvillet seg i synd, fordi han er forblindet eller fordi han føler seg uverdigg.

31. Dere skal alltid oppdage disse nådegavene i dere selv; da vil dere oppleve at min nærvær aldri vil mangle dere, at det alltid vil være «brød», «helbredende balsam», «våpen», «nøkler» og alt dere trenger i dere selv, fordi dere er arvinger til mitt rike og min herlighet. (345, 87)

32. Mellom Faderen og barna finnes det et bånd som aldri kan brytes, og dette båndet er årsaken til at det foregår en dialog mellom den guddommelige Ånd og dere alle. (262, 35)

33. Menneskeheten trenger min kjærlighet, mitt ord, som må nå helt inn til bunnen av deres hjerter. Mesteren kjemper utrettelig for at deres sjeler daglig skal bli mer opplyst, slik at de, frigjort fra uvitenhet, kan heve seg til høyere regioner.

34. Portene til mitt rike står åpne, og Faderens «ord» kommer til dere med uendelig kjærlighet for å vise dere veien på nytt.

35. Jeg er kommet til menneskeheten igjen, men den har ikke følt Meg, fordi Jeg har vist Meg åndelig og dens materialisme er stor. Siden deres sjel sprang ut av Min guddommelige Ånd – hvorfor har da ikke menneskene følt Meg? Fordi de har bundet sine sjeler til materialismen, til de lavere lidenskapene.

36. Men her er Guds Lam, som kommer til dere som lys for å opplyse dere og bringe dere sannheten. (340, 13-15)

Den Allerhøyestes ydmykhet

37. Forstå at mitt ord ikke fyller deres forstand med tomme filosofier, det er livets essens. Jeg er ingen rik mann som tilbyr dere verdslige rikdommer. Jeg er den eneste Gud som lover dere det sanne livets rike. Jeg er den ydmyke Gud som uten pomp nærmer seg sine barn for å løfte dem opp på soningens vei med sin kjærtegn og sitt mirakuløse ord. (85, 55)

38. Vær mine tjenere, og dere vil aldri bli ydmyket av Meg.

39. Se: Jeg er ikke kommet som konge, og jeg bærer verken septer eller krone. Jeg er blant dere som et eksempel på ydmykhet, og mer enn det: som deres tjener.

40. Be meg, og jeg vil gi dere; befall meg, og jeg vil adlyde, for å gi dere et ytterligere bevis på min kjærlighet og min ydmykhet. Jeg ber dere bare om at dere kjenner meg og gjør min vilje; og hvis dere støter på hindringer i utførelsen av deres plikter, så be og overvinn i mitt navn, og deres fortjenester vil bli større. (111, 46)

41. Faderen taler til dere – Han som ikke har noen som bøyer seg for ham i bønn. Men sannelig, jeg sier dere: Hvis det fantes noen større enn meg, ville jeg bøye meg for ham, for i min ånd bor ydmykheten.

42. Tenk på hvordan dere – selv om dere er mine små barn – får meg til å komme ned for å tale til dere, lytte til dere og trøste dere, i stedet for at dere strever for å stige opp til meg. (125, 19)

43. Opplev i deres hjerter gleden ved å føle dere elsket av deres Far, som aldri har ydmyket dere gjennom sin storhet, men har åpenbart denne i sin fullkomne ydmykhet for å gjøre dere store og føre dere dit hvor dere kan glede dere over det sanne livet i hans rike, som verken har begynnelse eller slutt. (101, 63)

Guds medfølelse og medlidelse

44. Hvis dere tror at Jesus, fordi han var Guds Sønn, ikke følte smerte, tar dere feil. Hvis dere tror at Jeg er fri for smerte fordi Jeg i dag kommer i Ånden, er dere likevel i villfarelse. Hvis dere tror at – fordi Jeg vet at dere til slutt alle vil være hos Meg – Jeg ikke lider i dag, har dere heller ikke rett i det. Sannelig, Jeg sier dere: Det finnes intet annet vesen som er mer følsomt enn den guddommelige Ånd.

45. Jeg spør dere: Hvem ga alle vesener følsomheten? Hva kan dere gjøre av godt som ikke vekker glede hos Meg? Og hva kan dere gjøre av ondt som ikke er som et sår for Min følsomhet? Se, det er grunnen til at Jeg sier dere at menneskeheten har korsfestet Meg på nytt. Når skal Jeg tas ned fra korset Mitt og befris fra tornekronen? (69, 34)

46. Når noen reiser seg som mine fiender, ser jeg dem ikke som sådan, men bare som trengende. De som anser seg for lærde og benekter min eksistens, ser jeg på med medlidenhet. De som forsøker å utrydde meg i menneskenes hjerter, betrakter jeg som uvitende, da de tror at de har makten og våpnene til å utrydde Den som er livets opphav. (73, 33)

47. Jeg viser meg for dere som en kjærlig far, som en ydmyk mester, aldri likegyldig overfor deres lidelser og alltid overbærende og barmhjertig overfor deres ufullkommenheter, for i mine øyne vil dere alltid være barn.

48. Jeg må dømme dere når Jeg ser hvordan barna, som ble skapt med så mye kjærlighet og bestemt for det evige liv, på jorden hardnakket søker døden, uten å bry seg om det åndelige livet, og uten å ha noe ønske om å bli kjent med de fullkommenheter som det livet har i vente for dem. (125, 59-60)

49. Siden Jeg er deres Far, må Jeg nødvendigvis føle med i det barna føler. Bare slik vil dere forstå at – mens hver og en av dere lider og føler sin egen smerte – den guddommelige Ånd lider med i smerten til alle sine barn.

50. Som bevis på denne sannheten kom Jeg til verden for å bli menneske og bære et kors som representerte all smerte og all synd i verden. Men når Jeg som menneske bar byrden av deres ufullkommenheter på mine skuldre og følte all deres smerte – kunne Jeg da som Gud vise meg ufølsom overfor mine barns lidelser? (219, 11-12)

Guds tilgivelse, nåde og barmhjertighet

51. Jeg er den eneste som kjenner alles skjebne, den eneste som kjenner veien dere har tilbakelagt og den dere fortsatt må gå. Det er jeg som forstår deres

lidelser og deres gleder. Jeg vet hvor langt dere har vandret for å finne sannheten og rettferdigheten. Det er min barmhjertighet som tar imot det fryktfylte ropet fra den som i sitt indre ber meg om tilgivelse for sine feiltrinn.

52. Og som far oppfyller jeg hver eneste inderlige bønn, samler jeg tårene deres, helbreder jeg deres svakheter, lar jeg dere føle at dere er tilgitt og frikjent fra deres skamflekker, slik at dere kan forme livet deres på nytt.

53. Jeg er også den eneste som kan tilgi dere de fornærmelsene som blir påført Meg av dere, som er Mine barn. (245, 39-41)

54. I denne tiden opplyser mitt ord dere på ny. Jeg vil øse ut min nåde i overflod, slik at dere kan være rene og yndefulle. Men hvis dere faller i synd på nytt, så erkjenn, folk, at det ikke er Jeg som fjerner dere fra mitt skjøde, men at det er dere som fjerner dere fra Meg, selv om dette ikke er Min vilje. Men Min tilgivelse og Min kjærlighet er som åpne porter for å ta imot alle som med anger ønsker å vende tilbake til Meg. (283, 69)

55. I den kjærligheten som Jeg tilgir og korrigerer dere med, åpenbarer Jeg Meg. Da dere levde etter deres egen vilje og dermed stadig såret Faderen, kuttet Jeg ikke tråden til det syndige livet, Jeg nektet dere verken luft eller brød; Jeg forlot dere ikke i smerten, og Jeg overså heller ikke deres klager. Og naturen omga dere fortsatt med sin fruktbarhet, sitt lys og sine velsignelser. Slik åpenbarer Jeg Meg for menneskene og viser Meg for dem. Ingen på jorden kan elske dere med denne kjærligheten, og ingen kan tilgi dere slik Jeg gjør.

56. Deres sjel er et frø som Jeg fra evighet av pleier og fullender, til det bærer de vakreste blomster og de fullkomneste frukter. Hvordan kunne Jeg la dere dø bort eller overlate dere til uværens vold? Hvordan kunne Jeg svikte dere på deres vei, når Jeg jo er den eneste som kjenner alle skapningers skjebne? (242, 31-33)

57. Dere som vandrer på villspor: Jeg er rede til å ta imot dere og gi dere min kraft og mitt lys, hvis dere kaller på Meg. Det spiller ingen rolle om dere bærer sporene etter de store syndere på kroppen og sjelen. Jeg vil få dere til å velsigne dem som har fornærmet dere, og til å velsigne Gud fordi Han har ansett det miraklet i dere for mulig. Da vil dere begynne å føle Kristi kjærlighet i hjertet.

58. Noen vil tenke når de hører disse ordene: Hvordan er det mulig at de store syndere kan motta denne nåden på samme måte som de rettferdige, som har den på grunn av sine fortjenester?

59. O mennesker, mennesker som ikke ser lenger enn øynene deres rekker! Jeg har alltid gitt dere mine velgjerninger av nåde, selv før dere har fortjent dem.

60. Jeg svarer både på en ren tanke og på den triste klagen fra den som nærmer seg Meg besudlet, når som helst en – på grunn av hans mangel på kjærlighet til sine medmennesker – så liten gnist av ydmykhet eller erkjennelse slipper ut fra ham.

61. Jeg er forsvareren av de svake, som i sin store udyktighet og uvitenhet feller tårer. Jeg er det guddommelige håp som kaller på og trøster de gråtende; jeg er

den godhjertede Jesus som ømt kjærtegn den som stønner i sin smerte og i sin soning.

62. Jeg er deres frelser, deres forløser; jeg er den for mennesket forståelige sannheten. (248, 18-21)

Kapittel 23 – Guds inspirasjoner og åpenbaringer

Guddommelige inspirasjoner

1. Lærlinger: Når mitt ord kommer til dere og dere ikke forstår det, tviler dere på det. Men jeg sier dere: Når usikkerhet plager dere, så trekk dere tilbake til ensomheten på markene, og der, midt i naturen, hvor dere bare har den frie sletten, fjellene og himmelhvelvingen som vitner, spør deres Mester igjen. Fordyp dere i hans ord, og snart vil hans kjærlige svar nå dere. Da vil dere føle dere båret, inspirert og fylt av en ukjent åndelig fryd.

2. På denne måten vil dere ikke lenger være mennesker med liten tro, for dere vet at hvert ord fra Gud inneholder sannhet, men at man, for å forstå det, må trenge inn i det med andakt og et rent sinn, fordi det er et helligdom.

3. Hver gang dere er forberedt og ønsker å vite noe, vil deres lengsel etter lys tiltrekke det guddommelige lyset. Hvor ofte har jeg ikke sagt til dere: Gå ut i fjellets ensomhet og fortell meg der om deres bekymringer, deres lidelser og nød.

4. Jesus lærte dere disse leksjonene i den «andre tiden» ved sitt eksempel. Husk mitt eksempel da Jeg trakk Meg tilbake i ørkenen for å be før Jeg begynte Mitt forkynnerembete. Husk at Jeg i de siste dagene av Mitt liv blant menneskene, ennå før Jeg gikk til synagogen for å be, søkte ensomheten i Oljebergets lund for å tale med Faderen.

5. Naturen er Skaperens tempel, hvor alt løfter seg opp til Ham for å tilbe Ham. Der kan dere motta utstrålingen fra deres Far direkte og uforfalsket. Der, langt fra menneskelig egoisme og materialisme, vil dere føle hvordan visdomens inspirasjon trenger inn i deres hjerter og beveger dere til å gjøre det gode på deres vei. (169, 28-31)

6. Dere må være våkne, disipler, for Jeg vil ikke bare tale til dere gjennom dette talerøret, Jeg vil også åpenbare Meg for deres sjel i de øyeblikkene hvor kroppen deres sover. Jeg vil lære dere å overgi dere til søvnen forberedt og å løsrive sjelen deres fra det jordiske, slik at den kan stige opp til lysets riker, hvor den vil motta den profetien som vil belyse veien hennes, for deretter å overbringe sitt budskap til forstanden. (100, 30)

7. Jeg har aldri vært fjernt fra dere, slik dere til tider har trodd, og deres lidelser har aldri vært meg likegyldige, og jeg har ikke vært døv for deres rop. Det som

har skjedd, er dette: Dere har ikke bestrebt dere på å forfine deres høyere sanser, og dere har forventet å oppfatte meg med kjødelige sanser. Men jeg sier dere at den tiden da jeg innvilget menneskene dette, ligger allerede svært langt tilbake.

8. Hvis dere hadde gjort en liten innsats for å utvikle noen av deres åndelige evner, som indre opphøyelse gjennom åndelig kontemplasjon, bønn, forutelse, profetiske drømmer eller åndelige syn – jeg forsikrer dere om at gjennom hver av disse ville dere forene dere med meg og dermed motta svar på deres spørsmål og guddommelig inspirasjon i deres tanker.

9. Jeg er alltid klar til å snakke med dere, og venter alltid på at dere skal løfte dere og være åndelig mottakelige, for å kunne behage dere og gi dere gleden av å åpenbare Meg for deres ånd. Det eneste som kreves, er at dere med største oppriktighet gjør dere klare til å motta denne nåden. (324, 52-54)

10. Spør deres lærde, og hvis de er ærlige, vil de fortelle dere at de har bedt Gud om inspirasjon. Jeg ville gi dem flere innskytelser hvis de ba Meg om det med mer kjærlighet til sine medmennesker og med mindre forfengelighet for seg selv.

11. Sannelig, Jeg sier dere: Alt det dere har samlet av sann kunnskap, kommer fra Meg. Alt det rene og høye som menneskene har, vil Jeg i denne tiden bruke til deres fordel, for det er derfor Jeg har gitt det til dere. (17, 59-60)

12. Nå er det en tid hvor min Ånd uavbrutt taler til menneskenes ånd, sjel, forstand og hjerte. Min stemme når menneskene gjennom tanker og prøvelser, ved hjelp av hvilke mange av seg selv våkner til sannheten, da de som leder eller underviser dem, sover og ønsker at verden aldri skal våkne. (306, 63)

13. I den «tredje tiden» realiserte Jeg med klarheten i Mine åpenbaringer det som var umulig for menneskene: å formidle Meg selv gjennom menneskets forstandsevne.

14. Forstå Meg, disipler, for i den ånd-til-ånd-dialogen som venter dere, vil dere føle Min nærvær i all evighet. Hvis dere forstår å forberede dere, vil dere ikke lenger si til Meg: «Herre, hvorfor kommer Du ikke? Hvorfor ser Du ikke min smerte?» Dere vil ikke lenger tale slik til Meg. Sannelig, disipler, jeg sier dere: Den som taler slik til meg, vil gi et håndgripelig bevis på sin uvitenhet og sin manglende forberedelse.

15. Jeg vil ikke se mine disipler skilt fra meg, jeg ønsker at dere i deres ånd skal si til meg: «Mester, du er blant oss, vår ånd føler deg, din visdom er kilden til min inspirasjon.» Dette er den sanne bekjennelsen jeg ønsker å høre fra dere. (316, 54)

Tilpasningen av guddommelige åpenbaringer til menneskenes forståelse

16. For å åpenbare det guddommelige er språkene deres for begrensede; derfor har Jeg til alle tider måttet tale til dere i lignelser, i symbolske bilder ; men nå ser dere at – selv om Jeg har talt til dere på denne måten – har dere forstått Meg

lite, fordi dere har manglet den nødvendige viljen til å utforske Mine åpenbaringer. (14, 50)

17. I hver tidsalder har dere ventet på Meg, og likevel – når Jeg var hos dere, har dere ikke gjenkjent Meg på grunn av deres mangel på forberedelse og åndelighet. Jeg sier dere: Uansett hvilken form Min nærvær kler seg i, vil den alltid inneholde sannhet og guddommelig livskraft.

18. Jeg har sagt dere at Jeg har benyttet meg av forskjellige former for å åpenbare Meg for verden. Men disse var ikke en maske for å skjule Min Ånd for dere, men de tjente til å menneskeliggjøre Meg, å begrense Meg og dermed gjøre Meg hørbar og følbart for menneskene.

19. Nå sier jeg dere at før dere feller deres dom, skal dere først høre denne stemmen, inntil øyeblikket for deres overbevisning eller opplysning kommer, når det blir lys i sjelen. (97, 11-12)

20. Så lenge menneskene forblir i sin blindhet og uvitenhet, vil de være årsaken til at Gud, som fremfor alt er Far, må menneskeliggjøre seg, begrense seg og forminske seg overfor sine barn for å kunne bli forstått. Når vil dere tillate at Jeg viser meg for dere med den herlighet som dere skal se Meg i?

21. Dere må være store for å kunne forestille dere min storhet, og derfor kommer jeg stadig tilbake for å gi dere åndelig storhet, slik at dere kan oppleve den uendelige fryd det er å bli kjent med deres Far, å føle hans kjærlighet, å høre det guddommelige konsert som klinger over dere. (99, 26-27)

22. Den ytre delen av den åpenbaringen av Faderen på Sinai var steinen, som tjente som middel til å innprente den guddommelige loven i ham.

23. Det ytre i Guds åpenbaring til menneskene gjennom Jesus var kroppshylsten, Kristi menneskelige skikkelse.

24. I dag har den ytre delen av min åpenbaring vært stemmebæreren, og derfor må denne åpenbaringsformen, i likhet med den fra tidligere tider, ta slutt.

25. Forstå at dere er barn av det åndelige folket, som ikke skal næres av former, men av essensen. Hvis dere forstår mitt ord riktig, vil dere aldri mer falle i avgudsdyrkelse, og dere vil heller ikke klamre dere til de ytre kultiske handlingene, til ritualene, til det forgjengelige, for dere vil alltid lengte etter det vesentlige, det evige. (224, 69-71)

Ulike former for Guds åpenbaringer

26. Menneskeheten ønsker seg gjerne besøk av en ny Messias som redder den fra avgrunnen, eller den ønsker i det minste å høre Guds stemme som en menneskestemme som lyder i luften. Men Jeg sier dere: Det ville være nok å observere litt eller samle sjelen i meditasjon for å gi den følsomhet, og allerede da ville dere høre hvordan alt taler til dere. Hvis det virker umulig for dere at steinene snakker, sier Jeg dere at ikke bare steinene, men alt som omgir dere,

snakker til dere fra deres Skaper, slik at dere kan våkne opp fra drømmene deres om storhet, hovmod og materialisme. (61, 49)

27. De opplyste fra fortiden så alltid et lysskinn, de hørte alltid mitt ord. Profetene, de inspirerte, forløperne, grunnleggerne av læresetninger med høy åndelighet vitnet om at de hørte stemmer som syntes å komme fra skyene, fjellene, vinden eller et eller annet sted de ikke kunne bestemme nøyaktig; at de hørte Guds stemme, som om den kom fra ildtunger og mystiske ekkoer. Mange hørte, så og følte ved hjelp av sine sanser, andre gjennom sine åndelige egenskaper; det samme skjer i denne tiden.

28. Sannelig, Jeg sier dere: De som mottok Mine budskap med sine fysiske sanser, tolket den guddommelige inspirasjonen åndelig, og dette gjorde de i samsvar med sin fysiske og åndelige forberedelse, i samsvar med den tiden de levde i, slik det nå skjer med de menneskelige redskapene som dere kaller «stemmebærere» eller «gavebærere». Men Jeg må si dere at de i fortiden, så vel som i nåtiden, har blandet sine egne forestillinger eller de som hersket i deres omgivelser inn i renheten av de guddommelige åpenbaringene, og bevisst eller ubevisst har forandret renheten og den ubegrensede naturen til sannheten, som i virkeligheten er kjærligheten i sine høyeste åpenbaringer.

29. De åndelige svingningene og innskytelsene var i dem, og både de «første» og de «siste» har vitnet og vil vitne om denne inspirasjonen som nådde deres ånd, nesten alltid uten å vite hvordan, på samme måte som det skjer med mange i dag og som det vil skje med enda flere i morgen.

30. Ordene, tolkningene og handlingsmåten kan tilskrives menneskene og den tiden de lever i, men over alt dette står den høyeste sannhet. (16, 11-14)

31. Fra tid til annen er det nødvendig at min Ånd åpenbarer seg på en måte som er tilgjengelig og forståelig for deres oppfatningsevne. Denne nødvendigheten av å tale til dere har sin grunn i deres ulydighet mot min lov, i deres avvik fra den sanne vei.

32. Mennesket er, på grunn av den frie viljen det nyter, skapningens mest opprørske skapning. Til i dag har det ikke villet underkaste seg samvittighetens anvisninger.

33. Mitt ord ønsker å holde noen tilbake, gi andre retning, styrke alle i sannheten og redde dere fra avgrunnene.

34. La dere ikke støte av den måten Jeg nå åpenbarer Meg på, som er så annerledes enn den i den «Andre Tiden». Vær klar over at Jeg aldri har brukt den samme formen to ganger, da det ville bety å la dere forbli ved den samme undervisningen, og Jeg kommer alltid for å lære dere nye leksjoner og for å hjelpe dere med å ta nye skritt. (283, 39-42)

35. Mitt ord formidles på mange måter: gjennom samvittigheten, gjennom prøvelser som taler om Meg, gjennom naturkreftene eller gjennom Mine

åndelige barn. Mitt ord er universelt. Alle som forbereder seg, vil høre Min stemme. (264, 48)

Nødvendigheten av guddommelige åpenbaringer

36. Min guddommelige undervisning er ikke bare bestemt for ånden – nei, den må også nå det menneskelige hjertet, slik at både den åndelige og den fysiske delen av vesenet blir harmoniske.

37. Det guddommelige ordet er bestemt til å opplyse forstanden og gjøre menneskets hjerte følsomt, og livskraften som ligger i dette ordet, er bestemt til å nære og løfte sjelen.

38. For at menneskets liv skal være fullstendig, trenger det absolutt åndelig brød, like mye som det arbeider og sliter for den materielle næringen.

39. «Mennesket lever ikke av brød alene», sa Jeg til dere i «Den andre tid», og mitt ord gjelder fortsatt, for menneskene vil aldri kunne klare seg uten åndelig næring uten å bli rammet av sykdom, smerte, mørke, ulykker, elendighet og død på jorden.

40. Materialistene kunne innvende at menneskene allerede lever av det som jorden og naturen gir dem, uten at de trenger å strebe etter noe åndelig som nærer dem og styrker dem på deres livsreise. Men Jeg må si dere at dette ikke er et fullkomment og tilfredsstillende liv, men en tilværelse som mangler det vesentlige, nemlig det åndelige. (326, 58-62)

41. I alle tider har Jeg åpenbart Meg for mennesket på en enkel måte, slik at det kunne forstå Meg; alltid har Jeg gjort det innenfor forståelseevnen til deres forstand og deres hjerte. Jeg er kommet ned til dere for å gi dere et eksempel på ydmykhet, da Jeg bøyd Meg ned til deres fattige liv for å løfte dere opp til et bedre liv. (226, 54)

42. Her er det ordet oppfylt som Jeg ga dere da Jesus i den «andre tid» takket sin Far fordi Han har skjult sin visdom for de lærde og de dannede, men har gitt den og åpenbart den for de ydmyke.

43. Ja, mitt folk, for de som dere kaller lærde, blåser seg opp og ønsker å holde det enkle folket nede ved å lære dem bare det de anser som smuler av brødet de har mottatt fra Meg.

44. De fattige derimot, de «små folkene», som kjenner livets nød og de medfølgende manglene – når de en gang kan kalle noe sitt eget, har de følelsen av at det er altfor mye for dem, og derfor deler de det med de andre.

45. Jeg vil nå legge til: Når den grådige blir en gavmild person og den hovmodige blir en ydmyk, vil de øyeblikkelig få del i alt det Jeg har i beredskap for den som forstår å leve dydig. For Min kjærlighet er ikke partisk, den er altomfattende, den er for alle Mine barn. (250, 17)

Den uendelige vidden av guddommelige åpenbaringer

46. Denne undervisningen, som skal opplyse den tredje tidsalder, er ikke min siste. Det åndelige har ingen ende. Min lov stråler som en guddommelig sol i alle samvittigheter. Stagnasjon og forfall er bare menneskene egen, og det er alltid en følge av laster, svakheter eller lidenskapers utskjelser.

47. Når menneskeheten en gang har grunnlagt sitt liv på åndelige fundamenter og bærer det evighetsidealet i seg som min lære inspirerer dere til, vil den ha funnet veien til fremgang og fullkommenhet, og aldri mer vil den vike fra veien til sin oppadgående utvikling. (112, 18)

48. Hvis dere tror at Jeg først nå har åpenbart noe av det åndelige livet for dere, befinner dere dere i en stor villfarelse; for Jeg sier dere nok en gang: Den guddommelige undervisningen begynte da det første mennesket ble født, og Jeg overdriver ikke når Jeg sier dere at min undervisning begynte med skapelsen av åndene, enda før verden var til. (289, 18)

49. Da menneskene ennå trodde at det bare eksisterte det de kunne oppdage med sine øyne, og de selv ikke kjente formen på verden de bebodde, forestilte de seg en Gud som var begrenset til det deres øyne kjente.

50. Men i takt med at deres forstand etter hvert løste den ene gåten etter den andre, utvidet universet seg stadig mer foran deres øyne, og Guds storhet og allmakt vokste mer og mer for menneskets forundrede intelligens.

51. Derfor måtte Jeg gi dere en undervisning i denne tiden som er i samsvar med deres utvikling.

52. Men Jeg spør dere: Er det materiell kunnskap som min åpenbaring inneholder? Nei, den kunnskapen Jeg lærer dere, handler om en tilværelse hinsides naturen som dere ser og har utforsket i så lang tid. Min åpenbaring viser veien som fører ånden opp til et livsnivå hvorfra den kan oppdage, erkjenne og forstå alt.

53. Virker det umulig eller i det minste merkelig for dere at Gud åpenbarer seg åndelig for menneskene – at den åndelige verden åpenbarer seg og manifesterer seg i livet deres – at ukjente verdener og sfærer kommuniserer med dere? Vil dere kanskje at deres erkjennelse skal stå stille, og at Faderen aldri mer skal åpenbare for dere mer enn det Han allerede har åpenbart?

54. Vær ikke troende av vane, og sett ingen grenser for deres ånds erkjennelse!

55. I dag kan dere kanskje fornekte, bekjempe og forfølge den åndelige læren; men jeg vet at dere i morgen vil bøye dere for sannheten.

56. Hver guddommelig åpenbaring har blitt bekjempet og avvist da den kom; men til slutt har dette lyset seiret.

57. Menneskeheten har også vist seg vantro overfor vitenskapens oppdagelser; men til slutt måtte den bøye seg for virkeligheten. (275, 64-70)

58. Når Den Hellige Ånds tempel reiser seg fra menneskehetens hjerte og ut i det uendelige, vil det i deres midte oppstå nye åpenbaringer, som vil bli desto større jo mer sjelene utvikler seg oppover. (242, 62)

59. Hvordan kan dere tro at – mens Jeg kom ned til dere – Jeg kunne forsømme andre nasjoner, når dere jo alle er Mine barn? Tror dere at noen er fjernt eller utenfor Meg, selv om Min Ånd er universell og omfatter alt det skapte?

60. Alt lever og næres av Meg. Derfor er Min universelle stråle kommet ned over hele kloden, og Ånden har mottatt Min innflytelse i denne og i andre verdener, for Jeg er kommet for å redde alle Mine barn. (176, 21)

61. Min åpenbaring gjennom talerne skal etter min vilje bare være midlertidig, en kort etappe i forberedelsen, som skal tjene dette folket som norm, lov og grunnlag for å vitne om og spre denne sannheten og forkynne verden om «Den tredje tidens» tilstedeværelse.

62. På samme måte som min åpenbaring gjennom det menneskelige forstandsevnen var bestemt til å være flyktig som et lyn, var det også forutsatt at bare noen få menneskegrupper skulle bli kalt til å være til stede ved denne åpenbaringen og motta dette budskapet.

63. Samtalen fra ånd til ånd vil derimot nå hele menneskeheten, uten tidsbegrensning, for denne måten å søke Meg, motta Meg, be til Meg, høre Meg og føle Meg på, gjelder for all evighet. (284, 41-43)

Åpenbaringen av Guds nærvær i mennesket

64. Jeg vil gjøre dere til mine disipler, slik at dere kan lære å oppfatte Meg som barn som tilhører Min Ånd. Hvorfor skulle dere ikke føle Min nærvær i dere, når dere jo består av Min egen essens, er en del av Meg?

65. Dere føler Meg ikke fordi dere ikke er bevisste på det, fordi dere mangler åndelighet og forberedelse, og uansett hvor mange tegn og følelsesmessige inntrykk dere mottar, tilskriver dere dem materielle årsaker. Derfor sier Jeg dere at selv om Jeg er hos dere, oppfatter dere ikke Min nærvær.

66. Nå sier Jeg dere: Er det ikke naturlig at dere føler Meg i deres vesen, siden dere er en del av Meg? Er det – i lys av dette – ikke riktig at deres ånd til slutt smelter sammen med min? Jeg avslører for dere den sanne storheten som skal finnes i hvert menneske; for dere har gått vill, og i ønsket om å være store på jorden har dere blitt åndelig mindre! (331, 25-26)

67. Jeg vil ikke lenger at dere skal si til Meg: «Herre, hvorfor er Du fjernt fra meg, hvorfor hører Du meg ikke, hvorfor føler jeg meg alene på livets vei?»

68. Elskede folk: Jeg fjerner meg aldri fra mine barn, det er dere som fjerner dere fra Meg, fordi dere har manglet tro og selv har avvist Meg og stengt dørene til deres hjerter for Meg. (336, 60)

69. Jeg vil ikke at dere skal føle meg fjern; for jeg har sagt dere at dere alle vil føle meg på grunn av deres åndelighet, at dere vil oppfatte meg umiddelbart.

Deres ånd vil høre min stemme, og åndelig vil dere se min nærvær. Slik vil jeg se deres ånd forent med min for evig tid; for dette er min vilje. (342, 57)

VI. Skapelsen

Kapittel 24 – Den åndelige og den materielle skapelsen

Skaperverket av åndelige vesener

1. Før det fantes verdener, før alle skapninger og materien ble til, eksisterte allerede min guddommelige ånd. Men som den All-Enhet følte jeg i meg en uendelig tomhet, for jeg var som en konge uten undersåtter, som en mester uten elever. Av denne grunn la jeg en plan om å skape vesener som lignet meg, som jeg ville vie hele mitt liv til, som jeg ville elske så dypt og inderlig at jeg – når tiden var inne – ikke ville nøle med å ofre mitt blod for dem på korset.
2. Ta ikke anstøt av det når Jeg sier til dere at Jeg allerede elsket dere før dere eksisterte. Ja, mine høyt elskede barn! (345, 20-21)
3. Den guddommelige Ånd var full av kjærlighet, selv om Han eksisterte alene. Ingenting var ennå blitt skapt, ingenting fantes rundt det guddommelige Vesenet, og likevel elsket Han og følte seg som en far.
4. Hvem elsket Han? Som hvem sin far følte Han seg? Det var alle vesener og alle skapninger som skulle komme ut av Ham, og hvis kraft hvilte skjult i Hans ånd. I den Ånden var alle vitenskaper, alle naturkrefter, alle vesener, alle skapelsens grunnlag. Han var evigheten og tiden. I Ham var fortiden, nåtiden og fremtiden, allerede før verdener og vesener ble til.
5. Den guddommelige inspirasjonen ble virkelighet under den uendelige kraften i den guddommelige kjærligheten, og livet begynte. (150, 76 79)
6. For at Gud skulle kunne kalle seg Far, lot Han ånder komme frem fra sitt skjøde – skapninger som lignet Ham i Hans guddommelige egenskaper. Dette var deres opprinnelse, slik oppstod dere til det åndelige livet. (345, 22)
7. Grunnen til deres skapelse var kjærligheten, den guddommelige lengselen etter å dele min makt med noen; og grunnen til at jeg utstyrte dere med fri vilje, var likevel kjærligheten. Jeg ønsket å føle meg elsket av mine barn – ikke på grunn av en lov, men ut fra en spontan følelse som skulle bryte fritt frem fra deres sjel. (31, 53)
8. Hver ånd oppsto fra en ren tanke fra Guddommen; derfor er åndene et fullkomment verk av Skaperen. (236, 16)

De store åndenes virke i skapelsesverket

9. Elias er den store ånden som sitter ved Guds høyre hånd, og som i sin ydmykhet kaller seg Guds tjener; gjennom hans mellomkomst og andre store ånder beveger Jeg det åndelige universet og utfører store og høye rådslutninger. Ja, mine disipler, Jeg har skarer av store ånder til min tjeneste, som styrer skapelsen. (345, 9)

Guds forsynstanker

10. Hør, disipler: Før dere trådte inn i livet, eksisterte Jeg allerede, og i Min Ånd var deres skjult. Men Jeg ønsket ikke å gjøre dere til arvinger til Mitt rike uten at dere hadde fortjent det, og heller ikke at dere skulle eie det eksisterende uten å vite hvem som hadde skapt dere; heller ikke ønsket Jeg at dere skulle gå fra Meg uten retning, uten mål og uten idealer.

11. Derfor ga Jeg dere Ånden, for at den skulle tjene dere som veileder. Jeg ga dere fri vilje, for at deres gjerninger skulle ha sann verdi for Meg. Jeg ga dere sjelen, slik at den alltid skulle lengte etter å heve seg til det lysende og rene. Jeg ga dere kroppen, slik at dere ved hjelp av hjertet skulle ha en følelse for det gode og det vakre, og slik at den skulle tjene dere som prøvestein, som en stadig prøve og også som et redskap for å leve i den materielle verden. (35, 48-49)

Skapelsen av materielle verdener for åndelige vesener

12. Da rommet for første gang ble opplyst av åndenes nærvær, følte disse – da de fremdeles var vaklende og stammende som små barn og verken hadde utviklingen eller kraften til å oppholde seg på steder med høy åndelighet – behovet for et holdepunkt, for et støttepunkt for å føle seg sterke; og slik ble de gitt materien og en materiell verden, og i sin nye tilstand vant de erfaring og innsikt. (35, 50)

13. Universet fylte seg med vesener, og i dem alle åpenbarte seg Faderens kjærlighet, makt og visdom. Som en uuttømmelig livskilde var Herrens skjøte fra det øyeblikket da Han befalte at atomene skulle forene seg for å danne vesener og legemer og gi dem form.

14. Først eksisterte det åndelige livet, først var det åndelige vesener, og først deretter den materielle naturen.

15. Da det var bestemt at mange åndelige skapninger skulle ta fysisk form for å leve i materielle verdener, ble alt ordnet på forhånd, slik at Herrens barn skulle finne alt klart for seg.

16. Han oversvømmet veien som hans barn skulle gå med velsignelser, oversvømmet universet med liv og fylte menneskets vei med skjønnhet, i hvilket Han la en guddommelig gnist: ånden, sjelen, og skapte det således av kjærlighet,

intelligens, kraft, vilje og bevissthet. Men alt som eksisterer, omsluttet Han med sin kraft og viste det dets bestemmelse. (150, 80-84)

17. Da Faderen skapte verden og ga den sin bestemmelse om å være et sted for forsoning, visste Han allerede at Hans barn på sin vei ville falle for svakheter og feiltrinn, at det ville være nødvendig med et hjem for å ta det første skrittet mot fornyelse og fullkommenhet. (250, 37)

Menneskets skapelse

18. Hør: Gud, det høyeste vesen, skapte dere «i sitt bilde og likhet» – ikke med hensyn til den materielle skikkelse dere har, men med hensyn til de evner som deres ånd er utstyrt med, lik de som Faderen har.

19. Hvor behagelig var det for deres forfengelighet å anse dere selv som skaperenes avbild. Dere anser dere for å være de høyest utviklede skapningene som Gud har skapt. Men dere befinner dere i en alvorlig villfarelse når dere antar at universet ble skapt bare for dere. Med hvilken uvitenhet kaller dere dere selv skapelsens krone!

20. Forstå at ikke engang jorden er skapt bare for menneskene. På den endeløse stigen i den guddommelige skapelsen finnes det et uendelig antall sjeler som utvikler seg i oppfyllelse av den guddommelige loven.

21. Målene som omfatter alt, og som dere som mennesker ikke kan forstå, selv om dere ville, er store og fullkomne som alle Faderens hensikter. Men sannelig, Jeg sier dere: Dere er verken Herrens største eller minste skapninger.

22. Dere ble skapt, og i det øyeblikket tok deres ånd liv fra den Allmektige, som bar i seg så mange egenskaper som var nødvendige for dere for å utføre en vanskelig oppgave i evigheten. (17, 24-28)

23. I menneskets sjel, som er mitt mesterverk, har jeg lagt mitt guddommelige lys. Jeg har pleiet den med uendelig kjærlighet, slik en gartner pleier en bortskjemt plante i sin hage. Jeg har plassert dere i dette livsrommet, hvor dere ikke mangler noe for å leve, slik at dere kan kjenne meg og kjenne dere selv. Jeg har gitt deres sjel fullmakt til å føle livet i det hinsidige, og deres kropp sanser, slik at dere kan styrke dere og fullkomme dere. Jeg har overgitt denne verden til dere, slik at dere kan begynne å ta deres første skritt på den og på denne veien av fremgang og fullkommenhet oppleve fullkommenheten i min lov, slik at dere i løpet av livet stadig mer kjenner og elsker meg og gjennom deres fortjenester kommer til meg.

24. Jeg har gitt dere fri vilje og utstyrt dere med samvittigheten. Det første for at dere skal utvikle dere fritt innenfor rammen av mine lover, og det andre for at dere skal kunne skille det gode fra det onde, slik at den som en fullkommen dommer kan fortelle dere når dere oppfyller min lov eller bryter den.

25. Samvittigheten er lys fra min guddommelige Ånd, som ikke forlater dere et eneste øyeblikk.

26. Jeg er veien, sannheten og livet, jeg er freden og lykken, det evige løftet om at dere skal være hos meg, og også oppfyllelsen av alle mine ord. (22, 7-10)

Minnet om paradiset

27. De første menneskene – de som var menneskehetens forfedre – bevarte en stund det inntrykket deres sjel hadde tatt med seg fra den «åndelige dalen» – et inntrykk av skjønnhet, fred og fryd, som vedvarte i dem så lenge ikke kjødelige lidenskaper og kampen for overlevelse trådte frem i deres liv.

28. Men jeg må si dere at sjelen til disse menneskene, selv om den kom fra en lysverden, ikke stammet fra de høyeste hjemsteder – de som dere bare kan nå gjennom fortjenester.

29. Likevel var den tilstanden av uskyld, fred, velstand og helse som disse sjelene bevarte i sine første skritt, uforglemmelig som en tid av lys, og de videreformidlet vitnesbyrdet om dette til sine barn, og disse til sine etterkommere.

30. Menneskets materialiserte forstand, som misforsto den sanne betydningen av dette vitnesbyrdet, kom til slutt til å tro at paradiset, der de første menneskene hadde levd, var et jordisk paradis, uten å forstå at det var en sjelsmessig tilstand hos disse skapningene. (287, 12-13)

Menneskets natur

31. Sjel og kropp er av forskjellig natur, av dem består deres vesen, og over begge står ånden. Den første er lysets datter, den andre stammer fra jorden, er materie. Begge er forenet i ett eneste vesen og kjemper mot hverandre, ledet av ånden, i hvilken dere har Guds nærvær. Denne kampen har pågått uavbrutt frem til i dag; men til slutt vil sjel og kropp i harmoni utføre den oppgaven som min lov tildeler hver av dem.

32. Dere kan også forestille dere sjelen som om den var en plante, og kroppen som jorden. Sjelen, som er plantet i materien, vokser og strekker seg oppover, idet den nærer seg av de prøvelser og lærepunkter den mottar i løpet av sitt menneskelige liv. (21, 40-41)

Skaperens enhet med skapelsen

33. Guds ånd er som et uendelig stort tre, hvor grenene er verdener og bladene er vesener. Siden det er én og samme plantesaft som strømmer gjennom stammen til alle grenene og fra disse til bladene – tror dere da ikke at det finnes noe evig og hellig som forbinder dere alle med hverandre og forener dere med Skaperen? (21, 38)

34. Min Ånd, som er altomfattende, eksisterer i alt jeg har skapt, enten det er i den åndelige eller den materielle naturen. I alt er mitt verk til stede og vitner på alle livsnivåer om min fullkommenhet.

35. Mitt guddommelige verk omfatter alt — fra de største og fullkomneste vesener som bor til min høyre, til de knapt merkbare mikroorganismer, planten eller mineralet, atomet eller cellen, som gir form til alle skapninger.

36. Dermed påpeker Jeg på nytt fullkommenheten i alt Jeg har skapt – fra de materielle vesener til åndene som allerede har nådd fullkommenhet. Dette er Mitt verk. (302, 39)

37. Den som avviker fra den åndelige loven, som er den høyeste loven, faller under herredømmet til de underordnede eller materielle lovene, som menneskene også vet lite om. Den som derimot adlyder den høyeste loven og forblir i samsvar med den, står over alle ordninger som dere kaller naturlige, og føler og forstår mer enn den som bare besitter den kunnskapen han har funnet i vitenskapen eller i religionene.

38. Det er derfor Jesus forbløffet dere med de gjerningene dere kaller mirakler; men erkjenn de læresetningene han ga dere av kjærlighet. Forstå at det ikke finnes noe overnaturlig eller motstridende i det guddommelige, som vibrerer i hele skapelsen. (24, 42-43)

Kapittel 25 – Naturen

Naturlovene

1. Jeg har lært dere å betrakte Gud som den All-Enne, som det grenseoverskridende under for deres åndelige forestillingsevne, som kraften som forårsaker bevegelse og handling i hele universet – som livet som åpenbarer seg både i den enkleste plante og i de verdener som i millionvis kretser i rommet, uten at noen av dem bryter loven som styrer dem.

2. Den loven er Jeg, deres Gud, den er loven om uopphørlig utvikling, som forundrer mennesket og åpner for ham vide forskningsfelt som gjør det mulig for ham å trenge stadig dypere inn i naturens hemmeligheter. (359, 74-75)

3. Forstå at loven er veien som er banet av den Høyeste Skaperens kjærlighet for å lede hvert av hans skapninger. Tenk over livet som omgir dere, som består av uendelig mange grunnstoffer og organismer, og dere vil til slutt oppdage at hvert legeme og hvert vesen beveger seg på en vei eller bane som tilsynelatende styres av en fremmed og mystisk kraft. Denne kraften er loven som Gud har fastsatt for hvert av sine skapninger.

4. Når dere utforsker disse betydningsfulle forløpene, vil dere til slutt komme til den erkjennelsen at alt faktisk lever, beveger seg og vokser under et høyeste bud. (15, 4)

Guds nærvær i naturen

5. Søk Meg i alle verkene Jeg har fullført, og dere vil kunne finne Meg overalt. Prøv å høre Meg, og dere vil høre Meg i den mektige stemmen som utgår fra alt det skapte; for det er ikke vanskelig for Meg å uttrykke Meg gjennom skapningene.

6. Jeg åpenbarer meg både i en stjerne, i en storm som raser, og i det vakre lyset fra en morgenrøde. Jeg lar min stemme lyde i en fugls melodiske sang, slik jeg også uttrykker meg gjennom blomstenes duft. Og hver av mine uttrykksformer, hvert aspekt, hvert verk taler til dere om kjærlighet, om oppfyllelse av lovene om rettferdighet, visdom og evighet i det åndelige. (170, 64)

Naturen, Guds skapelse og lignelse for det åndelige

7. Mange har gjort naturen til sin gud ved å forgude den som den skapende kilden til alt som eksisterer. Men sannelig, Jeg sier dere: denne naturen, fra hvis skjøte alle vesener er kommet frem – de materielle kreftene og naturrikene som omgir dere – den er ikke skaperen; den ble på forhånd planlagt og skapt av den guddommelige Skaperen. Den er verken årsaken til eller grunnen til livet. Jeg alene, deres Herre, er begynnelsen og enden, alfa og omega. (26, 26)

8. Alt som omgir og omslutter dere i dette livet, er et avbilde av det evige liv, er en dyptgripende lære som forklares gjennom materielle former og gjenstander, slik at den kan forstås.

9. Dere har ennå ikke trengt inn til kjernen av denne vidunderlige læren, og mennesket har igjen tatt feil, fordi det har oppfattet det livet det lever på jorden som om det var evigheten. Han har nøyd seg med å forholde seg til ytre former og har foraktet alt det som inneholder guddommelig åpenbaring – det som er essensen og sannheten i det, som finnes i hele skapelsen. (184, 31-32)

10. Jeg vil ikke holde noe tilbake fra dere av det jeg har lagt inn i naturen til deres opprettholdelse, helse, næring, velvære og til glede for mine barn.

11. Tvert imot, Jeg sier dere: Akkurat som Jeg tilbyr dere Åndens brød og inviterer dere til å inhalere guddommelige essenser og forfriske dere med åndelige dufter, skal dere heller ikke forakte eller vende dere bort fra det naturen skjenker dere; for slik vil dere oppnå harmoni, helse, energi og dermed den rette oppfyllelsen av livets lover. (210, 22)

12. Det fornuftløse vesenet ledes av instinkt, som er dets indre stemme, dets mester, dets leder. Det er som et lys som stammer fra dets mor, naturen, og som lyser opp veien det må tilbakelegge i sitt liv – også denne en vei full av farer og risikoer.

13. Ta etter eksemplet på harmonien som hver art lever i, på aktiviteten til dem som er flittige. Ta til hjertet eksemplene på trofasthet eller takknemlighet. Det er eksempler som inneholder guddommelig visdom, da de stammer fra mine skapninger, som også er frembrakt av Meg, for at de skal omgi og følge dere i deres verden, for at de skal ta del i det Jeg har lagt i jorden. (320, 34; 37)

Guds barns makt over naturen

14. Naturkreftene vil adlyde dere hvis dere oppfyller min lov og ber Meg om det til beste for deres medmennesker. (18, 47)

15. Har jeg ikke lært dere at selv de løsslupne naturkreftene kan høre deres bønner og roe seg ned? Hvis de adlyder min stemme – hvorfor skulle de da ikke også adlyde stemmen til Herrens barn, når disse har forberedt seg? (39, 10)

16. Jeg har gitt Ånden makt over materien, slik at den kan gå seirende ut av prøvelsene og nå frem til veiens endelige mål. Men kampen vil bli stor; for siden mennesket skapte det eneste riket i verden som det tror på, har det ødelagt harmonien som skal bestå mellom det og alt som omgir det. Fra sin stolte trone ønsker han å underkaste alt sin vitenskaps makt og påtvinge naturens elementer og krefter sin vilje. Men dette har han ikke lyktes med; for allerede for lenge siden har han revet vennskapsbåndene med de åndelige lovene.

17. Da Jeg nå har sagt til dette folket her at naturkreftene kan adlyde dem, var det noen som ikke trodde på dette, og Jeg sier dere at de har grunn til å tvile; for naturen vil aldri adlyde dem som forakter, vanærer eller håner den. Den derimot som forstår å leve i samklang med lovene for ånden og materien – det vil si den som lever i harmoni med alt som omgir ham, han vil i løpet av sitt liv være i samklang med sin Skaper og oppnå rett til at naturens elementer skal tjene og adlyde ham, slik det tilkommer hvert barn som er lydig mot sin far, Skaperen av alle ting. (105, 39)

18. Jeg lyver ikke, og jeg overdriver ikke når jeg sier til dere at naturrikene kan høre deres stemme og adlyder og respekterer dere.

19. Israels historie ble nedskrevet som et vitnesbyrd om min sannhet, og i den kan dere oppdage hvordan Guds folk gang på gang ble anerkjent og respektert av naturens krefter og elementer. Hvorfor skulle dette ikke gjelde for dere?

20. Tror dere kanskje at min makt eller min kjærlighet til menneskeheten har endret seg i løpet av tiden? Nei, dere skarer som hører dette ordet, lyset fra min Ånd oversvømmer dere, min makt og min kjærlighet er evig og uforanderlig. (353, 64)

Mennesket og naturen

21. Men dere må passe dere, o jordens folk, for hvis dere fortsetter å bruke mine guddommelige inspirasjoner til å utfordre naturkreftene – hvis dere fortsetter å bruke den lille kunnskapen dere har til ondskap, vil dere få et

smertefullt og strengt svar når dere minst venter det. Dere utfordrer luft, ild, jord, vann og alle krefter, og dere vet allerede hva deres høst vil bli, hvis dere ikke i tide korrigerer deres handlinger for å kunne stanse naturkreftene som er sluppet løs av deres uforstand.

22. Jeg gjør dere oppmerksom på at dere er i ferd med å fylle det mål som min rettferdighet tillater deres frie vilje; dere utfordrer naturen for mye. Og siden dere er de små som føler seg store, kommer dette ordet for å advare dere om faren dere befinner dere i. (17, 60)

23. Jeg sa til dere at ikke et blad på treet beveger seg uten min vilje, og nå sier Jeg dere at ikke et element i naturen adlyder en annen vilje enn min.

24. Jeg sier dere også at naturen kan være for menneskene det de ønsker: en mor som er gavmild med velsignelser, kjærtegn og næring, eller en tørr ørken hvor sult og tørst hersker; en mester av vise og uendelige åpenbaringer om livet, det gode, kjærligheten og evigheten, eller en ubarmhjertig dommer overfor menneskenes ulydighet og villfarelser. Skjendinger,

25. Min fars stemme sa til de første menneskene, mens han velsignet dem: «Vær fruktbare og formér dere og fyll jorden, underlegg dere den, og vær herrer over fiskene i havet, over fuglene i himmelen og over alle skapninger som beveger seg på jorden.»

26. Ja, menneskehet, Jeg skapte mennesket for at det skulle være herre og ha makt i luftrommet, i vannene, på hele fastlandet og i skapelsens naturriker. Men Jeg sa: «Herre»; for menneskene – i den tro at de med sin vitenskap behersker jorden – er slaver. Selv om de tror de behersker naturens elementer, blir de ofre for sin umodenhet, sin overmodighet og uvitenhet.

27. Menneskelig makt og vitenskap har erobret jorden, havene og luftrommet; men deres makt og vold er ikke i samklang med naturens makt og vold, som – som et uttrykk for guddommelig kjærlighet – er liv, visdom, harmoni og fullkommenhet. I menneskenes gjerninger, i deres vitenskap og makt, kommer bare hovmod, egoisme, forfengelighet og ondskap til uttrykk. (40, 26-30)

28. Ser dere den forstyrrede balansen i naturkreftene og den dyptgripende forandringen de har gjennomgått? Er dere klar over hvorfor dere blir rammet av deres løsslupne krefter? Årsaken til dette er at dere har brutt harmonien som eksisterer mellom det åndelige og det materielle livet, og dermed har dere fremkalt det kaoset som dere nå synker ned i. Men så snart menneskeheten adlyder lovene som styrer livet, vil alt igjen bli fred, overflod og lykke. (108, 56)

29. Hvordan skal deres gjerninger på jorden være fullkomne, når Jeg ser at dere er fiender med naturens elementer, som nettopp er det dere lever av?

30. Min lære vil ikke hindre dere i å utnytte naturens elementer og krefter, men den pålegger og lærer dere å bruke dem til gode formål.

31. Naturkreftene i deres hender kan gå fra å være venner og brødre til å bli dommere som straffer dere hardt.

32. Det var på høy tid at menneskene høstet frukten av erfaringen, slik at de ikke lenger utfordrer naturkreftene. For med all sin vitenskap vil de ikke være i stand til å stoppe dem. (210, 43-46)

33. Vitenskapens tre vil bli rystet i møte med orkanens raseri og la sine frukter falle ned over menneskeheten. Men hvem har løst båndene til disse elementærkreftene, om ikke mennesket?

34. De tidligere menneskene har riktignok også kjent smerten, for at de skulle våkne til virkeligheten, til samvittighetens lys, og underkaste seg en lov. Men det utviklede, bevisste og dannede mennesket i denne tiden – hvordan kan det våge å vanære livets tre! (288, 28)

35. Til dem som mener at Jeg straffer menneskene ved å slippe naturkreftene løs over dem, sier Jeg at de begår en stor feil når de tenker slik. For naturen utvikler seg og forandrer seg, og ved dens forandringer eller overganger oppstår omveltninger som forårsaker dere lidelser når dere ikke oppfyller min lov; men dere tilskriver dem guddommelige straffer.

36. Min rettferdighet virker riktignok i dem; men hvis dere – som er privilegerte vesener med den guddommelige gnisten som opplyser deres sjel – levde i harmoni med naturen som omgir dere, ville deres ånd ha løftet dere opp over forandringene, over naturkreftenes vold, og dere ville ikke lide. (280, 16)

37. Hva er naturen annet enn et stort skapning? Ja, disipler, et skapning som også utvikler seg, renser seg, utfolder seg og fullender seg for å kunne huse morgendagens mennesker i sitt skjøte.

38. Hvor ofte er dere misfornøyde med naturens overgangsfenomener på veien mot denne fullkommenheten, og anser dem som Guds straff, uten å innse at også dere, sammen med naturen og skapelsen, renser dere, utvikler dere og går mot fullkommenheten. (283, 57-58)

Kapittel 26 – Andre verdener

Kristi universelle lys

1. En gang sa Jeg til dere: «Jeg er verdens lys», fordi Jeg talte som menneske og fordi menneskene ikke visste noe om det som lå utenfor deres lille verden. Nå, i ånden, sier Jeg til dere: Jeg er det universelle lyset som opplyser livet i alle verdener, himler og hjemsteder, som opplyser alle vesener og skapninger og gir dem liv. (308, 4)

2. Jeg er den evige såmannen. Allerede før Jeg kom til jorden og ble kalt Jesus av menneskene, var Jeg allerede såmannen; de som befant seg utenfor materialiseringen, villfarelsen eller uvitenheten kjente Meg allerede – de som

beboende åndelige regioner og hjemsteder som dere ennå ikke kjenner og ikke kan forestille dere.

3. Av dem som kjente meg før jeg kom til jorden, sendte jeg mange til dere for å vitne om meg i verden, for å kunngjøre Kristi komme, kjærligheten og Faderens «ord». Av dem var noen profeter, andre var banebrytere, og atter andre var apostler.

4. Denne verden er ikke den eneste hvor mine skritt har satt spor. Overalt hvor en frelser har vært nødvendig, har Jeg vært til stede.

5. Men jeg må si dere at på andre verdener ble mitt kors og min kalk fjernet gjennom fornyelsen og kjærligheten til deres brødre og søstre, mens jeg her, på denne verden, etter mange århundrer fortsatt er kronet med torner, martret på korset av deres ufullkommenheter, og fortsatt drikker kalken med galle og eddik.

6. Siden mitt kjærlighetsverk omfatter frelsen for hele menneskeheten, venter Jeg på dere med uendelig tålmodighet, og Jeg har gitt hvert menneske ikke bare én, men mange muligheter til å stige opp, og har gjennom mange tidsaldre ventet på at alle de som har sunket ned i dyp sløvhet, skal våkne. (211, 26-29)

7. På stigen til fullkommenhet er det mange trinn; i den «åndelige dalen» og i de uendelige verdensrommene finnes det mange verdener. Men sannelig, Jeg sier dere: Jeg har alltid åpenbart Meg for alle, og i henhold til det åndelige nivået i den verdenen de befinner seg i, har Min åpenbaring vært blant dem. (219, 34)

8. Mens menneskene diskuterer min guddommelighet, min eksistens og min lære, finnes det verdener hvor Jeg blir elsket i fullkommenhet.

9. Samtidig som noen har oppnådd den største sjelslige renhet, opplever deres planet moralsk og åndelig en tid med stor fordervelse. (217, 65-66)

Den åndelige forbindelsen mellom verdenene

10. Mitt guddommelige lys stråler overalt; hvor dere enn søker meg, vil dere finne min nærvær.

11. Jeg er Faderen som arbeider for at harmoni skal begynne å herske blant alle sine barn – både blant dem som bor på jorden og dem som lever i andre verdener.

12. Den åndelige harmonien blant alle vesener vil åpenbare store erkjennelser for dem, vil bringe dem en dialog fra ånd til ånd, som vil forkorte avstander, bringe de fraværende nærmere og fjerne fronter og grenser. (286, 1-3)

13. Mennesket vil ta store skritt mot åndeliggjøring; dets ånd vil kunne overskride de menneskelige grensene og nå høyere livsverdener for å komme i kontakt med sine brødre og motta det lyset de har å tilby.

14. Han vil også kunne stige ned til de livsnivåene hvor vesener med lavere utviklingsnivå, tilbakestående vesener, oppholder seg, for å hjelpe dem med å legge sin fattige tilværelse bak seg og føre dem over til et bedre livsnivå.

15. Trappestigen som sjelen klatrer opp på mot sin fullkommenhet, er svært lang; på den vil dere møte vesener på uendelig mange forskjellige utviklingsnivåer, og dere vil tilby dem noe av det dere besitter, og også de vil på sin side gi dere noe av sin åndelige rikdom.

16. Da vil dere oppdage at dette ikke er den eneste verden som kjemper for sin forbedring. Dere vil erfare at sjelen utvikler seg på alle planeter, at den beveger seg og vokser på alle for å oppfylle sin bestemmelse, og Jeg vil at dere skal forberede dere, slik at dere kan inngå en pakt med alle deres brødre, at dere kan utveksle med dem i det hellige ønske om å kjenne hverandre, elske hverandre og stå hverandre bi.

17. Gjør det i mitt navn og i ubetinget lydighet, ved hjelp av tankene deres. Når dere begynner med denne øvelsen, vil dere etter hvert forstå deres bønner, deres læresetninger og deres velgjerninger riktig.

18. Jeg lengter etter at dere skal være i harmoni med deres brødre på denne og utenfor denne planeten, som for tiden er deres hjem. Knyt vennskapsbånd, be om hjelp når dere trenger det, og skynd dere også til hjelp for dem som ber dere om det dere har. (320, 44-46)

Å bli kjent med andre verdener og livsformer

19. Dere har ofte spurt meg hva som finnes utenfor denne verden, og om de stjernene som kretser i verdensrommet, er verdener som deres.

20. Mitt svar på deres nysgjerrighet har ikke helt løftet sløret av mysteriet, for Jeg ser at dere ennå ikke har den nødvendige utviklingen til å forstå, og heller ikke den absolutt nødvendige åndeligheten til å harmonere med andre verdener.

21. Dere har ennå ikke erkjent og forstått de læresetningene som planeten dere lever på tilbyr dere, og allerede ønsker dere å lete etter andre verdener. Dere har ikke vært i stand til å bli brødre blant dere selv, innbyggerne i én og samme verden, og ønsker å oppdage eksistensen av vesener på andre verdener.

22. Foreløpig skal det være nok for dere å huske at Jeg sa til dere i den «andre tiden»: «I Faderens hus er det mange boliger», og at Jeg nå, som en bekreftelse på disse ordene, sier til dere at dere ikke er de eneste beboerne i universet, og at deres planet ikke er den eneste bebodde.

23. Morgendagens generasjoner vil få se portene som bringer dem nærmere andre verdener åpne, og de vil med rette beundre Faderen.

24. Det gode og kjærligheten, som velgjørenhet og fred blomstrer ut av, vil være nøklene som åpner dørene til mysteriet, og dermed vil menneskene ta et skritt mot universell harmoni.

25. I dag er dere fremdeles isolerte, begrensede, hemmet, fordi deres egennytte bare har latt dere leve for «verden», uten å strebe etter sjelenes frihet og opphøyelse.

26. Hva ville bli av dere, forfengelige mennesker – vesener som er blitt små gjennom sin materialisme – hvis dere fikk lov til å nå andre verdener før dere har frigjort dere fra deres menneskelige feil? Hva ville være det frøet dere ville så? Uenighet, grenseløs ambisjon, forfengelighet.

27. Sannelig, Jeg sier dere: For å oppnå den kunnskapen som hvert menneske lengter etter, og den åpenbaringen som frigjør hans tanker fra de spørsmålene som plager ham og vekker hans nysgjerrighet, må mennesket rense seg grundig og våke og be.

28. Det vil ikke være vitenskapen alene som åpenbarer mine hemmeligheter for ham; det er nødvendig at dette begjæret etter kunnskap er inspirert av åndelig kjærlighet.

29. Når menneskenes liv en gang gjenspeiler åndelighet – jeg sier dere, da vil de ikke engang måtte anstrenge seg for å utforske det hinsidige; for i det samme øyeblikket vil de bli oppsøkt av dem som bor i høyere hjemsteder. (292, 3-11)

Stjernenes bestemmelse

30. I deres Fars hus finnes det mange «boliger», som er de uendelig mange trinnene på stigen som fører til fullkommenhet. Derfra stiger den «åndelige verden» ned for å åpenbare seg blant dere.

31. Mange ganger har dere spurt Meg fra ånd til ånd om årsaken til eksistensen av det uendelig store antallet stjerner og de planetene som stråler over deres verden, og dere har sagt til Meg: «Mester, er disse verdenene tomme?»

32. Men Jeg sier dere: Tiden er ennå ikke kommet da Jeg skal åpenbare det fullstendig for dere. Først når mennesket oppnår åndelighet, vil det bli gitt store åpenbaringer, og det vil kunne føre en åndelig samtale med de elskede vesener fra Min guddommelighet, og da vil tankene utveksles mellom alle brødre.

33. Men allerede i dag skal dere få vite: Alle verdener er bebodd av mine skapninger, ingenting er tomt, alle er velsignede riker og hager, ivaretatt av Maria, legemliggjørelsen av guddommelig ømhet.

34. Den Hellige Ånd vil gjennom deres munn på nytt formidle høye læresetninger som er ukjente for dere og menneskeheten. Når, elskede folk? Da, når åndelighet hersker hos dere og hengivenhet til deres oppdrag. (312, 10-12)

35. Se, mitt folk, betrakt himmelen, se nøye på den, og du vil oppleve at i hver stjerne ligger et løfte, en verden som venter på deg; det er livsverdener som er lovet Guds barn, og som dere alle skal bebo. For dere vil alle bli kjent med mitt rike, som ikke bare ble skapt for bestemte vesener: det ble skapt som det universelle hjemstedet, der alle Herrens barn vil forenes. (12, 24)

Kapittel 27 – Livet etter døden

Den nødvendige kunnskapen om det åndelige livet

1. Hvor uvitende om de åndelige læresetningene møter jeg dagens mennesker. Årsaken til dette er at man har presentert min lov og min lære for dem bare som en moralsk lære som er til hjelp for dem, og ikke som veien som fører deres sjeler til det fullkomne hjem.

2. De ulike trosretningene har sådd en falsk frykt for åndelig kunnskap i menneskenes hjerter, noe som har ført til at de unngår mine åpenbaringer og synker stadig dypere ned i uvitenhetens mørke, samtidig som de begrunner dette med at det åndelige livet er et ugjennomtrengelig mysterium.

3. De som hevder dette, lyver. Alle åpenbaringer som Gud har gitt mennesket siden menneskehetens begynnelse, har talt til ham om det åndelige livet. Jeg hadde riktignok ikke gitt dere hele min lære, fordi dere ennå ikke var i stand til å oppfatte alt, men først når tiden var inne for det. Men det som Faderen har åpenbart frem til i dag, er tilstrekkelig for dere til å ha fullstendig kunnskap om det åndelige livet. (25, 38-40)

4. Det åndelige livet, som noen lengter etter, blir av andre fryktet, fornekket og til og med hånet; men det venter uunngåelig på dere alle. Det er livmoren som tar imot alle – armen som strekker seg ut mot dere – åndens fedreland: et ubegripelig mysterium selv for de lærde. Men man kan trenge inn i mine mysterier når som helst, så lenge nøkkelen dere bruker for å åpne denne porten, er kjærlighetens nøkkel. (80, 40)

«Himmel» og «helvete»

5. Menneskene har forestilt seg helvete som et sted med evig pine, hvor de mener at alle de som har brutt mine bud, havner. Og slik de skapte dette helvete for de alvorlige overtredelsene, forestilte de seg et annet sted for de mindre overtredelsene, og likevel et annet for dem som verken har gjort godt eller ondt.

6. Den som sier at man i det hinsidige verken gleder seg eller lider, taler ikke sannheten; ingen er uten lidelse, og ingen er uten glede. Lidelser og gleder vil alltid være blandet, så lenge sjelen ikke har nådd den høyeste fred.

7. Hør, mine barn: Helvete finnes hos de inkarnerte og de ikke lenger inkarnerte, hos innbyggerne i denne verden og i den åndelige dalen. Helvete er symbolet på de tunge lidelsene, de forferdelige samvittighetskvalene, fortvilelsen, smerten og bitterheten hos dem som har syndet tungt. Men de vil frigjøre seg fra disse konsekvensene gjennom utviklingen av sine sjeler mot kjærligheten.

8. Himmelen derimot, som symboliserer den sanne lykke og den sanne fred, er for dem som har vendt seg bort fra verdens lidenskaper for å leve i fellesskap med Gud.

9. Spør deres samvittighet, så vil dere vite om dere lever i helvete, om dere soner deres overtredelser eller om dere er gjennomsyret av himmelens fred.

10. Det menneskene kaller himmel eller helvete, er ikke bestemte steder, det er innholdet i deres gjerninger som deres ånd høster når den når den «åndelige dalen». Hver og en opplever sitt helvete, bebor sin verden av soning eller nyter den salighet som opphøyelsen og harmonien med den guddommelige Ånd skjenker. (11, 51-56)

11. På samme måte som mennesket på jorden kan skape seg en verden av åndelig fred, lik freden i mitt rike, kan det gjennom sin fordervelse også leve et liv som er som et helvete av laster, ondskap og samvittighetskvaler.

12. Også i det hinsidige kan ånden møte verdener av mørke, fordervelse, hat og hevsn, avhengig av sjelens tilbøyelighet, dens villfarelse og dens lidenskaper. Men sannelig, Jeg sier dere: både himmelen og helvete, som menneskene bare kan forestille seg ved hjelp av jordiske former og bilder, er intet annet enn ulike utviklingsstadier for sjelen: den ene på toppen av fullkommenheten på grunn av sin dyd og utvikling, den andre i avgrunnen av sin mørke, sine laster og sin forblinding.

13. For den rettferdige sjelen er det likegyldig hvor den befinner seg, for overalt vil den bære Skaperens fred og himmel i seg. Den urene og forvirrede sjelen derimot kan befinne seg i den beste av verdener, og den vil i sitt indre uopphørlig føle helvetet av samvittighetskvaler, som vil brenne i den inntil disse har rensset den.

14. Tror dere at Jeg, deres Far, har skapt steder som er spesielt bestemt til å straffe dere og dermed hevne Meg for evig for deres fornærmelser?

15. Hvor begrensede er ikke menneskene som lærer disse teoriene!

16. Hvordan er det mulig at dere tror at evig mørke og evig smerte er den skjebnen som venter noen sjeler? Selv om de har syndet, vil de likevel for alltid være Guds barn. Hvis de trenger undervisning — her er Mesteren. Hvis de trenger kjærlighet — her er Faderen. Hvis de lengter etter tilgivelse — her er den fullkomne dommeren.

17. Den som aldri prøver å søke Meg og rette opp sine feil, vil ikke komme til Meg. Men det er ingen som kan motstå Min rettferdighet eller Mine prøvelser. Bare rensset kan dere komme til Meg. (52, 31-37)

18. Blant så mange boliger som Faderens hus besitter, finnes det ikke en eneste verden av mørke; i alle er hans lys; men når sjelene trer inn i dem med en bind for øynene på grunn av sin uvitenhet — hvordan kan de da se den herligheten?

19. Hvis dere her i verden spør en blind mann hva han ser, vil han svare dere: bare mørke. Ikke fordi solens lys ikke er til stede, men fordi han ikke kan se det. (82, 12-13)

20. Jeg har sagt dere i denne tiden: Hold ikke fast ved den forestillingen som finnes blant menneskene om helvete, for i denne verden finnes det ikke noe større helvete enn det livet dere har skapt med deres kriger og fiendskap, og i

det hinsidige finnes det ikke noe annet ildsted enn sjelens samvittighetskvaler når samvittigheten viser henne hennes feiltrinn. (182, 45)

21. Så lenge de som i sin religiøse fanatisme i det hinsidige bare forventer helvetes straff, holder fast ved denne oppfatningen, vil de skape sitt eget helvete, for sjelens forvirring ligner den i det menneskelige forstand, om enn mye sterkere.

22. Dere spør nå: «Mester, finnes det frelse for dem?» Jeg sier dere: Det finnes frelse for alle, men freden og lyset vil først nå disse sjelene når forblindings mørke løser seg opp.

23. Har dere noen gang følt medlidenhet med et menneske hvis forvirrede forstand får det til å se ting som slett ikke eksisterer? Hvor mye større ville ikke deres smerte være hvis dere i det hinsidige skulle se disse vrangforestillingsbesatte vesener som skuer sitt innbilte helvete! (227, 71)

24. Skjelv ikke ved disse åpenbaringene; tvert imot, gled dere ved tanken på at dette ordet vil ødelegge den forestillingen dere hadde om en evig straff, og alle de tolkningene som i tidligere tider ble gitt dere om det evige ildstedet.

25. «Ilden» er symbolet på smerten, selvanklagen og angeren som vil pine sjelen og rense den, slik gullet renses i smeltedigelen. I denne smerten ligger min vilje, og i min vilje ligger min kjærlighet til dere.

26. Hvis det var sant at det er ilden som utrydder menneskenes synder, måtte alle kroppene til dem som har syndet, kastes i ilden her i det jordiske livet, i livet, for de ville ikke lenger føle det når de var døde. For kroppene stiger aldri opp i det åndelige rommet — tvert imot, når de en gang har fullført sin oppgave, synker de ned i jordens indre, hvor de smelter sammen med naturen, som de hentet liv fra.

27. Men hvis dere tror at det dere kaller «evig ild» ikke er bestemt for kroppen, men for sjelen, er dette en ytterligere alvorlig villfarelse, for i det åndelige riket finnes det ingen materielle elementer, og ilden utøver heller ingen virkning på sjelen. Det som er født av materie, er materie; det som er født av ånden, er ånd.

28. Mitt ord kommer ikke ned for å angripe noen trosoverbevisning. Hvis noen tror dette, tar han svært feil. Mitt ord vil forklare innholdet i alt det som ikke er blitt tolket riktig, og som derfor har skapt feiloppfatninger som er blitt videreført blant menneskeheten fra generasjon til generasjon.

29. Hvilken verdi ville min lov og min lære ha hvis de ikke var i stand til å frelse sjelene fra villfarelse og synd? Og hvilken mening ville min tilstedeværelse som menneske i verden ha hatt hvis det var mange som for alltid, i en soning uten ende, måtte gå til grunne? (352, 44-48)

30. Noen føler seg drevet til å gjøre gode gjerninger fordi de frykter at døden skal overraske dem, og at de da ikke har noen fortjenester å fremlegge for sin Herre. Andre vender seg bort fra det onde, men bare av frykt for å dø i synd og måtte tåle evig helvetespine etter dette livet.

31. Hvor forvrengt og ufullkommen er denne Gud i den skikkelse som så mange forestiller seg Ham! Hvor urettferdig, monstrøst og grusomt! Selv om man legger sammen alle synder og forbrytelser som menneskene har begått, kan dette ikke sammenlignes med den avskyelighet som helvetes straff for all evighet ville innebære, til hvilken – etter deres mening – Gud dømmer de barn som synder. Har jeg ikke forklart dere at Guds høyeste egenskap er kjærligheten? Mener dere da ikke at en evig pine ville være den absolutte fornektelse av den guddommelige egenskapen evig kjærlighet? (164, 33-34)

32. Dere tror at himmelen er et sted i evigheten, og at dere kan komme inn i den ved å oppriktig angre på deres feil i det øyeblikket dere dør, fordi dere stoler på at dere i det øyeblikket vil finne tilgivelse og bli ført av Meg inn i himmelriket. Det er det dere tror.

33. Jeg derimot sier dere at himmelen ikke er et bestemt sted, ikke en region og ikke et hjem. Sjelenes himmel er deres høye følelsesverden og deres fullkommenhet, deres tilstand av renhet. Hvem er det da som bestemmer om dere får komme inn i himmelriket – jeg, som alltid har kalt på dere, eller dere, som alltid har vært døde?

34. Begrens ikke lenger det uendelige, det guddommelige. Forstår dere ikke at hvis himmelen var slik dere tror – et bestemt hjemsted, en region eller et bestemt sted – ville den da ikke lenger være uendelig? Det er på tide at dere oppfatter det åndelige på en høyere måte, selv om fantasien deres ikke er i stand til å fatte hele virkeligheten. Men den skal i det minste nærme seg den. (146, 68-69)

Himmelens musikk

35. Dere har hørt at englene i himmelen evig hører det guddommelige konserten. Når dere tenker over dette symbolet, så pass på at dere ikke tror at man også i himmelen hører musikkanger som ligner dem dere er vant til å høre på jorden. Den som tenker slik, har falt for en fullstendig materialistisk villfarelse. Den som derimot – når han hører tale om himmelens musikk og englenes salighet ved å lytte til den – tenker på harmonien med Gud i dette guddommelige konserten, han vil være i sannheten.

36. Men hvordan har det seg at noen ikke oppfatter dette slik, selv om en tone fra det universelle konserten bor i sjelen til hver og en av dere? Hvordan har det seg at noen som hører dette ordet, ikke forstår det, ikke føler det eller tolker det feil?

37. O elskede barn, dere som er svake i deres forståelsesevne – søk lyset i bønn. Spør meg i deres meditasjoner; for uansett hvor vidtrekkende deres spørsmål måtte være, vil jeg fra evigheten vite å svare dere. Jeg vil på min side også stille dere spørsmål, slik at sannhetens lys kan gå opp mellom Mesteren og disiplene.

38. Den himmelske musikken er Guds nærvær i dere, og midt i dette konserten vil deres tone klinge når dere en gang har nådd den sanne opphøyelse, som er den åndelige skjønnhet. Dette er himmelens musikk og englenes sang. Når dere opplever og føler det slik, vil sannheten stråle ut fra deres vesen, og dere vil føle at Gud er i dere. Livet vil by på en evig og guddommelig konsert for dere, og i hver av dens toner vil dere oppdage en åpenbaring.

39. Dere har ennå ikke hørt de vakre tonene i deres fullkomne harmoni – noen ganger søte toner, andre kraftfulle. Hvis dere tilfeldigvis oppfatter dem en gang, vil de fremstå for dere som ubestemte toner som dere ikke kan forene. Dere har ikke blitt fullt bevisst på skjønnheten de inneholder. Dere må legge sansene, lidenskapene og materialismens skygger bak dere for å kunne høre Guds konsert i deres sjel. (199, 53-56)

I Min Fars hus er det mange «boliger»

40. Mitt verk vokser stadig mer, til alle sjeler til slutt forenes i oppfyllelsen av min lov, og dette jordiske hjem blir en verden av fullkommenhet. De som bor der på den tiden, vil føle Min kjærlighet i alt det skapte og forberede seg på å leve i en bedre verden. Denne jorden vil bare være midlertidig for deres sjel; den vil i lengselen etter fullkommenhet dra videre til andre regioner, andre nivåer i det hinsidige.

41. Husk at Jeg sa til dere: «I min Fars hus er det mange boliger.» Og i denne tiden med større utvikling, hvor dere bedre forstår Mine læresetninger, vil Jeg si til dere: «I Faderens hus er det et uendelig antall boliger.» Tro derfor ikke at dere allerede har nådd den største åndelige høyde når dere forlater denne verden. Nei, disipler. Når oppholdet deres på denne planeten tar slutt, vil Jeg føre dere til nye hjemsteder, og slik vil Jeg alltid lede dere på den uendelige stigen til deres fullkommenhet. Stol på Meg, elsk Meg, og dere vil bli frelst. (317, 30)

42. Det er umulig for dere å danne dere et bilde av hva eller hvordan mitt rike, himmelen og herligheten er, allerede i denne verden. Jeg vil at dere skal nøye dere med å vite at det er en tilstand av sjelens fullkommenhet, hvorfra den opplever, føler og forstår det vidunderlige åndslivet, som dere for øyeblikket verken kan forstå eller forestille dere.

43. Jeg sier dere at ikke engang sjelene som lever på høyere nivåer enn det dere befinner dere på, kjenner virkeligheten av dette livet. Vet dere hva det betyr å leve «i Faderens skjøte»? Først når dere en gang lever der, kan dere vite det. Bare en ubestemt forutelse, en svak anelse om dette mysterium, streifer flyktig deres hjerte som en sporre på deres utviklingsvei. (76, 28-29)

VII Utviklingsveien mot fullkommenhet

Kapittel 28 – Døden, døden og oppvåkningen i det hinsidige

Åndens udødelighet

1. Dette er tiden da menneskene våkner til åndens skjønnhet, da de interesserer seg for det evige og spør seg: «Hvordan vil livet være som venter oss etter døden?»
2. Hvem har ikke allerede spurt seg selv – uansett hvor vantro man måtte være – om det ikke finnes noe i en selv som overlever kroppens materie? Sannelig, Jeg sier dere, det finnes ingen som ikke aner dette mysteriet og som ikke i et øyeblikk har tenkt over det ubegripelige.
3. Noen stiller spørsmål om mysteriet med det åndelige livet, som synes å være fjernt, men som i virkeligheten er rett foran øynene deres; andre blir forvirret av det, og atter andre benekter det. Noen snakker fordi de tror de vet alt, andre tier og avventer; men hvor få er det ikke som virkelig vet noe om det hinsidige. (107, 1)
4. I den tredje tiden har Jeg reist meg fra glemselens grav, som menneskeheten har henvist Meg til, for å vekke den til nytt liv; for Jeg er livet. Ingen kan dø. Selv den som med egen hånd berører seg selve tilværelsen, vil høre at samvittigheten bebreder ham hans mangel på tro. (52, 63)
5. Min lære er ikke bare til for å gi dere styrke og tillit på deres livsvei på jorden; den skal lære dere hvordan man forlater denne verden, krysser terskelen til det hinsidige og trer inn i det evige hjem.
6. Alle trosretninger styrker sjelen på dens ferd gjennom denne verden; men hvor lite avslører de for den og forbereder den på den store reisen til det hinsidige. Det er grunnen til at mange betrakter døden som en slutt, uten å vite at man derfra skuer det uendelige horisonten av det sanne liv. (261, 52-53)
7. «Døden» er bare et symbol, «døden» eksisterer bare for dem som ennå ikke er i stand til å erkjenne sannheten. For dem er «døden» fortsatt et skrekkbilde, bak hvilket det ufattbare eller intet ligger. Jeg sier dere: Åpne øynene og forstå at heller ikke dere vil dø. Dere vil skilles fra kroppen, men dette betyr ikke at dere vil dø. Dere har, i likhet med deres Mester, evig liv. (213, 5)

Forberedelse på å forlate denne verden

8. Dere må forstå at dere – begavet med ånd – utgjør Faderens mest elskede verk i skapelsen, fordi Han har lagt åndelig essens, åndelige egenskaper og udødelighet i dere.

9. For sjelen finnes det ingen død – en død slik dere oppfatter den, det vil si opphør av eksistensen. Kroppens død kan ikke være døden eller slutten for sjelen. Nettopp da åpner den øynene for et høyere liv, mens kroppshylen for alltid lukker dem i forhold til verden. Det er bare et øyeblikk av overgang på veien som fører til fullkommenhet.

10. Hvis dere ennå ikke har forstått det slik, er det fordi dere fortsatt elsker denne verden veldig høyt og føler dere tett knyttet til den. Det tynger dere å forlate dette hjemmet, fordi dere anser dere som eiere av det dere eier i ; og noen har også en ubestemt forutelse om min guddommelige rettferdighet og frykter å trå inn i den åndelige verden.

11. Menneskeheten har elsket denne verden altfor høyt – altfor høyt fordi deres kjærlighet var feilrettet. Hvor mange har omkommet på den av denne grunn! Hvor sterkt har sjelene materialisert seg av samme grunn!

12. Bare når dere har følt dødens skritt nærmere, når dere har vært alvorlig syke, når dere har lidd, først da har dere tenkt på at dere bare står ett skritt fra det hinsidige, fra den rettferdighet som dere bare frykter i slike kritiske øyeblikk; og da avgir dere løfter til Faderen og sverger å elske Ham på jorden, å tjene Ham og adlyde Ham. (146, 46-49)

13. Menneskene har elsket dette livet så høyt at de – når timen nærmer seg for å forlate det – gjør opprør mot min vilje og ikke vil høre det ropet jeg sender ut til dem. De forakter freden i mitt rike og ber Faderen om en ytterligere tidsperiode på jorden for å fortsette å eie sine jordiske goder.

14. Bli følsomme, så dere kan ane det åndelige livet og ikke nøye dere med begynnelsen av deres utvikling – for det er dette livet – fordi det finnes høyere skapelsesverk over det.

15. Forsøk ikke å avvise døden når den kommer til dere etter min vilje, og be heller ikke om at vitenskapsmannen skal utføre et mirakel for dere, slik at han kan motstå mine beslutninger og forlenge deres eksistens, for begge deler vil dere bittært angre på. Forbered dere i dette livet, og dere vil ikke ha noen grunn til å frykte deres inntreden i det hinsidige. (52, 55-57)

16. Elsk det som tilhører verden, så lenge dere lever på den, til et visst punkt, slik at dere forstår å oppfylle dens lover; men nære alltid det høye målet om å bo i de høye åndelige livsverdenene, slik at deres sjel ikke blir forvirret når den kaster av seg sin kroppshylle, og heller ikke lar seg forføre av det den elsket på denne planeten, for da vil den forbli bundet og lenket til en verden som den ikke lenger tilhører og som den på ingen måte lenger kan nyte. (284, 5)

17. Vær barmhjertige mot dere selv! Ingen vet når øyeblikket kommer da sjelen skilles fra kroppen. Ingen vet om øynene deres vil åpne seg for lyset den følgende dagen. Dere tilhører alle den eneste eieren av alt det skapte og vet ikke når dere blir kalt hjem.

18. Tenk på at ikke engang hårene på hodet deres tilhører dere, og heller ikke støvet dere trækker på; at dere ikke engang tilhører dere selv, at dere ikke trenger forgjengelige eiendeler, siden heller ikke deres rike er av denne verden.

19. Åndeliggjør dere, og dere vil eie alt med rettferdighet og måtehold så lenge dere trenger det. Når øyeblikket for å gi avkall på dette livet er kommet, vil dere, fylt av lyset, stige opp for å ta i besittelse det som tilkommer dere i den andre verden. (5, 95-97)

Overgangen til den andre verden

20. Hver time kaller min stemme dere til den gode veien, der freden er; men deres døve ører har bare et øyeblikks følsomhet for den stemmen, og dette øyeblikket er det siste i deres liv, når døds kampen varsler dere om den fysiske dødens nærhet. Da ønsker dere gjerne å begynne livet på nytt for å gjøre opp for feil, for å berolige sjelen deres i møte med samvittighetens dom og for å bringe Herren noe verdifullt og fortjenstfullt. (64, 60)

21. Hvis dere streber etter sjelens udødelighet, så frykt ikke dødens komme, som setter en stopper for det menneskelige liv. Venter på den forberedt, den er underlagt min befaling, og derfor kommer den alltid til rett tid og med rette, selv om menneskene ofte tror det motsatte.

22. Det vanskelige er ikke at mennesket dør, men at sjelen mangler lys når den forlater kroppen og ikke kan se sannheten. Jeg ønsker ikke synders død, men hans omvendelse. Men når døden en gang blir nødvendig – enten for å befri en sjel eller for å hindre et menneskes fall i fortapelse – da kutter min guddommelige rettferdighet livstråden til den menneskelige eksistensen. (102, 49-50)

23. Vit at i boken om deres skjebne er dagen og timen nedtegnet da portene til det hinsidige vil åpne seg for å gi deres sjel adgang. Derfra vil dere se hele deres gjerning på jorden, hele deres fortid. Dere ønsker vel ikke da å høre stemmer som består av bebreidelser eller klager mot dere, eller å se dem som utpeker dere som opphavsmenn til deres ulykke! (53, 49)

24. Fordi dere ser en lang vei foran dere, skal dere ikke stå stille og tro at dere aldri vil nå målet. Gå fremover, for selv over et tapt øyeblikk vil sjelen deres senere gråte. Hvem har fortalt dere at målet er i denne verden? Hvem har lært dere at døden er slutten, og at dere i det øyeblikket kan nå mitt rike?

25. Døden er som en kort søvn, hvoretter sjelen under kjærtegn fra mitt lys vil våkne med fornyet kraft, som til en ny dag som begynner for den.

26. Døden er nøkkelen som åpner portene til fengselet der dere befant dere så lenge dere var bundet til kroppens materie, og den er samtidig nøkkelen som åpner portene til evigheten for dere.

27. Denne planeten, som gjennom menneskelige ufullkommenheter er blitt forvandlet til en soningsdal, var for sjelen fangenskap og forvisning.

28. Sannelig, Jeg sier dere: livet på jorden er et nytt trinn på livets stige. Hvorfor oppfatter dere det ikke slik, slik at dere kan dra nytte av alle dets lærdommer? Grunnen til at mange må vende tilbake til det gang på gang, er denne: fordi de ikke forsto det og ikke dro nytte av sitt forrige liv. (167, 22-26)

29. Dere må vite at sjelen får en grundig forberedelse før sin inkarnasjon på jorden, da den er i ferd med å bli utsatt for en lang og til tider hard prøvelse. Men takket være denne forberedelsen er den ikke forvirret når den trer inn i dette livet. Den lukker øynene for fortiden for å åpne dem for en ny tilværelse, og slik tilpasser den seg fra første øyeblikk den verden den er kommet til.

30. Hvor annerledes er ikke måten deres sjel innstiller seg på ved terskelen til det åndelige livet, så snart den har forlatt kroppen og verden. Da den ikke har fått noen reell forberedelse til hjemkomsten, er den forvirret, følelsene fra den materielle kroppen hersker fortsatt, og den vet ikke hva den skal gjøre eller hvor den skal henvende seg.

31. Dette skyldes at den ikke lærte at man i det siste øyeblikk også må lukke øynene for denne verden; for bare slik vil den kunne åpne dem igjen for den åndelige verden den forlot, der hele dens fortid venter på å bli forenet med dens nye erfaring, og alle dens tidligere fortjenester vil bli lagt til de nye.

32. Et tett slør omslutter hennes tankekraft mens hun gjenvinner lyset; en hardnakket innflytelse fra alt det hun forlot hindrer henne i å føle sin ånds svingning; men mens skyggene hennes oppløses for å forenes med hennes sanne vesen – hvor mye forvirring, hvor mye smerte!

33. Er det noen som, etter å ha hørt eller lest dette budskapet, avviser det som en unyttig eller falsk lære? Jeg sier dere at bare den som befinner seg på et stadium av ytterste materialisme eller blind uforstand, kunne avvise dette lyset uten at sjelen hans blir dypt rørt av det. (257, 20-22)

«Dødssøvnen»

34. Den åndelige roen, slik deres jordiske natur forstår og oppfatter den, finnes ikke. Den hvilen som sjelen forventer, er aktivitet, er mangedoblingen av det gode gjerninger, er utnyttelsen av hvert øyeblikk. Da hviler den sjelen, frigjør seg fra selvbebreidelser og lidelser, styrkes ved å gjøre det gode, hviler ved å elske sin Skaper og sine brødre og søstre.

35. Sannelig, Jeg sier dere: Hvis Jeg lot deres sjel forbli inaktiv for at den skulle hvile, slik dere forestiller dere hvilen på jorden, ville mørket av fortvilelse og frykt ta overhånd; for sjelens liv og lys, så vel som dens største lykke, er arbeidet, kampen, den uopphørlige aktiviteten.

36. Sjelen som vender tilbake fra jorden til den «åndelige dalen», og som bærer med seg kroppens tretthet innprentet i seg selv, og som søker det hinsidige som et hvilested for å hvile, for å glemme, for å utslette sporene etter livskampen – denne vil føle seg som det ulykkeligste vesen og verken finne fred eller salighet

før den våkner fra sin sløvhet, innser sin feil og løfter seg til det åndelige livet, som er slik Jeg nettopp har fortalt dere — kjærlighet, aktivitet, uopphørlig kamp på veien som fører til fullkommenhet. (317, 12-14)

Gjenforeningen i det hinsidige

37. Jeg vil at dere skal være troende mennesker, at dere skal tro på det åndelige livet. Når dere har sett deres brødre og søstre dra til det hinsidige, så betrakt dem ikke som fjerne fra dere, og tro heller ikke at dere har mistet dem for alltid. Hvis dere ønsker å gjenforenes med dem, så arbeid, gjør dere fortjenester, og når dere så kommer til det hinsidige, vil dere finne dem der, ventende på dere, for å lære dere å leve i den «åndelige dalen». (9, 20)

38. Hvem har ikke følt uro overfor livet i det hinsidige? Hvem av dem som har mistet en nærstående i denne verden, har ikke følt lengselen etter å se ham eller henne igjen, eller i det minste å vite hvor han eller hun befinner seg? Alt dette vil dere få vite, dere vil se dem igjen.

39. Men gjør dere fortjenester nå, slik at når dere forlater denne jorden og i den «åndelige dalen» spør hvor de dere håper å finne befinner seg, skal man ikke si til dere at dere ikke kan se dem fordi de befinner seg på et høyere trinn. Glem ikke at Jeg for lenge siden har sagt til dere at det er mange boliger i Faderens hus. (61, 31)

Dommen over ånden gjennom ens egen samvittighet

40. Når sjelen til en stor synder løsner seg fra dette materielle livet for å gå inn i «Åndelige dal», blir den overrasket over å oppdage at helvete, slik den forestilte seg det, ikke eksisterer, og at ilden man fortalte den om i tidligere tider, ikke er annet enn den åndelige virkningen av dens gjerninger når den står overfor den ubarmhjertige dommeren, som er dens samvittighet.

41. Denne dommedagen i det hinsidige, denne lysheten som bryter frem midt i mørket som omgir den synderen, brenner sterkere enn det varmeste ildstedet dere kan forestille dere. Men det er ingen pine som på forhånd er forberedt som en straff for den som har såret Meg, nei, denne kvalen springer ut av erkjennelsen av de begåtte feilene, av smerten over å ha såret Den som ga ham livet, av å ha gjort dårlig bruk av tiden og alle godene han mottok fra sin Herre.

42. Tror dere at Jeg bør straffe den som har såret Meg gjennom sine synder, selv om Jeg vet at synden sårer den som begår den mer? Ser dere ikke at det er synderen selv som gjør seg selv vondt, og at Jeg med hans straff ikke ønsker å forsterke den ulykken han har påført seg selv? Jeg lar ham bare se seg selv, høre sin samvittighets ubarmhjertige stemme, stille seg selv spørsmål og svare seg selv, gjenvinne det åndelige minnet han hadde mistet gjennom materien, og huske sin opprinnelse, sin bestemmelse og sine løfter; og der, i denne dommen, må han oppleve virkningen av «ilden» som utrydder hans ondskap, som smelter

ham på nytt som gullet i smeltedigelen, for å fjerne det skadelige, det unyttige og alt som ikke er åndelig fra ham.

43. Når en sjel stopper opp for å lytte til stemmen og dommen fra sin samvittighet – sannelig, Jeg sier dere, i denne stund befinner den seg i Min nærvær.

44. Dette øyeblikket av ro, stillhet og klarhet kommer ikke til alle sjeler samtidig. Noen går raskt inn i denne prøvelsen av seg selv, og dermed sparer de seg for mye lidelse. For så snart de våkner til virkeligheten og erkjenner sine feil, gjør de seg klare og går i gang med å sone sine onde gjerninger til siste slutt.

45. Andre, som er forblindet – enten av laster, av et eller annet nag, eller fordi de har levd et liv i synd – trenger lang tid på å finne veien ut av sin forblindelse.

46. Atter andre, som er misfornøyde fordi de mener at de ble revet bort fra jorden for tidlig, da alt ennå smilte til dem, forbanner og spotter, og dermed forsinker de muligheten til å frigjøre seg fra sin forvirring; og som disse finnes det et stort antall tilfeller som bare er kjent for min visdom. (36, 47-51)

47. For alt må dere stå til ansvar, og avhengig av hvordan deres onde gjerninger er, vil dere motta de strengeste dommer gjennom dere selv. For Jeg dømmer dere ikke, dette er feil. Det er deres egen ånd i sin tilstand av klarhet som er deres fryktelige anklager og forferdelige dommer. Jeg derimot forsvarer dere mot de voldsomme anklagene, frikjenner dere og frelser dere, for Jeg er kjærligheten som renser og tilgir. (32, 65)

48. Tenk på at dere snart vil være i det åndelige, og at dere også må høste det dere har sådd på denne jorden. Overgangen fra dette livet til det neste forblir en alvorlig og streng dom for sjelen. Ingen unnslipper denne dommen, selv om han anser seg for å være den mest verdige av mine tjenere.

49. Min vilje er at dere, fra det øyeblikket dere trer inn i det uendelige hjemmet, ikke lenger skal oppleve jordens frykt, og at dere skal begynne å føle glede og fryd over å ha besteget et nytt trinn. (99, 49-50)

50. Dommedagen, slik menneskeheten har tolket den, er en villfarelse. Min dom er ikke en dom som varer en time eller en dag. Den har allerede tynget dere i lang tid.

51. Men sannelig, jeg sier dere, de døde kroppene er bestemt til, og fulgte sin bestemmelse, å smelte sammen med det naturriket som tilhører dem; for det som er av jorden, skal vende tilbake til jorden, likeså som det åndelige skal streve mot sitt hjem, som er mitt skjøde.

52. Men jeg sier dere også dette, at dere ved deres dom vil være deres egne dommere; for deres samvittighet, deres selvinnsikt og intuisjon vil fortelle dere i hvilken grad dere er prisverdige og i hvilket åndelig hjem dere må bo. Dere vil klart se den veien dere må følge, for når dere mottar lyset fra min guddommelighet, vil dere erkjenne deres gjerninger og bedømme deres fortjenester.

53. I den «åndelige dalen» finnes det mange forvirrede og forstyrrede vesener. Bring dem mitt budskap og mitt lys når dere en gang trer inn der.

54. Allerede nå kan dere utøve denne formen for barmhjertighet gjennom bønnen, gjennom hvilken dere kan komme i kontakt med dem. Stemmen deres vil lyde der de bor, og vekke dem fra deres dype søvn. De vil gråte og rense seg med sine tårer av anger. I det øyeblikket vil de ha mottatt en lysstråle, for da vil de forstå sine tidligere forfengeligheter, sine feilgrep, sine synder.

55. Hvor stor er sjelens smerte når samvittigheten vekker den! Hvor ydmyk blir den da foran den Høyeste Dommers blikk! Hvor ydmykt springer bønnene om tilgivelse, løftene og velsignelsene av mitt navn frem fra det innerste av dens vesen!

56. Nå erkjenner sjelen at den ikke kan nærme seg Faderens fullkommenhet, og så retter den blikket mot jorden, der den ikke visste å utnytte tiden og prøvelsene som ga anledning til å nærme seg målet, og ber om en ny kropp for å sone feil og fullføre uoppfylte oppgaver.

57. Hvem sørget da for rettferdighet? Var det ikke Ånden selv som holdt dom over seg selv? 58. Min Ånd er et speil som dere må betrakte dere selv i, og den vil avsløre for dere den grad av renhet dere har. (240, 345 41-46)

59. Når deres sjel kaster av seg det menneskelige skall og trekker seg tilbake til sitt eget indre i det åndelige livets helligdom for å underkaste sin fortid og sin høst en prøve, vil mange av deres gjerninger, som her i verden virket fullkomne og verdige til å bli fremvist for Herren og verdige en belønning, i øyeblikkene av denne selvransakelsen fremstå som ynkelige. Sjelen vil forstå at meningen med mange handlinger som virket gode for dere i verden, bare var et uttrykk for forfengelighet, falsk kjærlighet og velgjørenhet som ikke kom fra hjertet.

60. Hvem, tror dere, har gitt sjelen opplysningen fra en fullkommen dommer, for å dømme seg selv? Ånden, som i den rettferdighetens time vil gjøre inntrykk på dere ved å stråle i en klarhet som aldri før er sett – og det vil være den som forteller hver og en hva det gode, det rettferdige, det riktige og det sanne var som han gjorde på jorden, og hva det onde, det falske og det urene var som han sådde på sin vei.

61. Det helligdom jeg nettopp talte til dere om, er Åndens – det tempel som ingen kan vanhellige, det tempel hvor Gud bor og hvorfra hans stemme lyder og lyset strømmer ut.

62. I verden var dere aldri rede til å gå inn i det indre helligdommen, fordi deres menneskelige personlighet alltid er opptatt av måter og midler for å unngå den vise stemmen som taler i hvert menneske.

63. Jeg sier dere: Når deres sjel kaster av seg sin hylle, vil den til slutt stoppe opp foran terskelen til det helligdommet og samle seg for å gå inn og knele foran sjelens alter, for å høre seg selv, for å prøve sine gjerninger i det lyset som er

samvittigheten, for å høre Guds stemme tale i seg selv som Far, som Mester og som Dommer.

64. Ingen dødelig kan forestille seg det øyeblikket i all dets høytidelighet, som dere alle må gjennomleve for å erkjenne det gode dere har i dere, for å bevare det, og også det dere må forkaste, fordi dere ikke lenger må holde fast ved det i sjelen.

65. Når sjelen da føler at den står overfor sin samvittighet, og denne minner den om sannhetens klarhet, føler dette vesenet seg for svakt til å lytte til seg selv; den ønsker at den aldri hadde eksistert; for i et øyeblikk passerer hele livet forbi bevisstheten – det livet den har lagt bak seg, det den besatt og det som var hennes eget, og som den nå endelig må stå til regnskap for.

66. Lærlinger, mennesker, forbered dere allerede i dette livet på det øyeblikket, slik at dere ikke forvandler det tempelet til en domstol når deres sjel står foran terskelen til Åndens tempel; for den sjelslige smerten vil da være så stor at det ikke finnes noen fysisk smerte som kan sammenlignes med den.

67. Jeg vil at dere skal tenke over alt det jeg har sagt dere i denne undervisningen, slik at dere forstår hvordan deres dom finner sted i det åndelige. Så skal dere fjerne det bildet fra deres forestillingsverden der dere forestiller dere en domstol ledet av Gud i skikkelse av en gammel mann, som lar de gode barna passere til sin høyre side for å nyte himmelen, og som stiller de onde til sin venstre side for å dømme dem til evig straff.

68. Nå er tiden kommet for at lyset skal nå helt inn i de høyeste sfærer av deres sjel og deres forstand, slik at sannheten kan stråle i hvert menneske og det kan forberede seg på å trå inn i det åndelige livet på en verdig måte. (334, 5-11; 14-15)

Den gjenvunne åndelige bevisstheten

69. Det finnes ingenting i min skapelse som i likhet med den fysiske døden er egnet til å vise hver sjel det utviklingsnivået den har nådd i løpet av livet, og ingenting er så hjelpsomt som mitt ord for å stige opp til fullkommenhet. Det er grunnen til at min lov og min lære alltid og urokkelig søker å trenge inn i hjertene, og hvorfor smerten og lidelsene råder menneskene til å forlate de veiene som, i stedet for å løfte sjelen, fører den ned i avgrunnen.

70. Hvor lykkelig vil deres sjel føle seg i det hinsidige, når samvittigheten sier den at den så kjærlighetens frø på jorden! Hele fortiden vil fremstå for deres øyne, og hvert syn av hva deres gjerninger var, vil gi dere en uendelig fryd.

71. Budene i mine lover, som deres hukommelse ikke alltid har vært i stand til å bevare, vil likevel passere forbi deres sjel i full klarhet og lys. Opparbeid dere fortjenester som tillater dere å trenge inn i det ukjente med øyne åpne for sannheten.

72. Det finnes mange hemmeligheter som mennesket forgjeves har forsøkt å oppklare; verken menneskelig intuisjon eller vitenskap har klart å besvare de mange spørsmålene menneskene har stilt seg, og det er fordi det finnes erkjennelser som kun er bestemt for sjelen når denne har trådt inn i den «åndelige dalen». Disse overraskelsene som venter på den, disse underverkene, disse åpenbaringene vil være en del av dens belønning. Men sannelig, Jeg sier dere: Hvis en sjel kommer inn i den åndelige verden med en bind for de å e øynene, vil den ikke se noe, men fortsatt bare se mysterier rundt seg – der hvor alt burde være klarhet.

73. Denne himmelske lære som Jeg bringer dere i dag, åpenbarer mange skjønnheter for dere og forbereder dere, slik at når dere en dag i ånden trer frem for den Eviges rettferdighet, skal dere være i stand til å tåle den vidunderlige virkeligheten som fra dette øyeblikk vil omgi dere. (85, 42; 63-66)

74. Ta imot mitt lys, så det kan opplyse deres livsvei og frigjøre dere fra bevissthetens tåke i dødens time. Da vil dere, i det øyeblikket dere krysser terskelen til det hinsidige, vite hvem dere er, hvem dere har vært og hvem dere skal bli. (100, 60)

75. Mens kroppene deres senkes ned i jorden, hvor de i hennes skjøte smelter sammen med henne for å gjøre henne fruktbar – for også etter døden vil de fortsatt være kraft og liv – vil deres ånd, som står over deres vesen, ikke forbli i jorden, men den vil følge sjelen for å vise seg for henne som en bok, hvis dype og vise læresetninger vil bli studert av sjelen.

76. Der vil deres sjels øyne åpne seg for sannheten, og i et øyeblikk vil dere vite å tolke det dere ikke klarte å forstå i et helt liv. Der vil dere forstå hva det betyr å være et Guds barn og en bror til deres neste. Der vil dere forstå verdien av alt det dere har eid, dere vil føle anger og fortrydelse over de begåtte feilene, den tapte tiden, og de vakreste forsetter om forbedring og oppreisning vil bli født i dere. (62, 5)

77. Streber allerede nå alle mot det samme målet, idet dere forsoner og harmoniserer deres sjelsliv. Ingen skal tro at han går på en bedre vei enn sin bror, eller tenke at han står på et høyere trinn enn de andre. Jeg sier dere: I dødstimen vil det være min stemme som forteller dere sannheten om deres utviklingsnivå.

78. Der, i det korte øyeblikket av opplysning foran samvittigheten, mottar mange sin belønning; men mange ser også sin storhet forsvinne.

79. Vil dere redde dere? Da kom til meg på broderskapets vei. Det er den eneste, det finnes ingen annen, det er den som står skrevet i mitt høyeste bud, som sier til dere: «Elsk hverandre.» (299, 40-4)

Kapittel 29 – Renselse og oppstigning av sjelene i det hinsidige

Samvittighetskvaler, anger og selvanklager

1. Jeg vil ikke at deres sjel skal besudles, og heller ikke at den skal dø med hensyn til det sanne liv. Derfor straffer jeg dere med min rettferdighet når jeg finner dere hengitt til skadelige gleder og fornøyer. Deres sjel må komme ren til mitt skjøde, slik den sprang ut av det.

2. Alle som etterlater kroppen sin i jorden og løsriver seg fra denne verden i en tilstand av forvirring, våkner – når de ser min nærvær, som åpenbarer seg i evighetens lys som opplyser ånden – fra sin dype søvn under bitre tårer og i fortvilelsen over selvanklagene. Så lenge smerten vedvarer i barnet for å frigjøre seg fra sine lidelser, lider også faren. (228, 7-8)

3. Samvittighetskvaler og pine som stammer fra mangel på kunnskap – lidelse fordi det mangler åndelighet til å glede seg over det livet – dette og enda mer er inkludert i soningen for de sjelene som kommer besudlet eller uforberedt til terskelen til det åndelige livet.

4. Erkjenn at Jeg ikke kan oppfatte menneskenes synd, ufullkommenheter eller fordervelse som en krenkelse påført Faderen, da Jeg vet at menneskene påfører seg selv det onde. (36, 56)

5. Hvor lysfylt ville ikke livet deres være, og hvor storartet og banebrytende ville ikke vitenskapen deres være, hvis dere elsket deres neste og gjorde Faderens vilje – hvis dere ofret noe av deres frie vilje og handlet i samsvar med det samvittigheten pålegger dere. Deres vitenskap ville da, ved å overskride det materielle, berøre det overjordiske; for hittil har den ikke engang nærmet seg disse grensene.

6. Hvilken forferdelse føler forskerens sjel når den forlater denne verden og til slutt står overfor den guddommelige sannheten! Der senker den skamfullt sitt ansikt og ber om at dens hovmod må bli tilgitt. Den trodde at den visste og kunne alt, og benektet at det fantes noe som lå utenfor dens kunnskap eller forståelse. Men nå, når den står foran livets bok, foran Skaperens uendelige verk, må den erkjenne sin ubetydelighet og hylle seg i ydmykhet foran Den som er den absolutte visdom. (283, 48-49)

7. Frykt ikke at dere ved ankomsten til den åndelige verden må tenke på det dere har syndet på jorden. Når dere lar dere rense av smerten og angeren bryter frem fra deres hjerter, når dere kjemper for å gjøre opp for deres feil, vil dere komme verdige og rene i mitt nærvær, og ingen, ikke engang deres samvittighet, vil våge å nevne deres tidligere ufullkommenheter.

8. I det fullkomne hjemmet finnes det for hver sjel et sted som i tiden eller i evigheten venter på sin eier. På den e stigen av kjærlighet, barmhjertighet, tro og fortjenester vil dere én etter én komme inn i mitt rike. (81, 60-61)

Den utlignende rettferdigheten

9. Jeg har hatt få disipler i denne verden, og enda færre som har vært et bilde av den guddommelige Mesteren. I den åndelige dalen har jeg derimot mange disipler, for der gjør man størst fremgang i å forstå mine læresetninger. Der er det mine små barn, de som hungrer og tørster etter kjærlighet, mottar fra sin Mester det som menneskeheten nektet dem. Det er der de som på jorden forble ubemerket på grunn av sin ydmykhet, stråler gjennom sin dyd, og der de som i denne verden strålte med falskt lys, gråter trist og angerfullt.

10. I det hinsidige er det der Jeg tar imot dere, slik dere ikke håpet på på jorden, da dere under tårer, men mens dere velsignet Meg, sonet deres skyld. Det har ingen betydning at dere i løpet av deres livsreise hadde et øyeblikk med voldsom opprørskhet. Jeg vil ta hensyn til at dere hadde dager med stor smerte og i dem viste underkastelse og velsignet mitt navn. Også dere har, innenfor rammen av deres litenhet, opplevd noen Golgataer, selv om disse er forårsaket av deres ulydighet.

11. Se, gjennom noen øyeblikk av trofasthet og kjærlighet til Gud oppnår dere liv og nådetider i det hinsidige. Slik gjengjelder min evige kjærlighet menneskets kortvarige kjærlighet. (22, 27-29)

12. Hver god gjerning finner sin belønning, som ikke mottas på jorden, men i det hinsidige. Men hvor mange ønsker å nyte denne saligheten allerede her på jorden, uten å vite at den som ikke gjør noe for sitt åndelige liv, vil stå uten fortjenester ved inntreden i det samme, og at hans anger da vil være stor. (1, 21)

13. Den som lengter etter verdens æresbevisninger og ros, kan få dem her; men de vil være av kort varighet og ikke være til noen nytte for ham på dagen da han trer inn i den åndelige verden. Den som er ute etter penger, kan få sin lønn her, for det var det han strebet etter. Men når den time er kommet da han må legge alt her bak seg for å innfinne seg i det hinsidige, vil han ikke ha den minste rett til å kreve noen belønning for sin sjel, selv om han mener å ha gjort mye til fordel for veldedighet.

14. I motsetning til dette vil den som alltid har avvist smiger og begunstigelser, som har elsket sine medmennesker med rent hjerte og uselvisk og avvist enhver materiell belønning, som har vært opptatt av å så det gode og som har hatt glede av utføre kjærlighetsgjerninger – denne vil ikke tenke på belønninger, for han vil ikke leve for sin egen tilfredsstillelse, men for sine medmenneskers. Hvor stor vil ikke hans fred og salighet være når han da er i sin Herres favn! (253, 14)

15. Jeg gir dere i denne tiden en ren og fullkommen undervisning, og derfor sier Jeg dere at ved slutten av deres daglige gjerning vil bare det dere har gjort i livet med sann kjærlighet bli regnet dere til gode; for dette vil bevise at dere kjente sannheten. (281, 17)

16. Tro ikke – fordi dere i det øyeblikket dere utfører en god gjerning ikke kjenner verdien av den – at dere aldri vil få oppleve det gode dere har gjort. Jeg sier dere at ingen av deres gjerninger vil forbli uten belønning.

17. Når dere en gang er i det åndelige riket, vil dere innse hvor ofte en liten gjerning, som tilsynelatende var av liten betydning, var begynnelsen på en kjede av gode gjerninger – en kjede som andre gjorde stadig lengre, men som for alltid vil fylle den som begynte den med tilfredshet. (292, 23-24)

18. Jeg inspirerer dere til å tilegne dere fortjenester; men det skal ikke være det egoistiske ønsket om deres egen sjels frelse som driver dere, men dere skal utføre deres gjerninger med tanke på deres medmennesker, med tanke på de kommende generasjonene, hvis jubel vil være svært stor når de finner veien jevnet av de «Første». Da vil deres lykke være grenseløs, fordi gleden og freden til deres brødre og søstre også når deres sjel.

19. Hvor annerledes er det ikke for dem som bare streber etter sin egen frelse og salighet; for når de kommer til det stedet de har fortjent gjennom sine gjerninger, kan de ikke ha et øyeblikks fred eller glede når de ser på dem de har etterlatt seg, og som bærer den tunge byrden av sine lidelser.

20. Sannelig, Jeg sier dere: De sanne disiplene av denne læren vil være rettfærdige og rene i sine gjerninger, slik som deres ånd, som er Mitt eget lys. (290, 76-77)

21. Hvis dere er ydmyke, vil deres åndelige rikdom øke i det livet som venter dere. Da vil dere ha den freden som gir dere den vakreste følelsen i deres eksistens. Og i deres ånd vil lengselen bli født etter å tjene Faderen ved å være en trofast vokter av alt det Jeg har skapt, ved å være en trøst for den lidende og fred for den ufærdelige. (260, 29)

Sjelenes oppstigning til Guds rike

22. Dette er den «tredje tiden», hvor deres sjel allerede på jorden kan begynne å drømme om svært høye livsnivåer og svært store erkjennelser. For den som forlater denne verden og i sin sjel allerede tar med seg erkjennelsen av det han vil finne, og utviklingen av sine åndelige gaver, han vil krysse mange verdener uten å oppholde seg i dem, inntil han kommer til den hvor han på grunn av sine fortjenester har rett til å bo.

23. Han vil være fullstendig bevisst sin åndelige tilstand og forstå hvordan han skal utføre sin oppgave, uansett hvor han befinner seg. Han vil forstå kjærlighetens, harmoniens og rettfærdighetens språk og vil være i stand til å uttrykke seg med klarheten i det åndelige språket, som er tanken. Det vil ikke være noen klipper, forvirring eller tårer for ham, og han vil i stadig større grad oppleve den uendelige glede det er å nærme seg de hjemsteder som tilhører ham, fordi de tilkommer ham som en evig arv. (294, 55)

24. På den guddommelige himmelstigen finnes det et uendelig antall vesener, hvis sjelsmessige fullkommenhet tillater dem å innta forskjellige trinn i henhold til det utviklingsnivået de har nådd. Deres sjel ble skapt med passende egenskaper for å utvikle seg på denne trinnstigen til fullkommenhet og nå frem til det mål som er fastsatt i Skaperens høye rådslutninger.

25. Dere kjenner ikke disse sjelenes skjebne, men Jeg sier dere at den er fullkommen, som alt det Jeg har skapt.

26. Dere forstår fremdeles ikke de gaver som Faderen har gitt dere. Men vær urolige, for senere vil dere bli klar over dem og oppleve hvordan de åpenbarer seg fullt ut.

27. Det uendelige antallet sjeler som, i likhet med dere, bebor forskjellige livsnivåer, er forenet blant seg selv gjennom en høyere kraft, som er kjærligheten. De ble skapt for kampen, for sin videre utvikling, ikke for stillstand. De som har oppfylt mine bud, er blitt store i den guddommelige kjærligheten.

28. Jeg minner dere imidlertid om at selv når deres sjel har nådd storhet, makt og visdom, vil den ikke bli allmektig, da dens egenskaper ikke er uendelige, slik de er i Gud. Likevel vil de være tilstrekkelige til å føre dere til toppen av deres fullkommenhet på den rette veien som deres Skapers kjærlighet har staket ut for dere fra første øyeblikk. (32, 34, 37)

29. Sju stadier av sjelsutvikling må sjelen deres gjennomgå for å nå sin fullkommenhet. I dag, mens dere fremdeles lever på jorden, vet dere ikke på hvilket trinn av himmelstigen dere befinner dere.

30. Selv om Jeg kjenner svaret på dette spørsmålet fra deres sjel, kan Jeg foreløpig ikke fortelle dere det. (133, 59-60)

31. Hvert trinn, hvert nivå, hvert livsnivå gir sjelen et større lys og en fullkommenere salighet. Men den høyeste fred, sjelens fullkomne lykke, ligger hinsides alle sjelenes forbigående oppholdssteder.

32. Hvor mange ganger vil dere tro at dere på forhånd føler den fullkomne lykken i Guds favn, uten å være klar over at denne lykken knapt er en forsmak på den kommende verden, dit dere må dra etter dette livet. (296, 49-50)

33. Hvor mange drømmer om å dø i forventning om at dette øyeblikket vil føre dem til Meg, slik at de da kan tilbe Meg evig i himmelen, uten å vite at veien er uendelig lengre enn de har trodd. For å klatre bare ett trinn høyere på himmelstigen som vil føre dere til Meg, må man ha levd det menneskelige livet på riktig måte. Uvitenhet er årsaken til at mange misforstår meningen med mine læresetninger. (164, 30)

34. Gjennom mennesket ble ødeleggelsens krefter sluppet løs. Krigen har sådd sitt frø i alle hjerter. Hvor mye smerte har menneskeheten opplevd! Hvor mye forlatthet, elendighet, foreldreløshet og sorg har den etterlatt seg på sin vei! Tror dere at sjelene til dem som har falt i kampen, er gått til grunne, eller at den delen av livet, evigheten, som bor i mennesket, ikke lenger eksisterer?

35. Nei, folk: Sjelen overlever krigen og døden. Denne delen av min egen ånd har reist seg fra smertenens marker og søker på min vei en ny horisont for å fortsette å leve, utfolde seg og utvikle seg. (262, 26-27)

36. Jeg har gitt dere jorden, slik at dere alle skal eie den likt, slik at dere skal leve i fred og bruke den som et midlertidig hjem, der dere utfolder deres evner og forbereder deres sjel på å stige opp til sitt nye hjem.

37. Jeg har sagt til dere: «I Herrens hus er det mange boliger.» Dere vil bli kjent med dem i den grad dere stiger opp. Hver av dem vil i stigende grad bringe dere nærmere Meg, og de vil bli nådd av dere i samsvar med deres gjerninger, for alt er underlagt en guddommelig orden og rettferdighet.

38. Ingen vil kunne hindre deres overgang fra ett livsnivå til et annet, og ved slutten av hvert av dem vil det være jubel og fest i deres ånd og også i min.

39. Slik forbereder Jeg dere, slik at dere vet at veien dere må tilbakelegge er lang, og at dere ikke nøyer dere med deres første gjerninger, i den tro at de allerede vil åpne døren til disse hjemsteder for dere.

40. Men Jeg sier dere også dette: at det er vakkert og tilfredsstillende for en ånd å nå slutten av en utviklingsfase og stoppe opp for å se tilbake på den tilbaketogene veien med dens store kamper, dens dager med bitterhet og dens timer med fred, etter å ha overvunnet de utallige hindringene.

41. Til slutt triumfen, belønningen og rettferdigheten som stråler rundt dere, og deres Fars ånd – nærværende, herlig, som velsigner barnet og lar det hvile i sitt skjøde, inntil det er forberedt for sitt neste livstrinn. Slik går det fra det ene til det andre, til det til slutt når den høyeste oppfyllelse, for å bo evig hos Meg. (315, 34-36)

42. Åndegnisten som gjør mennesket lik sin Skaper, vil stadig nærme seg den uendelige flammen som den sprang ut av, og denne gnisten vil være et lysende vesen – bevisst, strålende av kjærlighet, full av kunnskap og kraft. Dette vesenet gleder seg over tilstanden av fullkommenhet, der det ikke finnes den minste smerte eller den minste nød, der fullkommen og sann salighet hersker.

43. Hvis dette ikke var målet for deres ånd – sannelig, Jeg sier dere, ville Jeg ikke ha gjort dere kjent med Min lære gjennom så mange undervisninger, for da ville loven fra den «første tid» vært tilstrekkelig for dere til å leve i fred på jorden.

44. Men når dere tenker på at Jeg levde blant menneskene og lovet dem en uendelig mye bedre verden hinsides dette livet, og når dere dessuten husker at Jeg lovet å komme tilbake i en annen tid for å fortsette å tale til dere og forklare alt det dere ikke hadde forstått, så vil dere komme til den konklusjon at menneskets åndelige bestemmelse er høyere, mye høyere enn alt dere kan forvente, og at den lovede saligheten er uendelig mye større enn det dere kan ane eller forestille dere. (277, 48-49)

Kapittel 30 – Sjelenes utvikling gjennom reinkarnasjoner

Utviklingsloven

1. Jeg sier dere: Mennesket må vite at dets sjel har kommet til jorden mange ganger, og at det fremdeles ikke har forstått å stige oppover på veien til min lov for å nå fjelltoppen. (77, 55)

2. Siden mennesket har vært vitne til vitenskapens utvikling og oppdagelsen av det det tidligere ikke ville ha trodd på – hvorfor strider det da mot sjelens naturlige utvikling? Hvorfor holder det fast ved det som bringer den til stillstand og luller den i søvn? Fordi det skyr utsikten til det evige liv! (118, 77)

3. Forstå: Selv om skapelsen tilsynelatende er fullført, utvikler likevel alt seg, forvandler seg og fullendes. Kan deres sjel kanskje unndra seg denne guddommelige loven? Nei, mine barn. Ingen kan si det siste ordet om det åndelige, om vitenskapen eller om livet, for de er mine verk, som ikke har noen ende. (79, 34)

4. Hvor mange mennesker tror, på grunn av den kunnskapen de har tilegnet seg, at de besitter åndelig storhet, og er likevel for Meg ikke mer enn noen barn som har stått fast på utviklingsveien. For de må huske at det ikke bare er utviklingen av deres forstand som gjør at de kan oppnå sjelenes oppadgående utvikling, men det må skje gjennom utviklingen av hele deres vesen, og det finnes mange evner i mennesket som må utvikles for å nå fullkommenhet.

5. Det er grunnen til at Jeg – som en av mine lover om kjærlighet og rettferdighet – innførte sjelenes reinkarnasjon for å gi dem en lengre vei som gir dem alle nødvendige muligheter til å oppnå fullkommenhet.

6. Hvert jordisk liv er en kort leksjon, for ellers ville menneskets muligheter til å oppfylle min lov være for små. Men det er uunngåelig at dere erkjenner målet med dette livet, slik at dere kan ta til dere meningen med det og oppnå dets harmoni, som er grunnlaget for menneskelig fullkommenhet – slik at dere kan gå videre til et høyere eksistensnivå, inntil dere når det åndelige livet, hvor Jeg har så mange leksjoner i beredskap for dere, som Jeg ennå må lære dere, og så mange åpenbaringer som Jeg ennå har å gi. (156, 28-29)

7. Mens alt uopphørlig vokser, forandrer seg, fullendes og utfolder seg – hvorfor skulle da deres sjel forbli i stillstand i århundrer?

8. Siden dere gjennom vitenskapen har oppdaget og lært mye, er den uopphørlige utviklingen som finnes i alle skapningens vesener ikke ukjent for dere. Derfor vil Jeg at dere skal forstå at dere ikke må la sjelen deres forbli i den tilbakestående tilstanden og stillstanden som dere allerede for lenge siden har brakt den inn i, og at dere må streve for å oppnå harmoni med alt som omgir dere, slik at det for menneskene kommer en dag da naturen, i stedet for å skjule

sine hemmeligheter, avslører dem, og i stedet for at naturkreftene er fiender for dere, blir de tjenere, medarbeidere, brødre. (305, 6, 8)

«Kjøttets oppstandelse» — riktig forstått

9. Nå skal verden få vite sannheten om «kjøttets oppstandelse», som er sjelenes reinkarnasjon.

10. Å reinkarnere betyr: å vende tilbake til den materielle verden for å bli født på nytt som menneske; sjelens oppstandelse i et menneskelig legeme for å fortsette sin misjon. Dette er sannheten om «kjøttets oppstandelse», som deres forfedre har talt om, samtidig som de har gitt like forvrengte som absurde tolkninger.

11. Reinkarnasjonen er en gave som Gud har gitt deres sjel, slik at den aldri skal begrense seg til materiens elendighet, til dens flyktige eksistens på jorden, til dens naturlige mangler, men sjelen kan – siden den stammer fra en høyere natur – bruke så mange materielle kropper som den trenger for å utføre sine store oppgaver i verden.

12. Gjennom denne gaven beviser sjelen sin uendelige overlegenhet over «kjødet», over døden og over alt jordisk, ved å overvinne døden, den ene kroppen etter den andre, og overleve dem alle, uansett hvor mange som er blitt betrodd henne. Den er seierherre over tiden, motstandene og fristelsene. (290, 53-56)

13. Hvordan har dere kunnet tro at på dommedagen skal de dødes kropper oppstå og forenes med deres sjeler for å gå inn i Guds rike? Hvordan kan dere tolke det som dere har blitt lært på andre tidspunkter, på denne måten?

14. Kjødet er av denne verden, og i den forblir det, mens sjelen løfter seg fritt og vender tilbake til det liv den kom fra. «Det som er født av kjødet, er kjøtt, og det som er født av min Ånd, er Ånd.» «Kjøttets oppstandelse»* er sjelens reinkarnasjon, og hvis noen mener at dette er en menneskelig teori, og andre av dere mener at det er en ny åpenbaring – sannelig, jeg sier dere, jeg har siden menneskehetens begynnelse begynt å gjøre verden kjent med denne åpenbaringen! Beviset for dette finner dere i teksten i Skriftene, som er et vitnesbyrd om mine gjerninger.

** Dette uttrykket, kjent fra den gamle kristne trosbekjennelsen, ble formulert på det 2. konsil i Konstantinopel, altså på en tid da reinkarnasjonslæren, som inntil da delvis var anerkjent, ble fordømt som kjetteri av keiser Justinian (!). Slik ble sjelenes gjenfødelse i «kjødet» til «kjøttets oppstandelse».*

15. Men i denne tiden har denne åpenbaringen nådd deres sjel, mens den befant seg på et høyere utviklingsstadium, og snart vil den med rette bli akseptert som en av Skaperens rettferdigste og kjærligste lover. Avvis den forestillingen dere hadde om «dommedagen»; for det er ikke en av deres dager, fordi det er en

tidsperiode, og «verdens ende» er ikke den for planeten dere lever på, men slutten på det egoistiske livet dere har skapt på den. (76, 41–43)

16. Hemmeligheten bak «kjøttets oppstandelse» ble oppklart gjennom åpenbaringen om sjelenes reinkarnasjon. I dag vet dere at meningen med denne loven om kjærlighet og rettferdighet er at sjelen fullkommer seg, at den aldri går tapt, fordi den alltid vil finne en åpen dør som en mulighet for sin frelse, som Faderen tilbyr den.

17. Min dom over hver sjel på grunnlag av denne loven er fullkommen og uforsonlig.

18. Jeg alene vet hvordan jeg skal dømme dere, fordi hver skjebne er uforståelig for menneskene. Derfor vil ingen bli blottstilt eller forrådt overfor de andre.

19. Etter at sjelene har forvillet seg i sine synder, etter så mange kamper og omskiftninger og etter lang vandring, vil de komme til Meg fulle av visdom på grunn av sine erfaringer, rensset av smerten, opphøyet av sine fortjenester, trette av den lange pilegrimsreisen, men enkle og glade som barn. (1, 61-64)

Sjelens ulike utviklingsnivå

20. For lenge siden kom deres sjel ut fra Meg; likevel har ikke alle kommet like langt på den sjelslige utviklingsveien.

21. Alle skjebner er forskjellige, selv om de fører dere til det samme målet. Noen er forbeholdt disse prøvelsene, andre de andre. Det ene vesenet går den ene veien, det andre følger en annen. Dere har verken alle trådt inn i tilværelsen i samme øyeblikk, og dere vil heller ikke alle vende tilbake på samme tidspunkt. Noen vandrer foran, andre bak, men målet venter på dere alle. Ingen vet hvem som er nær ham eller hvem som vandrer langt fra ham, fordi dere ennå er for umodne til å besitte denne kunnskapen; dere er menneskelige, og deres forfengeligheit ville føre dere til undergang. (10, 77-78)

22. I alle tider, selv i de fjerne tider av menneskehetens historie, har dere hatt eksempler på mennesker med høy ånd. Hvordan kunne dere forklare at det allerede i de tidligste tider fantes mennesker med utviklede sjeler, hvis disse ikke hadde gått gjennom påfølgende reinkarnasjoner som hjalp dem å utvikle seg oppover?

23. Årsaken til dette er at sjelen ikke oppstår samtidig med kroppshylsen, og at menneskeslektens begynnelse heller ikke sammenfaller med sjelens. Sannelig, Jeg sier dere: Det finnes ikke en eneste sjel som er kommet til verden uten først å ha eksistert i det hinsidige. Hvem av dere kan måle eller kjenne den tiden den har levd i andre sfærer før den kom for å leve på denne jorden? (156, 31-32)

Kunnskapen om tidligere jordeliv og ens eget utviklingsnivå

24. Så lenge sjelen er tett knyttet til kroppen, erkjenner den ikke og kan ikke vite hvilke fortjenester den har oppnådd i sine tidligere liv. Men nå opplever den at

livet er evigheten, en uavbrutt utvikling i lengselen etter å nå toppen. Men i dag vet dere ennå ikke hvilket nivå dere har nådd. (190, 57)

25. Deres forstand mottar ikke inntrykkene eller minnebildene fra deres sjels fortid, fordi kroppen er som et tett slør som ikke tillater inntrengning i sjelens liv. Hvilken hjerne kunne ta imot de bildene og inntrykkene som sjelen har mottatt i løpet av sin fortid? Hvilken intelligens kunne, i sammenheng med menneskelige forestillinger, fatte det som er uforståelig for den?

26. På grunn av alt dette har Jeg hittil ikke tillatt dere å vite hvem dere er åndelig sett, eller hvordan fortiden deres var. (274, 54-55)

27. Alle mine gjerninger er nedskrevet av meg i en bok som heter «Livet». Antallet sider er utallige, og dens uendelige visdom vil ingen, bortsett fra Gud, som er dens forfatter, kunne nå. Men i den, på hver av sidene, finnes det en kort oppsummering der Faderen har fremstilt hvert av sine gjerninger på en forståelig måte, for å gjøre det begripelig for ethvert forstandsevne.

28. Også dere skriver stadig i boken om deres liv, der alle deres gjerninger og alle deres skritt på hele utviklingsveien vil forbli nedskrevet. Den boken vil stå skrevet i deres sjel og vil være lyset av kunnskap og erfaring, som dere i morgen skal belyse veien for deres yngre søsken med.

29. Dere kan ennå ikke vise boken deres til noen, fordi dere ikke engang kjenner innholdet. Men snart vil det bli lys i deres vesen, og dere vil kunne vise deres medmennesker sidene som forteller om deres utvikling, deres soning og deres erfaringer. Dere vil da være en åpen bok for menneskene.

30. Salige er de som gjør sin misjon til sin egen. De vil føle at de stiger opp på stigen som Jakob så i drømmen, som er den åndelige veien som fører vesener helt inn i Skaperens nærvær. (253, 6-8)

Kjærlighet som en nødvendighet for den åndelig-sjelslige utviklingen

31. Akkurat som kroppen deres trenger luft, sol, vann og brød for å leve, trenger også sjelen det livsmiljøet, lyset og næringen som passer til dens vesen. Når den ser seg berøvet friheten til å løfte seg opp i lengselen etter sin næring, blir den svak, visner den og blir sløv; akkurat som om man tvang et barn til alltid å forbli i sin vugge og være innelåst i sitt kammer. Dets lemmer ville bli lamme, det ville bli blekt, sansene ville bli sløve og evnene ville visne bort.

32. Innse at også sjelen kan være lam! Jeg kunne til og med si dere at verden er full av sjelsmessig lamme, blinde, døve og syke! Sjelen som lever innestengt og uten frihet til å utfolde seg, er et vesen som ikke vokser – verken i visdom, kraft eller dyd. (258, 62-63)

33. Sannelig, Jeg sier dere: Det som kan løfte dere opp, er kjærligheten, fordi den inneholder visdom, følelse og opphøyelse. Kjærligheten er en sammenfatning av alle guddommelighetens egenskaper, og Gud har tent denne flammen i hvert åndelig vesen.

34. Hvor mange leksjoner har Jeg gitt dere, for at dere skal lære å elske! Hvor mange anledninger, liv og reinkarnasjoner har den guddommelige barmhjertighet tildelt dere! Leksjonen ble gjentatt så ofte det var nødvendig, til den var lært. Når den en gang er oppfylt, er det ingen grunn til gjentakelse, for den kan heller ikke glemmes lenger.

35. Hvis dere lærte mine leksjoner raskt, ville dere ikke lenger trenge å lide eller gråte over feil. Et vesen som på jorden benytter seg av de leksjonene det har mottatt der, kan vende tilbake til verden, men det vil alltid skje med større modenhet og under bedre livsvilkår. Mellom et liv og det neste vil det alltid være en pause som er nødvendig for å tenke etter og hvile seg før det nye dagverket begynner. (263, 43-45)

Ulike grunner til reinkarnasjoner

36. Sannelig, Jeg sier dere: I ingen epoke av menneskets liv har mennesket manglet kunnskap om Min lov; for fra den guddommelige gnisten, som er dets ånd, har det aldri manglet en lysstråle i sin sjel, en innskytelse i sin forstand eller en anelse i sitt hjerte.

37. Likevel har deres sjel vendt tilbake til det hinsidige med en mørk bind for øynene, og Jeg sier dere: Den som ikke utnytter den lære som livet på denne verden inneholder, i denne prøvelsens dal, må vende tilbake til den for å fullføre sin soning, og fremfor alt for å lære. (184, 39)

38. På andre verdener nyter sjelene også viljesfrihet og synder og kommer på avveie, eller de forblir standhaftige i det gode og oppnår på denne måten å utvikle seg oppover, slik dere gjør det på jorden. Men når den forutbestemte tiden er inne, kommer de som er forutbestemt til å leve i denne verden, ned til den for å utføre en edel oppgave, og andre for å oppfylle sin botplikt.

39. Men avhengig av hvordan de ønsker å se denne jorden, vil den fremstå som et paradys for de ene og som et helvete for de andre. Når de derfor forstår sin Fars barmhjertighet, ser de bare et vidunderlig liv, som er fylt med velsignelser og livslærdommer for ånden – en vei som bringer dem nærmere det lovede land.

40. Noen forlater denne verden med et ønske om å vende tilbake, andre gjør det med frykt for å måtte vende tilbake. Årsaken til dette er at deres menneskelige natur ennå ikke har vært i stand til å forstå den harmonien dere skal leve i med Herren. (156, 33-34)

41. Ingen må motsette seg tanken om å måtte vende tilbake til denne planeten i en annen kropp, og tro heller ikke at reinkarnasjonen er en straff for sjelen. Alle sjeler som er bestemt til å leve på jorden, har måttet gjennomgå reinkarnasjonens lov for å kunne oppnå sin høyere utvikling og utføre den oppgaven Jeg har betrodd dem.

42. Ikke bare de lite utviklede sjelene må inkarnere på nytt, også de høytstående sjelene kommer tilbake gang på gang, inntil de har fullført sitt verk.

43. Elias er den største av profetene som har kommet til jorden; men til tross for de store gjerningene han utførte og de store bevisene han fremla (på at Gud eksisterer), måtte han vende tilbake til denne verden i en annen tid, i en annen kropp og med et annet navn.

44. Denne loven om kjærlighet og rettferdighet var lenge ukjent for menneskene, for hvis de hadde kjent den tidligere, kunne de ha kommet i forvirring. Likevel ga Faderen dere noen åpenbaringer og noen tegn som var lyset som gikk foran denne tiden for å oppklare alle hemmeligheter. (122, 25-28)

Veien til fullkommenhet

45. Lang er veien som fører dere til lysets fylde. Intet vesen har en lengre vei enn sjelen, på hvilken Faderen, den guddommelige billedhugger, som former og glatter sjelen deres, gir den den fullkomne skikkelse. (292, 26)

46. Sannelig, jeg sier dere: For at dere skal oppnå fullstendig renhet, må sjelen deres fortsatt renses grundig, både i denne verden og i den åndelige.

47. Så ofte det er nødvendig for dere, vil dere måtte vende tilbake til denne planeten, og jo oftere dere lar de mulighetene som deres Far gir dere, gå til spille, desto mer vil dere utsette deres endelige inntreden i det sanne liv og forlenge deres opphold i tåredalen.

48. Hver sjel må i hvert jordisk liv vise frem fremgangen og fruktene av sin utvikling ved hver gang å ta et fast skritt fremover.

49. Vær klar over at det eneste gode som kommer ens eget vel til gode, er det som skjer av ekte kjærlighet og barmhjertighet overfor andre, og det på en uselvisk måte. (159, 29-32)

50. I mennesket finnes det to krefter som alltid ligger i strid med hverandre: dets menneskelige natur, som er forgjengelig, og dets åndelige natur, som er evig.

51. Dette evige vesenet vet godt at det må gå svært lang tid før det kan oppnå sin sjelsmessige fullkommenhet. Det aner at det må gjennomleve mange menneskeliv og at det i disse må gjennomgå mange prøvelser før det oppnår den sanne lykken. Sjelen aner at den, etter tårene, smerten og etter å ha gått gjennom den fysiske døden mange ganger, vil nå den toppen den alltid har søkt i sin lengsel etter fullkommenhet.

52. Kroppen derimot, det skrøpelige og lille vesenet, gråter, gjør motstand og nekter av og til å følge sjelens kall, og bare når denne har utviklet seg, er sterk og erfaren i kampen mot «kjødet» og alt som omgir den, lykkes den i å beherske kroppen og å gi uttrykk for seg gjennom den.

53. Sjelen har en lang pilegrimsreise, en lang vei, mangfoldige og svært varierte eksistensformer, og hvert øyeblikk er en prøve av en annen art. Men mens den består disse, løfter den seg, renses den seg, fullender den seg.

54. På sin ferd gjennom livet etterlater den et lysspor; derfor er kroppens stønn ofte uviktig for den høytstående sjelen, fordi den vet at det går over, og at den ikke må la seg oppholde på sin reise av hendelser som virker små for den.

55. For et øyeblikk retter hun oppmerksomheten mot svakhetene i sitt «kjøtt», men hun vet at hun ikke må elske for mye noe som bare lever kort og snart forsvinner i jordens indre. (18, 24; 27-28)

Livets universelle skole

56. Siden menneskehetens begynnelse har sjelenes reinkarnasjon eksistert som en lov om kjærlighet og rettferdighet og som en av de former hvor Faderen har vist sin uendelige nåde. Reinkarnasjonen er ikke bare en sak for denne tiden, men for alle tider, og dere skal heller ikke tro at Jeg først nå har åpenbart dette mysterium for dere. Allerede i de tidligste tider fantes det hos mennesket en intuitiv kunnskap om sjelens gjeninkarnasjon.

57. Men menneskene, som strebet etter materialistisk vitenskap og verdens skatter, lot seg beherske av kjødelige lidenskaper, hvorved de fibrene i det menneskelige hjertet som man oppfatter det åndelige med, ble forherdet, slik at menneskene ble døve og blinde for alt som hører til ånden. (105, 52)

58. Før dere ble skapt, var dere i Meg; etterpå, som åndelige skapninger, var dere på det stedet hvor alt svinger i fullkommen harmoni, hvor livets essens og kilden til det sanne lyset er, som Jeg nærer dere med.

59. Smerten ble ikke skapt av Faderen. I de tider Jeg snakker til dere om, hadde dere ingen grunn til å sukke, dere hadde ingenting å klage over, dere følte himmelen i dere selv, for i deres fullkomne liv var dere symbolet på denne tilværelsen.

60. Men da dere forlot det hjemmet, ga Jeg deres ånd en kappe, og dere sank stadig dypere. Deretter utviklet deres sjel seg trinn for trinn, til den nådde det eksistensnivået hvor dere nå befinner dere, og hvor Faderens lys stråler. (115, 4-5)

61. Målet for hver sjel er å smelte sammen med det guddommelige etter sin renselse og fullkommenhet*. For dette oversvømmer Jeg deres vei med lys og gir deres sjel kraft, slik at dere stiger opp trinn for trinn. Avhengig av hvilket utviklingsnivå dere har oppnådd når dere forlater denne verden, vil det være det åndelige hjemmet dere bebor i det hinsidige. For universet ble skapt som en skole for fullkommenhet for sjelen. (195, 38)

** Nærmere forklaringer om dette finnes blant annet i tekststedene kap. 23,69, kap. 58, 46!*

62. Hvis Jeg hadde gitt dere alt i dette livet, ville dere ikke lenger ha noe ønske om å stige et trinn høyere. Men det dere ikke har oppnådd i ett liv, streber dere

etter i et annet, og det dere ikke oppnår i det, lover et annet, høyere, og slik fortsetter det trinnvis i all evighet på sjelenes uendelige utviklingsvei.

63. Når dere hører mitt ord, virker det umulig for dere at deres sjel skal være i stand til å oppnå en så stor fullkommenhet; men jeg sier dere at dere bare tviler på sjelens høye bestemmelse fordi dere bare ser på det dere ser med deres materielle øyne: elendighet, uvitenhet, ondskap. Men dette skyldes bare at sjelen hos noen er syk, hos andre er den lammet; andre er blinde, og noen er åndelig døde. Men i lys av en slik sjelslig elendighet må dere tvile på den bestemmelsen som evigheten har i vente for dere.

64. Slik lever dere i denne tiden av kjærlighet til verden og materialismen. Men allerede har lyset fra min sannhet nådd dere og fortrent nattens mørke fra en tid som allerede er forbi, og med sin morgenrøde har det kunngjort ankomsten av en tidsalder hvor sjelen vil motta opplysning gjennom min undervisning. (116, 17-18)

65. Mange av dere vil ikke få en ny mulighet til å vende tilbake til jorden for å gjøre opp for deres feil. Dere vil ikke lenger besitte det redskapet dere har i dag, nemlig kroppen deres, som dere støtter dere på. Dere må forstå at det å komme til verden er et privilegium for sjelen, det er aldri en straff. Derfor må dere utnytte denne nåden.

66. Etter dette livet vil dere dra til andre verdener for å motta nye leksjoner, og der vil dere finne nye muligheter til å stige videre og fullkomme dere. Når dere har utført deres plikter som mennesker, vil dere forlate denne verden med tilfredshet, fordi dere har fullført oppgaven deres, og det vil være fred i deres sjel. (221, 54-55)

67. Min stemme kaller for tiden store menneskemengder til seg, fordi for mange sjeler nærmer slutten på deres pilegrimsferd på jorden seg.

68. Den nedstemtheten, den avskyen, den tristheten de bærer i hjertet, er beviset på at de allerede lengter etter et høyere hjem, en bedre verden.

69. Men det er nødvendig at de lever den siste etappen de tilbakelegger på jorden i lydighet mot samvittighetens veiledning, slik at sporene etter deres siste skritt på jorden blir velsignende for de generasjonene som kommer etter dem for å utføre sine ulike oppgaver i verden. (276, 4)

70. Denne verden er ikke evig, og den trenger heller ikke å være det. Når dette hjemmet en gang ikke lenger oppfyller det eksistensformålet det har nå, vil det forsvinne.

71. Når deres sjel ikke lenger trenger de lærepunktene som dette livet her gir, fordi andre, høyere venter i en annen verden, vil den på grunn av det lyset som er vunnet i denne jordiske kampen si: «Med hvilken klarhet forstår jeg nå at alle oppturer og nedturer i dette livet bare var erfaringer og lærepunkter som jeg trengte for å forstå bedre. Hvor lang virket den livets reise for meg, så lenge

lidelsene tynget meg. Nå derimot, når alt er over – hvor kort og flyktig virker den for meg i lys av evigheten.» (230, 47)

72. Gled dere, mennesker, tenk at dere er flygende fugler i denne verden full av tårer, elendighet og lidelser! Gled dere, for dette er ikke deres hjem for evigheten, bedre verdener venter på dere!

73. Når dere altså forlater denne jorden, så gjør det uten anger, da vil smertefulle sukk, møyer og tårer bli igjen her. Dere vil si farvel til denne verden og sveve opp til dem som venter på dere i himmelens høyder. Derfra vil dere se jorden som et punkt i rommet, som dere vil tenke tilbake på med kjærlighet. (230, 51)

Overbevisningskraften i reinkarnasjonslæren

74. Spiritualismens lys åpenbarer nå for verden sannheten, rettferdigheten, fornuften og kjærligheten som ligger i sjelens evne til reinkarnasjon. Likevel vil verden i første omgang bekjempe denne åpenbaringen hardnakket og gi den et skinn av å være en fremmed og falsk lære for å innpode mistillit hos mennesker av god tro.

75. De anstrengelsene som trossamfunnene gjør for å holde sine troende på de innkjørte sporene til gamle trosforestillinger og utdaterte trossystemer, vil være nytteløse og forgjeves. For ingen vil kunne stanse det guddommelige lyset, som trenger inn til bunnen av menneskets tenkeevne og vekker sjelen til en tid med åpenbaringer, guddommelige innskytelser, oppklaring av tvil og mysterier, åndelig frigjøring.

76. Heller ikke vil noen kunne stanse den strømmen som menneskeheten vil danne når den bryter ut i lengselen etter sin frihet i tanke, ånd og tro. (290, 57-59)

En sjels reinkarnasjonsveier

77. Jeg kaller på alle jordens pilegrimer, så de kan høre min stemme, som inviterer dem til oppadgående utvikling og til å erverve evig liv.

78. På denne dagen, da det «guddommelige ord» åpenbarer seg – benytt dere av dette ordet og la dere opplyse av det; for i kunnskapen ligger lyset og deres frelse.

79. Når min lov lærer dere moral, rettferdighet og orden i alle livets gjerninger – hvorfor søker dere da motsatte veier som påfører dere smerte? Men når dere går bort til det hinsidige og etterlater kroppen deres på jorden, gråter dere fordi dere har elsket denne hylle for høyt.

80. Når dere føler at kroppen ikke lenger tilhører dere, og at dere må fortsette på utviklingsveien til dere kommer til Meg, sier Jeg til dere: «Mitt barn, hva har du å vise Meg? Har du levd på jorden i oppfyllelse av Mine bud?»

81. Men dere – skamfulle og fortvilte fordi dere ikke har noen kjærlighetsgave til Ham som elsker dere så høyt og har gitt dere så mye – har smidd lenker som tynger sjelen deres, og den fremstår som lysløs, gråter og klager over seg selv fordi den har mistet nåden. Den hører bare Faderens stemme som kaller på den. Men siden den ikke har utviklet seg og heller ikke føler seg verdig til å komme til Ham, står den stille og venter.

82. Tiden går, og sjelen hører igjen stemmen, og helt fylt av sin lidelse spør den hvem som taler til den, og denne stemmen sier til den: «Våkn opp! Vet du ikke hvor du kommer fra og hvor du skal?» Da løfter den blikket, ser et uendelig stort lys, i hvis glans den føler seg ynkelig. Hun innser at hun, før hun ble sendt til jorden, allerede eksisterte, allerede var elsket av Faderen, fra hvem stemmen kom, og som nå, da Han ser henne i denne beklagelige tilstanden, bærer sorg om h. Hun innser at hun er blitt sendt til forskjellige hjemsteder for å gjennomgå kampens vei og oppnå sin lønn gjennom sine fortjenester.

83. Og barnet spør: «Hvis jeg, før jeg ble sendt til jorden, var ditt høyt elskede skapning – hvorfor forble jeg ikke standhaftig i dyd og måtte falle, lide og slite for å komme tilbake til deg?»

84. Stemmen svarte ham: «Alle sjeler er underlagt utviklingsloven, og på denne veien beskytter min Faderånd dem alltid, og Han har behag i barnas gode gjerninger. Imidlertid har Jeg sendt dere til jorden for at dere skal gjøre den til en kamparena for sjelslig fullkommenhet, ikke til et slagfelt for krig og smerte.

85. Jeg har sagt dere at dere skal formere dere, at dere ikke skal være ufruktbare. Men når dere vender tilbake til den «åndelige dalen», bringer dere ingen høst med dere, dere klager bare og kommer uten den nåde som Jeg hadde utstyrt dere med. Derfor sender Jeg dere ut igjen og sier til dere: «Rens dere, søk det dere har mistet, og arbeid for deres åndelige oppstigning.»

86. Sjelen vender tilbake til jorden, søker en liten og skjør menneskekropp for å hvile i den og begynne den nye livsreisen. Den finner den lille barnekroppen som er tildelt den, og bruker den til å sone sine overtredelser av min lov. Med kunnskap om årsaken kommer sjelen til jorden, den vet at den er Faderens åndedrag, og kjenner oppdraget den har med seg fra Ham.

87. I de første årene er den uskyldig og bevarer sin renhet, den forblir i forbindelse med det åndelige livet. Deretter begynner den å bli kjent med synden, ser på nært hold menneskenes stolthet, hovmod og opprørskhet mot Faderens rettferdige lover, og det av natur opprørske «kjødet» begynner å besudle seg med det onde. Falt i fristelsen glemmer hun oppdraget hun brakte med seg til jorden, og gjør seg klar til å utføre gjerninger som er i strid med loven. Sjel og kropp smaker på de forbudte fruktene, og når de har falt for fortapelsen, overrasker den siste time henne.

88. Igjen befinner sjelen seg i det åndelige livsrommet, utmattet og tynget av byrden av sin skyld. Da husker hun stemmen som en gang talte til henne og som

fortsatt kaller på henne, og etter å ha grått mange tårer fordi hun føler seg fortapt uten å vite hvem hun er, husker hun at hun allerede en gang har vært på dette stedet.

89. Faderen, som skapte den med så stor kjærlighet, viser seg på dens vei og sier til den: «Hvem er du, hvor kommer du fra, og hvor skal du?»

90. Barnet gjenkjenner i den stemmen ordet fra Ham som ga det eksistens, intelligens og evner – Faderen som stadig tilgir det, renser det, fører det bort fra mørket og leder det mot lyset. Det skjelver, for det vet at det står foran dommeren, og sier: «Far, min ulydighet og min skyld overfor Deg er svært stor, og jeg kan ikke forvente å leve i Ditt rike, for jeg har ingen fortjenester. I dag, da jeg er vendt tilbake til den «åndelige dalen», ser jeg at jeg bare har samlet skyld som jeg må sone.»

91. Men den kjærlige Faren viser ham nok en gang veien, den vender tilbake til kjødet og tilhører igjen menneskeheten.

92. Men nå tvinger den allerede erfarne sjelen den fysiske hylsen til lydlighet med større kraft for å hevde seg og adlyde de guddommelige budene. Kampen begynner; den bekjemper syndene som bringer mennesket til fall, og ønsker å utnytte den muligheten som er gitt den for sin frelse. Mennesket kjemper fra begynnelse til slutt, og når de hvite hårene glinser ved tinningene og den tidligere motstandsdyktige og sterke kroppen begynner å bøye seg under årenes byrde og mister kreftene, føler sjelen seg sterk, moden og erfaren. Hvor stor og frastøtende synes synden for den! Den vender seg bort fra den og når målet. Nå venter den bare på det øyeblikket da Faderen kaller den, for den har kommet til den konklusjon at den guddommelige lov er rettferdig og Guds vilje fullkommen, at denne Faderen lever for å gi sine barn liv og frelse.

93. Da den siste dagen kom, kjente hun døden i sitt kjød og følte ingen smerte. Hun gikk bort stille og andektig. Hun så seg selv i ånden, og som om hun hadde et speil foran seg, så hun seg selv vakker og strålende av lys. Da talte stemmen til henne og sa: «Barn, hvor skal du hen?» Og hun, som visste hvem Han var, gikk mot Faderen, lot Hans lys strømme inn i sitt vesen og sa: «O Skaper, o altomfattende kjærlighet, jeg kommer til Deg for å hvile og overgi oppfyllelsen til Deg.»

94. Regningen var betalt, og sjelen var frisk, ren og uten syndens lenker, og hun så for seg den store belønningen som ventet henne.

95. Deretter følte hun at hun smeltet sammen med den Faderens lys, at hennes salighet ble større, og hun skuet et sted av fred, et hellig land, følte en dyp stillhet og «hvilte i Abrahams favn». (33, 14-16)

Kapittel 31 – Redning, frelse og evig frelse

Rettelse av feilaktige forestillinger om forløsningen

1. Mange mennesker var av den oppfatning at alle tårer i denne verden var forårsaket av synden til de første jordboerne. I sin manglende evne til å tolke lignelsen har de til slutt sagt at Kristus kom for å vaske bort enhver besudling med sitt blod. Hvis denne påstanden hadde vært riktig – hvorfor fortsetter menneskene å synde og lide, selv om det offeret allerede er fullført?
2. Jesus kom til jorden for å lære menneskene veien til fullkommenhet – en vei han lærte gjennom sitt liv, sine gjerninger og sine ord. (150, 43-44)
3. Dere vil alle nå målet ved å fullføre oppgaven deres. Jeg har derfor gitt dere mine læresetninger, som er uuttømmelige, slik at dere kan stige opp på utviklingsstigen. Det er ikke mitt blod som frelser dere, men mitt lys i deres sjel vil frelse dere. (8, 39)
4. Et nytt kors vil bli meg til del i den tredje tid. Dette vil ikke være synlig for de dødelige øyne, men fra dets høyde vil jeg sende menneskeheten mitt kjærlighetsbudskap, og mitt blod, som er den åndelige essensen av mitt ord, vil bli forvandlet til lys for sjelen.
5. De som en gang dømte Meg, bringer i dag med sin ånd angerfullt lyset til menneskenes hjerter for å gjøre opp for sine feil.
6. For at min lære om menneskenes ondskap skal seire, må den først, som Kristus, piskes og hånes ved pinnen. Fra hvert sår må mitt lys strømme for å opplyse mørket i denne verden uten kjærlighet. Det er nødvendig at mitt usynlige blod faller ned over menneskeheten for å vise den veien til frelse på nytt. (49, 17-19)
7. Jeg sier dere igjen at hele menneskeheten vil bli frelst i Meg. Det blodet som ble utgytt på Golgata, er liv for hver eneste sjel. Men det er ikke blodet i seg selv, siden det falt i jordens støv, men den guddommelige kjærligheten som er symbolisert i det. Når Jeg snakker til dere om Mitt blod, vet dere nå hva det er og hvilken betydning det har.
8. Mange mennesker har utgytt sitt blod i tjeneste for sin Herre og av kjærlighet til sine medmennesker, men dette har ikke legemliggjort den guddommelige kjærligheten, men bare den åndelige, menneskelige.
9. Jesu blod legemliggjør imidlertid den guddommelige kjærligheten, for det er ingen feil ved ham. Det var aldri noen synd i Mesteren, og han ga dere sitt blod til siste dråpe for å få dere til å forstå at Gud er alt for sine skapninger, at Han gir seg helt til dem, uten forbehold, fordi Han elsker dem uendelig.
10. Da jordens støv sugde opp den væsken som var liv i Mesterens kropp, skjedde det for at dere skulle forstå at min lære måtte gjøre menneskenes liv fruktbart gjennom den guddommelige vanningen med sin kjærlighet, visdom og rettferdighet.
11. Verden – vantro og skeptisk overfor Mesterens ord og eksempler – bekjemper min lære og sier at selv om Jesus utgjøt sitt blod for å redde

menneskene fra synden, ble ikke verden reddet; at den synder mer for hver dag, selv om den er mer utviklet.

12. Hvor er kraften i dette frelsens blod, spør menneskene seg, mens de som burde fremheve de virkelige grunnprinsippene i min lære, ikke klarer å gi tilfredsstillende svar på spørsmålene fra dem som hungrer etter lys og tørster etter sannhet.

13. Jeg sier dere at i denne tiden har spørsmålene fra dem som ikke vet, større dybde og innhold enn svarene og forklaringene fra dem som hevder å kjenne sannheten.

14. Men Jeg er kommet på ny for å tale til dere, og her er Mitt ord til dem som mener at dette blodet faktisk bevirket syndernes frelse fra den guddommelige rettferdighet – alle dem som var fortapt og dømt til alvorlig pine.

15. Jeg sier dere: Hvis Faderen, som vet alt, hadde trodd at menneskene ikke gradvis ville dra nytte av og forstå hele læren som Jesus ga dem i sine ord og gjerninger – sannelig, da ville Han aldri ha sendt ham; for Skaperen har aldri gjort noe unyttig – ingenting som ikke er bestemt til å bære frukt. Men da Han sendte ham for å bli født blant menneskene, vokse opp, lide og dø, så skjedde det fordi Han visste at det strålende og fruktbare livet til Mesteren gjennom sine gjerninger ville tegne en uutslettelig vei, et uforgjengelig spor, slik at alle hans barn ville finne stien som ville lede dem til den sanne kjærligheten og i etterlevelsen av hans lære føre dem til det hjem hvor deres Skaper venter på dem.

16. Han visste også at det blodet, som vitner om renhet, om uendelig kjærlighet, og som ble utgytt til den siste dråpen, ville lære menneskene å fullføre oppgaven med tro på sin Skaper, en oppgave som ville løfte dem opp til det lovede land, hvor de kan overrekke Meg fullførelsen av sin oppgave og da si: «Herre, alt er fullført.»

17. Nå kan Jeg si dere at det ikke var den time da Mitt blod ble utgytt på korset, som var den som varslet menneskenes frelse. Mitt blod forble her i verden, levende, friskt, og markerte med det blodige sporet av Min lidelse veien til deres forsoning, som vil la dere vinne det hjemstedet som deres Far har lovet dere.

18. Jeg har sagt til dere: «Jeg er livets kilde, kom og rens dere for deres flekker, så dere kan gå frie og helbredte til deres Far og Skaper.»

19. Min kilde består av kjærlighet, uuttømmelig og grenseløs. Det er det mitt blod, som ble utgytt den gang, vil si dere. Det beseglet mitt ord, det bekreftet min lære. (158, 23-33)

20. I dag, mange århundrer etter den hendelsen, sier Jeg dere at – selv om Jeg utgjøtt Mitt blod for hele menneskeheten – var det bare de som fulgte den veien Jesus lærte dere, som kunne oppnå deres sjels frelse; mens alle de som forble i uvitenhet, i sin fanatisme, i sine villfarelser eller i synd, ennå ikke er frelst.

21. Jeg sier dere: selv om jeg tusen ganger ble menneske og tusen ganger døde på korset – så lenge menneskene ikke reiser seg for å følge meg, vil de ikke oppnå deres sjels frelse. Det er ikke mitt kors som skal frelse dere, men deres. Jeg bar mitt på skuldrene og døde på det som menneske, og fra det øyeblikket var jeg i Faderens favn. Dere skal følge meg i mildhet og kjærlighet og med ekte ydmykhet bære deres kors på skuldrene, inntil dere har nådd det endelige målet for deres oppdrag, for da skal dere også være hos deres Fader. (168, 16-17)

22. Det finnes ingen som ikke ønsker å finne lykken, og jo mer varig den er, desto bedre – for Jeg lærer dere en vei som fører til den høyeste og evige salighet. Likevel – Jeg viser dere bare veien, og så lar Jeg dere velge den som tiltaler dere mest.

23. Jeg spør dere: «Hvis dere lengter etter lykke – hvorfor sår dere den ikke for senere å høste den?» Hvor få er det som har følt seg drevet til å være til stede for menneskene! (169, 37-38)

24. Feil er den forestillingen dere har om hva livet på jorden betyr, om hva sjelen er, og om hva den åndelige verden er.

25. Flertallet av de troende mener at hvis de lever med en viss rettferdighet, eller hvis de i livets siste øyeblikk angrer på sine synder, er himmelen sikret for deres sjel.

26. Men denne feilaktige forestillingen, som mennesket liker så godt, er grunnen til at han ikke utholder å følge loven gjennom hele sitt liv, og dermed fører til at sjelen, når den forlater denne verden og kommer til den åndelige verden, må konstatere at den er kommet til et sted hvor den verken ser de underverkene den hadde forestilt seg, eller føler den høyeste salighet som den trodde den hadde rett til.

27. Vet dere hva som skjer med de vesener som var sikre på å komme til himmelen, og som i stedet bare fant forvirring? Siden de ikke lenger var hjemme på jorden, fordi de manglet fotfeste i sin fysiske kropp, og de heller ikke kunne heve seg til de høyder hvor sfærene av åndelig lys befinner seg, skapte de for seg selv – uten å være klar over det – en verden som verken er menneskelig eller dypt åndelig.

28. Da begynner sjelene å spørre seg: Er dette himmelen? Er dette det hjemmet som Gud har bestemt for sjelene etter at de har vandret så lenge på jorden?

29. Nei – sier andre – dette kan ikke være «Herrens skjøte», hvor bare lys, kjærlighet og renhet kan eksistere.

30. Gradvis, gjennom ettertanke og smerte, kommer sjelen til forståelse. Den forstår den guddommelige rettferdighet, og, opplyst av sitt ånds lys, bedømmer den sine tidligere gjerninger og oppdager derved at de var ynkelige og ufullkomne, at de ikke var verdige til å fortjene det den hadde trodd.

31. Deretter, på grunn av denne selvransakelsen, viser ydmykheten seg, og det oppstår et ønske om å vende tilbake til de veiene den har lagt bak seg, for å

utslette skammens flekker, gjøre opp for feilene og gjøre noe virkelig fortjenstfullt for sin Far.

32. Det er nødvendig å opplyse menneskeheten om disse hemmelighetene, slik at den forstår at livet i materien er en mulighet for mennesket til å oppnå fortjenester for sin sjel — fortjenester som vil løfte den, til den fortjener å leve i en sfære av høyere åndelighet, hvor den på nytt må handle fortjenstfullt for ikke å bli liggende etter og for å fortsette å stige fra trinn til trinn; for «i Faderens hus er det mange boliger».

33. Disse fortjenestene vil dere oppnå gjennom kjærligheten, slik Faderens evige lov har lært dere. Og slik vil deres sjel på stigen til fullkommenhet gå frem trinn for trinn og derved bli kjent med den smale veien som fører til himmelriket — til den sanne himmelen, som er sjelens fullkommenhet. (184, 40-45)

34. Sannelig, Jeg sier dere: Hadde Jeg kommet som menneske i denne tid, ville deres øyne ha måttet se Mine sår, fremdeles ferske og blødende, fordi menneskenes synd ikke har opphørt, og de heller ikke ønsket å frelse seg selv i minnet om det blodet som ble utgytt av Meg på Golgata, og som var et bevis på Min kjærlighet til menneskeheten. Men Jeg er kommet i Ånden for å spare dere for skammen ved å se på gjerningen til dem som dømte og fordømte Meg på jorden.

35. Alt er tilgitt; men i hver sjel finnes noe av det jeg utgjøt for alle på korset. Tro ikke at den livskraften og det blodet forsvant eller gikk tapt. De legemliggjorde det åndelige livet som Jeg fra det øyeblikket strømmet ut over alle mennesker. Gjennom det blodet, som beseglet Mitt ord og bekreftet alt det Jeg hadde sagt og gjort på jorden, vil menneskene utvikle seg oppover i lengselen etter fornyelse av sin sjel.

36. Mitt ord, mine gjerninger og mitt blod var ikke og vil ikke være forgjeves. Hvis det av og til virker for dere som om man nesten har glemt mitt navn og mitt ord, vil dere snart få oppleve hvordan de på ny trer frem, fulle av livskraft, liv og renhet, som et frø som, selv om det uavbrutt bekjempes, aldri forgår. (321, 64-66)

37. Jesu blod, forvandlet til frelsens lys, trengte inn i alle sjeler som frelse og fortsetter å gjøre det. I all evighet skjenker min Ånd frelse og lys, uopphørlig lar jeg strålene fra mitt lys trenge inn der det er mørkt, uopphørlig strømmer min guddommelige Ånd – ikke som menneskelig blod, men som frelseskraft, som åndelig liv – over alle mine barn. (319, 36)

«Himmelen» må erobres

38. Menneskene, revet med av kraften i sine lidenskaper, har sunket så dypt ned i sine synder at de har gitt opp ethvert håp om frelse. Men det finnes ingen som ikke kan bli helbredet. For sjelen – når den har overbevist seg om at de menneskelige stormene ikke vil opphøre så lenge den ikke lytter til Åndens

stemme – vil reise seg og oppfylle min lov, inntil den når målet for sin bestemmelse, som ikke er på jorden, men i evigheten.

39. De som tror at tilværelsen er meningsløs, og som tenker på nytteløsheten i kampen og smerten, vet ikke at livet er mesteren som former, og smerten er meiselen som fullender. Tro ikke at Jeg skapte smerten for å gi den til dere i et beger – tro ikke at Jeg har forårsaket at dere faller. Mennesket ble ulydig av seg selv, og derfor må det også reise seg igjen gjennom sin egen innsats. Dere skal heller ikke tro at bare smerten fullender dere; nei, også gjennom kjærlighetsgjerninger vil dere nå frem til Meg, for Jeg er kjærlighet. (31, 54-55)

40. Be mer med ånden enn med kroppen, for for å oppnå frelse er ikke et øyeblikks bønn eller en dag med kjærlighet nok, men det kreves et liv fullt av utholdenhet, tålmodighet, storsinnede gjerninger og overholdelse av mine bud. Til dette har Jeg gitt dere store evner og innlevelsessevne.

41. Mitt verk er som en frelsesark som inviterer alle til å komme inn. Den som følger mine bud, skal ikke gå til grunne. Hvis dere lar dere lede av mitt ord, skal dere bli frelst. (123, 30-31)

42. Husk at bare det som er fullkomment, når frem til Meg. Derfor vil deres sjel bare komme inn i Mitt rike når den har nådd fullkommenhet. Dere er kommet ut fra Meg uten erfaring, men dere må vende tilbake til Meg når dere er kledd i deres fortjenester og dyder. (63, 22)

43. Sannelig, Jeg sier dere: De rettfærdiges sjeler, som bor nær Gud, har med sine egne gjerninger fortjent retten til å innta den plassen – ikke fordi Jeg har gitt dem den. Jeg viste dem bare veien og viste dem en stor belønning ved dens ende.

44. Velsignet være de som sier til Meg: «Herre, Du er veien, lyset som opplyser den, og kraften for den vandrende. Du er stemmen som angir retningen og gir oss ny livskraft på livets reise; og Du er også belønningen for den som når målet.» – Ja, mine barn, Jeg er livet og oppstandelsen fra de døde. (63, 74-75)

45. I dag spør ikke Faderen: Hvem er i stand til og villig til å redde menneskeslekten med sitt blod? Likevel vil Jesus svare: «Herre, jeg er Lammet som er villig til å bane veien for menneskehetens forsoning med sitt blod og sin kjærlighet.»

46. Jeg vil heller ikke sende mitt «Ord» for å bli menneske i denne tiden. Denne tidsalderen er forbi for dere og har etterlatt sin lære og opphøyelse i deres sjel. Nå har Jeg innledet en ny epoke av åndelig fremgang, hvor dere skal være de som tilegner seg fortjenester. (80, 8-9)

47. Jeg vil se dere alle lykkelige, boende i fred og lys, slik at dere etter hvert skal eie alt – ikke bare gjennom min kjærlighet, men også gjennom deres fortjenester; for da vil deres tilfredshet og lykke være fullkommen. (245, 34)

48. Jeg kom for å vise dere skjønnet i et liv høyere enn det menneskelige, for å inspirere dere til høye gjerninger, for å lære dere det ordet som vekker

kjærlighet, for å love dere den ukjente lykken som venter den sjelen som har klart å bestige fjellet av offer, tro og kjærlighet.

49. Alt dette skal dere erkjenne i min undervisning, slik at dere endelig forstår at det er deres gode gjerninger som vil bringe deres sjel nærmere den sanne salighet. (287, 48-49)

50. Når dere, for å reise fra et kontinent på jorden til et annet, må krysse mange høye og lave fjell, hav, folk, byer og land før dere når reisemålet, så tenk på at dere, for å komme til det lovede land, også må reise lenge, slik at dere på den lange reisen oppnår erfaring, innsikt, utfoldelse og utvikling av sjelen. Dette vil være frukten av livets tre, som dere til slutt vil nyte, etter at dere har kjempet og grått mye for å nå den. (287, 16)

51. Dere er barn av Lysets Far; men hvis dere på grunn av deres svakhet har havnet i mørket av et liv fullt av møye, feil og tårer, så vil disse lidelsene gå over, fordi dere vil reise dere på mitt kall når Jeg kaller på dere og sier til dere: «Her er jeg, og jeg opplyser deres verden og inviterer dere til å bestige fjellet, på hvis topp dere vil finne all den fred, den lykke og den rikdom som dere forgjeves har forsøkt å samle på jorden.» (308, 5)

52. Hver verden, hvert eksistensnivå ble skapt for at sjelen skal utvikle seg på det og ta et skritt mot sin Skaper, og slik, ved stadig å gå videre på veien mot fullkommenhet, få anledning til å nå målet for sin reise, ubesmittet, ren og velskapet, til toppen av sjelslig fullkommenhet, som nettopp er å bo i Guds rike.

53. Hvem synes det er umulig å til slutt bo «i Guds skjøte»? Å, dere stakkars forstandsmennesker, som ikke virkelig forstår å tenke! Har dere allerede glemt at dere trådte ut av mitt skjøte inn i tilværelsen, det vil si at dere allerede før det eksisterte i det? Det er jo ikke noe merkelig ved at alt som sprang ut av livets kilde, til sin tid vender tilbake til den.

54. Hver sjel var jomfruelig ren da den trådte ut av Meg og inn i livet; men etterpå ble mange besudlet på sin vei. Likevel – siden alt ble forutsett av Meg på en vis, kjærlig og rettferdig måte, gikk Jeg straks i gang med å tilveiebringe alle nødvendige midler for deres frelse og fornyelse på den veien mine barn måtte gå.

55. Selv om denne sjelslige jomfruelighet ble besudlet av mange vesener, vil dagen komme da de renser seg for alle sine feiltrinn og dermed gjenvinner sin opprinnelige renhet. Renselsen vil i Mine øyne være svært fortjenstfull, for sjelen vil ha oppnådd den gjennom store og vedvarende prøvelser av sin tro, sin kjærlighet, sin trofasthet og sin tålmodighet.

56. Dere vil alle på veien gjennom arbeid, kamp og smerte vende tilbake til lysets rike, hvor dere ikke lenger trenger å inkarnere i et menneskelig legeme eller leve i en materiell verden, for da vil deres åndelige virkeevne allerede gjøre dere i stand til å sende deres innflytelse og deres lys fra et eksistensnivå til et annet og gjøre det merkbart. (313, 21-24)

Den mektigste kraften til frelse

57. Se, her er veien, gå på den, og dere vil redde dere. Sannelig, Jeg sier dere, det er ikke nødvendig å ha hørt Meg i denne tiden for å oppnå frelse. Enhver som i livet utøver Min guddommelige lov om kjærlighet og forvandler den kjærligheten som er inspirert av Skaperen til nestekjærlighet, er frelst. Han vitner om Meg i sitt liv og i sine gjerninger. (63, 49)

58. Når solen stråler livets lys ut over hele naturen og over alle vesener, og når også stjernene stråler lys ut over jorden – hvorfor skulle da ikke den guddommelige Ånd stråle lys ut over menneskets sjel?

59. Nå sier Jeg dere: Mennesker, gå inn i dere selv, la rettferdighetens lys, som har sin opprinnelse i kjærligheten, spre seg over verden. La min sannhet overbevise dere om at dere uten ekte kjærlighet ikke vil oppnå deres sjels frelse. (89, 34-35)

60. Mitt lys er for alle mine barn; ikke bare for dere som bor i denne verden, men for alle sjelene som lever på forskjellige eksistensnivåer. De vil alle bli frigjort og oppstå til evig liv når de med sine kjærlighetsgjerninger overfor sine brødre og søstre oppfyller mitt guddommelige bud, som krever at dere skal elske hverandre. (65, 22)

61. Elskede folk, dette er den «tredje dagen», da Jeg vekker Mitt ord til nytt liv blant de «døde». Dette er den «tredje tid», da Jeg åndelig viser Meg for verden for å si til den: «Her er den samme Kristus som dere så døde på korset, og Han taler nå til dere, for Han lever og skal leve og alltid være.»

62. Derimot ser Jeg at menneskene har et hjerte i kroppen som er dødt når det gjelder tro, kjærlighet og lys, selv om de i sine trossamfunn hevder å forkynne sannheten. De tror at de har sikret seg sjelenes frelse når de ber i sine kirker og deltar i sine ritualer. Men Jeg sier dere: Verden må lære at sjelenes frelse kun oppnås ved å utføre gjerninger av kjærlighet og barmhjertighet.

63. Samlingsstedene er bare en skole. Kirkene skal ikke bare begrense seg til å forklare loven, men de skal sørge for at verden forstår at livet er en vei hvor man må anvende det man har lært av den guddommelige loven, ved å utøve min lære om kjærlighet. (152, 50-52)

64. Kristus ble menneske for å åpenbare den guddommelige kjærligheten for verden. Men menneskene har harde hjerter og en bedrevitende forstand; de glemmer snart en mottatt lære og tolker den feil. Jeg visste at menneskene etter hvert ville forveksle rettferdighet og kjærlighet med hevn og straff. Derfor kunngjorde Jeg dere en tid da Jeg åndelig ville vende tilbake til verden for å forklare menneskene de læresetningene de ikke hadde forstått.

65. Den lovede tiden er den dere lever i, og Jeg har gitt dere Min undervisning, slik at Min rettferdighet og guddommelige visdom kan åpenbares som en fullkommen lære om deres Guds opphøyde kjærlighet. Tror dere at Jeg er

kommet fordi Jeg frykter at menneskene til slutt vil ødelegge deres Herres gjerninger eller til og med selve livet? Nei, Jeg kommer bare av kjærlighet til Mine barn, som Jeg ønsker å se fulle av lys og fred.

66. Er det ikke rett og rimelig at også dere kommer bare av kjærlighet til Meg? Men ikke av kjærlighet til dere selv, men i kjærligheten til Faderen og til deres medmennesker. Tror dere at den som unngår synden bare av frykt for helvetes kvaler, eller den som gjør gode gjerninger bare med tanke på den belønningen han kan oppnå dermed, nemlig å vinne en plass i evigheten, lar seg inspirere av den guddommelige kjærligheten? Den som tenker slik, kjenner Meg ikke, og kommer heller ikke av kjærlighet til Meg. Han handler bare av kjærlighet til seg selv. (164, 35–37)

67. Hele min lov er oppsummert i to bud: kjærligheten til Gud og kjærligheten til neste. Dette er veien. (243, 4)

Frelse og frelse for hver sjel

68. Nå kommer Jeg ikke for å vekke de fysiske døde til live, slik Jeg gjorde med Lasarus i den «andre tiden». I dag kommer Mitt lys for å vekke sjelen som tilhører Meg. Og denne vil gjennom sannheten i Mitt ord stige opp til evig liv; for deres sjel er den Lasarus som dere for tiden bærer i deres vesen, og som Jeg skal vekke fra de døde og helbrede. (17, 52)

69. Også det åndelige livet styres av lover, og når dere fjerner dere fra dem, vil dere meget snart føle de smertefulle konsekvensene av denne ulydigheten.

70. Erkjenn hvor stort mitt ønske er om å redde dere. I dag som da vil Jeg ta korset på meg for å løfte dere opp til det sanne liv.

71. Hvis mitt blod, utgytt på Golgata, rystet menneskenes hjerter og omvendte dem til min lære, så vil det i denne tid være mitt guddommelige lys som får sjelen og kroppen til å skjelve for å føre dere tilbake på den sanne veien.

72. Jeg vil at de som er døde for nådens liv, skal leve evig. Jeg vil ikke at deres sjel skal bo i mørket. (69, 9-10)

73. Innse hvor mange av deres medmennesker som midt i sin avgudsdyrkelse venter på Messias' komme. Tenk på hvor mange som i sin uvitenhet tror at Jeg bare kommer for å holde dom over de onde, redde de gode og ødelegge verden, uten å vite at Jeg er blant menneskene som far, som mester, som bror eller venn, full av kjærlighet og ydmykhet, og at Jeg strekker ut min hjelpende hånd for å redde alle, velsigne dem og tilgi dem. (170, 23)

74. Ingen er født ved en tilfeldighet, og selv om noen anser seg for å være ubetydelig, udugelig og ynkelig, er han likevel skapt ved det Høyeste Vesens nåde, som elsker ham like mye som de vesener han anser for å være overlegen, og han har en bestemmelse som vil føre ham, som alle andre, til Guds favn.

75. Ser dere de menneskene som vandrer rundt på gatene som utstøtte og sleper med seg laster og elendighet, uten å vite hvem de er og hvor de skal?

Kjenner dere til menneskene som fremdeles lever i skogene, omringet av rovdyr? Ingen er glemt av min faderlige kjærlighet, alle har de en oppgave å utføre, alle besitter de kimen til utvikling og er på den veien hvor fortjenester, anstrengelse og kamp vil føre sjelen trinn for trinn til Meg.

76. Hvor er det noen som – om så bare for et eneste øyeblikk – ikke har lengtet etter min fred og ikke har ønsket å bli frigjort fra det jordiske livet? Hver sjel har hjemlengsel etter den verden den tidligere bebodde, etter det hjemmet den ble født i. Den verden venter på alle mine barn og inviterer dem til å glede seg over det evige liv, som noen lengter etter, mens andre bare venter på døden for deretter å slutte å være, fordi de har en forvirret sjel og lever uten håp og uten tro. Hva kunne få disse vesener til å kjempe for sin fornyelse? Hva kunne vekke lengselen etter evigheten i dem? De venter bare på ikke-lenger-å-være, stillheten og slutten.

77. Men «verdens lys» er vendt tilbake, «veien og sannheten», for å la dere oppstå til liv gjennom sin tilgivelse, for å kjærtregne deres trette ansikt, trøste deres hjerte og få den som ikke anså seg verdig til å eksistere, til å høre min stemme som sier til ham: Jeg elsker deg, kom til Meg! (80, 54-57)

78. Mennesket kan falle og kaste seg ut i mørket og derfor føle seg fjernt fra Meg; det kan tro at når det dør, er alt over for det. For Meg derimot dør ingen, ingen går tapt.

79. Hvor mange er det ikke som i verden ble ansett som fordervede vesener, og som i dag er fulle av lys! Hvor mange som har etterlatt seg spor av sine synder, sine laster og forbrytelsers skamflekker, har allerede oppnådd sin renselse! (287, 9-10)

80. Mange besudler riktignok sine sjeler, men døm dem ikke, for de vet ikke hva de gjør. Også dem vil Jeg redde, uansett at de for tiden har glemt Meg, eller erstattet Meg med de falske gudene de skapte i verden. Også dem vil Jeg føre inn i Mitt rike, selv om de nå – fordi de følger de falske profetene – har glemt den godhjertede Kristus, som ga sitt liv for dem for å lære dem sin lære om kjærlighet.

81. For Faderen er ingen «ond», ingen kan være det, siden deres opprinnelse er i Meg. Villedede, blinde, voldelige, opprørere – slik er mange av Mine barn blitt på grunn av den frie viljen de er utstyrt med. Men i alle vil det bli lys, og Min barmhjertighet vil lede dem på veien til deres frelse. (54, 45-46)

82. Dere er alle mitt frø, og Mesteren høster det. Når ugressfrøet kommer inn blant de gode frøene, tar Jeg også det kjærlig i Mine hender for å forvandle det til gyllent hvete.

83. Jeg ser i hjertene frøet av ugresset, av sumpen, av forbrytelsen, av hatet, og likevel høster og elsker jeg dere. Jeg kjærtegner og renser dette frøet, til det skinner som hvete i solen.

84. Tror dere at kraften i min kjærlighet ikke er i stand til å frelse dere? Etter at jeg har rensket dere, vil jeg så dere i min hage, hvor dere vil bære nye blomster og nye frukter. Det hører til min guddommelige oppgave å gjøre dere verdige til meg. (256, 19-21)

85. Hvordan kunne en sjel gå tapt for meg for alltid, når den bærer en gnist av mitt lys i seg, som aldri slukkes, og jeg er med henne på alle veier? Selv om hennes opprørskhet måtte vedvare eller hennes forvirring fortsette – aldri vil disse mørke kreftene kunne motstå min evighet. (255, 60)

86. For Meg er det like fortjenstfullt når et vesen som er beflekket av de alvorligste overtredelser, renser seg inspirert av et høyt ideal, som når et vesen som har forblitt standhaftig rent, til det siste kjemper for ikke å beflekke seg, fordi det fra begynnelsen elsket lyset.

87. Hvor fjernt fra sannheten vandrer de som mener at de forvirrede åndene har en annen natur enn lysets ånder!

88. Faderen ville være urettferdig hvis dette var sant, like lite som Han ville være den Allmektige hvis Han manglet visdom og kjærlighet til å redde de besudlede, de urene, de ufullkomne, og ikke kunne forene dem med alle de rettferdige i ett og samme hjem. (295, 15-17)

89. Sannelig, Jeg sier dere: Selv de vesener som dere kaller fristere eller demoner, er bare forvirrede eller ufullkomne vesener som Faderen klokt benytter seg av for å gjennomføre sine høye rådslutninger og planer.

90. Men disse vesener, hvis sjeler i dag er omgitt av mørke, og av hvilke mange har gjort dårlig bruk av de evnene Jeg har gitt dem, vil – når tiden er inne for dem – bli frelst av Meg.

91. For det øyeblikket vil komme, o Israel, da alle Herrens skapninger vil prise Meg i evighet. Jeg ville ikke lenger være Gud hvis Jeg med Min makt, Min visdom og Min kjærlighet ikke kunne redde en sjel. (302, 31)

92. Når har foreldre på jorden bare elsket de gode barna og avskydd de onde? Hvor ofte har Jeg sett dem være mest kjærlige og omsorgsfulle nettopp overfor dem som sårer dem mest og påfører dem lidelse! Hv e skulle det være mulig for dere å utføre større gjerninger av kjærlighet og tilgivelse enn Mine? Når har man noen gang opplevd at Mesteren må lære av disiplene?

93. Vær derfor klar over at Jeg anser ingen av dere som uverdige, og at veien til frelsen derfor alltid inviterer dere til å gå den, akkurat som portene til Mitt rike, som er lyset, freden og det gode, for alltid står åpne i forventning om ankomsten av dem som har stått fjernt fra loven og sannheten. (356, 18-19)

Guds barns strålende fremtid

94. Jeg vil ikke tillate at et eneste av mine barn går seg vill eller går tapt. Jeg forvandler snylteplantene til frukt bærende planter, for alle skapninger ble kalt til eksistens for å nå et mål om fullkommenhet.

95. Jeg vil at dere skal glede dere over mitt verk sammen med meg. Allerede tidligere har jeg latt dere ta del i mine egenskaper, fordi dere er en del av meg. Siden alt tilhører meg, gjør jeg også dere til eiere av mitt verk. (9, 17-18)

96. Tvil ikke på mitt ord. I den «første tiden» oppfylte Jeg mitt løfte til dere om å befri Israel fra slaveriet i Egypt – som betydde avgudsdyrkelse og mørke – for å føre dere til Kanaan, landet med frihet og tilbedelse av den levende Gud. Der ble Mitt komme som menneske kunngjort for dere, og profetien ble oppfylt ord for ord i Kristus.

97. Jeg, den Mesteren som bodde i Jesus og elsket dere i ham, lovet verden å tale til den i en annen tid og å åpenbare meg i Ånden. Og her er oppfyllelsen av mitt løfte.

98. I dag kunngjør Jeg dere at Jeg har reservert vidunderlige regioner, oppholdssteder, åndelige hjem for deres sjel, hvor dere kan finne den sanne friheten til å elske, gjøre det gode og spre Mitt lys. Kan dere tvile på dette, etter at Jeg har oppfylt Mine tidligere løfter til dere? (138, 10-11)

99. Mitt guddommelige ønske er å redde dere og føre dere inn i en verden av lys, skjønnhet og kjærlighet, hvor dere svinger gledelig på grunn av sjelenes opphøyelse, følelsenes storsinnethet og idealet om fullkommenhet. Men kjenner dere ikke igjen min faderlige kjærlighet i dette guddommelige ønsket? Den som ikke forstår dette, må uten tvil være blind. (181, 13)

100. Tenk på dette: All skjønnhet i denne verden er bestemt til å forsvinne for en gang for alle å gi plass til noe annet. Men deres sjel vil fortsette å leve i evighet og se Faderen i all hans herlighet – den evige Faderen, fra hvis skjøte dere stammer. Alt det skapte må vende tilbake til det stedet det kom fra. (147, 9)

101. Jeg er det evige lys, den evige fred og den evige salighet, og siden dere er mine barn, er det min vilje og min plikt å gjøre dere til delaktige i min herlighet, og derfor lærer Jeg dere loven som veien som leder sjelen opp til det riket. (263, 36)

102. Vær alltid klar over at sjelen som når de høye grader av godhet, visdom, renhet og kjærlighet, står over tid, smerte og avstander. Den er ikke begrenset til å bo på ett sted, den kan være overalt og kan overalt finne en høyeste fryd i å eksistere, føle, vite, elske og vite seg elsket. Dette er sjelens himmel. (146, 70-71)

VIII. Mennesket

Kapittel 32 – Inkarnasjon, natur og oppgave for mennesket

Inkarnasjonen på jorden

1. Dere gråter når en av deres egne forlater dere for å dra til «den åndelige dalen», i stedet for å føle dere fulle av fred fordi dere forstår at vedkommende nærmer seg sin Herre et skritt nærmere. Derimot feirer dere en fest når et nytt vesen kommer inn i deres hjem, uten i dette øyeblikk å tenke på at den sjelen er kommet i kjødet for å fullføre en soning i denne tåredalen; da burde dere gråte for den. (52, 58)

2. Dere avler barn av deres kjøtt, men det er Jeg som fordeler sjelene på familiene, stammene, nasjonene og verdenene, og i denne rettferdigheten, som er utilgjengelig for menneskene, åpenbarer min kjærlighet seg. (67, 26)

3. Dere lever i nåtiden og vet ikke hva Jeg har bestemt for deres fremtid. Jeg forbereder store legioner av åndelige vesener som skal bo på jorden og bringe med seg en vanskelig oppgave, og dere må vite at mange av dere vil være foreldrene til de skapningene som Mine budbringere skal inkarnere i. Deres plikt er å forberede dere indre, slik at dere forstår å ta imot og lede dem. (128, 8)

4. Jeg ønsker å snakke med dere om mange åndelige temaer, men dere kan ikke forstå dem ennå. Hvis Jeg skulle åpenbare for dere hva slags boliger dere allerede har kommet ned til på jorden, ville dere ikke kunne forstå hvordan dere har levd på slike steder.

5. I dag kan dere benekte at dere kjenner «Den åndelige dalen», for så lenge sjelen er inkarnert, er dens fortid utilgjengelig for den, slik at den ikke skal bli hovmodig eller nedtrykt, eller fortvile over sitt nye liv, der den må begynne på nytt som i et nytt liv.

6. Selv om dere ville, kunne dere ikke huske det. Jeg tillater dere bare å bevare en anelse eller en intuisjon om det jeg her åpenbarer for dere, slik at dere holder ut i livets kamp og villig bærer prøvelsene.

7. Dere kan tvile på alt jeg sier til dere, men sannelig, den ånde verdenen var virkelig deres hjem så lenge dere var åndelige vesener. Dere var beboere i det hjemmet hvor dere ikke kjente til lidelse, hvor dere følte Faderens herlighet i deres vesen, da det ikke er noen skavank i ham.

8. Men dere hadde ingen fortjenester, og derfor var det nødvendig at dere måtte forlate den himmelen og stige ned til verden, slik at deres sjel gjennom sin innsats kunne gjenvinne det riket.

9. Men dere sank stadig mer moralsk, inntil dere følte dere svært fjernt fra det guddommelige og åndelige, deres opprinnelse. (114, 35-36)

10. Når sjelen kommer til jorden, er den fylt av de beste hensikter om å vie sitt liv til Faderen, å behage Ham i alt, å være til nytte for sin neste.

11. Men så snart den ser seg fanget i kroppen, fristet på tusen måter og satt på prøve på sin livsvei, blir den svak, gir etter for «kjøttets» impulser, gir etter for fristelsene, blir egoistisk og elsker til slutt seg selv over alt, og bare i øyeblikk lytter den til Ånden, der bestemmelsen og løftene står skrevet.

12. Mitt ord hjelper dere å huske deres åndelige pakt og å overvinne fristelsene og hindringene.

13. Ingen kan si at han aldri har veket fra den veien Jeg har staket ut. Men Jeg tilgir dere, slik at dere kan lære å tilgi deres medmennesker. (245, 47-48)

14. Det er nødvendig med en stor åndelig opplæring for at mennesket skal leve i samklang med sin samvittighets stemme. For selv om alt er gjennomsyret av guddommelig kjærlighet, klokt skapt til menneskets beste og lykke, utgjør materien som omgir ham i verden en prøve for sjelen fra det øyeblikket den bebor en verden den ikke hører hjemme i, og er forenet med en kropp hvis natur er annerledes enn dens egen.

15. I dette kan dere se grunnen til at sjelen glemmer sin fortid. Fra det øyeblikket den inkarnerer seg i et ubevisst vesen som nettopp er født og smelter sammen med det, begynner den et liv som er tett knyttet til den kroppen.

16. Av ånden forblir bare to egenskaper til stede: samvittigheten og intuisjonen; men personligheten, de utførte gjerningene og fortiden forblir skjult en stund. Slik er det forutsatt av Faderen.

17. Hva ville det bli av sjelen som er kommet fra lyset i et høyt hjem for å leve under denne verdens elendige omstendigheter, hvis den husket sin fortid? Og hvilken forfengelighet ville det være blant menneskene hvis storheten som eksisterte i deres sjel i et annet liv ble åpenbart for dem? (257, 18-19)

Den riktige vurderingen av kroppen og dens ledelse av ånden

18. Jeg sier dere ikke bare at dere skal rense deres sjel, men også at dere skal styrke deres kropp, slik at de nye generasjonene som kommer fra dere, er sunne og deres sjeler kan oppfylle sin vanskelige oppgave. (51, 59)

19. Ta vare på kroppens helse, sørg for dens bevaring og livskraft. Min lære råder dere til å ha kjærlig omsorg for sjelen og for kroppen, for begge utfyller hverandre og trenger hverandre i den vanskelige åndelige oppgaven som er betrodd dem. (92, 75)

20. Ikke tillegger kroppen deres større betydning enn den i virkeligheten har, og la den heller ikke innta den plassen som bare tilkommer sjelen deres.

21. Forstå at kroppshylsen bare er det redskapet dere trenger for at sjelen skal kunne gi seg til kjenne på jorden. (62, 22-23)

22. Se hvordan denne læren er til gagn for sjelen deres; for mens kroppens materie for hver dag som går nærmer seg jordens skjøte litt mer, nærmer sjelen seg derimot stadig mer evigheten.

23. Kroppen er det støttepunktet som sjelen hviler på så lenge den bor på jorden. Hvorfor la den bli en lenke som binder, eller et fengsel som holder fanget? Hvorfor la den være roret i livet deres? Er det vel riktig at en blind leder den som ser? (126, 15-16)

24. Denne læren er enkel som alt det rene, guddommelige, og derfor lett å forstå. Men noen ganger vil det virke vanskelig for dere å sette den ut i livet. Sjelenes bestrebelser krever anstrengelse, avkall eller offer fra kroppens side, og hvis dere mangler oppdragelse eller åndelig disiplin, må dere lide.

25. Siden tidens begynnelse har det vært en kamp mellom sjelen og «kjødet» i forsøket på å forstå hva som er riktig, tillatt og godt, for å leve et liv som er i samsvar med de lovene Gud har gitt.

26. I denne tunge kampen føles det for dere som om en fremmed og ondsinnet makt stadig forfører dere til å vende ryggen til kampen og inviterer dere til å gjøre bruk av deres frie vilje og fortsette på materialismens vei.

27. Jeg sier dere at det ikke finnes noen større fristelse enn svakheten i deres kropp: følsom for alt som omgir den; svak nok til å gi etter; lett å få til å falle og forføre. Men den som har lært å beherske kroppens drifter, lidenskaper og svakheter, har overvunnet den fristelsen han bærer i seg selv. (271, 49-50)

28. Jorden er en kamparena, der er det mye å lære. Hvis det ikke var slik, ville noen få leveår på denne planeten være nok for dere, og dere ville ikke bli sendt ut gang på gang for å bli født på ny. Det finnes ingen mørkere og dystre gravhule for sjelen enn dens egen kropp, når denne er befestet med skitt og materialisme.

29. Mitt ord løfter dere opp fra denne graven og gir dere deretter vinger, slik at dere kan sveve opp til fredens og det åndelige lysets riker. (213, 24-25)

Betydningen og oppgaven til sjel, ånd og samvittighet i mennesket

30. Mennesket kunne eksistere uten ånd, alene ved hjelp av det besjelte fysiske livet; men da ville det ikke være et menneskelig vesen. Det ville ha en sjel og være uten ånd, men det ville da ikke kunne lede seg selv, og det ville heller ikke være det høyeste vesen som gjennom ånden erkjenner loven, skiller det gode fra det onde og mottar enhver guddommelig åpenbaring. (59, 56)

31. Ånden skal opplyse sjelen, og sjelen skal lede kroppen. (71, 9)

32. Mens noen i verden streber etter falsk storhet, sier andre at mennesket er et ubetydelig vesen foran Gud, og det finnes til og med slike som sammenligner seg med jordens orm. Sannelig, deres materielle kropp kan virke liten for dere midt i min skapelse, men for Meg er den ikke det, på grunn av den visdom og evne som Jeg har skapt den med.

33. Men hvordan kan dere bedømme størrelsen på deres vesen ut fra kroppens mål? Føler dere ikke sjelenes nærvær i den? Den er større enn kroppen deres, dens eksistens er evig, dens vei uendelig; dere er ikke i stand til å erkjenne slutten på dens utvikling, like lite som dens opprinnelse. Jeg vil ikke se dere som små; Jeg skapte dere for at dere skulle nå storhet. Vet dere når Jeg anser mennesket som lite? Når det har forfalt i synd, for da har det mistet sin adel og sin verdighet.

34. Allerede lenge har dere ikke lenger holdt fast ved Meg, dere vet ikke lenger hva dere i virkeligheten er, fordi dere har tillatt at mange egenskaper, evner og gaver som deres Skaper la i dere, ligger uvirksomme og slumrer i deres vesen. Dere sover når det gjelder sjelen og ånden, og nettopp i deres åndelige egenskaper ligger menneskets sanne storhet. Dere lever som vesener som hører til denne verden, fordi de blir til og dør i den. (85, 56-57)

35. Med mitt kjærlighetsord beviser Jeg dere den verdien deres ånd har for Meg. Det finnes ingenting i den materielle skapelsen som er større enn deres ånd – verken kongestjernen med sitt lys, eller jorden med alle sine underverk, eller noe annet skapt er større enn den ånd jeg har gitt dere, for den er en guddommelig partikkel, en flamme som er oppstått fra den guddommelige ånd.

36. Bortsett fra Gud er det bare åndene som besitter åndelig intelligens, bevissthet, vilje og viljesfrihet.

37. Over instinkt og «kjøttets» tilbøyeligheter hever seg et lys, som er deres sjel, og over dette lyset en veileder, en lærebok og en dommer, som er Ånden. (86, 68)

38. Menneskeheten sier til Meg i sin materialisme: «Finnes åndens rike i det hele tatt?» Men Jeg svarer dere: O dere vantro, dere er Thomas fra «Den tredje tid». Følelser av medfølelse og barmhjertighet, ømhet, godhet og storsinn er ikke kroppens egenskaper, like lite som de nådegavene dere bærer skjult i dere. Alle disse følelsene som er innprentet i deres hjerte og forstand, alle disse evnene tilhører ånden, og dere må ikke fornekte den. «Kjødet» er bare et begrenset redskap, men ånden er ikke det: den er stor, fordi den er et atom av Gud.

39. Søk åndens sete i kjernen av deres vesen og den store visdommen i kjærlighetens herlighet. (147, 21-22)

40. Sannelig, Jeg sier dere: Helt fra menneskehetens tidligste dager har mennesket besatt den intuitive kunnskapen om å bære et åndelig vesen i seg – et vesen som, selv om det var usynlig, åpenbarte seg i de forskjellige gjerningene i dets liv.

41. Deres Herre har fra tid til annen åpenbart for dere åndens eksistens, dens vesen og dens skjulte væren. For selv om dere bærer den i dere, er sløret som deres materialisering omslutter dere, så tett at dere ikke er i stand til å erkjenne hva som er det edleste og reneste i deres vesen.

42. Mange sannheter har mennesket våget å benekte. Likevel – troen på åndens eksistens var ikke blant det han kjempet mest imot, fordi mennesket har følt og til slutt forstått at å benekte sin ånd ville være det samme som å benekte seg selv.

43. Da menneskekroppen degenererte på grunn av sine lidenskaper, sine laster og sin sanselige nytelse, ble den en lenke, en mørk øyebind, et fengsel og et hinder for sjelens utvikling. Likevel har mennesket i sine prøvelsens stunder aldri manglet en gnist av indre lys som kommer ham til hjelp.

44. Sannelig, Jeg sier dere: Åndens høyeste og reneste uttrykk er samvittigheten, det indre lyset som gjør mennesket til det første, det høyeste, det største og det edleste blant alle skapningene som omgir det. (170, 56-60)

45. Jeg sier til hele folket at den høyeste og vakreste tittelen mennesket besitter, er å være et «Guds barn», selv om det er nødvendig å fortjene den.

46. Meningen med loven og læresetningene er å åpenbare kunnskapen om min sannhet for dere, slik at dere kan bli verdige barn av den guddommelige Faren, som er den høyeste fullkommenhet. (267, 53)

47. Dere vet at dere er skapt «til Mitt bilde og likhet»; men når dere sier det, tenker dere på deres menneskelige skikkelse. Jeg sier dere: ikke der er Mitt bilde, men i deres sjel, som – for å bli lik Meg – må fullkomme seg ved å utøve dydene.

48. Jeg er veien, sannheten og livet, jeg er rettferdigheten og det gode, og alt dette stammer fra den guddommelige kjærligheten. Forstår dere nå hvordan dere må være for å være «til mitt bilde og likhet»? (31, 51-52)

49. Dere har et avspeil av det guddommelige i dere, Jeg er virkelig i dere. Intelligensen, viljen, evnene, sansene og dydene dere besitter, vitner om den høyere vesenets natur dere tilhører, og er et levende vitnesbyrd om Faderen, som dere er utgått fra.

50. Av og til besudler og vanærer dere gjennom ulydighet og synd det avbildet av Meg som dere bærer i deres vesen. Da ligner dere ikke på Meg; for det er ikke nok å ha en menneskelig kropp og en sjel for å være et avbild av Skaperen. Den sanne likheten med Meg består i deres lys og i deres kjærlighet til alle deres medmennesker. (225, 23-24)

51. Jeg skapte dere «til Mitt bilde og likhet», og siden Jeg samtidig er Tre og Én, eksisterer denne treenigheten også i dere.

52. Deres materielle kropp representerer skapelsen på grunn av sin fullkomne utforming og harmoni. Deres inkarnerte sjel er et avbilde av «Ordet», som ble menneske for å etterlate et spor av kjærlighet i menneskenes verden, og deres ånd er en strålende gnist fra Den Hellige Ånds guddommelige lys. (220, 11-12)

53. Hvilken fortjeneste ville deres sjel ha hvis den virket innenfor en kropp uten vilje og uten egne tilbøyeligheter? Sjelenes kamp med sin kroppshylle er en kamp mellom makt og makt. Der finner den prøvesteinen der den må bevise sin overlegenhet og sin sjelsstørrelse. Det er prøven der sjelen ofte for et øyeblikk har gitt etter for fristelsene som verden bringer den gjennom «kjødet». Så stor er den makten som disse (fristelsene) utøver på sjelen, at dere til slutt hadde inntrykk av at en overnaturlig og ondskapsfull makt rev dere ned i fortapelsen og ødela dere i lidenskapene.

54. Hvor stort er sjelenes ansvar overfor Gud! Kjødet har ikke påtatt seg dette ansvaret. Se hvordan det hviler for alltid i jorden når døden kommer. Når vil dere opptjene fortjenester, slik at sjelen deres blir verdig til å bebo mer fullkomne hjemsteder enn det dere lever i?

55. Verden tilbyr dere kroner som bare vitner om forfengeligheit, stoltheit og falsk storhet. For sjelen som forstår å gå forbi disse forfengeligheitene, er det i det hinsidige forbeholdt en annen krone, nemlig min visdoms krone. (53, 9-11)

56. Livet skal åpenbare seg mer i sjelen enn i kroppen. Hvor mange har ikke allerede levd i denne verden; men hvor få har levd åndelig, har gitt uttrykk for den nåde som finnes i hvert menneske, i den guddommelige gnisten som Skaperen la i mennesket.

57. Hvis menneskene var i stand til å bevare klarsynet i sin ånd, kunne de gjennom det se sin fortid, sin nåtid og sin fremtid.

58. Ånden ligner min bok om guddommelig visdom. Hvor mye den inneholder! Stadig vekk har den noe å avsløre for dere – noen ganger så dype åpenbaringer at de er uforståelige for dere.

59. Den lysgnisten som finnes i hvert menneske, er båndet som forbinder mennesket med det åndelige, er det som bringer det i kontakt med det hinsidige og med sin Far. (201, 37-40)

60. Å, hvis bare deres materielle natur kunne ta imot det som deres ånd mottar gjennom sin synsgave! For deres ånd slutter aldri å se, selv om kroppen på grunn av sin materielle beskaftenhet ikke oppfatter noe av det. Når vil dere være i stand til å forstå deres ånd? (266, 11)

61. Så lenge dere, som ikke elsker livet fordi dere kaller det grusomt, ikke erkjenner åndens betydning i mennesket og ikke lar dere lede av den, vil dere ikke finne noe av virkelig verdi.

62. Det er ånden som løfter sjelen opp til et høyere liv, hevet over materien og dens lidenskaper. Åndeliggjøringen vil la dere føle Guds store kjærlighet, dersom dere klarer å virkeliggjøre den. Da vil dere forstå livets betydning, se dets skjønnhet og oppdage dets visdom. Da vil dere vite hvorfor Jeg har kalt det «liv».

63. Hvem vil våge å avvise denne læren ved å si at den ikke er sann, etter å ha blitt kjent med og forstått den?

64. Når dere forstår at deres sanne verdi ligger i deres ånd, vil dere leve i harmoni med alt det deres Far har skapt.

65. Da vil ånden forskjønne det stakkars menneskelivet; men først må mennesket vende seg bort fra alle lidenskaper som skiller det fra Gud, for å følge rettferdighetens og visdommens vei. Da vil det sanne livet begynne for dere, det livet som dere i dag betrakter med likegyldighet, fordi dere ikke vet hva dere forakter, og ikke har noen forestilling om dets fullkommenhet. (11, 44-48)

Guds tempel i mennesket

66. Menneskehetens forestilling om Meg er barnslig, fordi den ikke har forstått å utforske de åpenbaringene Jeg uopphørlig har gitt den. For den som vet å forberede seg, er Jeg synlig og berørbar og til stede overalt; men for den som ikke har noen følsomhet, fordi materialismen har forherdet ham, er det nesten

umulig å forstå at Jeg eksisterer, og han har følelsen av at Jeg er uendelig langt borte, at det er umulig at Jeg på noen måte kan føles eller sees.

67. Mennesket må vite at det bærer Meg i seg, at det i sin sjel og i lyset av sin ånd besitter det guddommeliges rene nærvær. (83, 50-51)

68. Lidelsen som tynger menneskene i denne tiden, fører dem skritt for skritt, uten at de merker det, til portene til det indre helligdom, hvor de – ute av stand til å gå videre – vil spørre: «Herre, hvor er Du?» Og fra det indre av tempelet vil Mesterens vennlige stemme høres og si til dem: «Jeg er her, der jeg alltid har bodd – i deres ånd.» (104, 50)

69. Dere er født i Meg. Det åndelige og det materielle livet har dere mottatt fra Faderen. Og i overført betydning kan Jeg si dere at samtidig som dere ble født i Meg, ble Jeg født i dere.

70. Jeg blir født i deres ånd, vokser med deres utvikling og åpenbarer meg fullt ut i deres kjærlighetsgjerninger, slik at dere med jubel kan si: «Herren er med meg.» (138, 68-69)

71. I dag er dere ennå barnelever og kan ikke alltid forstå min undervisning riktig; men snakk foreløpig til Gud med deres hjerte, med deres tanker, og Han vil svare dere fra det innerste av deres vesen. Hans budskap, som vil tale i deres ånd, vil være en klar, vis og kjærlig stemme, som dere gradvis vil oppdage, og som dere senere vil venne dere til. (205, 47)

72. I denne «tredje tid» vil jeg opprette Den Hellige Ånds kirke i mine disiplers hjerter. Der vil Skaperguden bo, den sterke Gud, den Gud som ble menneske i den «andre tid», den Gud med uendelig visdom. Han lever i dere, men hvis dere vil føle Ham og høre lyden av Hans ord, må dere forberede dere indre.

73. Den som gjør det gode, føler min nærvær innvendig, likeså den som er ydmyk eller ser en bror i hver neste.

74. I deres sjel finnes Den Hellige Ånds tempel. Dette rommet er uforgjengelig; det finnes ingen stormer eller orkaner som er i stand til å rive det ned. Det er usynlig og uberørbart for det menneskelige blikket; dets søyler skal være lengselen etter å vokse i det gode. Dens kuppel er den nåde som Faderen skjenker sine barn, porten er den guddommelige Mors kjærlighet; for enhver som banker på min dør, vil røre ved den himmelske Mors hjerte.

75. Læringer, her er sannheten som lever i Den Hellige Ånds kirke, slik at dere ikke skal høre til dem som blir villedet av falske tolkninger. Kirkene av stein var bare et symbol, og av dem skal ikke en stein bli stående på den andre.

76. Jeg vil at troens flamme alltid skal brenne på deres indre alter, og at dere skal forstå at dere med deres gjerninger legger grunnlaget som en dag skal bære det store helligdom. Jeg setter alle mennesker med deres forskjellige ideer på prøve og virker på dem, for alle skal jeg la ta del i oppføringen av mitt tempel. (148, 44-48)

Kapittel 33 – Mann og kvinne, foreldre og barn, ekteskap og familie

Forholdet mellom mann og kvinne

1. Allerede før dere kom til jorden, kjente Jeg deres livsvei og deres tilbøyeligheter, og for å bistå dere på deres livsreise, satte Jeg et hjerte på deres vei som gjennom sin kjærlighet til dere ville opplyse stien. Dette hjertet var både en manns og en kvinnes. Dermed ønsket Jeg å gi dere en hjelp, slik at dere kunne bli en støtte for troen, den moralske kraften og barmhjertigheten for dem som trenger det. (256, 55)

2. Jeg ønsket å la dere ta del i gleden ved å være far, og derfor gjorde Jeg dere til foreldre til mennesker, slik at dere skulle gi form til vesener som ligner dere og i hvilke sjelene Jeg sender dere, skal inkarnere. Siden det i det guddommelige og evige finnes moderlig kjærlighet, ønsket Jeg at det i det menneskelige liv skulle finnes et vesen som legemliggjør den, og dette vesenet er kvinnen.

3. I begynnelsen ble mennesket delt i to deler, og slik ble de to kjønnene skapt, det ene – mannen, det andre – kvinnen; i ham styrke, intelligens, verdighet; i henne ømhet, ynde, skjønnhet. Den ene – frøet, den andre – den fruktbare jorden. Se her to vesener som bare sammen kan føle seg hele, fullkomne og lykkelige. I sin harmoni vil de danne ett «kjøtt», én vilje og ett ideal.

4. Når denne foreningen er inspirert av ånden og kjærligheten, kalles den ekteskap. (38, 29-31)

5. Sannelig, jeg sier dere: Jeg ser at mann og kvinne i denne tiden har veket fra sin vei.

6. Jeg oppdager menn som ikke oppfyller sine forpliktelser; kvinner som unngår moderskapet, og andre som trenger seg inn på områder som er bestemt for mannen, selv om det allerede i gamle tider ble sagt til dere at mannen er kvinnens hode.

7. Kvinnen skal derfor ikke føle seg tilbakevist; for nå sier Jeg dere at kvinnen er mannens hjerte.

8. Se, derfor har Jeg innstiftet og helliget ekteskapet. For i foreningen av disse to vesener, som er åndelig likeverdige, men fysisk forskjellige, består den fullkomne tilstand. (66, 68, 69)

9. Hvor få er det som streber etter å leve i paradiset av fred, lys og harmoni ved å oppfylle de guddommelige lovene med kjærlighet.

10. Veien menneskene har tilbakelagt er svært lang, men likevel foretrekker de fortsatt å spise de forbudte fruktene, som bare hoper opp lidelse og skuffelser i deres liv. Forbudte frukter er de som riktignok er gode, fordi Gud har skapt dem, men som kan bli skadelige for mennesket hvis det ikke har forberedt seg på riktig måte eller bruker dem i overkant.

11. Mannen og kvinnen tar livets frukt uten forberedelse og erkjenner ikke sitt ansvar overfor Skaperen når de avler nye vesener til menneskelig inkarnasjon på jorden. (34, 12-14)

12. Noen spør Meg: «Herre, er menneskelig kjærlighet for Deg kanskje uakseptabel og avskyelig, og godkjenner Du bare den åndelige kjærligheten?»

13. Nei, folk. Det er riktignok ånden som tilkommer de høyeste og reneste kjærlighetsfølelsene, men også i det menneskelige legeme la Jeg et hjerte, for at hjertet skal elske, og Jeg ga det følelser, for at hjertet gjennom disse skal elske alt som omgir hjertet.

14. Kjærligheten, hvis røtter bare ligger i det fysiske, er egen for de fornuftløse vesener, fordi de mangler en samvittighet som lyser opp deres vei. Dessuten sier Jeg dere at det alltid kommer gode frukter ut av de gode foreningene, og at lyssjeler vil inkarnere i dem. (127, 7-8, 10)

15. Jeg krever ingen overmenneskelige ofre av dere. Jeg har verken bedt mannen om å ikke lenger være mann for å følge meg, og jeg har heller ikke krevd av kvinnen at hun ikke lenger skal være kvinne for å utføre en åndelig oppgave. Jeg har ikke skilt mannen fra sin ledsager, og jeg har heller ikke fjernet henne fra sin mann for at hun skal kunne tjene meg; og jeg har heller ikke sagt til foreldrene at de skal forlate sine barn eller gi opp sitt arbeid for å kunne følge meg.

16. Både den ene og den andre har Jeg gjort det klart for, da Jeg gjorde dem til «arbeidere i denne vingården», at de – for å være Mine tjenere – ikke skal slutte å være mennesker, og at de derfor må forstå å gi Gud det som tilhører Gud, og verden det som tilhører den. (133, 55-56)

Mannens natur og oppgave

17. Til dere menn har Jeg gitt en arv, en gave, en kvinne som er betrodd dere for at dere skal elske og ta vare på henne. Og likevel har deres ledsager kommet til Meg og klaget og grått foran Meg på grunn av deres manglende forståelse.

18. Jeg har sagt dere at dere er sterke, at dere er skapt «i mitt bilde og likhet». Men jeg har ikke pålagt dere å ydmyke kvinnen og gjøre henne til deres slave.

19. Jeg har gjort dere sterke, slik at dere kan representere Meg i deres hjem: sterke i dyd, i begavelse, og Jeg har gitt dere kvinnen som ledsager som et supplement i deres jordiske liv, slik at dere i gjensidig kjærlighet kan finne kraften til å møte prøvelser og skiftende skjebner. (6, 61)

20. Tenk på, menn, at det ofte var dere som har brakt dydige kvinner til fall i deres nett ved å lete etter de følsomme og svake sidene i dem. Men de speilene som var klare og som i dag er grumsete, skal dere få til å gjenspeile renheten og skjønnheten i deres sjel på nytt.

21. Hvorfor forakter dere i dag nettopp dem som dere tidligere har forført til et forfallent liv? Hvorfor klager dere over kvinnens forfall? Forstå at hvis dere

hadde ført dem på veien til min lov, som er hjertets og åndens lov, respekten og nestekjærligheten, ved å elske dem med den kjærligheten som løfter, og ikke med den lidenskapen som fornedrer, så ville dere ikke ha noen grunn til å gråte og klage, og de ville ikke ha falt.

22. Mannen søker og forventer dyder og skjønnhet hos kvinnen. Men hvorfor krever dere det dere ikke fortjener?

23. Jeg ser at dere fremdeles tror at dere har store fortjenester, selv om dere har få. Bygg opp igjen det dere har ødelagt med deres gjerninger, ord og tanker, og gi ærbarhet, moral og dyd den verdien de har.

24. Når dere anstrender dere på denne måten, menn, hjelper dere Jesus i hans frelsesverk, og deres hjerter vil bli fylt av glede når dere ser hjemmene bli æret av gode hustruer og ærbare mødre. Deres glede vil være stor når dere ser at dyden vender tilbake til dem som hadde mistet den.

25. Frelsen gjelder alle. Hvorfor skulle ikke selv den største synder bli frelst? Derfor sier Jeg til dere, menn: Arbeid sammen med Meg for å redde dem dere har kastet i fortapelse, ved å gi dem nytt håp med lyset fra Min lære. La mine kjærlige tanker nå deres forstand og deres hjerter. Bring dem mine budskap også til fengslene og sykehusene, ja, til og med til de mest elendige steder. For der vil de gråte av anger og smerte fordi de ikke var sterke nok da verden med sine fristelser trakk dem ned i fortapelsen.

26. Hver kvinne var en gang et barn, hver kvinne var en gang jomfru, derfor kan dere nå deres hjerter med medfølelse.

27. Jeg vil benytte meg av de mennene som ikke har besudlet disse dyder, og betro dem denne oppgaven. Husk at Jeg har sagt til dere: «På deres gjerninger skal dere bli kjent.» La sjelen tale gjennom den jordiske skikkelse.

28. Men til dem som ikke var villige til å respektere de kjærlighetsfulle egenskapene Jeg la i det vesenet, sier Jeg: Hvorfor sier dere at dere elsker, når det ikke er kjærlighet dere føler? Hvorfor gir dere anledning til at andre faller, og ingenting hindrer dere i det? Tenk over dette: Hva ville hjertet deres føle hvis det man gjør med de avblomstrede blomstene, ble gjort mot deres mor, deres søster eller deres elskede og derfor respekterte kone? Har dere noen gang tenkt på sårene dere har påført foreldrene til dem som har oppdratt dem med så mye kjærlighet?

29. Spør deres hjerte i en ordentlig prøve i samvittighetens lys om man kan høste det man ikke har sådd.

30. Hva forbereder dere for deres fremtidige liv når dere stadig sårer deres medmennesker? Hvor mange vil bli deres ofre? Hva vil deres ende bli? Sannelig, Jeg sier dere: Dere har gjort mange til ofre i virvelstormen av deres lidenskaper; noen tilhører deres nåtid, og andre deres fortid.

31. Jeg vil at hjertet og munnen, som har vært et tilfluktssted for troløshet og løgn, skal bli et tilfluktssted for sannhet og kysk kjærlighet.

32. Opplys veien for deres medmennesker gjennom ordet og deres eksempel, slik at dere kan bli redningsmenn for de falne kvinnene. Å, om bare hver og en av dere kunne frelse minst én!

33. Snakk ikke stygt om den kvinnen, for det sårende ordet som sårer én, vil såre alle som hører det – for fra dette øyeblikk av blir også de onde dommere.

34. Respekter andres handlinger og hemmeligheter, for det er ikke deres sak å dømme dem. Jeg foretrekker menn som har falt i synd og som jeg vil reise opp igjen, fremfor hyklere som viser frem renhet og likevel synder. Jeg foretrekker en stor synder som er oppriktig, fremfor å late som om man er dydig. Hvis dere vil pynte dere, la det være med oppriktighetens festklær.

35. Hvis dere finner en dydig kvinne med høye følelser og følger dere uverdige til å nærme dere henne, selv om dere elsker henne, og hvis dere deretter ydmyker og forakter henne, og etter å ha lidd og innsett deres feil, vender dere til henne for å finne trøst, så vil dere forgjeves banke på hennes dør.

36. Hvis alle kvinner som har spilt en rolle i hver enkelt manns liv, hadde mottatt ord og følelser av kjærlighet, respekt og forståelse fra ham, ville ikke deres verden befinne seg på det syndens nivå som den gjør. (235, 18-32)

Kvinnen, hustruen og moren

37. Kvinner, det er dere som med deres bønn opprettholder den lille freden som finnes på jorden – dere som som trofaste voktere av hjemmet sørger for at det ikke mangler kjærlighetens varme. På denne måten forener dere dere med Maria, deres mor, for å bryte menneskets hovmod. (130, 53)

38. Kvinner, dere som fukter denne verdens vei med deres tårer og preger deres gang gjennom dette livet med blod: Hvil hos Meg, så dere kan få ny styrke og fortsette å være kjærlighetens tilflukt, ilden i ildstedet, det sterke fundamentet i det huset Jeg har betrodd dere på jorden. Så dere også fremover kan være lærken, hvis vinger dekker ektefellen og barna. Jeg velsigner dere.

39. Jeg opphøyer mannen og kvinnens plass ved mannens høyre side. Jeg helliger ekteskapet og velsigner familien.

40. I denne tiden kommer Jeg med kjærlighetens sverd for å rette opp alle ting, da de tidligere er blitt forskyvet av mennesket. (217, 29-31)

41. Sannelig, jeg sier dere: den menneskelige fornyelsen må begynne hos kvinnen, slik at hennes frukter, som vil være morgendagens mennesker, er fri for de feilene som har ført dere til forfall.

42. Deretter vil det være mannens oppgave å bidra med sin del til dette gjenoppbyggingsverket; for hver og en som har ødelagt en kvinne, må han også rette henne opp igjen.

43. I dag har Jeg inspirert dere til å redde kvinnen som har snublet på sin vei; og når dere så viser Meg den dere har reddet, vil Jeg gi henne en blomst, velsignelse og veldig stor fred, slik at hun ikke faller igjen.

44. Når dere utfører denne oppgaven på denne måten, vil de vesener som er såret av verden, føle Jesu kjærlighet strømme inn i deres hjerter.

45. Jeg vil høre det når de sier til Meg i sin bønn: «Min Far, se ikke på min synd, se bare på min smerte. Døm ikke min fordervelse, se bare på min lidelse.» I dette øyeblikket vil min trøst komme ned over det plagede hjertet, og det vil rense seg med tårer. Hvis dere bare visste at synders bønn oppleves sterkere enn den stoltes, som anser seg selv for rettferdig og ren. (235, 16-17, 43-45)

46. Menneskene viser bare få bevis eller tegn på den kjærligheten som Jeg har gitt dere livet med. Av alle menneskelige følelser er den som ligner mest på den guddommelige kjærligheten, den moderlige kjærligheten, for i den ligger uselviskhet, selvfornektelse og bestrebelsen på å gjøre barnet lykkelig, selv om det koster ofre. (242, 39)

47. Til dere ufruktbare kvinner sier Mesteren: Dere har sterkt ønsket og bedt om at deres kropp skulle bli en livskilde, og dere har håpet at en kveld eller en morgen skulle dere kunne høre et ømt hjertes banken i deres indre. Men dagene og nettene har gått, og bare hulken har brutt seg ut av brystet deres, fordi intet barn har banket på døren deres.

48. Hvor mange av dere som hører på meg, og som er blitt fratatt all håp av vitenskapen, må bli fruktbare for at dere skal tro på min makt, og mange skal kjenne meg igjen gjennom dette mirakelet. Våk og vær tålmodige. Glem ikke mine ord! (38, 42-43)

Oppdragelsen av barn og ungdom

49. Familiefedre, unngå feil og dårlige eksempler. Jeg krever ikke fullkommenhet av dere, bare kjærlighet og omsorg for barna deres. Forbered dere åndelig og fysisk, for i det hinsidige venter store skarer av sjeler på øyeblikket da de skal bli mennesker blant dere.

50. Jeg ønsker en ny menneskehet som ikke bare vokser i antall, men også i dyd, slik at menneskene kan se den lovede byen nærme seg og deres barn kan oppnå å bo i det nye Jerusalem.

51. Jeg ønsker at jorden skal fylles med mennesker av god vilje, som er kjærlighetens frukter.

52. Ødelegg denne tidens Sodoma og Gomorra, la ikke deres hjerter venne seg til deres synder, og gjør ikke som deres innbyggere. (38, 44-47)

53. Vis barna deres veien med iver, lær dem å oppfylle lovene til Ånden og materien; og når de bryter dem, så irettesett dem, for dere som foreldre representerer Meg på jorden. Husk da på Jesus, som full av hellig vrede ga handelsmennene i Jerusalem en lærepenge for all tid ved å forsvare Guds sak, de uforanderlige lovene. (41, 57)

54. I dag er dere ikke lenger små barn og kan forstå meningen med mine læresetninger. Dere vet også at deres sjel ikke oppsto samtidig med kroppen

dere besitter, og at opprinnelsen til den ene ikke er den andres. De små barna som dere vugger i armene, bærer uskyld i sine hjerter, men i sin sjel skjuler de en fortid som til tider er lengre og mer ulykkelig enn deres egne foreldres. Hvor stort er ikke ansvaret til dem som skal pleie disse hjertene, slik at deres sjeler kan gjøre fremskritt på sin utviklingsvei.

55. Se derfor ikke på barna deres med mindre kjærlighet. Tenk på at dere ikke vet hvem de er, eller hva de har gjort. Øk snarere deres omsorg og kjærlighet overfor dem, og takk deres Far for at han har lagt sin barmhjertighet i dere for å gjøre dere til veiledere og rådgivere for deres åndelige søsken, for hvem dere midlertidig er foreldre med hensyn til kropp og blod. (56, 31-32)

56. Jeg sier til familiefedrene at de, på samme måte som de bekymrer seg for sine barns materielle fremtid, også skal ta vare på deres åndelige fremtid, på grunn av den oppgaven de har brakt med seg til verden i denne henseende. (81, 64)

57. Vit at sjelen, når den inkarnerer, bringer med seg alle sine evner, at dens skjebne allerede er nedskrevet, og at den derfor ikke trenger å motta noe i verden først. Den bringer med seg et budskap eller en soningsoppgave. Noen ganger høster den et (godt) frø, og andre ganger betaler den en gjeld. Men alltid mottar den i dette livet en leksjon i kjærlighet, som Faderen gir den.

58. Dere som leder barna deres gjennom dette livet, sørg for at de, når tiden for barnslig uskyld er forbi, følger veien til min lov. Vekk deres følelser, åpenbar deres evner for dem og oppmuntre dem alltid til det gode, og sannelig, Jeg sier dere: Den som dere fører til Meg på denne måten, vil bli oversvømmet av lyset som stråler ut fra det guddommelige ildstedet, som er Min kjærlighet. (99, 64-65)

59. Åndelig har dere allerede tilbakelagt en lang vei, og nå er dere forundret over den intuisjonen og utviklingen som de nye generasjonene viser fra sin tidligste barndom. For det er sjeler som har opplevd mye og nå kommer tilbake for å lede menneskeheten fremover — noen på åndens veier og andre på verdens veier, avhengig av deres evner og deres oppdrag. Men hos dem alle vil menneskene oppdage indre fred. Disse vesener som Jeg snakker til dere om, vil være deres barn. (220, 14)

60. Tror dere at et barn, i møte med det dårlige eksemplet fra en jordisk far som er lastefull eller ondskapsfull, begår en feil hvis det ikke følger hans livsstil? Eller tror dere at barnet er forpliktet til å følge i foreldrenes fotspor?

61. Sannelig, Jeg sier dere: Samvittigheten og fornuften skal være det som leder dere på den rette vei. (271, 33-34)

62. Den velsignede uskyld blir smittet av verdens fordervelse, de unge følger sin vei i et halsbrekkende løp, og også jomfruene har mistet sjenanse, kyskheter og anstendighet. Alle disse dyder er forsvunnet fra deres hjerter. De har nærmet de

verdslige lidenskapene og lengter bare etter de fornøyer som fører dem til undergang.

63. Jeg taler til dere i all klarhet, slik at dere kan reise dere og ta et fast skritt i utviklingen av deres sjel. (344, 48)

64. Vekk kjærligheten til neste i ungdommen, gi dem store og edle idealer, for det vil være ungdommen som i morgen kjemper for å oppnå et liv der rettferdighet, kjærlighet og den hellige åndsfrihet stråler. Forbered dere, for den store kampen som profetiene taler om, er ennå ikke kommet. (139, 12)

Et ord til barna og jomfruene

65. Dere barnesjeler har alle en guddommelig Far i Meg, og når Jeg har gitt dere menneskelige foreldre i det materielle livet, skjedde det for at de skulle gi liv til kroppen deres og representere deres himmelske Far hos dere. Jeg har sagt til dere: «Du skal elske Gud mer enn alt det skapte», og har lagt til: «Du skal ære din far og din mor.» Forsøm derfor ikke deres plikter. Hvis dere ikke har anerkjent deres foreldres kjærlighet med takknemlighet, og dere fortsatt har dem i verden, så velsign dem og anerkjenn deres fortjenester. (9, 19)

66. I dag taler Jeg spesielt til jentene som i morgen må lyse opp livet i et nytt hjem med sin tilstedeværelse, og som skal vite at hustruenes og mødrenes hjerter er lys som lyser opp dette helligdom, slik som Ånden lyser opp det indre tempel.

67. Forbered dere allerede nå, slik at deres nye liv ikke overrasker dere; forbered allerede nå veien som deres barn skal gå – de sjelene som venter på timen for å nærme seg deres livmor for å ta form og menneskelig liv, for å utføre en oppgave.

68. Vær mine medarbeidere i mine planer for gjenopprettelse, i mitt verk for fornyelse og rettferdighet.

69. Vend dere bort fra de mange fristelsene som omgir deres skritt i denne tiden. Be for de syndige byene, der så mange kvinner går til grunne, der så mange helligdommer blir skändet, og der så mange lamper slukkes.

70. Spred gjennom deres eksempel livets, sannhetens og lysets frø, som setter en stopper for konsekvensene av mangelen på åndelighet i menneskeheten.

71. Jomfruer av dette folk: Våkn opp og rust dere til kamp! La dere ikke blende av hjertets lidenskaper, la dere ikke forblinde av det uvirkelige. Utvikle deres gaver av intuisjon, inspirasjon, deres følsomhet og deres ømhet. Bli sterke i sannheten, og dere vil ha rustet dere med deres beste våpen for å være i stand til å møte livets kamp.

72. For å videreføre kjærligheten med deres blod, for å støtte deres barn med livets essens, som er den kjærligheten jeg snakker så mye om til dere, må dere først oppleve den, la den gjennomsyre dere og føle den dypt. Det er dette min undervisning ønsker å virke i deres hjerter. (307, 31-36)

Ekteskap og familie

73. Ekteskapsloven kom ned som et lys som talte gjennom åndene til stamfedrene, for at de skulle erkjenne at foreningen mellom mann og kvinne betyr en pakt med Skaperen. Frukten av denne foreningen er barnet, i hvilket foreldrenes blod flyter sammen som et bevis på at det som er forbundet foran Gud, ikke må løses på jorden.

74. Den lykken som faren og moren føler når de har født et barn, ligner den som Skaperen opplevde da Han ble far ved å gi liv til sine høyt elskede barn. Da Jeg senere ga dere lover gjennom Moses, for at dere skulle forstå hvordan dere skulle velge en livsledsager og ikke begjære din nestes hustru, skjedde det fordi menneskene på grunn av sin frie vilje hadde forvillet seg på veiene til utroskap og lidenskaper .

75. Etter at denne tiden var forbi, kom Jeg til verden i Jesus og opphøyde ekteskapet og dermed menneskets moral og dyd gjennom Min godhjertede undervisning, som alltid er kjærlighetens lov. Jeg talte i lignelser for å gjøre Mitt ord uforglemmelig, og gjorde ekteskapet til en hellig institusjon.

76. Nå, da Jeg på ny er blant dere, spør Jeg dere, menn og kvinner: Hva har dere gjort av ekteskapet? Hvor få kan svare tilfredsstillende på det! Min hellige institusjon er blitt vanhelliget, og fra den livskilden springer død og smerte ut. På det rene hvite papiret i denne lovboken finnes skammens flekker og spor etter mann og kvinne. Frukten som skulle være søt, er bitter, og koppen som menneskene drikker av, er full av galle.

77. Dere fjerner dere fra mine lover, og når dere snubler, spør dere dere selv i frykt: Hvorfor er det så mye smerte? Fordi kjøttets begjær alltid har overdøvet samvittighetens stemme. Nå spør jeg dere: Hvorfor har dere ingen fred, selv om jeg har gitt dere alt det nødvendige for å være lykkelige?

78. Jeg har breddt ut en blå kappe over himmelhvelvingen, slik at dere under den kan bygge deres «kjærlighetsreir», slik at dere der, fjernt fra verdens fristelser og forviklinger, kan leve med fuglenes enkelhet; for i enkelheten og i oppriktig bønn kan man føle freden i mitt rike og åpenbaringen av mange hemmeligheter.

79. Enhver som inngår ekteskap foran min guddommelighet – selv om foreningen ikke er bekreftet av noen geistlig – inngår en pakt med meg, en avtale som forblir nedtegnet i Guds bok, der alle skjebner er nedskrevet.

80. Hvem kan slette disse to sammenflettede navnene derfra? Hvem kan i verden løse det som er forenet i min lov?

81. Hvis Jeg skulle skille dere, ville Jeg ødelegge Mitt eget verk. Hvis dere har bedt Meg om å være forent på jorden, og Jeg har innvilget dere det – hvorfor holder dere da ikke deres løfter og fornekte deres eder? Er ikke det en hån mot Min lov og Mitt navn? (38, 32-37, 39-41)

82. Jeg har talt til hjertet til kvinnen, moren og hustruen, som ikke forstod å bevare renheten i sitt hjerte, og som ikke var i stand til å gi sin livsledsager og sine barn varmen fra ømhet og forståelse.

83. Hvordan kan menn og kvinner foredle sitt sjelsliv hvis de ikke først har rettet opp de alvorlige feilene som finnes i deres menneskelige liv?

84. Mitt verk krever at dets disipler gjennom oppriktighet og sannferdighet i sine handlinger i livet vet å vitne om det.

85. Til både de ene og de andre spør jeg: Har dere barn? Da må dere vise dem barmhjertighet. Hvis dere bare for et øyeblikk kunne se deres sjeler, ville dere føle dere uverdige til å kalle dere deres foreldre. Gi dem ikke dårlige eksempler, og pass på at dere ikke hever stemmen i barnas nærvær.

86. Jeg vet at det i denne tiden, som aldri før, er problemer i ekteskapene – problemer som de berørte bare finner én løsning på: separasjon, skilsmisse.

87. Hvis mennesket hadde den nødvendige kunnskapen om det åndelige, ville det ikke begå så alvorlige feil, for det ville i bønn og åndelighet finne inspirasjon til å løse de vanskeligste forviklinger og bestå de hardeste prøvelser.

88. Mitt lys når alle hjerter, også de bedrøvede og nedbrutte, for å gi dem ny livskraft. (312, 36 42)

89. I den «andre tid» trådte Jeg inn i hjemmet til mange ektepar som var viet etter Moseloven, og vet dere hvordan Jeg fant mange av dem? De kranglet og ødela frøet til fred, kjærlighet og tillit. Jeg så fiendskap og splid i hjertene deres, ved bordet deres og i sengen deres.

90. Jeg trådte også inn i hjemmet til mange som – uten at deres ekteskap var bekreftet ved loven – elsket hverandre og levde som lerker i reiret sitt, og kjærtegnnet og beskyttet sin lille skatt.

91. Hvor mange er det ikke som bor under ett og samme tak og likevel ikke elsker hverandre, og fordi de ikke elsker hverandre, er de heller ikke forenet, men åndelig adskilt! Men de lar ikke sin splittelse bli kjent, av frykt for en guddommelig straff eller menneskelige lover eller samfunnets dom, men dette er ikke noe ekteskap; hos disse menneskene finnes verken fellesskap eller sannhet.

92. Likevel viser de frem sitt falske fellesskap, besøker familier og kirker, går på tur, og verden dømmer dem ikke, fordi de forstår å skjule sin manglende kjærlighet. Hvor mange derimot, som elsker hverandre, må gjemme seg, skjule sin virkelige enhet og tåle manglende forståelse og urettferdighet.

93. Mennesket har ikke utviklet seg høyt nok til å gjennomskue og bedømme sin nestes liv riktig. De menneskene som har de åndelige og verdslige lovene i sine hender, anvender ikke den sanne rettferdighet for å straffe slike tilfeller.

94. Men de tider med forståelse og innsikt som Jeg kunngjør for dere, der menneskeheten vil fullkomme seg, vil komme, og da vil dere, som i patriarkenes tider før Moses, oppleve at foreningen av de elskende skjer slik Jeg har gjort det i

dag med Mine barn: på en åndelig måte. Slik vil også dere gjøre det i de fremtidige tider: i nærvær av foreldrene til dem som skal forenes, venner og slektninger, i største åndelighet, broderskap og glede. (357, 25-27)

Kapittel 34 – Viljesfrihet og samvittighet

Betydningen av samvittigheten og viljesfriheten

1. Hør, disipler: Mennesket besitter som åndelige gaver viljesfrihet og samvittighet; alle kommer til verden begavet med dyder og kan gjøre bruk av dem. I deres sjel er samvittighetens lys; men samtidig med kroppens utvikling utvikler seg lidenskapene, de onde tilbøyelighetene, og disse står i strid med dydene.

2. Gud lar dette skje, for uten kamp er det ingen fortjeneste, og dette er derfor nødvendig for dere for å stige opp på den åndelige veien. Hva ville Guds barns fortjeneste bestå i, hvis de ikke kjempet? Hva ville dere gjøre hvis dere levde fylt av lykke, slik dere lengter etter i verden? Kan dere, omgitt av bekvemmeligheter og rikdom, forvente åndelig fremgang? Dere ville stå stille; for der det ikke er kamp, er det ingen fortjeneste.

3. Men misforstå ikke; for når Jeg snakker om kamp, mener Jeg den kampen dere utfolder for å overvinne deres svakheter og lidenskaper. Disse kampene er de eneste Jeg tillater menneskene, slik at de kan beherske sin egoisme og sine materielle bestrebelser, for at sjelen, opplyst av Ånden, skal innta sin rette plass.

4. Denne indre kampen godkjenner Jeg, men ikke den som menneskene fører i ønsket om selvforherligelse, forblindet av ambisjon og ondskap. (9, 42-44)

5. Sjelen kjemper for å oppnå sin oppstigning og fremgang, mens «kjødet» stadig gir etter for verdens fristelser. Men sjel og kropp kunne harmonere med hverandre, hvis begge bare gjorde bruk av det som rettmessig tilkommer dem, og det er dette min lære viser dere.

6. Hvordan kan dere praktisere min lov til enhver tid? Ved å lytte til samvittighetens stemme, som er dommeren over deres handlinger. Jeg pålegger dere ikke noe dere ikke kan oppfylle. Jeg vil overbevise dere om at veien til lykke ikke er en fantasi, men at den eksisterer, og jeg åpenbarer her for dere hvordan man går den.

7. Dere har friheten til å velge veien, men det er min plikt som far å vise dere den sanne, den korteste – den som alltid er opplyst av lyset fra det guddommelige fyrtårnet, som er min kjærlighet til dere. For dere er disipler som tørster etter stadig nye ord som bekrefter deres kunnskap og gir liv til deres tro. (148, 53-55)

8. Jeg har lagt samvittigheten i deres vesen, for at den skal være rettesnoren på alle deres veier, da samvittigheten er i stand til å skille det gode fra det onde og det rette fra det urette. Med dette lyset vil dere ikke kunne bli villedet eller kalt uvitende. Hvordan kunne spiritualisten bedra sin neste eller forsøke å bedra seg selv, når han kjenner sannheten? (10, 32)

9. Mennesket på jorden er en fyrste, som min kjærlighet og min rettferdighet har gitt denne tittelen, og oppdraget han fikk fra begynnelsen av, var å herske over jorden.

10. Over den guddommelige gaven av hans frie vilje satte Jeg et strålende fyrtårn som skulle belyse hans livsvei: samvittigheten.

11. Frihet til å handle og samvittighetens lys til å skille det gode fra det onde er to av de største gaver som min faderlige kjærlighet har gitt deres ånd. De finnes i mennesket allerede før det blir født og også etter at det er død. Samvittigheten leder ham og skiller seg ikke fra ham i fortvilelse, ikke ved tap av forstand, ikke i døds kampen, fordi den er dypt forenet med ånden. (92, 32-34)

12. Sjelen gleder seg over viljesfriheten, ved hjelp av hvilken den skal oppnå fortjenester for å nå frelsen.

13. Hvem leder, veileder eller rådgir sjelen på dens frie utviklingsvei, for å skille det tillatte fra det forbudte og dermed ikke gå seg vill? Samvittigheten

14. Samvittigheten er den guddommelige gnisten, et høyere lys og en kraft som hjelper mennesket til ikke å synde. Hvilken fortjeneste ville det være for mennesket hvis samvittigheten hadde materiell makt til å tvinge det til å forbli i det gode?

15. Jeg vil at dere skal vite at fortjenesten består i å lytte til den stemmen, å overbevise seg om at den aldri lyver eller tar feil i det den råder, og i trofast å følge dens anvisninger.

16. Som dere sikkert forstår, krever det trening og selvrefleksjon for å kunne høre denne stemmen tydelig. Hvem av dere praktiserer denne lydigheten for tiden? Svar dere selv.

17. Samvittigheten har alltid gjort seg gjeldende i mennesket, men mennesket har ikke nådd den nødvendige utviklingen for å la hele sitt liv ledes av dette lyset. Det trenger lover, undervisning, forskrifter, religioner og råd.

18. Når menneskene kommer så langt at de kan komme i kontakt med sin ånd, og i stedet for å søke det åndelige i det ytre, søker det i sitt indre, vil de kunne høre den milde, overbevisende, vise og rettferdige stemmen som alltid har levd i dem uten at de lyttet til den, og de vil forstå at Guds nærvær er i ånden, at han er den sanne mellommann gjennom hvilken mennesket skal komme i kontakt med sin Far og Skaper. (287, 26-30)

19. Dere har alle mitt lys i dere, hver sjel besitter denne nåden; men mens dette lyset hos noen ble stadig sterkere, vokste, trengte utad for å gi seg til kjenne, forblir det hos andre bare i en hemmelig, skjult, ubevisst tilstand. Men sannelig,

Jeg sier dere: Uansett hvor åndelig tilbakestående et menneske måtte være, vil det alltid kunne skille mellom det gode og det onde, og derfor er dere alle ansvarlige overfor Meg for deres gjerninger.

20. Jeg må si dere at deres ansvar vokser i takt med at deres innsikt øker, for da vil dere bli stadig mer følsomme for samvittighetens veiledning. (310, 69-70)

21. Jeg vil at dere skal vite at dere blant alle skapninger i denne verden er det foretrukne vesenet som er utstyrt med ånd og samvittighet. Jeg har gitt dere viljesfrihet, slik at dere av egen vilje kan slå inn på den rette veien som fører til Meg. Det er ingen blomsterdekorert vei Jeg tilbyr dere, men veien til bønn, bot og kamp, og på denne veien skal samvittigheten deres lede dere. (58, 42)

22. Hva ville bli av ånden hvis den ble fratatt sin frie vilje? Først og fremst ville den ikke være en ånd, og derfor ville den ikke være et skapning som er verdig den Høyeste. Den ville være noe som de maskinene dere fremstiller, noe uten eget liv, uten intelligens, uten vilje, uten streben. (20, 37)

23. Jeg ga mennesket viljesfrihet. Men hvis det i sin forblinding skulle gå så langt som å bebreide Meg for dette, vil Jeg si til det at Jeg også ga det viljestyrke og forstand. Samtidig åpenbarte Jeg ham Min lov, som er veien for ikke å snuble eller gå seg vill, og tente i ham samvittighetens lys, som er det indre fyrtårnet som lyser opp sjelens vei og fører den til evig liv.

24. Hvorfor finnes synden, hvorfor råder det onde, og hvorfor bryter det ut kriger? Fordi mennesket ikke lytter til samvittighetens stemme og misbruker sin frie vilje. (46, 63-64)

25. Verden hører Meg ikke, for stemmen til disse kroppene, gjennom hvilke Jeg åpenbarer Meg, har bare en begrenset rekkevidde. Derfor er det Åndens stemme, som er Min visdom, som taler til menneskene og overrasker mange som ellers, i sin egoismes grep, er døve for denne stemmens rop, og som bare bryr seg om smiger og jordisk anseelse og beruser seg av sin sosiale stilling og sin makt. (164, 18)

Misbruket av viljesfriheten

26. I dag møter Jeg en menneskehet som er åndelig svekket som følge av det misbruket den har drevet med gaven av viljesfrihet. Jeg utformet en vei av rettferdighet, kjærlighet, barmhjertighet og det gode. Mennesket har skapt en annen av tilsynelatende lys, som har ført det til undergang.

27. Ved min gjenkomst viser mitt ord dere nettopp den veien dere ikke ville gå, og det ville være urettferdig og urimelig av den som sa at denne læren forvirrer eller gjør likegyldig. (126, 5-6)

28. Se på menneskene, hvordan de ødelegger og hater hverandre, river makten fra hverandre, uten å skygge unna for forbrytelse, svik eller forræderi. Der er det mennesker som i millionvis dør som ofre for sine medmennesker, og andre som går til grunne under lastens innvirkning. Er det da lys i dem? Taler da ånden som

lever i dem? Det som er der, er mørke og smerte, resultatet av misbruk av fri viljes gave og av å ikke lytte til den indre stemmen, og fordi menneskene ikke rettet sin oppmerksomhet mot lyset fra den guddommelige gnisten som dere alle bærer i deres vesen, som er den guddommelige lysstrålen dere kaller samvittighet. (79, 31)

29. Viljesfriheten er det høyeste uttrykk, den fullendte gave av frihet som er gitt mennesket på livets vei, slik at dets utholdenhet i det gode, som det har oppnådd gjennom samvittighetens råd og gjennom kampen i beståelsen av prøvelsene, skal la det nå Faderens favn. Men den frie viljen er blitt erstattet av utsekeelse, samvittigheten blir ignorert; man lytter bare til verdens krav, og åndeligheten er blitt erstattet av materialisme.

30. I lys av så stor forvirring og så mange avvik vil min lære virke absurd for menneskene i denne tiden. Men Jeg sier dere at det er den rette undervisningen for å få menneskene til å frigjøre seg fra den sløvheten de har havnet i. (157, 15-16)

31. Mitt ord er veien, det er den guddommelige loven som fører dere til fullkommenhet, det er lyset som løfter sjelen, som imidlertid ble formørket da «kjødet» med sin uforsonlighet satte seg gjennom og ikke lyttet til sin ånds indre kall.

32. Ve da den sjelen som under «kjøttets» drivkraft har gitt etter og latt seg beherske av innflytelsen fra verden som omgir den, og dermed byttet sin ledende stilling mot den til et forsvarsløst vesen som blir drevet rundt av menneskelige lidenskaper og svakheter, akkurat som tørre blader når de virvles rundt uten retning av vinden.

33. Mennesket som elsker friheten mest, frykter å underkaste seg den guddommelige vilje, av frykt for at ånden til slutt skal underkaste ham og frata ham mange menneskelige tilfredsstillelser som han vet skader ham; og slik forlater han veien som fører ham til det sanne liv. (97, 36)

34. Tiden da menneskene har brukt viljesfriheten til å bruke den til fornøyelser, lavmålte lidenskaper, fiendskap og hevn, går nå mot sin slutt. Min rettferdighet sperrer syndens stier og åpner i stedet veien til forsoning og fornyelse, slik at menneskene kan finne fredens vei, som de forgjeves har søkt med andre midler. (91, 80)

35. Jeg ga dere fri vilje og har respektert den velsignede friheten jeg har gitt mine barn. Men Jeg la også Åndens guddommelige lys i deres vesen, slik at dere, ledet av det, skulle styre deres evner i riktig retning. Men Jeg sier dere: I kampen mellom sjelen og kroppen har sjelen lidd et nederlag, et smertefullt fall som gradvis har fjernet den stadig mer fra sannhetens kilde, som Jeg er.

36. Hennes nederlag er ikke endelig, det er midlertidig; for hun vil reise seg fra dypet av sin avgrunn når hun ikke lenger kan tåle sin sult, sin tørst, sin nakenhet og sitt mørke. Smerten vil være hennes redning, og når hun da hører sin ånds

stemme, vil hun reise seg sterk og strålende, inderlig og inspirert, og på ny bruke sine evner. Men ikke lenger med den friheten til å bruke dem til det gode eller det onde, men ved å vie dem utelukkende til oppfyllelsen av de guddommelige lovene, som er den beste gudstjenesten dere kan bringe min Ånd. (257, 65 66)

Den nødvendige etterlevelsen av samvittighetens impulser

37. Hvor langt fra virkeligheten befinner seg for tiden millioner av vesener som bare lever for sin materielle tilværelse! Hvordan kunne de åpne øynene for virkeligheten? Bare ved å lytte til samvittighetens stemme – den stemmen som krever samling, ettertanke og bønn for å bli hørt. (169, 16)

38. Hver gang dere ønsker å vite om veien dere følger, er den oppadgående utviklingen, skal dere spørre samvittigheten, og hvis det er fred i den og i deres hjerte er nestekjærlighet og god vilje overfor deres medmennesker hjemme, vil dere være sikre på at deres lys fortsatt skinner og deres ord trøster og helbreder.

39. Men hvis dere skulle oppdage at grådighet, ond vilje, materialisme og kjødelige lyster har slått rot i deres hjerter, kan dere være sikre på at deres lys er blitt til mørke, til bedrag. Vil dere – når Faderen kaller dere hjem – fremvise en uren høst i stedet for gylden hvete? (73, 45)

40. Læringer: Hvis dere ikke ønsker å begå feil eller gjøre feil, så prøv deres handlinger i lyset av deres samvittighet, og hvis det er noe som skygger for den, så undersøk dere grundig, og dere vil oppdage skamflekken, slik at dere kan rette den opp.

41. Det finnes et speil i dere, der dere kan betrakte dere selv og se om dere er rene eller ikke.

42. Den åndelige skal kjennes på sine gjerninger, som for å være rene må være diktert av samvittigheten. Den som handler slik, vil føle at han med rette kaller seg min disippel.

43. Hvem kunne bedra Meg? Ingen. Jeg dømmer dere ikke etter det dere gjør, men etter den hensikten dere har når dere gjør det. Jeg er i deres samvittighet og hinsides den. Hvordan kan dere tro at Jeg ikke kan kjenne deres gjerninger og motivene bak dem? (180, 11-13)

Kampen mellom fri vilje og samvittighet

44. Da de første menneskene bebodde jorden, la Skaperen sin kjærlighet i dem og ga dem en sjel, tente sitt lys i deres ånd, samtidig som de ble gitt fri vilje.

45. Men mens noen anstrengte seg for å forbli standhaftige i det gode ved å bekjempe alle fristelser med den hensikt å forbli rene, verdige Herren og i samklang med sin samvittighet, smidde de andre, ledet kun av sansenes stemme og styrt av sine lidenskaper, en kjede av synder, ledd for ledd, fra synd til synd og fra en forseelse til den neste, og sådde villfarelse og fristelse blant sine medmennesker.

46. Men ved siden av disse forvirrede sjelene har også mine profeter kommet som englebudbringere for min guddommelighet for å vekke menneskeheten, advare den mot farene og kunngjøre mitt komme. (250, 38-39)

47. «Kjødet» var for sta og gjenstridig til å følge anvisningene fra det indre lyset som kalles samvittigheten, og det var mye lettere for det å følge impulsene som forledet det til å gi frie tøyler til sine instinkter og lidenskaper.

48. Lenge har menneskeheten vandret livets vei på denne jorden i en hard kamp mellom samvittigheten, som aldri har tiet, og «kjødet», som ønsker å gjøre materialismen til sin kult og sin lov, uten at verken materien eller ånden har seiret til dags dato, da kampen fortsetter.

49. Dere spør meg hvem som vil seire? Og jeg sier dere at det ikke vil vare lenge før samvittighetens absolutte seier, som gjennom sjelen i «kjødet» vil bli virkeliggjort.

50. Aner dere ikke at etter så mye kamp og så lang kamp må kroppen, som er menneskelig og forgjengelig, bøye seg for ånden, som er mitt evige lys?

51. Forstå at mennesket etter en så lang strid til slutt vil oppnå den følsomhet og ettergivenhet som det aldri før har hatt overfor den stemmen og det åndelige livet som vibrerer og lever i dets vesen.

52. Dere beveger dere alle mot dette punktet uten å merke det. Men når dere en dag på jorden ser det godes og rettferdighetens seier, vil dere forstå grunnen til kampen, slagene og prøvelsene. (317, 21-26)

53. Se hvordan mennesket står foran og over alt som omgir det; at det er det eneste vesenet som er utstyrt med fri vilje og samvittighet. Fra denne frie viljen har alle menneskers villfarelser, fall og synder sitt utspring. Men det er forgjengelige feiltrinn foran Skaperens rettferdighet og evighet. For etterpå vil samvittigheten seire over kroppens svakheter og sjelens forførelser. Dermed vil lysets seier komme, som er kunnskap om mørket, som betyr uvitenhet. Det vil være det godes seier, som er kjærlighet, rettferdighet og harmoni, over det onde, som er egoisme, utskielse og urettferdighet. (295, 49)

54. For Meg er ingenting umulig, Min vilje er gått i oppfyllelse og vil alltid gjøre det, selv om det av og til ser ut som om det er menneskets vilje som hersker, og ikke Min.

55. Menneskets vei til fri vilje, dets herredømme på jorden, dets hovmods seire, den tvang det til tider pålegger gjennom bruk av vold, er så flyktige i forhold til evigheten at de riktignok på en viss måte kan endre de guddommelige planene; men i morgen eller i løpet av deres gjennomføring vil min Ånds vilje i stadig større grad åpenbare seg over alle vesener, ved å la det gode bestå og fjerne det urene. (280, 9-10)

56. Tiden vil komme da denne verdens grenser blir opphevet av kjærligheten, og da verdenene kommer nærmere hverandre gjennom åndeliggjøringen.

57. Inntil da vil kampen mellom samvittigheten og den frie viljen fortsette, som mennesket vil bruke og utnytte for å gjøre sitt liv til det som behager ham.

58. Kampen mellom disse to kreftene vil nå sitt høydepunkt, og seieren vil vippe over til åndens side, som i en absolutt kjærlighetshengivelse til sin Far vil si til Ham: «Herre, jeg gir avkall på min viljesfrihet, fullfør i meg alene Din vilje.»

59. Jeg vil velsigne den som kommer slik foran Meg og omgi ham med Mitt lys; men Jeg vil la ham vite at Jeg aldri igjen vil ta fra ham den velsignede friheten han er blitt skjenket. For den som gjør sin Fars vilje, den som er trofast og lydig, er verdig sin Herres tillit. (213, 61-64)

Skjerpelse av samvittigheten gjennom det nye Gudsordet

60. Min lære, full av lys og kjærlighet, styrker ånden, slik at den kan utøve sin makt over «kjødet» og gjøre det så følsomt at samvittighetens innskytelser blir stadig lettere å oppfatte for det.

61. Åndelighet er det mål mennesket skal strebe etter, da det derved vil være i stand til å bli helt og fullt ett med sin samvittighet og til slutt skille det gode fra det onde.

62. For på grunn av menneskenes manglende åndelige opphøyelse kunne den dyptgående og vise, urokkelige og rettferdige indre stemmen ikke oppfattes og tolkes i tilstrekkelig grad, og derfor har mennesket ikke oppnådd en ubegrenset erkjennelse som virkelig tillater det å skille det gode fra det onde.

63. Men ikke bare dette, men han skal finne den nødvendige kraften i seg selv til å følge hver god impuls og adlyde hver lysende innskytelse, og samtidig avvise hver fristelse, hver uredelig eller ond tanke eller følelsesimpuls. (329, 56-57)

64. Hvor lett vil det ikke være for menneskene å forstå hverandre, når de blir stille i seg selv og hører stemmen til sin høyere fornuft, stemmen til den dommeren som de ikke vil høre, fordi de vet at han befaler dem det stikk motsatte av det de akkurat gjør.

65. Jeg kan dessuten si dere at hvis dere ikke var villige til å lytte til samvittighetens veiledning, har dere heller ikke vært lydige og villige til å praktisere min lære. Dere anerkjenner den i teorien, men anvender den ikke i praksis. Dere tilskriver den hennes guddommelige essens – sier at Kristus var meget stor, og at hans lære er fullkommen. Men ingen vil være stor som Mesteren, ingen vil komme til ham ved virkelig å ta ham til forbilde. Men dere skal vite at jeg ikke bare kom for at dere skulle vite at jeg er stor, men også for at dere alle skulle bli det. (287, 35-36)

66. Jeg vil samle alle mennesker og alle folk rundt mitt nye budskap, vil kalle på dem som hyrden på sine sauer og vil gi dem freden i en fjøs, hvor de finner tilflukt for uvær og stormer.

67. Dere vil ennå få oppleve hvor mange som, selv om de tilsynelatende ikke har det minste spor av tro eller åndelighet, i det reneste av sin sjel har bevart de

udødelige prinsippene for det åndelige livet – dere vil ennå erkjenne hvor mange av dem som for dere gir inntrykk av å være uten noen form for gudsdyrkelse, som i det innerste av sitt vesen bærer et uforgjengelig alter i seg.

68. Foran dette indre alteret vil menneskene måtte knele åndelig for å gråte over sine feiltrinn, sine onde gjerninger og sine fornærmelser, i oppriktig anger over sin ulydighet. Der, foran samvittighetens alter, vil menneskets hovmod bryte sammen, slik at menneskene ikke lenger anser seg for overlegne på grunn av sin rase. Da vil oppofrelser, oppreisning og til slutt fred komme som den naturlige frukten av kjærlighet og ydmykhet, tro og god vilje. (321, 9-11)

Kapittel 35 – Tankenes, følelsenes og viljens kraft

Sending og mottak av tanker og deres virkninger

1. Det finnes krefter som – usynlige for det menneskelige øye og umerkelige for menneskets vitenskap – stadig utøver innflytelse på livet deres.
2. Det finnes gode og onde krefter; de ene gir dere helse, og de andre forårsaker sykdom hos dere; det finnes lysende og mørke krefter.
3. Hvor kommer disse kreftene fra? Fra ånden, disippel, fra forstanden og fra følelsene.
4. Hver inkarnert eller ikke-inkarnert sjel sender ut svingninger når den tenker; hver følelse utøver en innflytelse. Dere kan være sikre på at verden er full av disse svingningene.
5. Nå kan dere lett forstå at der man tenker og lever i det gode, må det finnes helbredende krefter og påvirkninger, og at der man lever utenfor de lover og regler som kjennetegner det gode, rettferdigheten og kjærligheten, må det finnes skadelige krefter.
6. Begge fyller rommet og kjemper mot hverandre; de påvirker menneskenes følelsesliv, og hvis disse er i stand til å skille mellom dem, tar de imot de gode innskytelsene og avviser de dårlige påvirkningene. Men hvis de er svake og ikke er øvede i å utføre det gode, kan de ikke motstå disse svingningene og er i fare for å bli slaver av det onde og bukke under for dets herredømme. (40, 58-63)
7. Alt åndelig i universet er en kilde til lys, synlig eller usynlig for dere, og dette lyset er kraft, er makt, er inspirasjon. Også fra ideer, ord og gjerninger strømmer det ut lys, i samsvar med den renhet og høyhet de besitter. Jo høyere ideen eller verket står, desto mer delikat og fin er dets svingning og den inspirasjonen som strømmer ut fra det, selv om det er vanskeligere for materialismens slaver å oppfatte det. Likevel – den virkningen som de høye tankene og verkene utøver åndelig, er stor. (16, 16)

8. Når en idé eller en tanke av lys springer ut av deres sinn, når den sin bestemmelse for å utføre sin velgjørende oppgave. Hvis det i stedet for tanker om godhet strømmer urene utstrålinger ut fra deres sinn, vil de bare forårsake skade, uansett hvor dere sender dem. Jeg sier dere: også tankene er gjerninger, og som sådan blir de nedskrevet i boken som finnes i deres sjel.

9. Enten deres gjerninger er gode eller onde – dere vil mange ganger få tilbake det dere ønsket for deres medmennesker. Det ville være bedre for dere å gjøre noe ondt mot dere selv enn å ønske det for en av deres nærmeste.

10. Derfor sa Jeg til dere i den «andre tid»: «Det man sår, høster man»; for det er nødvendig at dere erkjenner erfaringene deres i dette livet og husker at høsten deres gir dere det samme frøet som dere har sådd, men i mangedoblet form.

11. O menneskehet, du har verken villet tenke på, føle eller leve etter din Mesters læresetninger! (24, 15-18)

12. Det er grunnen til at Jeg har sagt dere at dere ikke har erkjent tankens kraft. I dag sier Jeg dere at tanken er stemme og hørsel, at den er våpen og skjold. Den skaper like mye som den ødelegger. Tanken forkorter avstanden mellom dem som er langt fra hverandre og finner dem hvis spor den hadde mistet.

13. Kjenn deres våpen før kampen begynner. Den som forstår å forberede seg, vil bli sterk og uovervinnelig. Det vil ikke være nødvendig at dere svinger drapsvåpen. Deres sverd skal være den rene og oppriktige tanken, og deres skjold skal være troen og nestekjærligheten. Selv i stillheten skal deres stemme lyde som et budskap om fred. (76, 34)

14. Våk og pass på at dere ikke besudler deres forstand med urene tanker. Den er skapende, og hvis dere gir husly til en dårlig forestilling, virker den nedadtrekkende på lavere nivåer, og deres sjel blir omsluttet av mørket. (146, 60)

15. De forente tankene til en stor gruppe mennesker vil være i stand til å overvinne de onde påvirkningene og styrte avgudene fra deres sokler. (160, 60)

16. I dag kan Jeg forsikre dere om at kommunikasjon gjennom tanker i fremtiden vil oppnå en stor utvikling, og gjennom dette kommunikasjonsmiddelet vil mange barrierer forsvinne som i dag fortsatt skiller folk og verdener. Når dere lærer å forene dere tankemessig med deres Far, når dere oppnår en dialog fra ånd til ånd – hva kan da fremdeles gi dere vanskeligheter med å komme i kontakt med deres synlige eller usynlige, tilstedeværende eller fraværende, nære eller fjerne søsken? (165, 15)

17. Deres tanker når meg alltid, uansett hvor ufullkomne de måtte være, og jeg hører deres bønner, selv om de mangler den troen som dere alltid bør legge i dem. Årsaken til dette er at min Ånd oppfatter svingningene og følelsene til alle vesener.

18. Men menneskene som holder avstand til hverandre på grunn av sin egoisme, langt borte fra det åndelige livet som følge av materialismen de i dag har latt seg vikle inn i, er ikke forberedt på å kunne kommunisere med hverandre gjennom sine tanker.

19. Likevel sier Jeg dere at det er nødvendig at dere begynner å trene deres ånd. For å oppnå dette, «snakk» til sjelene, selv om dere ikke får noe tydelig svar fra dem.

20. I morgen, når alle har lært å gi, vil de få stadig flere tegn på en åndelig forståelse, slik menneskene aldri kunne ha drømt om. (238, 51)

Kraften i følelser, ønsker eller frykt

21. I hvert øyeblikk utstråler dere mentale eller åndelige svingninger, men i de fleste tilfeller utstråler dere egoisme, hat, vold, forfengelighet og lavmålte lidenskaper. Dere blir såret og føler det når noen sårer dere, men dere elsker ikke, og derfor føler dere det ikke når noen elsker dere, og med deres sykelige tanker fyller dere omgivelsene dere lever i stadig mer med smerte og fyller deres tilværelse med ubehag. Men jeg sier dere: Fyll alt med fred, med harmoni, med kjærlighet, da vil dere bli lykkelige. (16, 33)

22. Tenk aldri dårlig om dem som ikke liker dere, og vær ikke bitter på dem som ikke forstår dere, for dere overfører selv den innerste følelsen dere har overfor deres nærmeste til dem i tankene. (105, 37)

23. Ser dere de menneskene som ønsker å være mektige gjennom vold? Svært snart vil dere se at de blir overbevist om sin villfarelse.

24. Jeg vil bevise for dem at man bare gjennom godhet, som er en utstråling av kjærlighet, kan være virkelig stor og mektig. (211, 22-23)

25. Dere mangler troen til å løfte blikket og smile håpefullt og se fremtiden i møte uten frykt, uten mistro, for i fremtiden er Jeg.

26. Hvor ofte er dere syke, bare fordi dere tenker dette; for på hvert skritt tror dere at ulykken forfølger dere og at smerten lurar. Da tiltrekker dere gjennom tankene mørke krefter, som overskygger deres materielle liv og deres åndelige oppstigningsvei.

27. Men Jeg er her hos dere for på ny å tenne troen på livet, på sannheten, på det evige, på den fullkomne freden, og også for å lære dere å tiltrekke dere lyset. (205, 28-29)

Mangelen på selvbeherskelse

28. Mennesket har gjort seg dobbelt skyldig: ikke bare fordi det ikke gjør noen anstrengelser for at bindet som hindrer det i å kjenne de høyeste læresetningene, skal falle, men også fordi det ikke har frigjort seg fra materiens lenker, som – i motsetning til de sjelslige gledene – har forført det til de kroppslige nytelsene. Det er grunnen til at han har gjort seg selv til slave under

lidenskapenes herredømme og tillater at hans sjel ligner en lam som ikke gjør noe for å bli frisk.

29. På alle områder ser jeg at flertallet av menneskene er uten fotfeste, overalt møter jeg bare det svake mennesket. Og hva skyldes dette? Det skyldes at dere ikke har mot og tilstrekkelig viljestyrke til å komme dere ut av skitten dere sitter fast i, til å overvinne den tregghet som smir de lenker som binder dere til materien, og dette er opprinnelsen til alle laster, alle feil.

30. Men mennesket vil ikke gjøre bruk av den kraften det er utstyrt med, nemlig viljen – viljen som skal være den ubegrensede lovgiveren, som skal bli den øverste lederen og, støttet av fornuften, kjempe – makt mot makt, herredømme mot herredømme: på den ene siden lidenskapene og begjærene, på den andre siden fornuften og viljen, inntil disse sistnevnte vinner slaget og dere kan si at dere er frigjort.

31. Da vil dere kunne være de store profetene, de store opplyste, «overmenneskene». Da vil dere kunne leve sammen med de ville dyrene og leke med reptilene. For sannelig, Jeg sier dere, det er de feilene som tynger dere, som får dere til å frykte disse små brødrene av dere, og dette er også grunnen til at de angriper dere.

32. Men hvis dere tar dere tid til å observere menneskene, vil dere oppdage at det finnes mennesker som er villere enn tigre og som har mer gift enn kobraen. (203, 3-6)

IX Læresetninger om guddommelig visdom

Kapittel 36 – Tro, sannhet og erkjennelse

Den altseirende troen

1. For å overvinne svakhet, elendighet, nød og lidenskaper og for å fjerne tvilen, er troen og de gode gjerningene uunnværlige, for disse dyder mestrer det umulige; i møte med dem forsvinner det vanskelige og uoppnåelige som skygger.

2. Jeg sa til menneskene som trodde på Meg i den «andre tiden»: «Din tro har hjulpet deg.» Jeg forklarte det slik fordi troen er en helbredende kraft, en kraft som forvandler, og dens lys gjør mørket til intet. (20, 63-64)

3. De som ennå er fjernt fra åndeliggjøringen, ønsker å se Meg i Jesu skikkelse for å si til Meg: «Herre, jeg tror på Deg, for jeg har sett Deg.» Til dem sier Jeg: «Salige er de som har trodd uten å se, for de har bevist at de takket være sin åndeliggjøring har følt Meg i sitt hjerte.» (27, 75)

4. Jeg vil at dere skal vite hva tro er, slik at dere forstår at den som besitter den, er eier av en uforlignelig skatt.

5. Den som lever opplyst av dette indre lyset, vil aldri føle seg utstøtt, forlatt, svak eller forlatt – uansett hvor fattig verden måtte anse ham. Hans tro på Faderen, på livet, på sin bestemmelse og også på seg selv vil aldri la ham gå under i livets kamp, og han vil dessuten alltid være i stand til å utføre store og forunderlige gjerninger. (136, 4-5)

6. Troen er som et fyrtårn som lyser opp deres livsvei, inntil dere ankommer evighetens trygge havn.

7. Troen må ikke være den til de lunkne og fryktsomme sjelene, som i dag tar et skritt fremover og i morgen et tilbake, som ikke vil kjempe med sin egen smerte og som bare på grunn av Faderens barmhjertighet tror på Åndens seier.

8. Tro er det som sjelen føler, som i bevisstheten om at Gud er i henne, elsker sin Herre og gleder seg over å føle Ham i seg og å elske sine medmennesker. Så stor er hennes tro på Faderens rettferdighet at hun ikke forventer at hennes nærmeste skal elske henne, at hun tilgir fornærmelser og feil, men tror på at hun i morgen vil bli fylt av lys, fordi hun gjennom sine fortjenester har oppnådd sin renselse.

9. Den som har tro, har fred, besitter kjærlighet og har godhet i seg.

10. Han er rik i ånden og selv i det materielle; men i sann rikdom, ikke i den dere tenker på. (263, 12-16)

11. Jeg skal nå gi dere beviset på at ekte tro finnes: Når hjertet ikke mister motet i prøvelsens time; når fred gjennomsyrrer sjelen i de mest kritiske øyeblikkene.

12. Den som har tro, er i harmoni med Meg, for Jeg er livet, helsen og frelsen. Den som i sannhet søker denne havnen og dette fyrtårnet, går ikke til grunne.

13. Den som besitter denne dyden, utfører mirakler som går utover all menneskelig vitenskap og vitner om Ånden og det høyere livet. (237, 69-71)

Å erkjenne Guds sannhet

14. Når hjertet rommer god tro og forstanden er fri for fordommer og uklare forestillinger, vet man å sette større pris på livet, og sannheten erkjennes med større klarhet. Når man derimot rommer tvil eller forfengeligheit i hjertet og villfarelser i forstanden, fremstår alt uklart, og selv lyset fremstår som mørke.

15. Søk sannheten, den er livet, men søk den med kjærlighet, med ydmykhet, med utholdenhet og med tro. (88, 5-6)

16. Be, spør deres Far i deres bønn, da vil dere i deres meditasjon motta en gnist av mitt uendelige lys. Forvent ikke å motta hele sannheten i et eneste øyeblikk. Det finnes sjeler som lenge har vært på jakt etter sannheten, som søker og prøver å trenge inn i alle mysterier, og likevel ikke har nådd det etterlengtede målet.

17. Kristus, den salvede, viste dere veien med ordene: «Elsk hverandre.» Kan dere forestille dere rekkevidden av dette opphøyde budet? Hele menneskenes liv ville bli forvandlet hvis dere levde etter denne læren. Bare kjærligheten vil kunne åpenbare sannhetene i de guddommelige mysteriene for dere, fordi den er opprinnelsen til deres liv og alt det skapte.

18. Søk ivrig etter sannheten, søk livets mening, elsk og bli sterke i det gode, og dere vil oppleve hvordan alt som var galt, urettferdig eller ufullkomment, skritt for skritt vil falle av deres vesen. Vær dag for dag mer mottakelige for det guddommelige nådens lys, da vil dere kunne spørre deres Herre direkte om alt dere ønsker å vite og om det deres sjel trenger for å nå den høyeste sannhet. (136, 40-42)

19. Jeg er «Ordet» som oppsøker menneskene, fordi de ikke kunne komme til Meg. Det er Min sannhet som Jeg åpenbarer for dem, da sannheten er det rike som dere alle skal gå inn i etter Min vilje.

20. Hvordan vil dere oppdage sannheten hvis Jeg ikke først forteller dere at det krever mange oppofrelser?

21. For å finne sannheten er det til tider nødvendig å gi avkall på det man eier, ja, til og med å gi avkall på seg selv.

22. Den selvtillfredse, materialisten, den likegyldige kan ikke erkjenne sannheten så lenge han ikke river ned murene han lever innenfor. Det er nødvendig at han overvinner sine lidenskaper og svakheter for å se mitt lys ansikt til ansikt. (258, 44-47)

23. Velsignet være den som søker sannheten, for han er en som tørster etter kjærlighet, lys og godhet. Søk, så skal dere finne, søk sannheten, og den vil møte dere. Fortsett å tenke, fortsett å spørre den guddommelige visdommens bok, og den vil svare dere, for Faderen har aldri vært taus eller likegyldig overfor den som spør ham inderlig.

24. Hvor mange av dem som søker sannheten i bøker, hos de lærde og i de forskjellige vitenskapene, vil til slutt oppdage den i seg selv, da Jeg har lagt et frø av den evige sannhet i det innerste av hvert menneske. (262, 36-37)

25. Jeg kan ikke bedra dere! Jeg handler aldri i falskhet, jeg skjuler meg ikke i mørket. Min sannhet er alltid naken. Men hvis menneskene ikke har vært i stand til å se min ånds nakenhet, er det bare fordi de ikke har ønsket det. Jeg skjuler ikke min sannhet for dere bak noen slags kappe. Min nakenhet er guddommelig og ren, min nakenhet er hellig, og jeg vil vise den til alle vesener i universet. Som et symbol på den kom jeg naken til verden som menneske, og naken forlot jeg dere igjen.

26. Jeg vil at sannheten alltid skal råde blant mine, for jeg er og vil alltid være i deres sannhet. Jeg vil at kjærligheten skal være blant dere, og min kjærlighet vil alltid være i deres kjærlighet.

27. Det finnes bare én sannhet, én eneste sann kjærlighet; og når denne sannheten og denne kjærligheten er i dere, vil deres kjærlighet og deres sannhet være min, og min sannhet og min kjærlighet vil være deres. (327, 33-34)

28. Mitt lys er i hver ånd. Dere er nå i den tiden da min Ånd vil strømme ut over menneskene. Derfor sier Jeg dere at dere alle snart vil føle min nærvær – de lærde så vel som de uvitende, de store så vel som de små, de mektige så vel som de fattige.

29. Både de ene og de andre vil skjelve i møte med sannheten om den levende og sanne Gud. (263, 33-34)

Erkjennelsen av det åndelige og guddommelige

30. Det er umulig at et av mine barn glemmer meg, da det i sin sjel bærer ånden i seg, som er lyset fra min ånd, gjennom hvilket det før eller senere må kjenne meg igjen.

31. For noen er det lett å trenge inn i meningen med Mitt ord og finne lyset der; men for andre er Mitt ord en gåte.

32. Jeg sier dere at ikke alle i denne tiden kan forstå det åndelige i mitt budskap. De som ikke er i stand til det, må vente på nye tider, slik at deres ånd kan åpne sine øyne for lyset i mine åpenbaringer. (36, 4-6)

33. Når Jeg sier dere at Min visdom skal bli deres – tror dere da at ett eneste jordeliv kan være nok til å erfare alt det Jeg har å åpenbare for dere? Når Jeg sier dere at dere ikke kan oppnå den menneskelige vitenskapen uten å tilbakelegge den lange utviklingsveien, kan dere enda mindre tilegne dere kunnskap om det åndelige uten en fullstendig utvikling av deres sjel.

34. Jeg stiller ikke åndeliggjøringen i motsetning til vitenskapen, for denne feilen var menneskenes, aldri min. Tvert imot lærer Jeg dere å forene det åndelige med det materielle, det menneskelige med det guddommelige, det forgjengelige med det evige. Likevel forklarer jeg dere at for å vandre på livets stier, må man først kjenne veien som Ånden viser dere, hvis åndelige lov springer ut fra den guddommelige Ånd. (79, 38-39)

35. Dere har sunket så dypt og fjernet dere så langt fra det åndelige at dere anser alt som overnaturlig, det som – fordi det tilhører Ånden – er helt naturlig. Slik kaller dere det guddommelige for overnaturlig, og på samme måte ser dere alt som tilhører deres ånd, og det er en villfarelse.

36. Årsaken til dette er at dere bare ser og oppfatter det som ligger innenfor deres sansers rekkevidde eller innenfor deres menneskelige intelligens' forståelsesramme, og dere har ansett det som ligger utenfor sansene og forstanden som overnaturlig. (273, 1)

37. Både mennesket som søker kunnskapens lys i naturen, og det som søker min visdom i de åndelige åpenbaringene, må selv gå den veien hvor det vil finne alle de sannhetene som det ikke kan oppdage på andre stier. Nettopp derfor har Jeg

sendt deres sjel ut for å leve det ene livet etter det andre her på jorden, slik at den på grunnlag av sin utvikling og sine erfaringer kan oppdage alt som finnes i den selv og i det som omgir den.

38. Hvis dere vil, så prøv mine ord grundig, men studer og observer deretter livet fra deres synspunkt, slik at dere kan fastslå sannheten som ligger i alt det jeg har sagt dere.

39. Det vil være anledninger hvor det vil virke for dere som om det er en motsetning mellom det jeg sier til dere i dag og det som ble åpenbart for dere i tidligere tider, men denne motsetningen finnes ikke. Det er menneskene som er fanget i villfarelse. Men nå vil alle komme til lyset. (105, 54-56)

Forutsetninger for åndelig erkjennelse

40. Ydmykhet er sjelens lys, og i motsetning til dette er mangelen på ydmykhet mørke i den. Forfengeligheit er uvitenhetens frukt. Den som er stor gjennom kunnskap og aktet på grunn av dyd, besitter sann beskjedenhet og åndelig ydmykhet. (101, 61)

41. La alle dårlige tanker vike fra dere og ta på dere edle tanker. Lykken ligger ikke i det man eier materielt, men i det man erkjenner åndelig. Å erkjenne er å eie og handle deretter.

42. Den som besitter virkelig kunnskap, er ydmyk av sinn. Han er ikke stolt av den jordiske visdommen, som bare streber etter å kjenne alt (jordisk) og benekter alt den ikke har forstått. Den som bærer lyset av inspirert innsikt i seg, er i stand til å motta åpenbaringer til rett tid, på samme måte som han også forstår å forvente dem. Mange har kalt seg lærde, men solen, som dag for dag stråler i fullt lys, har vært et mysterium for dem.

43. Mange har trodd at de vet alt, men sannelig, Jeg sier dere: Maurene som umerkelig krysser deres vei, rommer også et ubegripelig mysterium for dem.

44. Menneskene vil kunne utforske mange av naturens underverk, men så lenge de ikke gjør det på den guddommelige kjærlighetens vei, vil de ikke nå den sanne visdom som ligger i sjelens udødelige liv. (139, 67-70)

Den nødvendige bevissthetsutvidelsen hos mennesket

45. Jeg ga mennesket frihet til å tenke helt fra begynnelsen av. Men han har alltid vært slave – noen ganger av fanatisme og i andre tilfeller som slave av de falske verdensanskuelsene til faraoen og keiseren. Det er grunnen til at han i denne tiden er blendet av den friheten som ånden nå oppnår, og av lyset som åpenbarer seg for hans øyne. For hans forstand er ennå ikke vant til denne friheten.

46. Mennesket hadde svekket sin forståelsesevne for det åndelige, og derfor falt det i fanatisme, gikk på kronglete stier og var som en skygge av andres vilje.

47. Han hadde mistet sin frihet, var ikke herre over seg selv eller sine tanker.

48. Men nå er lysets tidsalder kommet, tiden da dere må bryte lenkene og spre vingene for å løfte dere fritt ut i det uendelige i lengselen etter sannhet. (239, 4-7)

49. Dette århundret, som dere lever i, viser to sider: den ene er utviklingen av forstanden, og den andre er den åndelige stillstanden.

50. Faktisk stråler det guddommelige lyset ned på forstandens evner, og derfor springer min store inspirasjon ut av dem, hvis frukter forbløffer menneskeheten; for forstanden lengter nå etter frihet og utvidelse av kunnskapen. Mennesket fordyper seg i studiet av naturen, det forsker, oppdager, gleder seg, undrer seg, men er aldri ubeslutsomt.

51. Men når tanken om å avklare forholdet til det åndelige, til sannheten som ligger hinsides den materien han kjenner, stiger opp i ham, er han fryktsom, han er redd for å trenge inn i det ukjente, inn i det han anser som forbudt, inn i det som (etter hans mening) bare tilkommer høye vesener som er verdige til å utforske Guds mysterier.

52. Der har han vist seg svak og tåpelig, ute av stand til ved viljestyrke å overvinne de fordommer som holder ham nede. Der har det vist seg at han er slave av forvrengte tolkninger.

53. Utviklingen av den menneskelige intelligensen vil aldri være fullstendig så lenge den ikke også utvikler seg på det sjelslige plan. Innse hvor stor tilbakeståenheten til deres sjel er, fordi dere bare har viet dere til erkjennelsen av det jordiske livet.

54. Mennesket er slave av andres vilje, offer for forbannelser, fordømmelser og trusler. Men hva har man oppnådd med det? At det gir opp alle sine ønsker om å forstå og oppnå den høyeste kunnskapen som mennesket skal besitte; at det hindrer seg selv i å kunne oppklare det som det absurd nok alltid har ansett som et mysterium: det åndelige livet.

55. Tror dere at sjelenes liv for mennesket på jorden for alltid vil være et mysterium? Hvis dere tenker slik, befinner dere dere i en stor villfarelse. Sannelig, Jeg sier dere: så lenge dere ikke kjenner deres opprinnelse og ikke vet noe om det som angår Ånden, vil dere, tross all fremgang i deres vitenskaper, likevel bare være skapninger som bor i en fattig verden blant planter og dyr. Dere vil fortsette å bekjempe hverandre i deres kriger, og smerten vil fortsatt herske over deres liv.

56. Hvis dere ikke oppdager hva dere bærer i deres vesen, og heller ikke oppdager den åndelige broren i deres neste, som bor i hver og en – kan dere da virkelig elske hverandre? Nei, menneskebarn, selv om dere sier at dere kjenner Meg og følger Meg. Hvis dere oppfatter Min lære overfladisk, vil deres tro, deres erkjennelse og deres kjærlighet være falsk. (271, 39-45)

57. I Meg vil menneskene finne motet til å frigjøre seg fra uvitenhetens åk.

58. Hvordan kan dere forvente at det skal bli fred på jorden og at krigene skal opphøre, at menneskene skal fornyes og synden bli mindre, når de ikke har åndelig kunnskap, som er forutsetningen, opprinnelsen og grunnlaget for livet?

59. Sannelig, Jeg sier dere: Så lenge man ikke forstår eller følger Min sannhet, vil deres tilværelse på jorden være som et byggverk reist på kvikksand. (273, 24-26)

60. Jeg sier til mennesket at det er en ukjent for seg selv, fordi det ikke har trengt inn i sitt indre, fordi det ikke kjenner til sin hemmelighet, fordi det ikke kjenner sitt egentlige vesen. Men i denne tiden vil Jeg lære ham innholdet i boken som så lenge har vært lukket for ham, der alle hemmelighetene er bevart, som Jeg allerede i den «andre tiden» lovet å opplyse dere om med lyset fra Min Ånd.

61. Nå vil dere virkelig lære dere selv å kjenne og trenge inn i deres ånds indre. Da vil dere kunne si at dere begynner å vite hvem dere er.

62. Mennesket vil lære å kjenne sin opprinnelse, sin bestemmelse, sin oppgave, sine evner og hele det uendelige og evige livet som lever og vever seg rundt ham. Han vil ikke lenger kunne skade sin neste, vil ikke lenger kunne sette sine medmenneskers eksistens i fare, og han vil heller ikke våge å vanhellige noe av alt det som omgir ham, fordi han har kommet til erkjennelsen av at alt er hellig.

63. Han vil erkjenne det som hans sjel inneholder og skjuler, og da vil han ha en klar forestilling og en dyp tro på at – siden sjelen er vidunderlig – også det hjemmet må være vidunderlig som hans Far har bestemt for ham i evigheten. (287, 4-6)

Kapittel 37 – Den riktige forståelsen av bibelske tekster

Tolkningen av bibelske ord og løfter

1. Menneskene har viet seg til å utforske Det gamle testamente, og har brutt hodet med å undersøke og tolke profetiene og løftene. De blant dem som har funnet den åndelige betydningen av mine læresetninger, er kommet nærmest sannheten. For de som hardnakket holder fast ved den jordiske, materielle tolkningen og ikke forstår eller ikke vil finne den åndelige betydningen av mine åpenbaringer, vil måtte lide forvirring og skuffelse, slik det jødiske folk led da Messias kom, som de hadde forestilt seg på en annen måte og forventet annerledes enn virkeligheten viste ham. (13, 50)

2. Den falske forestillingen som mennesket i de første tider dannet seg om min rettferdighet, vil endelig forsvinne for å vike for den sanne kunnskapen om den. Den guddommelige rettferdigheten vil til slutt bli forstått som det lyset som springer ut av den fullkomne kjærligheten som finnes i deres Far.

3. Den Gud som menneskene anså for å være hevngjerrig, grusom, nagende og uforsonlig, vil fra dypet av hjertet bli oppfattet som en far som gir tilgivelse for sine barns fornærmelser, som en far som kjærlig overbeviser synderen, som en dommer som, i stedet for å fordømme den som har syndet alvorlig, tilbyr ham en ny mulighet til frelse.

4. Hvor mange ufullkommenheter tilskrev menneskene Meg i sin uvitenhet, fordi de anså Meg for å være i stand til å føle vrede, selv om vrede bare er en menneskelig svakhet! Når profetene talte til dere om «Herrens hellige vrede», sier Jeg dere nå at dere skal tolke dette uttrykket som guddommelig rettferdighet.

5. Menneskene i «den første tid» ville ikke ha forstått en annen uttrykksmåte, og heller ikke ville de utemmet eller de utsvevende ha tatt profetenes formaninger på alvor, hvis disse ikke hadde talt til dem i den formen. Det var nødvendig at inspirasjonen til mine budbringere ble uttrykt i ord som ville gjøre inntrykk på hjernen og hjertet til disse menneskene med bare liten sjelslig utvikling. (104, 11-14)

6. Skriftene fra «den første tid» overleverte historien om Israels folk og bevarte navnene på dets barn, dets suksesser og feil, dets troens gjerninger og svakheter, dets herlighet og fall, slik at denne boken for hver nye generasjon skulle fortelle om utviklingen av dette folket i dets tilbedelse av Gud. Den boken overleverte både navnene på patriarkene, som elsket dyd og rettferdighet, forbildene på troens styrke, så vel som navnene på profetene, de som så inn i fremtiden, gjennom hvis munn Herren alltid talte når Han så sitt folk på randen av en fare. Den overleverte også navnene på de fordervede, forræderne, de ulydige, for hver hendelse, hvert eksempel er en lære og noen ganger et symbol.

7. Da Jeg i Jesus bodde blant menneskene, benyttet Jeg meg bare når det var nødvendig av essensen i disse skriftene, av meningen i disse verkene, for å formidle Min lære; det materielle og det innholdsløse priste Jeg aldri. Husker dere ikke at Jeg nevnte den rettferdige Abel, at Jeg priste Jobs tålmodighet og minnet om Salomos visdom og herlighet? Minte jeg ikke ved mange anledninger om Abraham og talte om profetene, og sa jeg ikke til dere med henvisning til Moses at jeg ikke var kommet for å oppheve loven han hadde mottatt, men for å oppfylle den? (102, 31-32)

8. Dere må studere de guddommelige åpenbaringene som Jeg har gitt dere til alle tider, dere må forstå det billedlige språket som ble brukt til å tale til dere, dere må på denne måten gjøre deres åndelige sanser mottakelige, slik at dere kan skjelne mellom hva som er Guds ord og hva som er menneskers ord, slik at dere kan oppdage meningen i Mine læresetninger.

9. Bare fra et åndelig synspunkt vil dere kunne finne den riktige og sannferdige tolkningen av mitt ord – både det jeg sendte dere gjennom profetene, og det jeg

overlot dere gjennom Jesus, eller dette ordet som jeg gir dere gjennom talspersonene for «Den tredje tid».

10. Når denne menneskeheten en gang har funnet den sanne meningen med loven, læren, profetiene og åpenbaringene, vil den ha oppdaget det vakreste og dypeste når det gjelder dens eksistens.

11. Da vil menneskene lære den virkelige rettferdigheten å kjenne, og deres hjerter vil ane den sanne himmelen; da vil dere også vite hva soning, renselse og oppreisning er. (322, 39-42)

12. Skriftene fra tidligere tider kunne ha åpenbart for dere det jeg i dag gjentar for dere; men mennesket har våget å forfalske mine sannheter for å spre dem i forvrengt form. Og slik har dere nå en sjelsykt, trøtt og ensom menneskehet.

13. Derfor lar jeg min vekkerklang høres gjennom stemmeføreren, fordi jeg ikke vil at dere skal havne i forvirring. (221, 14-15)

14. Hvis skriftene til mine disipler, som overleverte dere mitt ord i den «andre tid», kommer forfalsket i deres hender, vil jeg sørge for at dere erkjenner hvilke som er Jesu sanne ord. Deres ånd vil gjenkjenne som falske de som ikke er i samklang med den guddommelige harmoni av min kjærlighet. (24, 19)

15. Mennesket har aldri vært uten mine åpenbaringer, som er Åndens lys; men det har fryktet å utforske dem. Nå spør jeg dere: Hva kan dere vite om sannheten og det evige, når dere hardnakket unngår det åndelige?

16. Betrakt den materialistiske tolkningen dere har gitt mine åpenbaringer fra den første og andre «tiden», selv om de bare snakker om det guddommelige og det åndelige. Se hvordan dere forveksler den materielle naturen med den åndelige, med hvilken mangel på respekt dere forvandler det dype til det overfladiske og det høye til det lave. Men hvorfor har dere gjort dette? Fordi dere, i ønsket om å gjøre noe i Guds verk, søker etter en fremgangsmåte for å tilpasse min lære til deres jordiske liv, til deres menneskelige bekvemmeligheter, som ligger dere mest på hjertet. (281, 18-19)

17. I denne tiden vil Jeg sørge for at læren som Jeg ga dere i den «andre tid», og som mange ikke har forstått og andre har glemt, blir forstått av alle, og at den dessuten blir fulgt på grunnlag av Mine nye undervisninger. (92, 12)

18. Lyset fra min Hellige Ånd kommer ned over dere; men hvorfor fremstiller dere Meg i skikkelse av en due? Disse bildene og symbolene må ikke lenger tilbes av mine nye disipler.

19. Forstå min lære, folk: I den «andre tiden» manifesterte min Hellige Ånd seg ved Jesu dåp i form av en due, fordi denne fuglen i sin flukt ligner Åndens pust, dens hvithet taler om renhet, og i dens milde og blide blick ligger et glimt av uskyld.

20. Hvordan kunne man gjøre det guddommelige forståelig for disse utdannede menneskene uten å ta hjelp av skikkelser som var kjent for dem i verden?

21. Kristus, som i dette øyeblikk taler til dere, ble fremstilt som et lam, og selv Johannes så Meg slik i sitt profetiske syn. Alt dette skyldes at når dere søker Meg i hvert av Mine verk, vil dere alltid finne et bilde av livets skaper i hele skapelsen. (8, 1-3) 22.

En gang sa Jeg til dere at det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn for en rik gnier å komme inn i himmelriket. I dag sier Jeg dere at disse hjertene må frigjøre seg fra sin egoisme og utøve aktiv nestekjærlighet overfor sine medmennesker, slik at deres sjel kan komme seg gjennom på den smale veien til frelsen. Det er ikke nødvendig å frigjøre seg fra eiendeler og formue, men bare fra egoismen. (62, 65)

23. Jeg gjenoppbygger for tiden tempelet som Jeg refererte til da Jeg sa til Mine disipler, som beundrende betraktet Salomos tempel: «Sannelig, Jeg sier dere, ikke en stein skal bli igjen på en annen, men Jeg skal gjenoppbygge det på tre dager.»

24. Med det mente Jeg at enhver ytre kult, uansett hvor praktfull den måtte synes for menneskene, vil forsvinne fra menneskenes hjerter, og at Jeg i stedet vil reise det sanne, åndelige tempel for Min guddommelighet. Nå er det «den tredje tid», det vil si den tredje dagen, da Jeg vil fullføre gjenoppbyggingen av Mitt tempel. (79, 4)

25. Gud har ingen form, for hvis Han hadde det, ville Han være et begrenset vesen, slik mennesket er, og da ville Han ikke være Gud.

26. Hans «trone» er fullkommenheten, rettferdigheten, kjærligheten, visdommen, skaperkraften, evigheten.

27. «Himmelen» er den høyeste salighet som en sjel oppnår på sin vei mot fullkommenhet, når den i visdom og kjærlighet hever seg så høyt at den når en renhetsgrad som ingen synd og ingen smerte lenger kan nå.

28. Når mine profeter talte om det åndelige livet, gjorde de det noen ganger ved hjelp av menneskelige fremtoninger og gjenstander som er kjent for dere.

29. Profetene så troner som de som tilhører kongene på jorden – bøker, vesener med menneskelig skikkelse, palasser med veggtepper, lysestaker, Lammet og mange andre skikkelser. Men i dag må dere forstå at alt dette bare omsluttet et bilde, et symbol, en guddommelig betydning, en åpenbaring som måtte uttrykkes for dere i en billedlig form, siden dere ikke var i stand til å forstå en annen, høyere.

30. Nå er det på tide at dere tolker meningen i alle mine lignelser og læresetninger, som Jeg har åpenbart for dere ved hjelp av symboler, riktig, slik at betydningen trenger inn i deres ånd og den symbolske formen forsvinner.

31. Når dere kommer til denne erkjennelsen, vil deres tro være sann, da dere da har grunnlagt den på sannhet. (326, 37-42)

32. Hvis alle de kallede skyndte seg til Herrens bord, hvor maten som nærer sjelen blir servert, ville det være fullt; men ikke alle de inviterte er kommet.

33. Det ligger i menneskets natur å ikke verdsette Guds goder, og derfor har dere sett mange av deres medmennesker avvise dere da dere sendte ut kallet til dem.

34. Men jeg sier dere at disse få som setter seg til mitt bord og lytter utholdende til meg for å lære av meg, vil være de som gjør folkemengdene kjent med storheten i mitt ord, med meningen i denne læren, som kaller menneskene til å gjenoppbygge en verden som har nådd sin ende og gi plass til en strålende og høyere verden. (285, 33 35)

Jesu åpenbaring gjennom apostelen Johannes

35. Alt står skrevet i boken med de syv seglene, som befinner seg i Gud og hvis eksistens ble åpenbart for menneskeheten gjennom apostelen og profeten Johannes.

36. Innholdet i denne boken har bare det guddommelige Lammet åpenbart for dere, for verken på jorden eller i himmelen fantes det en rettferdig ånd som kunne forklare dere de dype hemmelighetene om Guds kjærlighet, liv og rettferdighet. Men det guddommelige Lammet, som er Kristus, løste seglene som forseglet livets bok for å åpenbare innholdet for sine barn. (62, 30)

37. At Johannes' profetiske bok av noen er blitt betraktet som et ugjennomtrengelig mysterium og av andre tolket feilaktig, skyldes at menneskeheten ennå ikke har oppnådd den nødvendige åndelighet for å forstå det som er beskrevet der; og Jeg kan også si dere at den ikke engang ble forstått av profeten som den ble innblåst til.

38. Johannes hørte og så, og da han fikk vite at han ble befalt å skrive det ned, adlød han straks; men han forsto at dette budskapet var til menneskene som ville komme lenge etter ham. (27, 80-81)

39. Når vil menneskene rette sin oppmerksomhet mot det min elskede disippel etterlot seg skriftlig? Merkelig er måten hans åpenbaring er nedskrevet på, gåtefull er dens mening, uendelig dyp er dens ord. Hvem kan vel forstå dem?

40. Menneskene som begynner å interessere seg for Johannes' åpenbaring, fordyper seg i den, tolker, observerer og studerer. Noen nærmer seg sannheten litt, andre mener å ha oppdaget åpenbaringens innhold og forkynner det for hele verden; atter andre er forvirret eller for trette til å fortsette å undersøke, og frarøver til slutt det budskapet ethvert guddommelig innhold.

41. Læringer av den «Tredje Tiden», nå sier jeg dere at hvis dere virkelig har et ønske om å gå inn i dette helligdommen og bli kjent med den egentlige meningen med disse åpenbaringene, må dere gjøre dere kjent med bønnen fra ånd til ånd – nettopp den som Johannes utførte i sin eksil.

42. Dere må først forstå at den guddommelige åpenbaringen, selv om den fremstilles gjennom jordiske skikkelser og bilder, i sin helhet handler om menneskets sjel, om dens utvikling, dens kamp, dens fristelser og fall, dens

vanhelligelser og ulydighet. Den handler om min rettferdighet, min visdom, mitt rike, om mine kjærlighetsbevis og min kommunikasjon med menneskene, om deres oppvåkning, deres fornyelse og til slutt om deres åndeliggjøring.

43. Der åpenbarte jeg for dere menneskehetens åndelige livsreise, inndelt i tidsperioder, slik at dere bedre kan forstå sjelens utvikling.

44. Så, disipler, siden åpenbaringen gjelder deres åndelige liv, er det på sin plass at dere studerer og betrakter den fra et åndelig synspunkt; for hvis dere bare vil tolke den ut fra jordiske hendelser, vil dere, som mange andre, havne i forvirring.

45. Det er sant at mange jordiske hendelser har en sammenheng med oppfyllelsen av denne åpenbaringen og vil ha det også i fremtiden. Men dere skal vite at hendelsene og tegnene som er inneholdt i den, også er figurer, bilder og eksempler som skal hjelpe dere å forstå min sannhet og oppfylle deres bestemmelse, å heve dere til Meg på veien til sjelenes renhet, som min disippel Johannes etterlot dere et lysende forbilde på, han som gikk menneskeheten tusenvis av år i forkant i den ånd-til-ånd-dialogen med sin Herre. (309, 47-51)

Kapittel 38 – De tre åpenbaringstidene og de syv segl-epoker

Avhengigheten mellom Guds åpenbaringer og utviklingen

1. I alle de tre tidsperiodene som Jeg har inndelt menneskehetens utvikling i, viste Jeg dere med Mitt lys den samme rette og smale stien for sjelenes oppstigning, den ene veien til kjærlighet, sannhet og rettferdighet.

2. Jeg har ført dere fra undervisning til undervisning, fra åpenbaring til åpenbaring, inntil denne tiden kom, da Jeg sier dere at dere allerede kan forene dere med Meg fra ånd til ånd. Kunne menneskeheten ha forent seg på denne måten i den «første tiden»? — Nei, den var tvunget til å ty til den materielle kulten, til ritualene og seremoniene, til de tradisjonelle høytidene og symbolene, for å kunne føle seg nær det guddommelige og åndelige. Ut fra denne manglende evnen til å nærme seg det åndelige, til å heve seg til det guddommelige, til å erkjenne det dypere og til å oppklare mysteriene, oppstod de forskjellige religionene, hver i samsvar med menneskenes grad av åndelig tilbakeståenhet eller åndelig fremgang, hvorav noen var mer tilhengere av sannheten enn andre, noen var mer åndelige enn andre, men alle strebet mot det samme målet. Det er den veien sjelene har tilbakelagt i løpet av århundrene og tidsaldrene – den veien de forskjellige religionene peker mot. Noen har bare kommet frem med stor langsomhet, andre har stått stille, og atter andre har gått seg vill og har besudlet seg. (12, 92-93)

3. I dag kommer Jeg i Ånden, og sannelig, Jeg sier dere: Noen mener at Jeg var nærmere dere i de første tider enn i dag. De tar feil, for Jeg har nærmet Meg dere mer og mer for hvert besøk.

4. Husk at Jeg i den «første tiden» slo meg ned på et fjell og derfra sendte dere min lov, hugget i stein. I den «andre tiden» forlot Jeg fjelltoppen og steg ned i deres daler ved å bli menneske for å leve blant dere. Og i dagens tid har Jeg, for å være dere enda nærmere, gjort deres hjerte til Min bolig for å åpenbare Meg der og tale til menneskene fra dets indre. (3, 31)

5. Dere forstår nå at Jeg har delt Min guddommelige åpenbaring inn i tre store tidsperioder.

6. Det var i menneskehetens åndelige barndom at Faderen ga den loven og lovet den en Messias som skulle åpne porten til en ny tidsalder for den.

7. Messiasen var Kristus, som kom til menneskene da de befant seg i sin åndelige ungdomstid. Han lærte menneskene en høyere måte å oppfylle loven på, som de tidligere hadde mottatt fra Faderen og ikke forstod å oppfylle. Guds «ord» talte gjennom Jesu lepper, og derfor sier jeg dere at verden gjennom den fullkomne Mesterens kjærlighetslære fortsatt hørte sin Fars stemme og bud.

8. Jesus på sin side tilbød menneskene å sende dem «Sannhetens Ånd», slik at denne skulle gjøre alt det forståelig for dem som de ikke hadde forstått av hans lære.

9. Nå vel, elskede folk – dette enkle, beskjedne ordet som dere nå hører, er stemmen til Sannhetens Ånd, er Guds åndelige lys som strømmer inn i deres vesen, slik at dere kan åpne øynene for den nye tiden. Dette lyset, som gradvis lar dere forstå alle åpenbaringene fra deres Mester, er lyset fra deres Far, Den Hellige Ånd, som overrasker menneskeheten på et høyere sjelslig utviklingsstadium, det vil si mens den nærmer seg voksenalderen, for å forstå Guds åpenbaringer.

10. I alt det dette lyset åpenbarer for dere, vil dere motta Faderens undervisning; for «Ordet» er i Meg, og Den Hellige Ånd er Min egen visdom. (132, 10-15)

11. I tidligere tider talte Jeg ikke slik til dere. I den «Første Tiden» opplyste loven den menneskelige sjelen; i den «Andre Tiden» opplyste Kristus menneskets hjerte gjennom kjærlighetens lys. I dag opplyser Den Hellige Ånds lys deres sjel for å løfte den over alt menneskelig.

12. Fra én og samme Gud har dere mottatt disse tre budskapene, og mellom dem alle har en tidsalder gått – den nødvendige tiden for sjelenes utvikling, slik at de kunne ta imot det nye budskapet eller den nye læren.

13. Nå kan dere forstå hvorfor Jeg har kalt dere «Den Hellige Ånds disipler». (229, 50-52)

14. Hvis Jeg hadde fortalt dere alt i de første åpenbaringene, ville det ikke vært nødvendig at Mesteren, Messias, måtte lære dere nye læresetninger, og heller

ikke at Den Hellige Ånd kom i denne tiden for å vise dere det åndelige livets herligheter.

15. Derfor sier Jeg dere at dere ikke skal klamre dere til det som ble åpenbart for dere i tidligere tider, som om det var det siste ordet i min lære.

16. Jeg kom på nytt til menneskene, og i lang tid har Jeg åpenbart Meg gjennom deres forstand, og fortsatt kan Jeg si dere at Mitt siste ord ennå ikke er talt.

17. Søk alltid i min visdomsbok etter det siste ordet, den nye siden som åpenbarer for dere meningen, innholdet i det som tidligere er gitt, slik at dere i sannhet kan være mine disipler. (149, 44-45)

Guds tre testamenter

18. Moses, Jesus og Elias – dette er veien Herren har staket ut for mennesket for å hjelpe det med å heve seg til riket av fred, lys og fullkommenhet.

19. Føl i deres liv nærværet av Herrens budbringere. Ingen av dem er død; de lever alle for å belyse veien for mennesker som har gått seg vill, og for å hjelpe dem med å reise seg etter sine fall, og for å styrke dem, slik at de med kjærlighet kan vie seg til prøvelsene ved å sone sine synder.

20. Erkjenn det verk som Moses fullførte på jorden gjennom inspirasjon fra Jehova. Undersøk grundig Jesu lære, gjennom hvem det «guddommelige ord» talte, og søk den åndelige betydningen av min nye åpenbaring, hvis tidsalder representeres av Elias. (29, 20–22)

21. Hvis min fødsel som menneske i den «andre tiden» var et mirakel, og min åndelige oppstandelse etter min fysiske død et ytterligere mirakel – sannelig, jeg sier dere – så er min åpenbaring i denne tiden ved hjelp av et menneskelig forstand et åndelig mirakel.

22. Mine profetier vil i denne tiden oppfylles helt til den siste. Jeg etterlater dere mine tre testamenter, som utgjør ett eneste.

23. Den som tidligere har kjent Faderen som kjærlighet, offer og tilgivelse, skal i denne tiden lære Ham å kjenne fullt ut, slik at han elsker og ærer Ham, i stedet for å frykte Hans rettferdighet.

24. Når dere i den «første tiden» holdt fast ved loven, skjedde dette av frykt for at den guddommelige rettferdighet skulle tukte dere; derfor sendte Jeg dere «Mitt Ord», for at dere skulle erkjenne at Gud er kjærlighet.

25. I dag kommer mitt lys til dere, slik at dere ikke skal gå vill og i trofasthet mot min lov kan nå veiens ende. (4, 43-47)

26. Mine nye læresetninger er en bekreftelse på dem jeg ga dere i den «andre tiden», men de er enda mer vidtrekkende. Tenk på dette: Den gang talte jeg til menneskenes hjerter, nå derimot taler jeg til ånden.

27. Jeg fornekker ikke noe av det jeg har sagt til dere tidligere – tvert imot, jeg gir det den rette oppfyllelsen og den riktige tolkningen. På samme måte sa jeg den gang til fariseerne, som trodde at Jesus ville ødelegge loven: «Tro ikke at jeg

er kommet for å oppheve loven eller profetiene – tvert imot, jeg er kommet for å oppfylle dem.» Hvordan kunne Jeg fornekte den loven og profetiene, når de jo er grunnlaget for tempelet som måtte bygges i menneskenes hjerter gjennom tre tidsaldre, og kunngjøringen om min ankomst til verden? (99, 24-25)

28. I dag sier Jeg dere igjen: «Jeg er veien, sannheten og livet», og hvis dere søker meningen med Mitt ord i denne tiden, vil dere finne i det den evige kjærlighetsloven, nettopp den veien som Jeg viste dere på jorden.

29. Den gang trodde mange at Kristus gikk feil vei og forvrengte loven. Derfor bekjempet og forfulgte de Ham. Men sannheten seirer alltid over mørket, som solens lys. Nå vil mitt ord på nytt bli bekjempet, for noen tror de finner motsetninger, uklarheter og feil i dets innhold. Men dets lys vil på nytt skinne inn i denne tidens mørke, og menneskeheten vil erkjenne at veien og loven som jeg har åpenbart for dere, er de samme som på den tiden og alltid vil være det. (56, 69-70)

30. Denne undervisningen er veien til evig liv; enhver som oppdager en oppløftende kraft og fullkommenhet i denne læren, vil forstå å forene den med den jeg lærte dere da jeg var på jorden, fordi dens essens er den samme.

31. Den som ikke forstår å finne sannheten som ligger i mine læresetninger, vil til og med kunne hevde at denne læren ikke fører til det samme målet som Jesu læresetninger; de sjelene som er forblindet av dårlige tolkninger eller forvirret av religiøs fanatisme, vil ikke umiddelbart kunne forstå sannheten i disse åpenbaringene. De må gjennomgå en prøvelsens vei for å bli fri fra den jordiske tankegangen som hindrer dem i å forstå og oppfylle mitt bud, som lærer dere å elske hverandre. (83, 42-43)

32. Mange mennesker vil forgjeves si at denne læren er ny eller at den ikke har noe forhold til de guddommelige åpenbaringene som ble gitt dere i tidligere tider. Jeg forsikrer dere om at alt det jeg har sagt dere i denne tiden ved hjelp av menneskets forstand, har sine røtter og sitt grunnlag i det som allerede ble profetisk forkynt for dere i den første og den andre tiden.

33. Men forvirringen jeg snakker til dere om, vil komme av at de som tolket disse åpenbaringene, påtvang menneskene sine tolkninger, og disse var delvis riktige og delvis feilaktige. Det vil også skje fordi det åndelige lyset i mine læresetninger ble holdt tilbake fra menneskene og noen ganger gitt i forvrengt form. Derfor har mange mennesker i dag, da tiden er kommet da mitt lys frigjør dere fra uvitenhetens mørke, benektet at dette kan være sannhetens lys, da det etter deres mening ikke stemmer overens med det jeg tidligere har lært dere.

34. Jeg forsikrer dere om at ikke et eneste av mine ord går tapt, og at menneskene i denne tiden vil få vite hva jeg faktisk sa til dere i tidligere tider. Når verden da blir kjent med spiritualismen, vil den si: «Ja, alt dette har Jesus allerede sagt!»

35. Faktisk har Jeg allerede sagt alt til dere, selv om Jeg av mange av de åpenbarte sannhetene bare forkynte dere det grunnleggende i dem. Jeg etterlot dem til dere, slik at dere gradvis skulle lære å forstå dem, for på den tiden var menneskeheten ennå ikke i stand til å forstå alt det Jeg nå viser dere i sin fulle utstrekning. (155, 24-27)

Den tredje tiden

36. Dette er den «tredje tiden», der Jeg har lært dere den leksjonen som skal forene menneskeheten åndelig. For det er Min vilje at språkene, rasene og de ulike ideologiene ikke lenger skal være et hinder for deres forening. Den åndelige essensen som Jeg skapte en ånd av, er den samme som alle besitter, og stoffene som blodet som strømmer gjennom menneskenes årer består av, er de samme hos alle. Derfor er alle like og verdige meg, og for alle er Jeg kommet på ny. (95, 9)

37. Forandringene som menneskelivet gjennomgår, vil være så store at det vil virke for dere som om en verden går til ende og en annen blir født.

38. Slik menneskets liv til alle tider har vært inndelt i epoker eller tidsalder, og hver av disse har utmerket seg ved noe – det være seg ved sine oppdagelser, ved de guddommelige åpenbaringene den har mottatt, ved sin utvikling i retning av det skjønne, det mennesket kaller «kunst», eller ved sin vitenskap – så vil den nå begynnende tid, den tidsalder som allerede bryter frem som en ny daggry, være preget av utviklingen av de åndelige gaver – den siden av deres vesen som dere burde ha pleiet for å spare dere for så mange onder, men som dere imidlertid alltid har utsatt til senere.

39. Tror dere ikke at det menneskelige liv kan forandres fullstendig når det utvikler åndelighet, utfolder de åndelige gaver og setter i kraft den lov som i denne verden dikteres av samvittigheten?

40. Snart vil alle folk forstå at Gud har talt til dem i hver tidsalder, at de guddommelige åpenbaringene har vært stigen som Herren har senket ned til menneskene, slik at de kunne stige opp til Ham.

41. Denne nye tiden vil noen kalle lysets tid, andre Den hellige ånds tidsalder og atter andre sannhetens tid. Men Jeg sier dere at det vil være tiden for sjelenes oppadgående utvikling, for åndelig gjenopprettelse, for gjenvinning.

42. Dette er den epoken som Jeg lenge har ønsket skulle leve i menneskets hjerte, og som stadig har blitt bekjempet og ødelagt av ham selv – en tid hvis lys alle ser, og under hvis lys alle Herrens barn forenes: ikke til et religiøst fellesskap av mennesker som tar imot de ene og avviser de andre, som basunerer ut sin egen sannhet og benekter den for andre, som bruker uverdige våpen for å gjennomsette seg, eller som gir mørke i stedet for lys. (135, 53-54, 57-59)

43. Dette er den «tredje tiden», der menneskets sjel må frigjøre seg fra materialismens lenker. Dette vil føre til en kamp mellom verdensanskuelser som vil være voldsommere enn noe menneskehetens historie har sett.

44. Fordærvelsen, egoismen, hovmodet, laster, løgner og alt som har kastet en skygge over livet deres, vil falle som knuste avgudsbilder for føttene til dem som tilba dem, for å gi plass til ydmykhet. (295, 64-65)

De syv epoker i frelseshistorien

45. Den første av disse åndelige utviklingsfasene i verden representeres av Abel, Faderens første tjener, som brakte sitt brennoffer til Gud. Han er symbolet på offeret. Misunnelsen vendte seg mot ham.

46. Den andre fasen representeres av Noah. Han er symbolet på troen. Han bygde arken på grunn av guddommelig inspirasjon og førte menneskene inn i den for å redde dem. Mot ham reiste folkemengden seg med sin tvil, hån og hedenske holdning. Men Noah etterlot seg sitt frø av tro.

47. Den tredje tidsperioden symboliseres av Jakob. Han legemliggjør kraften, han er Israel, den sterke. Han så i åndelig forstand himmelstigen som dere alle skal bestige for å «sette dere ved Skaperens høyre hånd». Herrens engel reiste seg mot ham for å sette hans kraft og utholdenhet på prøve.

48. Den fjerde symboliseres av Moses, han legemliggjør loven. Han viser tavlene hvor den er nedskrevet for mennesker i alle tider. Det var han som med sin uendelige tro befridde folket for å lede det på veien til frelse til det lovede land. Han er symbolet på loven.

49. Den femte tidsperioden representeres av Jesus, «Det guddommelige ord», «Det ubesmittede lam», som har talt til dere i alle tider og fortsatt vil tale til dere. Han er kjærligheten, for hvis skyld han ble menneske for å leve i menneskenes verden. Han led dens smerte, viste menneskeheten veien til offer, kjærlighet og barmhjertighet, på hvilken den skal oppnå frelse fra alle sine synder. Han kom som mester for å lære hvordan man, til tross for å stamme fra enkle kår, lever i kjærlighet, går så langt som til selvoppofrelse og dør kjærlig, tilgivende og velsignende. Han legemliggjør den femte etappen, og hans symbol er kjærligheten.

50. Den sjette tidsperioden representeres av Elias. Han er symbolet på Den Hellige Ånd. Han kommer på sin «ildvogn» og bringer lyset til alle nasjoner og alle verdener som er ukjente for dere, men kjente for Meg, fordi Jeg er Faderen til alle verdener og alle skapninger. Dette er den fasen dere for tiden lever i – Elias' fase. Det er hans lys som opplyser dere. Han er representanten for de læresetningene som var skjult og som blir åpenbart for menneskene i denne tiden.

51. Den syvende tidsperioden blir legemliggjort av Faderen selv. Det er sluttmålet, høydepunktet i utviklingen. I den ligger nådens tid, det syvende segl.

52. Dermed er mysteriet om de syv seglene løst. Det er grunnen til at Jeg sier dere at den nåværende epoken inneholder det sjette seglet. For fem av dem er allerede forbi, det sjette er nå løst, og det syvende forblir fortsatt lukket, dets innhold er ennå ikke kommet, tiden er ennå ikke inne for at denne fasen skal komme til dere. Når den er her, vil nåde, fullkommenhet og fred herske. Men for å nå den – hvor mange tårer må mennesket ennå felle for å rense sin sjel! (161, 54-61)

53. Boken om de syv seglene er historien om deres liv, deres utvikling på jorden, med alle dens kamper, lidelser, stridigheter og til slutt det godes og den e rettfærdighetens, kjærlighetens og åndelighetens seier over materialismens lidenskaper.

54. Tro i sannhet at alt har et åndelig og evig formål, slik at dere kan gi hver leksjon den rette plassen den fortjener.

55. Så lenge lyset fra det sjette segl opplyser dere, vil det være en tid med strid, avkall og renselse; men når denne tiden er forbi, vil dere ha nådd en ny tidsalder, hvor det syvende segl vil bringe dere nye åpenbaringer. Hvor tilfreds og lykkelig vil sjelen til den som er funnet ren og forberedt, ta imot den nye tiden. Så lenge det sjette seglet opplyser dere, vil kropp og sjel renses. (13, 53-55)

56. Boken som ble forseglet i himmelen, har åpnet seg i det sjette kapittelet. Det er boken med de syv seglene, som inneholder visdom og dom, og som på grunn av min kjærlighet til dere ble brutt forseglingen på for å åpenbare dens dype læresetninger for dere.

57. Mennesket har levd på jorden gjennom fem tidsperioder, oppmuntret av Åndens guddommelige pust. Likevel har det ikke forstått livets åndelige mening, formålet med sin eksistens, sin bestemmelse og sin indre kjerne. Alt var et ugjennomtrengelig mysterium for både hans forstand og hans sjel, en forseglet bok hvis innhold han ikke var i stand til å tyde.

58. Han anet vagt det åndelige livet, men uten virkelig å kjenne utviklingsstigen som bringer vesener nærmere Gud. Han kjente ikke sin meget høye misjon på jorden og ikke de dyder og gaver som tilhører hans ånd for å seire i kampene, heve seg over de menneskelige nødene og fullkomme seg sjelsmessig for å bo i det evige lyset.

59. Det var nødvendig at den guddommelige boken ble åpnet, og at menneskene skulle betrakte dens innhold for å kunne redde seg fra uvitenhetens mørke, som er opphavet til alt ondt som finnes i verden. Hvem kunne åpne denne boken? Kanskje teologen, vitenskapsmannen eller filosofen? Nei, ingen, ikke engang de rettfærdige sjelene kunne åpenbare innholdet for dere, fordi det boken bevarte, var Guds visdom.

60. Bare Kristus, «Ordet», han alene, den guddommelige kjærligheten, kunne gjøre det; men selv da var det nødvendig å vente til menneskene var i stand til å motta det guddommelige budskapet uten å bli blendet av glansen fra min

åndelige nærvær. Således måtte menneskeheten gjennomgå fem stadier av prøvelser, undervisning, erfaring og utvikling for å oppnå den nødvendige modenhet som ville tillate den å kjenne til hemmelighetene som Guds visdomsbok bevarte for menneskene.

61. Guds lov, hans guddommelige ord gitt gjennom Kristus og alle budskapene fra profeter, budbringere og sendebud var frøet som opprettholdt menneskehetens tro på et guddommelig løfte, som alltid forkynte lys, frelse og rettferdighet for alle mennesker.

62. Nå er den forventede tiden for den store åpenbaringen kommet, gjennom hvilken dere skal forstå alt det jeg har åpenbart for dere gjennom tidene, og få vite hvem deres Far er, hvem dere selv er og hva som er grunnen til deres eksistens.

63. Nå er tiden kommet da dere, på grunn av den sjelslige utviklingen dere har oppnådd, de prøvelser dere har gjennomgått og den erfaring dere har samlet, kan motta visdomens lys fra min Ånd til deres, som er oppbevart i mine skattkamre i forventning om at dere skal bli klare. Og siden menneskeheten har nådd det nødvendige utviklingsnivået for å motta mitt budskap, har jeg sendt den den første strålen av mitt lys, som er denne her, som fikk de uutdannede og enkle menneskene, som tjener som talerør for min tale, til å tale i henrykkelse.

64. Denne lysstrålen har bare vært av forberedende art, den er som morgengryets lys når det kunngjør den nye dagen. Senere vil mitt lys nå dere i sin fulle styrke, opplyse deres tilværelse og fjerne selv den siste skygge av uvitenhet, synd og elendighet.

65. Denne tiden, hvis morgenrøde dere beundrer i det uendelige, er den sjette epoken som bryter frem i menneskehetens åndelige liv – lysets tidsalder, åpenbaringene, oppfyllelsen av gamle profetier og glemte løfter. Det er det sjette segl som, når det brytes, strømmer sitt innhold av visdom ut i deres sjel, i et budskap fullt av rettferdighet, opplysning og åpenbaring. (269, 10-18)

66. Lærlinger, Jeg vil at dydene i deres hjerter skal være klærne som dekker deres sjels nakenhet. Slik taler Trøsterånden til dere, den som ble lovet i den «andre tid».

67. Faderen visste allerede om smerten og prøvelsene som ville tynge menneskeheten, og om graden av fordervelse som menneskene ville nå. Trøsterens komme betyr for dere løsningen av det sjette segl, det vil si begynnelsen på en ny etappe i menneskehetens utvikling. Fra dette tidspunktet er en guddommelig dom i kraft for alle mennesker; hvert liv, hvert verk, hvert skritt blir strengt dømt. Det er slutten på en tidsalder, ikke slutten på livet.

68. Det er avslutningen på syndens tider, og det er nødvendig at hele innholdet i dette sjette seglet i Guds bok blir utøst over sjelene og river dem ut av deres sløvhet, slik at mennesket kan reise seg og oppleve sin sjels harmoni med hele skapelsen, og forbereder seg på den tiden da Lammet bryter det syvende segl,

som vil bringe de siste restene av lidelsens kalk, men også sannhetens, kjærlighetens og den guddommelige rettferdighetens triumf. (107, 17-19)

69. Jeg vil at menneskeheten skal forberede seg i denne tiden, slik at når det siste seglet brytes, blir menneskene klar over det og skynder seg å høre og forstå innholdet i de nye åpenbaringene. Jeg vil at nasjonene og folkene skal bli sterke for å tåle lidelsene i de dagene.

70. Jeg vil kalle dem salige som vet å overleve prøvelsene i disse tider, og jeg vil gi dem en belønning for deres utholdenhet og tro på min makt ved å la dem være igjen som stamforeldre til en ny menneskehet. (111, 10-11)

71. Når det syvende segl sammen med de seks andre er brutt, vil også den boken forbli lukket som har vært Guds dom over menneskenes gjerninger, fra den første til den siste. Da vil Herren åpne en ny, ubeskrevet bok for å skrive ned de dødes oppstandelse, de undertryktes frigjøring, syndernes fornyelse og det godes seier over det onde. (107, 20)

Kapittel 39 – Det jordiske og det åndelige Israel

Israels historiske oppdrag, dets svikt

1. Sannelig, Jeg sier dere: Hvis menneskene hadde holdt seg til den loven som samvittigheten i deres indre manet dem til, ville det ikke vært nødvendig å sende dere ledere eller profeter; heller ikke ville det vært nødvendig at deres Herre kom ned til dere, og at Jeg til og med i den «første tid» måtte meisle min lov inn i en stein, og at Jeg måtte bli menneske og som menneske dø på et kors i den «andre tid».

2. Når Jeg dannet et folk og overøste det med nådegaver, skjedde dette ikke for at det skulle opphøye seg selv og fornedre andre, men for at det skulle være et eksempel på underkastelse overfor den sanne Gud og et forbilde på broderskap blant menneskene.

3. Jeg utvalgte dette folket for at det skulle være et redskap for min vilje på jorden og en formidler av mine åpenbaringer, for at det skulle invitere alle til å leve etter min lov, og slik at hele menneskeheten til slutt skulle danne ett eneste folk for Herren.

4. Dette folket har lidd mye – selv om det har vært det utvalgte – fordi det trodde at arven bare var til for seg selv, at dets Gud ikke også kunne være Gud for de hedningene, fordi det betraktet de øvrige folkene som fremmede og ikke lot dem ta del i det som Faderen hadde betrodd det. Derfor har Jeg bare holdt det adskilt fra de andre folkeslagene en stund, for at det ikke skulle bli smittet av fordervelsen og materialismen.

5. Men da det i sin egoisme isolerte seg og trodde seg å være stort og sterkt, beviste Jeg for det at dets makt og storhet var illusorisk, og Jeg lot andre nasjoner overfalle det og føre det i trelldom. Konger, faraoer og keisere var dets herrer, selv om Jeg hadde tilbudt dem å være deres Herre.

6. Faderen åpenbarte seg på ny for sitt folk i sin uendelige kjærlighet for å gi det frihet og minne det om dets oppdrag – og i vår tid kommer Jeg for å gi det mine læresetninger om kjærlighet; men bare Mitt blikk kan oppdage Israels barn blant menneskeheten, som Jeg kaller til Meg og samler, for at de skal motta Den Hellige Ånds lys.

7. Jeg har åpenbart meg for deres ånd, for den tiden da jeg talte til dere gjennom naturen og ved hjelp av materielle manifestasjoner som dere kalte mirakler, er for lengst forbi. I dag kan dere allerede føle meg i deres ånd, så vel som i det innerste av deres hjerte.

8. I denne tiden har ikke Palestina vært vitne til min åpenbaring; for det er ikke et bestemt sted jeg søker, men deres ånd. Jeg søker «Israels folk etter ånden», ikke etter blodet – det folk som besitter det åndelige frøet som det gjennom tidene har mottatt gjennom min barmhjertighet. (63, 64, 69)

Splittelsen av det jødiske folk i jordisk og åndelig sinnede

9. Det var nødvendig at Faderen, etter sin bortgang (i Jesus), rev landet ut av hendene på sitt folk, det landet som allerede var blitt betrodd deres forfedre.

10. For de ene ble det revet bort som soning, og for de andre som belønning; for det landet Kanaan, det elskverdige Palestina fra fortiden, ble av Meg kun forberedt som et bilde på det sanne løftets land for Ånden. Da disse eiendommene ble tatt fra folket, ble den materialistisk innstilte jøden igjen som hjemløs på jorden; men den andre delen – de trofaste, som alltid har følt Min nærvær, forble trofaste mot Min vilje, uten smerte over å ha mistet den arven fra fortiden, fordi de visste at en ny nåde fra Faderen var blitt betrodd dem: arven etter Hans Ord, det guddommelige Ord, Hans offer, Hans blod.

11. I dagens tid, hvor mitt folk Israel allerede lever i den «tredje tiden», ser jeg det fortsatt delt i to grupper: den ene materialiserer seg, blitt rik gjennom jordens goder som sin egenmektige oppreisning, som selv får verdens grunnvoller til å skjelve gjennom sin makt, fordi den har stilt sin kraft, sitt talent, de nådegaver som Faderen utøst over dens ånd, i tjeneste for seg selv, for sin ambisjon, for sin storhet.

12. Se hvordan dette folket selv innenfor grensene av sin materialisme har vist tegn på styrke i sine vitenskaper, i sin vilje, i sin intelligens. Det bærer i sitt hjerte nag på grunn av tidligere hungersnød, slaveri og ydmykelser; men i dag reiser det seg sterkt og stolt for å ydmyke andre folk, for å skremme dem med sin makt, for å herske over dem. I dag er det selv det mætte og ser med tilfredshet på de

millioner av sultne og på de store folkemassene av slaver – slaver av deres gull, deres makt, deres vitenskap og deres streben etter anerkjennelse.

13. Men Jeg ser også den andre delen av Mitt folk, de standhaftige og trofaste – de som alltid har kunnet føle Min nærvær, de som alltid har erkjent Min ankomst blant menneskene, de som har trodd på Mine åpenbaringer og som tross alt har vært lydige Mot Meg og oppfylt Mine oppdrag.

14. Den andre delen er ikke bare dere som i denne tiden har vært vitner til min åpenbaring gjennom menneskets forstand; for en del av det åndelige folket Israel er spredt over hele jordkloden, og der hver enkelt befinner seg, mottar han min omsorgsfulle kjærlighet, føler han min nærvær, nærer han seg av mitt brød og venter på Meg, uten å vite hvorfra Jeg ville komme, eller på hvilken måte, men han venter på Meg.

15. Men de som vet godt hvordan Jeg er kommet, hvordan Jeg har åpenbart Meg – de som er forberedt på de kommende tider, er dere, som utgjør en del av de 144 000 utvalgte av Meg fra de tolv stammene av dette folket – hundre og førtifire tusen som foran det tallrike folket Israel skal være som 144 000 hærførere som i den åndelige kampen i den «tredje tid» fører det inn i den store striden.

16. Tror dere at mitt folk alltid vil være splittet? Sannelig, Jeg sier dere: Nei! For dere er undervisningen, lyset og prøvelsene kommet, for dem er min rettferdighet og likevel hevn kommet. Jeg fører dem nå med store skritt mot deres ånds oppvåkning, og selv om de med sikkerhet i første øyeblikk vil fornekte mitt tredje komme til verden, slik de fornekte det andre, sier Jeg dere: Tiden for deres omvendelse er ikke langt unna. De lever i sine gamle tradisjoner, men Jeg gjennomskuer det jødiske folks ånd og hjerte og lar dere vite at det holder fast ved sine tradisjoner mer av bekvemmelighet og frykt for åndelige åpenbaringer enn av egen overbevisning. Det skyr de manifestasjonene fra det hinsidige; men det jeg vil foreslå dem, er: å gi avkall på alt unødvendig, å utøve barmhjertighet, kjærlighet og ydmykhet.

17. Dere vil måtte møte dem, og dere vil begge gripe til våpen: de ene til ordet, tanken, bønnen og bevisene; de andre til sin begavelse, sin makt, sin tradisjon. Men Jeg vil være til stede i denne striden og vil sørge for at Min rettferdighet faktisk seirer, vil sørge for at åndeligheten triumferer, at ånden hever seg over kjødet, bøyer det og ydmyker det, og da vil forsoningen mellom Israels stammer komme, foreningen av Herrens folk.

18. Når dette folket først er forberedt – sannelig, sier jeg dere, da vil det oppfylle sitt oppdrag inntil det har fullført den store misjon som Gud fra tidens begynnelse har pålagt sitt utvalgte folk, som består i å være den førstefødte og forvalter av Herrens åpenbaringer, slik at det som den eldste av søsknene kan lede de øvrige, dele sin nåde med dem og føre alle til Faderens høyre hånd. (332, 17-21)

Det åndelige folket Israel

19. Når Jeg taler om Mitt «Israels folk», om «Herrens folk», mener Jeg de som har brakt en åndelig misjon med seg til jorden; de som gjorde Min lov kjent, som forkynte Meg, som var Meg trofaste; de som forkynte den levende Guds eksistens, som videreførte kjærlighetens frø og som i Sønnen var i stand til å gjenkjenne Faderens nærvær og ord. Det er disse som utgjør Guds folk, dette er Israel, det sterke, det trofaste, det kloke Israel. Dette er min hær av soldater som er trofaste mot loven, mot sannheten.

20. De som forfulgte mine profeter, som rev hjertet av mine budbringere — de som vendte ryggen til den sanne Gud for å bøye seg for avguder — de som fornekte Meg, spottet Meg og krevde Mitt blod og Mitt liv, tilhørte ikke det utvalgte folk, selv om de på grunn av sin rase kalte seg israelitter; de tilhørte ikke profetenes folk, skaren av de opplyste, de trofaste soldatene. For «Israel» er et åndelig navn som ble brukt urettmessig for å herske over en rase.

21. Dere skal også vite at enhver som har et ønske om å tilhøre mitt folk, kan oppnå det med sin kjærlighet, sin barmhjertighet, sin iver og sin lovlydighet.

22. Mitt folk eier ingen bestemte land eller byer i verden, mitt folk er ingen rase, men det er representert i alle raser, blant alle mennesker. Denne menneskemengden her, som hører mitt ord og mottar de nye åpenbaringene, er bare en del av mitt folk. En annen del er spredt over jorden, og en annen, den største delen, lever i den åndelige verden.

23. Dette er mitt folk, som kjenner Meg og elsker Meg, som adlyder Meg og følger Meg. (159, 55-59)

24. I dag sier Jeg dere: Hvor er mitt folk? Hvor er det som er klokt i prøvelsene, modig i kampene og standhaftig i vanskelighetene? Det er spredt over hele verden. Men Jeg vil med Min stemme få det til å bryte opp og forene det åndelig, slik at det kan gå foran alle folk. Men Jeg sier dere at det i dag vil bestå av mennesker av alle raser, som vil forstå hva den pakt består i som Jeg forventer av alle mennesker.

25. Dette folket skal være modig og kamplystent, men det skal ikke ha brødre-morderiske våpen eller krigsvogner, og det skal heller ikke synge ødeleggelsessanger. Dets banner skal være freden, dets sverd sannheten og dets skjold kjærligheten.

26. Ingen vil kunne finne ut hvor dette folket er: det er overalt. Dets fiender vil forsøke å utrydde det, men de vil ikke klare det, for de vil ikke finne det fysisk samlet noe sted, ettersom dets enhet, orden og harmoni vil være åndelig. (157, 48-50)

27. I denne tiden virker det sanne Israels ånd overalt. Det er sjelene som følger Min nærvær, som venter på Min komme, som stoler på Min rettferdighet.

28. Når disse ordene når andre steder, vil mange spotte dem; men Jeg sier dere, det ville være bedre for dem å ikke gjøre dem til gjenstand for sin spott, for den time vil komme da de våkner fra sin dype søvn og innser at også de er barn av Guds folk.

29. Disse menneskemengdene her, som hører meg i dag, kan falle for en villfarelse hvis de ikke studerer mitt ord, og hvis de ikke frigjør seg fra sin jordiske, materielle tankegang. Det kan gå dem som det gikk det israelske folket i de første tider, som hørte Herrens stemme, mottok loven og hadde profeter, og derfor til slutt trodde at de var det eneste folket som var elsket av Gud — en alvorlig villfarelse, som de store prøvelser, ydmykelsen, forvisningen og fangenskapet skulle befri dem fra.

30. Dere må vite at min kjærlighet ikke kan skille dere etter rase eller trosoverbevisning, og at når jeg snakker om «mitt folk», skjer dette bare fordi jeg allerede fra de tidligste tider har forberedt sjeler som jeg sender til jorden, for at de med sitt lys skal belyse menneskehetens vei.

31. De har vært de evige vandrere som har levd i forskjellige nasjoner og gått gjennom mange prøvelser. I denne tiden har de konstatert at menneskelige lover er urettferdige, at menneskelige følelsesuttrykk ikke er sanne, og at det hersker uro i menneskenes sjeler. (103, 10-14)

32. Guds folk vil igjen vise seg blant menneskeheten — ikke et folk personifisert i en rase, men et stort antall, en legion av Mine disipler, hvor ikke blod, rase eller språk er avgjørende, men ånden.

33. Dette folket vil ikke begrense seg til å undervise i min lære gjennom skrifter. For at ordene skal ha liv, må man leve dem. Dette folket vil ikke bare være formidlere av skrifter og bøker, men også av eksempler og handlinger.

34. I dag frigjør Jeg dere fra alt unødvendig, fra det urene og det feilaktige, for å innføre dere i et enkelt og rent liv, som deres sjel kan heve seg over, og som den vitner om gjennom sine gjerninger.

35. Når tiden er kommet, vil Jeg presentere Mitt folk for menneskeheten, og verken vil Mesteren skamme seg over sine disipler, eller vil disiplene fornekte sin Mester. Dette tidspunktet vil sammenfalle med krigen mellom verdensanskuelsene, hvorfra spiritualismen vil bryte frem som et pust av fred, som en lysstråle. (292, 28-31)

36. Mitt folk vokser, det formerer seg, ikke bare på jorden, men også i den åndelige verden. Blant disse åndelige skarer er de som var knyttet til dere gjennom blodsband, enten de var foreldre, søsken eller barn.

37. Undre dere ikke når Jeg sier dere at Mitt folk er så tallrikt at jorden ikke ville ha plass til det, og at det vil bli enda større. Når Jeg en gang har forent det og ikke lenger mangler et eneste av Mine barn, vil det få uendeligheten som hjem, den sfæren av lys og nåde som ikke har noen ende.

38. Her på jorden forbereder Jeg dere bare, Jeg gir dere de nødvendige instruksjonene gjennom min lære, slik at dere vet hvordan dere nærmer dere det livet. Denne menneskeheten er bare en del av Guds folk. Det er nødvendig at alle kjenner til disse opplysningene, slik at de kan innrette sitt liv etter idealet om fullkommenhet.

39. Dette guddommelige budskapet, som er mitt ord talt gjennom leppene til den menneskelige taleren, skal etter min vilje nå alle mennesker. Mitt ord er klokken som kaller på verden; dets essens vil sette folkeslagene i bevegelse og vekke dem til å tenke over åndeliggjøringen, over sjelens bestemmelse etter dette livet. (100, 35-37)

De 144 000 utvalgte og merkede

40. For å spre mitt verk i denne «tredje tiden» har jeg blant de store skarer utvalgt 144 000 sjeler og merket dem med et kyss av guddommelig lys – ikke et Judas-kyss, og heller ikke med et segl av en pakt som setter deres sjel i fare. Mitt merke er det tegn som Den Hellige Ånd setter på sine utvalgte, slik at de kan fullføre en stor misjon i denne «tredje tiden».

41. Den som bærer dette tegnet, er ikke fri for farer – tvert imot, han blir mer fristet og mer prøvet enn de andre. Husk hver og en av de tolv som Jeg utvalgte i den «andre tid», og dere vil bekrefte det Jeg nettopp sier til dere. Blant dem var det øyeblikk av tvil, svakhet, forvirring, og det var til og med en som forrådte Meg ved å utlevere Meg til Mine bødler med et kyss.

42. Hvordan skulle de utvalgte i denne tiden ikke måtte våke og be for ikke å gi etter for fristelsen! Men sannelig, Jeg sier dere, likevel vil det være forrædere blant de hundre og førtifire tusen.

43. Tegnene innebærer en oppgave, et oppdrag og et ansvar overfor Gud. Det er ingen garanti mot fristelser eller sykdommer; for hvis det var slik – hvilke fortjenester ville da mine utvalgte ha? Hvilken innsats ville deres ånd gjøre for å forbli tro mot mitt ord?

44. Jeg taler slik til dere fordi det er mange hjerter blant dette folket her som ønsker å tilhøre det utvalgte antallet. Men Jeg har sett at mer enn ønsket om å tjene menneskeheten ved hjelp av de gaver Jeg skjenker med tegnet, er det ønsket om å føle seg trygg som er avgjørende, eller det er forfengeligheit som får dem til å be Meg om at Jeg skal kalle dem. Disse mine barnelever vil Jeg sette på prøve, og de vil da selv overbevise seg om at Mitt ord ikke er ubegrunnet.

45. Kjennetegnet er det usynlige tegnet, gjennom hvilket den som bærer det med kjærlighet, respekt, iver og ydmykhet, kan utføre sin oppgave. Da vil han kunne konstatere at tegnet er en guddommelig nåde som lar ham stå over smerten, som opplyser ham i de store prøvelsene, som åpenbarer dype erkjennelser for ham og åpner en vei for ham, hvor han enn vil, på hvilken sjelen kan gå videre.

46. Tegnet er som et ledd i en kjede som forbinder den som besitter det med den åndelige verden; det er middelet som gjør at den åndelige verdens tanke og ord kommer til uttrykk i deres verden, og derfor sier Jeg dere at en som er merket, er en budbringer fra Meg, at han er Min sendebud og Mitt redskap.

47. Stor er oppgaven og ansvaret til den merkede overfor mitt verk. Men han er ikke alene på sin vei; ved hans side er alltid skytsengelen som beskytter ham, leder ham, inspirerer ham og oppmuntrer ham.

48. Hvor sterk har den vært som med kjærlighet har forstått å klamre seg til sitt kors, og hvor hard og bitter har veien vært for den utvalgte som ikke var villig til å bære det guddommelige tegnet på den utvalgte i den «tredje tiden».

49. Jeg sier til alle som hører meg, at de skal lære å våke og be, å bære sitt kors med kjærlighet og å handle rettferdig og lydig, slik at dette livet, som for deres sjel betyr dens lyseste reinkarnasjon, ikke blir ufruktbart og den senere må gråte over den tapte tiden og de ubrukte evnene.

50. Tenk alle over denne undervisningen, enten dere er merket eller ikke, for dere har alle en bestemmelse å oppfylle i mitt verk. (306, 3-4, 7-12)

51. «Israels stammer etter Ånden» er svært tallrike. Fra hver av dem vil Jeg utvelge tolv tusen og merke dem på pannen. Men «Israels folk» begrenser seg ikke til 144 000. Det utvalgte folk er uendelig stort.

52. Mesteren lærte dere i den «andre tid» at mange tilhører de kallede og få tilhører de utvalgte; men hele «Israels folk» blir kalt, og Jeg vil merke 144 000 blant dem. I alle vil Jeg legge fred, åndelighet og begynnelsen på samtalen fra ånd til ånd. (312, 7-8)

53. Jeg er den universelle Fader, min kjærlighet kommer ned til alle hjerter. Jeg er kommet til alle folk på jorden. Men når Jeg har utvalgt denne meksikanske nasjonen til at Mitt ord og Mine åpenbaringer skal strømme over den i fullt mål, så skjedde dette fordi Jeg fant den ydmyk, fordi Jeg oppdaget dyder hos dens innbyggere og lot sjelene til «Israels folk» inkarnere i dem.

54. Men ikke alle tilhører denne nasjonaliteten, ikke alle er inkarnert. Over hele verden er sjelene som tilhører de utvalgte, fortsatt spredt. De er blitt merket, Jeg har åpnet deres øyne, gjort deres hjerter mottakelige, og fra ånd til ånd snakker de med Meg. (341, 25)

55. Blant menneskeheten lever en del av de 144 000 som er merket av Meg. Disse Mine tjenere er spredt over hele verden og oppfyller sin oppgave med å be for fred og arbeide for broderskap mellom menneskene. De kjenner ikke hverandre, men de oppfyller sin bestemmelse om å belyse veien for sine medmennesker – noen intuitivt, andre opplyst gjennom denne åpenbaringen.

56. Disse som er merket av Min kjærlighet, er for en del enkle mennesker; men det finnes også slike som er ansette i verden. Man kan bare kjenne dem igjen på åndeligheten i livet deres, på deres gjerninger, på deres måte å tenke på og forstå de guddommelige åpenbaringene. De er ikke avgudsdyrkende, fromme

eller lettsindige. Det ser ut som om de ikke utøver noen religion, og likevel finnes det en indre gudstjeneste mellom deres ånd og deres Herres.

57. De som er preget av Den Hellige Ånds lys, er som redningsbåter; de er voktere, rådgivere og bastioner. Jeg har gitt dem lys i sjelen, fred, kraft, helbredende balsam, nøkler som i det skjulte åpner de mest motvillige dører, «våpen» for å overvinne hindringer som er uoverkommelige for andre. Det er ikke nødvendig at de kan vise til verdslige titler for at man skal anerkjenne deres evner. De kjenner ikke til vitenskapene, og er likevel «leger»; de kjenner ikke lovene, og er likevel rådgivere; de er fattige på jordiske goder, og kan likevel gjøre mye godt på sin livsvei.

58. Blant disse menneskemengdene her, som er kommet for å motta mitt ord, er det mange som bare er kommet for å få bekreftet sitt oppdrag. For det var ikke på jorden de fikk åndsgavene eller oppdraget tildelt. Sannelig, Jeg sier dere: Det lyset som hver sjel besitter, er det hun har tilegnet seg på sin lange utviklingsvei. (111, 18-21)

59. Menneskeheten vil bli troende, mitt verk vil spre seg over hele jordkloden. Jeg vil begynne med de 144 000 utvalgte, som i en tid med stridigheter om tro og verdenssyn vil kjempe lydig, med kjærlighet og hengivenhet. Midt i denne kampen vil de være som et ledd i en kjede som ikke tilbyr verden en lenke av trelldom, men et åndelig forbund preget av frihet og broderskap. Disse soldatene vil ikke være alene, min åndelige verden vil følge og beskytte dem. De vil utføre mirakler på sin vei og dermed vitne om min sannhet. (137, 9)

Kapittel 40 – Kreftene til det gode og det onde

Opprinnelsen til det gode og det onde

1. Da Faderen skapte dere, plasserte han dere på det første trinnet på himmelstigen, slik at dere skulle få muligheten til å virkelig kjenne og forstå deres Skaper mens dere går denne veien. Men hvor få begynte den oppadgående utviklingsveien da de forlot det første trinnet! De fleste forente seg i sin ulydighet og motstand, misbrakte frihetens gave og hørte ikke på samvittighetens stemme; de lot seg herske av materien og skapte dermed gjennom sine utstrålinger en makt – den onde – og gravde en avgrunn, inn i hvilken de gjennom sin innflytelse måtte rive sine søsken med seg, som begynte en blodig kamp mellom sine svakheter og fordervelser og sitt ønske om opphøyelse og renhet. (35, 38)

2. Arvesynden stammer ikke fra foreningen mellom mann og kvinne. Jeg, Skaperen, påbød denne foreningen da Jeg sa til dem begge: «Vokst og formér

dere.» Dette var den første loven. Synden lå i misbruket menneskene gjorde av gaven av viljesfrihet. (99, 62)

3. «Kjødet» frykter kampen med sjelen og søker en vei å føre den i fristelse gjennom verdens gleder, for å hindre dens frigjøring eller i det minste forsinke den. Se hvordan mennesket har sin egen frister i seg selv! Derfor har Jeg sagt at når det overvinner seg selv, har det vunnet slaget. (97, 37)

4. I denne tiden, hvor selv luften, jorden og vannet er forgiftet av menneskenes ugjerninger – hvor få er det ikke av dem som ikke lar seg smitte av det onde eller av mørket! (144, 44)

5. Menneskehetens klage når meg; frykten hos barna, ungdommene, mennene og kvinnene i moden alder og de gamle stiger opp. Det er ropet som krever rettferdighet, det er en bønn om fred, om barmhjertighet, som kommer fra Ånden. For kjærlighetens frø i denne verden er ødelagt, og vet dere hvor kjærligheten er nå? I det innerste av det menneskelige hjerte, så dypt inne at mennesket ikke er i stand til å oppdage den, fordi hatet, maktbegjæret, vitenskapen og forfengeligheten har kvelt frøet, og det finnes verken åndelighet eller barmhjertighet. Lidelsens kalk blir stadig fullere, og verden drikker den til bunns. (218, 12)

6. Fra alter til alter, fra ritual til ritual og fra sekte til sekte vandrer menneskene i lengsel etter livets brød, uten å finne det, og av skuffelse blir de gudsbespottere, slår inn på veier uten mål og lever uten Gud og uten lov.

7. Men tenk på, folk, at blant dem finnes de store sjelene, at Jeg blant dem oppdager profetene og disiplene til Den Hellige Ånd! (217, 49)

8. I trosretningene anerkjenner menneskene det ondes makt og har personifisert det i en menneskelig skikkelse. De tilskriver det et mektig rike og har gitt det forskjellige navn. Menneskene frykter når de tror det er nær, uten å forstå at den e fristelsen har sin grunn i lidenskapene, i svakhetene, at både det gode og det onde rører seg i menneskets indre.

9. Det onde dominerer i denne tiden på jorden og har skapt en kraft, en makt som manifesterer seg i alt. Og i det åndelige finnes det legioner av ufullkomne, forvirrede sjeler, som er tilbøyelige til det onde og hevn, og hvis kraft forener seg med menneskelig ondskap for å danne det ondes rike.

10. Den makten motsatte seg Jesus i den «andre tiden» og viste ham sitt rike. Mitt «kjøtt», som var følsomt for alt, ble fristet, men min åndelige styrke overvant fristelsen; for Jeg måtte være seierherren over verden, over «kjødet», over fristelsen og over døden, fordi Jeg var Mesteren som kom ned til menneskene for å gi et eksempel på styrke. (182, 42-43)

11. Ved den freden dere føler i deres sjel, kan dere kjenne igjen min nærvær. Ingen utenom meg kan gi dere den sanne freden. Et åndelig vesen fra mørket kunne ikke gi den til dere. Jeg sier dere dette fordi mange hjerter frykter feller fra et forførende vesen, som menneskene i sin fantasi har gitt liv og form.

12. Hvor feil har man tolket eksistensen av mørkets fyrste! Hvor mange har til slutt trodd mer på hans makt enn på min, og hvor langt fra sannheten har menneskene da vært!

13. Det onde eksisterer, fra det har alle laster og synder oppstått, det vil si: De som gjør ondt, har alltid eksistert, både på jorden og i andre hjemsteder eller verdener. Men hvorfor personifiserer dere alt eksisterende onde i ett eneste vesen, og hvorfor stiller dere det opp mot guddommen? Jeg spør dere: Hva er et urent vesen i forhold til min absolutte og uendelige makt, og hva betyr vel deres synd i lys av min fullkommenhet?

14. Synden oppsto ikke i verden. Da åndene kom ut fra Gud, forble de ene i det gode, mens de andre, som forvillet seg fra denne veien, skapte en annen, den onde.

15. Ordene og lignelsene som tidligere ble gitt dere i symboler som en åpenbaring, har blitt feiltolket av menneskeheten. Den intuitive kunnskapen menneskene hadde om det overnaturlige, ble påvirket av deres fantasi, og slik skapte de etter hvert vitenskaper, kulturer, overtroiske forestillinger og myter rundt det ondes makt, som fortsatt eksisterer i deres tid.

16. Det kan ikke komme noen djevligheter fra Gud; disse har dere funnet på med deres forstand. Forestillingen dere har om det vesenet som dere stadig stiller opp mot Meg som en motstander, er feil.

17. Jeg har lært dere å våke og be, slik at dere kan frigjøre dere fra fristelser og dårlige påvirkninger, som kan stamme både fra menneskelige vesener og åndelige vesener.

18. Jeg har sagt dere at dere skal sette sjelen over «kjødet», fordi dette er et svakt vesen som stadig er i fare for å falle, hvis dere ikke våker over det. Hjertet, forstanden og sansene er åpne dører, gjennom hvilke verdens lidenskaper pisker sjelen.

19. Hvis dere har forestilt dere at mørkets vesener er som uhyrer, ser jeg dem bare som ufullkomne skapninger som jeg strekker min hånd ut mot for å redde, for også de er mine barn. (114, 54-62)

20. Hver gang dere gjør noe godt, sier dere: «Jeg er edel, jeg er sjenerøs, jeg er velgjørende; derfor gjør jeg dette.» Jeg sier dere: Hvis dere gjorde disse gjerningene i deres Herres navn, ville dere være ydmyke, for godheten kommer fra Gud, og Jeg har gitt den til deres sjel.

21. Den som tilskriver sitt menneskelige hjerte sine gode gjerninger, fornekter sin sjel og Den som har utstyrt den med disse dyder.

22. Når dere derimot gjør noe ondt, vasker dere hendene som Pilatus, og den handlingen skyver dere over på Faderen ved å si: «Det var Guds vilje, det sto skrevet; Gud ville det, det er skjebnen.»

23. Dere sier at ingenting skjer uten Guds vilje, for å frikjenne dere fra deres feil. Men sannelig, Jeg sier dere, dere tar feil, for deres feil, deres elendighet, skjer uten Guds vilje.

24. Innse at den Allmektige aldri tvinger dere med vold, gjennom sin makt. Dette gjør dere med deres svakere brødre og søstre.

25. Sannelig, jeg sier dere: Det onde, urettferdigheten, mangelen på harmoni er deres egen; kjærligheten, tålmodigheten, sjelefreden kommer fra Gud.

26. Når dere elsker, er det skaperen av deres sjel som inspirerer dere. Når dere derimot hater, er det dere selv, er det deres svakhet som driver dere og ødelegger dere. Hver gang noe ondt skjer i livet deres, kan dere være sikre på at det er deres verk.

27. Men da spør dere dere selv: Hvorfor tillater Gud dette? Lider Han ikke av våre synder? Gråter Han ikke også når Han ser oss gråte? Hva ville det koste Ham å spare oss for disse fallene?

28. Jeg sier dere: Så lenge dere ikke elsker, vil Gud være noe for dere som dere ikke kan forstå, fordi skaperenes storhet ligger utenfor deres fatteevne.

29. Bli sterke, store, vise, lær å elske. Når dere elsker, vil dere ikke lenger ha det barnslige ønsket om å ville utforske Gud, for da vil dere se Ham og føle Ham, og dette vil være nok for dere. (248, 29-32)

Hovmod og ydmykhet

30. Gjør ydmykhet til en av deres beste allierte for å oppnå åndelig oppstigning. For portene til himmelriket, som er åndens rike, er fullstendig lukket for den hovmodige. Han har aldri gått gjennom dem, og han vil heller aldri klare det. Men når han blir ydmyk, vil Jeg være den første til å rose ham, og det vil være Min barmhjertighet som åpner døren til evigheten for ham. (89, 45)

31. Nå følger en annen av mine læresetninger, disipler: Sannelig, Jeg sier dere: Når dere føler dere sterke, store eller overlegne, fjerner dere dere fra Meg, fordi deres hovmod kveler følelsen av ydmykhet. Men når dere føler dere små, når dere innser at dere er som atomer midt i min skapelse, da nærmer dere dere meg; for på grunn av deres ydmykhet beundrer dere meg, elsker dere meg og føler meg nær dere. Da tenker dere på alt det store og uutsigelige som Gud bærer i seg, og som dere gjerne vil vite og oppleve. Det virker for dere som om dere hører ekkoet av guddommelig hvissing i deres sjel. (248, 22)

32. Lærning: Når mennesket har en sann erkjennelse av de gjerningene det har utført, lar det seg ikke blende av forfengelighet. Det vet at — dersom dette uedle følelsen trenger inn i dets vesen — vil dets intelligens bli forvirret, og det vil ikke lenger kunne komme videre på utviklingsveien, men vil stå stille og synke ned i sløvhet.

33. Forfengelighet har ødelagt mange mennesker, har ødelagt mange blomstrende folk og ført deres kulturer til undergang.

34. Så lenge folkene hadde handlekraft, dyktighet og fremgang som idealer, opplevde de overflod, glans og velstand. Men da hovmodet fikk dem til å føle seg overlegne, da deres ideal om oppadgående utvikling ble erstattet av den umettelige ambisjonen om å ville ha alt for seg selv, begynte de trinn for trinn, uten at de merket det og uten å ville det, å ødelegge alt det de hadde bygget opp, og styrtet til slutt ned i avgrunnen.

35. Menneskehetens historie er full av slike erfaringer. Derfor sier Jeg dere at det er rett når det i verden oppstår et folk med store idealer, som – selv om det alltid er bevisst sine gode gjerninger – ikke er innbilsk av den grunn. På denne måten vil dets fremgang ikke bli hindret, og den glansen som hittil er oppnådd, vil i morgen bli overgått og senere igjen forsterket.

36. Når Jeg taler slik til dere, prøver Jeg ikke bare å inspirere dere til materielle mål: Jeg vil at Mine ord skal tolkes riktig, slik at dere forstår å anvende dem på det åndelige så vel som på det materielle.

37. Forfengeligheit kan ramme mennesket ikke bare i dets materielle liv, og som bevis på det Jeg sier til dere, se på fallet og fiaskoene til de store trosretningene, som i sine grunnvoller er gnaget av forfengeligheit, hovmod og falsk prakt. Hver gang de har trodd at de var på høyden av sin makt, har det kommet noen og vekket dem fra drømmene deres, og vist dem deres feil, deres villfarelser, deres avvik fra loven og sannheten.

38. Bare gjennom den virkelige erkjennelsen og oppfyllelsen av min lov i samvittighetens lys vil denne menneskeheten kunne stige opp til et høyere liv; for samvittigheten, som er mitt lys, er fullkommen, er uforstyrret, er rettferdig, den blir aldri forfengelig eller går skjeve veier. (295, 18-24)

Det gode, mennesket med god vilje

39. Lær meg alle å kjenne, slik at ingen fornekte meg – erkjenn meg, slik at deres forestilling om Gud hviler på sannhet, og dere vet at der det gode viser seg, der er jeg.

40. Det gode blandes ikke med noe. Det gode er sannhet, er kjærlighet, er barmhjertighet, er forståelse. Det gode er klart gjenkjennelig og umiskjennelig. Gjenkjenn det, slik at dere ikke tar feil.

41. Hvert menneske kan gå en annen vei; men når de alle møtes på et punkt, som er det gode, vil de til slutt kjenne hverandre igjen og forene seg.

42. Ikke slik hvis de hardnakket bedrar seg selv ved å gi det gode et skinn av det onde og maskere det onde som det gode, slik det skjer blant menneskene i denne tiden. (329, 45 47)

43. I nesten 2000 år har dere gjentatt den setningen som hyrdene i Betlehem hørte: «Fred på jorden til mennesker med god vilje»; men når har dere satt den gode viljen ut i livet for å gjøre dere fortjent til freden? Sannelig, Jeg sier dere, dere har snarere gjort det motsatte.

44. Dere har mistet retten til å gjenta denne setningen; derfor kommer Jeg i dag med nye ord og undervisninger, slik at det ikke er setninger og uttrykk som setter seg fast i deres forstand, men meningen i Min lære, som skal trenge inn i deres hjerte og deres ånd.

45. Hvis dere ønsker å gjenta mine ord slik jeg gir dem til dere, så gjør det; men vit: Så lenge dere ikke føler dem, vil de ikke ha noen virkning. Uttal dem med inderlig følelse og ydmykhet, føl dem svinge i hjertet deres, da vil jeg svare dere på en slik måte at jeg vil få hele deres vesen til å skjelve. (24, 33-34)

46. Jeg sier dere igjen: Fred til mennesker med god vilje, som elsker sannheten, for de gjør noe for å bøye seg for den guddommelige vilje. Og de som stiller seg under min beskyttelse, må uunngåelig føle min nærvær – både i sin sjel og i sitt menneskelige liv, i sine kamper, i sine behov, i sine prøvelser.

47. Mennesker med god vilje er barn som adlyder sin fars lov. De går på den rette vei, og når de lider sterkt, løfter de sin sjel opp til Meg i lengsel etter tilgivelse og fred.

48. De vet at smerten ofte er nødvendig, og derfor bærer de den med tålmodighet. Bare når den blir uutholdelig, ber de om at byrden av deres kors må lettes. «Herre», sier de til Meg, «jeg vet at min sjel trenger renselse, lidelse, for å utvikle seg oppover. Du vet bedre enn meg hva jeg trenger. Du kan ikke gi meg noe jeg ikke trenger. La derfor Din vilje skje med meg.»

49. Velsignet være de som tenker og ber slik, for de søker sin Mesters forbilde for å anvende det på livets prøvelser. (258, 52-53)

Det onde, mennesket som har falt for det onde

50. I denne tiden er det ondes innflytelse større enn det godes. Derfor er den kraften som hersker i menneskeheten den ondes, hvorfra egoisme, løgn, utukt, hovmod, skadefryd, ødeleggelse og alle lavmålte lidenskaper springer ut. Av denne forstyrrede moralske balansen oppstår sykdommene som plager menneskene.

51. Menneskene har ingen våpen til å bekjempe disse kreftene med. De er beseiret og ført som fanger ned i avgrunnen av et liv uten åndelig lys, uten sunn glede, uten streben etter det gode.

52. Akkurat nå, når mennesket tror det står på kunnskapens tinde, vet det ikke at det befinner seg i avgrunnen.

53. Jeg, som kjenner deres begynnelse og deres fremtid i evigheten, ga menneskene fra de første tider våpen som de kunne kjempe mot ondskapens krefter med. Men de foraktet dem og foretrakk ondskapens kamp mot ondskapen, der ingen seirer, fordi alle vil komme ut av den beseiret.

54. Det står skrevet at det onde ikke vil beholde herredømmet, noe som betyr at det ved tidens ende vil være det gode som seirer.

55. Hvis dere spør meg hvilke våpen jeg utrustet menneskene med for å kjempe mot ondskapens krefter eller innflytelse, så sier jeg dere at det var bønnen, utholdenheten i loven, troen på mitt ord og kjærligheten til hverandre. (40, 65-70)

56. Det onde har vokst seg sterkere blant menneskene, mitt folk. Godheten, dydigheten og kjærligheten har vært svake overfor det ondes inntrenging, sykdommene, plagene, epidemiene og ulykkene. Alt det som er frøet til de fordervede, har smittet de godes hjerter, fått mange til å snuble og decimert antallet trofaste, fordi det onde har utøvd stor makt over menneskeheten.

57. Jeg har tillatt at dette skjer for den frie viljes skyld som er gitt dere. For bak all fordervelsen, all mørket og menneskenes forblinding finnes det et guddommelig lys, Ånden, som ikke forgår og aldri vil forgå. Det finnes et opprinnelig vesen, som er lyssjelen, som ubesmittet bevarer kysset som Faderen ga den, og som er det guddommelige segl med hvilket Jeg har sendt alle Mine barn ut på kampens vei. Gjennom dette kjennetegn vil ingen av disse sjelene gå tapt. (345, 11-12)

Kampen mellom det gode og det onde

58. Dere har også undret dere over den vold som menn og kvinner i sin ondskap har vist gjennom alle epoker av deres menneskelige eksistens. Boken om deres historie har samlet deres navn. I minneboken om deres eksistens, i den boken hvor Gud skriver ned og holder fast alle deres handlinger, alle deres gjerninger, er deres navn også inkludert, og dere har undret dere over at en sjel, et menneskelig hjerte, kan romme så mye kraft til det onde, opprettholde så mye mot for ikke å skjelve for sine egne gjerninger; at det kan bringe sin samvittighets stemme til taushet for ikke å høre Guds krav om regnskap, som Han gjennom den samme krever av alle sine barn. Og hvor ofte har ikke livsveien til disse sjelene på denne planeten vært lang og varig.

59. Disse menneskene, som på grunn av sin frie vilje har motsatt seg Min kjærlighet og Min rettferdighet, har Jeg brukt og nettopp benyttet meg av deres ulydighet for å gjøre dem til Mine tjenere. I den tro at de handlet fritt, var alle deres tanker, ord og handlinger et redskap for Min rettferdighet — både i forhold til seg selv og til de andre.

60. Men når vil dette herredømmet ta slutt? – Faderen sier dere: Det ondes herredømme har aldri (fullstendig) hersket over menneskeheten, for selv i tider med største fordervelse fantes det mennesker som var trofaste mot Meg, som var lydige mot Min lære, og apostler for Min lov. Men kampen har alltid eksistert, helt fra begynnelsen.

61. Hvilken av disse to kreftene har hittil vært overlegen i kampen? Den ondes! Derfor måtte Jeg gjøre Meg fysisk hørbar blant dere for å stå ved deres side, for å gjenopplive deres håp og deres tro på Meg, for å gi varme til deres hjerter og

for å si til dere: Dere er ikke alene på veien, Jeg har aldri løyet for dere. Dere må aldri endre på prinsippene som Jeg har lagt i dere. Dette er veien til det gode og kjærligheten. (345, 48-49)

62. Se hvordan mitt lys river i stykker tåken i deres verden. Jeg kjemper riktignok mot mennesker, men bare for å utrydde alt det onde som lever i deres hjerter. Jeg vil legge lyset og kraften i min kjærlighet i dem som trofast følger meg, og disse vil da si: «La oss lete etter dragen som ligger på lur etter oss – udyret som får oss til å synde og fornærme Herren.» De vil lete etter den på havene, i ørkenen, på fjellene og i skogene, i det usynlige, og de vil ikke finne den, for den lever i menneskets hjerte. Bare dette har avlet den, og der har den vokst til den har hersket over jorden.

63. Når glimtet fra mitt lyssverd sårer hvert menneskes hjerte, vil volden som utgår fra det onde bli stadig svakere, til den forsvinner. Da vil dere si: «Herre, med den guddommelige kraften i din barmhjertighet har jeg beseiret dragen som jeg trodde lå på lur i det usynlige, uten å tenke på at jeg bar den i mitt eget hjerte.»

64. Når visdommen en gang stråler i alle mennesker – hvem vil da fortsatt våge å forvanske det gode til det onde? Hvem vil da fortsatt gi opp det evige for det forgjengelige? Sannelig, jeg sier dere: ingen; for dere vil alle være sterke i den guddommelige visdommen. Synden er bare en følge av uvitenhet og svakhet. (160, 51-54)

Fristelser og forførelser

65. Menneskeheten pleier mange slags «trær»; menneskenes sult og elendighet får dem til å søke skygge og frukt hos dem, som tilbyr dem frelse, rettferdighet eller fred. Disse trærne er læresetninger fra mennesker, som ofte er inspirert av hat, egoisme, maktbegjær og storhetsvanvidd. Fruktene deres er død, blod, ødeleggelse og vanhelligelse av det helligste i menneskets liv, nemlig friheten til å tro, tenke og tale – med et ord: ranet av dets åndsfrihet. Det er de mørke maktene som reiser seg for å kjempe mot lyset. (113, 52-53)

66. Jeg har sagt deg, elskede Israel, at tiden vil komme da onde talerør vil reise seg for å gi en falsk Jesus adgang, og i sitt materielle strev vil de bedra og si at Mesteren taler gjennom dem. Det vil reise seg falske «ledere» og falske «profeter», falske «soldater», som med sitt ord og sine materielle bestrebelser vil forsøke å lede dere bort fra lysets og sannhetens vei. (346, 38)

67. Be, erkjenn at nå er tiden da min rettferdighet og mitt lys har rystet alle mørke krefter. Dette er en vanskelig og farlig tid, for selv de vesener som bor i mørket, vil utgi seg for å være lysvesener blant dere for å forføre dere, for å forvirre dere. Jeg gir dere mitt lys, slik at dere ikke skal avvike fra veien eller la dere lure av dem som misbruker mitt navn.

68. Forførrerne er ikke bare usynlige vesener, dere finner dem også inkarnert i mennesker som taler til dere om læresetninger som gir seg ut for å være lys, men som står i strid med mine læresetninger. Disse skal dere ikke gi gehør. (132, 7-8)

69. Mitt rike er sterkt og mektig, og når Jeg har tillatt at en annen makt – den ondes – reiser seg foran Min kraft og Min makt, er det for å bevise Min egen; slik at dere, i møte med bedraget og mørket, kan oppleve og se kraften i Mitt lys og Min sannhet. Det skjer for at dere skal innse at det riket av mørke skygger av villfarelser og fristelser, selv om det har stor makt, er mitt redskap, og at jeg i virkeligheten bruker det.

70. Når Jeg prøver dere, skjer dette ikke for å hindre dere på deres utviklingsvei, for Jeg venter på deres ankomst til Mitt rike. Men Jeg vil at dere skal komme seirende til Meg etter slagene, være sterke etter kampen, fulle av lyset fra den åndelige erfaringen etter den lange pilegrimsreisen, fulle av fortjenester i Ånden, slik at dere ydmykt kan løfte ansiktet og se Faderen i det øyeblikket Han nærmer seg for å gi dere sitt guddommelige kyss — et kyss som inneholder all lykke og all fullkommenhet for deres sjel. (327, 8-9)

Moralske forbrytelser

71. Mennesker, mennesker, som alle støter på hverandre! Jeg har møtt dere mens dere benekter deres ondskap og skryter av det dere anser som storhet, mens dere skjuler deres skamflekker. Men Jeg sier dere at mennesket som anser seg selv som prisverdig i sin tilsynelatende storhet, er en sjelsmessig fattig. Og til dem som på grunn av mangel på dyder baktaler andres feil og dømmer andres forseelser, må Jeg si at de er hyklere og står svært fjernt fra rettferdighet og sannhet.

72. Ikke bare de som tar liv av kroppen, begår drap, men også de som river hjertet i stykker gjennom bakvaskelser. De som dreper hjertets følelser, troen, idealet, er sjelenes mordere. Og hvor mange av dem lever fritt, uten fengsel og uten lenker.

73. Undre dere ikke over at Jeg taler slik til dere, for Jeg ser ødelagte hjem blant dere, fordi dere, ved å forsømme deres plikter, har inngått nye forpliktelser utenfor dem, uten å bry dere om smerten og forlattheten til deres nærmeste. Se dere rundt, hvor mange ødelagte hjem finnes det, hvor mange kvinner i utroskap, og hvor mange barn uten far. Hvordan kan ømhet og kjærlighet eksistere i disse hjertene? Mener dere ikke at den som har drept disse menneskenes lykke og ødelagt det som var hellig, er en forbryter?

74. Dere har blitt så vant til det onde at dere selv kaller de menneskene som oppfinner disse nye dødsvåpnene store, fordi de på et øyeblikk kan utslette millioner av menneskeliv. Og dere kaller dem til og med lærde. Hvor er fornuften

deres? Man kan bare være stor gjennom ånden, og bare den som vandrer på sannhetens vei, er lærd. (235, 36-39)

Det ondes maktesløshet og forgjengelighet

75. Stor, meget stor er i deres øyne den menneskelige fordervelse, fryktelig synes dere den makt og kraft det onde utøver; og likevel sier Jeg dere at den er svak i forhold til kraften i Min rettferdighet, i forhold til Min guddommelighet, som er herre over skjebnen, livet, døden og hele skapelsen. (54, 70)

76. Bare et vesen som var allmektig som meg, kunne kjempe mot meg. Men tror dere at hvis en guddom kom ut av meg, ville den være imot meg? Eller tror dere kanskje at den kan oppstå ut av intet? Ut av intet kan ingenting komme.

77. Jeg er alt og er aldri født. Jeg er begynnelsen og slutten, alfaen og omegaen for alt det skapte.

78. Kan dere forestille dere at et av de vesenene jeg har skapt, kunne heve seg til Gud? Alle skapninger har grenser, og for å være Gud er det nødvendig å være uten grenser. Den som har næret slike drømmer om makt og storhet, har falt i mørket av sin egen hovmod. (73, 34-35)

79. Sannelig, jeg sier dere, det finnes ingen makt dere kan stille opp mot min kjærlighet. Fiendene viser seg å være ynkelige, de motstridende kreftene er svake, våpnene som forsøkte å kjempe mot sannheten og rettferdigheten, har alltid vært skjøre.

80. Kampen som ondskapens krefter har ført mot den guddommelige rettferdighet, har for dere virket som en endeløs konflikt. Og likevel – sett i lys av evigheten vil den være som et øyeblikk, og de overtredelsene som er begått i løpet av deres sjels ufullkommenhetstid, vil være som en liten flekk som deres dyd og min kjærlige rettferdighet for alltid vil utslette. (179, 12-13)

Tilgivelsens kraft

81. Dere alle mennesker, jeg spør dere og betrakter dette folket her som deres representanter: Når vil dere reise dere indre, elske hverandre og tilgi hverandre deres fornærmelser? Når vil det endelig bli fred på deres planet?

82. Tilgivelse som springer ut av kjærligheten, er det eneste min lære forkynner, og den besitter en mektig kraft til å forvandle det onde til det gode, til å omvende og forvandle synderen til et dydig menneske.

83. Lær å tilgi, og dere vil få begynnelsen på fred i deres verden. Om det skulle være nødvendig å tilgi tusen ganger, skal dere gjøre det tusen ganger. Er dere ikke klar over at en forsoning i rett tid sparer dere for å drikke en lidelsens kalk? (238, 12-14)

84. Så lenge dere er mennesker, husk Meg på det korset, hvordan Jeg tilga Mine bødler, velsignet dem og helbredet dem, slik at dere på hele deres tunge livsvei på samme måte velsigner dem som gjør dere urett, og gjør alt mulig godt mot

dem som har gjort dere ondt. Den som handler slik, er min disippel, og sannelig, Jeg sier ham at hans smerte alltid bare vil være kortvarig, for Jeg vil la ham føle Min kraft i øyeblikkene av hans prøvelse. (263, 56)

85. Tilgi hverandre, og dere vil derved finne lettelse for dere selv og for den som har gjort dere urett. Bær ikke hatets eller nagens byrde i deres sjel; vær rene i hjertet, og dere har oppdaget fredens hemmelighet og vil leve som apostler for min sannhet. (243, 63)

Kapittel 41 – Forbindelsen mellom denne verden og den hinsidige

Inspirasjon og hjelp fra den åndelige verden

1. Dere beveger dere alle på stigen til åndelig fullkommenhet; noen har nådd et utviklingsnivå som dere foreløpig ikke kan fatte, andre kommer etter dere.

2. De store sjelene, store gjennom sin kamp, gjennom sin kjærlighet, gjennom sin innsats, søker harmoni med sine små søsken, med de fremmede, de uaktsomme; deres oppgaver er edle og høye, deres kjærlighet til min guddommelighet og til dere er også svært stor.

3. Disse sjelene vet at de er skapt for aktivitet, for høyere utvikling; de vet at det ikke finnes passivitet for Guds barn. I skapelsen er alt liv, bevegelse, balanse, harmoni; og derfor arbeider disse utallige vesener, anstrender seg og gleder seg i sin kamp, i erkennelsen av at de på denne måten ærer sin Herre og tjener fremgangen og fullkommenheten til sine medmennesker.

4. I dag, når dere befinner dere utenfor den veien som min lov viser dere, kjenner dere ikke den innflytelsen som disse deres brødre og søstre utøver på dere; men hvis dere har følsomheten til å oppfatte de utstrålingene, innskytelsene og budskapene de sender dere, vil dere få en anelse om de utallige gjøremålene og edle gjerningene de vier sitt liv til.

5. Dere må vite at disse sjelene, i sin kjærlighet og respekt for Skaperens lover, aldri tar det som ikke tilhører dem, og heller ikke rører ved det forbudte eller trenger inn der de vet at de ikke har lov, for ikke å bringe skapelsens grunnleggende bestanddeler i disharmoni.

6. Hvor annerledes er det ikke med menneskene på jorden, som i sin streben etter å være store og mektige i verden, uten den minste respekt for mine læresetninger, med vitenskapens nøkkel søker de ødeleggende naturkreftene, åpner portene til ukjente krefter og på denne måten ødelegger harmonien i naturen som omgir dem!

7. Når vil mennesket forstå å gjøre seg mottakelig for å høre den åndelige verdens vise råd og på denne måten la seg lede av dens innskytelser?

8. Sannelig, Jeg sier dere, dette ville være nok til å føre dere på en sikker vei til toppen av fjellet som tilhører dere; der ville dere se foran dere en rett og lysende sti som sjelene har tilbakelagt, som nå bare er der for å gjøre dere godt og stå dere bi i deres møye, idet de skritt for skritt bringer dere nærmere veiens ende, der deres Far venter på dere alle.

9. Siden jeg har talt til dere om godheten og den åndelige høyden hos disse vesener, må jeg si dere at de, akkurat som dere, også fra begynnelsen av hadde gaven av viljesfrihet, det vil si sann og hellig handlefrihet, noe som er et bevis på Skaperens kjærlighet til sine barn. (20, 28-36)

10. Dere går ikke alene, for min oppmuntring og mitt lys er med hver og en av dere. Men i tilfelle dette skulle virke lite for dere, har Jeg gitt hvert menneskelig vesen et åndelig lysvesen ved sin side for å våke over deres skritt, for å la dere ane enhver fare, for å tjene dere som ledsager i deres ensomhet og som en stav på livets reise. Det er disse vesener dere kaller skytsengler eller beskyttere.

11. Vis dere aldri utakknemlige overfor dem, og vær ikke døve for deres innskytelser, for deres krefter vil ikke være tilstrekkelige til å bestå alle prøvelsene i det e livet. Dere trenger dem som er lenger fremme enn dere, og som kjenner noe til deres fremtid, fordi Jeg har åpenbart det for dem.

12. Kampen til disse vesener er svært tung så lenge dere ikke når åndelighet, fordi dere for deres del bidrar svært lite til å støtte dem i deres vanskelige oppdrag.

13. Når deres åndelighet tillater dere å føle og oppfatte nærværet av de av deres brødre og søstre som usynlig, uten noen form for oppvisning, virker til fordel for deres velvære og deres fremgang, da vil dere angre på at dere har tvunget dem til å slite så hardt og også lide på grunn av deres synder. Men når denne innsikten vokser frem i dere, er det bare fordi det allerede er blitt lys i deres forstand. Da vil medfølelse, takknemlighet og forståelse for dem våkne.

14. Hvilken stor lykke vil det være hos deres beskyttere når de ser at deres innsats støttes av dere, og at deres inspirasjon er i samklang med deres opphøyelse!

15. Dere har så mange søsken og så mange venner i den «åndelige dalen» som dere ikke kjenner.

16. I morgen, når erkjennelsen om det åndelige livet har spredt seg over hele jordkloden, vil menneskeheten erkjenne betydningen av disse vesener ved deres side, og menneskene vil velsigne min forsyn. (334, 70-76)

17. Sannelig, jeg sier dere: Hvis deres tro var fast, ville dere ikke ha noe ønske om å føle det åndeliges nærvær med kjødelige sanser, for da ville det være sjelen som med sin fine følsomhet ville oppfatte den verden som uopphørlig pulserer rundt dere.

18. Ja, menneskehet, selv om du føler deg fjern fra den åndelige verden, kan ikke disse vesener føle seg fjerne fra menneskene, da det for dem ikke finnes

avstander, grenser eller hindringer. De lever i det åndelige, og derfor kan de ikke stå fjernt fra livet til menneskene, hvis høyeste bestemmelse er sjelenes oppadgående utvikling og fullkommenhet. (317, 48-49)

19. Den eneste avstanden som eksisterer mellom dere og Gud eller mellom dere og et åndelig vesen, er ikke en materiell avstand, men en åndelig, forårsaket av deres mangel på forberedelse, renhet eller beredskap til å motta inspirasjon og åndelig innflytelse.

20. Sett aldri denne avstanden mellom dere og deres mester eller mellom dere og den åndelige verden, da vil dere alltid glede dere over de velsignelser som min kjærlighet øser ut over dem som forstår å søke dem. Dere vil alltid ha følelsen av at den åndelige verden er nær hjertet til dem som forbereder seg på å føle den.

21. Hvor stor er ikke avstanden som menneskeheten i denne tiden setter mellom seg selv og det åndelige livet! Den er så stor at dagens mennesker derfor føler Gud uendelig fjernt fra seg og anser himmelriket for fjernt og uoppnåelig. (321, 76-78)

22. Jeg sier dere at det ikke finnes et eneste menneskelig sinn som ikke lever under påvirkning av den åndelige verden.

23. Mange vil benekte dette, men ingen vil kunne bevise at det er umulig at menneskets forstand mottar tankene og svingningene ikke bare fra åndelige vesener og sine egne medmennesker, men også fra meg.

24. Dette er en åpenbaring for hele menneskeheten – en åpenbaring som, når den blir spredt, vil finne åpne hjerter som tar imot den med stor glede; likevel vil den også møte hardnakkede motstandere og bekjempere.

25. Men hva vil disse kunne gjøre for å hindre at lyset fra det åndelige riket skinner i menneskenes liv? Hvilke midler vil de vantrø kunne benytte seg av for å slå ut denne svingningen? Hvem er den som anser seg for å stå utenfor den universelle innflytelsen, som er Guds skapende og livgivende kraft?

26. Jeg taler til deres ånd, til deres sjel og til deres fornuft, men jeg sier dere nok en gang at dere mottar budskap, ideer og inspirasjon fra andre eksistensnivåer, og at dere, på samme måte som dere ikke vet hvorfra deres sjel kom for å inkarnere i denne kroppen deres, heller ikke vet hvem som åpenbarer seg for den på en usynlig og ufølt måte. (282, 33-37)

Forvirrede og ondsinnede ånder

27. Denne tiden er annerledes enn den første og den andre. I dag lever dere i et kaos av løslatte synlige og usynlige elementer. Ve den som ikke våker, for han vil bukke under, og den som er rustet, må kjempe!

28. Tusenvis av usynlige øyne ser på dere; de ene for å ligge på lur etter dere på deres vei og felle dere, de andre for å beskytte dere. (138, 26-27)

29. De store legionene av forvirrede sjeler fører krig mot menneskene, idet de utnytter deres uvitenhet, sløvhhet og mangel på åndelig innsikt; og menneskene har ikke rustet seg med kjærlighetens våpen for å beskytte seg mot deres angrep, hvorfor de i denne kampen fremstår som forsvarsløse vesener.

30. Det var nødvendig at min åndelige lære kom til dere for å lære dere hvordan dere må forberede dere for å seire i denne kampen.

31. Fra den usynlige verden som vever og lever i deres egen verden, utgår påvirkninger som hjemsøker menneskene – enten det er i deres forstand, i deres følelser eller i deres vilje – og gjør dem til underdanige tjenere, til slaver, til redskaper, til ofre. Overalt dukker det opp åndelige budskap, og likevel vil verdensmenneskene fortsatt ikke oppfatte det som omgir deres ånd.

32. Det er nødvendig å innlede kampen, å ødelegge mørket, slik at når lyset bryter frem i menneskene, kan alle, forenet i et sant fellesskap, gå ut og gjennom bønnen seire i den kampen de tar opp mot de maktene som så lenge har hersket over dem.

33. Mennesker og folk har falt for kraften i disse påvirkningene uten at menneskeheten har lagt merke til det. Sjeldne og ukjente sykdommer, som er skapt av dem, har slått menneskene ned og forvirret forskerne.

34. Hvor mye splid, hvor mye forvirring og smerte har mennesket pådratt seg. Mangelen på bønn, moral og åndelighet har tiltrukket de urene og forstyrrede vesener. Men hva kan man vel forvente av dem som er avskilt uten lys og uten forberedelse?

35. Der er de som dere har bedratt og undertrykt, som dere har forvirret og ydmyket. De kan bare sende dere forvirring og mørke, de kan bare utøve hevn, og de gir dere bare bebreidelser. (152, 22-28)

36. Legioner av mørkets vesener kommer som tordenskyer over menneskeheten, forårsaker omveltninger, forvirrer tankene og formørker menneskenes hjerter. Og selv om denne menneskeheten har våpen for å forsvare seg mot disse lumske angrepene, forstår de ene ikke å bruke dem, og de andre aner ikke engang at de besitter dem. (240, 53)

37. Menneskeheten i dag, så stor den enn er i deres øyne, er svært liten i forhold til den ånde verden som omgir den. Med hvilken kraft trenger disse legionene inn på menneskenes veier; men menneskene oppfatter ikke den verden som omgir dem, de føler og hører den ikke. (339, 29)

38. Et menneske som har falt for et syndig liv, er i stand til å dra en hel legion av mørkets vesener etter seg, som vil føre til at han etterlater seg et spor av uheldige påvirkninger på sin vei. (87, 7)

39. Hvis dere herfra kunne se den «åndelige dalen», der de materialiserte vesener har sitt hjem – de som ikke har opparbeidet seg noe for den åndelige reisen etter dette livet – ville dere bli knust. Men ikke et øyeblikk ville dere si: «Hvor forferdelig er Guds rettferdighet!» Nei, i stedet ville dere utbryte: «Hvor

utakknemlige, hvor urettferdige og grusomme er vi mot oss selv! Hvor likegyldige overfor vår sjel, og hvor kalde har vi vært som Jesu disipler!»

40. Derfor har Faderen tillatt at disse vesener av og til manifesterer seg i livet deres og gir dere den smertefulle, angstfylte nyheten om deres dystre og ufredelige liv. De er innbyggere i en verden som verken besitter det strålende lyset fra de åndelige hjemsteder eller skjønnhetene på jorden som de tidligere bebodde. (213,52-53)

41. Legionene av sjeler som vandrer målløst rundt i verden og på forskjellige måter banker på menneskenes hjerter, er ofte stemmer som vil fortelle dere at dere skal våkne, at dere skal åpne øynene for virkeligheten, at dere skal angre på deres feil og fornye dere, slik at dere senere, når dere etterlater kroppen i jordens skjøte, ikke som dem må gråte over deres ensomhet, uvitenheten og materialismen deres. Erkjenn her hvordan selv mørket gir opphav til lys, for intet blad på treet beveger seg uten min vilje; på samme måte vil disse åndelige manifestasjonene, som blir flere for hver dag, til slutt oversvømme menneskene i en slik grad at de til slutt vil overvinne menneskehetens skepsis. (87, 65)

42. Be for dem som skilles fra dere og begir seg til det hinsidige, for ikke alle lykkes med å finne veien, ikke alle er i stand til å løfte seg åndelig, og ikke alle når freden på kort tid.

43. Noen lever i det åndelige under en vrangforestilling om det materielle livet; noen lider under voldsomme følelser av anger; andre er følelsesløse, begravet sammen med kroppene sine under jorden, og atter andre kan ikke skille seg fra sine pårørende, fra dem som ble igjen i verden, fordi klagene, egoismen og den menneskelige uvitenheten holder dem tilbake, binder dem til det materielle og frarøver dem fred, lys og fremgang.

44. La de sjelene som fortsatt oppholder seg i denne verden, gå videre uten at det tilfaller dem; la dem gi avkall på de godene de eide og elsket i dette livet, slik at de kan løfte sin sjel opp til uendeligheten, der den sanne arven venter. (106, 35-37)

45. Det vil være svært velgjørende for deres sjel å bli mottatt av dem ved deres ankomst til den «Åndelige dalen» og å motta tegn på takknemlighet for den barmhjertighet dere viste dem. Stor vil deres glede være når dere da ser dem gjennomtrengt av lys.

46. Men hvor smertefullt ville det være hvis dere møtte den legionen av vesener som er forblindet av forvirring, og visste at de forventet en kjærlighetshandling fra deres side, og at dere ikke ga dem den. (287, 58)

47. Sannelig, Jeg sier dere: Når Jeg behandler dere mennesker med så mye kjærlighet og barmhjertighet, vender Jeg Meg med den samme omsorgsfulle kjærligheten også til dem som soner sine tidligere feil i det hinsidige. Jeg sender disse vesener mitt lys for å befri dem fra deres forvirring, som er som mørke, og fra deres selvanklager, som er «ilden», for deretter å sende dem tilbake blant

menneskene; slik at de som tidligere sådde smerte i hjertene , nå, utstyrt med erkjennelsens lys, kan bli velgjørere og beskyttere av sine egne brødre og søstre. (169, 6)

Åndenes kamp om menneskene

48. Utenfor deres menneskelige liv eksisterer en verden av ånder, deres brødre og søstre, vesener som er usynlige for mennesket, og som kjemper seg imellom for å erobre dere.

49. Denne kampen har sin årsak i de ulike utviklingsstadiene som de ene og de andre befinner seg i. Mens lysvesenene, båret av idealet om kjærlighet, harmoni, fred og fullkommenhet, strør lys over menneskehetens vei, alltid inspirerer dere til det gode og åpenbarer for dere alt som er til menneskenes beste, såer de vesener som fortsatt holder fast ved jordens materialisme, som ikke har klart å løsrive seg fra sin egoisme og sin kjærlighet til verden, eller som på ubestemt tid nærer menneskelige avhengigheter og tilbøyeligheter, menneskenes vei med forvirring ved å formørke forstanden, gjøre hjertene blinde, slavebinde viljen, for å utnytte menneskene og gjøre dem til redskaper for sine planer, eller for å bruke dem som om de var deres egne kropp.

50. Mens den åndelige lysverdenen søker å vinne menneskenes sjeler for å åpne en åpning mot evigheten for dem; mens disse velsignede hærskarer uavbrutt strever for å vokse i kjærlighet, bli sykepleiere ved lidelseens seng, rådgivere ved siden av mennesket som bærer byrden av et stort ansvar, rådgivere for ungdommen, beskyttere av barna, ledsagere for dem som lever glemt og alene, virker legionene av vesener uten lyset fra åndelig visdom og uten den oppløftende følelsen av kjærlighet like uopphørlig blant menneskene. Men deres mål er ikke å lette veien for dere til det åndelige riket — nei; disse veseners hensikt er helt motsatt, deres bestrebelse er å herske over verden, å fortsette å være dens herrer, å forevige seg på jorden, å herske over menneskene og gjøre dem til slaver og redskaper for sin vilje — med et ord: å ikke la seg frata det de alltid har betraktet som sitt: verden.

51. Så, disipler: mellom de ene og de andre vesener raser en voldsom kamp — en kamp som deres fysiske øyne ikke ser, men hvis ettervirkninger gjør seg gjeldende dag for dag i deres verden.

52. For at mennesket skal kunne forsvare seg og frigjøre seg fra de dårlige påvirkningene, trenger det kunnskap om sannheten som omgir det, må det lære å be med ånden, og må også vite hvilke evner dets vesen er utstyrt med, for å kunne bruke dem som våpen i denne store kampen mellom det gode mot det onde, lyset mot mørket, åndeliggjøringen mot materialismen.

53. Nettopp den åndelige verden av lyset virker og kjemper og forbereder alt, slik at verden en dag kan begynne sin ferd mot åndeliggjøring.

54. Tenk over alt dette, og dere vil kunne forestille dere intensiteten i denne kampen som deres åndelige søsken fører, som strever for å redde menneskene – en kamp som for dem er et beger som dere stadig gir dem å drikke av, fylt med galle av utakknemlighet, siden dere nøyer dere med å motta alt det gode de gir dere, men uten noensinne å stille dere ved deres side for å støtte dem i deres kamp.

55. Det er bare få som forstår å slutte seg til dem, få som er mottakelige for deres inspirasjon og følger deres råd. Men hvor sterkt går de gjennom livet, hvor beskyttet føler de seg, hvilke gleder og inspirasjoner løfter deres ånd!

56. Flertallet av menneskene er splittet mellom de to påvirkningene, uten å bestemme seg for en av dem, uten å hengi seg fullstendig til materialismen, men også uten å anstrenge seg for å frigjøre seg fra den og åndeliggjøre sitt liv, det vil si å løfte det gjennom det gode, gjennom kunnskap og åndelig kraft. Disse er fortsatt helt opptatt av kampen med seg selv.

57. De som har overgitt seg fullstendig til materialismen, uten lenger å bry seg om samvittighetens stemme, og som forakter alt som angår deres sjel, kjemper ikke lenger; de er blitt beseiret i kampen. De tror de har seiret, tror de er frie og merker ikke at de er fanger, og at det vil være nødvendig at lysets legioner stiger ned til mørket for å befri dem.

58. Dette budskapet fra lyset sender jeg til alle folk på jorden, for at menneskene skal våkne, for at de skal bli klar over hvem fienden er som de må bekjempe til de har beseiret ham, og hvilke våpen de, uten å vite det, bærer med seg. (321, 53 63)

Forbindelsen med Guds ånde verden

59. Lærlinger, våkn opp og erkjenn den tid dere lever i. Jeg sier dere: På samme måte som ingen kan hindre min rettferdighet, kan heller ingen lukke portene til det hinsidige, som min barmhjertighet har åpnet for dere. Ingen vil kunne hindre at budskap om lys, håp og visdom når menneskene fra disse verdenene. (60, 82)

60. Jeg har tillatt dere å komme i kontakt med vesener fra det hinsidige for en kort stund, noe Jeg ikke godkjente i den «andre tiden», fordi dere den gang ikke var forberedt på det – verken de eller dere. Denne døren er blitt åpnet av Meg i denne tiden, og dermed oppfyller Jeg mine profeters kunngjøringer og noen av Mine løfter.

61. I året 1866 åpnet denne usynlige døren seg for dere, og også formidlingsorganet for de utvalgte til å kunngjøre det budskapet som lysets ånder ville bringe menneskene.

62. Før det året åpenbarte åndelige vesener seg blant jordens nasjoner og folk, som var de forløpende tegnene på min ankomst. (146, 15)

63. Hvis dagens mennesker ikke var så harde og følelsesløse, ville de utvilsomt stadig motta budskap fra den åndelige verden, og av og til ville de se seg omgitt

av skarer av vesener som uavbrutt arbeider for menneskenes oppvåkning, og de ville innse at de aldri er alene.

64. Noen kaller den verdenen «usynlig», andre «den hinsidige». Men hvorfor? Simpelthen fordi de mangler troen til å «se» det åndelige, og fordi deres menneskelige fattigdom gir dem følelsen av å være fjernt og fremmed fra en verden som de burde føle i sine hjerter. (294, 32-33)

65. Dere er forundret over at et åndelig vesen gir seg til kjenne eller trer i kontakt med dere, uten å tenke på at også dere gir uttrykk for dere selv og til og med gir dere til kjenne i andre verdener, i andre sfærer.

66. Deres «kjøtt» er ikke klar over at deres sjel forener seg med Meg i bønnens øyeblikk; det er ikke i stand til å oppfatte nærheten til deres Herre gjennom denne gaven – ikke bare til Min Ånd, men også til deres åndelige søsken, som dere minnes i bønnens øyeblikk.

67. Like lite er dere klar over at sjelen i deres hviletimer, når kroppen sover, avhengig av utviklingsnivået og åndeligheten, løsner seg fra kroppen og viser seg på fjerne steder, selv i åndelige verdener som deres forstand ikke engang kan forestille seg.

68. Ingen skal undre seg over disse åpenbaringene. Forstå at dere for tiden nærmer dere tidens fullendelse. (148, 75-78)

69. Jeg ønsker at rene tanker skal være språket dere bruker for å kommunisere med deres brødre og søstre som bor i det åndelige, at dere på denne måten forstår hverandre, og sannelig, deres fortjenester og gode gjerninger vil være til nytte for dem; på samme måte som innflytelsen fra disse mine barn, deres inspirasjon og deres beskyttelse vil være en mektig hjelp for dere på deres livsvei, slik at dere sammen kan komme til Meg.

70. Åndeliggjør dere, og dere vil i livet oppleve den velgjørende nærværet av disse vesener: kjærtegnene fra moren som etterlot sitt barn på jorden, varmen og rådene fra faren som også måtte gå bort. (245, 7-8)

71. Dette verket vil bli kritisert og avvist av mange når de får vite at åndelige vesener har gitt seg til kjenne i det. Men vær ubesorgede, for det vil bare være de uvitende som bekjemper denne delen av mine læresetninger.

72. Hvor ofte har ikke apostlene, profetene og Herrens sendebud talt til verden under påvirkning av åndelige lysvesener, uten at menneskeheten var klar over det, og hvor ofte har ikke hver og en av dere handlet og talt under åndelige veseners vilje, uten at dere har lagt merke til det! Og nettopp dette, som alltid har skjedd, har Jeg nå bekreftet for dere. (163, 24-25)

73. Hvis det bare er nysgjerrighet som får dere til å søke forbindelse med det hinsidige, vil dere ikke finne sannheten; hvis det er ønsket om storhet eller forfengelighet som driver dere til det, vil dere ikke motta noen sann åpenbaring. Hvis fristelsen skulle forføre deres hjerter med falske mål eller egoistiske interesser, vil dere heller ikke oppnå forbindelse med lyset fra min Hellige Ånd.

Bare deres ærbødighet, deres rene bønn, deres kjærlighet, deres barmhjertighet, deres sjelslige opphøyelse vil frembringe det under at deres sjel breder ut sine vinger, krysser rommene og når de åndelige hjemsteder, så langt det er min vilje.

74. Dette er den nåde og trøst som Den Hellige Ånd har skjenket dere, for at dere skal se ett og samme hjem og overbevise dere om at det ikke finnes død eller fremmedgjøring, at ikke ett av mine skapninger dør med hensyn til det evige liv. For i denne «tredje tid» vil dere også kunne omfavne de vesener i åndelig omfavnelse som har forlatt dette jordiske livet, og som dere har kjent, elsket og mistet i denne verden, men ikke i evigheten.

75. Mange av dere har kommet i kontakt med disse vesener ved hjelp av mine «arbeidere». Men sannelig, Jeg sier dere, dette er ikke den fullkomne måten å ta kontakt på, og tiden nærmer seg da de inkarnerte og de kroppsløse sjelene vil kunne kommunisere med hverandre fra ånd til ånd, uten å bruke noe materielt eller menneskelig middel, nemlig gjennom inspirasjon, gjennom gaven av sjelslig følsomhet, åpenbaring eller forutanelse. Deres ånds øyne vil kunne oppfatte det hinsidige, deretter vil deres hjerte føle livsuttrykkene til de vesener som befolker den «åndelige dalen», og da vil deres ånds jubel så vel som deres erkjennelse og kjærlighet til Faderen være stor.

76. Da vil dere vite hva deres sjels liv er, hvem den er og hvem den var, ved at dere kjenner dere selv uten å se dere selv innenfor så trange grenser som de som tilsvarer deres kropp. For Faderen sier til dere: Selv om deres kroppsmaterie faktisk er liten – hvor lik er ikke deres ånd min guddommelige Ånd! (244, 21-24)

Kapittel 42 – Skyld og soning, prøvelser og lidelser

Nødvendigheten av anger og soning

1. Når Jeg ofte tillater at dere drikker av den samme kalken som dere har gitt deres medmennesker, skjer det fordi noen bare på den måten kan forstå det onde de har forårsaket; og ved å gjennomgå den samme prøvelsen som de lot andre gjennomgå, vil de lære å kjenne den smerten de lot dem føle. Dette vil opplyse deres sjel og føre til forståelse, anger og dermed oppfyllelse av min lov.

2. Men hvis dere ønsker å unngå å gå gjennom lidelser eller å drikke bitterhetens kalk, kan dere oppnå dette ved å gjøre opp for deres skyld gjennom anger, gjennom gode gjerninger, gjennom alt det samvittigheten deres pålegger dere å gjøre. Slik vil dere gjøre opp for en kjærlighetsgjeld, gi tilbake en ære, et liv eller freden, helsen, gleden eller brødet som dere en gang har frarøvet deres medmennesker.

3. Se hvor forskjellig virkeligheten av min rettferdighet er fra den forestillingen dere hadde gjort dere om deres far!

4. Glem ikke: Når Jeg har sagt til dere at ingen av dere skal gå fortapt, har Jeg helt sikkert også sagt til dere at hver skyld må gjøres opp og hver overtredelse slettes fra livets bok. Det er opp til dere å velge veien for å komme til Meg. Dere har fortsatt viljesfrihet.

5. Hvis dere foretrekker loven om gjengjeldelse fra gamle tider, slik menneskene fra de stolte nasjonene fremdeles praktiserer den, så se på resultatene deres!

6. Hvis dere ønsker at den målestokken dere bruker på medmenneskene, også skal brukes på dere, trenger dere ikke engang å vente på overgangen til det andre livet for å motta min rettferdighet; for her (på jorden), når dere minst venter det, vil dere finne dere i den samme kritiske situasjonen som dere har brakt medmenneskene deres i.

7. Men hvis dere ønsker at en høyere lov skal komme dere til hjelp – ikke bare for å befri dere fra den smerten dere frykter mest, men også for å gi dere edle tanker og gode følelser, så be, påkall Meg og gå deretter deres kamps vei for å bli stadig bedre, for å være st e i prøvelsene – med et ord: for med kjærlighet å betale den gjeld dere har overfor deres Far og deres neste. (16, 53-59)

8. Ofte blir Jeg spurt av noen: «Mester, hvis Du tilgir våre overtredelser — hvorfor lar Du oss da sone dem med smerte?» På det sier Jeg dere: Jeg tilgir dere, men det er nødvendig å gjøre opp for disse overtredelsene, slik at dere kan gi sjelen deres renheten tilbake. (64, 14)

9. Jeg har sagt dere at selv den minste flekk skal bli utslettet fra menneskets hjerte, men Jeg sier dere også at hver og en må vaske bort sine egne skammens flekker. Husk at Jeg sa til dere: «Med den målestokken dere måler med, skal dere selv bli målt», og: «Det man sår, må man høste.» (150, 47)

10. Av de materielle ofringene som menneskeheten bringer Meg, tar Jeg bare imot den gode hensikten, hvis den i sannhet er god; for ikke alltid kommer en storsinnet og edel hensikt til uttrykk i en gave. Hvor ofte tilbyr menneskene Meg sine offer for å skjule sine onde gjerninger eller for å kreve noe av Meg i gjengjeld. Derfor sier Jeg dere at sjelenes fred ikke kan kjøpes, at deres mørke flekker ikke kan vaskes bort med materielle rikdommer, selv om dere kunne tilby Meg den største skatt.

11. Anger, smerte over at man har fornærmet Meg, fornyelse, forbedring, oppreisning for de begåtte feilene, alt dette med den ydmykhet som Jeg har lært dere – ja, da bringer menneskene Meg de sanne ofrene fra hjertet, sjelen og tankene, som er uendelig mer behagelige for deres Far 508 kapittel 42 enn røkelse, blomster og lys. (36, 27-28)

Soningsloven

12. Dere har hatt den ene muligheten etter den andre, og i dette kan dere gjenkjenne min uendelige kjærlighet til dere; for Jeg har velsignet dere og gitt deres vesen muligheten til å gjøre opp for feil, rense og fullkommengjøre deres sjel, i stedet for å straffe dere eller fordømme dere for evig, slik dere tidligere var vant til å tenke.

13. Hvem som kjenner disse læresetningene og tror at de er sanne, ville våge å vende ryggen til sin oppgave på jorden, selv om han vet at han dermed påfører sin sjel en enda hardere soning?

14. For selv om det er sant at min rettferdighet gir dere nye muligheter til å fjerne flekker og gjøre opp for feil, er det også sant at med hver mulighet blir antallet prøvelser større, og at anstrengelsene og lidelsene blir mer intense for hver gang, på samme måte som de begåtte feilene ble alvorligere.

15. Deres plikt – man bør ikke snakke om straff – vil bestå i å gjenopprette, fornye, gjøre opp for og gjøre opp for den siste skyld. Ingen – verken deres himmelske Far eller deres brødre og søstre på jorden eller i den «åndelige dalen» – vil gjøre det som bare dere selv må gjøre, selv om Jeg sier dere at Jeg alltid vil følge deres kall. Når dere føler dere ensomme og forlatte, vil dere føle Min nærvær, og den åndelige verden vil alltid komme for å støtte dere under korsets byrde. (289, 45-47)

16. Bare min kjærlighet og min rettferdighet kan i dag beskytte dem som hungrer og tørster etter den. Jeg alene kan i min fullkomne rettferdighet ta imot den som tar sitt eget liv.

17. Hvis disse visste at sjelenes forlatthet er verre enn ensomheten i denne verden, ville de holde ut tålmodig og modig til den siste dagen av deres jordiske tilværelse. (165, 73-74)

18. Jeg ødelegger ikke noe av mine barn, uansett hvor mye de sårer Meg; Jeg bevarer dem og gir dem mulighet til å gjøre opp for sine feil og vende tilbake til den veien de hadde forlatt. Men selv om Jeg har tilgitt dem, blir de konfrontert med frukten av sine gjerninger, og det er disse som dømmer dem og viser dem den rette veien. (96, 55)

Årsaken til prøvelser og lidelser

19. Kjenn dere selv! Jeg har betraktet menneskenes eksistens gjennom alle tider og vet hva som har vært årsaken til all deres smerte og ulykke.

20. Siden de første tider har Jeg sett hvordan menneskene tok livet av hverandre av misunnelse, av materialisme, av maktbegjær; de har alltid forsømt sin sjel, i troen på at de bare var materie, og når så timen kom for å forlate den menneskelige skikkelse på jorden, var det bare det de skapte i sitt materielle liv som var igjen, uten å høste noen som helst salighet for ånden; for de har ikke søkt den, ikke tenkt på den, har verken brydd seg om åndens dyder eller om

kunnskap. De nøyde seg med å leve uten å søke veien som fører dem til Gud. (11, 42-43)

21. I dag har dere, til tross for fremskrittene i deres sivilisasjon, fjernet dere stadig mer fra den materielle naturen, så vel som fra det åndelige, det rene, det som er av Gud. Derfor faller dere med hver fase av livet inn i stadig større svakhet, i stadig større lidelse, til tross for deres ønske om å bli sterkere og lykkeligere for hver dag dere tilbringer på jorden. Men dere skal nå ta et skritt fremover i oppfyllelsen av min lov, o jordens innbyggere! (16, 35)

22. Prøvelsene dere møter på livets vei er ikke tilfeldige; Jeg har sendt dem til dere for at dere skal oppnå fortjenester. Ikke et blad på treet beveger seg uten Min vilje, og Jeg er til stede både i skapelsens store og små gjerninger.

23. Våk og be, så dere lærer å forstå hvilken frukt dere skal høste av hver prøve, for at deres soning skal bli kortere. Ta deres kors på dere med kjærlighet, og Jeg vil sørge for at dere bærer deres soning med tålmodighet. (25, 6)

24. Når menneskene glemmer Meg og til og med fornektet Meg blant latter, fornøyelser og forfengeligheit, hvorfor fortviler og skjelver de da når de høster tårene som plager deres sjel og kropp? Da spotter de og sier at det ikke finnes noen Gud.

25. Mennesket er modig nok til å synde, fast bestemt på å avvike fra min lovs vei; men jeg forsikrer dere om at det er ytterst feigt når det gjelder å sone og gjøre opp for sine gjeld. Likevel styrker Jeg dere i deres feighet, beskytter dere i deres svakheter, river dere ut av deres sløvhet, tørker deres tårer og gir dere nye muligheter, slik at dere kan gjenvinne det tapte lyset og finne den glemte veien til Min lov igjen.

26. Jeg kommer for å bringe dere livets brød og vin, som i den «andre tid», både for sjelen og for kroppen, slik at dere kan leve i harmoni med alt det som er skapt av deres Far.

27. På mine veier blomstrer dydene, mens det på deres veier er torner, avgrunner og bitterhet.

28. Den som sier at Herrens veier er fulle av torner, vet ikke hva han sier, for Jeg har ikke skapt smerte for noen av Mine barn; men de som har fjernet seg fra lysets og fredens vei, vil måtte lide konsekvensene av sin skyld når de vender tilbake til den.

29. Hvorfor har dere drukket lidelsens kalk? Hvorfor har dere glemt Herrens bud så vel som den oppgaven Jeg betrodd dere? Fordi dere har erstattet Min lov med deres egne, og her har dere resultatene av deres forfengelige visdom: bitter lidelse, krig, fanatisme, skuffelser og løgner som kveler dere og fyller dere med fortvilelse. Og det mest smertefulle for det materialiserte mennesket, for den som underkaster alt sine beregninger og underordner seg denne verdens

materielle lover, er at han etter dette livet fortsatt vil slepe med seg byrden av sine villfarelser og tilbøyeligheter. Da vil deres sjels lidelse bli svært stor.

30. Rist av dere syndebyrden her, følg min lov og kom snart. Be alle dere har såret om tilgivelse, og overlat resten til meg; for kort vil tiden være til å elske, hvis dere virkelig bestemmer dere for å gjøre det. (17, 37-43)

31. Kom alle til Meg, dere som bærer en skjult sorg i hjertet. Dere bærer i det skjulte en smerte i dere som et svik har påført dere, og deres bitterhet er svært stor, fordi det var et høyt elsket menneske som såret dere dypt.

32. Bli stille i dere selv, slik at bønnen kan opplyse dere og dere kan oppdage om ikke dere en gang var årsaken til at dere ble forrådt. Da vil bønnen styrke dere i tanken om at dere må tilgi dem som forråder dere i deres kjærlighet, deres tro og deres tillit.

33. Sannelig, Jeg sier dere: I det samme øyeblikket dere tilgir den som har krenket dere, vil dere føle Min fred fullt ut; for i dette øyeblikket vil deres ånd ha forenet seg med Min, og Jeg vil spre Min kappe for å tilgi dere og omslutte dere begge i Min kjærlighet. (312, 49-51)

34. I sannhet sier Mesteren dere: Jeg har forberedt et rike av fred og fullkommenhet for hver sjel. Men dette riket som Jeg har forberedt, står et annet rike i motsetning til: verden. Mens man vinner Mitt rike gjennom ydmykhet, kjærlighet og dyd, krever erobringen av det andre riket hovmod, ambisjon, stolthet, grådighet, egoisme og ondskap.

35. I alle tider har verden stått i motsetning til mitt rike, og alltid har de som følger meg blitt forfulgt og ført i fristelse på sin vei, enten gjennom synlige påvirkninger eller usynlige krefter.

36. Dette er ikke den eneste tiden dere går over torner for å nå meg, det er ikke første gang deres sjel snubler i forsøket på å nå min nærvær. I alle tider har dere utkjempet kampen i det innerste av deres vesen.

37. Inspirasjonen fra Min Ånd opplyser deres indre og har utløst en kamp mot de mørke kreftene, mot de falske lysene, de falske dyder, mot materien, mot alt overflødig, mot all den falske herligheten i denne verden. (327, 3)

38. Jeg velsigner den smerten dere har tålt for min skyld, for alt dere lider for min skyld, vil gjøre dere evig verdige. (338, 61)

Tro, underkastelse og ydmykhet i prøvelsene

39. Det menneskelige liv er for sjelen smeltedigelen der den renses, og ambolten der den smides. Det er uunnværlig at mennesket har et ideal i sin ånd, tro på sin Skaper og kjærlighet til sin bestemmelse, for å bære sitt kors med tålmodighet til toppen av sitt Golgata.

40. Uten tro på det evige liv faller mennesket i fortvilelse ved alle de tunge prøvelsene, uten høye idealer synker det ned i materialisme, og uten krefter til å tåle en skuffelse går det til grunne i motløshet eller i last. (99, 38-39)

41. Jeg sier dere at dere skal elske deres kors; for hvis dere gjør opprør mot det mens dere må bære det på skuldrene, vil smerten rive et dypt sår i deres hjerter. Jeg elsker virkelig mitt kors, o folk; men vet dere hva jeg kaller mitt kors? Mitt kors består av dere, o mennesker, som jeg elsker så høyt. (144, 20)

42. Troen, overgivelsen og ydmykheten overfor det Jeg har bestemt, vil gjøre prøvelsens vei kortere, for da vil dere ikke gå lidelsens vei mer enn én gang. Men hvis det oppstår opprør, misnøye eller til og med blasfemi i prøvelsene, vil prøvelsen vare lenger, for da må dere gå den veien på nytt, inntil leksjonen er lært. (139, 49)

43. Jeg sier dere: Prøvelsene som mennesket selv har skapt i denne tiden, er svært tunge, for slik er de nødvendige for dets frelse.

44. Den guddommelige rettferdighet vil fullbyrdes over det kjæreste for hvert menneske for å kreve regnskap for hvert menneskelig vesen sitt verk.

45. Hvor viktig er det ikke at mennesket oppnår erkjennelsen av hva åndelig soning betyr, slik at det, i erkjennelsen av at sjelen har en fortid som bare Gud kjenner, med kjærlighet, tålmodighet, respekt og til og med glede tar imot sin lidelseskalk – i visshet om at det dermed vasker bort fortidens og nåtidens skamflekker, gjør opp gjeld og oppnår fortjenester for loven.

46. Det vil ikke være noen sjelslig opphøyelse i smerten så lenge man ikke lider med kjærlighet, med respekt for min rettferdighet og underkastelse overfor det hver enkelt har fortjent. Men bare denne opphøyelsen midt i prøvelsene vil kunne gi menneskene innsikt i hva loven om åndelig oppreisning er. (352, 36-37, 42-43)

Betydningen av lidelse og smerte

47. Hvis dere tilskriver livets prøvelser til tilfeldighetene, vil dere neppe kunne være sterke. Men hvis dere har en forestilling om hva soning er, hva rettferdighet og gjengjeldelse er, vil dere i deres tro finne opphøyelse og underkastelse for å seire i prøvelsene.

48. Det er min vilje å prøve deres sjel på forskjellige måter, for Jeg danner, former og fullender den. Til dette bruker Jeg alle ting og alle mennesker; som redskaper bruker Jeg både en rettferdig og en ondskapsfull. Den ene gangen bruker Jeg lyset, en annen gang gjør Jeg mørket til min tjenerinne. Derfor sier Jeg dere: Når dere befinner dere i en kritisk situasjon, så tenk på Meg, på deres Mester, som i all kjærlighet vil forklare dere grunnen til den prøvelsen.

49. Det finnes kalker som alle må drikke, noen tidligere og andre senere, slik at alle kan lære å forstå og elske Meg. Elendigheten, sykdommen, bakvaskelsen, vanæren er svært bitre kalker som ikke bare når synders lepper. Husk at den aller rettferdigste i den «andre tiden» tømte det bitterste begeret dere kan forestille dere. Lydigheten, ydmykheten og kjærligheten som lidelsens beger drikkes med, vil gjøre korset lettere og få prøvelsen til å gå raskere over. (54, 4-6)

50. Alt som omgir dere, har som mål å rense dere, men ikke alle har oppfattet det slik. La ikke smerten dere drikker fra lidelsens kalk være ufruktbar. Fra smerten kan dere hente lys, som er visdom, mildhet, styrke og følsomhet. (81, 59)

51. Vit, disipler, at smerten fjerner de dårlige fruktene fra deres hjerter, gir dere erfaring og fører til at deres feil blir rettet.

52. På denne måten prøver deres Far dere, slik at det blir klart i deres forstand. Men hvis dere ikke forstår og lider fruktløst fordi dere ikke oppdager meningen med mine vise leksjoner, er deres smerte meningsløs, og dere utnytter ikke leksjonen. (258, 57–58)

53. Menneskene roper: «Hvis det finnes en Gud av barmhjertighet og kjærlighet – hvorfor må da de gode lide på grunn av de onde, de rettferdige på grunn av syndere?»

54. Sannelig, jeg sier dere, mine barn: Ingen kommer til denne verden bare for å oppnå sin egen sjels frelse. Han er ikke et isolert individ, men en del av en helhet.

55. Lider ikke et sunt og fullkomment organ i en menneskekropp når de øvrige organene er syke?

56. Dette er en materiell sammenligning, slik at dere kan forstå forholdet som eksisterer mellom hvert menneske og de andre. De gode må lide under de onde, men de gode er ikke helt uskyldige hvis de ikke engasjerer seg for sine brødres og søstres åndelige fremgang. Men som individ har hver og en sitt eget ansvar, og siden han er en del av min Ånd og lik Ham, besitter han vilje og intelligens til å bidra til alles fremgang. (358, 18-19)

57. Tolk min undervisning riktig, tro ikke at min Ånd gleder seg når den ser deres lidelser på jorden, eller at Jeg ønsker å frata dere alt det som er behagelig for dere, for å glede meg over det. Jeg kommer for å få dere til å , til å erkjenne og følge mine lover, for de er verdige deres respekt og oppmerksomhet, og fordi overholdelsen av dem vil bringe dere evig salighet og evig fred. (25, 80)

58. Jeg må si dere at så lenge dere bor på jorden, må dere streve for å gjøre deres tilværelse her så behagelig som mulig. Det er ikke nødvendig å gråte, lide og «blø» uavbrutt for å fortjene freden i det hinsidige.

59. Hvis dere kunne forvandle denne jorden fra en tåredal til en verden av lykke, hvor dere ville elske hverandre, hvor dere ville streve etter å gjøre det gode og leve i samsvar med min lov – sannelig, sier jeg dere, ville dette livet i mine øyne være enda mer fortjenstfullt og høyere stående enn et liv fullt av lidelser, ulykker og tårer, uansett hvor stor villighet dere måtte ha til å bære det. (219, 15-16)

60. Gled dere over at ingen smerte varer evig; deres lidelser er tidsbegrensede og går snart over.

61. Tiden for soning og renselse er flyktig for den som betrakter prøvelsene med åndelighet; for den derimot som helt oppgår i materialismen, vil det som i virkeligheten snart er over, vare lenge.

62. Slik hjerteslagene deres går forbi, slik går menneskets liv forbi i uendeligheten.

63. Det er ingen grunn til frykt, for slik som et sukk slipper ut av en, slik som man feller en tåre eller sier et ord, slik går også menneskets lidelser forbi.

64. I Guds uendelige ømhet skal alle deres smerter og sorger forsvinne som intet. (12, 5-9)

Kapittel 43 – Sykdom, helbredelse og fornyelse

Sykdommens opprinnelse og mening

1. Når mennesket ved å forsømme bønn og gode gjerninger fjerner seg fra det godes vei, mister det sin moralske kraft, sin åndelighet og blir utsatt for fristelser, og i sin svakhet tillater det syndene, og disse gjør hjertet sykt.

2. Men Jeg har kommet som lege til den sykes seng og har gitt ham all Min kjærlighet og omsorg. Mitt lys har vært som friskt vann på de febervarme leppene, og da han kjente Min balsam på sin panne, sa han til Meg: «Herre, bare Din barmhjertighet kan redde meg. Jeg er svært syk i sjelen, og døden vil snart komme til meg.»

3. Men jeg har sagt til ham: «Du skal ikke dø, for jeg, som er livet, er kommet, og alt du har mistet, skal bli gitt deg tilbake.» (220, 39)

4. Hvilke fortjenester kan en syk person oppnå, som er ute av stand til enhver anstrengelse? Hans fortjenester kan være mangfoldige og store, hvis han forstår å ruste seg med tålmodighet og overgivelse, hvis han er ydmyk overfor den guddommelige vilje og er i stand til å velsigne Meg til tross for sin smerte. For hans eksempel vil opplyse mange hjerter som bor i mørket, som fortviler og overgir seg til laster eller tenker på døden når de rammes av en prøvelse.

5. Når disse menneskene på sin vei møter et eksempel på tro, ydmykhet og håp, som springer ut fra et hjerte som også lider mye fordi det bærer et meget tungt kors, vil de føle at deres hjerte er blitt berørt av en lysstråle.

6. Slik er det faktisk: Siden de ikke var i stand til å høre sin egen ånds stemme, måtte de motta det åndelige lyset som et annet menneske overbrakte dem gjennom sitt eksempel og sin tro.

7. Gi ikke opp, erklær dere aldri for mislykkede, bøy dere ikke for byrden av deres lidelser. Ha alltid den brennende lampen av deres tro for øynene. Denne troen og deres kjærlighet vil redde dere. (132, 38-39)

Helbredelse ved egen kraft

8. Dere ber meg om å helbrede dere; men sannelig, jeg sier dere: Ingen kan være en bedre lege enn dere selv.

9. Hva nytter det at Jeg helbreder dere og fjerner deres smerte, hvis dere ikke legger bort deres feil, synder, laster og ufullkommenheter? Det er ikke smerten som er årsaken til deres sykdommer, men deres synder. Se, det er opprinnelsen til smerten! Bekjemp derfor synden, skille dere fra den, og dere vil bli friske. Men å gjøre dette er deres oppgave. Jeg lærer dere bare og hjelper dere med det.

10. Når dere gjennom samvittigheten oppdager årsaken til deres lidelser og gjør alt for å bekjempe den, vil dere fullt og helt føle den guddommelige kraften som hjelper dere å seire i kampen og vinne deres åndelige frihet.

11. Hvor stor vil ikke deres tilfredsstillelse være når dere føler at dere gjennom egne fortjenester har klart å frigjøre dere fra smerten og har oppnådd fred. Da vil dere si: «Min Far, ditt ord var min helbredelse, din lære var min frelse.» (8, 54-57)

12. Den sanne helbredende balsam, folk – den som helbreder alle sykdommer – springer ut av kjærligheten.

13. Elsk med ånden, elsk med hjertet og med forstanden, da vil dere ha nok kraft til ikke bare å helbrede kroppens sykdommer eller trøste i de små menneskelige nødene, men også til å oppklare de åndelige mysteriene, sjelens store frykter, dens forvirringer og samvittighetskvaler.

14. Denne balsamen løser de store prøvelsene, tenner lyset, lindrer kvalene, smelter kjettingene som strammer.

15. Mennesket som er oppgitt av vitenskapen, vil ved kontakt med denne balsamen vende tilbake til helse og liv; sjelen som har løsrevet seg, vil vende tilbake ved det kjærlige ordet fra broren som kaller på den. (296, 60-63)

16. Fjern smerten! Det livet jeg har skapt, er ikke fylt av smerte. Lidelsen stammer fra ulydighet og feiltrinn hos Guds barn. Smerten er karakteristisk for det livet menneskene har skapt i sin utskeielse.

17. Løft blikket og oppdag skjønnheten i mine verk. Forbered dere indre, slik at dere kan høre den guddommelige konserten, utelukk dere ikke fra denne festen. Hvis dere isolerer dere – hvordan kan dere da ta del i denne fryd? Dere ville leve triste, plagede og syke liv.

18. Jeg vil at dere skal være harmoniske toner i den universelle konserten, at dere skal forstå at dere er kommet fra livets kilde, at dere skal føle at mitt lys er i hver sjel. Når vil dere nå full modenhet, der dere kan si til meg: «Far, underkast min sjel din Ånd, likeså min vilje og mitt liv.»

19. Innse at dere ikke vil kunne si dette så lenge sansene deres er syke, og sjelen deres er egoistisk og adskilt fra den rette veien.

20. Dere lever under plagen av sykdommer eller frykten for å pådra dere dem. Men hva betyr vel en fysisk sykdom i forhold til en feil fra sjelen? Ingenting, hvis den er i stand til å reise seg; for i min barmhjertighet vil dere alltid finne hjelp.

21. Slik blodet strømmer gjennom årene deres og gir liv til hele kroppen, slik gjennomsyrrer Guds kraft deres sjel som en livsstrøm. Det er ingen grunn til å

være syk hvis dere oppfyller loven. Livet er helse, glede, lykke, harmoni. Når dere er syke, kan dere ikke være et tilfluktssted for guddommelige goder.

22. Dere mennesker med syke tanker, hjerter eller kropp, Mesteren sier til dere: Be deres sjel, som er et barn av den Allmektige, om å vende tilbake til den rette vei, om å helbrede deres lidelser og stå dere bi i deres svakheter. (134, 57-59)

Menneskets fornyelse

23. Forfengelighet – en svakhet som allerede viste seg hos det første mennesket – vil bli bekjempet gjennom åndeliggjøring. Det er den kampen som alltid har eksistert mellom sjelen og «kjødet». For mens sjelen i sin lengsel etter Faderens essens er tilbøyelig til det evige og høye, søker «kjødet» bare det som tilfredsstillende og smigrer det, selv om det er til skade for sjelen.

24. Denne kampen, som viser seg hos hvert menneske, er en kraft som oppstår i mennesket selv som følge av den innflytelsen verden utøver på det. For det jordiske krever alt det som samsvarer med dets natur.

25. Når sjelen er i stand til å beherske denne kraften og lede den i riktig retning, har den i sitt eget vesen brakt begge naturene i harmoni og vil oppnå sin fremgang og oppstigning. Hvis den derimot lar seg beherske av «kjøttets» kraft, vil den bli forført til det onde, den vil være en båt uten ror midt i en storm. (230, 64)

26. Dere – vantro og tvilere – kan ikke tro på en verden av rettferdighet, og dere kan heller ikke forestille dere et liv i kjærlighet og dyd på jorden deres. Kort sagt: Dere anser dere ikke i stand til noe godt, og dere har heller ikke tro på dere selv.

27. Jeg derimot tror på dere, kjenner frøet som finnes i hvert av mine barn, for Jeg skapte dem, for Jeg ga dem liv gjennom min kjærlighet.

28. Jeg setter mitt håp til mennesket, tror på dets frelse, på at det skal bli verdig og stige opp. For da Jeg skapte ham, bestemte Jeg at han skulle være herre på jorden, hvor han skulle skape et sted for kjærlighet og fred, og Jeg bestemte også at hans sjel måtte bli sterk i livets kamp for gjennom fortjenester å nå frem til å leve i lyset av fullkommenhetens rike, som tilkommer dere som evig arv. (326, 44-46)

Kapittel 44 – Livet i guddommelig forstand

Den nødvendige balansen

1. Hver og en har sin skjebne forutbestemt gjennom sin åndelige oppgave og sin menneskelige oppgave. Begge skal være i harmoni med hverandre og strebe mot ett eneste mål. Sannelig, Jeg sier dere: Jeg vil ikke bare vurdere deres åndelige

gjerninger, men også deres materielle gjerninger. For i dem vil Jeg oppdage fortjenester som hjelper deres ånd å nå frem til Meg. (171, 23)

2. Hittil har menneskets hovmod fått det til å se bort fra den åndelige delen, og mangelen på denne kunnskapen har hindret det i å bli fullkomment.

3. Så lenge mennesket ikke lærer å holde sine fysiske og sjelslige krefter i harmoni, vil det ikke kunne finne den balansen som bør eksistere i dets liv. (291, 26-27)

4. Læringer: Selv om dere lever i verden, kan dere føre et åndelig liv. For dere skal ikke tro at åndeliggjøring består i å vende seg bort fra det som er i samsvar med kroppen, men i å bringe de menneskelige lovene i samsvar med de guddommelige lovene.

5. Velsignet være den som studerer mine lover og forstår å forene dem med de menneskelige lovene til én eneste, for han vil bli sunn, sterk, storsinnet og lykkelig. (290, 26-27)

Gode og ødeleggende gleder

6. Jeg sier ikke til dere at dere skal vende dere bort fra deres jordiske plikter eller fra de sunne gledene i hjertet og sansene. Jeg krever bare av dere at dere avstår fra det som forgifter deres sjel og gjør kroppen deres syk.

7. Den som lever innenfor loven, oppfyller det som samvittigheten pålegger ham. Den som forakter de tillatte gledene for å kaste seg ut i de forbudte fornøyelsene, spør seg selv i øyeblikkene av største nytelse hvorfor han ikke er lykkelig eller finner fred. For fra nytelse til nytelse synker han stadig dypere, til han omkommer i avgrunnen uten å finne sann tilfredsstillelse for sitt hjerte og sin sjel.

8. Noen må gi etter og tømme koppen, der de søkte nytelse uten å finne den, til siste dråpe, for at de skal kunne høre stemmen til Den som alltid inviterer dem til festmåltidet for evig liv. (33, 44-46)

9. Vitenskapsmannen skjærer med en respektløs hånd en frukt fra vitenskapens tre, uten først å lytte til stemmen fra sin samvittighet, der min lov taler til ham for å fortelle ham at alle fruktene på visdommens tre er gode, og at den som plukker dem derfor kun må gjøre det til beste for sine medmennesker.

10. Eksempelene jeg har nevnt, viser dere hvorfor menneskeheten verken kjenner kjærligheten eller freden i det indre paradiset som mennesket, på grunn av sin lydighet mot loven, for alltid burde ha i sitt hjerte.

11. For å hjelpe dere med å finne det samme, lærer Jeg syndere, de ulydige, de utakknemlige og de hovmodige, for å få dere til å forstå at dere er utstyrt med ånd, at dere har samvittighet, at dere fullt ut og helt kan bedømme og vurdere hva som er godt og hva som er ondt, og for å vise dere stien som vil føre dere til paradiset av fred, visdom, uendelig kjærlighet, udødelighet, herlighet og evighet. (34, 15-17)

12. Mennesket tolker ikke alltid mine læresetninger riktig. Jeg har aldri lært dere at dere skal forakte eller avstå fra å nyte den gode frukten som mine lover godkjenner og tillater. Jeg har bare lært dere at dere ikke skal strebe etter unødvendige og overflødige ting, og enda mindre elske dem; at dere ikke skal bruke det som er skadelig og forbudt på samme måte som frukt som er gunstig for sjelen og kroppen. Men alt det som er tillatt for sjelen eller hjertet og tjener dets beste, har jeg anbefalt dere, fordi det ligger innenfor mine lover. (332, 4)

13. Det måtte gå lang tid før menneskeheten oppnådde åndelig modenhet. Dere har alltid falt for de to ytterpunktene: det ene har vært materialismen, gjennom hvilken dere søker å oppnå større verdslige nytelser; men dette er i virkeligheten skadelig, fordi det hindrer ånden i å oppfylle sin oppgave. Men dere må også unngå den andre ytterligheten: å drepe «kjødet», den fullstendige avkall på alt som hører til dette livet; for Jeg sendte dere til denne jorden for å leve som mennesker, som menneskelige vesener, og Jeg har vist dere den rette veien, slik at dere kan leve slik at dere «gir keiseren det som tilhører keiseren, og Gud det som tilhører Gud».

14. Jeg har skapt denne verden for dere, med all dens skjønnhet og all dens fullkommenhet. Jeg har gitt dere den menneskelige kroppen, gjennom hvilken dere skal utvikle alle evnene Jeg har gitt dere for å nå fullkommenhet.

15. Faderen ønsker ikke at dere skal nekte dere alt det gode som denne verden tilbyr dere. Men dere skal ikke sette kroppen over sjelen, for kroppen er forgjengelig, men sjelen tilhører evigheten. (358, 7-9)

Velsignet og ulykkelig rikdom

16. Når det er min vilje å gjøre dere til eiere av jordiske goder, gir jeg dem til dere for at dere skal dele dem med deres trengende brødre og søstre – med dem som ikke har formue eller støtte, med de svake og de syke. Mange av dem som ikke eier noe på jorden, kan imidlertid la dere ta del i deres åndelige goder. (96, 27)

17. Jeg vil at alt skal være deres, men at dere bevisst skal gjøre bruk av det dere trenger; at dere skal forstå å være åndelig rike og kan eie mye i det materielle, hvis dere gjør god bruk av det og gir det ene så vel som det andre sin sanne verdi og rang.

18. Hvordan kan sjelen til en uendelig rik person skade seg selv, når det han eier er til beste for sine medmennesker? Og hvordan kan en mektig person lide skade, når hans ånd forstår å trekke seg tilbake ved anledning for å be, og han gjennom sin bønn er i fellesskap med Meg? (294, 38)

19. Si ikke til Meg: «Herre, jeg har sett fattigdom blant dem som følger Deg. Men hos dem som ikke engang husker Deg lenger, og ikke engang uttaler Ditt navn, ser jeg overflod, fornøyer og nytelser.»

20. Mitt folk skal ikke se på disse tilfellene som et bevis på at den som følger Meg, nødvendigvis må være fattig i verden. Men Jeg sier dere at den freden som de har som lytter her og bruker en del av sitt liv på å gjøre godt, kjenner ikke de som dere misunner så sterkt, og de kunne heller ikke oppnå den med all sin rikdom.

21. Noen forstår å eie verdens goder og åndens goder samtidig. Andre får ikke del i verdens goder fordi de glemmer åndens goder, og atter andre er bare interessert i verdens goder fordi de mener at de guddommelige lovene er en fiende av de jordiske rikdommene.

22. Goder er og forblir goder, men ikke alle vet hvordan de skal brukes riktig. Dere skal også vite at ikke alt det mange eier, har Jeg gitt dem. Noen har det de har mottatt fra Meg som kompensasjon, slik det finnes andre som har stjålet alt de eier.

23. Det beste beviset menneskene kan få på at de har oppfylt sin plikt i livet, er sjelenes fred, ikke myntenens klirring. (197, 24-27)

24. Når Jeg sier til dere: «Be, så skal dere få», ber dere Meg om jordiske ting. Men sannelig – hvor lite ber dere Meg om! Be Meg fremfor alt om alt det som er til beste for deres sjel. Samle ikke skatter på jorden, for her finnes det tyver! Samle skatter i Faderens rike, for der vil deres formue være trygg, og den vil tjene til glede og fred for deres sjel.

25. Jordens skatter er rikdom, makt og titler av falsk storhet. Åndens skatter er de gode gjerningene. (181, 68-69)

26. Den stolte tror han er stor uten å være det, og elendig er den som nøyer seg med dette livets unødvendige rikdommer uten å oppdage hjertets og åndens sanne verdier. Hvor elendige er hans ønsker, hans begjær, hans idealer! Med hvor lite er han fornøyd!

27. Men den som forstår å leve, er den som har lært å gi Gud det som tilhører Gud, og verden det som tilhører verden. Den som forstår å hente styrke i naturens skjøte uten å bli en slave av materien, den vet å leve, og selv om han tilsynelatende ikke eier noe, er han herre over dette livets goder og er på vei til å eie skattene i Guds rike. (217, 19-20)

Loven om å gi

28. Hvis menneskene hadde tro på mitt ord, hvis de bar meg i sine hjerter, ville de alltid ha den setningen fra meg i tankene, som jeg en gang sa til folkemengden som lyttet til meg: «Sannelig, jeg sier dere: Selv om dere bare gir et glass vann, vil dette ikke forbli uten belønning.»

29. Men menneskene tenker: Hvis de gir noe og ikke får noe tilbake, så beholder de heller det de eier ved å holde det for seg selv.

30. Nå sier Jeg dere at det i Min rettferdighet finnes en fullkommen utligning, slik at dere aldri skal frykte å gi bort noe av det dere eier. Ser dere de

menneskene som samler og hamstrer skatter og ikke lar noen få del i deres eiendom? Disse menneskene bærer en død sjel i seg.

31. De derimot som til sitt siste åndedrag har viet seg til oppgaven å gi sin neste alt de eier, til de i sin siste time så seg selv alene, forlatt og fattige – disse har alltid blitt ledet av troens lys, som i det fjerne har vist dem nærheten til det «lovede land», der min kjærlighet venter på dem for å gi dem en belønning for alle deres gjerninger. (128, 46-49)

32. Kom hit, så Jeg kan vekke dere til det sanne liv og minne dere om at dere ble skapt for å gi. Men så lenge dere ikke vet hva dere bærer i dere, vil det være umulig for dere å gi til den som trenger det.

33. Se hvordan alt som omgir dere, oppfyller oppdraget om å gi. Elementene, stjernene, vesener, planter, blomster og fugler – alt, fra det største til det ikke lenger synlige, har evnen og bestemmelsen til å gi. Hvorfor gjør dere et unntak, selv om dere er mest utstyrt med guddommelig nåde til å elske?

34. Hvor mye må dere ennå vokse i visdom, kjærlighet, dyd og dyktighet, for at dere skal være lys på veien for deres yngre søsken! Hvilken høy og vakker bestemmelse har deres Far tildelt dere! (262, 50-52)

Oppfyllelsen av plikter og oppgaver

35. I den «tredje tid» vil min åndelige lære gi sjelen frihet til å spre sine vinger og heve seg til Faderen for å bringe Ham den sanne tilbedelse.

36. Men også mennesket som menneskelig vesen har en gudstjeneste å bringe Skaperen, og denne hyllest består i å oppfylle sine plikter på jorden ved å følge de menneskelige lovene, ved å vise moral og godt dømmekraft i sine handlinger og ved å oppfylle pliktene som far, barn, bror, venn, herre og tjener.

37. Den som lever på denne måten, vil ære Meg på jorden og gjøre det mulig for sin sjel å løfte seg for å forherlige Meg. (229, 59-61)

38. Den som unngår byrden av sin oppgave, den som forlater den rette veien eller ser bort fra de forpliktelser som hans sjel har inngått overfor Meg, for i stedet å påta seg forpliktelser etter sin egen smak eller vilje, han vil ikke kunne ha sann fred i sitt hjerte, da hans sjel aldri vil være tilfreds og rolig. Det er de som stadig søker fornøyer for å glemme sin smerte og uro, ved å bedra seg selv med falske gleder og flyktige tilfredsstillelser.

39. Jeg lar dem gå sin vei, fordi Jeg vet at selv om de i dag fjerner seg, glemmer Meg og til og med fornekte Meg, snart vil forstå meningsløsheten i verdens rikdommer, titler, fornøyer og æresbevisninger, når virkeligheten vekker dem fra deres drøm om storhet på jorden, når mennesket må stille seg overfor den åndelige sannheten, evigheten, den guddommelige rettferdigheten, som ingen kan unnslippe.

40. Dette er ikke ukjent for noen, for dere har alle en ånd som gjennom evnen til å ane åpenbarer virkeligheten i deres liv for dere – den veien som er lagt ut for

dere, og alt det dere skal virkeliggjøre på den. Men dere ønsker for enhver pris å frigjøre dere fra ethvert åndelig løfte for å føle dere frie og som herrer over deres liv. (318, 13-15)

41. Før sjelen deres ble sendt til denne planeten, ble den vist «åkrene», den ble fortalt at det var dens oppgave å så fred, at dens budskap var åndelig, og sjelen deres gledet seg til det og lovet å være trofast og lydig mot sin misjon.

42. Hvorfor frykter dere å så nå? Hvorfor føler dere dere nå uverdige eller ute av stand til å utføre det arbeidet som gledet sjelen deres så mye da det ble pålagt den? Fordi dere har tillatt lidenskapene å stå i veien for dere og dermed hindre sjelen i å komme frem, samtidig som dere søker å rettferdiggjøre dens ubeslutsomhet med barnslige begrunnelser.

43. Kom ikke med tomme hender til «dalen» dere kom fra. Jeg vet at deres lidelse da ville være svært stor. (269, 32-34)

44. Hver og en er tildelt et antall sjeler som han skal lede eller pleie, og denne oppgaven er ikke avsluttet med den fysiske døden. Sjelen sår, dyrker og høster videre, i den åndelige verden så vel som på jorden.

45. De større sjelene leder de mindre, og disse på sin side andre med enda lavere utviklingsgrad, mens det er Herren som leder dem alle til sin fold.

46. Når Jeg nå har sagt dere at de større sjelene leder de mindre, mener Jeg ikke med det at disse sjelene har vært store fra begynnelsen av, og at de sistnevnte alltid må være små i forhold til sine søsken. De som nå er store, er det fordi de har utviklet seg oppover og blomstret i oppfyllelsen av den edle oppgaven å elske, tjene og bistå dem som ennå ikke har nådd dette sjelslige utviklingsnivået, som ennå er svake – de som har gått seg vill, og de som lider.

47. De som i dag fortsatt er små, vil i morgen være store på grunn av sin utholdenhet i (131, 19-21)

Kapittel 45 – Forutbestemmelse, mening og oppfyllelse i livet

Guds forsyn og bestemmelse i menneskets skjebne

1. Nå er det lysets tid, da mennesket, i tillegg til å tro, vil forstå, begrunne og føle min sannhet.

2. Formålet med min lære er å overbevise alle om at ingen kom til denne verden uten en god grunn, at denne grunnen er den guddommelige kjærligheten, og at alle menneskers skjebne består i å oppfylle en kjærlighetsoppgave.

3. I alle tider, helt fra begynnelsen, har menneskene spurt seg selv: «Hvem er jeg? Hvem har jeg livet å takke for? Hvorfor eksisterer jeg? Hvorfor er jeg kommet hit, og hvor skal jeg?»

4. For en del av deres usikkerhet og manglende innsikt har de fått svaret i mine forklaringer og gjennom sine betraktninger over det jeg har åpenbart for dere i løpet av tiden.

5. Men noen tror allerede at de vet alt; men Jeg sier dere, de er fanget i en stor villfarelse, for det som er bevart i Guds visdomsbok, kan umulig oppdages av menneskene så lenge det ikke blir åpenbart for dem; og det er mye som er inneholdt i denne boken om guddommelig visdom, dens innhold er uendelig. (261, 4-6)

6. Skjebnen har den barmhjertighet som Gud har lagt inn i den. Menneskets skjebne er full av guddommelig godhet.

7. Dere finner ofte ikke denne godheten, fordi dere ikke forstår å søke etter den.

8. Når dere baner dere en hard og bitter vei innenfor den skjebnen som Jeg har forutbestemt for hver sjel, søker Jeg å mildne den, men aldri å øke dens bitterhet.

9. Menneskene trenger hverandre i verden, ingen er for mange, og ingen er for få. Alle liv er nødvendige for hverandre for å utfylle og skape harmoni i deres eksistens.

10. De fattige trenger de rike, og de rike trenger de fattige. De onde trenger de gode, og de gode trenger de onde. De uvitende trenger de vitende, og de vitende trenger de uvitende. De små trenger de eldre, og de eldre trenger på sin side barna.

11. Hver og en av dere er gjennom Guds visdom plassert på sin plass i denne verden og nær den han skal være hos. Hvert menneske er tildelt den kretsen han skal leve i, og hvor det finnes inkarnerte og ikke-inkarnerte sjeler som han skal leve sammen med.

12. Slik møter dere, hver på sin vei, etter hvert alle dem som har til oppgave å lære dere den kjærligheten som løfter dere opp; fra andre vil dere lide smerte som renser dere. Noen vil påføre dere lidelse fordi dere trenger det, mens andre vil gi dere sin kjærlighet for å oppveie deres bitterhet; men alle har et budskap til dere, en lære som dere må forstå og dra nytte av.

13. Glem ikke at hver inkarnert og ikke-inkarnert sjel som på en eller annen måte krysser deres livsvei, hjelper dere videre i deres skjebne.

14. Hvor mange lyssjeler har jeg ikke sendt til verden for dere, og dere har ikke stoppet opp for å velsigne min kjærlighet til dere!

15. Mange sjeler som Jeg har sendt til dere, har dere ikke lagt merke til, uten å innse at de var en del av deres skjebne; men fordi dere ikke forstod å ta imot dem, sto dere igjen med tomme hender og måtte senere felle tårer av anger.

16. Menneskehet, din bestemmelse er å være i harmoni med alt det skapte. Denne harmonien, som Jeg taler til dere om, er den største av alle lover, for i den finner dere det fullkomne fellesskap med Gud og hans gjerninger. (11, 10-16, 22-25)

17. Den som fornekte sin bestemmelse, avviser det ærefulle navnet «barn av min guddommelighet». Hvis han ikke tror på min eksistens, kan han ikke ha tro på min kjærlighet.

18. Selv om dette livet for noen har vært svært bittert og smertefullt, så vit at dette livet ikke er det eneste, at det bare tilsynelatende er langt, og at det i hvert skapnings skjebne finnes et mysterium som bare Jeg kan trenge inn i. (54, 8-9)

19. Et menneskes tilværelse på jorden er bare et øyeblikk i evigheten, et pust av liv som gir mennesket liv en stund og straks trekker seg tilbake, for senere å vende tilbake og gi et nytt legeme liv. (12, 4)

20. Det er bestemt for hver og en hva som skal tilfalle ham på hans livsvei. Mens noen tar imot det og utnytter det til rett tid, sløser andre det bort, og noen har ikke engang forstått å forberede seg på å motta det. Men da de vendte tilbake til den åndelige verden, ble de klar over alt det som var bestemt for dem, og som de verken visste hvordan de skulle oppnå eller fortjene. (57, 31)

21. Ingen er født ved en tilfeldighet, ingen er skapt på måfå. Forstå Meg, og dere vil innse at ingen er fri på sin livsvei, at det finnes en lov som styrer og regjerer alle skjebner. (110, 29)

22. Mennesket tror at det handler etter sin egen vilje, det tror at det er fritt for enhver høyere innflytelse, og anser seg til slutt for å være uavhengig og skaper av sin egen skjebne, uten å ane at den time vil komme da alle vil forstå at det var min vilje som fullbyrdet seg i dem. (79, 40)

23. Tjen dere en god lønn ved å dyrke en god frukt for deres medmennesker. Forbered dere på de kommende tider, for før mitt farvel vil det fortsatt være strid blant dere, fordi fristelsen kommer over dere alle. Dere må være våkne. Be og sett min undervisning ut i livet. Sannelig, Jeg sier dere: disse korte tidsrommene som dere vier til å utøve det gode, vil gjøre sine velgjørende virkninger merkbare i mange av de generasjonene som kommer etter dere. Ingen var i stand til eller vil noensinne være i stand til å bestemme sin egen skjebne; dette tilkommer Meg alene. Stol på Min vilje, og dere vil tilbakelegge livets vei til slutten uten større vanskeligheter.

24. Forstå det riktig når Jeg sier dere at ikke et blad på treet beveger seg uten Min vilje; da vil dere vite når det er Jeg som prøver dere, og når dere tømmer deres lidelseskal – for deretter å anklage Meg. Da blir dere dommere og gjør Meg til den anklagede.

25. Erkjenn deres feil og rett dem opp. Lær å tilgi deres medmenneskers feil, og hvis dere ikke kan rette dem opp, så bred i det minste et slør av overbærenhet over dem. (64, 43-44)

26. Vær ikke fatalister som styrker dere i overbevisningen om at deres skjebne nøyaktig tilsvarer det Gud la på deres livsvei, og at når dere lider, er det fordi det sto skrevet, og når dere gleder dere, er grunnen til det at det også sto skrevet. Jeg har overbevist dere om at dere vil høste det dere har sådd.

27. Men hør nå godt etter: I noen tilfeller vil dere motta høsten umiddelbart, og i andre tilfeller vil dere måtte gå inn i et nytt liv for å høste det dere har sådd. Tenk godt over det jeg nettopp har sagt til dere, og dere vil fjerne mange dårlige vurderinger av min rettferdighet og mange uklarheter. (195, 53)

I livets skole

28. Menneskene er som barn som ikke tenker over konsekvensene av sine handlinger, og derfor forstår de ikke at en snublestein de støter på på sin vei, bare er et hinder som Mesteren har satt opp for å stanse deres tankeløse løp eller for å spare dem for å ta en dårlig beslutning.

29. Jeg vil at dere fra nå av skal oppføre dere som voksne, at dere skal tenke gjennom deres gjerninger, deres handlinger, at dere skal veie deres ord. Dette er veien til å bringe klokskap og rettferdighet inn i deres liv. Dessuten skal dere tenke over at livet er en uendelig og vedvarende prøve for sjelen.

30. På min vei går ingen til grunne, og selv om det finnes anledninger hvor mennesket, overmannet av korsets byrde, bryter sammen, reiser en høyere kraft det opp igjen og oppmuntrer det. Denne kraften springer ut av troen. (167, 55-57)

31. Deres lykke avhenger av den forståelsen menneskene vinner fra disse læresetningene og gjennom lydighet mot lovene som styrer universet; en lykke som noen mener ikke finnes her på jorden, og som andre mener at bare Jeg har i overflod, men som likevel åpenbarer seg i deres sjels fred.

32. Nå vet du, o elskede folk, at din lykke ligger i deg selv, slik at du kan lære menneskene at i kjernen av deres vesen, der det etter deres mening bare finnes bitterhet, hat og nag, anger og tårer, eksisterer et lys som ingenting kan slukke, nemlig Åndens lys. (178, 6-7)

33. Deres åndelige fortid er ikke kjent for deres «kjøtt». Jeg lar den bli innprentet i deres sjel, slik at den er som en åpen bok og blir åpenbart for dere gjennom Ånden og forutanelen. Dette er min rettferdighet, som – i stedet for å dømme dere – gir dere muligheten til å gjøre opp for feilen eller rette opp en villfarelse.

34. Hvis fortiden ble slettet fra deres sjel, måtte dere gjennomgå de allerede forbi prøvelsene på nytt; men hvis dere lytter til stemmen fra deres erfaring og lar dere opplyse av dette lyset, vil dere se deres vei tydeligere og horisonten lysere. (84, 46)

Menneskelivets mening og verdi

35. Vit at menneskets naturlige tilstand er godhet, sjelefred og harmoni med alt som omgir det. Den som forblir standhaftig i utøvelsen av disse dyder gjennom livet, går på den sanne veien som vil føre ham til erkjennelse av Gud.

36. Men hvis dere fjerner dere fra denne stien og glemmer loven som skal lede deres handlinger, vil dere under tårer måtte gjøre opp for de øyeblikkene dere har levd fjernt fra veien til sjelslig opphøyelse, som er den naturlige tilstanden mennesket alltid skal forbli i. (20, 20)

37. Mange mennesker har blitt så vant til den verden av synder og lidelser dere lever i, at de tror dette livet er det mest naturlige, at jorden er bestemt til å være en tåredal, og at den aldri vil kunne romme fred, harmoni og åndelig fremgang.

38. De menneskene som tenker slik, er fanget i uvitenhetens søvn. Den tar feil som mener at denne verden av Meg er bestemt til å være en tåredal og et sted for soning. Det Eden som Jeg tilbød menneskene, kan og skal komme tilbake, for alt det Jeg har skapt, er liv og kjærlighet.

39. Derfor tar den feil som hevder at verden ble bestemt av Gud som et sted for menneskelig smerte. I stedet burde de si at de selv dømte den til en straffemissjon, mens den egentlig var skapt til glede og forfriskning for de menneskeblitte sjelene.

40. Ingen var forutbestemt til synd, selv om alt ble forutsett for å redde mennesket fra dets fall.

41. Mennesket ønsket ikke å utvikle seg oppover gjennom kjærligheten, og det ønsket heller ikke å bli vis ved å oppfylle min lov; og det glemte at min rettferdighet, som det alltid forsøkte å unngå, beskytter det, fordi min rettferdighet springer ut av den fullkomne kjærligheten. (169, 10-13)

42. Når dere utforsker mitt ord, vil dere forstå at Faderens hensikt, da Han sendte dere til verden for å gå gjennom dens veier fulle av farer og fristelser, ikke var at dere skulle gå vill på dem. For de var på forhånd lagt an slik at dere på dem skulle få de nødvendige leksjonene for sjelenes utvikling, for å gi dere den erfaringen dere manglet, og til slutt for å la dere vende tilbake til Meg fulle av lys.

43. Da deres ånd kom ut fra Meg, var den som en gnist som vindene måtte forvandle til en flamme, slik at deres lys ved tilbakevendingen til Meg skulle bli ett med Guddommens.

44. Jeg taler til dere fra toppen av det nye fjellet. Der venter Jeg på dere, og sannelig, Jeg sier dere: På dagen for deres ankomst vil det være en fest i dette riket.

45. Dere kommer dit på smertenens vei og renser dermed deres feil – en vei som ikke Jeg har staket ut, men som mennesket har skapt. Denne stien lot dere også Meg gå. Men siden den gang er veien til offer og smerte forherliget gjennom Mitt blod. (180, 64-65)

46. Mennesket vil til slutt forstå at dets rike heller ikke er av denne verden, at dets kropp eller dets menneskelige hylster bare er det redskapet gjennom hvis sanser dets ånd oppfatter denne verden av prøvelser og soning. Det vil til slutt erfare at dette livet bare er en storartet leksjon, illustrert med vidunderlige

skikkelser og bilder, slik at elevene, det vil si alle mennesker, bedre kan forstå de leksjonene livet gir dem, gjennom hvilke de, hvis de er i stand til å vurdere dem riktig, vil oppnå utvikling av sin sjel og forstå meningen med kampen som gjør dem sterke – smerten som sliper dem ned, møyet som foredler, kunnskapen som opplyser og kjærligheten som løfter.

47. Hvis dette livet var det eneste — sannelig, Jeg sier dere, Jeg ville for lengst ha fjernet smerten fra det, for det ville være urettferdig hvis dere bare var kommet til denne verden for å drikke en lidelsens kalk. Men de som i dag lider og gråter, gjør dette fordi de tidligere nøt livet i utskeielser. Men denne smerten vil rense dem og gjøre dem verdige til å stige opp og nyte i Herrens hjemsteder i renere form. (194, 34-35)

48. Prøvelsen som menneskets liv innebærer, er så hard at det er nødvendig å mildne den med alle de sjelslige og kroppslige gleder som gjør byrden av menneskets kors mer elskverdig og lettere å bære.

49. Jeg velsigner alle dem som i varmen i sitt hjem finner de største gledene i livet og som streber etter å gjøre foreldrenes kjærlighet til barna, barnas kjærlighet til foreldrene og søskenens kjærlighet til hverandre til en tjeneste for Gud. For den enheten, den harmonien og den freden ligner den harmonien som eksisterer mellom den Universelle Fader og hans åndelige familie.

50. I disse hjemmene stråler sjelens lys, der bor freden i mitt rike, og når lidelser inntreffer, er de lettere å bære, og prøvelsens øyeblikk er mindre bitre.

51. Enda mer fortjenstfullt handler de som søker tilfredsstillelse i å gi denne til andre, og som gleder seg over sine medmenneskers sunne glede. Dette er gledens apostler, og de utfører en stor misjon.

52. Sannelig, Jeg sier dere: Hvis dere forstod å søke øyeblikk av tilfredsstillelse og glede, samt å opprettholde timer med indre fred, ville dere ha slike i alle dager av deres jordiske tilværelse. Men for det må dere først løfte deres sjel, la deres følelser og måten å tenke om livet på bli mer storsinnet.

53. Dette budskapet, som Jeg sender dere gjennom Mitt ord, er fylt av lys som vil opplyse deres vei og gi deres vesen den oppadgående utviklingen som vil lære dere å leve i fred og nyte alt det sunne som Jeg har velsignet deres tilværelse med.

54. Denne menneskeheten må fortsatt kjempe hardt for å bekjempe smertenens skygger og overvinne sin tilbøyelighet til falske gleder og villedende tilfredsstillelser. Den vil måtte kjempe mot sin religiøse fanatisme, som hindrer den i å erkjenne sannheten; den vil måtte kjempe mot fatalismen som får den til å tro at alt går mot den endelige undergangen, som ingen kan redde seg fra, og den vil måtte kjempe mot sin materialisme, som får den til å søke bare forgjengelige fornøyer — sanselige gleder som styrter sjelen ned i en avgrunn av laster, av smerte, av fortvilelse og mørke.

55. Jeg gir dere mitt lys, slik at dere kan forlate skyggene og på denne planeten, som dere har forvandlet til en tåredal, endelig oppdage de sanne gleder for sjelen og hjertet, ved siden av hvilke alle andre gleder er små og ubetydelige. (303, 28-33)

X Materialisme og spiritualisme

Kapittel 46 – Det villedede, materialistiske mennesket

Menneskets åndelige treghet, uvitenhet og hovmod

1. Det endelige formålet med skapelsen av denne verden er mennesket; for dets velbehag har Jeg lagt til de øvrige vesener og naturkreftene, slik at det kan benytte seg av dem til sitt opphold og sin forfriskning.
2. Hvis han hadde elsket og kjent Meg fra de tidligste tider, siden sin åndelige barndom, ville han i dag tilhøre en verden av store ånder, hvor verken uvitenhet eller forskjeller ville finnes, hvor dere alle ville være like i kunnskap og i foredlingen av deres følelser.
3. Men hvor langsomt utvikler mennesket seg! Hvor mange tidsperioder har gått siden det har levd på jorden, og fremdeles har det ikke klart å forstå sin åndelige oppgave og sin sanne bestemmelse. Han har ikke klart å oppdage sin åndelige sjel i seg selv, som ikke dør fordi den besitter evig liv; han har ikke forstått å leve i harmoni med den, han har heller ikke anerkjent dens rettigheter, og denne, berøvet sin frihet, har ikke utviklet sine gaver og har stått stille. (15, 24)
4. Da mennesket vendte seg bort fra å oppfylle min lov, skapte det forskjellige ideer, teorier, religioner og doktriner som splitter og forvirrer menneskeheten og binder sjelen til materien og hindrer den i å løfte seg fritt. Men lyset fra min Hellige Ånd opplyser alle mennesker og viser dem veien til det sanne liv, hvor det bare finnes én leder, nemlig samvittigheten. (46, 44)
5. En materialist elsker bare det menneskelige livet. Men siden han innser at alt i det er forgjengelig, er han opptatt av å leve det intenst.
6. Når så hans planer eller ønsker ikke blir virkelighet, eller smerten på en eller annen måte rammer ham, fortviler han og spotter; han utfordrer skjebnen og gir den skylden for at han ikke mottar de goder han mener å ha rett til.
7. Det er svake sjeler i ukuelige kropp, det er moralsk umodne vesener som blir prøvet på mange måter for å få dem til å forstå den feilaktige verdsettelsen de i sin materialisering tillegger gjerninger av ringe fortjeneste.

8. Hvor gjerne ville de materialiserte endre sin skjebne! Hvor sterkt lengter de etter at alt skal gå etter deres forestillinger og vilje. (258, 48-50)

9. Nå kan dere forstå at når Jeg alltid har åpenbart Meg for menneskene i visdom, skjedde dette for å frigjøre de sjelene som var fanget av begrensede forstandsevner.

10. Det finnes fremdeles i denne tiden mennesker med begrenset forstand uten inspirasjon. Mens menneskene allerede burde ha en klar og gjennom sin utvikling åpen forstand, tenker og lever mange fremdeles som i de primitive epoker.

11. Andre har oppnådd store fremskritt innen vitenskapen og lukker seg inne i sin forfengelig og egoisme, i den tro at de har nådd kunnskapens høydepunkt. Men de har stått fast på veien mot sin åndelige utvikling. (180, 32-33)

12. Hvis mennesket levde bevisst med hensyn til det høyere livet som eksisterer og vibrerer over det, og hvis det forstod å spørre sin ånd – hvor mange ubehageligheter ville det da spare seg for, foran hvor mange avgrunner ville det da redde seg. Men hele livet spør han om råd hos dem som ikke har noen løsning på hans tvil og usikkerhet: vitenskapsmennene som har trengt inn i den materielle naturen, men som ikke kjenner det åndelige livet, fordi sjelen i dem har falt i sløvhet.

13. Menneskets sjel må våkne for å finne seg selv, for å oppdage alle de evnene som er betrodd den, for å støtte den i sin kamp.

14. I dag er mennesket som et lite, tørt blad som har falt fra livets tre og er leketøy for vindene, underlagt tusen omskiftninger, svakt overfor naturkreftene, skrøpelig og ynkelig i møte med døden, mens det likevel burde være herre over jorden som en fyrste som er utsendt av Meg for å fullkomme seg i verden. (278, 4-6)

15. Dommens tid er kommet, da Jeg vil spørre de ene: Hvorfor har dere fornektet Meg? Og de andre: Hvorfor har dere forfulgt Meg? Har den som ikke har vært i stand til å trenge inn i seg selv, rett til å fornekte eksistensen av Mitt rike? Hvis dere ikke kjenner Min sannhet, hvis dere ikke forstår å finne den, betyr ikke det at den ikke eksisterer. Hvis dere mener at bare det eksisterer som dere kan forstå, så sier Jeg dere at det er mye dere ennå ikke vet, og at deres hovmod er svært stort.

16. Sannelig, Jeg sier dere: Den som benekter Gud og hans rike, har fornektet seg selv. Den som vil hente kraft fra seg selv, anser seg for uavhengig og nærer den hovmodige følelsen av å kunne være stor uten å trenge Gud, vil ikke komme særlig langt i verden, vil snart gå seg vill, og hans lidelser vil være svært smertefulle.

17. Hvor er de virkelig vise?

18. Kunnskap betyr å føle min nærvær. Kunnskap betyr å la seg lede av mitt lys og gjøre min vilje. Kunnskap er å forstå loven, kunnskap er å elske. (282,19-22)

19. I dag er deres åndelige uvitenhet så stor at når dere tenker på dem som har gått bort til det hinsidige, sier dere: «Stakkaren, han døde og måtte legge alt bak seg og er borte for alltid.»

20. Hvis dere visste med hvilken medfølelse disse vesener ser på dere fra den åndelige verden når de hører dere snakke slik. Medfølelse er det de føler for dere i møte med deres uvitenhet! For hvis dere kunne se dem, om så bare for et øyeblikk, ville dere bli målløse og overveldet av sannheten! (272, 46-47)

21. Dere har tillagt de materielle verdier større betydning enn de har, mens dere ikke vil vite noe om det åndelige, og deres kjærlighet til verden er blitt så stor at dere til og med prøver så godt dere kan å fornekte alt som har med det åndelige å gjøre, fordi dere mener at denne kunnskapen står i strid med deres fremgang på jorden.

22. Jeg sier dere at kunnskapen om det åndelige ikke hindrer menneskenes fremgang, verken når det gjelder moral eller vitenskap. Tvert imot, dette lyset åpenbarer for menneskene en uendelig rikdom av kunnskap som foreløpig er ukjent for vitenskapen.

23. Så lenge mennesket nekter å klatre opp på åndelighetens stige, vil det ikke kunne nærme seg den sanne herligheten som her, i sin Fars favn, vil gi det den høyeste lykke: å være et Guds barn – et verdig barn av min Ånd, på grunn av sin kjærlighet, sin opphøyelse og sin kunnskap. (331, 27-29)

Manglende vilje til å gi avkall, anstrenge seg og ta ansvar

24. Hvis menneskeheten ikke holdt så hardnakket fast ved sin uvitenhet, ville deres tilværelse på jorden vært en annen. Men menneskene trosser Mine bud, forbanner sin skjebne, og i stedet for å samarbeide med Meg i Mitt verk, søker de en mulighet til å omgå Mine lover for å gjennomføre sin vilje.

25. Jeg sier dere også: Hvis menneskene nøye observerte hver av sine handlinger, ville de legge merke til hvordan de gjør opprør mot Meg ved hvert skritt de tar.

26. Når Jeg lar Mine velsignelser strømme rikelig over menneskene, blir de egoistiske; når Jeg lar dem nyte livsglede, blir de utsvevende; når Jeg setter deres styrke på prøve for å gjøre sjelene sterke, gjør de opprør; når Jeg lar lidelsens kalk nå deres lepper for å rense dem, forbanner de livet og føler at deres tro svinner hen; når Jeg legger byrden av en stor familie på deres skuldre, fortviler de, og når Jeg tar en av deres pårørende fra jorden, anklager de Meg for urettferdighet.

27. Aldri er dere enige, aldri hører Jeg at dere velsigner Mitt navn i deres prøvelser, og aldri opplever Jeg at dere forsøker å medvirke i Mitt skapelsesverk. (117, 55-57)

28. Jeg har lagt storhet i mennesket, men ikke den som det streber etter på jorden. Den storheten jeg snakker om, er oppofrelse, kjærlighet, ydmykhet,

barmhjertighet. Mennesket flykter stadig fra disse dyder, og dermed vender det seg bort fra sin sanne storhet og den verdighet som Faderen har gitt det som sitt barn.

29. Dere flykter fra ydmykhet fordi dere tror at den betyr fattigdom. Dere flykter fra prøvelsene fordi elendigheten skremmer dere, uten å forstå at de frigjør deres sjel. Dere flykter også fra det åndelige fordi dere mener at det er bortkastet tid å fordype dere i denne kunnskapen, uten å forstå at dere forakter et høyere lys enn enhver menneskelig vitenskap.

30. Derfor har Jeg sagt dere at det er mange som, til tross for at de forsikrer at de elsker Meg, ikke elsker Meg, og som, selv om de hevder å tro på Meg, ikke har noen tro. De har gått så langt som å si til Meg at de er villige til å følge Meg, men de vil følge Meg uten kors. Men Jeg har sagt dem at enhver som vil følge Meg, skal ta sitt kors på seg og følge Meg. Alle som omfavner sitt kors med kjærlighet, vil nå toppen av fjellet, hvor de vil puste sitt siste åndedrag på denne jorden for å oppstå til evig liv. (80, 37-39)

31. I stedet for å fjerne elendigheten som omgir dem overalt, er menneskene i dag opptatt av å trekke størst mulig fordel ut av den for seg selv.

32. Hvorfor har menneskene ikke utviklet seg oppover i lengselen etter et ideal som gir dem renere følelser og bestrebelser som er mer verdige ånden? Fordi de ikke ønsket å se utover det som er synlig for deres dødelige øyne, det vil si utover deres nød, deres jordiske gleder og deres materialistiske vitenskap.

33. De har brukt og utnyttet den tiden som var dem til del i verden til å skaffe seg så mange rikdommer og fornøyer som mulig – i den tro at når det er slutt med kroppen, er alt over for dem.

34. I stedet for å utvikle seg oppover og betrakte seg selv som et Guds barn, synker mennesket i sin uvitende hovmod ned på nivået med et lavere stående vesen, og når dets ånd taler til det om guddommeligheten og det åndelige livet, griper frykten for Guds rettferdighet tak i det, og det foretrekker å bringe denne indre stemmen til taushet og ikke «sløse» noen tanker på disse advarslene.

35. Han har verken tenkt over sin egen eksistens eller over sin sjelslige og kroppslige tilstand. Hvordan kunne det være annet enn at han er støv og elendighet, så lenge han lever og tenker på denne måten? (207, 18)

36. Min lære, som til alle tider er en utlegning av loven, kommer til dere som en vei til lyset, som en sikker åpning for ånden. Likevel har menneskene, i bruk av den frie viljen de er gitt og i ønsket om å følge en vei for sitt liv, alltid valgt den lette veien til materialisering. Noen har i den forbindelse fullstendig oversett samvittighetens rop, som alltid leder mot det åndelige; og andre har skapt kulter og ritualer for å tro at de går med faste skritt på den åndelige veien, mens de i virkeligheten er like egoistiske som de som har forvist mitt navn og mitt ord fra sitt liv. (213, 51)

37. Veien er banet og døren åpen for alle som vil komme til Meg.

38. Stien er smal, dette har dere lenge visst. Det er ingen som ikke vet at min lov og min lære er høyst ren og urokkelig, slik at ingen skal tenke på å endre den etter sin egen bekvemmelighet eller vilje.

39. Den brede veien og den vidåpne porten er alt annet enn det som fører deres sjel til lyset, til fred og til uøddelighet. Den brede veien er veien til utskeielse, ulydighet, stolthet og materialisme – en vei som flertallet av menneskene følger i et forsøk på å unnsnippe sitt åndelige ansvar og samvittighetens indre dom.

40. Denne veien kan ikke være uendelig, fordi den verken er sann eller fullkommen. Derfor vil mennesket, siden denne veien som alt menneskelig er begrenset, en dag nå dens ende, hvor det vil stoppe opp for å bøye seg forferdet over avgrunnen som utgjør veiens slutt. Da vil kaos bryte ut i hjertene til dem som for lengst har fjernet seg fra den sanne veien.

41. Hos noen vil anger oppstå, og dermed vil de finne nok lys til å redde seg selv; hos andre vil forferdelse innfinne seg overfor en slutt som de vil anse som urettferdig og ulogisk, og atter andre vil spotte Gud og gjøre opprør. Men sannelig, Jeg sier dere: Dette vil være begynnelsen på tilbakevendingen til lyset. (333, 64-68)

Menneskets sjelslige elendighet

42. Jeg har ikke tatt feil i det Jeg har skapt; mennesket har imidlertid forvillet seg fra den forutbestemte veien og livet; men snart vil det vende tilbake til Meg som den «fortapte sønnen» som sløste bort hele sin arv.

43. Med sin vitenskap har han skapt en ny verden, et falskt rike. Han har laget lover, reist seg en trone og utstyrt seg med et septer og en krone. Men hvor forgjengelig og villedende er ikke hans herlighet: et svakt pust av min rettferdighet er nok, og hans grunnvoller skjelver, og hele hans rike går i oppløsning. Riket av fred, rettferdighet og kjærlighet, som han ikke klarte å erobre, er imidlertid fjernt fra menneskets hjerte.

44. Gleden og tilfredsstillelsen som menneskenes gjerninger gir dem, er bare innbilt. I deres hjerter gnager smerten, uroen og skuffelsen som skjuler seg bak smilets maske.

45. Dette har man gjort av det menneskelige liv, og når det gjelder sjelenes liv og lovene som styrer dem, er disse blitt forvrengt fordi man glemte at det også finnes krefter og elementer som gir sjelen liv, og som mennesket må holde kontakt med for å tåle prøvelser og fristelser og overvinne alle hindringer og motgang på sin vei opp mot fullkommenhet.

46. Lyset som når hver sjel fra uendeligheten, stammer ikke fra solen; kraften som sjelen mottar fra det hinsidige, er ikke en utstrømning fra jorden; kilden til kjærlighet, sannhet og helse, som slukker sjelens tørst etter kunnskap, er ikke vannet i deres hav eller kilder; atmosfæren som omgir dere er ikke bare materiell, den er strøm, pust og inspirasjon som den menneskelige sjelen mottar

direkte fra Skaperen av alle ting, fra Ham som har skapt livet og styrer det med sine fullkomne og uforanderlige lover.

47. Hvis mennesket satte litt god vilje inn på å vende tilbake til sannhetens vei, ville det øyeblikkelig føle fredens kjærtegn som en drivkraft. Men når sjelen materialiseres under materiens innflytelse, faller den i dens klør, og i stedet for å være herre over dette livet, styrmannen som styrer sitt skip, blir den slave av menneskelige svakheter og tilbøyeligheter og lider forlis i stormene.

48. Jeg har allerede sagt dere at sjelen kommer før kroppen, slik kroppen kommer før klærne. Kroppen dere eier, er bare en midlertidig bekledning for sjelen. (80, 49-53)

49. Å, hvis bare alle mennesker ville se det oppgående lyset i denne epoken – hvor mye håp ville det være i deres hjerter! Men de sover. De forstår ikke engang å ta imot det lyset som den kongelige stjernen sender dem hver dag – det lyset som er som et avbilde av lyset som stråler ut fra Skaperen.

50. Det kjærtegnere dere og vekker dere til den daglige livskampen, uten at menneskene, som er ufølsomme for skapelsens skjønnhet, stopper opp et øyeblikk for å takke Meg. Herligheten kunne passere dem uten at de la merke til den, for de våkner alltid fulle av bekymringer og glemmer å be for å søke åndelig kraft i Meg.

51. Like lite søker de styrke for kroppen i naturens kilder. Alle løper de hastig rundt og sliter uten å vite hvorfor, de går i vei uten å ha et klart mål for øyet. Nettopp i denne følelsesløse og meningsløse kampen for tilværelsen har de materialisert sine sjeler og latt dem bli egoistiske.

52. Når så åndens lover, som er livets lys, er glemt, ødelegger menneskene seg selv, dreper de hverandre og river brødet fra hverandre, uten å høre samvittighetens stemme, uten å ta hensyn, uten å stoppe opp for å tenke etter.

53. Men hvis noen spurte dem hvordan de vurderer sitt nåværende liv, ville de umiddelbart svare at det aldri i tidligere tider har strålt så mye lys i menneskelivet som nå, og at vitenskapen aldri har avslørt så mange hemmeligheter for dem. Men de måtte si dette med en maske av lykke foran ansiktet, for i sine hjerter ville de skjule all sin sjelslige lidelse og elendighet. (104, 33-34)

54. Jeg sendte sjelen ut for å inkarnere på jorden og bli et menneske, slik at den skulle være fyrste og herre over alt som eksisterer på den, og ikke for at den skulle være slave og offer, eller en som lider nød, slik Jeg faktisk ser den. Mennesket er slave av sine behov, sine lidenskaper, sine laster og sin uvitenhet.

55. Han er offer for lidelser, feiltrinn og skjebneslag som hans mangel på åndelig opphøyelse påfører ham på hans vandring over jorden. Han er trengende, fordi han i uvitenhet om den arv som tilkommer ham i livet, ikke vet hva han eier, og oppfører seg som om han ikke hadde noe.

56. Denne menneskeheten må først våkne, slik at den kan begynne å studere i det åndelige livets bok, og så vil snart, gjennom videreformidling av denne ideverdenen fra generasjon til generasjon, det velsignede frøet dukke opp, der mitt ord går i oppfyllelse.

57. Jeg har sagt dere at denne menneskeheten en dag vil nå åndelighet og forstå å leve i harmoni med alt det skapte, og at sjel, forstand og hjerte vil gå i takt. (305, 9-11)

Feilaktig jordisk atferd og dens konsekvenser

58. Når Jeg ser menneskene, viklet inn i kriger, drepe hverandre for å få tak i verdens skatter, kan Jeg ikke la være å stadig sammenligne menneskene med små barn som krangler om ting som ikke har noen verdi. Barn er fortsatt de menneskene som slåss om litt makt eller litt gull. Hva betyr disse eiendelene i forhold til de dyder som andre mennesker forener i seg?

59. Mennesket som splitter folk ved å så hat i hjertene, kan ikke sammenlignes med den som vier sitt liv til oppgaven med å så frøet til den altomfattende broderskap. Den som forårsaker lidelse hos sine medmennesker, kan ikke sammenlignes med den som vier sitt liv til oppgaven med å lindre sine nærmestes lidelse.

60. Hvert menneske drømmer om en trone på jorden, selv om menneskeheten fra begynnelsen av har opplevd hvor lite en trone er verdt i verden.

61. Jeg har lovet dere en plass i mitt rike, men det er svært få som har gjort krav på den, og det er fordi menneskene ikke vil forstå at den minste undersått av kongen av de himmelske riker er større enn den mektigste monarken på jorden.

62. Menneskene er ennå små barn; men den store prøvelsen som venter dem, vil få dem til å oppleve så mye på så kort tid at de snart vil gå fra denne barndommen til modenhet, og da – utrustet med erfaringens frukt – vil de rope: «Jesus, vår Far, hadde rett, la oss gå til Ham.» (111, 3-7)

63. Menneskene streber etter udødelighet i verden og prøver å oppnå den gjennom materielle gjerninger, fordi den jordiske berømmelsen – selv om den er forbigående – blinder dem, og de glemmer åndens berømmelse fordi de tviler på det livets eksistens. Det er mangelen på tro og fraværet av åndelighet som har lagt et slør av skepsis for menneskenes øyne. (128, 45)

64. Menneskets utvikling, dets fremskritt, dets vitenskap og dets sivilisasjon har aldri hatt den åndelige sjelen som mål, som er det høyeste og edleste som finnes i mennesket. Dets streben, dets ambisjoner, dets ønsker og bekymringer har alltid hatt sitt mål i denne verden. Her har han søkt kunnskap, her har han samlet skatter, her har han skaffet seg fornøyer, æresbevisninger, belønninger, maktposisjoner og utmerkelser, her har han ønsket å finne sin herlighet.

65. Derfor sier Jeg dere: Mens naturen går fremover skritt for skritt, uten å stoppe opp i sin lov om uopphørlig utvikling mot forfining og fullkommenhet, har

mennesket blitt liggende etter, kommet ikke lenger; og derav kommer dets skjebneslag på jorden, derav prøvelsene, hindringene og slagene det møter på sin livsvei. (277, 42)

66. Jeg vil riktignok at dere skal ha lengsler, at dere skal være strebsomme, at dere skal drømme om å være store, sterke og vise, men når det gjelder åndens evige goder.

67. For å oppnå disse godene er alle dyder nødvendige, som barmhjertighet, ydmykhet, tilgivelse, tålmodighet, storsinnethet, med et ord: kjærligheten. Og alle dyder løfter, renser og fullender sjelen.

68. I denne fattige verden, i dette forbigående hjem, måtte mennesket – for å være stort, mektig, rikt eller lærd – være egoistisk, falsk, hevnjerrig, grusomt, likegyldig, umenneskelig og hovmodig, og alt dette måtte føre det i en ytterste motsetning til det som er sannhet, kjærlighet, fred, sann visdom og rettferdighet. (288, 32)

69. Når mennesket oppdager seg selv åndelig, føler det sin Fars nærvær i seg. Men når det verken vet hvem det er eller hvor det kommer fra, føler det Meg som fjern, fremmed, uoppnåelig, eller det forblir følelsesløst.

70. Bare den våkne sjelen kan trenge inn i sannhetens rike. Med sin vitenskap alene vil mennesket ikke kunne erkjenne den.

71. Jeg ser at menneskene streber etter kunnskap, berømmelse, styrke, rikdom og makt, og Jeg tilbyr dem midlene til å oppnå alt dette – men i dets sanne, vesentlige egenskaper, i dets åndelige sannhet, ikke i det ytre og sveikefulle i verden, ikke i det forgjengelige og villedende.

72. Når mennesket hengir seg til det materielle og lukker seg inne i det lille rommet som en verden som deres utgjør, blir det fattig, det begrenser og undertrykker sin sjel, og for det finnes det ikke lenger noe annet enn det det eier eller det det kjenner. Da blir det nødvendig at han mister alt, slik at han åpner øynene for sannheten, og, etter å ha innsett sin feil, igjen vender blikket mot det evige. (139, 40-43)

Kapittel 47 – Materialisme og spiritualisme

Virkingen av den rådende materialismen

1. Sannelig, jeg sier dere: Mange vil flykte fra min lære av frykt for å bli åndelige; men det vil verken være fornuften eller ånden som taler i dem, men de lavere lidenskapene i «kjødet».

2. Når en sjel lever i sannhetens tjeneste, flykter den fra materialismen som en som fjerner seg fra et forurenset miljø. Den høytstående sjelen finner sin lykke i moralen – der hvor freden hersker, der hvor kjærligheten bor. (99, 41-42)

3. Undersøk mitt ord til dere er sikre på dets renhet og sannhet. Bare slik vil dere kunne gå deres vei modig og forbli standhaftige overfor inntrengningen av materialistiske forestillinger som truer sjelen. For materialismen er død, er mørke, er åk og gift for sjelen. Bytt aldri bort lyset eller friheten til deres sjel mot jordisk brød eller mot ynkelige materielle goder!

4. Sannelig, Jeg sier dere: Den som stoler på Min lov og holder ut i troen til enden, vil aldri mangle materielle livsbehov, og i øyeblikkene av sin forening med Min Ånd vil han gjennom Min uendelige barmhjertighet alltid motta det evige livets brød. (34, 61-62)

5. Materialismen står i veien for sjelens utvikling som et enormt hinder. Foran denne muren har menneskeheten stoppet opp.

6. Dere befinner dere i en verden hvor mennesket har vært i stand til å utvikle sine intellektuelle evner i anvendelse på den materielle vitenskapen. Men dets dømmekraft når det gjelder det åndeliges eksistens er fortsatt begrenset, og dets erkjennelse av alt det som ikke helt og holdent hører til materien, er tilbakestående. (271, 37-38)

7. Prøvelsene som deres verden gjennomgår, er tegn på slutten på en tidsalder, de er undergangen eller døds kampen til en tid preget av materialisme; for materialisme har vært til stede i deres vitenskap, i deres målsetninger og i deres lidenskaper. Materialisme har preget deres tilbedelse av Meg og også alle deres gjerninger.

8. Kjærligheten til verden, grådigheten etter det jordiske, kjøttets begjær, nytelsen av alle lavere lyster, egoismen, selvkjærligheten og hovmodet var kraften med hvilken dere skapte et liv i samsvar med deres intelligens og deres menneskelige vilje, hvis frukter Jeg lot dere høste, for at deres erfaring skulle bli fullkommen.

9. Men hvis denne tidsalderen, som nå går mot slutten, vil bli preget av materialisme i menneskehetens historie – sannelig, jeg sier dere: Den nye tiden vil utmerke seg ved sin åndelighet. For i den vil samvittigheten og viljen til Ånden på jorden opprette en verden av vesener som er storsinnede gjennom kjærligheten – et liv der man føler Faderens Ånd vibrere i barnas ånd, fordi da vil alle gaver og evner som i dag lever skjult i deres vesen, ha uendeligheten som virkefelt. (305, 41-42)

Spiritualismens vesen

10. Spiritualismen er ingen blanding av religioner. Den er i sin enkelhet den reneste og fullkomneste lære, den er Guds lys som i denne «tredje tid» kommer ned til den menneskelige ånd. (273, 50)

11. Spiritualismen har Jeg kalt den åpenbaringen som taler til dere om åndens liv, som lærer dere å komme i direkte kontakt med deres Far, og som løfter dere over det materielle livet.

12. Sannelig, jeg sier dere: Spiritualismen er ikke noe nytt, og den hører heller ikke bare til denne tiden, men den har vært en åpenbaring som i takt med menneskehetens åndelige utvikling stadig mer er blitt avslørt.

13. Siden læren jeg gir dere er spiritualisme, som lærer dere fullkommen kjærlighet til Gud og til deres neste og inviterer dere inn på veien som fører til fullkommenhet, var spiritualisme også det som Guds lov lærte dere i den «første tiden», og Kristi ord i den andre tiden. (289, 20-22)

14. Spiritualismen er ingen religion; den er den samme læren som den jeg i Jesu person spredte i verden som veiledning for alle mennesker i alle tider. Det er min lære om kjærlighet, rettferdighet, forståelse og tilgivelse.

15. I denne «tredje tiden» har jeg, på grunn av deres sjelsmessige, fysiske og intellektuelle utvikling, bare talt til dere med større klarhet. (359, 60-61)

16. Spiritualismen ødelegger skikker og tradisjoner som er innført av mennesker og som har holdt sjelen tilbake. Spiritualismen er en uavbrutt utvikling og opphøyelse av sjelen, som renser og fullender seg ved hjelp av sine evner og egenskaper, inntil den når sin Skaper. Spiritualismen viser måten sjelen uttrykker sin Herre på, føler Ham og mottar Ham. Spiritualismen frigjør sjelen og får den til å blomstre.

17. Det åndelige er universell kraft og universelt lys, som er i alt og tilhører alle. Ingen skal oppfatte mine læresetninger som fremmede.

18. Åndens egenskaper er uforanderlige, fordi de er dyder ved min guddommelighet, evige krefter. Forstå imidlertid at avhengig av hvordan dere har levd, vil renheten dere kan vise frem være større eller mindre. (214, 57-59)

Hvem kan med rette kalle seg spiritualist?

19. Den som på grunn av sin utholdenhet, sin utvikling og sin kjærlighet til Faderens læresetninger har nådd en viss åndelighet, vil være spiritualist, selv om hans lepper ikke uttaler dette.

20. Den som har tro og viser storsinn i sine handlinger, vil gjenspeile det som hans ånd besitter. (236, 27-28)

21. Spiritualisten vet at den Allmektige er i alt, at verden, universet og uendeligheten er gjennomsyret av min essens og min nærvær.

22. Den som kjenner og oppfatter Meg på denne måten, er et levende tempel for Gud og vil ikke lenger materialisere Åndens åpenbaringer gjennom symboler eller bilder. (213, 31-32)

23. Spiritualismen er åpenbaringen som avslører og lærer dere alt det dere eier og bærer i dere. Den lar dere innse at dere er et Guds verk, at dere ikke bare er materie, at det finnes noe over deres «kjøtt» som løfter dere over naturens plan som omgir dere, og over skitten fra deres lidenskaper.

24. Når mennesket oppnår åndelighet, vil hvert bud og hver læresetning utgjøre en del av lyset i dets sjel. Selv om dets hukommelse ikke beholder en setning

eller et eneste ord av min undervisning, vil det bære essensen av den i seg, fordi det har forstått den, fordi det føler den og følger den. (240, 17-18)

25. Den gode åndelige vil være den som, tross all fattigdom på materielle goder, føler seg som herre, rik og lykkelig, fordi han vet at hans Far elsker ham, at han har søsken å elske, og at verdens skatter er av underordnet betydning i forhold til sjelens rikdommer.

26. Også den vil være en god åndelig person som, som eier av materielle goder, vet å bruke disse til gode formål og bruker dem som midler som er gitt ham av Gud for å oppfylle en viktig misjon på jorden.

27. Det er ikke nødvendigvis nødvendig å være fattig, foraktet eller elendig for å regne seg blant dem som følger Meg, like lite som det er nødvendig å tilhøre dem som bærer lidelse for å bli elsket av Meg. I sannhet sier Jeg dere at etter Min vilje skal dere alltid være sterke, sunne og eiere av alt det Jeg har skapt for dere.

28. Når vil dere forstå å være eiere av deres arv, å verdsette hver nåde og gi alt sin rette plass i livet? (87, 28-30)

Spiritualismen i religionene og trosretningene

29. I dag gjennomlever menneskene en epoke av forvirring, fordi de ikke har forstått at hele deres liv og alle deres anstrengelser skal føre dem til å utvikle sin ånd, hvis mål skal være en dialog mellom deres ånd og Skaperens.

30. Den kulten som flertallet av mennesker bekjenner seg til i dag, er materialismen.

31. Så lenge troslærene og religionene insisterer på sine forskjeller, vil verden fortsette å nære sitt hat og ikke kunne ta det avgjørende skrittet mot sann gudsdyrkelse.

32. Men når vil menneskene forstå hverandre og forene seg og dermed ta det første skrittet mot kjærlighet mellom seg, når det fortsatt finnes mennesker som, i den tro at de besitter nøkkelen eller hemmeligheten til sjelenes frelse og nøklene til evig liv, ikke anerkjenner alle dem som går andre veier, fordi de etter deres oppfatning ikke er verdige til å komme til Gud?

33. Gjør dere derfor det sanne målet med spiritualismen klart, hvis lære står over enhver trosretning, enhver menneskelig ideologi og enhver sekte. (297, 38-41)

34. Spiritualismen er ingen ny lære som ønsker å nå opp til utviklingen av tidligere tiders troslærere – nei, den er den samme åpenbaringen som den fra den første og den andre «tiden». Den er grunnlaget for alle religioner, som Jeg ønsker å minne menneskeheten om i disse tider av splittelse, slik at den ikke glemmer sine røtter.

35. Menneskets gjerninger, dets skikker og måten å påvirke sansene på for å smigre seg selv i sine forskjellige religioner og være stolte av dem, står i strid med det som mitt verk ønsker å vise verden. (363, 9)

36. I denne tiden gir Jeg dere nye læresetninger som dere skal tenke over – læresetninger om kjærlighet som skal frelse og løfte dere, sannheter som, selv om de er bitre, skal være lys på deres vei.

37. Spiritualismen i denne tiden vil, akkurat som kristendommen i fortiden, bli bekjempet og forfulgt med vrede, grusomhet og raseri ; men midt i kampen vil det åndelige komme til syne, utføre mirakler og erobre hjertene.

38. Materialismen, egoismen, hovmodet og kjærligheten til verden vil være kreftene som reiser seg mot denne åpenbaringen, som ikke er ny eller forskjellig fra den jeg har brakt dere i tidligere tider. Læren som Jeg nå har åpenbart for dere, og som dere kaller spiritualisme, er kjernen i loven og læren som ble åpenbart for dere i den «første» og «andre tid».

39. Når menneskeheten forstår sannheten i denne læren, dens rettferdighet og de uendelige erkjennelsene den åpenbarer, vil den fordrive all frykt og alle fordommer fra sitt hjerte og gjøre den til retningslinje for sitt liv. (24, 48-51)

40. Sannelig, Jeg sier dere, i alle deler av verden finnes det spredte spiritualister — modne mennesker som vil bringe fred til menneskeheten.

41. Men jeg sier dere at foreningen mellom spiritualistene over hele jordkloden ikke vil skje gjennom organiseringen av en ny kirke, for deres styrke vil ikke være materiell. Deres enhet vil bestå i tankene, i ideene og i deres virke, og på denne måten vil deres kraft være uovervinnelig, da de har hentet den fra den evige kilden som er i min Ånd.

42. Jeg inspirerer dem alle med min sannhet og besøker dem også, slik at all urenheter kan forsvinne fra deres hjerter og forstand, da denne ikke må blandes med mitt lys.

43. Dere har alle plikt til å sørge for at den spiritistiske læren blir forklart og tydelig forståelig gjennom deres åndelige evner, og ikke blir forurenset av menneskelige filosofier. (299, 30–32)

44. Sannelig, Jeg sier dere: Spiritualismens historie vil bli skrevet med lysende bokstaver i menneskehetens historie.

45. Gjorde ikke Israel seg udødelig gjennom frigjøringen fra det egyptiske åket? Gjorde ikke de kristne seg udødelige gjennom kjærligheten på sin seiersferd? På samme måte vil spiritualistene gjøre seg udødelige i sin kamp for åndens frihet. (8, 64-65)

Kapittel 48 – Åndelige gaver og åndeliggjøring

Menneskets åndelige evner

1. Hver gang denne tvilende, vantro og materialistiske menneskeheten møter en guddommelig åpenbaring eller det den kaller mirakler, søker den umiddelbart etter grunner eller bevis for å påvise at det ikke finnes noe overnaturlig verk og at et slikt mirakel aldri har funnet sted.

2. Når et menneske dukker opp som viser en åndelig evne som er uvanlig, blir det møtt med hån, tvil eller likegyldighet for å bringe dets stemme til taushet. Og når naturen, som et redskap for min guddommelighet, retter sin stemme for rettferdighet og sine alarmerende rop til menneskene, tilskriver disse alt til tilfældighetene. Men aldri har menneskeheten vært så ufølsom, døv og blind for alt det guddommelige, åndelige og evige som i disse tider.

3. Millioner av mennesker kaller seg kristne, men de fleste kjenner ikke Kristi lære. De hevder riktignok å elske alle de gjerningene jeg utførte som menneske; men i sin måte å tro, tenke og betrakte ting på, beviser de at de ikke kjenner kjernen i min lære.

4. Jeg lærte dere om sjelenes liv, åpenbarte for dere de evnene som finnes i den; det var derfor jeg kom til verden.

5. Jeg helbredte de syke uten noen form for medisin, snakket med åndene, befri de besatte fra fremmede og overnaturlige påvirkninger, kommuniserte med naturen, forvandlet meg som menneske til et åndelig vesen og som åndelig vesen tilbake til et menneske, og hvert av disse gjerningene hadde alltid som mål å vise dere veien til sjelenes utvikling. (114, 1-4)

6. Dere har sanne skatter i dere, evner og begavelser som dere ikke engang aner, og på grunn av deres uvitenhet feller dere tårer som trengende. Hva vet dere om bønnens makt og tankens kraft? Hva vet dere om den dype meningen med samtalen fra ånd til ånd? Ingenting, dere materialistiske og jordisk sinnede mennesker! (292, 14)

7. Jeg forventer åndelighet av verden. For Meg har navnene som skiller hver kirke eller sekte seg fra hverandre, ingen betydning, og heller ikke den mer eller mindre store prakt av deres ritualer og ytre kultformer. Dette når bare de menneskelige sansene, men ikke Min Ånd.

8. Jeg forventer åndeliggjøring av menneskene, for det betyr en opphøyelse av livet, et ideal om fullkommenhet, kjærlighet til det gode, en henvendelse mot sannheten, utøvelse av kjærlighetshandlinger, harmoni med seg selv, som er harmoni med de andre og dermed med Gud. (326, 21-22)

9. Åndeliggjøring betyr ikke fromhet, den forutsetter heller ikke utøvelse av noen ritualer, og den er heller ingen ytre form for tilbedelse. Åndeliggjøring betyr utfoldelse av alle menneskets evner – både de som hører til dets menneskelige del, og de som ligger utenfor de fysiske sansene og er sjelenes krefter, egenskaper, evner og sanser.

10. Åndeliggjøring er den riktige og gode anvendelsen av alle gaver mennesket besitter. Åndeliggjøring er harmoni med alt som omgir dere. (326, 63-66)
11. Den gang lærte Jeg dere den største dyd, som er barmhjertighet; Jeg inspirerte deres hjerter og gjorde deres følelser følsomme. Nå åpenbarer Jeg for dere de gaver som deres åndelige sjel er utstyrt med, slik at dere kan utvikle dem og bruke dem til å gjøre godt blant deres medmennesker.
12. Kunnskapen om det åndelige livet vil tillate dere å utføre gjerninger som ligner på dem som deres Mester utførte. Husk at Jeg har sagt til dere at når dere utvikler deres evner, vil dere utføre virkelige mirakler. (85, 20-21)
13. Dere har alle Åndens gaver, som i denne «Tredje Tiden» begynner å utfolde seg gjennom den utviklingen sjelene har nådd. Intuisjonen, det åndelige synet, åpenbaringen, profetien og inspirasjonen viser seg tydelig blant menneskene, og dette er forkyndelsen av en ny tid, det er lyset fra Boken med de syv segl, som i denne tiden er slått opp på sitt sjette kapittel.
14. Men dere som vet hva disse manifestasjonene tjener til, og som forstår den tiden dere lever i – rett deres åndelige gaver mot kjærlighetens vei. Vær alltid forberedt på å tilby deres kjærlige hjelp, og dere vil være i samsvar med min lov og tjene som et eksempel for deres medmennesker. Da vil dere være mine disipler og bli anerkjent som sådan. (95, 18)
15. Når menneskene en gang elsker hverandre og forstår å tilgi, når det finnes ydmykhet i hjertene og de har oppnådd at ånden setter seg gjennom overfor kroppen, vil verken «kjødet» eller verden eller lidenskapene lenger danne det tette sløret som hindrer dere i å se veien bak eller foran dere. Tvert imot: Det «kjødet» som er åndeliggjort gjennom etterlevelsen av min lære, vil være som en tjener som adlyder samvittighetens anvisninger, i motsetning til det det er i dag: et hinder, en snare, en bind for åndens øyne. (122, 32)
16. Intuisjonen, som er åndelig innsikt, forutelse og profeti, opplyser forstanden og får hjertet til å slå høyere for budskapene og stemmene det mottar fra uendeligheten. (136, 46)
17. Gjennom den gaven av intuisjon som Jeg har gitt alle mennesker, kan dere oppdage mange ting som er skjult i hjertets hemmelighet – mange tragedier som ikke bare berører deres medmenneskers jordiske liv, men også deres sjel.
18. Hvordan kan man trenge inn i disse hjertenes intimitet uten å såre dem og uten å vanhellige deres hemmeligheter? Hvordan oppdage de skjulte lidelsene som overskygger livet til deres medmennesker? Jeg har allerede sagt det til dere : Intuisjonen, den evnen som er en del av den åndelige synsgaven og som skal få sin fulle utfoldelse i dere gjennom bønnen, viser dere hvordan dere skal gå frem for å lindre smerten til hvert av deres medmennesker. (312, 73-74)
19. Hvor mange hemmeligheter finnes det fortsatt for mennesket. Det er omgitt av usynlige og ufølsomme vesener, som allerede burde være synlige og følsomme for det.

20. Et liv fullt av skjønnhet og åpenbaringer pulserer over menneskenes tilværelse, men disse er i sin blindhet ennå ikke i stand til å se det. (164, 56-57)
21. Et menneske som er forberedt gjennom min lære, vil være i stand til å utføre overmenneskelige gjerninger. Fra hans sjel og kropp vil det strømme ut et lys, en makt og en kraft som vil tillate ham å virkeliggjøre det som intelligensen alene ikke er i stand til å utføre. (252, 4-5)
22. Dette er tiden da det guddommelige lyset vil skinne fullt ut i mine etterfølgere, som vil åpenbare Åndens gaver og bevise at de verken trenger jordiske goder eller verdslige vitenskaper for å gjøre godt og utføre mirakler. De vil helbrede i mitt navn, gjenopprette de håpløst syke, forvandle vann til balsam og vekke de døde fra deres grav. Deres bønn vil ha makt til å stille stormene, roe naturkreftene og bekjempe epidemier og onde påvirkninger.
23. De besatte vil gjennom ordet, bønnen og fullmakten til mine nye disipler bli frigjort fra sine besettelser, sine forfølgere og undertrykkere. (160, 28-29)
24. Åndeliggjøring betyr foredling av følelsene, renhet i livet, tro, nestekjærlighet, hjelp til neste, ydmykhet foran Gud og dyp respekt for de mottatte gaver. Når dere kan oppnå noe av disse dyder, begynner dere med deres åndelige blikk å trenge inn i kjærlighetens og fullkommenhetens hjemsted. På samme måte kan dere, når dere oppnår åndeliggjøring, allerede på jorden si at dere lever i det åndelige hjem, selv om det bare er i øyeblikkene av deres bønn. Samtidig vil dere motta lyset som åpenbarer hendelser for dere som ligger i fremtiden, for den oppstigende sjelen er det kommende ikke lenger noe mysterium.
25. Ja, disipler, bare i det menneskelige livet vet mennesket ikke hva som vil skje i fremtiden, hva morgendagen vil bringe. Det kjenner ikke sin skjebne, vet ikke hvilken vei det må gå, og hvordan dets ende vil bli.
26. Mennesket ville ikke kunne tåle kunnskapen om alle prøvelsene det må bestå i sitt liv. Derfor har Jeg i Min barmhjertige kjærlighet til det lagt det sløret av hemmelighet mellom dets nåtid og fremtid, og dermed forhindret at dets forstand blir forvirret, dersom det visste alt det som det ennå må oppleve og lide gjennom.
27. Sjelen derimot, et vesen som er utstyrt med kraft og skapt for evigheten, har i seg evnen til å kjenne fremtiden – gaven til å erkjenne sin bestemmelse og styrken til å forstå og akseptere alle prøvelser som venter den. Den vet at den ved veiens ende, når denne er tilbakelagt i lydighet mot loven, vil nå det lovede land, sjelens paradisi, som er den tilstand av opphøyelse, renhet og fullkommenhet den til slutt vil ha nådd.
28. Dere kan ikke nå deres mesters åndelige nivå, slik at dere kan vite hva skjebnen har i vente for dere, hva fremtiden bringer; men på grunn av deres indre opphøyelse vil Jeg la dere ane at en hendelse nærmer seg.

29. Denne evnen til å ane, dette åndelige blikket inn i fremtiden, denne kunnskapen om deres skjebne vil dere bare oppnå i den grad deres vesen, bestående av kropp og sjel, gradvis utvikler seg høyere på veien mot åndeliggjøring, som er tro, oppriktighet, kjærlighet til livet, kjærlighet og hjelpsomhet overfor deres medmennesker, ydmykhet og kjærlighet overfor deres Herre. (160, 6-9, 13-14)

30. Vær våkne i ånden, så dere ikke bekjemper dem som, i likhet med dere, drar ut for å fullføre oppdrag som er betrodd dem av min guddommelighet – så dere kan skille de sanne profetene fra de falske og bekrefte de enes gjerninger og gjøre de andres til intet.

31. For dette er tiden da alle krefter har reist seg til kamp. Se hvordan det gode kjemper mot det onde, lyset mot mørket, kunnskapen mot uvitenheten, freden mot krigen. (256, 66)

Forutsetninger og kjennetegn på ekte åndelighet

32. Vit at det bor en Judas i hvert menneske. Ja, disipler, for i deres tilfelle er kroppen Judas for sjelen; det er kroppen som motsetter seg at åndelighetens lys skinner, som ligger på lur etter sjelen for å kaste den ned i materialisme, i lavere lidenskaper.

33. Men bare fordi kroppen deres fører dere til randen av avgrunnen, skal dere ikke fordømme den. Nei, for dere trenger den for deres fremgang og skal overvinne den gjennom deres åndelighet, slik som Jeg overvant Judas gjennom Min kjærlighet. (150, 67-68)

34. Før dere drar ut for å undervise i mine livsprinsipper og redegjøre for innholdet i dem, må dere begynne med å følge den læren jeg har åpenbart for dere, ved å elske deres medmennesker, leve et liv vendt mot det åndelige og så deres vei med kjærlighetsgjerninger og lys. Hvis dere ikke gjør dette, sier Jeg dere allerede nå at dere ikke har forstått spiritualismen. Den avslører deres egentlige natur for dere, gjennom den kan dere danne dere et klart bilde av deres Far og kjenne dere selv.

35. Det er sant at dere, for å oppnå åndelighet, trenger en viss avkall, anstrengelse og offervilje. Men når lengselen etter et høyere liv er våknet i dere, når kjærligheten begynner å stråle i deres vesen, eller når lengselen etter det åndelige har satt inn, vil det for dere, i stedet for å være et offer eller en avkall, være en glede å kvitte dere med alt det unyttige, skadelige eller onde dere har i dere. (269, 46-47)

36. Vær alltid klar over at dere alle er like for Meg, at dere alle har hatt samme opprinnelse og alle har samme mål, selv om hver enkelt skjebne ytre sett viser seg annerledes.

37. Glem aldri at dere alle må komme til Meg, noe som betyr at dere alle – om enn på forskjellige måter – må oppnå de nødvendige fortjenester for å nå den høyeste åndelige høyde. Betrakt derfor aldri noen som mindreverdige.

38. I spiritualisten må forfengeligheit aldri slå rot. Derimot skal ekte ydmykhet alltid være hans følgesvenn, da vil hans gjerninger, i stedet for å blende med falskt lys, finne gjenklang i hjertet hos hans medmennesker. (322, 32-34)

39. Spiritualismens gode såmenn vil aldri utmerke seg ved noe ytre eller materielt. Verken drakter, insignier eller noen spesiell måte å snakke på vil finnes hos dem. Alt ved deres opptreden vil vitne om enkelhet og ydmykhet. Likevel – hvis de utmerker seg ved noe, vil det være deres nestekjærlighet og deres åndelighet.

40. De sanne forkynnerne av spiritualismen vil ikke bli lagt merke til på grunn av sin veltalenhet, men på grunn av visdommen og enkelheten i deres ord, og fremfor alt på grunn av sannheten i deres gjerninger og godheten i deres liv. (194, 24-25)

41. Åndelighet er klarhet, er enkelhet, er hengivelse til kjærligheten og er kamp for å oppnå sjelens fullkommenhet. (159, 64)

Den velsignende virkningen av åndelighet

42. Gjennom åndeliggjøringen oppnår man en grad av opphøyelse som gjør det mulig for mennesket å motta ideer som ligger utenfor det som forstanden kan ane, og å ha makt over det materielle.

43. Tenk over dette: Hvis sjelenes åndelige opphøyelse blir anvendt i studiet av den materielle skapelsen som naturen presenterer for dere, eller i ethvert annet menneskelig mål, kan dere forestille dere de fruktene som dere kunne høste, hvis oppdagelsene deres ikke bare kunne tilskrives forskning med forstanden, men hvis også den åndelige åpenbaringen deltok, som den som har skapt alt ville gi dere. (126, 26-27)

44. Når menneskene oppnår åndeliggjøring, vil de være skapninger som er overlegne alt det som omgir dem. For hittil har de bare vært svake vesener, utsatt for naturkrefter, krefter og påvirkninger som ikke skal være mennesket overlegne, fordi de ikke står over det. (280, 29)

45. Sannelig, Jeg sier dere, også åndeliggjøringen vil gå i arv, hvorfor dere bør bestrebe dere på å formidle hjertets renhet og mottakelighet for det åndelige til deres barn. De vil takke dere for at dere har vist barmhjertighet ved å gi dem en kropp som er fri for lidenskaper, med et klart sinn, et følsomt hjerte og en sjel som er våken for samvittighetens kall. (289, 65)

46. Det eneste som er målet med mitt verk, er å åndeliggjøre alle mennesker, for i åndeliggjøringen vil de bli ett og forstå hverandre. I åndeliggjøringen vil de se at navnene og de ytre formene til deres religioner forsvinner, som har vært

årsaken til deres åndelige splittelse, siden hver og en har tolket sin Gud på en annen måte.

47. Så snart alle nærmer seg hverandre på sine forskjellige veier til åndeliggjøring, vil de forstå at det eneste de manglet, var å frigjøre seg fra sin materialisme for å kunne tolke åndelig det de alltid hadde oppfattet i materiell forstand.

48. Åndeliggjøring er alt jeg krever av menneskene i denne tiden, da vil de innenfor rammen av det tillatte se sine høyeste idealer oppfylt og sine alvorligste konflikter løst. (321, 22-23, 29)

XI Menneskeheten

Kapittel 49 – Religion og rettsvesen

Ingen religion eller trosretning er den eneste sanne

1. Jeg kommer ikke for å vekke religiøs fanatisme blant menneskene; min lære er svært langt fra å lære falske ting; jeg ønsker forbedring, tro, nestekjærlighet, åndelighet. Fanatismen er en mørk bind for øynene, er usunn lidenskap, er mørke. Våk, så dette dårlige frøet ikke trenger inn i deres hjerter. Husk at fanatismen noen ganger gir inntrykk av å være kjærlighet.

2. Forstå at dette mørket har rammet menneskeheten i denne tiden. Innse at selv om de hedenske folkene har forsvunnet fra jorden og størstedelen av menneskeheten bekjenner seg til tilbedelsen av den sanne Gud, kjenner menneskene Meg ikke og elsker Meg ikke; for deres kriger, deres hat og deres mangel på harmoni er beviset på at de ennå ikke lar Meg leve i sine hjerter.

3. Over mørket av denne religiøse fanatismen og denne avgudsdyrkelsen nærmer det seg store virvelstørmener som vil rense denne menneskehetens åndelige kult. Når dette verket er fullført, vil fredens regnbue stråle i uendeligheten. (83, 60-62)

4. Jeg har tillatt at det finnes religioner på jorden som er veier for sjelen som fører til Gud. Enhver religion som lærer det gode og kjærligheten og priser barmhjertigheten, er god, fordi den inneholder lys og sannhet. Når menneskene forvitrer i dem og forvandler det som opprinnelig var godt til noe ondt, går veien tapt under materialismen og synden.

5. Derfor viser Jeg dere i denne tiden på nytt Min sannhet, som er vei, livets essens og lov, slik at dere søker denne loven, som er fyrtårn og ledestjerne,

hinsides former og ritualer, hinsides alt menneskelig. Den som søker Meg på denne måten, vil være spiritualist. (197, 10-11)

6. Ingen vil gå seg vill; noen vil komme frem tidligere på den veien Jeg har vist dere, og andre senere på de veiene de følger.

7. I alle religioner kan mennesket ta imot den læren det trenger for å bli godt. Men hvis det ikke oppnår dette, gir det skylden på den religionen det bekjenner seg til, og forblir den det alltid har vært.

8. Alle religioner er veier; noen er mer fullkomne enn andre, men alle tar sikte på det gode og streber etter å komme til Faderen. Hvis det er noe ved religionen dere kjenner som ikke tilfredsstillende, så mist ikke troen på Meg. Gå på veien til nestekjærlighet, og dere vil finne frelsen, for Min vei er opplyst av kjærlighetens kraft. (114, 43)

9. Religionene er små sideveier som leder sjelene til den sanne veien, hvor de skritt for skritt kan stige oppover til de kommer til Meg. Så lenge menneskene på jorden bekjenner seg til forskjellige religioner, er de splittet. Men når de først er på kjærlighetens og sannhetens vei, vil de bli forent, de vil bli ett med det ene lyset; for det finnes bare én sannhet. (243, 5)

10. Foreningen av religionene vil komme når menneskenes ånd hever seg over materialismen, over tradisjoner, fordommer og fanatismen. Da vil menneskene ha forenet seg åndelig i en eneste gudstjeneste: den av det gode ut fra kjærlighet til Gud og til sin neste. Når dette skjer, vil menneskeheten gå inn i en periode av fullkommenhet. (187, 43)

11. Menneskers åndelige splittelse skyldes at noen har benyttet seg av den ene grenen (av treet med guddommelige åpenbaringer) og andre av en annen gren. Det finnes bare ett tre, men dets grener er mange. Men menneskene ønsket ikke å oppfatte mine læresetninger på denne måten, og stridighetene skiller dem og fordyper deres meningsforskjeller. Alle tror de besitter sannheten, alle føler seg i sin fulle rett. Men Jeg sier dere: Så lenge dere bare smaker frukten av en eneste gren og avviser de øvrige, vil dere ikke komme til erkjennelsen av at alle frukter stammer fra det guddommelige treet, og at det er deres helhet som utgjør den fullstendige sannheten.

12. Når Jeg taler til dere om disse sannhetene, så tro ikke at Mesteren mener de ytre kultformene i de forskjellige religionene, men det grunnleggende prinsippet som hver av dem bygger på.

13. En sterk stormvind gjør seg nå gjeldende. Dens vindkast får de forskjellige fruktene til å falle ned når treet ristes, og de vil bli smakt av dem som ikke kjente dem før.

14. Deretter vil de si: «Hvor villedet og blinde har vi vært, da vi – drevet av vår fanatisme – avviste alle fruktene som våre brødre tilbød oss, bare fordi de var ukjente for oss!»

15. En del av mitt lys finnes i hver menneskegruppe, i hvert fellesskap. La derfor ingen skryte av å besitte hele sannheten. Forstå derfor: Hvis dere ønsker å trenge videre inn til kjernen av det Evige, hvis dere ønsker å komme lenger enn der dere hittil har kommet, må dere først forene den enes erkjennelser med den andres, og på denne måten med alle andres. Da vil det fra denne harmonien stråle ut et klart og meget sterkt lys, som dere hittil har søkt i verden uten å finne det.

16. «Elsk hverandre», dette er min leveregel, mitt høyeste bud til menneskene, uavhengig av trosbekjennelser eller religion.

17. Nær dere hverandre gjennom oppfyllelsen av dette høyeste bud, og dere vil finne Meg til stede i hver og en av dere. (129, 36-41)

Religionenes fiendtlighet mot utvikling

18. For mennesket var det menneskelige livet viktigere enn det åndelige livet, selv om det ofte var klar over at det menneskelige er forgjengelig og det åndelige evig. Dette er grunnen til at det, selv om det har gjort fremskritt i sin sivilisasjon og vitenskap, har stått stille åndelig og sunket i søvn i sine religioner.

19. Betrakt en religion etter den andre, og dere vil se at ingen av dem viser tegn til utvikling, utfoldelse eller fullkommenhet. Hver og en blir forkynt som den høyeste sannhet; men siden de som bekjenner seg til den, mener å finne og erkjenne alt i den, gjør de seg ikke den uleilighet å komme et skritt videre.

20. De guddommelige åpenbaringene, Guds lov, min lære og mine budskap har fra begynnelsen gjort det klart for dere at mennesket er et vesen som er underlagt utvikling. Hvorfor bekrefter og prøver da ingen av deres trosretninger denne sannheten?

21. Jeg sier dere: Bare den læren som vekker sjelen, som tenner lys i den, som fremmer den og åpenbarer for den det den bærer i seg, som reiser den opp hver gang den snubler, og lar den gå videre uten å stå stille – bare denne læren er inspirert av sannheten. Men er ikke dette nettopp det som min undervisning til enhver tid har åpenbart for dere?

22. Likevel har dere lenge stått stille åndelig, fordi dere har vært mer opptatt av det som angår deres liv på jorden enn av det som angår deres sjel. Men for ikke å gi helt opp det åndelige, har dere utformet deres religioner slik at de ikke i det minste forstyrrer dere i utførelsen av deres arbeid og plikter på jorden.

23. Når dere da følger denne religiøse tradisjonen, tror dere at dere gjør Gud rettferdighet, dere søker dermed å berolige samvittigheten deres og tror at dere sikrer deres inntreden i himmelriket.

24. Hvilken uvitenhet, menneskehet! Når vil du endelig våkne til virkeligheten? Merker dere ikke at når dere følger deres religiøse skikker, gir dere Meg ingenting, og at også deres sjel går tomhendt ut?

25. Når dere forlater kirkene deres og sier: «Nå har jeg oppfylt min plikt overfor Gud», har dere falt for en stor villfarelse, fordi dere tror at dere har gitt Meg noe, selv om dere burde vite at dere ikke kan gi Meg noe, men at dere kan motta mye fra Meg og gi dere selv mye.

26. Dere tror at oppfyllelsen av loven begrenser seg til å oppsøke disse stedene, og dette er en annen stor villfarelse. For disse stedene skulle være skolen hvor eleven skulle lære for senere. Tilbake i hverdagen skulle han anvende den lærte leksjonen i praksis, noe som er den sanne oppfyllelsen av loven. (265, 22-27)

Forholdet mellom religion og vitenskap

27. Siden tidens begynnelse har budbringerne av loven og Åndens lære hatt vitenskapsmennene som motstandere. Det har oppstått store stridigheter mellom dem, og tiden er kommet for at Jeg skal si dere noe om disse konfliktene.

28. Jeg skapte denne verden for at den skulle tjene som et midlertidig hjem for inkarnerte sjeler. Men før de skulle befolke den, utstyrte Jeg dem med åndens, forstandens og viljens evner.

29. Jeg visste på forhånd skjebnen og utviklingen til mine skapninger. Jeg la i jorden, dens indre, dens overflate og dens atmosfære alle nødvendige elementer for bevaring, for opprettholdelse, utvikling og også forfriskning av det menneskelige vesen. Men for at mennesket skulle kunne oppdage naturens hemmeligheter som livets kilde, lot Jeg dets intelligens våkne. Slik ble vitenskapens begynnelse åpenbart for mennesket, noe dere alle er i stand til, selv om det alltid har vært mennesker med større begavelse, hvis oppgave det var å rive naturens hemmelighet om dens krefter og elementer til menneskehetens beste og glede.

31. Jeg har også sendt store ånder til jorden for at de skulle åpenbare det overnaturlige livet for dere – det som står over denne naturen, hinsides vitenskapen. Gjennom disse åpenbaringene ble eksistensen av et universelt, sterkt, skapende, allmektig og allestedsnærværende vesen anet, som for mennesket har i beredskap et liv etter dets død, sjelens evige liv.

32. Men siden de ene brakte med seg åndelige oppdrag og de andre vitenskapelige oppdrag, har de ene og de andre, religionene og vitenskapen, til alle tider reist seg som fiender i kamp mot hverandre.

33. I dag sier Jeg dere at materie og ånd ikke er motstridende krefter; mellom dem skal det herske harmoni. Lys er Mine åndelige åpenbaringer, og lys er også vitenskapens åpenbaringer og oppdagelser. Men hvis dere har hørt fra Meg at Jeg ofte kritiserer vitenskapsmennesenes arbeid, så er det fordi mange av dem har misbrukt energien, de tidligere ukjente elementene og kreftene i naturen til ødeleggende formål som ødeleggelse, fiendtlighet, hat og hevn, jordisk herredømme og grenseløs maktlyst.

34. Jeg kan si dere at det har gitt Meg glede å åpenbare store hemmeligheter til fordel for Min datter, menneskeheten, for dem som har utført sin misjon med kjærlighet og gode hensikter – for dem som respektfullt og ydmykt har trengt inn i Mine hemmelige skattkamre.

35. Vitenskapen har siden verdens begynnelse fått menneskeheten til å gå den materielle fremskrittets vei, hvor mennesket ved hvert skritt har funnet vitenskapens frukter – noen søte og andre bitre.

36. Nå er tiden kommet da dere må forstå at alt lys tilhører min Ånd, at alt som er liv stammer fra min guddommelighet, fordi Jeg er det hemmelige skattkammeret, kilden og opphavet til hele skapelsen.

37. Disse kampene mellom det åndelige og det vitenskapelige vil forsvinne fra menneskenes liv i en slik grad at det åndelige vil forenes med vitenskapen i ett eneste lys, som opplyser menneskets vei helt inn i uendeligheten. (233, 25-34)

Den jordiske rettferdighetens hardhet og urettferdighet

38. Jeg kommer for å oppheve deres feilaktige lover, slik at dere kun skal styres av slike som er formet av mine bud og er i samklang med min visdom. Mine lover er preget av kjærlighet, og siden de stammer fra min guddommelighet, er de uforanderlige og evige, mens deres er forgjengelige og til tider grusomme og egoistiske.

39. Faderens lov består av kjærlighet, av godhet; den er som en balsam som gir trøst og løfter synderen opp, slik at han kan bære oppreisningen for sine overtredelser. Faderens kjærlighetslov gir alltid den som synder en storsinnet mulighet til moralsk fornyelse, mens deres lover tvert imot ydmyker og tukter den som har syndet, og ofte også den uskyldige og svake.

40. I deres rettspleie finnes det hardhet, hevn og mangel på barmhjertighet. Kristi lov er preget av kjærlig overbevisningskraft, uendelig rettferdighet og høyeste rettlinjighet. Dere er selv deres dommere, jeg derimot er deres utrettelige forsvarer; men dere må vite at det finnes to måter å betale for deres urett på: en med kjærlighet og en med smerte.

41. Velg selv, dere nyter fremdeles frihetens gave. (17, 46-48)

42. Jeg er den guddommelige dommeren, som aldri feller en dom som er strengere enn forseelsen. Hvor mange av dem som anklager seg selv foran meg, finner jeg rene. Hvor mange derimot skryter av sin renhet, og jeg finner dem fordervede og skyldige.

43. Hvor urettferdig er den menneskelige rettspleien! Hvor mange ofre for dårlige dommere soner andres overtredelser! Hvor mange uskyldige har sett fengselsgitteret lukke seg foran øynene sine, mens den skyldige går fritt omkring og usynlig bærer sin byrde av tyverier og forbrytelser med seg. (135, 2-3)

44. Fordi den menneskelige rettsvesenet er ufullkomment, er fengslene deres fulle av ofre, og henrettelsesstedene er blitt besudlet med uskyldiges blod. Å,

hvor mange forbrytere ser jeg nyte frihet og respekt i verden, og hvor mange fordervede har dere reist monumenter for å hedre deres minne!

45. Hvis dere kunne se disse vesener når de lever i den åndelige verden og lyset går opp i deres sjeler! I stedet for meningsløse og unyttige hyllester ville dere sende dem en bønn for å trøste dem i deres tunge anger. (159, 44-45)

Menneskets hardhjertede selvrettferdighet

46. Det skal være kjærligheten som leder dere, slik at dere blir sanne budbringere for den guddommelige trøster. For dere, som ikke har styrtet ned i noen avgrunn, er alltid raske til å anklage og dømme. Dere dømmer deres medmennesker uten den minste medfølelse, og det er ikke min lære.

47. Hvis dere, før dere dømmer, ville undersøke dere selv og deres feil – jeg forsikrer dere om at deres dom ville være mer medfølende. Dere anser dem i fengslene for å være onde, og ser på dem som er på sykehusene som ulykkelige. Dere holder dere unna dem uten å innse at de er verdige til å gå inn i min kjærlighets rike. Dere vil ikke tenke på at også de har rett til å motta solens stråler, som ble skapt for å gi liv og varme til alle skapninger uten unntak.

48. De menneskene som er innestengt på soningssteder, er ofte speil som menneskene ikke ønsker å se seg i, fordi de vet at bildet som dette speilet avslører for dem, i mange tilfeller vil være et anklagende bilde. (149, 51-53)

Den jordiske rettferdighet som et nødvendig onde

49. Den rettferdighet som eksisterer på jorden viser fremdeles ingen rettferdige gjerninger. Jeg kan se mangel på barmhjertighet, manglende forståelse og hardhet i hjertene. Men hver og en vil fremdeles motta sin fullkomne dom.

50. Jeg har tillatt disse prøvelsene, og så lenge mennesket ikke oppfyller mine lover, så lenge det vender seg bort fra å følge deres bud, vil det på jorden være noen som bøyer dets hjerte, som sårer det.

51. Hvis dere ville oppfylle loven, ville det ikke være behov for dommere i verden, det ville ikke være noen straff, og dere ville ikke trenge noen regjeringer. Hver og en ville bestemme sine egne handlinger, og alle ville bli styrt av Meg. Dere ville alle være inspirert av Mine lover, og deres handlinger ville alltid være velgjørende og ha åndelighet og kjærlighet som mål.

52. Men menneskeheten har styrtet ned i dype avgrunner: Umoralen, laster, synden har tatt makten over menneskenes hjerter, og dette er konsekvensene: Dere må drikke bitre beger, må lide ydmykelse fra de menneskene som, selv om de er deres brødre, utøver makt på jorden.

53. Men vær ydmyke, tål dommen med tålmodighet, og husk at Jeg er den fullkomne dommer. (341, 53)

Kapittel 50 – Utdanning og vitenskap

Forfengelighet og kunnskapsstolthet

1. Jeg spør menneskene i denne tiden, som anser seg for å være de mest avanserte i hele verdenshistorien: Har dere, med all deres begavelse, funnet en måte å skape fred, oppnå makt og velstand på, uten å drepe, ødelegge eller slavebinde deres medmennesker? Tror dere at deres fremskritt er ekte og reelt, når dere moralsk veltet dere i søla og åndelig vandrer rundt i mørket? Jeg bekjemper ikke vitenskapen, da Jeg selv har gitt den til mennesket; det jeg kritiserer, er formålet dere noen ganger bruker den til. (37, 56)
2. Menneskeheten, lysets datter, åpne øynene dine, erkjenn at du allerede lever i åndens tidsalder!
3. Hvorfor har du glemt Meg og ønsket å måle din makt med Min? Jeg sier deg at Jeg vil legge Mitt scepter i din hånd den dagen en lærd med sin vitenskap skaper et vesen som ligner dere, og utstyrer det med en sjel og gir det en ånd. Men din høst vil først bli en annen. (125, 16-17)
4. Hvorfor fantes og finnes det mennesker som, etter å ha blitt kjent med den menneskelige vitenskapen ved å bruke de evnene Skaperen har gitt dem, bruker den til å bekjempe og avvise den guddommelige vitenskapen? Fordi deres forfengelighet ikke tillater dem å gå inn i Herrens skattkammer med ydmykhet og respekt, og de søker sitt mål og sin trone i denne verden. (154, 27)
5. I dag føler mennesket seg stort, det opphøyer sin personlighet og skammer seg over å si «Gud». Det gir Ham andre navn for ikke å kompromittere sin innbilning, for ikke å falle ned fra sokkelen til sin samfunnsmessige stilling. Derfor kaller de Meg: Kosmisk Intelligens, Universets Arkitekt. Men Jeg har lært dere å kalle Meg «Vår Far», «Min Far», slik Jeg lærte dere i «Den andre tid». Hvorfor tror menneskene at de forringer eller svekker sin personlighet når de kaller Meg «Far»? (147, 7)
6. Hvor dypt har mennesket sunket i sin materialisme, slik at det til slutt fornekte Den som har skapt alt! Hvordan kunne det menneskelige forstanden forblinde seg i en slik grad? Hvordan kunne deres vitenskap fornekte Meg og vanære livet og naturen, slik den har gjort?
7. I hvert verk som deres vitenskap oppdager, er Jeg til stede; i hvert verk åpenbarer Min lov seg og lar Min stemme høre seg. Hvordan kan det ha seg at disse menneskene ikke føler, ikke ser og ikke hører? Er det kanskje et tegn på fremskritt og sivilisasjon å fornekte Min eksistens, Min kjærlighet og Min rettferdighet? Da er dere ikke mer fremskredne enn de primitive menneskene, som i hver naturkraft og i hvert naturens underverk visste å oppdage verket av et guddommelig, høyere, vis, rettferdig og mektig vesen, som de tilskrev alt det gode i alt som eksisterer, og derfor tilba det. (175, 72-73)

8. Jeg gir menneskene på nytt mitt ord, for at de skal vite at de ikke er forlatt, for at de gjennom sin ånds stemme skal våkne og erfare at sjelen etter dette livet kan forvente store guddommelige under.

9. Om dem har Jeg talt til menneskene, og det samme opplever den som forstår å be for å komme i kontakt med det åndelige, slik det også vitnes om av den som ved hjelp av vitenskapen fordyper seg i naturens mysterier. På disse to veiene vil både forstanden og ånden oppdage stadig mer, jo mer de søker.

10. Men når vil tiden komme da mennesket lar seg inspirere av kjærligheten i sine studier og sin forskning? Først når dette skjer, vil dets verk i verden være varig. Så lenge vitenskapens drivkraft er maktbegjær, hovmod, materialisme eller hat, vil menneskene uavbrutt oppleve irettesettelsen fra de løsrevne naturkreftene, som straffer deres ubesindighet.

11. Hvor mange har oppblåst seg i ondskap, i hovmod, i sitt forfengelige strev, hvor mange har satt seg kroner på hodet, selv om de er elendige og åndelig nakne. Hvor stor er ikke motsetningen mellom det dere anser som deres sannhet, og min sannhet! (277, 31-32, 36)

Konsekvensene av materialistisk, intellektuell tenkning

12. Hvis menneskene følte ekte kjærlighet til sine medmennesker, ville de ikke måtte lide under det kaoset de befinner seg i; alt i dem ville være harmoni og fred. Men denne guddommelige kjærligheten forstår de ikke, og de vil bare ha den vitenskapelige sannheten, den avledede sannheten – den de kan bevise med sine menneskelige tankeganger: De vil ha sannheten som appellerer til hjernen, ikke den som når hjertet, og nå har de resultatet av sin materialisme: en egoistisk, falsk og lidelsesfylt menneskehet. (14, 42)

13. Innbill dere ikke noe om fruktene av deres vitenskap, for nå, da dere har gjort så store fremskritt i den, lider menneskeheten mest, er det mest elendighet, uro, sykdommer og brødrekriker.

14. Mennesket har ennå ikke oppdaget den sanne vitenskapen – den som oppnås på kjærlighetens vei.

15. Se hvordan forfengelighet har forblindet dere; hver nasjon ønsker å ha de største lærde på jorden. Sannelig, Jeg sier dere, vitenskapsmennene har ikke trengt dypt inn i Herrens hemmeligheter. Jeg kan si dere at menneskets kunnskap om livet fortsatt er overfladisk. (22, 16-18)

16. Hva er det dere lengter mest etter i disse øyeblikkene på jorden? Fred, helse og sannhet. Sannelig, jeg sier dere, disse gavene vil ikke vitenskapen gi dere, slik dere har anvendt den.

17. De lærde spør naturen, og den svarer dem på hvert spørsmål; men bak disse spørsmålene ligger ikke alltid gode hensikter, gode holdninger eller nestekjærlighet. Menneskene er umodne og uforstandige, de som røver naturen for dens hemmeligheter og vanhelliger dens innerste vesen – de som ikke ærer

den ved å hente grunnstoffene fra dens kilder for å gjøre hverandre godt som sanne søsken, men for egoistiske og til tider ødeleggende mål.

18. Hele skapelsen taler til dem om Meg, og dens stemme er kjærlighetens; men hvor få var det som visste å høre og forstå dette språket!

19. Når dere tenker på at skapelsen er et tempel hvor Jeg bor, frykter dere da ikke at Jesus skal dukke opp der, gripe pisen og jage bort handelsmennene og alle som vanhelliger det? (26, 34-37)

20. Jeg åpenbarte mennesket vitenskapens gave, som er lys. Men mennesket har skapt mørke med den og forårsaket smerte og ødeleggelse.

21. Menneskene tror de befinner seg på toppen av den menneskelige utviklingen. Derfor spør jeg dem: Har dere fred på jorden? Hersker det broderskap blant menneskene, moral og dyd i hjemmene? Respekterer dere livet til deres medmennesker? Tar dere hensyn til de svake? — Sannelig, Jeg sier dere: hvis disse dyder fantes i dere, ville dere besitte de høyeste verdiene i det menneskelige liv.

22. Det hersker forvirring blant menneskene, fordi dere har løftet dem som har ført dere til undergang, opp på en pidestall. Spør derfor ikke hvorfor Jeg er kommet til menneskene, og avstå fra å dømme det faktum at Jeg åpenbarer Meg gjennom syndere og uvitende; for ikke alt dere anser som ufullkomment, er det. (59, 52-54)

23. Den lærde søker årsaken til alt som er og alt som skjer, og håper med sin vitenskap å bevise at det ikke finnes noe prinsipp eller noen sannhet utenfor naturen. Men Jeg anser dem som umodne, svake og uvitende. (144, 92)

24. Vitenskapsmennene betrakter de guddommelige åpenbaringene full av forfengelighet som uverdige deres oppmerksomhet. De ønsker ikke å heve seg åndelig til Gud, og når de ikke forstår noe av det som omgir dem, benekter de det for ikke å måtte innrømme sin manglende evne og uvitenhet. Mange av dem ønsker bare å tro på det de kan bevise.

25. Hvilken trøst kan disse menneskene bringe til sine medmenneskers hjerter, når de ikke erkjenner kjærlighetens urprinsipp, som styrer skapelsen, og dessuten ikke forstår livets åndelige mening? (163, 17-18)

26. Hvor langt har denne menneskeheten fjernet seg fra mine veiledninger! Alt i den er overfladisk, falskt, ytre, pompøst. Derfor er dens åndelige kraft ubetydelig, og for å erstatte mangelen på kraft og utvikling i sjelen har den kastet seg i vitenskapens armer og utviklet intelligensen.

27. På denne måten har mennesket ved hjelp av vitenskapen kommet til å føle seg sterkt, stort og mektig. Men Jeg sier dere at den kraften og den storheten er ubetydelige i forhold til den åndelige sjelens makt, som dere ikke lot vokse og åpenbare seg. (275, 46-47)

28. I dag spiser dere dag for dag de bitre fruktene fra vitenskapens tre, som er blitt så ufullkomment pleiet av menneskene, fordi dere ikke har bestrebt dere på

en harmonisk utvikling av alle deres gaver. Hvordan kunne dere da lede deres oppdagelser og deres gjerninger i gode baner, når dere bare har trent intelligensen, men forsømt sjelen og hjertet?

29. Det finnes mennesker blant dere som er som ville dyr, som gir sine lidenskaper fullstendig fritt spillerom, som føler hat mot sine medmennesker, som er blodtørstige og streber etter å gjøre brødrefolkene til slaver.

30. Dersom noen skulle tro at min lære kunne forårsake menneskets moralske sammenbrudd — sannelig, sier jeg dere, da befinner han seg i en stor villfarelse; og for å bevise dette for tvilerne, materialistene og de hovmodige i denne tiden, vil Jeg tillate dem å høste og spise frukten av sin vitenskap, til de har fått nok av den, til deres sjel utbryter den bekjennelsen som sier til Meg: «Far, tilgi oss, bare din makt vil være i stand til å stanse kreftene som vi i vår uforstand har sluppet løs.» (282, 15-17)

31. Den menneskelige vitenskapen har nådd den grensen som mennesket kan føre den til i sin materialisme. For den vitenskapen som er inspirert av det åndelige idealet om kjærlighet, det gode og fullkommenhet, kan nå mye lenger enn det dere har ført den.

32. Beviset på at deres vitenskapelige fremgang ikke har hatt gjensidig kjærlighet som drivkraft, er folkets moralske forfall, er den brødreorderiske krigen, er sulten og elendigheten som hersker overalt, er uvitenheten om det åndelige. (315, 53-54)

33. Hva skal Jeg si dere om deres lærde i dag, om dem som utfordrer naturen og dens krefter og elementer og dermed får det gode til å fremstå som noe ondt, som en « »? De vil oppleve stor lidelse fordi de har plukket og spist en umoden frukt fra vitenskapens tre — en frukt som de bare kunne ha modnet med kjærlighet. (263, 26)

34. Siden menneskeheten ikke er i samklang med den universelle loven som styrer hele skapelsen, vil det oppstå en ukontrollerbar tilstand som vil komme til uttrykk i naturkreftenes vold.

35. Mennesket har spaltet atomene, og dets utviklede hjerne bruker denne oppdagelsen til å vinne de største krefter og bringe døden.

36. Hvis mennesket hadde utviklet seg åndelig i samme grad som sin vitenskap og sitt intellekt, ville det bare brukt oppdagelsen av nye naturkrefter til menneskehetens beste. Men dets åndelige tilbakestående er stor; derfor har dets egoistiske sinn brukt sin skapende kraft til skade for menneskeheten og anvendt ødeleggelseskrefter, samtidig som det har vendt seg bort fra Jesu prinsipper om kjærlighet og barmhjertighet. Når dere derfor ser at en flom av ild styrter ned fra himmelen, vil dette ikke skje fordi himmelen selv åpner seg eller fordi solens ild plager dere — nei, det er menneskets verk, som vil så død og ødeleggelse. (363, 23-25)

37. Folkene går fremover, og deres vitenskapelige kunnskap øker stadig mer. Men Jeg spør dere: Hva er det for en «visdom» som gjør at menneskene, jo mer de trenger inn i den, desto mer fjerner seg fra den åndelige sannheten, der livets kilde og opprinnelse ligger?

38. Det er menneskelig vitenskap, det er lærdom slik den oppfattes av en menneskehet som er syk av egoisme og materialisme.

39. Da er denne kunnskapen falsk og denne vitenskapen dårlig, siden dere med den har skapt en verden av smerte. I stedet for lys hersker mørke, siden dere driver folkeslagene stadig nærmere undergangen.

40. Vitenskapen er lys, lyset er liv, er kraft, helse og fred. Er dette frukten av deres vitenskap? Nei, menneskehet! Derfor sier Jeg dere: Så lenge dere ikke tillater at Åndens lys trenger gjennom mørket i deres forstand, vil deres gjerninger aldri kunne ha en høy og åndelig opprinnelse, de vil aldri kunne være mer enn bare menneskelige gjerninger. (358, 31-34)

41. Også legene vil bli kalt. Jeg vil spørre dem hva de har gjort med helsens hemmelighet som Jeg åpenbarte for dem, og med den helbredende balsamen som Jeg betrodde dem. Jeg vil spørre dem om de i sannhet har følt andres smerte, om de har bøyd seg ned til den fattigste seng for å helbrede den som lider med kjærlighet. Hva vil de svare Meg, de som har oppnådd prakt, velstand og luksus på bekostning av sine medmenneskers smerte – en smerte de ikke alltid har forstått å lindre? Alle vil stille seg spørsmål i sitt hjerte og må svare Meg i lyset av sin samvittighet. (63, 62)

42. Hvor mange åndelig døde må vandre omkring i verden og vente til den fysiske døden bringer dem i Min nærhet for å høre Herrens stemme, som reiser dem opp til det sanne liv og kjærtegn dem. Hvilken lengsel etter fornyelse kunne de ha næret på jorden, siden de uigenkaldelig anser seg selv som fortaapt for alltid, selv om de følte seg i stand til ekte anger og oppreisning for sine feiltrinn?

43. Men bortsett fra dem som var blitt frarøvet håpet om deres sjels frelse, og som kom til Meg uten håp, har også de kommet i Mitt nærvær som av vitenskapsmenn var blitt dømt til døden med hensyn til kroppen. Jeg, som besitter livet, har reddet dem fra den fysiske dødens klør. Men hva gjør de i verden som Jeg har betrodd helsen til både sjelen og kroppen? Kjenner de ikke den høye bestemmelsen som Herren har betrodd dem, for at de skal oppfylle den? Må Jeg, som har sendt dem ut med et budskap om helse og liv, uopphørlig ta imot deres offer? (54, 13-14)

Inspirasjon til nye vitenskapelige erkjennelser fra Gud og den åndelige verden

44. Hvis forskerne som driver og forandrer deres verden, var inspirert av kjærligheten og det gode, ville de allerede ha oppdaget hvor mye jeg har i

beredskap av erkjennelser for denne tidens vitenskap, og ikke bare denne svært lille delen som de er så stolte av.

45. Salomo ble kalt vis fordi hans dommer, råd og uttalelser var preget av visdom; hans berømmelse spredte seg utover grensene til hans rike og nådde andre land.

46. Men denne mannen, selv om han var konge, knelte ydmykt for sin Herre og ba om visdom, kraft og beskyttelse, fordi han innså at han bare var min tjener, og foran Meg la han ned sitt septer og sin krone. Hvis alle lærde, alle vitenskapsmenn, ville handle på samme måte – hvor stor ville da ikke deres visdom være, hvor mange hittil ukjente læresetninger ville ikke bli åpenbart for dem fra Min bok om den guddommelige visdom! (1, 57-59)

47. Spør deres lærde, og hvis de er ærlige, vil de fortelle dere at de har bedt Gud om inspirasjon. Men Jeg ville gi dem flere innskytelser hvis de ba Meg om det med mer kjærlighet til sine brødre og med mindre forfengeligheit for seg selv.

48. Sannelig, Jeg sier dere: Alt det dere har samlet av sann kunnskap, kommer fra Meg; alt det rene og høye de har, vil Jeg i denne tidens bruke til deres fordel, for det er derfor Jeg har gitt det til dere. (17, 59-60)

49. Menneskets sjel har utviklet seg, derfor har dets vitenskap gjort fremskritt. Jeg har tillatt det å lære å kjenne og oppdage det det tidligere ikke visste; men det må ikke bare vie seg til det materielle arbeidet. Jeg har gitt det dette lyset, slik at det kan arbeide seg frem til sin fred og lykke i det åndelige livet som venter det. (15, 22)

50. Når dere har brukt noen av vitenskapene deres til å undersøke og bedømme Meg – synes det da ikke rimeligere at dere bruker dem til å utforske dere selv, til dere kjenner deres vesen og fjerner deres materialisme? Tror dere kanskje at deres Far ikke kan hjelpe dere på veien med deres gode vitenskaper? Sannelig, Jeg sier dere: Hvis dere var i stand til å føle den guddommelige kjærlighetens vesen, ville kunnskapen lett nå deres forstand, uten at dere måtte utmatte hjernen deres og slite dere ut ved å studere den kunnskapen som dere anser for å være dyp, men som i virkeligheten bare ligger innenfor deres rekkevidde. (14, 44)

51. I de store menneskelige verkene ligger innflytelsen og virkningen fra høye åndelige vesener, som kontinuerlig påvirker menneskenes tenkeevne og inspirerer eller åpenbarer det ukjente for sine inkarnerte brødre og søstre.

52. Derfor sier Jeg til de lærde og vitenskapsmennene i alle tider: Dere kan ikke skryte av det dere forstår, og heller ikke av det dere gjør, for ikke alt er deres verk. Hvor ofte tjener dere ikke bare som redskaper for de åndelige vesener som Jeg snakker til dere om! Har dere ikke ofte blitt overrasket over rekkevidden av deres oppdagelser? Har dere ikke i det skjulte innrømmet overfor dere selv at dere ikke var i stand til å prøve det dere allerede har realisert? Der har dere svaret på det. Hvorfor skryter dere da av det? Vær klar over at arbeidet deres blir

styrt av høyere vesener. Forsøk aldri å endre deres innskytelser, for de er alltid rettet mot det gode. (182, 21-22)

53. Siden menneskeheten har vært vitne til vitenskapens utvikling og sett oppdagelser den tidligere ikke ville ha trodd på – hvorfor motsetter den seg da å tro på sjelenes utvikling? Hvorfor holder den fast ved noe som holder den tilbake og gjør den treg?

54. Min lære og mine åpenbaringer i denne tiden er i samklang med deres utvikling. Vitenskapsmannen skal ikke innbille seg noe om sitt materielle verk og sin vitenskap, for i den har alltid min åpenbaring og hjelpen fra de åndelige vesener, som inspirerer dere fra det hinsidige, vært til stede.

55. Mennesket er en del av skapelsen, det har en oppgave å utføre, slik alle Skaperens skapninger har; men det har fått en åndelig natur, en intelligens og en egen vilje, slik at det gjennom egen innsats kan oppnå utvikling og fullkommenhet av åndssjelen, som er det høyeste det besitter. Gjennom åndssjelen kan mennesket forstå sin Skaper, forstå Hans velgjerninger og beundre Hans visdom.

56. Hvis dere, i stedet for å bli hovmodige på grunn av deres jordiske kunnskap, gjorde hele mitt verk til deres eget, ville det ikke være noen hemmeligheter for dere, dere ville kjenne hverandre som søsken og elske hverandre slik jeg elsker dere: godhet, barmhjertighet og kjærlighet ville være i dere, og dermed enhet med Faderen. (23, 5-7)

Anerkjennelsen av forskere som arbeider for menneskehetens beste

57. Den menneskelige vitenskapen er det jordiske, synlige uttrykket for den åndelige evnen som mennesket har oppnådd i denne tiden. Menneskets verk i denne tiden er ikke bare et produkt av forstanden, men også av dets sjelslige utvikling. (106, 6)

58. Den materielt orienterte vitenskapen har avslørt mange hemmeligheter for dere. Forvent imidlertid aldri at vitenskapen skal avsløre alt det dere trenger å vite. Vitenskapen til menneskene i denne tiden hadde også sine profeter, som menneskene gjorde narr av og anså for gale. Men senere, da det de forkynte viste seg å være riktig, ble dere forbløffet. (97, 19)

59. Øynene deres ville ikke se på det lyset som hver av mine sendebud brakte dere som et budskap om kjærlighet, enten dere nå kaller dem profeter, seere, opplyste, leger, filosofer, vitenskapsmenn eller sjelesørgere.

60. Disse menneskene spredte lys, men dere ville ikke anerkjenne deres lys; de gikk foran dere, men dere ville ikke følge i deres fotspor; de etterlot dere som forbilde veien til offer, smerte og barmhjertighet, men dere fryktet å følge deres eksempel, uten å være klar over at smerten til dem som følger Meg, er åndens glede, en vei full av blomster og en horisont full av løfter.

61. Men de kom ikke for å lukte duften av jordens blomster eller for å beruse seg av verdens flyktige gleder; for deres sjels lengsel var ikke lenger rettet mot det urene, men mot det høye.

62. De led, men de søkte ikke trøst, fordi de visste at de var kommet for selv å trøste. De forventet ingenting av verden, fordi de etter kampen forventet gleden ved å se sjelenes oppstandelse til tro og liv – alle de som hadde falt fra sannheten.

63. Hvem er disse vesener som Jeg snakker til dere om? Jeg sier dere, det dreier seg om alle dem som har brakt dere budskap om lys, kjærlighet, håp, helse, tro og frelse – uansett hvilket navn de hadde, eller på hvilken måte dere har sett dem åpenbare seg, eller hvilken tittel de bar på jorden. (263, 20-24)

64. Jeg nekter ikke forskerne min anerkjennelse, da Jeg har overført oppgaven de utfører til dem. Men hos mange av dem har det manglet bønn, nestekjærlighet og opphøyelse av sjelen for å være menneskenes sanne hjelpere. (112, 25)

65. Dagens mennesker har utvidet sine riker, de hersker over og krysser hele jorden. Det finnes ikke lenger ukjente kontinenter, land eller hav. De har skapt veier på land, til sjøs og i luften; men ikke fornøyde med det de eier som arv på sin planet, utforsker og undersøker de himmelhvelvingen, i lengsel etter enda større herredømmeområder.

66. Jeg velsigner mine barns lengsel etter kunnskap, og deres streben etter å være vise, store og sterke finner min ubegrensede velbehag. Men det min rettferdighet ikke godkjenner, er forfengeligheten som ofte ligger til grunn for deres ambisiøse mål, eller det egoistiske formålet de av og til forfølger. (175, 7-8)

67. Jeg har utstyrt mennesket med intelligens som gjør det i stand til å utforske naturens sammensetning og dens ytre former, og Jeg har tillatt det å betrakte en del av universet og føle det åndelige livets manifestasjoner.

68. For min lære hindrer ikke sjelene, og den hemmer heller ikke menneskets utvikling – tvert imot, den frigjør og opplyser ham, slik at han kan undersøke, reflektere, utforske og streve. Men det mennesket anser som det høyeste i sin intellektuelle utforskning, er knapt begynnelsen! (304, 6)

Kapittel 51 – Makthavere, maktmisbruk og kriger

Den forgjengelige villfarelsen om jordisk makt og storhet

1. Det er Jeg som legger prøvelser i veien for dere for å holde sjelen deres tilbake når den fjerner seg fra veien til Min lov og vil leve utelukkende etter eget forgodtbefinnende. Undersøk årsaken til prøvelsene; Jeg tillater dem for at dere

skal bekrefte at hver av dem er som en meisel som bearbeider deres hjerte.

Dette er en av grunnene til at smerten bringer dere nærmere Meg.

2. Men mennesket har alltid søkt fornøyer, vært ute etter makt og prakt for å opphøye seg til herre på jorden og være hersker over sine egne brødre.

3. Siden Jeg har skapt dere alle med den samme kjærligheten – hvorfor har det da alltid vært noen som later som om de er noe høyere? Hvorfor har det vært slike som styrer menneskene med pisk og ydmykelse? Hvorfor finnes det den som avviser de ringe og hvis hjerte forblir uberørt når han påfører sin neste smerte? Fordi dette er sjeler som ennå ikke har erkjent Meg som Fader, som elsker alle sine skapninger, og heller ikke som den eneste Herre over alle levende vesener.

4. Derfor finnes det mennesker som griper makten og forakter menneskets hellige rettigheter. De tjener Meg som redskaper for Min rettferdighet, og selv om de tror de er store herrer og «konger», er de bare tjenere. Tilgi dem! (95, 7-8)

5. Se på menneskene og jordens herskere. Hvor kortvarig er ikke deres herlighet og deres herredømme. I dag løftes de opp av sine folk, og i morgen støter de dem ned fra tronen.

6. Ingen skal søke sin trone i dette livet, for i den tro at han går fremover, vil han hindre sin egen fremgang, og deres bestemmelse er å gå fremover uten å stoppe opp, til dere når portene til mitt rike. (124, 31)

7. Sannelig, Jeg sier dere: Det vil gå en ende med dagens mektige, for å gi plass til dem som på grunn av kjærlighet og barmhjertighet overfor sine medmennesker vil være store og sterke, mektige og vise. (128, 50)

8. De menneskene som for tiden bare nærer en ambisiøs streben etter makt og jordisk herlighet, vet at deres mektigste motstander er åndeligheten, og derfor bekjemper de den. Og siden de forutser kampen som allerede nærmer seg – åndens kamp mot det onde – frykter de å miste sine eiendeler, og motsetter seg derfor lyset som stadig overrasker dem i form av inspirasjon. (321, 12)

9. Hvor trengende kommer de som var store og mektige på jorden, til min himmelport, fordi de glemte de åndelige skattene og veien til evig liv! Mens sannheten om mitt rike er åpenbart for de ydmyke, er den skjult for de lærde og de dannede, fordi de ville gjøre det samme med den åndelige visdommen som de har gjort med den jordiske vitenskapen: De ville i dette lyset søke troner for sin forfengelighet og våpen for sine stridigheter. (238, 68)

Den tilegnede maktutøvelsen over mennesker og folk

10. Se på menneskene som leder folkeslagene, skaper doktriner og påtvinger dem menneskene. Hver og en forkynner sin doktrins overlegenhet, men Jeg spør dere: Hva har frukten av alt dette vært? Krigene med deres følge av elendighet,

lidelse, ødeleggelse og død. Dette har vært høsten som representantene for slike teorier har høstet her på jorden.

11. Legg merke til at Jeg ikke har stilt Meg imot menneskehetens frie vilje, selv om Jeg må si dere at uavhengig av denne friheten, taler samvittigheten uopphørlig til hjertet til den som fjerner seg fra rettferdighet, nestekjærlighet og fornuft. (106, 11)

12. Hvis Kristus i denne tiden kom tilbake til jorden som menneske, ville Han ikke lenger si på Golgata: «Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør», for nå mottar dere Åndens lys i overflod, og sjelene har utviklet seg langt. Hvem vet ikke at Jeg er livets giver, og at ingen derfor må ta livet fra sin medmenneske? Hvis mennesket ikke kan gi liv, har det heller ikke rett til å ta det som det ikke kan gi tilbake.

13. Mennesker, tror dere at dere oppfyller min lov bare fordi dere sier at dere har religion og overholder den ytre gudstjenesten? I loven ble det sagt til dere: «Du skal ikke drepe», men dere bryter dette budet, da dere på syndens alter utgyter deres medmenneskers blod i strømmen. (119, 27-28)

14. Jeg tilbyr verden fred, men stoltheten til de store nasjonene med sin falske makt og sin falske glans avviser ethvert kall fra samvittigheten og lar seg bare rive med av sine ambisiøse mål og sine hatfølelser.

15. Mennesket vender seg ennå ikke mot det gode, rettferdigheten og fornuften; fortsatt reiser menneskene seg og dømmer sine medmenneskers sak; fortsatt tror de at de kan skape rettferdighet. Synes dere ikke at de, i stedet for dommere, heller burde kalle seg mordere og bøddler?

16. Mennene med makt har glemt at det finnes en eier av alt liv; likevel tar de livet av sine medmennesker, som om det tilhørte dem. Folkemassene roper etter brød, rettferdighet, hjem og klær. Rettferdigheten skal Jeg skape, ikke menneskene eller deres læresetninger. (151, 70-72)

17. Velsignet folk: De mennene som i nasjonene, blant jordens folk, reiser seg fulle av selvhøytidelighet og maktkrav, er store sjeler, utrustet med makt og bærere av store oppdrag.

18. De står imidlertid ikke i min guddommelighets tjeneste. De har ikke stilt sine store evner og ferdigheter i kjærlighetens og barmhjertighetens tjeneste. De har skapt sin egen verden, sin egen lov, sin egen trone, sine vasaller, sine herredømmeområder og alt de kan sette seg som mål.

19. Men når de merker at tronen deres skjelver under prøvelsene, når de føler at en mektig fiendes angrep står for døren, når de ser sine skatter og sitt navn i fare, bryter de ut med all sin makt, fylt av storhetsvanvidd, av jordisk forfengeligheit, av hat og ond vilje, og kaster seg mot fienden, uten hensyn til om deres verk, deres idé, etterlater seg bare et spor av smerte, ødeleggelse og ondskap. De har bare fiendens utslettelse i tankene, opprettelsen av en enda større trone for å ha størst mulig herredømme over folkeslagene, over

rikdommene, over det daglige brødet og til og med over menneskenes liv. (219, 25)

20. Det ville være på tide at det ikke lenger fantes riker eller sterke folk på jorden som undertrykker de svake, og likevel finnes de som et bevis på at de primitive tendensene fortsatt dominerer i mennesket, nemlig å berøve de svake gjennom maktmisbruk og erobre dem med vold. (271, 58)

21. Hvor langt er menneskene ennå fra å forstå den åndelige freden som skal herske i verden! De søker å tvinge den frem ved hjelp av vold og trusler og med frukten av sin vitenskap, som de skryter av.

22. Jeg forakter på ingen måte menneskenes fremskritt eller er imot dem, for de er også et bevis på deres sjelslige utvikling. Men likevel sier Jeg dere at deres stolthet over bruk av vold og jordisk makt ikke er behagelig for Meg. For i stedet for å lette menneskenes kors, vanhelliger de dermed de helligste prinsipper, de krenker liv som ikke tilhører dem, og sår smerte, tårer, sorg og blod i stedet for fred, helse og velstand. Hvorfor avslører deres gjerninger nettopp det motsatte, selv om kilden de henter sin kunnskap fra, er min egen skapelse, som er uuttømmelig av kjærlighet, visdom, helse og liv?

23. Jeg ønsker likhet blant mine barn, slik jeg allerede forkynnte i den «andre tid». Men ikke bare materielt, slik menneskene oppfatter det. Jeg inspirerer dere til likhet ut fra kjærlighet, hvorved jeg gjør det forståelig for dere at dere alle er søsken, Guds barn. (246, 61-63)

Refleksjoner om andre verdenskrig

24. Dette er tider med prøvelser, smerter og lidelser – tider hvor menneskeheten lider under konsekvensene av så mye gjensidig hat og ondskap.

25. Se slagmarkene, hvor man bare hører våpenbråket og skrikene fra de sårede, haugene av lemlestedede lik som tidligere var sterke kroppar til unge mennesker. Kan dere forestille dere dem da de for siste gang omfavnet moren, kona eller sønnen? Hvem kan måle smerten ved disse avskjedene, som ikke selv har drukket av denne kalken?

26. Tusenvis og atter tusenvis av redde foreldre, kvinner og barn har sett sine kjære dra ut på slagmarkene, til krig, hat og hevn, tvunget av grådighet og hovmod hos noen mennesker uten lys og uten kjærlighet til sine medmennesker.

27. Disse legionene av unge og sterke menn har ikke kunnet vende hjem, fordi de har blitt liggende i stykker på slagmarkene; men se, jorden, Moder Jord, som er barmhjertigere enn menneskene som styrer folkeslagene og tror de er herrer over sine medmenneskers liv, har åpnet sitt skjøte for å ta imot dem og kjærlig dekke dem til. (9, 63-66)

28. Min Ånd våker over hvert eneste vesen, og Jeg selv følger med på selv den minste av deres tanker.

29. Sannelig, jeg sier dere: Der, midt blant hærene som kjemper for jordiske ideologier og maktanspråk, har jeg i øyeblikkene av ro oppdaget fredselkende og velvillige mennesker som med makt er blitt gjort til soldater. Sukker bryter frem fra deres hjerter når mitt navn kommer over deres lepper, og tårer renner nedover kinnene deres ved minnet om deres kjære, om foreldre, koner, barn eller søsken. Da løfter deres sjel seg opp til Meg, uten annet tempel enn deres tros helligdom, uten annet alter enn deres kjærlighets, og uten annet lys enn deres håp, i lengsel etter tilgivelse for ødeleggelsene de ufrivillig har forårsaket med sine våpen. De søker Meg for å be Meg med alle kreftene i sitt vesen om at Jeg må tillate dem å vende tilbake til sitt hjem, eller at Jeg, hvis de må falle under fiendens slag, i det minste må dekke dem de etterlater på jorden med Min barmhjertighetens kappe.

30. Alle som på denne måten søker Min tilgivelse, velsigner Jeg, for de har ingen skyld i drapene; andre er morderne, som, når deres dommens time er kommet, må stå til ansvar for Meg for alt de har gjort med menneskelivene.

31. Mange av dem som elsker freden, spør seg selv hvorfor Jeg har tillatt at de til og med ble ført til slagmarkene og dødens steder. På det sier Jeg dere: Selv om deres menneskelige forstand ikke er i stand til å forstå grunnen som ligger i det innerste av alt dette, så vet deres ånd likevel at det oppfyller en soning. (22, 52-55)

32. Til dem som følger Meg, legger Jeg verdens fred på hjertet, slik at de kan stå opp for den og be for den. Nasjonene vil snart sende sine bønner opp til Meg for å be om fred, som Jeg har tilbudt dem til enhver tid.

33. Før har Jeg tillatt at menneskene smaker frukten av sine gjerninger, at de ser strømmen av menneskeblod flyte og ser bilder av smerte, fjell av lik og byer forvandlet til ruiner. Jeg ønsket at menneskene med forsteinede hjerter skulle se ødeleggelsen av hjemmene, fortvilelsen hos de uskyldige, mødrene som, ute av seg av smerte, kysser sine barns sønderrevne kropp, at de skulle oppleve all fortvilelsen, angsten og all klagen fra menneskene på nært hold, slik at de i sin hovmodighet kan føle ydmykelsen og deres samvittighet forteller dem at deres storhet, deres makt og deres visdom er løgner, at det eneste virkelig store stammer fra den guddommelige Ånd.

34. Når disse menneskene åpner øynene for sannheten, vil de bli forferdet – ikke over de grufulle bildene som møter deres blikk, men over seg selv, og siden de ikke kan unnsnippe blikket og stemmen fra sin samvittighet, vil de føle mørket og ilden fra samvittighetskvalene i seg selv; for de vil måtte stå til regnskap for hvert liv, for hver smerte og selv for den siste dråpe blod som er blitt utgytt på grunn av dem. (52, 40)

35. Skritt for skritt går folkeslagene mot dødsdalen, hvor de samles for å bli dømt.

36. Men fremdeles våger de mennene som fører krig og hvis hender er beflekket med deres medmenneskers blod, å uttale mitt navn. Er dette da blomstene eller fruktene av den lære jeg har lært dere? Har dere ikke lært av Jesus hvordan han tilga, hvordan han velsignet den som såret ham, og hvordan han selv i døden skjenket liv til sine bødler?

37. Menneskene har tvilt på mitt ord og forsømt troen; derfor har de satt all sin lit til vold. Da har Jeg tillatt at de selv innser sin feil ved å høste frukten av sine gjerninger, for bare slik vil de åpne øynene for å forstå sannheten. (119, 31-33)

Krigens forkastelighet og meningsløshet

38. Det er på tide at kjærlighet, tilgivelse og ydmykhet springer ut av menneskenes hjerter, som sanne våpen som står imot hat og hovmod. Så lenge hat møter hat og hovmod møter hovmod, vil folkeslagene ødelegge hverandre, og det vil ikke være fred i hjertene.

39. Menneskene ville ikke forstå at de bare kan finne sin lykke og sin fremgang i fred, og de løper etter sine idealer om makt og falsk storhet, mens de utgyter sine medmenneskers blod, ødelegger liv og ødelegger menneskenes tro. (39, 29-30)

40. Året 1945 tok med seg de siste skygger av krigen. Sigden høstet tusenvis av liv, og tusenvis av sjeler vendte tilbake til det åndelige hjem. Vitenskapen forbløffet verden og fikk jorden til å skjelve med sine ødeleggelsesvåpen. Seierherrene utnevnte seg selv til dommere og bødler over de beseirede. Smerte, elendighet og sult spredte seg og etterlot seg ender, foreldreløse barn og kulde i sitt kjølvann. Epidemier vandrer fra nasjon til nasjon, og selv naturkreftene lar sin stemme høre i rettferdighet og opprør over så mange ugjerninger. Et ødelagt landskap av ødeleggelse, død og ødeleggelser er det spor som mennesket, som kaller seg sivilisert, har etterlatt seg på planetens overflate. Dette er den høsten som denne menneskeheten bringer Meg. Men Jeg spør dere: Er denne høsten verdig å komme inn i Mine kornkammer? Fortjener frukten av deres ondskap å bli mottatt av deres Far? Sannelig, Jeg sier dere: Dette treet er alt annet enn det dere kunne ha plantet hvis dere hadde fulgt det guddommelige budet som pålegger dere å elske hverandre. (145, 29)

41. Når vil dere oppnå sjelenes fred, når dere ikke engang har oppnådd hjertets fred? — Jeg sier dere: Så lenge ikke det siste brødreorderiske våpenet er ødelagt, vil det ikke være fred blant menneskene. Brødreorderiske våpen er alle de som menneskene bruker til å ta hverandres liv, ødelegge moralen, frata hverandre friheten, helsen, sjelefreden eller tilintetgjøre troen. (119, 53)

42. Jeg vil bevise for menneskeheten at dens problemer ikke kan løses med vold, og at den, så lenge den bruker ødeleggende og drapsvåpen, ikke vil være i stand til å skape fred blant menneskene, uansett hvor fryktelige og mektige disse våpnene måtte virke. Tvert imot vil de som konsekvens bare vekke større hat og

mer hevnløst. Bare samvittigheten, fornuften og følelsene av nestekjærlighet vil kunne være grunnlaget som fredens tidsalder hviler på. Men for at dette lyset skal skinne i menneskenes indre, må de først tømme lidelsens kalk til siste dråpe. (160, 65)

43. Hvis menneskenes hjerter ikke hadde vært så forherdet, ville krigens smerte vært nok til å få dem til å reflektere over sine feil, og de ville ha vendt tilbake til lysets vei. Men selv om de fortsatt har det bitre minnet om disse menneskeslaktningene, forbereder de seg på en ny krig.

44. Hvordan kan dere tro at Jeg, Faderen, den guddommelige kjærligheten, ville være i stand til å straffe dere gjennom kriger? Tror dere virkelig at en som elsker dere med fullkommen kjærlighet og som ønsker at dere skal elske hverandre, kan innpode dere forbrytelser, brødre-mord, drap, hevn og ødeleggelse? Forstår dere ikke at alt dette skyldes materialismen som menneskene har samlet i sine hjerter? (174, 50-51)

45. Jeg skapte mennesket fritt fra begynnelsen av, men dets frihet var alltid ledsaget av samvittighetens lys. Likevel har de ikke lyttet til stemmen fra sin indre dommer og har fjernet seg fra lovens vei, helt til de har skapt de morderiske, blodige og monstrøse krigene, der barnet har reist seg mot faren, fordi det har vendt seg bort fra enhver følelse av menneskelighet, barmhjertighet, respekt og åndelighet.

46. Menneskene burde for lengst ha unngått ødeleggelse og kriger for å spare seg for en smertefull soningsplikt. Vær klar over at hvis de ikke klarer å rense seg i det gode før de kommer til Meg, må Jeg sende dem tilbake til denne dalen av tårer og blod. For den som lever i en ånd som er rettet mot det motsatte av fullkommenhet, vil ikke kunne komme til Meg. (188, 6-7)

47. Ikke alle mennesker står på samme nivå av forståelse. Mens noen oppdager mirakler ved hvert skritt, betrakter andre alt som ufullkomment. Mens noen drømmer om fred som verdens høyeste form for åndelighet og moral, forkynner andre at det er krigene som driver menneskehetens utvikling fremover.

48. Om dette sier Jeg dere: Krigene er ikke nødvendige for verdens utvikling. Når menneskene bruker dem til sine ambisiøse og egoistiske mål, er det på grunn av den materialiseringen som de som fremmer dem befinner seg i. Blant disse tror noen bare på tilværelsen i denne verden, da de ikke kjenner det åndelige livet eller benekter det; men blant menneskene blir de ansett som lærde. Derfor er det nødvendig at alle blir kjent med denne åpenbaringen. (227, 69-70)

Kapittel 52 – Urettferdighet og menneskehetens forfall

De sterkes undertrykkelse og utnyttelse av de svake

1. Hvis menneskene innså at jorden er skapt for alle, og hvis de forstod å dele de materielle og åndelige skattene som deres tilværelse er fylt av, på en rettferdig måte med sine medmennesker – sannelig, Jeg sier dere, allerede her på denne jorden ville dere begynne å føle freden i det åndelige riket. (12, 71)

2. Tror dere ikke at inndelingen av menneskeheten i folk og raser er noe primitivt? Tenker dere ikke over at hvis fremskrittet i deres sivilisasjon, som dere er så stolte av, virkelig var ekte, ville ikke lenger loven om vold og ondskap herske, men at alle handlinger i deres liv ville være styrt av samvittighetens lov? — Og du, folk, utelukk ikke deg selv fra denne dommen, for også blant dere oppdager Jeg stridigheter og splittelser. (24, 73)

3. Tenk på Israels eksempel, som historien forteller om, da det i lang tid måtte vandre omkring i ørkenen. Det kjempet for å unnsnippe fangenskapet og avgudsdyrkelsen i Egypt, men også for å nå et land med fred og frihet.

4. I dag ligner hele menneskeheten på det folket i Faraos fangenskap. Man påtvinger menneskene trosbekjennelser, doktriner og lover. De fleste nasjoner er slaver av andre, som er sterkere. Hard kamp for å overleve og tvangsarbeid under piskeslagene fra sult og ydmykelse er det bitre brødet som en stor del av menneskeheten spiser i dag.

5. Alt dette fører i stadig større grad til at det i menneskenes hjerter oppstår en lengsel etter frigjøring, etter fred, etter et bedre liv. (115, 41-43)

6. Denne verden, som burde være hjemmet til én eneste familie som omfatter hele menneskeheten, er et stridens eple og anledning til meningsløs maktstreben, forræderi og krig. Dette livet, som burde brukes til studier, åndelig kontemplasjon og til å streve etter å oppnå evig liv ved å utnytte prøvelser og lærdommer til sjelenes beste, blir feiltolket av mennesket, slik at det lar sitt hjerte forgiftes av nag, bitterhet, materialisme og misnøye. (116, 53)

7. Dere stakkars folk på jorden – de ene slaver, de andre undertrykte og de resterende utnyttet av sine egne ledere og representanter!

8. Deres hjerter elsker ikke lenger dem som regjerer over dere på jorden, fordi deres tillit er blitt sviktet. Dere har ikke lenger tillit til rettferdigheten eller storsinnetheten hos deres dommere, dere tror ikke lenger på løfter, ord eller smilende ansikter. Dere har opplevd at hykleriet har tatt makten over hjertene og på jorden har opprettet sitt rike av løgner, falskhet og svindel.

9. Stakkars folk, som bærer byrden som en uutholdelig last på skuldrene – den byrden som ikke lenger er den velsignede loven, gjennom hvilken mennesket fikk alt det som var nødvendig for sitt livsopphold, men som har forvandlet seg til en desperat og fryktfylt kamp for overlevelse. Og hva får menneskene for at de ofrer sin kraft og sitt liv? Et innholdsløst stykke brød, en kalk full av bitterhet.

10. Sannelig, Jeg sier dere: Dette er ikke det livsoppholdet som Jeg la inn i jorden til deres glede og bevaring; dette er brødet av splid, forfengelighet,

umenneskelige følelser – kort sagt beviset på mangelen eller fraværet av åndelig modenhet hos dem som bestemmer over deres menneskelige liv.

11. Jeg ser at dere river brødet fra hverandre, at de som streber etter makt ikke kan tåle at de andre eier noe, fordi de vil ha alt for seg selv; at de sterke tilegner seg de svakes brød, og at disse må nøye seg med å se de mektige spise og nyte.

12. Nå spør jeg dere: Hva består denne menneskehetens moralske fremgang av? Hvor er utviklingen av deres edleste følelser?

13. Sannelig, Jeg sier dere: I den epoken da mennesket bodde i huler og dekket seg med skinn, rev de også maten fra hverandres munn, de sterkeste tok også den største delen, de svakes slit var også til fordel for dem som underkuet dem med vold, menneskene, stammene og folkeslagene drepte også hverandre.

14. Hva er da forskjellen mellom menneskeheten i dag og menneskeheten i de dager?

15. Ja, jeg vet allerede at dere vil si til meg at dere har oppnådd mange fremskritt – jeg vet at dere vil henvise meg til deres sivilisasjon og deres vitenskap. Men da vil Jeg si til dere at alt dette bare er en maske av hykleri, bak hvilken dere skjuler deres sanne følelser og deres fortsatt primitive instinkter, fordi dere ikke i det minste har bestrebt dere på å utvikle deres sjel, på å oppfylle Min lov.

16. Jeg sier ikke at dere ikke skal drive vitenskapelig forskning – nei, tvert imot: Søk, forsk, vokst og øk deres kunnskap og intelligens i det materielle livet, men vær barmhjertige mot hverandre, respekter deres medmenneskers hellige rettigheter, forstå at det ikke finnes noen lov som gir mennesket rett til å disponere over sine medmenneskers liv – kort sagt, Mennesker, gjør noe for å anvende mitt høyeste bud om «Elsk hverandre» på deres liv, slik at dere kan unnslippe den moralske og åndelige stillstanden dere har havnet i, og slik at når sløret av løgn som dekket ansiktet deres faller av, kan lyset deres trenge gjennom, oppriktigheten stråle og sannheten gjøre sitt inntog i livet deres. Da kan dere med rette si at dere har gjort fremskritt.

17. Bli åndelig sterke i å følge mine læresetninger, slik at deres ord i fremtiden alltid blir bekreftet gjennom virkelige gjerninger av barmhjertighet, visdom og broderskap. (325, 10-20)

18. Jeg sender dere min fred; men sannelig, jeg sier dere: Så lenge det finnes mennesker som eier alt det nødvendige og glemmer dem som dør av sult, vil det ikke være fred på jorden.

19. Fred er ikke grunnlagt på menneskelig storhet eller rikdom. Den er grunnlagt på god vilje, på gjensidig kjærlighet – på å tjene og respektere hverandre. Å, hvis bare verden forstod disse instruksjonene! Fiendskapene ville forsvinne, og kjærligheten ville blomstre i menneskets hjerte. (165, 71-72)

Menneskehetens fordervelse

20. Menneskeheten lider forlis midt i en storm av synder og laster. Ikke bare mennesket, når det blir voksen, besudler sin sjel ved å tillate utviklingen av sine lidenskaper; også barnet i barndommen opplever at båten det seiler i, kantrer.

21. Mitt ord fullt av åpenbaringer reiser seg midt i denne menneskeheten som et gigantisk fyrstårn som viser de forliste den sanne ruten og vekker håp hos dem som var nær ved å miste troen. (62, 44)

22. Samtidig med menneskehetens vekst har også dens synd vokst. Det mangler ikke på byer som Sodoma og Gomorra i verden, hvis skandale finner gjenklang over hele jorden og forgifter hjertene. Av disse syndige byene er det ikke engang spor igjen; likevel var deres innbyggere ingen hyklere, da de syndet i fullt dagslys.

23. Men denne menneskeheten i dag, som gjemmer seg i mørket for å kunne hengi seg til sine lidenskaper, og som deretter later som om den er rettferdig og ren, vil få en strengere dom enn Sodoma.

24. Det er den ulykkelige arven fra alle tidligere generasjoner, hvis avhengigheter, laster og sykdommer bærer frukt i denne tiden. Det er det ondes tre som har vokst i menneskenes hjerter – et tre som er blitt fruktbart gjennom synder, og hvis frukter fortsetter å føre kvinner og menn i fristelse og dag for dag bringer nye hjerter til fall.

25. I skyggen av dette treet ligger menn og kvinner uten kraft til å frigjøre seg fra dets innflytelse. Der er ødelagte dyder, besudlet menneskeverd og mange lemlestede liv blitt etterlatt.

26. Ikke bare de voksne blir tiltrukket av verdens og kjøttets gleder og løper etter dem; også ungdommen og til og med barna, til alle har giftet nådd, som har samlet seg i løpet av tiden; og de som klarte å unnsnippe den ulykksalige innflytelsen fra det onde – hva gjør de for dem som har gått seg vill? De dømmer dem, fordømmer dem og opprører seg over deres handlinger. Få er de som ber for dem som har forvillet seg fra veien, og enda færre er de som bruker en del av sitt liv på å bekjempe det onde.

27. Sannelig, Jeg sier dere: Mitt rike vil ikke bli opprettet blant menneskene så lenge det ondes tre fortsatt har liv. Denne makten må ødelegges; for det er nødvendig å besitte kjærlighetens og rettferdighetens sverd – det eneste som synden ikke kan motstå. Forstå at det ikke er dommer eller straffer, men kjærlighet, tilgivelse og barmhjertighet som er kjernen i min lære, det lyset som vil opplyse deres veier, og den læren som bringer frelse til menneskeheten. (108, 10-14)

28. Deres materialisme har forvandlet Eden, som Jeg betrodde mennesket, til et helvete.

29. Feil er det livet menneskene lever, feil er deres fornøyer, deres makt og deres rikdom, feil er deres lærdom og deres vitenskap.

30. Rike og fattige, dere er alle opptatt av penger, hvis besittelse er illusorisk. Dere bekymrer dere for smerter og sykdommer og skremmes ved tanken på døden. De ene frykter å miste det de har, og de andre lengter etter å få det de aldri har eid. Noen har alt i overflod, mens andre mangler alt. Men alle disse anstrengelsene, lidenskapene, behovene og de ambisiøse målene gjelder bare det materielle livet, kroppens sult, de lavere lidenskapene, de menneskelige ønskene, som om mennesket faktisk ikke hadde noen sjel.

31. Verden og materien har midlertidig beseiret sjelen, har gradvis ført den tilbake i trelldom og til slutt ødelagt dens oppgave i det menneskelige liv. Hvorfor merker dere ikke gradvis selv at den sulten, den elendigheten, den smerten og den frykten som tynger livet deres, ikke er annet enn den trofaste gjenspeilingen av elendigheten og smerten i deres sjeler? (272, 29-32)

32. Verden trenger mitt ord, folkeslagene og nasjonene trenger mine kjærlighetslærer. Den regjerende, vitenskapsmannen, dommeren, sjelesørgeren, læreren – de trenger alle lyset fra min sannhet, og nettopp derfor er jeg kommet i denne tiden for å opplyse mennesket i dets sjel, dets hjerte og dets forstand. (274, 14)

33. Deres planet er fremdeles ikke et sted for kjærlighet, dyd eller fred. Jeg sender rene sjeler til deres verden, og dere gir dem tilbake til Meg urene, fordi menneskenes liv er gjennomsyret av synd og fordervelse.

34. Jeg ser dydene som små, spredte lys blant sjelene som piskes av egoismens, hevners og hatets stormer. Dette er frukten som menneskeheten bringer meg. (318, 33-34)

Den omvendte verden til en umoden menneskehet

35. Dere har herskere i hvis hjerter det ikke finnes rettferdighet og storsinnethet til å regjere sitt folk, fordi de jager etter det ynkelige målet om makt og rikdom — mennesker som hevder at de er mine representanter, og som ikke engang kjenner kjærligheten til sine medmennesker — leger som ikke kjenner det vesentlige i sin oppgave, nemlig barmhjertigheten — og dommere som forveksler rettferdighet med hevn og misbruker loven til ødeleggende formål.

36. Ingen som går på krumme veier og vender blikket bort fra det lyset han har i seg som et fyrtårn for sin samvittighet, har noen forestilling om den dommen han bereder for seg selv.

37. Det finnes også slike som har tilranet seg oppgaver som ikke tilkommer dem, og som med sine feil beviser at de fullstendig mangler de nødvendige evner til å utføre den oppgaven de på eget initiativ har påtatt seg.

38. På samme måte kan dere finne Guds tjenere som ikke er det, fordi de ikke er sendt til det — mennesker som leder folk og som ikke engang er i stand til å styre sine egne skritt — lærere som mangler evnen til å undervise, og som i stedet for å spre lys forvirrer forstanden — leger i hvis hjerter ingen medfølelse

har slått rot overfor andres smerte, og som ikke vet at den som virkelig besitter denne gaven, er en av Kristi apostler.

39. Alle mine grunnleggende prinsipper er blitt vanæret av menneskene, men nå er timen kommet da alle deres gjerninger skal dømmes. Dette er min dom, da det tilkommer meg å fullbyrde den. Derfor sier jeg dere: Våk og oppfyll mine bud om kjærlighet og tilgivelse. (105, 16-19)

40. Se på denne verden – stolt, utfordrende og innbilsk over alle menneskelige gjerninger, som den forbløffer dette århundrets generasjoner med. I sin overvekt tror de ikke på det åndelige, og de elsker det heller ikke. Derfor ber de ikke, og de følger ikke min lov. Likevel er de tilfredse og stolte over å kunne vise frem en verden fylt av vidunderlige verk, som de har skapt ved hjelp av sin vitenskap.

41. Men denne forbløffende verden som menneskene har bygget opp gjennom århundrer med vitenskap, kamper, kriger og tårer, vil de selv ødelegge med egne hender og våpen. Allerede nærmer det seg det tidspunktet da menneskeheten blir klar over hvor uholdbare og skrøpelige deres gjerninger er, som manglet kjærlighet, rettferdighet og et ekte ønske om fullkommenhet.

42. Snart vil dere erfare at dere uten Gud er ingenting, at dere bare fra Meg kan motta kraften, livet og intelligensen til å skape et harmonisk samliv mellom ånden og den menneskelige delen av mennesket. (282, 9-11)

43. Menneskene snakker om fortiden, om antikken, om lange århundrer og uendelig lange tidsaldre, men Jeg ser dere fremdeles som små. Jeg ser at dere sjelsmessig har modnet svært lite. I Mine øyne befinner deres verden seg fremdeles i sin barndom, selv om det for dere ser ut som om dere har nådd modenhet.

44. Nei, menneskehet, så lenge det ikke er sjelen som gir disse bevisene på modenhet, oppadgående utvikling, fullkommenhet og fremgang på de ulike områdene av livet deres, vil dere uunngåelig presentere meg menneskelige gjerninger som bare tilsynelatende er store, men som på grunn av mangelen på kjærlighet er uten moralsk innhold og ikke varige. (325, 62-63)

45. Nå er det en avgjørende tid for sjelene, sannelig en tid for kamp. Alt er strid og kamp. Denne krigen foregår i hjertet til hvert menneske, i familienes skjøte, i alle institusjoners indre, i alle folk, i alle raser.

46. Ikke bare på jordplanet, men også i den åndelige verden utkjempes det en kamp. Det er den store slaget som i symbolsk form ble sett av profetene fra andre tider, og som også skimtes i synene til profetene eller seerne i denne tiden.

47. Men denne kampen, som utkjempes og som ryster alt, blir ikke forstått av menneskeheten, selv om den er en del av og vitne til nettopp denne kampen.

48. Menneskehetens gang er i dag fremskyndet – men hvor går den hen? Hvor går mennesket i en slik hast? Finner det på denne svimlende veien kanskje sin

lykke, når det den etterlengtede freden, det herlige livet som hvert hjerte egoistisk ønsker?

49. Jeg sier dere at det mennesket faktisk oppnår med sin jag, er total utmattelse. Menneskets åndelige sjel og hjerte går mot livstrøtthet og utmattelse, og denne avgrunnen er skapt av mennesket selv.

50. I denne avgrunnen vil han styrte, og i denne totale utmattelsen, i dette kaoset av hatfølelser, av fornøyelser, av utilfredsstilte maktbegjær, av synd og ekteskapsbrudd, av krenkelse av de åndelige og menneskelige lovene, vil hans sjel lide en tilsynelatende «død», hans hjerte en forbigående «død».

51. Men Jeg vil sørge for at mennesket reiser seg fra denne «døden» til livet. Jeg vil sørge for at det opplever sin oppstandelse og i det nye livet kjemper for gjenfødselen av alle idealer, for gjenopplivelsen av alle prinsipper og alle dyder, som er egenskaper og arv fra åndssjelen, som er dens opprinnelse. For fra Meg kom den åndelige sjelen, fra Meg tok den liv, av Min fullkommenhet drakk den, av Min nåde ble den mett. (360, 6-8)

XII Dom og renselse av menneskeheten

Kapittel 53 – Dommens tid er kommet

Høsten av fruktene av menneskets såing

1. Elskede disipler, disse tider er dommens tider for menneskeheten. Fristen er utløpt, slik at dere kan begynne å betale gjeldene deres. Dere høster nå fruktene av tidligere såing, resultatet eller konsekvensene av deres gjerninger.

2. Mennesket har en tid til rådighet for å utføre sitt verk, og en annen for å stå til ansvar for det han har gjort; den sistnevnte er den tiden dere lever i. Derfor lider og gråter dere alle. Slik dere har en tid for såing og en annen for høsting, har også Gud en tid som han har gitt dere for å oppfylle sin lov, og en annen for å kunngjøre sin rettferdighet.

3. Dere lever nå i tiden for den guddommelige dommen. Smerten får dere til å gråte, menneskeheten renser seg i sine egne tårer, for ingen blir spart for oppreisningen.

4. Det er tider for dom, hvor dere skal tenke over deres skjebne, slik at dere gjennom fordypelse og åndeliggjøring hører samvittighetens stemme, som verken villedes eller bedrar, men fører dere på fredens vei. (11, 58-61)

5. Dette er dommens tid for menneskeheten. Menneske for menneske, folk for folk og nasjon for nasjon blir dømt av min guddommelighet. Likevel har

menneskene ikke lagt merke til dette, og de vet heller ikke i hvilken tid de lever. Derfor er Jeg kommet i Ånden og har sendt Min stråle ned over det menneskelige forstand, og gjennom dens formidling har Jeg åpenbart for dere hvem som taler til dere, hvilken tid det er dere lever i, og hva deres oppgave er. (51, 61)

6. Sannelig, Jeg sier dere: Dere lever allerede på «Herrens dag», dere er allerede under hans dom. Levende og døde blir for tiden dømt, fortidens og nåtidens gjerninger blir veid på denne dommens vekt. Åpne øynene deres, så dere kan være vitner til at den guddommelige rettferdighet gjør seg gjeldende overalt. (76, 44)

7. Siden oldtiden har Jeg talt til dere om en dom, og nå er den forkyndte tiden kommet, som profetene fremstilte som om den var en dag.

8. Deres Guds ord er kongens ord og blir ikke trukket tilbake. Hva betyr det at tusenvis av år har gått? Faderens vilje er uforanderlig og må oppfylles.

9. Hvis menneskene, i stedet for å tro på mitt ord, forstod å våke og be, ville de aldri bli overrasket. Men de er troløse, glemsomme, vantro, og når prøvelsen kommer, tilskriver de den Guds straff, hevn eller vrede. Derfor sier jeg dere at hver prøvelse blir kunngjort på forhånd, slik at dere kan være forberedt. Derfor må dere alltid være våkne.

10. Syndfloden, ødeleggelsen av byene ved ild, fiendens innfall, plager, epidemier, hungersnød og andre prøvelser ble forhåndsannonsert for alle folk på jorden, slik at dere skulle forberede dere og ikke bli overrasket. Akkurat som i dag har det alltid kommet et budskap fra Guds kjærlighet om årvåkenhet og forberedelse, slik at menneskene skal våkne, gjøre seg klare og bli sterke. (24, 74-77)

11. Jeg sier dere: Selv om det er sant at denne verden står overfor svært store prøvelser, vil likevel dagene med smerte bli forkortet; for menneskenes lidelse vil bli så stor at den vil få dem til å våkne opp, løfte blikket mot Meg og lytte til samvittighetens stemme, som vil kreve at de oppfyller Min lov.

12. Min rettferdighet vil utrydde alt det onde som finnes i denne verden. Først vil Jeg undersøke alt: trossamfunn, vitenskap og samfunnsinstitusjoner, og deretter vil den guddommelige rettferdighetens sigd gå over dem, skjære bort ugresset og la hveten stå igjen. Hvert godt frø som Jeg finner i menneskenes hjerter, vil Jeg bevare, slik at det fortsatt kan spire i menneskenes sjeler. (119, 10-11)

Renselse av menneskeheten i dommen

13. Hvor lenge må menneskene utvikle seg før de forstår min kjærlighet og føler min nærvær gjennom samvittigheten? Når menneskene hører min stemme som gir dem råd og oppfyller min lov, vil det være et tegn på at materialismens tid er forbi for dem.

14. Foreløpig må de fortsatt bli rammet av naturkreftene på mange måter, inntil de er overbevist om at det finnes høyere krefter, i forhold til hvilke menneskets materialisme er svært liten.

15. Jorden vil skjelve, vannet vil rense menneskeheten og ilden vil rense den.

16. Alle naturens elementer og krefter vil gjøre seg gjeldende på jorden der menneskene ikke har forstått å leve i harmoni med livet som omgir dem.

17. Dermed søker naturen ikke å tilintetgjøre dem som vanærer den; den søker bare harmoni mellom mennesket og alle skapninger.

18. Når dens dom kommer stadig sterkere til syne, er det fordi menneskenes overtredelser og deres manglende samsvar med lovene også har blitt større. (40, 20-25)

19. Menneskets hånd har påkalt dommen over seg selv. I hjernen hans raser en storm, i hjertet hans herjer et uvær, og alt dette åpenbarer seg også i naturen. Elementene er sluppet løs, årstidene blir uvennlige, plager oppstår og blir flere, og det er fordi deres synder vokser og forårsaker sykdommer, og fordi den tåpelige og overmodige vitenskapen ikke anerkjenner den orden som er bestemt av Skaperen.

20. Hvis Jeg bare fortalte dere dette, ville dere ikke tro det. Derfor er det nødvendig at dere kan ta resultatet av deres gjerninger på hånd, slik at dere blir skuffet over det. Akkurat nå har dere nådd dette øyeblikket i livet deres, hvor dere opplever resultatet av alt det dere har sådd. (100, 6-7)

21. Livet på jorden har for mennesket alltid vært ledsaget av prøvelser og soning; men aldri har denne utviklingsveien vært så full av smerte som nå, aldri har kalken vært så full av bitterhet.

22. I denne tiden venter ikke menneskene til de er voksne for å møte livets kamp. Hvor mange skapninger kjenner allerede fra barndommen skuffelser, åket, slag, hindringer og fiaskoer. Jeg kan fortelle dere enda mer: I disse tider begynner menneskets smerte allerede før det blir født, det vil si allerede i sin mors liv.

23. Stor er soningsplikten til de vesener som kommer til jorden i denne tiden! Men dere skal huske at all lidelse som finnes i verden, er menneskets verk. Finnes det en større fullkommenhet i min rettferdighet enn å tillate at de samme som har sådd livets vei med torner, nå må høste dem? (115, 35-37)

24. Dere kan ikke fatte min universelle frelsesplan; men Jeg lar dere få vite en del av den, slik at dere kan ta del i mitt verk.

25. Jeg alene kjenner betydningen av den tid verden lever i. Intet menneske er i stand til å forstå virkeligheten i denne stund.

26. Menneskene har fra sin første tid uavbrutt besudlet seg, til de hadde formørket sine følelser og sin sjel og skapt et sykt, urolig og trist liv for seg selv. Men nå har renselsens time slått. (274, 11-12)

27. For alle sjeler er høsttiden kommet, og derfor ser dere forvirring blant menneskene. Men sannelig, Jeg sier dere: I dette kaoset vil hver og en høste sitt eget frø.

28. Men hva skal skje med de av mine barn som stadig har overtrådt min lov? Sannelig: Alle som sover og ikke vil studere og ta mine læresetninger til seg, vil bli rammet av prøvelsene som av en orkan som får dem til å falle. Men for alle som har fulgt mine anvisninger, vil den være som en oppmuntring til å oppfylle sine plikter, som en vakker belønning som Gud gir dem. (310, 7)

29. I denne tiden vil den som ikke er villig til å fornye seg, måtte oppleve den største bitterhet og bli fjernet fra jorden, hvorved han mister den dyrebare muligheten til å sone sine feil og forsone seg med loven, sannheten og livet.

30. De derimot som går over fra dette materielle livet til det åndelige hjem med den fred og tilfredshet som oppfylt plikt gir, vil føle seg opplyst av mitt lys; men hvis de tilhører dem som må reinkarneres på nytt, vil Jeg forberede dem før de vender tilbake til det menneskelige livet, slik at de kan gjenoppstå til det rene, mer åndelige og med større visdom. (91, 38-39)

Guds kjærlighet i dommen

31. Smerten har tømt hele sitt innhold ut over verden og gjør seg gjeldende i tusenvis av former.

32. I hvilken forferdelig jag lever du, menneskehet! Hvor møysommelig elter du deigen til det daglige brødet! Derfor slites mennene ut før tiden, kvinnene eldes for tidlig, jentene visner i full blomst, og barna blir følelsesløse i sin spede alder.

33. Denne tiden dere nå lever i, er en epoke preget av smerte, bitterhet og prøvelser. Likevel ønsker Jeg at dere skal finne fred, at dere skal oppnå harmoni, at dere skal fordrive smerten. Derfor viser Jeg meg i Ånden og sender dere Mitt ord, som er en dugg av trøst, helbredelse og fred for deres sjel.

34. Hør mitt ord, som er oppstandelsen og livet. I det vil dere gjenvinne tro, helse og glede til å kjempe og leve. (132, 42-45)

35. I dag er en tid for den største oppreisning for sjelen. Min dom er åpnet, og hver enkeltes gjerninger er lagt på en vekt. Selv om denne dommen er tung og smertefull for sjelene, er Faderen likevel nær dem, han som er mer en kjærlig far enn en dommer. Også Marias kjærlighet, deres forbeder, omgir dere. (153, 16)

36. Min rettferdighet er kommet, menneskehet, den vil ydmyke menneskets hovmod for å få det til å innse hvor lite det er i sin ondskap og sin materialisme.

37. Ja, folk, Jeg vil kaste mennesket ned i dets falske storhet, fordi Jeg vil at det skal se Mitt lys og reise seg, slik at det blir stort i sannhet. For Jeg vil at dere skal være fulle av lys, storsinn, godhet, kraft og visdom. (285, 15-16)

38. Menneskeheten kjenner Meg ikke og benekter Min tilstedeværelse i denne tiden. Men Jeg vil la dem innse at Jeg viser Min rettferdighet med kjærlighet og barmhjertighet, at Jeg ikke kommer med pisker for å påføre dem smerte – at Jeg

bare vil løfte dem opp til et liv i nåde og rense dem med det krystallklare vannet, som er Mitt ord, Min sannhet. 39. Verden har ikke lært av min undervisning og har nærret sin avgudsdyrkelse og sin fanatisme. Derfor gjennomlever den nå den store smeltingen og drikker lidelsens kalk; for dens materialisme har fjernet den fra Meg. (334, 29-30)

40. Nå mottar menneskeheten, som er delt i folk, raser, språk og hudfarger, sin respektive del av dommen fra min guddommelige Ånd, de prøvelser som tilkommer hver enkelt, kampen, smeltingen og soningen som Jeg har bestemt for hvert menneske og hver rase.

41. Men dere vet at min dom har kjærligheten som grunnlag, at prøvelsene som Faderen sender menneskene, er kjærlighetsprøver – at alt ledes til frelse, til det gode, selv om det i disse prøvelsene tilsynelatende er ulykke, skjebne eller elendighet.

42. Bak alt dette ligger livet, sjelenes bevaring, deres frelse. Faderen venter alltid på den «fortapte sønnen» for å omfavne ham med den største kjærlighet. (328, 11)

Kapittel 54 – Kampen mellom verdenssyn, religioner og kirker

Åndelige kamper før Kristi fredsrike på jorden

1. Slik jeg i «Den andre tid» kunngjorde mitt gjenkomst, kunngjør jeg nå «krigen» mellom trosbekjennelser, verdenssyn og religioner som et forvarsel om opprettelsen av mitt rike av åndelighet blant menneskene.

2. Mitt ord vil som et flammende sverd ødelegge fanatismen som har omgitt menneskene i århundrer, vil rive sløret av deres uvitenhet og vise den lyse, strålende veien som fører til Meg. (209, 10-11)

3. For at freden i Mitt rike skal bli opprettet blant menneskene, må først «krigen» mellom troslærene, religionene og ideologiene utkjempes – en strid hvor de ene stiller Mitt navn og Min sannhet opp mot de andres falske avguder, og hvor den ene læren bekjemper den andre.

4. Dette vil være den nye kampen, den åndelige striden, hvor de falske gudene, støtt fra sin sokkel, vil falle, og hver løgn som dere har holdt for sann, vil for alltid bli avslørt. Da vil dere oppleve hvordan sannheten strålende reiser seg fra dette kaoset av forvirring og mørke. (121, 40)

5. Spiritualismen fremkaller en verdensomspennende kamp mellom verdensanskuelser, trosbekjennelser og religiøse kulturer. Men etter denne striden vil denne læren bringe menneskene den velsignede freden de så sår trenger, og vil føre til at solen av min guddommelige rettferdighet skinner over alle sjeler. (141, 11)

6. Jeg forbereder dere og advarer dere med tanke på tiden med forvirring blant verdensanskuelsene, slik at dere kan frigjøre dere fra sjelens indre kamp og tankenes pine.

7. For alle menneskehetens verdensanskuelser, doktriner, teologier, filosofier og trosbekjennelser vil bli rystet og dermed symbolisere et uvær, en sann storm i ånden, på hvis opprørte bølger dere etter min vilje skal seile og holde dere på toppen, inntil stormen og mørket er forbi.

8. Jeg gir dere ingen bedre oppskrift for å overleve denne prøvelsen helskinnet enn bønn og etterlevelse av mitt ord, hvorved deres tro uavbrutt vil føles styrket.

9. Den kampen mellom verdenssynene, det sammenstøtet mellom trosbekjennelser og ideologier, den kampen er absolutt nødvendig for at alle svakheter og feil som har samlet seg på bunnen av hver kult og hver institusjon, skal komme til overflaten.

10. Først etter dette «uværet» vil en moralsk og sjelslig renselse av menneskene kunne begynne; for de vil se sannheten komme for dagen, de vil erkjenne den, føle den i seg selv og ikke lenger kunne næres av innbilninger og forstillinger.

11. På samme måte som hvert menneske frivillig og helt for seg selv benytter seg av solens livsnødvendige virkning på kroppen, fordi det erkjenner at det materielle livet bygger på dens lys, varme og innflytelse, slik vil de fra sannhetens lys benytte seg av alt det de trenger for å bevare, styrke og opplyse sin sjel.

12. Da vil en kraft som mennesket aldri før har opplevd, tre i kraft, fordi dets liv i stadig større grad vil tilpasse seg de sanne livsprinsippene, de normer som er fastsatt av min lov. (323, 19-22)

Kampen om åndelig overherredømme på jorden

13. I denne tiden foregår det en kamp mellom verdensanskuelser og troslærer. Hvert menneske vil ha rett. Men hvem har vel rett i denne kampen mellom egoisme og egeninteresser? Hvem er vel innehaveren av sannheten?

14. Når de som tror at de er på den fullkomne veien og besitter sannheten, er stolte av det – sannelig, Jeg sier dere, da kjenner de ennå ikke veien; for på den må man være ydmyk, og det er nok at de ikke anerkjenner sannheten som andres tro inneholder, for ikke lenger å være ydmyke. Men Jeg sa allerede til dere i «Den andre tid»: «Salige er de som er saktmodige og ydmyke av hjertet.»

15. Mennesket som fordømmer troen og overbevisningen til sine medmennesker, fjerner seg fra frelsen, for i sin stolthet og ubesindighet forsøker det å være lik sin Gud. (199, 4-6)

16. Dere spør meg hva jeg ønsker å oppnå når jeg åpenbarer meg åndelig for menneskeheten i denne tiden? På det svarer jeg dere: Det jeg streber etter, er deres oppvåkning til lyset, deres åndeliggjøring og deres forening, da dere til alle tider har vært splittet. For mens de ene har strebet etter Åndens skatter, har de andre viet seg til kjærligheten til verdens rikdommer – spiritualisme og

materialisme i en stadig kamp; spiritualister og materialister som aldri har kunnet forstå hverandre.

17. Husk: Da Israel i forventning om Messias så ham foran seg, splittet det seg i troende og i dem som fornektet min sannhet. Forklaringen på dette er enkel: De troende var de som ventet på meg med ånden, og de som fornektet meg var de som ventet på meg med «kjøttets» sanser.

18. Disse to kreftene vil igjen måtte stå overfor hverandre, inntil sannheten kommer for dagen ut av denne kampen. Kampen vil bli bitter; for jo mer tid som går, desto mer elsker menneskene det jordiske, ettersom deres vitenskap og oppdagelser gir dem følelsen av å leve i et eget rike, i en verden de selv har skapt. (175, 4-6)

19. I dag tror hvert menneske at det kjenner sannheten fullt og helt. Hver religion hevder å besitte sannheten. Vitenskapsmennene erklærer at de har funnet sannheten. Jeg sier dere at ingen kjenner den absolutte sannheten, for mennesket har ikke engang vært i stand til å fatte den delen som er blitt åpenbart for det, med sitt forstand.

20. Alle mennesker bærer en del av sannheten og feilene i seg, som de blander med sannhetens lys.

21. Kampen nærmer seg, der alle disse kreftene bekjemper hverandre, fordi hver og en ønsker å gjennomføre sitt verdensbilde. Men til slutt vil det ikke være seieren til en menneskelig ideologi, en vitenskapelig teori eller en religiøs trosbekjennelse som vil gjennomsyre seg, men den harmoniske foreningen av alle gode livssyn, alle høytstående trosoverbevisninger, alle kultformer som er løftet til høyeste åndelighet, alle vitenskaper viet til tjenesten for ekte menneskelig fremgang.

22. Jeg vil tillate at menneskene snakker om og fremfører sine forestillinger, at andre offentlig fremviser sine kultformer og ritualer, at man diskuterer og bekjemper hverandre, at vitenskapsmennene sprer sine mest fremskredne teorier, at alt som eksisterer skjult i hvert sinn, bryter frem, kommer for dagen og gir seg til kjenne. For nær er høstmannens dag – den dagen da samvittigheten som en ubarmhjertig sigd kutter alt det falske i menneskets hjerte med roten. (322, 15-18)

Kampen mot åndslæren

23. De geistlige i denne tiden kler seg kongelig for symbolsk å tjene ved Jesu offer, og selv om de da påberoper seg mitt navn og min stedfortredelse, oppdager jeg at deres forstand er forvirret, deres hjerte opprørt av intrigenes og lidenskapenes stormer. Det er ikke en eneste som som profet forkynner at jeg befinner meg blant menneskene i denne tiden. De vil oppleve stor lidelse, for det finnes ingen åndelig rustning blant dem. Hvor er oppfyllelsen av dem som foran Jesus lovet å følge i hans fotspor? Hvor er etterfølgerne til mine apostler? Finnes

det noen som ligner Johannes, som var blant de første, eller Paulus, som var blant de etterfølgende?

24. Derfor nærmer Mesteren seg dere på nytt for å gjenoppta sin undervisning. Allerede ser Jeg de nye fariseerne og de skriftlærde storme mot Meg fulle av hat. Akkurat da vil Jeg spørre: «Hvor er Mine disipler?» Men når de stolte, de falske, de rike, som frykter å miste sin makt, de som føler seg truet av min sannhet, igjen håner og forfølger meg, vil voldsomme stormer bryte løs. Men det vil ikke være meg som bryter sammen under korsets byrde, men de som krevde ofringen av Ham som ga dem livet. (149, 32-33)

25. Materialismens bølger vil reise seg og bli til et opprørt hav, et hav av lidelser, fortvilelse og frykt for menneskenes urettferdighet.

26. Bare én båt vil seile over dette havet av lidenskaper, begjær og menneskehat, og denne båten vil være min lovs. Salige er de som er sterke når denne tiden kommer!

27. Men ve dem som sover! Ve de svake! Ve folkeslagene som har satt sin lit til fundamentet av religiøs fanatisme, for de vil lett bli bytte for de rasende bølgene!

28. Aner du ikke slaget, o menneskehet? Får ikke mitt ord deg til å forberede deg på å forsvare deg når timen er kommet?

29. Mitt lys er i alle, men bare de som ber, de som forbereder seg, ser det. Mitt lys taler til dere gjennom forutelse, gjennom inspirasjon, gjennom intuisjon, gjennom drømmer og vink. Men dere er døve for ethvert åndelig rop, er likegyldige overfor ethvert guddommelig tegn.

30. Snart vil dere se at mitt ord går i oppfyllelse og vitne om at alt dette stemte med sannheten.

31. Min lære og mitt navn vil være mål for alle angrep og forfølgelser; de vil være årsaken til at sannhetens fiender forfølger dere. Men min lære vil også være lyssverdet til dem som reiser seg og forsvare troen, og den vil være skjoldet som de uskyldige finner beskyttelse bak. Mitt navn vil være på alles lepper, velsignet av de ene, forbannet av de andre.

32. Alle menneskets evner vil bli sluppet løs: dets intelligens, dets følelser, dets lidenskaper; dets åndelige evner vil være våkne og klare til å kjempe.

33. Hvilken forvirring vil det da være! Hvor mange som trodde de trodde på Meg, vil måtte overbevise seg selv om at det ikke var en sann tro!

34. I mange hjem og hjerter vil kjærlighetens og håpets lys være slukket. Barna og de unge vil ikke ha noen annen gud enn verden, og ingen annen lov enn jordens. (300, 35-40)

35. Hva vil skje når menneskene blir klar over at deres grenseløse kjærlighet til verden og deres tilbedelse av det jordiske har ført dem til et sorgfullt nederlag? De vil forsøke å finne den tapte veien igjen, spore opp de prinsippene og lovene

man hadde vendt seg bort fra, og i dette strevet vil de skape seg doktriner, de vil lage seg forskrifter, filosofier, verdenssyn og teorier vil dukke opp.

36. Alt dette vil være begynnelsen på en ny og stor kamp – nå ikke lenger forårsaket av urettferdig streben etter jordisk makt. Ingen morderiske våpen vil lenger ødelegge liv, ødelegge hjem eller utgyte menneskeblod. Kampen vil være annerledes, for da vil de store trossamfunnene kjempe mot de nye læresetningene og de nye religionene.

37. Hvem vil seire i denne kampen? Ingen religion vil gå seirende ut av denne striden, akkurat som i denne morderiske krigen som dere i dag gjennomgår, vil intet folk forbli seirende.*

**I den andre verdenskrig som her nevnes, var det riktignok såkalte seiersmakter, men kampen om den jordiske overherredømme fortsatte etter krigens slutt og har vart frem til i dag. I denne kampen vil imidlertid ingen verdensmakt til slutt forbli seirende.*

38. Over krigen for å oppnå jordisk herredømme vil min rettferdighet herske, og senere, i den kampen for å gjennomføre en eller annen doktrine eller religion, vil min sannhet seire.

39. Den eneste og høyeste sannheten vil lyse opp som et lyn i en stormnatt, og alle vil se dette guddommelige lysglimt der de befinner seg.

40. Mitt budskap vil nå alle, og dere vil alle komme til Meg. Alt har Jeg forberedt for de kommende tider, og Min vilje skal fullbyrdes over alle, for Jeg er Herren over sjelene, verdenene, rasene og folkeslagene. (288, 33-36, 45)

Ignorering eller bekjempelse av åndelige budskap og åndelig helbredelse

41. Den åndelige verden vil nærme seg menneskene enda mer for å vitne for dem om sin eksistens og sin tilstedeværelse. Overalt vil det dukke opp tegn, bevis, åpenbaringer og budskap som utholdende vil fortelle at en ny tidsalder har brutt frem.

42. Det vil oppstå strid, det vil oppstå uro blant folket, fordi religiøse ledere vil spre frykt blant dem som tror på disse budskapene, og vitenskapen vil erklære disse fakta for usanne.

43. Deretter vil de enkle menneskene ta mot til seg og reise seg for å vitne om sannheten i bevisene de har mottatt. De som – oppgitt av vitenskapen – har gjenvunnet helsen på åndelig vis, vil reise seg, og de vil vitne om mirakuløse helbredelser, om åpenbaringer av en uendelig kraft og en absolutt visdom.

44. Blant de enkle og ukjente menneskene vil menn og kvinner tre frem i offentligheten, og deres ord, fulle av lys, vil overraske teologene, filosofene og vitenskapsmennene. Men når striden er på sitt høyeste og de fattige blir ydmyket og deres vitnesbyrd fornekter de stolte, da vil øyeblikket være kommet

da Elias stiller de lærde, herrene og herskerne til regnskap og underkaster dem prøvelsen.

45. Ve de falske og hyklerne i den timen, for da vil den fullkomne rettferdighet komme ned over dem!

46. Det vil være dommens time. Men mange sjeler vil reise seg derfra til det sanne liv, mange hjerter vil gjenoppstå til troen, og mange øyne vil åpne seg for lyset. (350, 71-72)

Kapittel 55 – Renselse av jorden og menneskeheten i dommen

Guds og naturens advarende stemme før renselsesdommen

1. Jeg har sagt dere at hele menneskeheten står overfor en meget stor prøve – så stor at det ikke har vært noe lignende i hele historien gjennom århundrer og tidsaldre.

2. Nå må dere forstå at Jeg taler til alle deres hjerter, sender dere budskap og advarsler i mange former, slik at menneskene kan omvende seg og være våkne overfor Min lov, som de kloke jomfruene i Min lignelse.

3. Vil folkeslagene og de forskjellige nasjonene i verden lytte til meg? Vil dette folket lytte til meg, som jeg åpenbarer meg for i denne formen? Det vet bare jeg; men min plikt som far er å stille alle midler til deres redning til rådighet på mine barns vei. (24, 80-81)

4. Sannelig, jeg sier dere: Hvis menneskene i denne tiden ikke renser seg for de flekkene de har forårsaket i sin sjel, vil naturkreftene komme som herolder for å kunngjøre min dom og min herlighet og rense menneskeheten for all urenhet.

5. Salige er de menn, kvinner og barn som – når de forstår nærheten av den dommen – priser mitt navn, fordi de føler at «Herrens dag» er kommet. For deres hjerte vil si dem at slutten på det ondes herredømme nærmer seg. Jeg sier dere: Disse vil bli frelst gjennom sin tro, sitt håp og sine gode gjerninger. Men hvor mange av dem som lever i disse dager, vil spotte Gud! (64, 67-68)

6. De første menneskenes paradisi ble forvandlet til en tåredal, og nå er det bare en bloddal. Derfor vekker Jeg i dag, da Jeg er kommet for å oppfylle løftet gitt til Mine disipler, menneskeheten fra dens åndelige søvn og gir den Min kjærlighetslære for å redde den. Jeg søker de sjelene som har som skjebne å vitne om mine åpenbaringer og mitt ord med sine gjerninger i denne tiden.

7. Når disse som er utvalgt av Meg, er forent om Min lov, skal jorden og stjernene rystes, og det skal være tegn i himmelen; for på dette tidspunktet skal Herrens røst høres fra den ene enden av jorden til den andre, og Hans guddommelige Ånd, omgitt av åndene til de rettferdige, profetene og martyrene,

skal dømme den åndelige og den materielle verden. Da vil Den Hellige Ånds tid nå sin fulle kraft. (26, 43-44)

8. Mange folk har styrtet ned i den dype avgrunnen av materialiseringen, og andre er i ferd med å styrte; men smerten ved deres fall vil få dem til å våkne opp fra sin dype søvn.

9. Det er de nasjonene som etter en tid med storhet opplevde en nedgang og sank ned i mørket av smerte, laster og elendighet. I dag er det ikke et folk, men hele menneskeheten som blindt løper mot døden og kaoset.

10. Folkenes hovmod vil bli straffet av min rettferdighet. Husk på Ninive, Babylon, Hellas, Roma og Kartago. Hos dem vil dere finne dyptgående eksempler på guddommelig rettferdighet.

11. Hver gang menneskene har grepet maktens septer og tillatt at deres hjerter ble fylt av gudløshet, hovmod og meningsløse lidenskaper, og dermed har dratt sine folk med seg ned i forfall, har min rettferdighet nærmet seg for å frata dem deres makt.

12. Men samtidig har Jeg tent en fakkel foran dem som lyser opp veien til deres sjels frelse. Hva ville det bli av menneskene hvis Jeg i prøvelsens øyeblikk overlot dem til deres egne krefter? (105, 45-47)

13. Fra avgrunn til avgrunn sank mennesket åndelig ned til det nivået at det fornekte og glemte Meg – til det ytterste, å fornekte seg selv ved ikke å erkjenne sin indre kjerne, sin ånd.

14. Bare Min barmhjertighet vil kunne spare menneskene for smerten ved å måtte gå veien på nytt for å komme til Meg. Jeg alene, i Min kjærlighet, er i stand til å stille midlene til rådighet på Mine barns vei, slik at de kan oppdage den frelsende stien. (173, 21-22)

15. Den dagen da vannmassene (syndfloden) ikke lenger dekket jorden, lot Jeg fredens regnbue skinne på himmelhvelvingen som et tegn på den pakt som Gud inngikk med menneskene.

16. Nå sier Jeg dere: O menneskehet i den «tredje tiden», du som er den samme som har gått gjennom alle disse prøvelsene, der du har rensset deg: Du vil snart oppleve et nytt kaos.

17. Men Jeg er kommet for å advare det folk Jeg har utvalgt og hele menneskeheten, som Jeg har gjort Meg forståelig for i denne tiden. Hør godt etter, mine barn: Her er arken, gå inn i den, Jeg inviterer dere til det.

18. For deg, o Israel, er arken å følge min lov. Alle som følger mine bud i de mest smertefulle dager, i den tyngste prøvelsens tid, vil være innenfor arken, vil være sterke og føle beskyttelsen av min kjærlighet.

19. Og til hele menneskeheten sier Jeg nok en gang: Arken er Min lov om kjærlighet. Alle som utøver kjærlighet og barmhjertighet overfor sin neste og seg selv, vil bli frelst. (302, 17-19)

20. Jeg har alltid gitt dere tid til å forberede dere og stilt midler til rådighet for å redde dere. Før Jeg sendte dere Min dom for å kreve regnskap fra dere ved slutten av en tidsalder eller en tidsperiode, har Jeg vist dere Min kjærlighet ved å advare dere, vekke dere og formane dere til omvendelse, forbedring og det gode.

21. Men da dommens time var kommet, stilte Jeg ikke lenger opp for å spørre dere om dere allerede hadde angret, om dere allerede hadde forberedt dere, eller om dere fortsatt holdt fast ved det onde og ulydigheten.

22. Min dom kom i den fastsatte time, og den som forstod å bygge sin ark i tide, ble reddet. Men den som spottet da dommens time ble kunngjort for ham, og som ikke gjorde noe for sin redning, måtte gå til grunne. (323, 51)

Det ondes makt og herredømme blir brutt

23. Hittil har det ikke vært den menneskelige kjærligheten som har gjennomsyret verden. Det har, slik det har vært siden menneskehetens begynnelse, vært volden som hersker og seirer. Den som har elsket, har gått under som et offer for ondskapen.

24. Det onde har utvidet sitt rike og er blitt sterkt på jorden. Men nettopp i denne tiden kommer Jeg for å stille Mine våpen mot disse maktene, slik at kjærlighetens og rettferdighetens rike kan opprettes blant menneskene.

25. Først skal Jeg kjempe. For å gi dere min Ånds fred er det nødvendig at Jeg fører krig og utrydder alt ondt. (33, 32-33)

26. Menneskene vil nå enden av sin egen vei og vende tilbake på den samme, og de vil høste fruktene av alt det de har sådd – den eneste fremgangsmåten som vekker anger i hjertene. For den som ikke erkjenner sine feil, kan ikke gjøre noe for å gjøre opp for sine feil.

27. En ny verden er under forberedelse, de nye generasjonene vil snart komme; men først må de sultne ulvene fjernes, slik at de ikke tar sauene som bytte. (46, 65-66)

28. En spedalskhet av ikke-fysisk art har spredt seg på jorden, den tærer på hjertene og ødelegger troen og dydigheten. Dekket av sjelslige filler lever menneskene videre; de tror at ingen kan avsløre denne elendigheten, fordi menneskene ikke ser utover det som er materie.

29. Men samvittighetens time nærmer seg, det er det samme som om dere sa at Herrens dag eller hans dom står for døren. Da vil skam stige opp i de ene, og anger hos de andre.

30. De som hører denne indre stemmen, brennende varm og ubarmhjertig, vil i sitt indre føle ilden som fortærer, som ødelegger og renser. Verken synden eller noe annet som ikke er rent, kan motstå denne dommens ild. Bare sjelen kan motstå det, fordi den er begavet med guddommelig kraft. Når den derfor har

gått gjennom sin samvittighets ild, vil den, rensset for sine feil, gjenoppstå. (82, 58-59)

31. All smerte forårsaket av mennesker blir samlet i en eneste kalk, som skal drikkes av dem som har forårsaket den. Og de som aldri lot seg ryste av smerten, vil da skjelve i sin sjel og i sitt legeme. (141, 73)

32. Det er nødvendig at himmelen for en kort stund lukkes for alle, og at den først åpner seg igjen når et eneste rop stiger opp fra jorden, fordi man erkjenner at alle vesener har én eneste far.

33. Sannelig, Jeg sier dere: Jeg vil underkaste denne brødreorderiske og egoistiske verden dommen og rense den, inntil Jeg ser kjærlighet og lys stige opp fra den. Også til dem som i dag fører sine folk til undergang, som for tiden sår og sprer alle laster, som har skapt sitt rike av urettferdighet, vil Jeg gi oppdraget å bekjempe forførelsene, fjerne fordervelsen og rive det onde treet opp med roten, som en form for oppreisning. (151, 14 + 69)

34. Mennesket har ved å bruke sin frie vilje forvrengt sin utviklingsvei, til det hadde glemt hvem det stammer fra; og det har kommet til det punktet at dyd, kjærlighet, det gode, fred og broderskap fremstår som fremmede for dets natur, og det betrakter egoisme, laster og synd som det mest naturlige og tillatte.

35. Det nye Sodoma finnes over hele jorden, og en ny renselse er nødvendig. Det gode frøet vil bli reddet, og ut av det vil en ny menneskehet dannes. På fruktbare åkrer, som er vannet med tårer av anger, vil mitt frø falle ned, og det vil spire i hjertene til de kommende generasjonene, som vil bringe sin Herre en høyere form for tilbedelse. (161, 21-22)

36. Jeg vil tillate at menneskets hånd bringer ødeleggelse, død og krig, men bare opp til en viss grense. Urettferdighet, fordervelse, forblinding og menneskenes maktbegjær vil ikke kunne gå utover denne grensen.

37. Da vil min sigd komme, og den vil med visdom skjære av det som min vilje bestemmer. For min sigd er preget av liv, kjærlighet og sann rettferdighet. Men du, folk, våk og be! (345, 91)

38. Før var jorden en tåredal, nå er den en bloddal. Hva vil den være i morgen? Et slagfelt av rykende ruiner, som dommens ild har gått over, som fortærte synden og styrtet hovmodet til de kjærlighetsløse menneskene, fordi de forsømte sin sjel.

39. På samme måte vil vitenskapens handelsmenn bli kastet ut av visdommens tempel, fordi de drev åger med lyset, fordi de vanæret sannheten. (315, 61-62)

40. Fylte av hovmod reiser de store nasjonene seg, skryter av sin makt, truer verden med sine våpen, er stolte av sin intelligens og sin vitenskap, uten å være klar over skjørheten i den falske verden de har skapt; for et lett pust av min rettferdighet vil være nok til at denne kunstige verden forsvinner.

41. Men det vil være menneskets egen hånd som ødelegger dets eget verk; det vil være dets forstand som finner ut hvordan det skal ødelegge det det tidligere skapte.

42. Jeg vil sørge for at bare de menneskelige verk som har gitt menneskene gode frukter, skal bestå, slik at de fortsatt kan brukes til beste for kommende generasjoner. Men alt som tjener et ødeleggende eller egoistisk formål, vil bli ødelagt i ilden av min uforsonlige dom.

43. På ruinene av en verden som er skapt og ødelagt av et materialistisk menneskehet, vil en ny verden reise seg, hvis grunnlag vil være erfaring, og som vil ha idealet om sin sjels oppadgående utvikling som mål. (315, 55-56)

Apokalyptiske kriger, epidemier, plager og ødeleggelser

44. Dere lever i tider preget av frykt, hvor menneskene renses ved å tømme sin lidelseskål til siste dråpe. Men de som har studert profetiene, visste allerede at det øyeblikket var like foran oss da det ville bryte ut kriger overalt, fordi nasjonene ikke forstår hverandre.

45. Det gjenstår fortsatt at de ukjente sykdommene og epidemiene skal dukke opp blant menneskeheten og forvirre forskerne. Men når smerten når sitt høydepunkt hos menneskene, vil de fortsatt ha kraften til å rope: «Guds straff!» Men Jeg straffer ikke, det er dere, , som straffer dere selv når dere avviker fra lovene som styrer deres sjel og kropp.

46. Hvem har sluppet løs naturkreftene og utfordret dem, om ikke menneskets ufornuft? Hvem har trosset Mine lover? Forskernes hovmod! Men sannelig, Jeg sier dere: denne smerten vil tjene til å rive opp med roten det ugresset som har vokst seg høyt i menneskets hjerte.

47. Markene vil bli dekket av lik, også uskyldige vil omkomme. Noen vil dø av ild, andre av sult, og atter andre av krig. Jorden vil skjelve, naturkreftene vil komme i bevegelse, fjellene vil spytte ut lava, og havene vil bølge seg.

48. Jeg vil la menneskene drive sin fordervelse så langt som deres frie vilje tillater, slik at de – forferdet over sitt eget verk – kan føle ekte anger i sin sjel. (35, 22-26)

49. Vitenskapens tre vil bli rystet av orkanens raseri og la sine frukter falle ned over menneskeheten. Men hvem har løst disse elementenes lenker, om ikke mennesket selv?

50. De første menneskene har riktignok også kjent smerten for å våkne til virkeligheten, for å bli vekket til samvittighetens lys og tilpasse seg en lov. Men det utviklede, bevisste og dannede mennesket i vår tid – hvordan kan det våge å vanære livets tre? (288, 28)

51. Epidemier vil bryte ut i verden, og en stor del av menneskeheten vil gå til grunne av dem. Det vil være ukjente og sjeldne sykdommer som vitenskapen vil være maktesløs overfor.

52. Hele verden vil bli rensed for ugress. Min dom vil fjerne egoismen, hatet og den umettelige maktlysten. Store naturfenomener vil gjøre seg gjeldende.

53. Nasjoner vil bli ødelagt, og hele landområder vil forsvinne. Det vil være et alarmerende rop til deres hjerter. (206, 22-24)

Natur og naturkatastrofer

54. Menneskehet, hvis du hadde brukt alt det du har brukt til å føre blodige kriger, til å utføre humanitære gjerninger, ville din tilværelse vært full av Faderens velsignelser. Men mennesket har brukt rikdommene det har samlet seg, til å så ødeleggelse, smerte og død.

55. Dette kan ikke være det sanne livet som de som er Guds brødre og søstre skal leve. Denne måten å leve på er ikke i samsvar med loven som Jeg skrev i deres sjel.

56. For å gjøre dere oppmerksomme på den villfarelsen dere lever i, vil vulkaner bryte ut, ild vil strømme ut av jorden for å utrydde «ugresset». Vindene vil bli sluppet løs, jorden vil skjelve, og flomvannene vil ødelegge hele landområder og nasjoner.

57. På denne måten vil naturrikene gi uttrykk for sin misnøye med mennesket. De har brutt med ham fordi mennesket har ødelagt det ene vennskaps- og broderskapsbåndet etter det andre som bandt ham til naturen som omgir ham. (164, 40-42)

58. Mye ulykke vil ramme menneskeheten; i naturen vil det skje omveltninger, elementene vil bryte sine lenker: Ilden vil ødelegge hele landområder, elvenes vannmasser vil gå over sine bredder, havene vil gjennomgå forandringer.

59. Det vil være områder som forblir begravd under vannmassene, og nye land vil dukke opp. Mange skapninger vil miste livet, og også de vesener som står lavere enn mennesket, vil omkomme. (11, 77)

60. Naturkreftene venter bare på det øyeblikket de kan bryte inn i verden og rense og renske jorden. Jo mer syndig og hovmodig en nasjon er, desto hardere vil min dom over den bli.

61. Hård og døv er denne menneskehetens hjerte. Det vil være nødvendig at lidelsens kalk kommer til den, slik at den kan høre samvittighetens stemme, lovens stemme og den guddommelige rettferdighetens stemme. Alt vil skje for sjelenes frelse og evige liv. Det er den jeg søker. (138, 78-79)

62. Den syndfloden som rensed jorden for menneskelige urenheter, og ilden som falt ned over Sodoma, kjenner dere i dag som sagn. Likevel vil dere også i denne tiden oppleve hvordan menneskeheten vil bli rystet når jorden skjelver under kraften fra luft, vann og ild. Men jeg sender dere på nytt en ark, som er min lov, slik at den som går inn i den, skal bli frelst.

63. Ikke alle som i prøvelsens time sier «Far, Far», vil elske Meg, men de som alltid viser Min kjærlighet til sin neste. Disse vil bli frelst. (57, 61-62)

64. En ny syndflod vil bryte inn, som vil rense jorden for menneskelig fordervelse. Den vil velte de falske gudenes altere, vil stein for stein ødelegge grunnvollene til det tårnet av hovmod og gudløshet, og vil utslette enhver falsk lære og enhver forvrengt filosofi.

65. Men denne syndfloden vil ikke bare bestå av vann som før; for menneskets hånd har sluppet løs alle elementene mot seg selv, både synlige og usynlige. Han feller sin egen dom, straffer og dømmer seg selv. (65, 31)

66. Naturrrikene vil rope på rettferdighet, og når de er sluppet løs, vil de føre til at deler av jordoverflaten forsvinner og blir til hav, og at hav forsvinner og land dukker opp i stedet.

67. Vulkanene vil bryte ut for å kunngjøre dommens tid, og hele naturen vil komme i voldsom bevegelse og bli rystet.

68. Be om at dere må oppføre dere som gode disipler, for dette vil være den rette tiden da den trinitarisk-marianiske åndslæren sprer seg i hjertene. (60, 40-41)

69. Tre fjerdedeler av jordens overflate vil forsvinne, og bare en del vil være igjen for å være tilflukt for dem som overlever kaoset. Dere vil være vitne til oppfyllelsen av mange profetier. (238, 24)

70. Ta ikke feil; for før det «sjette segl» går til ende, vil store begivenheter inntreffe: Stjernene vil gi betydningsfulle tegn, jordens nasjoner vil stønne, og tre deler av denne planeten vil forsvinne, og bare én vil være igjen, hvor Den Hellige Ånds frø vil spire frem som nytt liv.

71. Menneskeheten vil da begynne et nytt liv, forent i én lære, ett språk og ett bånd av fred og broderskap. (250, 53)

72. Jeg taler til dere om den smerten dere fortjener, som dere stadig forsterker, og som, når timen er kommet, vil strømme over.

73. Jeg ville aldri gi mine barn en slik kalk; men i min rettferdighet kan jeg likevel tillate at dere høster frukten av deres ondskap, deres stolthet og deres ubesindighet, slik at dere kan vende tilbake til meg i anger.

74. Menneskene har utfordret min makt og min rettferdighet da de med sin vitenskap vanhelliget naturens tempel, der alt er harmoni, og deres dom vil nå være ubarmhjertig.

75. Elementkreftene vil bli sluppet løs, kosmos vil bli rystet, og jorden vil skjelve. Da vil det være forferdelse blant menneskene, og de vil ønske å flykte, men det vil ikke være noen flukt. De vil ønske å temme de løsrevne kreftene og vil ikke være i stand til det. For de vil føle seg skyldige, og når de for sent angrer på sin overmodighet og dårskap, vil de søke døden for å unnslippe straffen. (238, 15-17)

76. Hvis menneskene kjente sine åndelige gaver – hvor mye lidelse ville de da ha lettet for seg selv! Men de har foretrukket å forbli blinde eller sløve, mens de lar tider med største smerte komme over seg.

77. Min lære skal opplyse dere, slik at dere kan spare dere for de store lidelsene som ble forkynt for menneskeheten gjennom profetene i fortiden.

78. Bare ved å forbedre deres liv kan dere finne den kraften eller evnen til å frigjøre dere fra virkningen av de løsslupne elementene. For ikke bare troen eller bønnen er de våpnene som gir dere seier over livets skjebneslag og motgang: Den troen og den bønnen må ledsages av et dydig, rent og godt liv. (280, 14-15, 17)

79. Snart vil en tid med store begivenheter for verden begynne. Jorden vil skjelve, og solen vil sende brennende varme stråler ned over denne verden, som vil svide dens overflate. Kontinentene vil fra den ene pol til den andre bli rammet av smerte, hele jordkloden vil bli rensset, og det vil ikke være noe skapning som ikke føler hardheten og soningen.

80. Men etter dette store kaoset vil nasjonene gjenvinne roen, og naturkreftene vil roe seg. Etter den «stormnatten» som denne verden lever i, vil fredens regnbue dukke opp, og alt vil finne tilbake til sine lover, sin orden og harmoni.

81. På ny vil dere se himmelen klar og markene fruktbare. Vannløpene vil igjen bli klare og havet rolig. Det vil være frukt på trærne og blomster på engene, og høstene vil være overflodige. Mennesket, rensset og sunt, vil igjen føle seg verdig og se veien til sin oppstigning og sin tilbakevending til Meg jevnet.

82. Alle vil være rene og rensede fra grunnen av for å være verdige til å være vitne til den kommende nye tidsalderen. For Jeg må grunnlegge den nye menneskeheten på faste fundamenter. (351, 66-69)

Guds kjærlighetsrettferdighet og barmhjertighet

83. Tiden nærmer seg da dommen vil gjøre seg fullt merkbar i verden. Hvert verk, hvert ord og hver tanke vil bli dømt. Fra de mektige på jorden som regjerer folkeslagene, til de minste – alle vil bli veid på min guddommelige vekt.

84. Men forveksle ikke rettferdighet med gjengjeldelse, og heller ikke oppreisning med straff. For Jeg lar dere bare høste fruktene av det dere har sådd og spise dem, slik at dere gjennom smaken og virkningen kan skjelne om de er gode eller skadelige, om dere har sådd det gode eller det onde.

85. Det uskyldige blodet som er utgytt gjennom menneskelige ugjerninger, sorgen og tårene til enker og foreldreløse, den utstøtte som lider elendighet og sult – de alle roper på rettferdighet, og min fullkomne og kjærlige, men uforsonlige rettferdighet kommer over alle. (239, 21-23)

86. Min rettferdighet vil komme over hvert skapning og berøre hvert menneske, slik Herrens engel kom over Egypt og fullbyrdet min dom, hvor bare de ble frelst som hadde merket døren sin med blodet fra et lam.

87. Sannelig, jeg sier dere: I denne tiden vil alle bli frelst som våker og har tro på ordet og løftene fra Frelseren, det guddommelige Lammet, som ofret seg for å lære dere å be og med fullkommen kjærlighet å fullføre oppgavene på deres

soningsvei, fordi mitt blod vil beskytte dere som en kappe av kjærlighet. Men den som ikke våker, den som ikke tror eller den som spotter, vil bli rammet, slik at han våkner fra sin sløvhets. (76, 6-7)

88. Når hjelpeskriket til Meg stiger opp fra menneskenes innerste, som sier til Meg: «Min Far, vår Frelser, kom til oss, vi går til grunne», da vil Jeg la dem føle Min nærvær, vil åpenbare Min uendelige barmhjertighet for dem og bevise den for dem nok en gang. (294, 40)

89. Den vanlige gang i livet deres vil plutselig bli pisket av sterke stormer. Men etterpå vil lyset fra en stjerne lyse opp i uendeligheten, og dens stråler vil gi den fred, det lys og den ro som den inkarnerte ånden trenger for å reflektere over evigheten. (87, 52)

Virkningen av dommen

90. Når det ser ut til at alt er over for mennesket, at døden har seiret eller at det onde triumferer, vil vesener fra mørket reise seg mot lyset. Fra døden vil de oppstå til det sanne liv, og fra fortapelsens avgrunn vil de reise seg for å følge Guds evige lov.

91. Ikke alle vil komme til å kjenne avgrunnen; for noen var opptatt av å holde seg unna den krigen av lidenskaper, ambisjoner og hat, og har bare levd i utkanten av det nye Sodoma; og andre, som har syndet mye, vil stoppe opp i tide, og gjennom sin tidlige anger og fullstendige fornyelse vil de spare seg for mange tårer og mye smerte. (174, 53-54)

92. Av hele denne moralske og materielle strukturen til menneskeheten vil «ingen stein bli stående på den andre». For at det «nye mennesket» skal kunne fremstå på denne jorden, er det uunngåelig at hver eneste skamplet blir utslettet, hver eneste synd fjernet, og at bare det som inneholder godt frø blir stående igjen.

93. Lysglansen fra min tilstedeværelse og min rettferdighet vil bli oppfattet over hele jordkloden, og i lyset av dette vil avgudsbildene velte, de vanlige tradisjonene falle i glemmeboken og de ufruktbare ritualene bli oppgitt. (292, 33-34)

94. En eneste dør vil forbli åpen for menneskets frelse: den til åndeliggjøring. Den som vil redde seg, må gi avkall på sin hovmod, sin falske storhet, sine lavmålte lidenskaper og sin egoisme.

95. Svært bitter vil den kalk være som menneskene må drikke i den store kampen. Likevel sier Jeg dere: Salige er de som drikker av den kalken og deretter forlater jorden som rensede. For når de vender tilbake til denne verden i andre kropp, vil deres budskap være gjennomsyret av lys, fred og visdom. (289, 60-61)

96. De «siste slagene» med deres bitterhet og de «siste virvelstormene» har ennå ikke inntruffet. Det gjenstår fortsatt at alle krefter skal komme i opprør og

at atomene skal virvle rundt i kaos, slik at det etter alt dette inntreffer en sløvhet, en utmattelse, en tristhet og en avsky som vekker inntrykk av død.

97. Men dette vil være den time da det i de følsomme åndssjelene vil høres den vibrerende gjenklangen av en basun, som fra det hinsidige kunngjør for dere at blant mennesker med god vilje nærmer livets og fredens rike seg.

98. Ved den lyden vil «de døde stå opp» og felle tårer av anger, og Faderen vil ta imot dem som de «fortapte sønner» som er utmattede av den lange reisen og utslitte av den store kampen, og vil forsegle deres sjel med kjærlighetens kyss.

99. Fra denne «dagen» av vil mennesket avsky krig. Det vil forvise hat og nag fra sitt hjerte, forfølge synden og begynne et liv i oppreisning og gjenoppbygging. Mange vil føle seg inspirert av et lys de ikke før har sett, og vil dra ut for å skape en verden av fred.

100. Det vil bare være begynnelsen på nådens tid, fredens tidsalder.

101. Steinalderen ligger allerede langt bak oss. Vitenskapens tidsalder vil også gå forbi, og da vil åndens tidsalder blomstre blant menneskene.

102. Livets kilde vil avsløre store hemmeligheter, slik at menneskene kan bygge en verden som er sterk i kunnskapen om det gode, i rettferdighet og i kjærlighet. (235, 79-83)

XIII Forvandling og fullendelse av verden og skapelsen

Kapittel 56 – Seier og anerkjennelse av Kristi åndsverk

Spredningen av åndslæren gjennom Guds sendebud

1. Min lov vil i denne tiden være frelsens ark. Sannelig sier Jeg dere: Når flomvannet av ondskap, smerte og elendighet er sluppet løs, vil mennesker fra andre nasjoner komme i lange strømmer til dette landet, tiltrukket av dets åndelighet, gjestfrihet og fred; og når de har blitt kjent med denne åpenbaringen og tror på det jeg har talt ved mitt nye komme som Den Hellige Ånd, vil jeg også kalle dem «israelitter etter Ånden».

2. Blant disse menneskemengdene vil det være mine sendebud, som jeg vil la vende tilbake til sine folk for å bringe sine brødre det guddommelige budskapet i mitt ord.

3. Men ikke alle vil komme til denne nasjonen for å bli kjent med den lære jeg brakte dere, for mange vil ta imot den åndelig. (10, 22)

4. Dere vil alle motta den freden dere har fortjent; men Jeg lover dere bedre tider.

5. Etter renselsen som må skje på jorden, vil mennesker som er utsendt av Meg, dukke opp, dydige sjeler med store oppdrag, for å skape den lydlige menneskefamilien.

6. Fire generasjoner etter deres vil gå, før min lære sprer seg over hele jordkloden og høster vakre frukter. (310, 50)

Kampen om anerkjennelsen av det nye ordet

7. I dag er det en liten skare som omgir Meg, men i morgen vil det være uendelige folkemengder som samler seg rundt Meg. Blant dem vil fariseerne og hyklerne komme og lete etter feil i min lære for å opphisse den store massen mot mitt verk. De vet ikke at – før de ennå har undersøkt mitt verk – vil de selv bli gjennomskuet. (66, 61)

8. Den gang dømte tre dommere meg: Annas, Pilatus og Herodes, og folket fullbyrdet dommen over meg. Nå sier jeg dere at mange er mine dommere, og enda større er antallet av dem som vil påføre meg smerte i denne tiden.

9. Men jo mer menneskene avskyr min lov og min lære – når denne forfølges og avvises mest, vil de troendes stemme høres, for det vil ikke skje det samme som i den «andre tiden»; nå vil jeg ikke være alene. (94, 67)

10. Det vil være en kort periode hvor mitt ord, gitt i denne tiden, tilsynelatende vil være forsvunnet fra jordens overflate.

11. Da vil menneskene begynne å finne opp åndelige læresetninger, å undervise i nye lover og bud. De vil kalle seg mestere, apostler, profeter og Guds sendebud, og Jeg vil la dem tale og så en stund. Jeg vil la dem dyrke sitt såkorn, slik at de, når de høster frukten, skal erfare hva de har sådd.

12. Tiden og naturkreftene vil gå over deres såkorn, og deres skritt vil være som en dom for hvert av disse menneskebarnene.

13. Det er nødvendig at verden blir kjent med bedraget, slik at den kan erkjenne sannheten. Da vil sannheten og livets essens, som Jeg har gitt dere i denne tiden, igjen oppstå blant menneskene i all sin renhet og åndelighet. (106, 9-10)

Kraften i Den Hellige Ånds lære

14. En ny tidsalder har brutt frem for menneskeheten; det er lysets tidsalder, hvis tilstedeværelse vil utgjøre et høydepunkt på alle menneskers åndelige vei, slik at de kan våkne, reflektere, kvitte seg med den tunge byrden av sine tradisjoner, sin fanatisme og sine villfarelser, for deretter å heve seg til et nytt liv.

15. Noen tidligere og andre senere, men etter hvert vil alle religioner og sekter nå det usynlige tempelet, Den Hellige Ånds tempel, som er til stede i mitt verk, urokkelig som en søyle som rager opp i det uendelige, i forventning om mennesker fra alle folkeslag og slekter.

16. Når alle har trådt inn i mitt helligdom for å be og fordype seg, vil de ene så vel som de andre oppnå den samme erkjennelsen av min sannhet. Når dette

høydepunktet på veien en gang er fullført, vil alle, forenet i den samme loven, reise seg og tilbe sin Far på samme måte. (12, 94-96)

17. Sammen med det folk som Jeg fostrer og som Jeg har reddet fra mørket og uvitenheten, vil Jeg oppfylle profetiene som ble gitt i fortiden, og i lys av Mine bevis og mirakler vil verden skjelve, og teologene og tolkene av profetiene vil brenne sine bøker og forberede seg indre på å studere denne åpenbaringen. Mennesker med titler, vitenskapsmenn, mennesker med septer og krone vil stoppe opp for å lytte til min lære, og mange vil si: «Kristus, Frelseren, er kommet tilbake!» (84, 60)

18. Sannelig, Jeg sier dere: Mitt ord vil forvandle prægelsen av deres nåværende verden og hele deres liv.

19. For menneskene i dag er verden og dens fornøyer meningen med livet. Men snart vil de verdsette sjelen høyere enn kroppen og kroppen høyere enn klærne, og i stedet for å jage etter verdslige herligheter, vil de søke sjelens uddødelighet.

20. I begynnelsen vil det være fanatisme for det åndeliges skyld, og streben etter det vil bli drevet til det ytterste; men senere vil hjertene roe seg, og åndeligheten vil blomstre i sannhet og renhet. (82, 30-31)

21. Min lære vil fremkalle store omveltninger i verden, det vil skje store forandringer i skikker og ideer, og selv i naturen vil det inntreffe forandringer. Alt dette vil markere begynnelsen på en ny tidsalder for menneskeheten, og sjelene som Jeg snart vil sende til jorden, vil tale om alle disse profetiene. De vil forklare Mitt ord og beskrive gjerningene for å bidra til gjenopprettelsen og den oppadgående utviklingen av denne verden. (152, 71)

22. En «ny sang» vil springe ut fra sjelen til alle dem som ikke kunne se Meg, men som til slutt likevel så Meg, fordi de søkte Meg til tross for sine ufullkommenheter; og dere vet jo at den som søker Meg, alltid finner Meg.

23. Når det gjelder dem som har fornektet Meg, som har unngått Meg, som har holdt Mitt navn hemmelig, som ikke vil erkjenne Min tilstedeværelse, så vil disse på sin vei få de prøvelser som åpner øynene deres og lar dem også se sannheten. (292, 35-36)

24. Som en voldsom strøm som river alt med seg, slik vil flommen være som de spiritualistiske folkemassene vil danne – en flom som ingen vil kunne stanse, fordi dens kraft vil være uovervinnelig. Og den som ønsker å stille seg i veien for dens løp som et hinder, vil bli revet med av strømmen.

25. Hvem på jorden kunne ha makt til å stanse sjelenes utvikling eller gjennomføringen av Guds beslutninger? Ingen. Det eneste vesenet med absolutt makt og rettferdighet er deres Far, og Han har bestemt at hver sjel skal gå videre mot fullkommenhet.

26. Dersom mine guddommelige lover i en kort tid er blitt tilsidesatt av menneskene, vil Jeg sørge for at min stemme, som lyden av en høy klokke, blir hørt selv av dem som er døde for det åndelige livet. (256, 40-42)

27. Når menneskeheten da kjenner min lære og forstår dens innhold, vil den sette sin lit til den og styrke seg i troen på at den er den sikre veien, veiviseren for ethvert menneske som ønsker å leve i g e rettferdighet, i kjærlighet og i ærbødighet overfor sine medmennesker.

28. Når denne læren får fotfeste i menneskenes hjerter, vil den opplyse familielivet ved å styrke foreldrene i dyd, ekteskapene i trofasthet, barna i lydighet, og den vil fylle lærerne med visdom. Den vil gjøre de styrende storsinnede og inspirere dommerne til å utøve sann rettferdighet. Forskerne vil føle seg opplyst, og dette lyset vil åpenbare store hemmeligheter for dem til beste for menneskeheten og for dens åndelige utvikling. På denne måten vil en ny tidsalder med fred og fremgang begynne. (349, 35)

Erkjennelsen av Kristi gjenkomst i hele verden

29. Når mennesket har sunket ned i avgrunnens dypeste dyp og, utmattet av kamp og lidelse, ikke engang lenger har krefter til å redde seg selv, vil det med forundring oppleve hvordan det fra dypet av sin egen svakhet, fortvilelse og skuffelse springer ut en ukjent kraft som stammer fra Ånden. Når han blir klar over at timen for hans befrielse er kommet, vil han spre vingene og heve seg over ruinene av en verden av forfengeligheit, egoisme og løgn og si: «Der er Jesus, den foraktede. Han lever. Forgjeves har vi forsøkt å drepe ham på hvert skritt og hver dag. Han lever og kommer for å redde oss og gi oss all sin kjærlighet.» (154, 54)

30. Sannelig, jeg sier dere: Hvis en gang selv konger undret seg over den fattigdom jeg ble født i, så vil man i denne tiden likevel bli overrasket når alle får vite om den beskjedne måten jeg valgte for å bringe dere mitt ord. (307, 52)

31. For tiden befinner menneskeheten seg i forberedelsesfasen. Det er min rettferdighet som virker i den, uten at menneskene allerede merker det. For i sin stolthet, i sin hovmodige materialisme, tilskriver de alle hendelser i livet sitt, som er uunngåelige for dem, til tilfeldighetene.

32. Men snart vil mitt kall nå hjertene deres, og da vil de nærme seg meg med anger og be meg om at deres hovmod og feil må bli tilgitt.

33. Dette vil være korsets time for menneskets sjel, der det i en kort stund opplever en absolutt tomhet etter sine store skuffelser, når det erkjenner det falske i sin egenherredømme, forgjengeligheiten av sin makt, det feilaktige i sine ideologier.

34. Men denne tilstanden av forvirring vil ikke vare lenge, for da vil mine sendebud tre frem og spre mitt nye budskap.

35. Igjen, som i tidligere tider, da budbringerne av min lære drog ut fra øst og brakte kunnskapen om mitt ord til vest, så vil verden på denne tiden igjen se mine sendebud bringe lyset fra dette budskapet til folkeslagene og hjemmene.

36. Vil det virke fremmed for menneskene at lyset nå går fra vest til øst? Vil de derfor ikke anerkjenne budskapet som mine sendebud bringer dem i mitt navn? (334, 42-45)

37. Det finnes hele raser som ikke anerkjenner Meg, det finnes folk som hardnakket vender seg bort fra Mine lover, som ikke vil lære Min lære å kjenne, som motsetter seg den fordi de anser den for å være utdatert.

38. Det er de som ikke har forstått Meg, som insisterer på jordiske friheter. Det er også slike som ofte gjør det gode av egen fordel og ikke av storsinn.

39. Men hvert folk og hver rase er bestemt til Min rettferdighet og Mine prøvelser, og disse kommer dag for dag for til slutt å gjøre deres hjerter og sjeler fruktbare, som om de var dyrkbare åkrer, og for etter bearbeidelsen å legge frøet i dem, det evige frøet av Min kjærlighet, Min rettferdighet og Mitt lys.

40. Disse folkene vil tale om Meg med kjærlighet, disse rasene vil da sette sitt håp til Meg, og i sjelene til alle folk i denne menneskeheten vil jubelsanger lyde, kor av lovprisning og kjærlighet til den eneste Herren for alle mennesker. (328, 12)

Kapittel 57 – Omvendelse og forandring på alle områder

Nye og dypere erkjennelser

1. Tiden nærmer seg da de åndelige åpenbaringene vil vise menneskene den lysfylte veien, slik at de kan bli kjent med de hemmelighetene som er skjult i skapelsens indre.

2. Lyset fra min Ånd vil åpenbare for dere hvordan den sanne vitenskapen skal tegnes, som gjør det mulig for mennesket å bli anerkjent av skapningene som omgir det og av skapelsens naturkrefter, og å oppnå lydighet, hvorved min vilje går i oppfyllelse, at mennesket skal underlegge seg jorden. Men dette vil først skje når menneskets sjel, opplyst av Ånden, har pålagt kroppens svakheter sin makt og sitt lys. (22, 19)

3. Allerede er dagen nær da menneskene vil forstå den betydning sjelen har, for mange som tror de er troende, tror ikke, og andre som tror de ser, ser ikke. Men når de først har forstått sannheten, vil de innse at det ville være barnslig, urettferdig og urimelig å fortsette å nære et vesen som tilhører et annet liv med verdens frukter.

4. Da vil de søke lyset i religionene, og i sin sjelsangst og sitt pinefulle ønske om å finne sannheten vil de fjerne det falske i læresetningene og utrydde alt det

overfladiske og ytre som de finner i de forskjellige kultene, inntil de oppdager den guddommelige essensen. (103, 42)

5. Menneskeheten vil helt sikkert bli lei av å fortsette å så hat, vold og egoisme. Hvert frø av hat de sår, vil formere seg på en slik måte at kreftene deres ikke vil være tilstrekkelige til å høste inn avlingen.

6. Dette uforutsette resultatet, som går utover deres menneskelige makt, vil stanse dem i deres halsbrekkende og vanvittige løp. Deretter vil Jeg utføre et mirakel i alle hjerter ved å la nestekjærlighet blomstre der det bare var egoisme.

7. Menneskene vil igjen tilkjenne Meg all fullkommenhet, allvitenhet og høyeste rettferdighet. De vil huske at Jesus sa: «Intet blad på treet beveger seg uten Faderens vilje.» For i dag beveger bladene på treet, levende vesener og stjernene seg, etter verdens oppfatning, tilfeldig. (71, 30)

8. Når min stemme lar seg høre på en åndelig måte i menneskeheten, vil menneskene føle en vibrasjon som alltid har vært i dem, selv om den ikke har kunnet komme til uttrykk i frihet. Det vil være ånden som – oppmuntret av sin Herres stemme – reiser seg og svarer på mitt kall.

9. Da vil en ny tidsalder begynne på jorden, for dere vil ikke lenger betrakte livet nedenfra, men se på det, erkjenne det og nyte det fra høydene av deres sjelslige opphøyelse. (321, 38-39)

10. Først når ikke lenger forstanden ansporer ånden til observasjon og fordypning i vitenskapen, men ånden løfter og veileder forstanden, vil mennesket oppdage det som for øyeblikket synes uutforskkelig for det, og som likevel er bestemt til å bli åpenbart for det så snart det har åndeliggjort sin intelligens. (295, 37)

11. Jeg har sagt dere at det vil komme en tid da lyset vil skinne overalt, i alle land, på alle kontinenter. Dette lyset vil skinne i samsvar med menneskets åndelige utvikling. Men gjennom det vil det dannes en ny og mer treffende forestilling om skapelsen, et nytt begrep om åndelighet. På denne måten vil en ny etappe i den åndelig-sjelslige utviklingen begynne. (200, 41)

12. Når menneskene kommer dit at de tenker universelt i kjærligheten, vil hver og en strebe etter å fullkomme seg, å gjøre de andre mer rettferdige og å tjene. All frykt for straff vil bli overflødig, mennesket vil følge lovene ikke av frykt, men av overbevisning. Først da vil menneskeheten ha utviklet seg sjelsmessig og intellektuelt. (291, 25)

13. Når dette mitt frø har spiret i hjertene til folkeslagene som utgjør menneskeheten, vil det skje en fullstendig forandring i menneskenes liv. Hvor stor vil ikke forskjellen være, både i deres menneskelige liv og i deres åndelige gudsyndyrkelse, når man sammenligner måten å leve, tro, tilbe, «kjempe» og tenke på hos menneskene fra tidligere tider med dem som lever i åndelighet.

14. Fra den tiden med fanatisme, avgudsyndyrkelse, materialisering og absurde trosdogmer vil ikke en stein bli stående på den andre. Alle feilgrep som deres

forfedre og dere selv etterlater til de kommende generasjonene, vil bli fjernet. Alt som ikke bærer essensen av det gode og sanne i seg, vil ikke bestå. Men alt det gode dere har arvet, vil de bevare.

15. Denne læren, som fremstilles i en mer åndelig form enn i tidligere tider, vil måtte kjempe blant mennesker, folk, kirker og sekter for å gjennomsyre og få fotfeste. Men så snart den korte tiden med forvirring er over, vil freden komme til menneskene, og de vil juble når de forstår meningen med mine ord, som den alltid har inneholdt.

16. Forestillingene om min guddommelighet, om det åndelige livet og om formålet med deres eksistens vil bli ledet inn på de rette sporene, fordi hvert menneske vil være en god tolk av alt det som er blitt sagt til dere av deres Mester, hans budbringere og profeter i lignelser og symboler.

17. Den uttrykksformen ble bare delvis forstått av menneskene. Det var den undervisningen som var bestemt for dem, i samsvar med deres økende åndelige og intellektuelle forståelsesevne. Men fordi de ville vite alt med en gang, viklet de seg inn i stadig flere motsetninger og falske forestillinger, fordi de ga materielle tolkninger av det som bare kunne tolkes på en åndelig måte. (329, 22-26)

Opplysning gjennom gudsendte mennesker

18. Jeg har lovet dere å sende ånder av stort lys som skal leve blant dere. Disse venter bare på det rette tidspunktet for å nærme seg jorden, inkarnere og fullføre en stor gjenopprettelsesoppgave.

19. Når disse åndelige vesener da lever i denne verden – hva vil dere måtte lære dem? Sannelig, jeg sier dere: Ingenting! For de vil komme for å undervise, ikke for å lære.

20. Dere vil bli forundret over å høre dem snakke om dype ting fra barndommen av, se dem føre samtaler med vitenskapsmenn og teologer, hvor de forbløffer de voksne med sin erfaring og legger den rette veien på hjertet til barn og unge.

21. Salig er det hjem som tar imot et av disse åndelige vesenene i sitt skjøte. Hvor tunge vil ikke soningsbyrdene være for dem som søker å hindre mine budbringere i å fullføre sitt oppdrag! (238, 30-31)

22. Jeg sier dere nok en gang at det ikke vil mangle mennesker i verden som er utstyrt med stort lys, som vil belyse deres vei og så kjærlighet i deres liv.

23. Menneskeheten har alltid hatt disse menneskene til stede på jorden, men det kommer tider da store legioner av høye lysånder kommer til verden, som vil fjerne den falske verden dere har skapt, for å opprette en ny, der man puster fred og sannheten hersker.

24. De vil få lide mye under menneskenes ondskap. Men dette er ikke noe nytt, for ingen av Guds budbringere har unngått forfølgelse, hån og fiendtlighet. De

må komme til verden og bo på den, fordi deres tilstedeværelse på jorden er nødvendig.

25. De vil komme og tale kjærlig til menneskenes hjerter. Deres ord, gjennomsyret av Faderens rettferdighet, vil ramme hovmodet og stoltheten hos alle dem som har erstattet ydmykhetens kappe i sin sjel med praktdrakten av forfengeligheit, hovmod, falsk makt og falsk herlighet.

26. Disse vil være de første som reiser seg og med en finger som skjelver av vrede peker på mine budbringere. Men dette vil tjene til at mine tjenere i hver prøvelse de blir utsatt for, kan gi store vitnesbyrd om sannheten de har brakt med seg til verden.

27. Dere vet foreløpig ikke på hvilke veier i det menneskelige liv de vil vise seg. Men Jeg sier dere at noen vil vise seg i de store trossamfunnene. Disse vil kjempe for forening og åndelig harmoni blant alle mennesker.

28. Andre vil reise seg blant vitenskapsmennene og med frukten av sin inspirasjon vise at vitenskapens sanne endelige mål er menneskets sjelsmessige fullkommenhet – og ikke dets forelendelse og utryddelse.

29. Slik vil mine tjenere komme til syne i alle livets områder, de som bærer min lov i sitt hjerte og med ord og gjerninger vil bekrefte alt det jeg har talt til dere i denne tiden. (255, 43-47)

Menneskets forvandling

30. Jeg kunngjør profetisk en ny verden og en åndeliggjort menneskehet for dere, men når dette ordet blir kjent, vil det igjen ikke bli trodd.

31. Generasjon etter generasjon vil gå til grunne, menneskenes hovmod vil utløse uvær og oversvømmelser, epidemier og plager, og menneskehetens klageskrik vil ryste verdensrommet.

32. Men etter alt dette vil de nye jordboerne begynne et liv i selvransakelse og åndeliggjøring, og i den forbindelse dra nytte av den uendelige skatten av erfaring som tidligere generasjoner har etterlatt dem, og det guddommelige frøet vil begynne å spire.

33. I hver sjel finnes det guddommelige frøet, da den er utgått fra Meg, og slik som deres barn arver trekkene eller karakteren til sine foreldre, så vil sjelene til slutt åpenbare det de har arvet fra sin himmelske Far: kjærligheten. (320, 9-11)

34. Etter den nye syndfloden vil regnbuen skinne som et symbol på fred og den nye pakt som menneskeheten åndelig vil inngå med sin Herre.

35. Dere må forberede dere på en hard kamp, for dere vil alle måtte kjempe mot ondskapens drage, hvis våpen er ærgjerrighet, hat, jordisk makt, utskielte, forfengeligheit, egoisme, løgn, avgudsdyrkelse og fanatisme – alt sammen ondskapens krefter som er født av det menneskelige hjerte, og som dere må kjempe mot med stort mot og tro, inntil dere har beseiret dem.

36. Når lidenskapenes drage er drept av deres lysets våpen, vil en ny verden åpenbare seg for menneskenes øyne — en ny verden, selv om den er den samme; men den vil fremstå som vakrere. For da vil menneskene bruke den til sitt velvære og sin fremgang ved å innpode et ideal om åndeliggjøring i alt de gjør.

37. Hjertene vil bli foredlet, menneskenes forstand vil bli opplyst, ånden vil kunne vitne om sin eksistens. Alt godt vil blomstre, alt opphøyende vil tjene som frø for menneskenes gjerninger. (352, 61-64)

38. Mennesket har sunket ned i avgrunnen, og samvittigheten har fulgt det dit i forventning om det rette tidspunktet for å bli hørt. Snart vil denne stemmen gjøre seg gjeldende i verden med en så stor kraft som dere ennå ikke kan forestille dere.

39. Men dette vil få menneskeheten til å stige opp fra sin avgrunn av hovmod, materialisme og synd, for å vaske seg i de tårestrømmene av sin anger og dermed begynne å utvikle seg oppover på veien mot åndeliggjøring.

40. Jeg vil stå ved siden av alle mine barn, for Jeg er oppstandelsen og livet som løfter de «døde» opp fra graven.

41. I det livet som Jeg i dag tilbyr menneskeheten, vil menneskene gjøre Min vilje og av kjærlighet gi avkall på sin viljesfrihet, overbevist om at den som gjør Faderens vilje, verken er en tjener eller en slave, men et sant Guds barn. Da vil dere kjenne den sanne lykke og den fullkomne fred som er frukten av kjærlighet og visdom. (79, 32)

42. Jeg sier dere: I denne «tredje tid» vil – selv om det virker umulig for dere – fornyelsen og frelsen av menneskeheten ikke være vanskelig, for frelsesverket er et guddommelig verk.

43. Det vil være min kjærlighet som fører menneskene tilbake på veien til lyset og sannheten. Min kjærlighet, som i det skjulte trenger inn i hvert hjerte, kjærtegner hver sjel, åpenbarer seg gjennom hver samvittighet, vil forvandle de harde klippene til følsomme hjerter, vil gjøre de materialistiske menneskene til åndelige vesener og de forherdede syndere til mennesker av det gode, av fred og av god vilje.

44. Jeg taler slik til dere fordi ingen kjenner utviklingen av deres sjel bedre enn Jeg, og Jeg vet at dagens menneske, til tross for sin store materialisme, sin kjærlighet til verden og sine lidenskaper som har utviklet seg til den største synd, bare tilsynelatende lever i «kjødet» og det materielle livet. Jeg vet: Så snart han i sin sjel føler den kjærlige berøringen av Min kjærlighet, vil han raskt komme til Meg for å kvitte seg med sin byrde og følge Meg på sannhetens vei, som han ubevisst så sterkt lengter etter å gå. (305, 34-36)

45. Vær våkne, og dere vil bli vitner til omvendelsen av dem som hadde fornektet Meg, slik dere også vil oppleve tilbakevendingen av dem som hadde fjernet seg fra den sanne veien.

46. Forskere som har viet sitt liv til å søke etter ødeleggelsens elementer og krefter, vil, når de føler at deres dom nærmer seg, vende tilbake til sannhetens vei for å vie sine siste dager til den moralske og materielle gjenoppbyggingen av verden.

47. Andre, som i sin hovmodighet har forsøkt å innta Min plass i sjelene, vil stige ned fra sine troner for å etterligne Meg i ydmykhet. Og også mennesker som en gang oppviglet folkeslagene og utløste kriger, vil erkjenne sine forbrytelser og i frykt streve for fred blant menneskene. (108, 39)

48. Når mitt lys har trengt inn i alle hjerter, og menneskene som leder folkeslagene, som underviser dem, og alle som har de viktigste oppgavene å utføre for å opp , lar seg lede og inspirere av det høyere lyset, som er samvittigheten, da kan dere stole på hverandre, da kan dere stole på deres brødre, for mitt lys vil være i alle, og i mitt lys vil min nærvær og min kjærlighetsrettferdighet herske. (358, 29)

49. Min lære vil igjen bli hørt av menneskeheten, men ikke fordi min lov er vendt tilbake til menneskene, for den har alltid vært skrevet i deres sjel. Det vil være menneskene som vender tilbake til lovens vei.

50. Denne verden vil være et bilde av den fortapte sønnen i min lignelse. I likhet med ham vil den også finne Faderen på sin plass, ventende på den, for å omfavne den med kjærlighet og sette den til bords for å spise.

51. Tiden for denne menneskehetens tilbakevending til Meg er ennå ikke kommet, og den har ennå en del av sin arv igjen, som den vil sløse bort på fester og fornøyelser, inntil den er naken, sulten og syk, for deretter å løfte blikket mot sin far.

52. Det er nødvendig å gi menneskene som jager etter verdens goder, noen «øyeblikk» til, slik at deres skuffelse da blir fullstendig; slik at de til slutt overbeviser seg om at gullet, makten, titlene og kjødelige fornøyelser aldri vil gi dem fred og velvære for sjelen.

53. Tiden for selvransakelse i samvittighetens lys nærmer seg for hele menneskeheten. Da vil de lærde, teologene, vitenskapsmennene, makthaverne, de rike og dommerne spørre seg selv hva den åndelige, moralske eller materielle frukten besto i, som de har høstet og som de kan gi menneskene å spise.

54. Etter dette tidspunktet vil mange vende tilbake til Meg, fordi de innser at til tross for det anseendet de nøt på jorden, manglet de noe for å fylle tomheten som deres sjel hadde havnet i, en sjel som bare kan næres av fruktene av det åndelige livet. (173, 19-20, 57-58)

55. Av dagens mennesker uten åndelighet og kjærlighet vil Jeg la de generasjonene fremstå som så ofte er profetert gjennom Mitt ord. Men først vil Jeg bearbeide disse folkeslagene som i dag misforstår hverandre, kriger mot hverandre og ødelegger hverandre.

56. Når så fullbyrdelsen av min dom har gått over alle og ugresset er rykket opp med roten, vil en ny menneskehet begynne å oppstå, som i sitt «blod» ikke lenger bærer frøet til splid, hat eller misunnelse, fordi foreldrenes «blod» er rensset i smeltedigelen av smerte og anger.

57. Jeg vil ta imot dem og si til dem: «Be, be, så skal dere få», slik Jeg sa til dere i den «andre tiden». Men i dag legger Jeg til: lær å be. (333, 54)

Forandringer og omveltninger på alle livets områder

58. Den materielle verden, planeten, er ikke nær sin undergang, men slutten på denne verden av villfarelser og synder, av mørke og dårlig vitenskap, vil bli fremkalt av lyset fra min lære, og på dens ruiner vil jeg opprette en ny verden av fremgang og fred. (135, 5)

59. Stor vil den forvandlingen være som menneskeheten vil gjennomgå innen kort tid. Samfunnsorganisasjoner, prinsipper, trosbekjennelser, læresetninger, skikker, lover og alle ordninger i menneskelivet vil bli rystet i sine grunnvoller. (73, 3)

60. Mennesker, nasjoner, raser og folk, de vil alle måtte følge det guddommelige kallet når menneskets ånd, lei av sitt fangenskap på jorden, reiser seg, bryter materialismens lenker og utstøter jubelropet over den åndelige frigjøringen. (297, 66)

61. Tiden vil komme da det vil dukke opp mennesker som virkelig elsker min lov, som er i stand til å forene den åndelige loven med verdens lov, det vil si: den evige makten med den verdslige makten.

62. Det vil ikke skje for å slavebinde sjelene som i tidligere tider, men for å vise dem veien til lyset, som er den sanne friheten for ånden.

63. Da vil moralen vende tilbake til familienes skjøte, det vil finnes virkelige steder for dannelse og åndelighet i deres skikker og sedvaner. Det vil være den tid da samvittigheten vil la sin stemme høre seg, og da mine barn vil kommunisere med min guddommelighet fra ånd til ånd, da rasene vil smelte sammen.

64. Alt dette vil være avgjørende for at mange forskjeller og stridigheter skal forsvinne; for – selv om deres verden er så liten – har dere hittil ikke forstått hvordan man skal leve sammen som én eneste familie, dere har ikke vært i stand til å gi meg en enhetlig form for tilbedelse.

65. Det gamle Babel har dømt dere til denne splittelsen mellom folk og raser, men oppføringen av mitt åndelige tempel i menneskenes hjerter vil frigjøre dere fra denne straffen og føre til at dere virkelig kommer til å elske hverandre. (87, 10)

66. Det vil komme en tid da menneskets lengsel etter å utvikle sin sjel til et høyere nivå vil være så brennende at det vil bruke alle midler som står til rådighet for å forvandle denne tåredalen til en verden hvor harmoni hersker, at

det vil utrette det «umulige», at det vil gå så langt som til selvoppofrelse og overmenneskelige anstrengelser for å forhindre kriger.

67. Det vil være disse menneskene som løfter denne verden opp, som fjerner lidelsens kalk fra det menneskelige liv, som gjenoppbygger alt det som tidligere generasjoner har ødelagt i sin blinde maktlyst, i sin materialisering og ubesindighet.

68. Det vil være dem som våker over den sanne tilbedelsen av Meg – den tilbedelsen uten fanatisme eller ytre og unyttige kultiske handlinger. De vil forsøke å få menneskeheten til å forstå at harmonien mellom de menneskelige lovene og de åndelige, og oppfyllelsen av disse, er den beste gudstjenesten menneskene kan bringe Gud. (297, 68-69)

69. Tiden for ritualer, alter og kirkeklokker går nå mot sin slutt blant menneskene. Avgudsdyrkelsen og den religiøse fanatismen vil gi sine siste livstegn. Den tiden med kamp og kaos som Jeg stadig har varslet dere om, vil komme.

70. Når freden så har vendt tilbake til alle sjeler etter stormen, vil menneskene ikke lenger bygge kongelige palasser til min ære, og menneskemengdene vil ikke lenger bli samlet ved klokkeklangen, og de menneskene som føler seg store, vil ikke lenger utøve makt over folkemassene. Det vil komme en tid med ydmykhet, broderskap og åndelighet, som medfører likeverd i åndelige gaver for menneskeheten. (302, 37)

71. I dag er høsteren til stede, med oppdraget å felle hvert tre som ikke bærer gode frukter. I denne store kampen vil bare rettferdighet og sannhet seire.

72. Mange kirker vil forsvinne, noen vil bestå. I de ene vil sannheten stråle, i andre vil man bare tilby svindel. Men rettferdighetens sigd vil fortsette å skjære, til hvert frø som finnes på jorden er siktet. (200, 11)

73. Dette er fortsettelsen av mine læresetninger, men ikke tidens ende, slik mennesket tolker det. Verden vil fortsette å kretse i verdensrommet, sjelene vil fortsette å komme til jorden og inkarnere for å oppfylle sin skjebne. Menneskene vil også i fremtiden befolke denne planeten, og bare måten å leve på blant menneskene vil forandre seg.

74. Forandringene som det menneskelige livet gjennomgår, vil være store, så voldsomme at det for dere vil se ut som om en verden går under og en annen oppstår på nytt. (117, 14)

75. Det er dit dere alle beveger dere, mot det livet i glede og fred, ikke mot avgrunnen og «døden», slik hjertet deres tror å ane.

76. Dere må riktignok oppleve mye bittert før tiden for deres åndeliggjøring er kommet. Men verken død, krig, pest eller sult vil kunne stanse livets gang og denne menneskehetens sjelslige utvikling. Jeg er sterkere enn døden, og derfor vil Jeg gi dere tilbake til livet dersom dere skulle omkomme, og la dere vende tilbake til jorden når det måtte være nødvendig.

77. Jeg har fortsatt mye å åpenbare for deg, elskede menneskehet, min bok om guddommelig visdom har fortsatt mange overraskelser i vente. (326, 54)

Kapittel 58 – Kristi fredsrike og fullendelsen av skapelsen

Den avgjørende makten i Kristi fredsrike

1. På samme måte som Jeg forutsa dere disse tider med stor lidelse, sier Jeg dere også at når forvirringen er over, vil harmoni komme blant menneskene.

2. De hovmodige, de som tror seg store, de som mangler nestekjærlighet og rettferdighet, vil for en tid bli holdt tilbake i det hinsidige, slik at det gode, freden og rettferdigheten kan gjøre fremskritt på jorden, og slik at åndeligheten og den gode vitenskapen kan vokse midt blant dem. (50, 39-40)

3. I menneskenes liv har det onde alltid undertrykt det gode. Men Jeg sier dere nok en gang at det onde ikke vil seire, men at Min lov om kjærlighet og rettferdighet vil herske over menneskeheten. (113, 32)

4. De sjelene som inkarnerer i menneskeheten i de dagene, vil i sin overvekt være så forpliktet til det gode at når det dukker opp mennesker som er tilbøyelige til det onde, må disse, uansett hvor mektige de måtte være, bøye seg for sannhetens lys som de andre viser dem – helt i motsetning til det som skjer for tiden. For siden de fordervede er i flertall, har de skapt en makt av det onde som kveler de gode, smitter dem og holder dem fanget. (292, 55)

5. I den tiden, o disipler, vil det nye Jerusalem være i menneskenes hjerter. Dere vil nå høye grader av åndelighet, og Jeg vil ikke bare sende sjeler med stor utvikling til inkarnasjon blant dere, for at de skal bringe dere Mine budskap. Jeg vil også sende dere de sjelene som trenger deres dyd, og som, når de lever blant dere, renser seg for sine synder.

6. I disse tider vil det motsatte av i dag skje, hvor Jeg sender dere rene sjeler, og dere gir dem tilbake til Meg besudlet. (318, 46)

Det nye mennesket

7. Alle profetiene vil gå i oppfyllelse, og menneskeheten vil fra sine skjulteste og ukjente kroker se et folk fremstå som er ydmykt, fattig på materielle goder, men sterkt i ånden, ivrig etter min lov og barmhjertig mot sine medmennesker. Dets helligdom vil være indre, usynlig og uberørbar, og derfor umulig å ødelegge. Der vil et uutslettelig lys brenne som vil belyse veien for det. Dets livsveier og prøvelser vil være smertefulle og harde, men det vil aldri svekkes på grunn av dem, heller ikke klage av misnøye eller sorg, og det vil heller ikke vende Meg ryggen, for det har apostelens styrke. Menneskene vil stige opp fra skitt, gjøre og synd til lov og dyd og vandre på kjærlighetens og nådens veier. Overalt vil min

Ånd bli følt, hvert øye vil se meg, hvert øre vil høre meg, og hvert sinn vil forstå mine åpenbaringer og innskytelser.

8. Mennesker som man anså for ubehendige og utdannede, vil plutselig se seg opplyst og forvandlet til mine profeter. Fra deres lepper vil det komme ord som vil være som krystallklart vann på visne hjerter.

9. Dette vannet vil profetene hente fra kilden til visdom og sannhet, som er meg; i det vil menneskene finne helse, renhet og evig liv. (68, 38-39)

10. Mitt rike er forbeholdt barn av god vilje, som av kjærlighet til sin Far og sine medmennesker omfavner sitt kors. Dette riket, som Jeg taler til dere om, befinner seg ikke på et bestemt sted; det kan eksistere både på jorden, som dere bebor, og på alle åndelige hjemsteder; for Mitt rike består av fred, lys, nåde, kraft, harmoni, og alt dette kan dere oppnå – om enn i begrenset form – allerede i dette livet. Den åndelige fylden vil dere først oppnå hinsides denne verden som dere for tiden bor i. (108, 32)

11. Sannelig, jeg sier dere: selv om menneskene i dag er mer kropp enn sjel, vil de i morgen være mer sjel enn kropp.

12. Menneskene har forsøkt å materialisere sin sjel fullstendig, men de vil ikke oppnå denne totale materialiseringen. For sjelen er som en diamant, og en diamant slutter aldri å være en diamant, selv om den har falt i skitt. (230, 54)

13. Menneskene vil vie sin vitenskap, sin kraft, sitt talent og sitt hjerte til tjeneste for min guddommelige sak, uten å forsømme sine plikter og oppgaver i verden. De vil vende seg mot de sunne gledene som er helbredende for deres sjel og kropp. De vil kjempe for sin fornyelse og frihet, vil ikke la seg smitte, vil ikke ta noe de ikke trenger. Da vil fordervelsen og skamløsheten forsvinne fra jorden, da vil sjelen ha oppnådd absolutt herredømme over sin kroppshylle, og selv om den fortsatt bebor en kropp, vil den leve et åndelig liv i kjærlighet, broderskap og fred.

14. Dette vil være tiden da krigene forsvinner, der det er gjensidig respekt og hjelpsomhet, der dere innser at dere ikke lenger har rett til å disponere over en nestes liv eller deres eget. Dere vil da vite at dere ikke er eiere av deres liv, heller ikke av livet til deres barn og ektefeller, eller av denne jorden, men at Jeg er eieren av hele skapelsen. Men siden dere er mine høyt elskede barn, er dere likevel eiere av alt det som er mitt.

15. Men selv om Jeg er Herre og eier av alt det skapte, er Jeg ikke i stand til å drepe Mine skapninger, å skade noen eller påføre dem smerte. Hvorfor har da de som ikke er eiere av livet, tilranet seg det som ikke tilhører dem, for å disponere over det?

16. Når menneskene har forstått denne læren, vil de ha tatt et skritt fremover i sin sjelslige utvikling, og denne verden vil bli et hjem for avanserte sjeler.

17. Dere vet ikke om dere vil bebo denne planeten igjen etter denne tiden. Jeg vil utpeke dem som skal oppleve disse nådetidene, som skal se dette jordiske riket, som i en annen epoke var en dal av tårer, ødeleggelse og død.

18. De havene, fjellene og markene som har vært vitner til så mye smerte, vil da bli forvandlet til et sted for fred, til et bilde av de hinsidige verdener.

19. Jeg har kunngjort for dere at når kampene opphører, vil mitt rike allerede være nær dere, og at deres sjel da vil blomstre i dyder. Min lære vil være til stede i alle sjeler, og jeg vil åpenbare meg gjennom menn og kvinner. (231, 28-30)

20. Jeg har forberedt en tidsalder hvor menneskeheten vil reise seg i lydighet. Deres barnebarn vil se den herlighet som Jeg vil utøse over denne jorden.

21. For min vilje må gå i oppfyllelse i denne verden, som jeg overga til dere som et jordisk paradys, og tiden vil komme da de sjelene som har nådd et høyt utviklingsstadium og som har kjempet, vil komme til denne planeten. Mitt guddommelige lys vil stråle over jorden, og oppfyllelsen av min lov vil herske på den. (363, 44)

Jorden som det lovede land og et speilbilde av himmelriket

22. Denne jorden, vanhelliget av synd, besudlet av forbrytelser og skjemmet av grådighet og hat, må gjenvinne sin renhet. Menneskelivet, som har vært en uopphørlig kamp mellom det gode og det onde, skal bli Guds barns hjem, et hjem for fred, broderskap, forståelse og edle bestrebelser. Men for å nå dette idealet må menneskene gjennomgå prøvelser som vekker dem fra deres åndelige sløvhet. (169, 14)

23. Jeg vil ikke bygge en ny verden på synder, hat og laster; jeg vil bygge på faste fundamenter av fornyelse, erfaring og anger; jeg vil forvandle alt i dere. Selv fra mørket vil lyset bryte frem, og fra døden vil jeg skape liv.

24. Selv om menneskene har besudlet og vanhelliget jorden – i morgen vil de med sine gode gjerninger gjøre dette hjemstedet verdig, som vil bli anerkjent som det lovede land, dit de vil komme for å utføre edle oppgaver. Hvem kan da fortsatt tvile på verdens forvandling? (82, 44-45)

25. Jeg oppfører for tiden Den Hellige Ånds tempel. Men når dette er bygget, vil det ikke lenger være forsamlingshus, kirker og pilegrimssteder, eller de vil ha mistet sin eksistensberettigelse, sammen med sine religiøse symboler, ritualer og tradisjoner. Da vil dere føle min storhet og min nærvær, og som kirke vil dere erkjenne universet og som gudstjeneste kjærligheten til deres neste.

26. Fra Moder Naturs skjøte vil nye erkjennelser springe frem, som vil gjøre deres vitenskap til en vei til velstand, for den vil bli ledet på rett vei av samvittigheten, som er Guds stemme. 27. Hjernen vil ikke lenger være verdens herre, men Åndens medarbeider, som vil lede og opplyse den. (126, 35-36)

28. Når verden da oppnår sin fornyede frigjøring og, ledet av Elias' lys, går inn i dette rettferdige og gode liv, vil dere her på jorden ha et glimt av det åndelige

livet som venter dere hinsides dette livet, for deretter å glede dere evig over freden og lyset fra deres Far.

29. Men hvis dere spør dere hvordan alle nasjoner skal forenes i ett eneste folk, slik som de stammene som utgjorde Israels folk, sier Jeg dere: Vær ubesorgede, for når folkeslagene en gang alle er ført ut i «ørkenen», vil prøvelsene smelte dem sammen, og når dette skjer, vil et «nytt manna» falle fra himmelen på alle trengende hjerter. (160, 39)

30. Slik det lovede land ble fordelt blant Israels folk, slik vil hele jorden bli fordelt blant menneskeheten. Dette vil skje når tiden er inne – etter renselsen. Siden det er min vilje at denne fordelingen skal finne sted, vil rettferdighet og likhet råde ved den, slik at alle mennesker sammen kan arbeide på ett eneste verk. (154, 49)

31. Forestill dere fremskrittet til en menneskehet hvis moral springer ut av åndeliggjøring; forestill dere en menneskehet uten begrensninger og landegrensers, som broderlig deler alle livets goder som jorden skjenker sine barn.

32. Prøv å forestille dere hvordan den menneskelige vitenskapen ville være hvis den hadde kjærligheten til hverandre som ideal, hvis mennesket mottok den kunnskapen det søker gjennom bønn.

33. Tenk på hvor behagelig det vil være for Meg å motta menneskenes gudstjeneste av kjærlighet, tro, lydighet og ydmykhet gjennom deres liv, uten at de trenger å ty til ritualer og ytre kultformer.

34. Dette først vil være liv for menneskene, for i det vil de puste inn fred, nyte frihet og bare næres av det som inneholder sannhet. (315, 57-58)

35. Menneskets synder vil være utslettet, og alt vil fremstå som nytt. Et lys fullt av renhet og jomfruelighet vil opplyse alle skapninger, en ny harmoni vil hilse denne menneskeheten, og da vil det fra menneskenes ånd stige opp en hymne av kjærlighet til deres Herre, som Han så lenge har ventet på.

36. Moder Jord, som fra de tidligste tider har blitt vanhelliget av sine barn, vil igjen pryde seg med sine vakreste festklær, og menneskene vil ikke lenger kalle henne «tåredalen», og de vil heller ikke forvandle henne til et felt av blod og tårer.

37. Denne verden vil være som et lite helligdom midt i universet, hvorfra menneskene løfter sin sjel mot det uendelige, i en forening full av ydmykhet og kjærlighet til sin himmelske Far.

38. Mine barn vil ha min lov innprentet i sin sjel og mitt ord i sitt hjerte, og hvis menneskeheten i tidligere tider fant glede i det onde og velbehag i synden, vil den da ikke ha noe annet ideal enn det gode, og den vil heller ikke kjenne noen større glede enn å vandre på mine veier.

39. Men tro ikke at mennesket derfor vil gi avkall på sin vitenskap eller sin sivilisasjon og trekke seg tilbake til ensomme daler og fjell for å leve et primitivt liv. Nei, det vil fortsatt nyte fruktene av vitenskapens tre, som det med så stor

interesse har pleiet , og når dets åndelighet da er større, vil også dets vitenskap være det.

40. Men mot tidens ende, når mennesket har tilbakelagt hele denne veien og har plukket det siste frukten fra treet, vil det erkjenne elendigheten i sine gjerninger, som tidligere virket så store for det, og det vil forstå og føle det åndelige livet, og gjennom det vil det beundre Skaperens verk som aldri før. Gjennom inspirasjon vil han motta de store åpenbaringene, og hans liv vil bli en tilbakevending til enkelhet, naturlighet og åndelighet. Det vil gå litt tid før denne dagen kommer, men alle mine barn vil få se den. (111, 12-14)

Fullendelsen av skapelsen

41. Jeg forbereder dalen der Jeg vil samle alle Mine barn til den store universelle dommen. Jeg vil dømme med fullkommenhet, Min kjærlighet og barmhjertighet vil omfavne menneskeheten, og på denne dagen vil dere finne frelse og helbredelse fra alle deres onder.

42. Når dere i dag soner for deres overtredelser, så la deres sjel bli rensset. På denne måten vil dere være forberedt på å motta arven fra Meg, som Jeg har bestemt for hver og en av dere. (237, 6)

43. Min kjærlighet vil smelte alle mennesker og alle verdener sammen til en enhet. Foran Meg vil forskjellene mellom raser, språk og stammer forsvinne, og til og med forskjellene som finnes i den sjelslige utviklingen. (60, 95)

44. Min Ånd har senket seg ned over hver sjel, og mine engler er overalt i universet og utfører mine befalinger om å bringe alt i orden og på rett spor. Når alle da har fullført sin misjon, vil uvitenheten være forsvunnet, det onde vil ikke lenger eksistere, og bare det gode vil herske på denne planeten. (120, 47)

45. Alle verdener hvor mine barn fullender seg, er som en uendelig stor hage. I dag er dere ennå spede skudd, men jeg lover dere at det krystallklare vannet fra mine læresetninger ikke vil mangle dere, og at dere gjennom vanningen av dem stadig vil vokse i visdom og kjærlighet; til en dag i evigheten, når trærne bærer overflod av fullmodne frukter, kan den guddommelige gartneren glede seg over sitt verk ved å smake på fruktene av sin egen kjærlighet. (314, 34)

46. Jeg ønsker at ved kampens slutt, når alle mine barn er forent for evig i det åndelige hjem, skal de få del i min uendelige lykke som Skaper, som en anerkjennelse for at hver og en av dere har deltatt i det guddommelige verk på en oppbyggende eller gjenopprettende måte.

47. Først som åndelige vesener vil dere oppdage at av alt det jeg har skapt siden begynnelsen, er ingenting gått tapt, at alt gjenoppstår i meg, alt kommer til liv og fornyes.

48. Når så mange vesener har vært på villspor i lang tid, når mange i stedet for livets gjerninger har utført ødeleggende gjerninger, vil de innse at tiden de var på villspor bare var forbigående, og at deres gjerninger, uansett hvor dårlige de

måtte ha vært, vil bli oppveid i det evige livet, og at de vil bli forvandlet til medarbeidere i mitt uopphørlige skapende verk.

49. Hva er vel noen århundrer med synd og mørke, slik menneskeheten har opplevd det på jorden, når dere sammenligner dem med evigheten, med en tid med utvikling og fred uten ende? Dere har på grunn av deres frie vilje fjernet dere fra Meg og vil, drevet av samvittigheten, vende tilbake til Meg. (317, 17-20)

50. Jeg har mottatt hele skapelsens hyllest – fra de største stjernene til de vesener som knapt er synlige for deres blikk.

51. Alt er underlagt utviklingen, alt går sin gang, alt går fremover, alt forandrer seg, utvikler seg høyere og fullendes.

52. Når det da har nådd fullkommenhetens høydepunkt, vil mitt åndelige smil være som en uendelig morgenrøde i hele universet, hvorfra enhver flekk, all elendighet, lidelse og enhver ufullkommenhet vil være forsvunnet. (254, 28)

Lovsangen til den gjenopprettede skapelsens harmoni

53. I min ånd finnes en lovsang hvis toner ingen ennå har hørt; ingen kjenner den, verken i himmelen eller på jorden.

54. Den sangen vil bli hørt i hele universet når smerten, elendigheten, mørket og synden er utslettet.

55. Disse guddommelige tonene vil finne gjenklang i alle sjeler, og Faderen og barna vil forenes i dette koret av harmoni og salighet. (219, 13)

56. Jeg vil reise meg i dere som seierherre – jeg vil at dere skal betrakte deres Far som hærskares konge, som beseirer det onde i dere, og dere selv som soldater fulle av åndelig ærbarhet, fulle av tilfredshet og sjelefred.

57. Da vil man høre hymnen om den universelle harmonien ved den største av seirene – den triumfen som skal komme, men hvor verken deres Far eller dere selv vil være bedrøvet over å ha «beseirede» gjennom deres kjærlighet.

58. Våre «beseirede» vil ikke være sjelene – det vil være det onde, all mørke, synd og ufullkommenhet.

59. Faderens triumf vil bestå i frelsen av alle tilbakeværende sjeler som var forankret i mørket og det onde.

60. Dere tar feil når dere tror at noen vil gå tapt. Jeg ville ikke lenger være Gud hvis en eneste sjel ikke fant frelse.

61. Alle de dere kaller demoner, er også sjeler som er kommet fra Gud, og selv om de i dag fortsatt er på villspor, vil også de finne frelse.

62. Når vil det sanne lyset være i dem? Da, når dere sammen med de åndelige hærskares lys bekjemper deres uvitenhet og synd med deres bønner og deres gjerninger av kjærlighet og barmhjertighet.

63. Deres Fars og deres fullkomne lykke vil være Herrens store dag. Det universelle festmåltidet vil finne sted når dere en gang alle nærer dere av det evige livets brød ved hans bord. (327, 47-48)

64. Har jeg ikke sagt dere at dere er arvinger til min herlighet? Det eneste som mangler, er at dere gjør dere fortjent til den, slik at den blir deres og dere kan nyte den.

65. Alt det jeg har skapt, har ikke vært for meg selv, men for mine barn. Jeg ønsker bare deres glede, deres evige salighet. (18, 60-61)

66. All kraft som ga liv til vesener og ga liv til organismer, vil vende seg tilbake til Meg; alt lys som opplyste verdener, vil vende tilbake til Meg, og all skjønnhet som ble utøst over skapelsens riker, vil igjen være i Faderens ånd; og så snart det igjen er i Meg, vil dette livet forvandles til åndelig essens, som vil bli utøst over alle åndelige vesener, over Herrens barn; for Jeg vil aldri frata dere de gaver Jeg har gitt dere.

67. Visdom, evig liv, harmoni, uendelig skjønnhet, godhet, alt dette og mer vil være i Herrens barn når de sammen med Ham bebor fullkommenhetens sted. (18, 55-56)

XIV Misjonsoppdraget

Kapittel 59 – Oppdrag om å spre det nye Guds ord

Instruksjoner for utgivelse av bokbind, utdrag og oversettelser

1. Dette er den forkyndte tiden da Jeg måtte tale til menneskeheten, og Jeg vil at dere, i oppfyllelse av Mine forutsigelser, med dette ordet som Jeg har gitt dere, skal samle bøker, senere lage utdrag og analyser av dem og bringe dem til kjenne for deres medmennesker. (6, 52)

2. Sett sammen en bok av mitt ord, trekk ut meningen av det, slik at dere får et reelt begrep om renheten i min lære. I det ordet som er overbrakt av stemmeføreren, kan dere oppdage feil, men ikke i meningen.

3. Mine overbringere har ikke alltid vært forberedt. Derfor har Jeg sagt til dere at dere ikke bare skal lese det overfladisk, men trenge inn i dets innhold, slik at dere kan oppdage dets fullkommenhet. Be og mediter, slik at dere kan forstå det. (174, 30)

4. Jeg brakte dere dette ordet og lot dere høre det på deres språk, men jeg gir dere oppdraget å oversette det senere til andre språk, slik at det blir kjent for alle.

5. På denne måten vil dere begynne å bygge det sanne «Israels tårn» – det som åndelig forener alle folkeslag til ett, som forener alle mennesker i den

guddommelige, uforanderlige og evige loven som dere har hørt i verden fra Jesu munn, da han sa til dere: «Elsk hverandre!» (34, 59-60)

6. Jeg vil at mitt ord, når det blir til bøker som skal spres over hele jorden, skal trykkes feilfritt, så rent som det kom fra meg.

7. Når dere lar det komme inn i bøkene deres på denne måten, vil det strøomme et lys ut fra det som vil opplyse menneskeheten, og dets åndelige betydning vil bli oppfattet og forstått av alle mennesker. (19, 47-48)

8. Jeg pålegger dere min lære, slik at dere kan videreformidle den til deres medmennesker i samme form som Jeg gir den til dere. Men diskuter aldri heftig når dere underviser i den. Vokt dere for å dømme noe dere ikke kjenner, men forstå at et oppriktig forbilde vil være nok til å omvende menneskene til åndelighet. (174, 66)

9. Forbered dere, så dere kan videreformidle det glade budskapet, som vil bli mottatt med glede av mange.

10. Jeg sier dere «av mange» og ikke «av alle», for noen vil kanskje si til dere at det som ble åpenbart av Gud i den «første tid» og det som Kristus brakte menneskene, er nok for dem.

11. Nettopp da skal deres lepper, beveget og inspirert av Meg, si til de vantro menneskene at det er nødvendig å bli kjent med den nye åpenbaringen for å erkjenne hele sannheten som er blitt gitt menneskene av Gud i tidligere tider. (292, 67)

Retten til å bli kjent med det nye Guds ord

12. Det er nødvendig at du begir deg ut på jordens forskjellige veier, o høyt elskede folk. For se, selv i den meksikanske nasjonen har mange ennå ikke anerkjent mitt verk.

13. Se hvordan det allerede reiser seg mennesker i verden som hevder å virke i mitt navn, selv om de er åndelig trengende.

14. Men dere, som er blitt overflodig begavet av min guddommelighet – hva er deres oppgave? Å gjøre min lære kjent. Dere må ikke skjule dere for verden, og heller ikke nekte den den hjelpen den trenger. (341, 16)

15. Her forbereder Jeg dere i stillhet; deretter vil dagen komme da dere må dra ut for å bane veien, slik at mitt ord når alle hjerter.

16. På det tidspunktet vil verden være rensset gjennom lidelse, og mitt ord vil ikke lenger fremstå som et fremmed språk for den, men som noe som hjertet og sjelen lett kan forstå og føle.

17. Jeg overrekker dere boken som taler om sannhet og kjærlighet, for at dere skal bringe den til hele menneskeheten.

18. Det finnes ikke noe folk på jorden som jeg kan si til dere at dere ikke trenger å dra til, fordi det ikke trenger denne åpenbaringen. Hvilket folk kan hevde at det virkelig er kristent – ikke bare i navnet, men på grunn av sin kjærlighet, sin

barmhjertighet og sin tilgivelse? Hvilken nasjon kan bevise sin åndelighet? I hvilken del av verden elsker de hverandre? Hvor følger menneskene faktisk Kristi lære? (124, 15-16)

19. Når dette budskapet er fullført, vil Jeg ikke lenger tale gjennom disse overbringerne, men deretter åpenbare Meg på en subtil måte i sjelene.

20. Men mitt ord, innprentet i hjertene til dem som har hørt det, og nedskrevet i en ny bok, skal bringes til verdens folk og nasjoner som et frø av fred, som et lys av sann kunnskap, som et middel mot alt ondt som plager menneskenes kropp og sjel.

21. Mitt ord vil ikke nå hjertene når mine sendebud ønsker det, men når det er min vilje. For det vil være meg som våker over mitt frø, som bereder jorden for det og baner veien. Det vil være meg som på en visdomsfull måte lar det nå folkeslagene, nasjonene og familiene til rett tid.

22. Det vil nå frem når man allerede forventer det, når hjertene er i forventning fordi de husker mine løfter, når de har våknet fra sin dype drøm om selvherredømme, hovmod, materialisme og forfengelighet. (315, 28-29)

23. Jeg vil gi mitt folk midlene til å bringe mitt budskap til alle nasjoner. Jeg vil sørge for at det på sin vei finner mennesker med god vilje som hjelper det med å bære mine åpenbaringer til jordens ytterste grenser. (323, 75)

24. Gjennom dere skal loven på ny bli kjent for de nye generasjonene. Derfor har Jeg sagt til dere at dere må være forberedt. For dere er kommet for å berede veien for fremtiden, slik at de nye generasjonene i fremtiden ikke lenger skal være avgudsdyrkere, og at det ikke skal oppstå falske profeter blant dem som bedrar menneskeheten.

25. Alt dette må du åpenbare for verden, Israel. I denne tiden, hvor ulike verdenssyn har oppstått, vil sekter reise seg mot sekter, trosreningene vil kjempe mot hverandre og også avvise dere.

26. Men siden dere er barn av lyset og freden, skal dere si til dem: «Sannheten finnes i innholdet i Det tredje testamente, der er vitnesbyrdet om Herrens nærvær og komme i denne tiden.»

27. Dere skal henvise menneskeheten til denne boken og med deres oppfyllelse av min lov vitne om dens sannhet. (348, 42 43)

Instruksjoner for spredningen av åndslæren

28. Forstå, folk: I denne «tredje tid» har dere, som vitner som har vært med om denne guddommelige åpenbaringen, oppgaven å spre dette budskapet helt trofast og sannferdig. Dere er kalt og utvalgt til å bringe menneskeheten det glade budskap, til å lære deres medmennesker den åndelige veien – den eneste som fører dere til fred, til det sanne lys og til allomfattende broderskap. (270, 10)

29. Vær tålmodige og forståelsesfulle, for det er ikke dere menneskeheten skal anerkjenne, men mitt verk, min lære, og denne er evig. Deres oppgave er å

formidle budskapet med ord og handlinger, som åpenbarer for menneskene hvordan de kan ta et skritt mot fullkommenhet. (84, 11)

30. Bygg på fast grunn, slik at det jeg har bygget opp i dere av åndelighet og fornyelse ikke blir ødelagt av de vantro.

31. Men dere skal ikke skjule denne sannheten av frykt for verden; dere må vise den for verden i det klare dagslyset. Derfor sier jeg dere gang på gang at dere skal vokte over dette frøet, slik at dere og deres barn kan bringe dette lyset til jordens folk. Jeg tillater dere – for å la mitt budskap nå de forskjellige stedene på jorden – å benytte dere av de midler dere anser som egnede til dette, når samvittigheten deres sier dere at dere er på rett vei. I denne tiden skal dere ikke søke tilflukt i katakombene for å kunne be og elske Meg.

32. Vær ikke sjenerte når dere på noen måte snakker om Meg eller vitner, for da vil ikke menneskene anerkjenne at Jeg åpenbarte Meg for dere, de vil tvile på at skarer av syke og hjelpetrengende ble friske og fant lindring for sine lidelser, de vil benekte de mirakler Jeg utførte for å tenne deres tro.

33. Jeg vil etterlate dere boken med mine læresetninger, slik at dere kan si til verden: «Se, her er det som Mesteren etterlot som arv.» Og sannelig, hvor mange vil tro når de hører lesningen av mitt ord, og hvor mange syndere vil fornye seg!

34. Ta alle disse læresetningene til hjertet, slik at prøvelsene i livet ikke overrasker dere uforberedt. (246, 69-70)

35. Hvor mange læresetninger, hvor mange former for tilbedelse av Gud og hvor mange nye forestillinger om det åndelige og det menneskelige livet vil dere finne. Hvis dere forstår å trenge inn i dem og bedømme dem, vil hver og en vise dere en god og riktig del og en annen, feilaktig del, fjernt fra sannheten, som er rettferdighet, kjærlighet og fullkommenhet.

36. Der dere oppdager feil, uvitenhet eller ondskap, skal dere spre essensen av min lære, som, fordi den er min, ikke må inneholde noen blanding med urenheter eller feil.

37. Min undervisning er absolutt, omfattende og fullkommen. (268, 58-60)

38. Jeg sier dere allerede nå at de som virkelig sår dette frøet med den hjertelighet som Jeg har betrodd det til dere med, vil gå sin vei i fred. Dørene som har vært døde for deres banken, vil åpne seg for dem; og selv om de måtte bli bekjempet, vil de aldri bukke under i kampen, fordi deres dyd lar dem overvinne alle prøvelser.

39. De derimot som overser sin samvittighets stemme, som ikke adlyder mitt ord og forråder meg, vil alltid være overgitt til sine fiender, vil leve i uro og føle frykt for døden. (252, 24-25)

40. Folk, før krigene i verden er over, skal min kjærlighetslov berøre alle sjeler, selv om dere i dag ennå ikke kan vite på hvilken måte.

41. Dette budskapet om åndelig lys vil også nå menneskene; men dette vil først skje når dere er sterke.

42. Ingen må våge å si at dette verket er sannheten hvis han ikke er overbevist om det, for da vil ingen tro dere. Men hvis deres tro er absolutt og deres overbevisning er ekte, vil ingen kunne hindre dere i å bringe det glade budskap til alle hjerter. (287, 52-53)

Kapittel 60 – Å virke i Kristi ånd

Nødvendige egenskaper, dyder og evner hos de nye disiplene

1. Hvor vanskelig synes det for dere å bane vei for å utføre deres oppgave i denne tiden. Men Jeg sier dere at det ikke er vanskelig, for menneskeheten er forberedt på å motta mitt budskap.

2. I alle tider har de svake mistet motet i møte med kampen, mens de sterke har vist at troen på min lov overvinner alt. Din bestemmelse, Israel, har vært å stadig forkynne nye budskap og åpenbaringer for verden, og derfor tviler du av og til på om du vil finne tro.

3. Men vær ubesorgede, ta det frøet som Jeg har betrodd dere, og så det. Dere skal få se hvor mange av de åkrene dere anså for ufruktbare, som dere vil finne fruktbare når de blir gjort fruktbare med sannheten i Mitt ord.

4. Unnlatt ikke å utføre oppgaven deres fordi dere føler dere uverdige. Sannelig, jeg sier dere: Den som har en misjon og unnlater å utføre den, handler like ondt som den som bevisst bryter loven.

5. Glem ikke at Faderen til slutt vil kreve regnskap av dere – både for det onde dere har gjort, og for det dere har unnlatt å gjøre. Vit at både den ene og den andre forsømmelsen vil forårsake lidelse for deres sjel.

6. Spred min lære, tal til menneskene om mitt ord, overbevis dem med deres gjerninger av kjærlighet, inviter dem til å høre på meg, og når de kommer sammen med menneskemengdene og troens lys tennes i deres hjerter, vil jeg kalle dem barn av det nye Israels folk. (66, 14-17)

7. De som løfter seg opp fra søla, skitten og egoismen til et liv i tjeneste og aktiv nestekjærlighet for sine medmennesker, vil jeg fremstille som et eksempel på at min lære inneholder lys og nåde for å fornye syndere. Dette eksemplet vil smitte over på alle hjerter.

8. Hvem ønsker ikke å være blant dem som vitner om Meg? Men sannelig, Jeg sier dere: Hvis handlingene deres ikke kommer fra hjertet, vil de ikke bære frukt hos medmenneskene deres, og dere vil ofte høre at de kaller dere hyklere og falske predikanter. Og Jeg ønsker ikke at det skal gå slik med dere.

9. Dere må vite at det i dagens tid er svært vanskelig å lure menneskene. Deres ånd er våken, og selv om de har gått seg vill i materialismen i deres tilværelse, er de følsomme overfor enhver åndelig manifestasjon. Men hvis dere ikke kan lure deres medmennesker – kan dere da lure deres Far?

10. La Mesterens kjærlighet finne bolig i deres vesen, slik at dere kan tilgi deres fiender, slik Han tilgir dere. Da vil deres hjerte være som et redningsanker blant menneskene. (65, 44-46)

11. Frykt ikke menneskene; for sannelig, Jeg sier dere: Jeg vil tale gjennom deres munn, vitne om Mitt ord gjennom dere, og ekkoet av det vil nå helt til verdens ende, til de store, til de små, til de regjerende, til vitenskapsmennene og teologene. (7, 37)

12. Jeg sier dere på nytt at dere ikke må skygge unna striden. Si derfor til deres medmennesker med største naturlighet at Herren er kommet til dere.

13. Si til dem at den som døde på korset, var Jesus – kroppen som Kristus skjulte seg i, det levende tempel hvor «Guds ord» bodde; men at Kristus, den guddommelige kjærligheten, lever og kommer til sine barn i Ånden for å lære dem veien som vil føre dem inn i hans åndelige rike. (88, 62-63)

14. Frykt ikke dommene og spottet fra sekter og trosretninger. Det er de som, selv om de har profetibøkene i sine hender, ikke har tolket dem riktig og derfor ikke har forstått å vente på Meg. Dere derimot, som ikke kjente profetiene som talte om Min gjenkomst som Den Hellige Ånd, har ventet på Meg. Nå er den «tredje tiden» her, men menneskeheten har ikke forstått å tolke evangeliet riktig. (33, 26)

15. Hvordan vil dere kunne få menneskeheten til å oppnå åndelighet i en epoke med så stor materialisering og åndelig forvirring?

16. Vær klar over at arbeidet deres er vanskelig, at dere må være sterke og tålmodige i kampen for å kunne fullføre det.

17. Dere må anstrenge dere sterkt for å korrigere den feilaktige tolkningen som er gitt av min lov, og også den ufullkomne måten dere bringer meg deres tilbedelse på.

18. Men dere må huske at dere ikke kan endre forestillingene og tilbedelsesformene på et øyeblikk, men at dere, for å oppnå dette, må ruste dere med tålmodighet og god vilje og gi et eksempel på kjærlighet gjennom deres gjerninger. (226, 60)

19. Bare de som er rene i hjertet, får dra ut til landene og nasjonene for å spre mitt budskap, for de vil være de eneste som er verdige til å vitne om sannheten i dette verket.

20. Når disse sendebudene drar ut til de landene som venter på dem, må all religiøs fanatisme allerede være utslettet fra deres hjerter, det må ikke lenger finnes det minste ønske om smiger eller beundring, og deres hånd skal ikke våge å besudle seg med verdens penger for det kjærlighetsverket de utfører.

21. De skal ikke selge mirakler, og heller ikke fastsette en pris for kjærligheten mellom seg. De skal være tjenere, ikke herrer.

22. Tiden vil komme da dere forstår storheten i sann ydmykhet, og da vil dere innse at den som forstod å være tjener, i virkeligheten var fri i sin oppgave å gjøre godt og spre barmhjertighet, og at tro, tillit og fred har ledsaget ham i livet. (278, 11-12)

23. Jeg sier dere at dere vil føle det når deres sjel er forberedt på å undervise deres medmennesker i min lære. For dette vil skje når dere har funnet dere selv. Da vil dere høre samvittighetens stemme helt klart. Så lenge dette ikke gjelder for dere, vil dere ikke kunne føle Meg på ekte vis. (169, 36)

24. Lytt nøye til dette ordet, slik at dere senere kan tolke det og så det i hjertene til deres medmennesker. Nøy dere ikke med å forstå det: snakk om det, vær et eksempel og lær gjennom deres gjerninger. Vær innfølelse, slik at dere vet når det er riktig tidspunkt å tale, og når det rette øyeblikket er kommet for at deres gjerninger skal vitne om min lære.

25. Jeg gir dere ett eneste språk for å spre mitt ord, og dette språket er den åndelige kjærligheten, som vil bli forstått av alle mennesker.

26. Det er et språk som er velgjørende for menneskenes ører og hjerter, og som stein for stein vil rive ned Babels tårn, som de har reist i sine hjerter. Da vil min dom ta slutt, fordi alle vil betrakte hverandre som brødre og søstre. (238, 27-28)

27. Først når dere har forvandlet dere innvendig, vil Jeg sende dere ut i verden for å spre mitt budskap. For først når åndeligheten er ekte hos disiplene, vil de forstå å videreformidle den slik de har mottatt den fra Meg. (336, 38)

28. Husk at min undervisning ikke er begrenset til deres forestillinger og deres begrepsforståelse. Min guddommelige visdom har ingen grenser. Ingen kan hevde at han kjente eller forsto noen av mine åpenbaringer før jeg åpenbarte dem for ham.

29. Mens vitenskapsmennene prøver å forklare alt med sin materielle kunnskap, åpenbarer Jeg for de ydmyke det åndelige livet, det egentlige livet, som er årsaken, grunnen og forklaringen på alt som eksisterer.

30. Ut fra den kunnskapen dere formidler, vil det oppstå den forestillingen som menneskene danner seg om mitt verk. Mange vil på grunn av manglende forståelse bedømme min lære ut fra deres uanselighet, slik som i den «andre tid» Jesus, Kristus, ble bedømt ut fra sitt beskjedne utseende og sin enkle drakt, og fordi også de tolv som fulgte ham, var enkelt kledd. Men Jeg sier dere i sannhet at de ikke var kledd i filler, og at de bare hadde foraktet de jordiske forfengelighetene, fordi de på grunn av min undervisning hadde forstått hva de sanne verdier for sjelen består i.

31. Jeg sier dere, disipler: Når menneskene begynner å studere mitt verk, og de oppsøker dere og stiller spørsmål, så la dere ikke friste til å anse dere selv som

overlegne på grunn av den kunnskapen dere har mottatt fra meg. Jo mer beskjedne dere viser dere, desto edlere og mer pålitelige vil de anse dere.

32. På denne måten vil lyset, som oppløser fanatismen og frigjør sjelen, gradvis trenge frem fra menneske til menneske. Og de som kalte seg kristne uten å være det, vil gjennom dette lyset bli kjent med og tolke Kristi sanne læresetninger. For det vil gi dem en oppløftende forestilling om det åndelige livet som Jesus talte om i sine læresetninger. (226, 17-21)

33. Dere kan ikke gå til menneskene med en uekte eller bare forfalsket forberedelse; for deres sjel er utviklet, og bindet som dekket deres øyne, har for lengst falt.

34. Gi dem åndelighet, tilby dem fred og skap en atmosfære av velvære og broderskap i deres omgivelser, da vil dere oppleve hvordan de lytter til dere og tar imot deres ord, der min inspirasjon og min kraft vil ligge.

35. Når dere forkynner og lærer om fred, så vær selv fredselskende; når dere snakker om kjærlighet, så føl den før dere uttrykker den med ord; når deres medmennesker på samme måte tilbyr dere sine frukter, så avvis dem ikke. Prøv alt dere blir kjent med, og hold dere til det som er tillatt og riktig i deres læresetninger.

36. Dere vil også møte dem som – blitt fanatiske i sin religionsutøvelse – har redusert sin oppfatningsevne gjennom materialiseringen av sine kultiske handlinger. Dere skal da tålmodig hjelpe dem med å utvide deres kunnskap, skal vise dem de horisonter deres ånd kan nå når de fordypet seg i min undervisning.

37. Dere skal snakke til dem om min universelle ånd, om sjelens udødelighet, dens stadige utvikling. Dere skal lære dem den sanne bønne, åndens samtale, og befri dem fra fordommer og feiloppfatninger. Dette er det verket jeg pålegger dere – et verk av kjærlighet og tålmodighet. (277, 6-7)

38. Helbred all lidelse, både kroppens og sjelens, for dere har oppgaven å trøste, styrke og helbrede deres medmennesker. Men Jeg spør dere: Hvordan kunne dere gi de nødlidende helse, hvis dere selv var syke? Hvilken fred kunne strøme ut fra deres sjel, hvis den er forstyrret av bekymringer, lidelser, samvittighetskvaler og lavmålte lidenskaper?

39. Bare det dere har samlet i deres hjerter, vil dere kunne tilby deres medmennesker. (298, 1-2)

40. Jeg gir dere en klar og enkel lære, slik at dere kan lære å leve blant syndere uten å bli smittet; å gå deres vei mellom torner uten å skade dere; å være vitne til grusomheter og skammelige handlinger uten å bli rasende; å leve i en verden full av elendighet uten å forsøke å flykte fra den, men snarere å ønske å forbli i dens midte for å gjøre alt mulig godt for de nødlidende og spre det godes frø på alle veier.

41. Siden det jordiske paradiset ble forvandlet til et helvete på grunn av menneskenes synd, er det nødvendig at de vasker bort sine skamflekker og dermed gir livet tilbake sin opprinnelige renhet. (307, 26-27)

42. Jeg vil ikke sende ut slike som sendebud som er døde for nådens liv, for de ville ikke ha noe å gi. Jeg vil ikke betro denne misjonen til slike som ikke har rensset sitt hjerte for egoisme.

43. Den som forkynner Mitt ord, må være en av Mine disipler, hvis blotte nærvær allerede gjør Min fred merkbar i hjertene. Han må ha evnen til å trøste sine medmennesker selv i livets tyngste stunder, og fra hans ord må det alltid strømme et lys som fordriver all mørke i sjelen eller sinnet. (323, 60-61)

Den rette oppførselen ved formidlingen av ordet

44. Mine nye disipler vil ha mange midler og veier til å spre dette velsignede frøet; men glem aldri ydmykheten og enkelheten, for slik er Jeg kommet til dere, og på samme måte skal dere nærme dere hjerter, hjem og folk. Hvis dere kommer på denne måten, vil dere bli anerkjent som budbringere av et åndelig budskap, og deres kamp vil bære frukt i form av ekte åndelighet, fornyelse og broderskap. (82, 66)

45. Hvis dere vil vite hva dere skal gjøre blant menneskene, er det nok å betrakte det Jeg har gjort hos dere fra den dagen dere hørte Mitt ord for første gang.

46. Jeg tilga dere, tok imot dere med uendelig barmhjertighet og kjærlighet, lot dere hvile fra det slitsomme daglige arbeidet. Jeg brydde meg ikke om å bedømme deres sosiale stilling, deres stand eller deres kaste. Jeg rensset deres synders spedalskhet og helbredet deres svakheter.

47. Jeg var forståelsesfull, overbærende og velvillig når jeg bedømte deres mangler. Jeg førte dere tilbake til det sanne liv ved å gi dere en kjærlighetslære som gjør dere i stand til å redde dere selv ved å redde deres neste.

48. I disse mine gjerninger, som jeg har utført på hver og en av dere, kan dere finne det beste eksempel å anvende blant de som lider i kropp og sjel, og som i skarer vil komme til dere.

49. Når Jeg taler til dette folket her, taler Jeg til menneskeheten. Deres oppgave er å henvende dere til menneskenes hjerter i morgen og på en broderlig måte overbringe dem Mitt ord, som vil fullføre frelsesverket. (258, 21-24)

50. Dere må være ydmyke. Det må ikke gjøre noe for dere hvis man fornærmer dere. Vær mildhjertede. Man vil påføre dere ydmykelser og lidelser. Men deres ord, som vil være mitt budskap, vil de ikke kunne forvise fra sin sjel. Derfor sier jeg dere: Når noen forblir ufølsomme og døve for deres kall, vil andre våkne fra sin lange søvn og gjøre seg klare til å gå videre og føre sitt liv inn på veien til fornyelse og omvendelse.

51. Rust dere med mot, tro og styrke, slik at dere kan møte kampen. Men jeg gjør dere oppmerksomme på: La dere ikke skremme når dere snakker med en av deres medmennesker, fordi dere ser at han er velkledd, eller fordi man tiltaler ham som fyrste, herre eller minister.

52. Ta etter Paulus og Peter, som løftet stemmen mot dem som verden kalte herrer. De var store i ånden, og likevel skryte de ikke overfor noen av at de var herrer; tvert imot bekjente de at de var tjenere. Følg deres eksempel og vitne om min sannhet gjennom kjærligheten i deres gjerninger. (131, 60-62)

53. Jeg påpeker også for dere at den som bruker mitt ord som et sverd for å såre sine medmennesker, eller som et septer for å ydmyke dem, ikke kan kalle seg min disippel. Like lite den som blir opphisset når han taler om denne læren, og som mister roen, for han vil ikke så troens frø.

54. En forberedt disippel vil være den som, når han ser seg angrepet i sin tro, i det helligste av sine overbevisninger, forstår å forbli rolig, for han vil være som et fyrtårn midt i en storm. (92, 9-10)

55. Når dere søker å formane en synder til det gode, så gjør det ikke ved å true ham med min dom, med naturkreftene eller med smerte, dersom han ikke fornyer seg, for da ville dere innpode ham avsky mot min lære. Vis den sanne Gud, som er helt og holdent kjærlighet, barmhjertighet og tilgivelse. (243, 36)

56. Føl dere ikke krenket av spott fra deres medmennesker, da dere er klar over at den som gjør dette, på grunn av sin uvitenhet ikke er i stand til å erkjenne sannheten. Dere vil finne oppveie for dette hos dem som kommer til dere for å utforske dere, og som da blir overrasket over den indre freden som stråler gjennom hver av mine sanne disipler.

57. Dere derimot skal aldri gjøre narr av dem som i sin religiøse fanatisme er avgudsdyrkere. For selv om de søker Meg i materielle former, tilber de Meg likevel i dem.

58. Dere trenger ikke å påpeke deres medmenneskers feil for å få dem til å bli rettet opp. Tvert imot ville dere dermed vekke deres vrede og forsterke deres fanatisme. Det vil være nok å sette min lære ut i praksis med den åndelighet den krever, for å bringe deres medmenneskers feil frem i sannhetens lys.

59. Dere må vise stor tålmodighet, stor barmhjertighet og ekte kjærlighet hvis dere ønsker at menneskeheten snart skal lære å erkjenne det åndelige innholdet i Mitt ord og vise det ekte ærbødighet, samt i hvert menneskelig vesen gjenkjenne en åndelig og jordisk bror i Gud. (312, 20-22)

60. Jeg har bevist for dere at man kan fjerne det mørke bindet fra øynene til den uvitende eller forblendede uten å skade ham, uten å fornærme eller såre ham. Jeg vil at dere også skal handle slik. Jeg har bevist for dere ved meg selv at kjærlighet, tilgivelse, tålmodighet og overbærenhet har større makt enn hardhet, fordømmelser eller bruk av vold. (172, 63)

61. Igjen etterlater jeg dere sporene, slik at dere kan følge meg. Når dere drar ut for å søke etter mennesker for å bringe dem det glade budskapet, så bønnfall dem ikke om å lytte til dere. Utfør oppgaven deres med verdighet, og de som tror på dere, vil være dem jeg har utvalgt til å gjøre til mine disipler. (10, 50)

Den rette måten å forkynne ordet på

62. Jeg har ikke gitt dere mitt ord for at dere skal forkynne det på gater og torg. Jesus gjorde riktignok dette, men han visste hvordan han skulle svare på ethvert spørsmål og sette dem på prøve som forsøkte å prøve ham.

63. Dere er små og svake, derfor må dere ikke utfordre deres medmenneskers vrede. Forsøk ikke å trekke oppmerksomheten mot dere selv – tenk at dere ikke har noe spesielt. Streve heller ikke etter å bevise for menneskene at alle tar feil og at bare dere kjenner den sannheten; for på denne måten vil dere ikke oppnå noe godt med deres såkorn.

64. Hvis dere ønsker å utvikle dere åndelig og moralsk, så døm ikke feilene til deres medmennesker, for ikke å falle i den samme feilen. Rett opp deres ufullkommenheter, be ydmykt til deres Mester, slik at dere lar dere inspirere av hans mildhet, og husk hans råd om aldri å gjøre kjent deres gode gjerninger, slik at deres venstre hånd aldri får vite hva den høyre har gjort.

65. Jeg sier dere også at det ikke er nødvendig å oppsøke mennesker for å tale til dem om min lære; for min barmhjertighet vil føre dere til dem som trenger deres hjelp.

66. Men hvis det er øyeblikk hvor dere, i oppfyllelse av min lov, føler behov for å utføre en barmhjertighetsgjerning, og dere ikke har noen trengende i nærheten, så vær ikke bekymret og tvil ikke på mitt ord. Dette vil nettopp være det øyeblikket da dere skal be for deres fraværende brødre, som vil motta min barmhjertighet hvis dere har sann tro.

67. Streber ikke etter å vite mer enn deres brødre. Forstå at dere alle oppnår den innsikt som passer deres utvikling. Hvis Jeg ga dere Mitt lys uten at dere hadde fortjent det, ville dere anse dere selv for store og gå til grunne i deres forfengeligheit, og deres visdom ville være falsk.

68. Jeg vil se dere ydmyke. Men for å være det foran Meg, må dere også vise det overfor deres neste.

69. Lærlinger, kjærligheten og visdommen er aldri adskilt, det ene er en del av det andre. Hvordan har det seg at noen streber etter å skille disse to dyder? Begge er nøkkelen som åpner porten til helligdommen, som vil gjøre det mulig for dere å nå full erkjennelse av min lære.

70. Jeg har sagt dere: Vil dere ha mange venner? Da må dere gjøre bruk av godhet, hjertelighet, tålmodighet og barmhjertighet. For bare ved hjelp av disse dydene vil deres ånd kunne stråle på deres medmenneskers vei, da de alle er et

direkte uttrykk for kjærligheten. For ånden bærer kjærligheten i sitt innerste vesen, da den er en guddommelig gnist og Gud er kjærlighet. (30, 29-36)

71. Jeg taler nå til dem som skal utføre sin misjon som apostler og profeter i andre land, for at de ikke skal skryte av den misjonen Jeg har betrodd dem. Disse skal ikke vekke oppsikt ved å bekjempe trossamfunn eller trosbekjennelser.

72. Det vil være andre som vekker opprør mot dere, uten å være klar over at de dermed vil hjelpe dere med å spre min lære, ved å vekke nysgjerrigheten hos mange, som senere vil forvandles til tro. (135, 28)

73. Når Jeg forankrer Mitt guddommelige budskap i dere, må det bli et broderlig budskap. Men for at den skal gjøre inntrykk på og bevege denne menneskehetens materialistiske hjerte, må den bære preg av den sannhet som Jeg har åpenbart for dere. Dersom dere skjuler noe, dersom dere holder noe tilbake, har dere ikke gitt et sant vitnesbyrd om hva Min åpenbaring i den tredje tid har vært, slik at dere ikke vil finne tro. (172, 62)

74. Hvor stor er den moralske og åndelige tilbakeståenheten jeg finner hos menneskeheten! Hvor stort er ansvaret til dem som har mottatt nåden og lyset fra mitt ord i denne tiden!

75. Læringer, bli mestere, forvis frykten for mennesker fra deres hjerter, forvis likegyldigheten og tregheten, erkjenn at dere virkelig er budbringere av et himmelsk budskap. Det er dere som skal gi forklaringen på alt det som skjer i disse tider, som må bestrebe dere på å vise frem prinsippene i min lære, som menneskeheten har glemt.

76. Dere skal ikke gjenta mitt ord til deres medmennesker slik jeg sa det til dere. Øv dere, så dere forstår å forklare det. Søk ikke etter ord for å imponere med deres veltalende retorikk. Tal på en enkel måte som best uttrykker Åndens sannhet. (189, 11-13)

77. Vær utrettelige, nye disipler, når dere taler om denne sannheten. Uøvede lepper, som av frykt ikke uttaler mitt ord – åpne dere i det øyeblikket dere tar beslutningen. Et eneste ord, sagt i mitt navn, kan redde en synder, lukke avgrunner som hindrer dem som er blitt gjenstridige i det onde, på deres vei. Kjenner dere kanskje den makten som mitt ord har? Kjenner dere kraften i deres fullmakt?

78. Tal gjennom eksemplariske handlinger og gjør den delen av mitt verk rettferdig som jeg har betrodd dere. Det resterende 686 vil jeg gjøre. (269, 6)

79. Når dere ser at andre av deres medmennesker lærer Kristi navn og ord, så se ikke ned på dem. For det står skrevet at min gjenkomst ville skje når ordet som jeg brakte dere i den «andre tid» hadde spredt seg over hele jorden.

80. Men jeg sier dere at det fortsatt finnes steder i verden som ennå ikke har mottatt dette budskapet. Hvordan kunne dagens dypt åndelige lære nå disse folkene uten at de først har mottatt det guddommelige kjærlighetsfrøet som Frelseren ga dere i sitt ord og sitt blod? (288, 44)

81. Når dere først forstår og føler sannheten, vil dere oppleve hvor lett det er for ånden å følge sin Mesters fotspor, selv i de hardeste prøvelser. Gjør alt som står i deres makt, for Jeg vil ikke kreve mer av dere enn dere er i stand til. Da vil dere legge veien åpen for de nye generasjonene.

82. Jeg legger barna på hjertet deres og pålegger dere å lede dem på den rette vei. Samle dem, snakk til dem med kjærlighet og hengivenhet om Meg.

83. Oppsøk de utstøtte – de som lever fortapt i elendighet og laster. Jeg gir deres ord åndelig kraft, slik at de kan være veien til frelse når de kommer over deres lepper.

84. Åpne boken om det sanne liv for de uvitende, slik at deres sjel våkner og vokser når den trenger inn i Den hellige ånds åpenbaringer. Bli lik deres Mester, og dere vil bli hørt. (64, 70)

85. Jeg vil at de som har funnet veien, skal undervise i den på en lettforståelig måte og gjøre den lett for sine medmennesker, slik at de ikke belegger den med snublesteiner, slik mange har gjort, og dermed hindret dem som søker Meg, i å komme til Meg. (299, 34)

86. Til dere spiritualister betror Jeg oppgaven med å rive ned den barrieren som menneskeheten har reist mellom Gud og seg selv – en barriere av falsk tro, bare tilsynelatende tro på det evige, av materialiseringer og unødvendige kultiske handlinger.

87. Til dere, folk, gir Jeg oppdraget å velte det gylne kalvet fra sin sokkel, som menneskene fremdeles tilber, selv om de anser seg for å være langt borte fra avgudsdyrkelse og hedenskap. (285, 54-55)

88. Fjern det falske inntrykket menneskene har fått av de åndelige læresetningene, som om disse skulle være basert på uvitenhet, villedning og svindel. Vis min lære i all sin renhet og storhet, slik at den oppløser uvitenheten, fanatismen og forherdeligheten som hindrer menneskene i å tenke på sitt åndelige jeg, som de har fratatt all handlefrihet. (287, 42)

89. Dere som har mottatt disse åpenbaringene, er utvalgt til å forkynne min nye budskap for menneskeheten gjennom den menneskelige forstand. Hvem skal gi dette vitnesbyrdet, om ikke dere?

90. Dersom dere forventer at verdens religiøse ledere eller geistlige skal bringe menneskeheten dette glade budskap, tar dere feil. For sannelig, Jeg sier dere: Selv om de så Meg, ville de ikke åpne sine lepper for å si til menneskeheten: «Se, der er Kristus, gå til Ham!» (92, 13)

91. Sov ikke i forventning om de tider jeg har talt til dere om, for først da å reise dere og si til menneskene: «Det dere nå har for øynene, er allerede forutsagt.»

92. Nei, folk, det er absolutt nødvendig at dere kunngjør det på forhånd, at dere profeterer om det, at dere baner vei for at alt det jeg har forutsagt og lovet dere, skal inntreffe. Da vil dere ha oppfylt deres oppdrag som banebrytere for åndeliggjøringen på jorden.

93. Når da mirakuløse ting begynner å vise seg i verden, og Herrens Ånd taler til dere gjennom hendelser som aldri før er sett, og når menneskets ånd begynner å åpenbare gaver og evner som aldri før er anet, vil dere oppleve hvordan alle trosbekjennelser, teorier, normer, institusjoner og vitenskaper blir rystet, og da vil menneskeheten erkjenne at de som i ydmykhet forkynte en tilsynelatende fremmed lære, hadde rett, fordi deres ord ble bekreftet da de gikk i oppfyllelse.

94. Dere vil da oppleve at jordens folk er interessert i den åndelige undervisningen, at teologene sammenligner Kristi læresetninger med de nye åpenbaringene, og dere vil se mange som alltid har vært likegyldige overfor det åndelige, interessere seg levende for studiet av åpenbaringene fra denne og tidligere tider. (216, 16-17)

Oppdrag om trøst og helbredelse av dem som lider fysisk og sjelslig

95. Jeg har betrodd mine utvalgte store gaver. En av dem er helbredelse – den helbredende balsam som gjør det mulig å utføre en av de vakreste oppgavene blant menneskene, siden deres planet er en tåredal hvor det alltid finnes smerte.

96. Med denne evnen har dere et vidt felt foran dere for å gi trøst etter min vilje. Denne balsamen har Jeg lagt i deres vesen, i de ømeste strengene i deres hjerte, og dere har blitt styrket av den, deres nakke har bøyd seg for dens underverk, deres hjerte er blitt mykt av menneskenes smerte, og dere har alltid vandret på barmhjertighetens vei.

97. Fortsett å gi denne helbredende balsamen, som ikke er i deres hender, fordi den overføres gjennom blikk av medfølelse, trøst og forståelse, videreformidles gjennom gode tanker og forvandles til helbredende råd, til ord av lys.

98. Helbredelsens gave kjenner ingen grenser. Glem aldri at dere er gjennomsyret av den; og dersom smerten skulle gjøre dere til bytte fordi dere blir utsatt for en prøvelse, dersom dere ikke kan fjerne den med denne balsamen, så glem ikke mine læresetninger, glem deres lidelse og tenk på de andre, hos hvem kvalen er større. Da vil dere oppleve mirakler hos dere selv og hos deres medmennesker. (311, 18-19)

99. Hvor forberedt må dere være for å kunne se inn i hjertene og oppdage hva de rommer, hva de skjuler og hva de trenger!

100. Jeg har lært dere å nære sjeler, å helbrede dem, å gi dem lys og å vise dem veien til deres oppadgående utvikling.

101. Den som hører dette ordet og bevarer det i sitt hjerte, vil være i stand til å bli en sjelesørger, lege og rådgiver. I sitt ord vil han ha en gave av fred og trøst for sine medmennesker som trenger lyset. (294, 3-4)

102. Jeg gir dere en dråpe helbredende balsam, slik at dere, når dere blir forfulgt, kan utføre mirakuløse helbredelser blant menneskene. For under de store epidemiene, når de fremmede og for vitenskapen ukjente sykdommene bryter ut, skal mine disiplers myndighet åpenbare seg.

103. Jeg betror dere en nøkkel som dere skal åpne det mest rustne lås med, det vil si: det mest gjenstridige hjerte, og til og med fengselsporter, for å gi de uskyldige frihet og redde de skyldige.

104. Dere vil alltid leve i fred og tillit til Meg, for overalt hvor dere går, vil dere bli beskyttet av Mine engler. De vil gjøre oppfyllelsen av deres oppdrag til sitt eget og følge dere til hjemmene, sykehusene, fengslene, stridens og krigens slagmarker – hvor dere enn måtte dra for å så Mitt frø. (260, 37-38)

105. Menneskene vil komme, og blant dem «Thomas», representert av vitenskapen og materialismen, med våkne øyne for å undersøke; og dette ikke bare med øynene, men også med fingrene på hånden, for å føle, å berøre, fordi han bare på den måten kan tro på min tilstedeværelse og på de åndelige hendelsene som etter hverandre vil inntreffe blant menneskeheten, og som menneskene må vitne om, slik at «Thomas fra den tredje tid» i sin tvil og sin materialisme kan overvinnes av min kjærlighet. (319, 38)

106. Jeg vil gi dere beskjed om når dere skal sette i gang med arbeidet; for det vil være en tid med så store og klare tegn at dere vil høre kallet fra den åndelige verden og kallet fra denne verden, som med sine hendelser vil vise at timen for deres kamp er kommet. Jeg vil tale til dere fra ånd til ånd og lede dere på veien.

107. Men jeg vil at dere, før dere kommer til menneskene som lærere, skal komme som leger, og når dere da har lindret deres smerte, kan de drikke av kilden med det rene vannet fra mitt ord. Søk først etter såret, byllen eller sykdommen og helbred deres lidelser, for deretter å vende dere mot deres sjeler.

108. Gå til deres medmennesker som Jesus i den «andre tid» og bring dem helbredende balsam foran mitt ord. Men hva består balsamen av, o disipler? Er det kanskje vannet fra kildene, som velsignes og forvandles til medisin for de syke? Nei, folk. Den balsamen jeg snakker til dere om, finnes i deres hjerter. Der har jeg lagt den som en dyrebar essens, og bare kjærligheten kan åpne den, slik at den strømmet ut ustanselig.

109. Når dere ønsker å øse den over en syk, vil det ikke være deres hender som helbreder, men Ånden som flyter over av kjærlighet, barmhjertighet og trøst. Der dere retter tankene deres, vil miraklet skje.

110. Dere kan påvirke naturens vesener og elementer på mange måter for å bringe trøst til alle. Men jeg sier dere også dette: Frykt ikke for sykdommene, og vær tålmodige og barmhjertige mot alle.

111. Når det gjelder de besatte og de som er forvirret i sitt menneskelige sinn, kan dere også helbrede dem, fordi dere besitter denne evnen og skal stille den i tjeneste for de vesener som har havnet i fortvilelse og glemsel. Befri dem og åpenbar denne myndighet for de vantro. Det er en av de store oppgavene til dette folket å bringe lyset dit hvor det er mørke, å bryte all trelldom og all

urettferdighet og å få denne verden til å kjenne sin Herre og se seg selv, sitt indre, i full erkjennelse av sannheten. (339, 39-41)

Tidspunktet for oppbruddet til den verdensomspennende misjonen

112. Siden verden for tiden er så blind at den ikke kan gjenkjenne sannhetens lys, og heller ikke kan høre min kall i sitt innerste vesen, skal dere be og vinne åndelig grunn. For for tiden ville dere ikke bli hørt, fordi alle folk er opptatt med å forberede seg på å ødelegge og forsvare seg.

113. Menneskene må bli enda blindere når fortvilelsen, hatet, terroren og smerten når sine grenser.

114. Heller ikke dette ville være det rette tidspunktet for å overbringe mitt budskap, for dere ville være som ropere midt i en ørken; ingen ville ta hensyn til dere. (323, 27-29)

115. Først etter at jorden er blitt rammet fra den ene pol til den andre, og alle nasjoner, alle samfunnsinstitusjoner og alle hjem er blitt rystet i grunnvollene, og etter at menneskeheten har vasket bort hver eneste skamfleck, skal dere gå ut forberedt i mitt navn for å bringe min lære til deres brødre. (42, 54)

116. Når tiden er kommet, skal du dra ut, elskede folk, og gjøre mitt hellige ord følbart for dine medmennesker. Dere skal som gode disipler spre dere over hele verden, og dette nye evangeliet, som Jeg etterlater dere, skal spre seg. Dette lyset, som stråler ut fra det sjette segl, skal opplyse menneskeheten i denne tiden, og med det skal mysteriene bli oppklart.

117. Min lære vil få fotfeste i andre nasjoner, og alt det menneskene ikke har oppdaget, vil de erkjenne gjennom lyset som de syv seglene gir. Men dere skal tale om disse læresetningene som dere har mottatt, og undervise menneskene i å oppfylle mine bud. (49, 43)

XV. Formaninger, advarsler, undervisning

Kapittel 61 – Herrens formaninger og advarsler

Bud og pålegg

1. Israel, oppfyll ikke bare dine forpliktelser overfor verden. Oppfyll også loven; for dere har påtatt dere en oppgave overfor Faderen, og oppfyllelsen av den må være streng, opphøyet og åndelig.

2. Jeg lærer dere dette for at dere skal vende dere bort fra materialismen og slutte å være fanatikere og avgudsdyrkere; for at dere verken skal tilbe eller

dyrke menneskeskapte, materielle gjenstander. Jeg vil ikke at det skal finnes røtter av avgudsdyrkelse, fanatisme og falske kulturer i deres hjerter. Tilby meg ikke offergaver som ikke når meg; jeg krever bare deres fornyelse og deres oppfyllelse i åndeliggjøringen.

3. Forny dere med hensyn til deres tidligere vaner, se ikke tilbake og se ikke på det dere har gitt opp og det dere ikke lenger skal gjøre. Forstå at dere har slått inn på veien til deres oppadgående utvikling og ikke må stoppe opp. Veien er smal, og dere må kjenne den godt, for i morgen må dere lede deres brødre på den, og jeg vil ikke at dere skal gå vill.

4. Jeg er den tålmodige Faren som venter på deres anger og deres gode vilje for å oversvømme dere med min nåde og min barmhjertighet. (23, 60-63)

5. Mitt ord råder dere alltid til det gode og dydige: at dere ikke skal tale ondt om deres medmennesker og dermed utsette dem for skam; at dere ikke skal se med forakt på dem som lider av sykdommer dere kaller smittsomme; at dere ikke skal fremme kriger; at dere ikke driver med skammelig virksomhet som ødelegger moralen og fremmer laster; at dere ikke forbanner noe skapt, ikke tar noe fremmed uten eierens tillatelse, og ikke sprer overtro.

6. Dere skal besøke de syke, tilgi dem som fornærmer dere, beskytte dyd og være gode forbilder; og dere skal elske Meg og deres medmennesker, for i disse to budene er hele loven oppsummert.

7. Lær min lære og lær den bort gjennom deres handlinger. Hvis dere ikke lærer, hvordan vil dere da forkynne min lære? Og hvis dere ikke følger det dere har lært, hvordan vil dere da undervise som gode apostler? (6, 25-26)

8. Folk, hvis dere vil komme videre, så overvinn den tregheit som er i dere. Hvis dere vil være store, så anvend mine prinsipper i deres gjerninger. Hvis dere vil lære dere selv å kjenne, så utforsk dere selv ved hjelp av mitt ord.

9. Forstå hvor mye dere trenger mitt ord, som tilbyr kjærlighet, visdom, råd og hjelp. Men føl dere samtidig også ansvarlige for det jeg gir dere, for dere er ikke de eneste trengende i verden. Det er mange som hungre og tørster etter disse læresetningene, og dere må huske å forberede dere på å gå til dem med budskapet om min kjærlighet. (285, 50-51)

10. Det ansvaret dette folket har overfor menneskeheten, er svært stort. Det må være et eksempel på sann åndelighet, det skal vise hvordan man utøver den indre religionen, bringer det behagelige offeret, den Gud verdige tilbedelsen.

11. Åpne deres hjerter og lytt der til samvittighetens stemme, slik at dere kan bedømme deres handlinger og finne ut om dere tolker mine instruksjoner trofast, eller om også dere misforstår meningen med min lære. (280, 73)

12. Min lære mister all sin mening hvis dere ikke anvender den.

13. Dere vet meget vel, elskede disipler, at formålet med min lov og min lære er å gjøre det gode, og at den som bare bærer den i minnet eller på leppene uten å anvende den i sine gjerninger, derfor handler i strid med sin plikt. (269, 45)

14. Mennesker som i hjertet har lyset fra erfaringene i dette livet og i sjelen det lyset som utviklingen gjennom ulike jordiske liv etterlater – hvorfor opptar sjelen deres seg med det som er nytteløst for den, og hvorfor gråter dere ofte av grunner som ikke fortjener deres smerte? Søk sannheten i alt; den finnes på alle veier, den er lys og klar som dagens lys. (121, 48-49)

15. Glem ikke og vær alltid klar over at troen dere vekker hos deres medmennesker avhenger av deres rettskafne og dydige liv, det vil si at de vil undersøke og observere dere selv i deres privatliv for å søke bekreftelse i deres gjerninger på den lære dere forkynner. (300, 57)

16. Si meg: Har jeg avvist dere når dere har syndet? Har jeg forlatt dere, sviktet dere, når et eller annet snubbel har holdt dere tilbake? Har jeg vist meg streng mot dere når dere, overmannet av smerte, har falt?

17. Likevel ser Jeg at de som Jeg med så stor kjærlighet kaller Mine disipler, svikter sine medmennesker i ulykke, avviser den som avviker fra den rette vei, i stedet for å trekke ham kjærlig til seg og hjelpe ham til å forbedre seg, og at de noen ganger blir dommere når de blander seg inn i saker som de ikke har rett til å dømme over.

18. Stemmer dette overens med min lære? Nei, sier deres samvittighet til meg, for jeg vil at dere skal bedømme dere selv nøye, slik at dere kan slipe bort de mange ujevnheter som plager deres følelser, og slik at dere kan begynne å bli mine disipler. (268, 46)

Tro, håp, kjærlighet, ydmykhet, tillit

19. Hvis dere er ydmyke, vil dere bli store. Storhet ligger ikke i hovmod og forfengelighet, slik mange tror. «Vær milde og ydmyke av hjertet», har Jeg alltid sagt til dere.

20. Erkjenn Meg som Far og elsk Meg, søk ikke for deres kroppshylle noen trone eller noe navn som skiller dere ut fra de andre. Vær ganske enkelt et menneske blant andre mennesker og ha god vilje i dere. (47, 54)

21. Jeg vil se hos dere den troen som de syke bekjente, de som kom til Meg i den «andre tiden»; den hos den lamme, den blinde og den uhelbredelige kvinnen. Jeg ønsker å føle Meg elsket som en far, ettertraktet som en lege og hørt som en mester. (6, 46)

22. Bli ikke svake i troen, og heller ikke i håpet. Ha alltid for øye at slutten på denne livets reise vil komme. Glem ikke at deres opprinnelse var i Meg, og at sluttmålet likevel vil være i Meg, og dette målet er evigheten, for det finnes ingen død for sjelen.

23. Ha evigheten som ideal for deres streben, og mist ikke motet i livets opp- og nedturer. Vet dere om dette er deres siste inkarnasjon på jorden? Hvem kan si dere at dere i denne kroppen, som dere har i dag, betaler alle gjeldene dere har pådratt dere overfor Min rettferdighet? Derfor sier Jeg dere: Utnytt tiden, men

gå ikke for fort frem. Hvis dere tar imot deres lidelser med tro og underkastelse og tømmer kalken med tålmodighet – sannelig, Jeg sier dere, deres fortjenester vil ikke være fruktløse.

24. Sørg for at ånden alltid går fremover, slik at dere aldri og aldri slutter å fullkomme dere. (95, 4-6)

25. Lev for Faderen ved å elske hans barn, som er deres brødre og søstre, og dere vil oppnå udødelighet. Hvis dere faller for egoisme og isolerer dere i deres egenkjærlighet, vil det frøet dere etterlater seg neppe overleve deres minne.

26. Vær milde og ydmyke av hjertet, så vil dere alltid være fulle av min nåde. (256, 72-73)

27. Stor er deres bestemmelse! La dere imidlertid ikke styre av dårlige tegn, men vær snarere fylt av mot og håp ved tanken på at de bitre dagene som nærmer seg, er nødvendige for menneskenes oppvåkning og renselse, uten hvilke dere ikke ville kunne oppleve den seirende ankomsten av åndelighetens tid.

28. Lær å sette dere over motgangene, la ikke nedstemthet ta makten over deres hjerter, og pass på helsen deres. Oppmuntre deres brødres og søstres sinn ved å tale om Meg og vise dem Min lære, som tenner tro og håp.

29. Se hvor nedtrykte mange mennesker lever. Det er vesener som har latt seg beseire i livskampen. Se hvor tidlig de har blitt gamle og grå, ansiktet visnet og uttrykket melankolsk. Men når de som skal være sterke, er svake, vil ungdommen visne bort, og barna vil bare se sorg i omgivelsene sine.

30. Du, folk, berøv ikke ditt hjerte alle de sunne gledene som dere, selv om de er flyktige, får nyte. Spis deres beskjedne brød i fred, og sannelig, Jeg sier dere, dere vil da finne det smakfullere og mer næringsrikt.

31. Forstå av mine ord at det jeg ønsker av dere, er tillit, tro, optimisme, sjelefred og styrke, at det til tross for deres motgang og plager ikke skal være bitterhet i deres hjerter. Hvilken vennlighet eller oppmuntring ville dere ha å gi dem som trenger det, hvis deres hjerte var fylt av lidelse, bekymringer eller misnøye?

32. Nettopp i deres prøvelser skal dere gi det beste eksempel på opphøyelse, tro og ydmykhet.

33. Den som er i stand til å gi sitt liv denne åndelighet, føler alltid fred, og selv når han sover, er hans søvn rolig og avslappende, noe sjelen benytter til å løsrive seg fra kroppen i retning av det hinsidige, hvor den mottar de guddommelige kraftstrømmene som den nærer seg av og lar kroppen ta del i. (292, 45-51)

Bønn, studier, årvåkenhet, fornyelse og åndeliggjøring

34. Elskede disipler, jeg sier dere igjen: Våk og be, for kjødet er svakt, og i sin svakhet kan det lede sjelen bort fra den rette vei.

35. Sjelen som forstår å «våke», avviker aldri fra den banen som hennes Herre har staket ut for henne, og er i stand til å anvende sin arv og sine evner inntil den har nådd sin utvikling.

36. Dette mennesket vil bestå sine prøvelser, fordi det lever våkent og aldri lar seg beherske av kroppen. Den som våker og ber, vil alltid gå seirende ut av livets kriser og gå med faste skritt på livets vei.

37. Hvor annerledes er ikke oppførselen til den som glemmer å be og å «våke»! Han avstår frivillig fra å forsvare seg med de beste våpnene Jeg har lagt i menneskene, nemlig troen, kjærligheten og kunnskapens lys. Det er han som ikke hører den indre stemmen som taler til ham gjennom intuisjonen, samvittigheten og drømmene. Men hans hjerte og hans forstand forstår ikke dette språket og gir ikke tro til budskapet fra deres egen ånd. (278, 1-3)

38. Be for de forvirrede sjelene, for de jordbundne, for dem som i jordens indre ennå ikke er i stand til å løsrive seg fra sine kropp, for dem som lider og gråter på grunn av den uforståelige sorgen som opprettholdes på jorden for deres skyld.

39. Tilgi også dem og døm ikke lenger de som har sådd ondskap i deres hjerter. Hvis deres øyne kunne se dem, mens de på knærne bønnfaller om deres tilgivelse, ville dere ikke være så urettferdige mot dem. Hjelp dem å løfte seg opp i uendeligheten, løft dem opp gjennom deres kjærlige minne, forstå at de ikke lenger hører til denne verden. (107, 15)

40. Dere må ikke nøye dere med deres første gjerninger, i den tro at dere har oppnådd tilstrekkelige fortjenester til å fullkomme deres sjel. Men for at dere daglig skal lære nye leksjoner og oppdage større åpenbaringer, må dere alltid vie litt tid til å studere mitt verk.

41. Den kunnskapslystne disippelen vil alltid få svar på sine spørsmål og i prøvelsens stunder alltid høre mitt faderlige råd.

42. Den avanserte disippelen vil være en kilde til kjærlighet for sine medmennesker, han vil virkelig føle seg utstyrt med en arv fra sin Far og vil kjenne igjen tidspunktet for å dra ut for å utføre sin store åndelige misjon blant menneskene. (280, 40-42)

43. Jo mer dere fullkommer dere, desto nærmere vil dere se målet. Dere vet riktignok ikke om dere bare er ett skritt unna deres frelse, eller om dere fortsatt har en lang vei å gå. Jeg sier dere bare at dere villig og lydig skal la dere lede av dette ordet, som er stemmen til min Guddommelige Ånd.

44. Vokt dere for å bryte loven, for å gjenta den samme feilen gang på gang. Ta denne oppfordringen til hjertet, som er en oppfordring til forbedring – en bønn som deres Far retter til dere, fordi Jeg ikke ønsker å se dere leve forgyeves på jorden og deretter gråte over deres ulydighet. (322, 60)

45. Frykt ikke menneskers snakk eller deres dommer, frykt deres Guds dom. Husk at Jeg har sagt dere at Jeg som dommer er uforsonlig. Be derfor alltid om Meg som Far, som Gud, slik at dere ikke mangler noe på deres livsvei. (344, 31)

46. La dere ikke overraske, mitt folk. Lev alltid våkne og vær de trofaste vokterne. Frykt ikke ordene som deres egne brødre og søstre sier til dere for å overbevise dere om at dere tar feil.

47. Hold fast, for store belønninger vil Jeg gi til de «soldatene» som er trofaste mot Min sak – til dere blant dere som står imot disse vanskelige tider med forvirring i verdenssyn, trosbekjennelser og religioner.

48. Dere skal respektere alle deres medmennesker på samme måte som dere respekterer mitt verk, og dere skal peke på den undervisningen som jeg på nytt vil etterlate dere. Når menneskene gjør narr av dere, så la dem gjøre det; for lyset fra min Hellige Ånd vil nå dem, og da vil det være anger i deres hjerter. (336, 18)

49. Stopp ikke opp, o disipler! Som Jeg alltid har sagt dere, skal deres ferd forbli fast på veien til det gode og fremskrittet, for det kommer tider da bare det gode kan hjelpe mennesket videre, da bare dyd og sannhet kan holde det oppe på veien gjennom kamp og strid.

50. Dagene nærmer seg da sviket vil falle, da falskheten, hykleriet, egoismen og alt ondt frø vil finne sin ende gjennom tunge prøvelser, fall og slag.

51. Derfor sier Mesteren til dere: Bli stadig sterkere i det gode! Vær overbevist, mitt folk, om at dere ikke kan motta noe ondt for det gode dere gjør. Hvis dere høster en ond frukt eller en ond lønn for det gode dere gjør på jorden, så er denne onde frukten midlertidig, den er ikke den endelige frukten, sier Jeg dere i sannhet. Man må være utholdende til man høster. (332, 31)

Advarsler rettet til åpenbaringsmenighetene

52. Ve den som tolker Mitt ord etter eget for godtbeholdende, for det vil han stå til ansvar for overfor Meg.

53. På jorden har mange mennesker viet seg til forfalskningen av sannheten uten å være klar over det ansvaret de har som medarbeidere i Faderens kjærlighetsverk.

54. I denne dommens tid, som mange ikke kjenner til fordi de ikke vet hvordan de skal tolke hendelsene de opplever, er dommen i hver sjel og krever under hennes pilegrimsferd på denne verden regnskap fra henne for hennes gjerninger innenfor og utenfor kjærlighetens lov.

55. Den som i disse skriftene skulle endre meningen i mine åpenbaringer, som er gitt gjennom inspirasjon, vil stå til ansvar for sine handlinger foran Meg.

56. Derfor må dere handle ærlig, for disse læresetningene er min kjærlighetsarv til mine barn, som, enten de er inkarnert eller i ånden, venter på mer utførlige læresetninger. (20, 12-14)

57. Jeg vil ikke se noen løgn hos deg, Israel, for en dag vil denne bli oppdaget, og da vil verden si: «Er dette Mesterens disipler? Hvis de er falske disipler, så var også Mesteren falsk, som bodde blant dem for å videreformidle løgner til dem.» (344, 10)

58. Dere er de som er utpekt til å lindre menneskers smerte, til å lære de gudsbespottende å be, de som lenge har forblitt uten å løfte sin sjel i bønn.

59. Men for å gjøre dette må dere daglig bli mer åndelige og frigjøre dere fra materialismen.

60. For Jeg vil ikke at dere skal være overdrevne spiritualister, nei. Fanatisme er avskyelig i Mine øyne, og det er det Jeg vil fjerne blant dere. Samvittigheten vil fortelle dere hvordan dere skal leve i harmoni med alt. (344, 17-18)

61. Hør på meg, folk, lytt, disipler: Jeg gir dere nå lyset og frigjør dere fra lenker, bånd og mørke. Men jeg gir dere ikke fullmakt til å gjøre dette verket til en ny religion, eller til å fylle det med bilder og ritualer som vanlig – nei!

62. Forstå nøyaktig hva den friheten består i som Jeg bringer dere, slik at dere ikke erstatter den med en ny fanatisme.

63. Har dere ennå ikke blitt klar over at deres forstand og med den sjelen har blitt hindret i sin utvikling? Husker dere ikke flommen av falske frykter og fordommer arvet fra deres forfedre, som Jeg har frigjort dere fra, slik at dere kan se sannheten uforvrent og motta lyset? (297, 20-21)

64. Jorden vil være fuktig og mottakelig i forventning om frøet fra mine såmenn, og her er det på sin plass at dere en gang tenker over disse såmennenes ansvar. Ville det være riktig om dette folket, etter at menneskeheten er blitt fri for fanatisme og sansesbedøvende tilbedel, kom med en ny avgudsdyrkelse? Nei, elskede disipler og elever. Derfor finnes det også leksjoner og prøvelser ved hvert skritt på deres vei. (292, 44)

Advarsel mot fortsettelse av åpenbaringene etter 1950 og falske «Kristus-åpenbaringer»

65. Etter den dagen som er fastsatt av min guddommelighet, vil dere ikke lenger høre mitt ord. Men det vil være nedskrevet i deres ånd, i deres hjerte og i bøkene.

66. Den som etter dette reiser seg som talerør og påkaller min stråle, kjenner ikke den dommen han feller over seg selv.

67. Jeg advarer dere, så dere ikke lytter til falske profeter, falske talere og falske «Kristuser». Jeg vekker dere, for at dere i tide skal unngå forvirring og hindre at mørkets ånder trenger inn blant dere. Våk, for dere vil måtte stå til regnskap for disse læresetningene for Meg, hvis dere ikke er forberedt. (229, 40-41)

68. Dette er allerede den siste tidsperioden hvor Jeg vil være hos dere i denne formen. Tro på dette, og tro også at Jeg ikke vil vende tilbake til denne verden for å gjøre Mitt ord materielt hørbart, og enda mindre for å bli menneske.

69. Rust dere, for det vil nå dere rykter fra mennesker som hevder at Jeg er kommet tilbake, at Kristus er kommet til jorden. Dere skal da forbli trofaste og med overbevisning si: «Herren er åndelig hos alle sine barn.»

70. Men hvis dere skulle sove og ikke åndeliggjøre dere, vil dere benekte at Jeg trakk tilbake Mitt ord; og blitt til gudsbespottere og ulydige, vil dere påkalle Min stråle over menneskemengdene og si til dem: «La oss be Den som ga oss Sitt ord, om at Han fortsatt må tale til oss. Vi vil bringe ham sanger og hymner, så han kan høre oss.»

71. Men sannelig, Jeg sier dere: Min stråle vil ikke lenger vende tilbake til menneskets forstand, for Jeg vil ikke støtte deres dårskap.

72. Hva skulle dere forvente? At ordene fra det tilsynelatende lyset vil kaste dere ut i forvirring. Ønsker ikke deres hjerte dette? Da må dere forberede dere på denne prøvelsen, og på deres lydighet og ydmykhet vil lyset fra min inspirasjon stråle ned.

73. Jeg kunngjør dere at hvis ikke sammenslutningen av disse menighetene til ett eneste folk skjer før 1950, vil forvirring snart herske, fordi det vil være noen som hevder at Mesteren fortsatt åpenbarer seg, og da ve dette folket! Har dere ikke forutsett denne trusselen?

74. Den ånden av broderskap og enhet har ennå ikke våknet hos dere, og dere forventer at det er hendelsene som skal forene dere. Men hvis dere forventer dette, vil dere i stedet oppleve hvordan epidemier, uorden, kriger og naturkreftenes dom bryter ut, til det ikke lenger finnes noe sted på jorden hvor det er fred – verken på jordoverflaten eller i jordens indre, verken på havet eller i luften. (146, 24-26)

75. Dere skal forberede dere, så vil dere alltid, når dere er samlet – enten det er i disse menighetshusene, i deres hjem eller ute i naturen – ved disse sammenkomstene åndelig føle min nærvær.

76. Men vær på vakt, for det vil også dukke opp falske disipler som forkynner at de står i direkte dialog med Faderen, og som overbringer falske instruksjoner og inspirasjoner.

77. Jeg har lært dere å skille sannheten fra bedraget, å kjenne treet på dets frukt. (260, 65-66)

78. Jeg har forkynt for dere at tiden vil komme da dere vil se mange «spiritualismer» dukke opp, og at dere da må være opplært til å oppdage hvilke som bygger på sannhet og hvilke på bedrag.

79. Dere vil se falske uttalelser dukke opp som tilskrives Meg; rykter om guddommelige budbringere som bringer budskap til verden; sekter med navnet De syv segl, og mange forvirrende og tvetydige læresetninger.

80. Alt dette vil være resultatet av den store åndelige forvirringen som menneskeheten har forberedt. Men vær ikke bekymret; sørg derimot for at dere lever våkende og bedende, da vil dere ikke bukke under for den åndelige

forvirringen, for mitt ord vil i øyeblikkene med størst mørke være lyset som lar dere se min krystallklare og evige sannhet. (252, 15-17)

Dårlige egenskaper, hyklari, lastefullhet

81. Forfengeligheit har slått seg ned hos dem som, i den tro at de har nådd full erkjennelse av sannheten, har ansett seg selv for å være lærde, sterke, ufeilbarlige, store og absolutte, uten å innse at de ofte har tatt feil.

82. Jeg ønsker ikke at det i dette folket, som akkurat har begynt å danne seg under lyset av disse læresetningene, i morgen skal dukke opp mennesker som – forvirret av sin forfengeligheit – proklamerer at de er Kristi reinkarnasjon eller de nye messiasene.

83. De som begår slike handlinger, vil være de som tror at de har forstått hele min sannhet, men som i virkeligheten går langt fra den veien som Kristus har vist, nemlig ydmykhetens vei.

84. Studer Jesu liv på jorden, og dere vil finne en dyp og uforglemmelig lære om ydmykhet. (27, 3-6)

85. En av de alvorligste karakterfeilene er hyklari. Snakk ikke høyt om kjærlighet så lenge dere ikke er i stand til å elske Meg i deres medmennesker.

86. Hvor mange av dem som fordømte Judas' kyss, vil ikke innse at de har gitt sin bror et kyss av forfalsket broderskap og forrådt ham bak ryggen hans! Hvor mange av dem som sier at de tjener de nødlidende, ser jeg bringe lys, sannhet og velgjørenhet mot betaling.

87. Hvorfor har dere, når noen har skremt dere med sine spørsmål, handlet som Peter i hans øyeblikk av svakhet, fornektet Meg og forsikret at dere ikke engang har kjent Meg? Hvorfor frykter dere menneskelig dom og frykter ikke Min?

88. Men sannelig, Jeg sier dere: Mellom den guddommelige rettferdighet og deres synder står forbønnen fra Maria, deres himmelske mor, som alltid ber for dere. (75, 34)

89. Ingen har rett til å dømme sine medmenneskers gjerninger, for hvis den som er ren ikke gjør det – hvorfor skulle da den som bærer skamflekker i sitt hjerte få lov til det?

90. Jeg sier dere dette fordi dere stadig er ute etter å undersøke deres brors såkorn, i håp om å finne feil ved det, for så å vise ham deres såkorn og ydmyke ham ved å si at deres arbeid er renere og fullkomnere.

91. Den eneste dommeren som forstår å veie deres gjerninger, er deres Far, som bor i himmelen. Når Han kommer med sin vekt, vil ikke den som forstår mest ha større fortjeneste i Hans øyne, men den som har forstått å være en bror for sine medmennesker og et barn av sin Herre. (131, 55-57)

92. Lær og handle, undervis og føl samtidig hva dere gjør og sier, bekreft min lære gjennom deres gjerninger. Jeg vil ikke ha hyklere blant mine disipler. Tenk på hva det ville bli av menneskeheten og dere selv, hvis dette verk, som er

grunnlagt med så mye kjærlighet og tålmodighet, skulle bli ødelagt på grunn av mangel på moral, dyd og sannferdighet i deres liv. (165, 25)

93. Løp ikke lenger etter verdens fornøyer eller frivoliteter. Følg idealet om å forme livet deres på en upåklagelig måte, for Jeg vil gi dere de tilfredsstillende som er en inspirasjon for deres hjerter gjennom hele deres eksistens. (111, 61)

94. Ve dere, hvis de onde tilbøyelighetene er sterkere enn dydene dere har i sjelen, og hvis min undervisning ikke bærer frukt! Hvis dere ikke tenker over og utforsker mitt ord, og samtidig tror at dere oppfyller min vilje, vil mitt lys vekke dere. Men når dere erkjenner hele sannheten, vil dere huske at Jeg har sendt dere til verden for å gjøre velgjerninger. (55, 6)

95. Ve dem som i denne tiden gjennom sine skammelige handlinger og sin ulydighet gir et dårlig eksempel til barna som Jeg har sendt til jorden med en åndelig misjon! Vil dere likne folkemengden som under rop og hån førte Jesus til Golgata og dermed sådde forferdelse i hjertene til barna, som ikke kunne forstå hvorfor man torturerte og drepte et menneske som bare delte ut velsignelser.

96. Hver gang Jesus falt, gråt disse uskyldige. Men sannelig, Jeg sier dere, deres gråt sprang mer ut av ånden enn av kjødets. Hvor mange av dem fulgte Meg senere og elsket Meg, uten at minnet om det deres uskyldige øyne hadde sett, kunne slettes fra deres hjerter. (69, 50-51)

Falske botøvelser og falske forventninger

97. Vokt dere for å utføre feilforstått bot, og fratag ikke kroppen deres det den trenger. Spar den derimot for det som er skadelig for den, selv om det innebærer et offer for den. Dette vil være den boten som tjener deres sjel og som derfor behager Faderen. (55, 40)

98. Dere ser allerede i Gud mindre en dommer enn Faderen med fullkommen og uuttømmelig kjærlighet, og Jeg sier dere at det er godt at dere ser Gud som deres Fader.

99. Likevel må jeg si dere, for å holde dere våkne, at også dere, som det gamle folket, kan falle for en ny feil, og denne feilen kan bestå i at dere ikke bestreber dere på å forbedre dere moralsk og sjelsmessig, eller at dere ikke bekymrer dere for å synde stadig og alvorlig, i tillit til at Faderen fremfor alt er kjærlighet og vil tilgi dere.

100. Sannelig, Gud er kjærlighet, og det finnes ingen overtredelse, hvor alvorlig den enn måtte være, som Han ikke tilgir. Men dere skal vite nøyaktig at av denne guddommelige kjærligheten springer en rettferdighet ut som er ubarmhjertig.

101. Vær dere alt dette bevisst, slik at det dere har tatt til dere som forståelse av min lære, stemmer overens med sannheten, og slik at dere kan gjøre opp med alle feilaktige forestillinger som måtte finnes i dere.

102. Glem ikke at Faderens kjærlighet riktignok tilgir dere, men at skammens merke – til tross for tilgivelsen – forblir innprentet i deres sjel, og at dere må

vaske det bort gjennom fortjenester og dermed gjøre rettferdighet mot den kjærligheten som tilga dere. (293, 43-44)

103. En stemme har vekket dere, en god og trøstende stemme som kaller dere inn i lysets og livets rike, men som kan forvandles til rettferdighet hvis dere foretrekker å fortsette å fornede deres sjel og å bryte loven.

104. Til den lydige og ydmyke sier mitt ord: Vær standhaftig, for du vil oppnå mye av min nåde og vil oppnå mye for dine brødre og søstre.

105. Til de tåpelige sier min stemme: Hvis du ikke benytter denne velsignede anledning til å unnsnippe syndens skitt eller uvitenhetens mørke som du lever i, vil du se tider og tidsaldre gå over din sjel uten å få vite hva Herren brakte i sitt budskap, eller hvilke åndsgaver Han åpenbarte for sitt folk.

106. Det vil riktignok komme en passende tid for alle til å redde seg og løfte seg opp til høyder. Men ve den som utsetter denne dagen! Ve den som går glipp av mulighetene til å oppnå sin sjels utvikling fordi han har viet seg til denne verdens tomheter! Han vet ikke hvor lang tid det vil ta før han må vente på en ny mulighet, og han kjenner heller ikke bitterheten ved sin soning.

107. I dette ligger ikke den minste gjengjeldelse eller den mildeste straff fra Faderens side, men hans strenge og uforsonlige rettferdighet.

108. Vet dere i dag, nå som Jeg har kommet blant dere, om dere ikke allerede har forspilt eller latt tidligere muligheter gå til spille, og kjenner dere til den tidsperioden som deres sjel har ventet på for å få denne nye muligheten til å fullføre en oppgave som ble betrodd dere for lenge siden?

109. Hva vet deres hjerte eller deres forstand om deres sjels fortid, om dens skjebne, dens gjeld, oppgaver og soning? Ingenting!

110. Derfor må dere ikke avbryte sjelenes fullkommenhet, og heller ikke føre dem i fristelse gjennom kjærligheten til verdens goder. Den må følge en annen vei, andre mål, andre idealer. (279, 16-19)

Advarsel til folkeslagene og de mektige på jorden

111. Ve menneskene hvis ikke barmhjertighet og aktiv nestekjærlighet endelig bryter frem i deres hjerter! Ve menneskene hvis de ikke endelig oppnår full erkjennelse av sine onde gjerninger! Deres egen hånd slipper løs naturkreftenes vrede over dem og forsøker å tømme smerte- og bitterhetsbegeret over nasjonene. Selv når de høster det resultatet av sine gjerninger, vil noen fortsatt si: «Det er Guds straff.» (57, 82)

112. Ve de folkene som hardnakket holder fast ved sin avgudsdyrkelse, sin fanatisme og sine tradisjoner! De vil ikke kunne se mitt lys, og de vil heller ikke føle den uendelige lykken ved sjelens oppvåkning.

113. Min lære vil riktignok ryste verden. Men når kampen er over, vil man på jorden føle den sanne freden – den som springer ut av min Ånd. Bare de tåpelige, de stivnakkede og de hardhjertede vil fortsette å lide. (272, 12-13)

114. Jeg gjør meg gjeldende i menneskenes harde hjerter – de som har til hensikt å oppmuntre til krig – slik at de skal innse at min vilje er sterkere enn deres krigerske hensikter. Dersom disse mennenes hjerter forblir harde og ikke lar seg omstille av min vilje, vil min rettferdighet bli merkbar over hele kloden. (340, 33)

115. Igjen, som i Noas tid, vil menneskene gjøre narr av profetiene, og først når de merker at vannmassene allerede begraver kroppene deres, vil de begynne å tro og omvende seg.

116. Min barmhjertighet har alltid ønsket å hindre dere i deres ubesindighet, men dere har aldri villet høre på Meg. Også Sodoma og Gomorra ble advart, for at de skulle føle frykt og anger og unngå sin undergang. Men de ville ikke høre på Min stemme og gikk til grunne.

117. Også Jerusalem oppfordret Jeg til å be og vende tilbake til den sanne gudsdyrkelsen. Men dets vantro og kjødelige hjerte avviste Min faderlige formaning og måtte overbevises om sannheten gjennom hendelsene. Hvor bitre var da de dagene for Jerusalem!

118. Innser dere nå sannheten, at dere fremdeles er de samme? For dere har ikke villet forlate deres åndelige barndom for å vokse og stige oppad på veien til visdom, som ligger i mitt ord.

119. Jeg sender dere alle dette budskapet, som skal tjene folk og nasjoner som en profeti til oppvåkning og årvåkenhet. Salige er dere, hvis dere tror på innholdet i det.

120. Tenk over meningen i det, men vær våkne og be etterpå, for hvis dere gjør dette, vil et indre lys lede dere og en høyere kraft beskytte dere, til dere er i sikkerhet. (325, 73-77)

Kapittel 62 – Ord til de tilstedeværende tilhørerne i Mexico

Ord til de tilstedeværende tilhørerne i Mexico

1. Læringer, gå inn i dere selv, hør og føl Meg som før. Husk hvordan dere har erkjent at dette ordet er deres liv og lyset i deres skjebne. Glem ikke at Jeg sier til dere i dag: Det dere trenger, vil bli gitt dere til rett tid.

2. Hell ny olje i lampene deres, slik at troens og kunnskapens flamme igjen kan lyse.

3. Sov ikke, våk og be, for Mesteren kan overraske dere når Han som før trer inn i deres bolig, som i de dagene med åndelig begeistring, da dere følte Min nærvær ved hvert skritt.

4. Dere vil da se hvordan livet deres på ny vil bli opplyst av det lyset som sluttet å opplyse dere uten at dere var klar over det; og det vil gi dere tilbake tilliten til en fremtid full av overflod og visdom. (4, 27-29)

5. Mange av dere kaller dere spiritualister fordi dere tror på min tilstedeværelse under min åpenbaring gjennom det menneskelige forstandsevnen, og fordi dere ofte er til stede for å høre mitt ord. Men jeg vil at dere skal være spiritualister ved å utøve det gode, ved å erkjenne livets essens, ved deres kjærlighet til deres neste, ved deres gudstjeneste gjennom et storsinnet, fruktbart og dydig liv. (269, 55)

6. Noen har Jeg gitt en beskjeden opprinnelse i verden, for at de i sitt liv skal ta Mesteren til forbilde; andre har Jeg gitt et rikt hjem, for at de på samme måte skal etterligne Jesus, som, selv om han var konge, forlot sin «trone» og tjente de fattige, syke og syndere.

7. Fortjenesten til den som stiger ned fra sin samfunnsstilling for å tjene sine medmennesker, hvem de enn måtte være, er like stor som den til den som på kjærlighetens vei løfter seg fra sitt fattige og ukjente liv til de rettferdiges høyder. (101, 55-56)

8. Dere spør meg hvorfor jeg er kommet til dere: Fordi jeg ser at dere har glemt veien som skal føre dere tilbake til det skjøde dere kom fra; men jeg viser den for dere på nytt.

9. Veien er min lov, og ved å følge den vil sjelen oppnå udødelighet. Jeg viser dere porten, som er like smal som veien jeg en gang viste dere med min undervisning. (79, 2-3)

10. Dere som hører på meg, bør berede veien for dem som skal motta meg åndelig. Det var ikke tilfeldigheten som førte dem i mitt nærvær som har mottatt min undervisning, like lite som det vil være tilfeldigheten som utvikler de åndelige gaver hos dem som skal føle mitt nærvær uten behov for en menneskelig stemme. (80, 4)

11. Jeg har bestemt dere til å spre det gode på jorden, som er sann åndelighet.

12. Føler dere dere for udyktige og ubetydelige? Anser dere dere for urene til å kunne bære en oppgave av denne art på deres sjel? Årsaken til dette er at dere ikke kjenner min visdom og min barmhjertighet, at dere ikke med uforstyrrede sanser observerer de lærerike eksemplene jeg gir dere overalt i naturen.

13. Ser dere ikke hvordan solstrålene, som opplyser alt, når selv den mest forurensede vannpytt, fordampes den, løfter den opp i atmosfæren, renser den og til slutt forvandler den til en sky som trekker over landene og gjør dem fruktbare? (150, 51-53)

14. Befri sjelen deres her i mitt nærvær for all urenhet og la den være fri. Vær ikke redde, for dere vil ikke røpe noen hemmelighet for meg; jeg kjenner dere bedre enn dere kjenner dere selv. Bekjenn for meg i deres innerste, jeg vil forstå

dere bedre enn noen annen og tilgi dere deres lovbrudd og deres skyld, for jeg er den eneste som har rett til å dømme dere.

15. Men når dere har forsonet dere med deres Far og dere i deres vesen hører seiershymnen som deres ånd synger, så sett dere i fred ved mitt bord, spis og drikk åndens mat som er inneholdt i meningen med mitt ord. (39, 71)

16. Mange av dere kommer gråtende til meg etter å ha forbannet smerten. Jeg tilgir deres feil i betraktning av at de stammer fra deres uvitenhet.

17. Berolig deres hjerter og gjør deres sinn mottakelige, slik at dere kan forstå det jeg nå sier til dere, livets barn og elever: Når dere igjen føler at deres hjerter blir gjennomsyret av smerte, så løsriv dere for en kort stund fra alt som omgir dere, og vær alene. Der, i det trygge rommet deres, snakk med sjelen deres, ta tak i smerten deres og utforsk den, som om dere tok et hvilket som helst objekt i hånden for å undersøke det.

18. Utforsk på denne måten deres sorg, erkjenn hvor den stammer fra og hvorfor den er kommet. Lytt til deres ånds stemme, og sannelig, Jeg sier dere: Fra denne kontemplasjonen vil dere hente en skatt av lys og fred for deres hjerte.

19. Lyset vil vise dere hvordan dere kan fjerne smerten, og freden vil gi dere kraften til å holde ut til prøvelsen er over. (286, 26-28)

20. Dere må fortsette å streve etter å være motstandsdyktige, både sjelsmessig og kroppslig. For hvis det fremdeles finnes sykdommer blant dere, så er det fordi dere på grunn av mangel på åndelighet og tro ikke har klart å heve dere over elendigheten og smerten i dette livet.

21. Min lære handler ikke bare om å ha tro på Guds makt, men også om at dere skal ha tro på dere selv. (246, 40–41)

22. I dag sier dere riktignok: «Gud er i oss», men dere sier det uten å føle det eller forstå det, for deres materialisering hindrer dere i å føle min tilstedeværelse i deres vesen. Men når åndeligheten en gang er en del av deres liv, vil dere oppleve sannheten om min tilstedeværelse i hvert menneske. Min stemme vil lyde i samvittigheten, den indre dommeren vil bli hørt, og Faderens varme vil bli følt. (265, 57)

23. Denne undervisningen når inn i deres hjerter, der løfter om forbedring og edle følelser er blitt født.

24. Dersom dere har lidd og grått mye, inntil dere var rede til å åpne dørene til deres hjerter for Meg – sannelig, Jeg sier dere: den som har lidd mye, har dermed samtidig sonet sine feiltrinn og skal oppnå tilgivelse. (9, 37-38)

25. Du gråter, mitt folk, fordi du i ditt angrende hjerte føler Mesterens kjærlighet. Man hadde fortalt dere at ingen som med en tung skyld i sin sjel trådte frem for Faderen, ville oppnå tilgivelse, og at han måtte lide evig fordømmelse.

26. Men hvordan har dere kunnet oppfatte min guddommelige rettferdighet som så uhyrlig? Har dere ikke lagt merke til hvordan Jeg gjennom Jesus tydelig viste at mine ømeste ord og mine kjærligste blikk var rettet mot dem som hadde syndet mest? Hvordan kunne Jeg forkynne en lære i verden og gjøre det motsatte i evigheten? (27, 41)

27. Trøst dere i de bitre og vanskelige øyeblikkene i livet med tanken på at min vise og fullkomne lov dømmer alt.

28. Jeg har vært i deres smerte, for at dere gjennom den skal søke meg. Jeg har rammet dere med fattigdom, for at dere skal lære å be, å være ydmyke og å forstå de andre.

29. Jeg har til og med holdt det daglige brødet tilbake fra dere for å vise dere at den som forblir tillitsfull, er som fuglene som ikke bekymrer seg for morgendagen; de ser morgenrøden stige opp som et symbol på min nærvær, og når de våkner, er det første de gjør å sende sine triller opp som en takkebønn og som et bevis på deres tillit. (5, 55-57)

30. Noen ganger sier dere til Meg: «Herre, hvis jeg hadde alt, hvis jeg ikke manglet noe, ville jeg samarbeide i Ditt åndelige verk og utøve veldedighet.» Men vit at dere som mennesker er ustadige, og at alle dagens løfter, nå som dere ikke eier noe, ville endre seg hvis Jeg ga dere alt dere ønsker.

31. Bare Guds kjærlighet til sine barn er uforanderlig.

32. Jeg vet på forhånd at dere ville gå til grunne hvis Jeg ga dere overflod, for Jeg kjenner deres valg og svakheter. (9, 55-57)

33. Da jeg sa til dere at dere skulle avstå fra fornøyer, misforsto dere mitt ord og trodde til slutt at det var mer behagelig for meg å se dere lide enn å se dere glede dere.

34. Siden Jeg er deres Far – hvordan kan dere da tro at Jeg heller vil se dere gråte enn smile?

35. Da Jeg sa til dere at dere skulle avstå fra fornøyer, mente Jeg bare de som er ødeleggende for sjelen eller skadelige for kroppen deres. Men Jeg sier at dere skal skaffe dere tilfredsstillelser som er velgjørende for ånden og hjertet, og som er innenfor deres rekkevidde. (303, 27)

36. Jeg har ikke engang krevd at dere skulle tro på Meg da dere kom hit. Det var Jeg som gikk dere i møte og ga dere bevis ved å helbrede deres fysiske sykdommer, gi deres sjel fred eller noe dere anså som uoppnåelig.

37. Deretter, da dere trodde på Meg og trofast viet dere til å oppfylle Min lov, viste Jeg hver og en sin oppgave, slik at han ikke skulle avvike fra veien og bare påta seg det som tilkommer ham, og skjenke sine brødre og søstre barmhjertighet og kjærlighet, slik Jeg har gjort mot dere.

38. Tror dere kanskje at alle som underviser, er mestere? Tror dere at alle som kaller seg Guds tjenere, er mine sendebud, eller at Jeg har gitt dem den oppgaven de utfører? Tror dere at alle som hersker, regjerer og befaler i verden,

besitter de nødvendige evnene til å utføre denne oppgaven? Nei, folk! Hvor få er de som utfører det oppdraget som i sannhet er betrodd dem! Mens noen tilegner seg en stilling som ikke tilkommer dem, blir de som burde inneha den, ydmyket og satt til side. (76, 36-37)

39. Tro ikke at Jeg føler Meg krenket når noen ikke tror på Min tilstedeværelse ved denne åpenbaringen, for ingenting kan svekke Min sannhet. Hvor mange mennesker har tvilt på at det finnes et guddommelig vesen som har skapt alle universets underverk, og likevel har ikke solen sluttet å gi dem sitt lys på grunn av det. (88, 7)

40. I dag åpner dere dørene til deres hjerter og deres forstand for lyset fra min undervisning. Med hvilke gjerninger vil dere ære meg?

41. Dere er alle stille, sjelen er stille og også kroppen foran Meg. Dere bøyer nakken og ydmyker dere. Men Jeg vil ikke at Mine barn skal ydmyke seg foran Meg. Jeg vil at de skal være verdige til å løfte ansiktet og se på Mitt, for Jeg søker verken tjenere eller slaver; Jeg søker ingen skapninger som føler seg som utstøtte, som forviste, Jeg kommer til mine barn, som Jeg elsker så høyt, for at de, når de hører min fars stemme, skal løfte sin sjel opp på veien mot sin åndelige oppadgående utvikling. (130, 39-40)

42. Elskede disipler, våk over mitt verk med iver, følg mine instruksjoner, og dere vil dermed vitne om meg. Maria, deres kjærlige mor, kommer også ned til dere og fyller dere med nåde, lærer dere den fullkomne kjærligheten og forvandler deres hjerter til en kilde til barmhjertighet, slik at dere kan utføre store kjærlighetsgjerninger blant deres medmennesker og erkjenne sannheten. Hun er min medarbeider, og ved siden av mitt ord som mester og dommer finnes hennes ord som mor og forbeder. Elsk henne, folk, og påkall hennes navn. Sannelig, Jeg sier dere: Maria våker over dere og står dere bi, ikke bare i disse prøvelsens dager, men i all evighet. (60, 24)

43. Jeg har kalt dere «det marianiske folk», fordi dere forstår å elske og anerkjenne den guddommelige mor og kommer til henne som barnet som lengter etter ømhet, eller som synderen som søker forbønn.

44. Marias nærvær i verden er et bevis på min kjærlighet til menneskene. Hennes renhet er et himmelsk under som er blitt åpenbart for dere. Fra meg kom hun ned til jorden for å bli kvinne, slik at det guddommelige frøet kunne spire i hennes liv, Jesu legeme, gjennom hvilket «Ordet» skulle tale. I vår tid åpenbarer hun seg på nytt. (5, 9-10)

45. Det er nødvendig at det menneskelige hjerte fra grunnen av lærer å kjenne det dyrebare budskapet som hennes ånd brakte til verden, og etter at dere kjenner hele sannheten, skal dere utrydde all avgudsdyrkelse og svulstig tilbedelse som dere har viet henne, fra deres hjerter og i stedet ofre henne deres åndelige kjærlighet. (140, 43)

46. Noen sier til Meg: «Herre, hvorfor tillater Du ikke at vi alle ser Deg, slik som våre brødre og søstre som vitner om at de ser Deg?»

47. Å, dere svake hjerter, som må se for å tro! Hvilken fortjeneste finner dere i det å se Jesus i en visjon i menneskelig skikkelse, selv om deres ånd gjennom kjærlighet, tro og følelse kan oppfatte Meg ubegrenset og fullkomment i Min guddommelige essens?

48. Dere gjør urett når dere misunner dem som har gaven til å se det åndelige i begrensede skikkelser eller symboler; for det de ser, er strengt tatt ikke det guddommelige, men et symbol eller en allegori som taler til dem fra det åndelige.

49. Vær fornøyd med deres gaver og utforsk de vitnesbyrdene dere mottar, og søk alltid etter meningen, lyset, læren, sannheten. (173, 28-30)

50. Forvrenge aldri mine læresetninger. Legg frem mitt verk som en bok som bare inneholder renhet, og når dere har fullført deres vei, vil Jeg ta imot dere. Jeg vil ikke se på flekkene i deres sjel, og jeg vil gi dere mitt guddommelige kyss, som vil være den største belønning når dere ankommer det lovede land. For jeg har gitt dere en håndfull frø i denne tiden, slik at dere skal lære å så på fruktbare åkrer, og slik at dere skal mangfoldiggjøre det der. (5, 27)

51. Vurder ditt ansvar, elskede folk, tenk på at en dag du går glipp av, er en dag som forsinker denne glade budskapets ankomst til dine medmenneskers hjerter – at en undervisning du går glipp av, er et brød mindre som du kan tilby de trengende. (121, 40)

52. Dere kjenner allerede smaken av frukten fra dette treet, og Jeg advarer dere, så dere ikke i fremtiden lar dere forføre av falske profeter; men også for deres medmennesker skal dere «våke», ved å lære dem å kjenne essensen av min lære.

53. Det står skrevet at etter min bortgang vil falske profeter reise seg, som vil si til mitt folk at de er mine budbringere og kommer i mitt navn for å fortsette det verk jeg fullførte blant dere.

54. Ve dere hvis dere bøyer dere for falske profeter og falske lærere, eller hvis dere blander ord uten åndelig innhold inn i min lære, for da vil det oppstå stor forvirring! Derfor sier Jeg dere gang på gang: «Våk og be.» (112, 46-47)

55. Hvis dere ikke forbereder dere, vil uklare stemmer nå deres ører og forvirre dere, og senere vil dere forvirre deres brødre med dem.

56. Jeg gjør dere våkne, slik at dere, når disse åpenbaringene en gang er avsluttet, ikke skal forsøke å ta dem opp på nytt, for det vil ikke være lysets ånder som åpenbarer seg, men forvirrede vesener som ønsker å ødelegge det dere tidligere har bygget opp.

57. Derimot vil den som forstår å forberede seg, den som – i stedet for å ville utmerke seg – søker å gjøre seg nyttig, den som – i stedet for å fremskynde hendelser – venter tålmodig, tydelig høre min undervisning, som vil nå hans ånd

gjennom de gaver som er i ham, nemlig inspirasjon, intuisjon forutanelse, ved hjelp av bønn, åndelig innsikt og profetiske drømmer. (7, 13-14)

58. I dag ser dere på disse talerne som taler til dere i henrykkelse, og uansett hvor stor vantroen hos noen er, tror dere at min kunngjøring gjennom disse formidlerne er mulig. Men når menneskene en gang ser mine disipler forkynne guddommelige åpenbaringer i sin normale tilstand, vil de tvile på dem.

59. I deres egen menighet vil det reise seg slike som tviler når de hører dere tale under min inspirasjon, og dere vil måtte ha en stor forberedelse og sjelslig renhet for å finne tro. (316, 52-53)

60. Når dere på deres veier observerer mennesker som med sine gjerninger eller sin måte å tenke på viser åndelig tilbakestående overfor mine åpenbaringer, så vær ikke forferdet, for dere må vite at ikke alle mennesker har gått i samme takt. Stol på at Jeg allerede nå etterlater ordene for dem som vil vekke dem så snart tiden er inne.

61. De ordene som dere foreløpig ikke kan forstå, er nettopp de som disse menneskene vil forstå. (104, 42-43)

62. Tro og handle uten fanatisme. Reis dere og still dere på et nivå hvorfra dere kan undervise alle deres medmennesker uten å ta hensyn til læresetninger. Trosbekjennelser

63. Nøt ikke med å gjøre godt mot en trengende bare fordi han utøver en tilbakestående eller ufullkommen gudsdyrkelse. La heller deres uselviske gjerning erobre hans hjerte.

64. Lukk dere ikke inne i grupper og begrens dermed ikke deres virkefelt. Vær et lys for hver sjel og en balsam i hver trengsel. (60, 27)

65. Dersom deres medmennesker snakker nedsettende om dere fordi dere har fulgt mitt kall, så lukk ørene og vær stille; de er uvitende. Men hvis dere skulle ta dette som en anledning til å dømme dem, så ve dere, for dere er allerede opplyst av deres ånds lys og vet hva dere gjør. (141, 27)

66. Så, mitt folk, forvent ikke at alle mennesker skal tenke og tro slik som dere. Dere må aldri fordømme mennesker, og dere må ikke dømme eller straffe den som ikke lytter til dere, som ikke tar imot deres forslag, deres veiledning eller deres råd. Dere skal se på alle deres medmennesker med den samme dype respekt og med ekte åndelig nestekjærlighet. Da vil dere oppdage at hver og en i sin religionsutøvelse, i sin lære, på sin vei har nådd det stedet som hans åndelige evner har gitt ham rett til; og til det punktet hvor dere ser menneskene, har deres egen utvikling ført dem. (330, 29)

67. Allerede nå sier Jeg dere at dere ikke er mer enn noen andre, at den troen dere har næret, nemlig at dere er et folk av privilegerte vesener, er en villfarelse; for Skaperen, i sin fullkomne kjærlighet til alle sine skapninger, favoriserer ingen.

68. Jeg sier dere dette fordi dere i morgen skal fremlegge for deres medmennesker den lære som Jeg har brakt dere i denne tiden, og Jeg ønsker

ikke at dere skal fremstå som høyere vesener for de etterkommende, og det skal heller ikke gi inntrykk av at fortjenestene gjorde dere verdige til å være de eneste som hørte Mitt ord. 69. Dere skal være forståelsesfulle, ydmyke, enkle, edle og barmhjertige brødre og søstre.

70. Dere skal være sterke, men ikke hovmodige, slik at dere ikke ydmyker de svake. Selv om dere har stor kunnskap om min lære, skal dere likevel aldri skryte av deres kunnskap, slik at deres medmennesker ikke føler seg mindreverdige ved siden av dere. (75, 17-19)

71. Selv her blant mine arbeidere – hvor mange er det ikke som, uten å ha forstått min lære, anså seg for å være høyere vesener, verdige beundring og hyllest, fordi de visste at de var begavet med en åndelig gave. I denne sammenheng spør jeg dere om dere kan godta at en høytstående ånd innbiller seg noe på grunn av sine gaver, når ydmykhet og nestekjærlighet er de vesentlige egenskapene han må ha. (98, 15)

72. Husk at Jeg en gang sa til dere: Jeg har ikke skapt dere for at dere skal være som snylteplanter. Jeg vil ikke at dere skal nøye dere med å ikke gjøre noe ondt mot noen. Jeg vil at dere skal finne tilfredsstillelse i å ha gjort godt. Enhver som ikke gjør godt, selv om han kunne gjort det, har gjort mer ondt enn den som, fordi han ikke var i stand til å gjøre gode gjerninger, begrenset seg til å gjøre ondt, fordi det var det eneste han forstod å gjøre. (153, 71)

73. O mine høyt elskede barn, som klager som fortapte sauer og med angstfylt stemme roper på deres hyrde! Når dere lukker øynene for virkeligheten som omgir dere, kommer dere til slutt til å tro at Jeg er årsaken til all deres elendighet på jorden; andre tror at Jeg er likegyldig overfor deres vel og ve.

74. Hvor utakknemlige er dere når dere tenker slik om deres Far, og hvor urettferdige i vurderingen av min fullkomne rettferdighet!

75. Tror dere at Jeg ikke hører dere når dere sier at dere bare nærer dere av bitterhet; at verden dere bor i, er en verden uten lykke, og at livet dere lever, ikke har noen eksistensberettigelse?

76. Dere føler meg bare når dere tror at jeg tukter dere, at jeg nekter dere all barmhjertighet, og glemmer deres fars ømhet og godhet; dere klager over livet deres i stedet for å velsigne dets goder.

77. Dette skyldes at dere lukker øynene for sannheten og bare ser lidelse og tårer i omgivelsene deres, og faller i fortvilelse fordi dere tror at alt vil forbli uten belønning.

78. Hvor annerledes ville ikke livet deres være, hvis deres første tanke hver dag, i stedet for denne opprørskheten og denne mangelen på forståelse, var å velsigne deres Far, og deres første ord var takknemlighet for de mange velsignelsene som hans kjærlighet skjenker dere!

79. Men dere er ikke lenger i stand til å føle disse dyder, fordi «kjødet» har forstyrret deres sjel og dere har glemt min lære; derfor taler Jeg til dere om disse følelsene som dere har forvist fra deres hjerter. (11, 4-9)

80. Dere har syndet, brutt ekteskapet, begått forbrytelser, og nå, når dere står overfor sannheten i mitt ord som viser dere deres overtredelser, glemmer dere deres overtredelser og tror at deres Herre er urettferdig når han taler til dere om prøvelser og soning. (17, 33)

81. Dere har blitt sterkt prøvet, kjære disipler. Fordi hver prøvelse skjuler et mysterium for dere, vet dere ikke om den er der for å styrke dere i kampen, for å åpenbare noe for dere som dere ikke kjenner, eller for å sone en eller annen overtredelse. Men vik aldri unna prøvelsene, for det er ikke derfor de er sendt; de går heller ikke utover deres moralske eller sjelslige krefter. (47, 26)

82. Hvorfor frykter mange av dere at deres skjebne er forutbestemt av Meg med prøvelser, smerter, straff eller ulykker? Hvordan kan dere komme til den oppfatning at Den som elsker dere fullkomment, gir dere en vei full av torner? Sannelig, Jeg sier dere: Den ulykksalige veien, som er full av skjebneslag, er den dere velger etter eget ønske, i den tro at dere vil finne glede, frihet og lykke på den, uten å forstå at det nettopp er den veien som er bestemt for dere, som dere fjerner dere fra, og hvor dere kan finne sann fred, trygghet, styrke og helse, velstand og overflod.

83. Denne veien, som Jeg tilbyr dere i min lære, er den som er forutbestemt for deres sjel fra dens skapelse, slik at dere til slutt skal finne det dere lengter etter på den. (283, 10-11)

84. Dere dømmes overfladisk, som om dere var barn, og tenker ikke på at prøvelsene som plager dere, er deres eget verk. Når de derfor rammer dere, ønsker dere at de skal vike fra dere, at skjebnen skal endres, for ikke å lide, for ikke lenger å drikke lidelsens kalk.

85. Årsaken til dette er at dere med deres åndelige blikk ikke kan trenge inn i virkeligheten for å forstå at alt dere høster, har dere selv sådd, og at dere selv har pådratt dere hver eneste lidelse.

86. Nei, dere har aldri forstått å trenge inn i sannheten, og når smerten derfor trenger inn i deres hjerter, anser dere dere for å være ofre for en guddommelig urettferdighet. Men Jeg sier dere at det ikke kan eksistere den minste urettferdighet i Gud.

87. Guds kjærlighet er uforanderlig, uforanderlig og evig. Den som derfor tror at den guddommelige Ånd kan bli grepet av vrede, raseri og sinne, begår en stor feil. Slike svakheter er bare tenkelige hos menneskelige vesener når de mangler sjelsmodenhet og herredømme over lidenskapene.

88. Av og til sier dere til Meg: «Herre, hvorfor må vi 'betale' for konsekvensene av gjerninger som ikke er våre, og hvorfor må vi høste den bitre frukten som andre har frembrakt?» – På det svarer Jeg dere at dere ikke forstår noe av dette,

fordi dere ikke vet hvem dere har vært tidligere og hva deres gjerninger var. (290, 9 12)

89. Elskede folk: Deres hjerter er fylt av tilfredshet ved tanken på at dere er mine disipler i denne «tredje tiden». Men Jeg sier dere at dere aldri må la forfengeligheit forblinde dere. For hvis dere skulle gi etter for denne svakheten, ville dere ikke lenger lytte til deres samvittighet når den påpeker deres feil. Den som ikke begynner å rense og foredle sitt menneskelige liv, kan ikke forvente å utvikle seg åndelig, for hans skritt vil være villedende og hans gjerninger vil ikke ha noe frø av sannhet.

90. Tenk derfor på at Jeg i Mine leksjoner noen ganger går ned fra åndelig undervisning til rådgivning, slik at dere kan oppføre dere riktig i deres menneskelige liv. Da taler Jeg til menneskets hjerte, formaner det til fornyelse, gjør det klart for det hvilken skade laster påfører kroppen, og hvilket ondt de gjør mot sjelen.

91. Jeg har sagt dere at mennesket som lar seg beherske av en last, har glemt at ånden ikke må beseires – at det har glemt at den sanne styrken består i å overvinne det onde gjennom dyden.

92. Det mennesket som er beseiret av kjødet, har fornedret seg selv, har krenket sin egen selvaktelse, har sunket ned fra sin høye stilling som menneske til et fattig vesen som er for feigt til å kjempe.

93. I stedet for å bringe lys, brød og vin til sitt hjem, bringer denne mannen skygge, lidelse og død, tynger sitt eget kors og det til sin hustru og sine barn, og hemmer den åndelige utviklingsveien for alle som er rundt ham. (312, 32-35)

94. Forstå at hver og en av dere som forlater en dårlig vei, dermed får ondskapens makt til å miste en del av sin kraft; at livet deres, når det er rettfærdig i sine gjerninger, ord og tanker, etterlater et godt frø på sin vei; at deres råd, når de kommer fra et fromt hjerte, vil ha kraften til å utføre mirakler; og at bønnen, når den er født av en medfølende og kjærlig tanke, vil være et lysbudskap for den dere ber for. (108, 16)

95. Her hos Meg renser dere dere for enhver skamflekk. Å, om dere bare kunne bevare denne renheten gjennom hele livet! Men denne atmosfæren av åndelighet og broderskap, som dere skaper i disse timene med fellesskap og undervisning, hersker ikke i verden. Luften dere puster inn, er forgiftet av synden.

96. Men dere har følt hvordan, i den grad dere gjør Min lære til deres egen, ledd for ledd av kjeden som binder dere til verden, gradvis faller av dere. (56, 26-27)

97. Lev alltid våkne, for på deres vei vil det være noen som sier at de tilhører Meg; men tro dem ikke i første øyeblikk, tro på grunn av det de viser av ydmykhet, visdom og kjærlighet.

98. Andre vil fortelle dere at de står i forbindelse med Meg, mens de selv er de første som blir lurt. Derfor må dere alltid være på vakt overfor oppgaven dere

har og stillingen dere inntar. Dere må holde øynene og ørene åpne og også tilgi mye. (12, 55-56)

99. Vær aktive, ikke sov! Eller vil dere kanskje vente til forfølgelsene overrasker dere mens dere sover? Vil dere nok en gang falle for avgudsdyrkelse? Venter dere til fremmede læresetninger gjennomsyrrer samfunnet med vold eller under frykt?

100. Vær våkne, for fra øst vil falske profeter stå frem og forvirre folkeslagene. Slå dere sammen, slik at deres stemme gjaller over hele kloden, og dere kan varsle menneskeheten i tide. (61, 25)

101. Store prøvelser venter menneskeheten; vær våkne og be ved hver smerte og hver katastrofe. Mange lidelser vil bli mildnet, andre vil ikke inntreffe, fordi de blir holdt tilbake på sin bane av dem som ber.

102. Når tilhengere av andre trosretninger og sekter ser at store folkemasser følger dette folket, vil det fra disse trosretningene reise seg de som forfølger dere. Men frykt ikke, for hvis dere forblir rolige, vil Den Hellige Ånd legge ord av lys på deres lepper, som vil få dem som baktaler dere til å tie.

103. Jeg gir dere ikke det drapende sverdet for å forsvare dere, jeg gir dere kjærlighetens sverd. Hvert av dets lysglimt vil være en dyd som utgår fra det.

104. Hvor mye nåde vil dere finne hos Faderen når dere overvinner skarer av forfølgere av mitt verk gjennom deres ord og, gjennom deres kjærlighetsgjerninger, omvender dem og fører dem til Meg.

105. Dette er læren som Jeg ga dere i den «andre tid», og som dere allerede hadde glemt.

106. Det menneskelige forstand vil bli forvirret når det forsøker å forstå den trinitarisk-marianiske åndslæren. For det materialiserte mennesket er klønete overfor det åndelige. (55, 58-63)

107. Hvor mange har ved mitt bord latt maten stå, som jeg med så stor kjærlighet tilbød dem, uten engang å ha rørt den. Når vil de noensinne igjen oppleve en nådetid som den nåværende, der det var bestemt at de skulle komme til jorden for å høre mitt ord?

108. De er harde klipper som trenger uvær og tid for å bli myke. Deres arv vil bli holdt tilbake fra dem så lenge de ikke vet å verne om og verdsette den. Men de vil få den tilbake, for Jeg har sagt dere at det som Faderen gir sine barn, blir aldri tatt fra dem, men bare oppbevart for dem. (48, 8)

109. Noen av dere vil bli forvandlet og forberedt gjennom min lære, slik at de kan begynne å lete etter dem som har gått seg vill i ørkenen. For slik ser jeg det menneskelige livet – som en ørken. Mange følger seg alene midt blant millioner av sjeler og visner av tørst, uten at det er noen som gir dem litt vann; dit vil Jeg sende mine nye apostler.

110. Jeg vil at mitt navn igjen skal uttales med kjærlighet av noen og høres med rørthet av andre. Jeg vil at det skal bli kjent for dem som ikke kjenner det. Det

finnes mennesker – gamle, kvinner og barn – som ikke vet noe om min eksistens. Jeg vil at alle skal bli kjent med meg og vite at de i meg har den kjærligste far – at alle skal høre meg og elske meg. (50, 3)

111. Mitt ord har møtt deres egoisme. Derfor har Jeg sagt til dere at det Jeg gir dere, skal dere på deres side bringe til deres medmenneskers kunnskap. Men dere vil bare la dere oppmuntre av Mine åpenbaringer, uten å påta dere plikter overfor de andre.

112. Men Mesteren har ikke kalt dere for å gi dere unyttige læresetninger; Han har sagt til dere at dere skal lære denne guddommelige leksjonen, slik at dere senere i livet kan bruke den ved å anvende den på deres neste.

113. Jeg åpenbarer for dere i dette øyeblikk at deres ånd har en gammel gjeld overfor enhver som kommer til dere med lidelse, nød eller en bønn. Tenk på med hvilken kjærlighet Jeg plasserer dem på deres livsvei, slik at dere kan oppfylle deres gjengjeld ved å gjøre dem til gjenstand for deres aktive nestekjærlighet. (76, 20)

114. Oppfyll dette, så dere ikke må vende tilbake til jorden i tider med smerte for å høste frukten av deres feil eller deres egoisme. Oppfyll deres oppdrag; da vil dere riktignok komme tilbake, men det vil være i en tid med fred, for å styrke dere i pleien av det frøet dere etterlot dere da dere begynte å « ». Nå vil ikke Moses lede dere for å befri dere, slik han gjorde i «den første tiden»; det vil være deres samvittighet som leder dere. (13. 17)

115. Her er mange av dem som i andre tider var lovlærere eller vitenskapsmenn. Nå er deres forstand våknet for den åndelige kunnskapen, og de er overbevist om at de ikke vil finne den høyeste sannhet i den begrensede menneskelige kunnskapen.

116. Her er slike som i andre tider var mektige og rike på jorden, og som nå har lært å kjenne fattigdom og ringhet. Jeg velsigner dem for deres underkastelse og deres lengsel etter fullkommenhet. Dette er et bevis på min kjærlige rettferdighet, da Jeg lot dem komme til jorden på nytt for å vise dem en annen side av boken om evig visdom. (96, 16-17)

117. Verden skjenker dere mange gleder, hvorav noen er gitt av Meg og andre er skapt av mennesket. Nå har dere opplevd at dere ikke har kunnet oppnå dem, noe som har forårsaket opprør hos noen og sorg hos andre.

118. Jeg må si dere at det i denne tiden ikke er gitt mange å sovne inn eller gå til grunne i «kjøttets» gleder og tilfredsstillelser, fordi deres oppgave er en helt annen.

119. I sannhet sier Jeg dere at det ikke finnes en eneste sjel blant menneskene som ikke har kjent alle gleder og spist alle frukter. I dag kom deres sjel (til jorden) for å nyte friheten til å elske Meg, og ikke for på nytt å være slave av verden, av gull, av vellyst eller av avgudsdyrkelse. (84, 47)

120. Se på menneskene, folkeslagene, nasjonene, hvordan de ofrer livet sitt for et ideal. De blir fortært på bålet av sine kamper og drømmer samtidig om verdens herligheter, eiendeler, makt. De dør for jordens forgjengelige ære.

121. Men dere, som i deres sjel begynner å tenne et guddommelig ideal, som har som mål å oppnå en herlighet som skal være evig, vil dere ikke – om ikke hele livet – i det minste ofre en del av det for å oppfylle deres plikter som medmennesker?

122. Over dere raser et usynlig slagfelt som bare de forberedte kan oppfatte. Alt det onde som utgår fra menneskene i tanker, ord og gjerninger, all synd fra århundrer, alle mennesker og sjeler i det hinsidige som er forvirret, alle villfarelser, urettferdighetene, den religiøse fanatismen og menneskenes avgudsdyrkelse, de tåpelige, ambisiøse bestrebelsene og falskheten har forenet seg til en kraft som river alt ned, inntar og gjennomtrenger det for å vende det mot Meg. Det er denne makten som står i motsetning til Kristus. s hærer er store, våpnene deres er sterke, men de er ikke sterke overfor Meg, men overfor menneskene.

123. Jeg vil kjempe mot disse hærene med min rettferdighets sverd og vil være med mine hærer i striden, som dere etter min vilje skal være en del av.

124. Mens denne kampen foruroliger menneskene som jager etter fornøvelser, skal dere, som Jeg har betrodd gaven å føle hva som skjer i det hinsidige, våke og be for deres brødre, for slik vil dere våke for dere selv.

125. Kristus, den fyrstelige kriger, har allerede trukket sitt sverd; det er nødvendig at det samme sverdet skjærer det onde av ved roten som en sigd og skaper lys i universet med sine stråler.

126. Ve verden og dere, hvis deres lepper tier! Dere er Jakobs åndelige avkom, og ham lovet Jeg at gjennom dere skulle jordens nasjoner bli frelst og velsignet. Jeg vil forene dere som én eneste familie, så dere kan være sterke. (84, 55-57)

127. Jeg vet at store gjerninger er blitt utført i dette folkets skjøte, men det er nok at Jeg vet det, selv om navnene deres er ukjente i verden.

128. Jeg alene kjenner den sanne fortjenesten eller den sanne verdien av deres gjerninger, for ikke engang dere selv kan bedømme dem. Noen ganger vil en liten gjerning virke veldig stor for dere, og av andre vil dere ikke engang være klar over at fortjenesten har nådd Meg. (106, 49-50)

129. Dere menneskemasser som har hørt Meg – når kommer dere ut av deres tilbaketrukkethet og deres mørke? Utsetter dere kanskje deres forberedelse med vilje, av frykt for den (da forestående) striden? Sannelig, Jeg sier dere: bare den frykter som ikke har forberedt seg åndelig; for den som kjenner Mitt ord og elsker sin Herre og sin neste, har ingenting å frykte, og i stedet for å unngå menneskene, søker han møtet med dem for å la dem ta del i det han har mottatt. Etter å ha studert og utforsket min lære, tar han den i bruk. (107, 41)

130. Dette budskapet har lys for alle religioner, for alle sekter og trossamfunn og for de forskjellige former for lederskap. Men hva har dere gjort med mitt ord, disipler? Vil dere på denne måten få treet til å blomstre? La det slå ut i blomst, for blomstene vil kunngjøre at det senere vil bære frukt.

131. Hvorfor skjuler dere disse budskapene og bringer ikke verden overraskelsen ved denne nye epoken med dette glade budskapet? Hvorfor våger dere ikke å fortelle verden at Kristi stemme lyder blant dere? Tal og vitne om min lære gjennom deres kjærlighetsgjerninger; for selv om noen skulle lukke ørene for ikke å høre dere, vil andre åpne dem, og deres stemme vil da være like søt og velklingende for dem som nattergalens sang. (114, 46)

132. Menneskeheten venter på mine nye disipler; men hvis dere, som er mine arbeidere, svikter såkornet og jordbruksredskapene av frykt for verdens dom – hva skal da bli av denne menneskeheten? Har dere ikke følt ansvaret for deres oppdrag?

133. Samvittigheten deres bedrar dere aldri, og den vil alltid fortelle dere om dere har oppfylt deres plikt. Den uroen dere opplever, er et tegn på at dere ikke har fulgt mine instruksjoner. (133, 10)

134. Dere klager noen ganger over at antallet tilhengere av mitt ord bare øker langsomt. Men jeg sier dere at dere må klage over dere selv, for dere har oppgaven å øke og mangedoble skaren som utgjør dette fellesskapet. Men hvis det mangler tro i deres hjerter, hvis deres åndelige gaver ikke er utviklet, hvis det mangler lyset av åndelig kunnskap i deres forstand – hvordan vil dere da overbevise de vantro? Hvordan vil dere bevege dem indre med deres tro og kjærlighet, hvis disse dyder ikke er utviklet i hjertet?

135. Den som ikke forstår, kan ikke føre til forståelse; den som ikke føler, vil ikke vekke følelser. Forstå nå hvorfor deres lepper har stotret og stammet når dere sto overfor nødvendigheten av å vitne om mitt ord.

136. Den som elsker, trenger ikke å stamme; den som tror, frykter ikke. Den som føler, har mange muligheter til å bevise sin oppriktighet og sannferdighet. (172, 24-26)

137. I dag vil dere forklare hvorfor dere er Israel, og har ingen argumenter; dere vil forklare hvorfor dere er spiritualister, og ordene mangler. Dere prøver å redegjøre for hva deres åndelige gaver består i, og dere mangler bevisførselen og den åndelige utviklingen for å forklare dem overbevisende. Men når deres oppadgående utvikling blir virkelighet, vil de nødvendige ordene komme til dere, for med deres kjærlighetsgjerninger vil dere forklare hvem dere er, hvem som har lært dere og hvor dere er på vei. (72, 27)

138. Jeg sier dere: Hva venter dere på for å videreformidle det glade budskapet? Vil dere kanskje profetere på ruiner? Jeg sier og åpenbarer alt for dere, slik at dere til enhver tid har et klokt svar på hvert spørsmål som deres medmennesker

stiller dere. Tenk på at dere vil bli angrepet med alvorlige argumenter som fyller den som ikke er forberedt med frykt.

139. Prent mitt ord inn i deres sinn og glem ikke de store underverkene jeg har skjendet dere, slik at hver og en av dere kan være et levende vitnesbyrd om min sannhet. Da vil den som gransker dere og graver i mitt ord, innse at det på ingen måte strider mot det jeg har sagt og profetert til dere i tidligere tider.

140. Kampen vil bli stor – så stor at noen som har vært mine disipler, vil bli fylt av frykt og fornekte meg ved å hevde at de aldri har hørt meg.

141. De som forblir trofaste mot mine bud og stiller seg opp i kampen, vil jeg dekke med en kappe, under hvilken de vil forsvare seg, og de vil overleve enhver kritisk situasjon uskadd.

142. Den som sår dette frøet dårlig, eller den som besudler renheten i dette verket, vil til enhver tid bli utsatt for dom, forfølgelse fra mennesker og uro. Hver og en skal kjenne treet han har dyrket på smaken av dets frukt.

143. Jeg har store mirakler i beredskap for tiden med mitt folks åndelige kamp – mirakler og gjerninger som vil forbløffe lærde og vitenskapsmenn. Aldri vil Jeg overlate dere til deres egne krefter. La dere ikke skremme når menneskene håner dere; glem ikke at i den «andre tid» gjorde folkemengden også narr av deres mester. (63, 42-44)

144. Sannelig, Jeg sier dere: Verden er imot dere, og på det forbereder Jeg dere, slik at dere skal forstå å forsvare deres tros sak med kjærlighetens og barmhjertighetens våpen. Jeg sier dere: Dere skal seire, selv om deres seier ikke blir kjent.

145. Nå vil deres offer ikke være et blodoffer, men dere vil likevel oppleve bakvaskelse og forakt. Men Mesteren vil være der for å forsvare og trøste dere, for ingen disippel vil bli forlatt. (148, 17)

146. Folk, venn dere ikke lenger til fordervelsen, bekjemp den uten å skryte av renhet, og opprør dere heller ikke over deres medmenneskers feil. Vær taktfulle, treffsikre og velvillige i tale og handling, så vil verden lytte til dere og også gi oppmerksomhet til deres lærerike ord. Er det nødvendig at Jeg igjen sier til dere at før dere viderefremidler denne læren, må dere leve den? (89, 66)

147. Det er nødvendig at Mitt folk trer frem blant nasjonene og gir et eksempel på broderskap, harmoni, nestekjærlighet og forståelse, som en fredens soldat blant dem som igjen misbruker de guddommelige læresetningene for å krangle, såre hverandre og ta liv. (131, 58)

148. Forstå endelig at dere alle elsker den samme Gud, og krangle ikke på grunn av forskjellen i den formen den ene eller den andre har realisert denne kjærligheten i.

149. Dere må lære å forstå at det finnes vesener i hvilke trosoverbevisningene, tradisjonene og skikkene har slått så dype røtter at det ikke vil være lett for dere

å rive dem opp i det første øyeblikket dere underviser dem. Vær tålmodige, og i løpet av årene vil dere oppnå det. (141, 9)

150. Når året 1950 går mot slutten, vil det være usikkerhet og tvil hos mange av dere.

151. Hvorfor tviler noen på mine åpenbaringer, som nyter godt av en intelligens som er større enn den som tror på min forkynnelse? Fordi det verken er menneskelig kunnskap eller forstand som kan bedømme min sannhet, og når mennesket forstår dette, blir det grepet av frykt for alt det nye, for alt det ukjente, for ubevisst å avvise det.

152. Men dere, de svake, de uuttannede, som ikke kan nå opp til høyden til de mennesker som anerkjennes for sin intelligens, er de som tror, og dere er i stand til å fordype dere i det åndeliges mysterier. Hvorfor? Fordi det er Ånden som åpenbarer det evige liv og dets underverk for forstanden.

153. Den menneskelige intelligensen utgjør en kraft som dere nå skal ta opp kampen mot, for gjennom den har mennesket skapt seg ideer og forestillinger om det åndelige som ikke er blitt åpenbart for det gjennom Ånden.

154. For denne kampen skal dere være sterke – med en styrke som også springer ut av Ånden. Deres kraft vil aldri hvile på deres kropp, heller ikke på pengenes makt eller på jordiske hjelpemidler. Bare deres tro på sannheten som lever i dere, vil la dere seire i (249, 44-46) striden.

155. Frykt ikke når man kaller dere villfarne – rekker hånden ut til alle. Tenk på at dette verket, som er sant for dere, kan fremstå som falskt for andre, fordi det i deres øyne mangler den innvielse som religionene har fått for å bli anerkjent.

156. Hvis dere tror på Meg, hvis dere tror at Jeg åpenbarer Meg i ordene til disse talerørene, så frykt ikke dommen fra deres medmennesker. For Min lære er så overbevisende, og Mitt budskap inneholder så mange sannheter, at dere, hvis dere vet å bruke disse våpnene godt, neppe kan bli beseiret.

157. Ingen vil kunne dømme dere for at dere med iver søker sannheten, det fullkomne. Til det har dere alle en hellig rett, og for det er dere gitt friheten til å streve mot lyset. (297, 51-53)

158. Når dere begynner å oppfylle deres misjon og kommer til nasjonene, til de fjerneste folkene, selv inn i urskogene, vil dere møte menneskelige vesener, og dere skal gjøre det klart for dem at dere alle er brødre, dere skal vitne for dem om min åndelige lære. Dere vil da bli forundret over de kjærlighetsbevisene jeg vil gi dere.

159. Der, blant disse menneskene som er avskåret fra sivilisasjonen, men også svært fjernt fra menneskelig fordervelse, vil dere oppdage store sjeler som vil øke antallet i Israels folk.

160. De syke vil på deres vei motta helbredende balsam og bli friske; de sørgende vil gråte for siste gang, men deres tårer vil være tårer av glede.

161. I lys av de bevisene dere skal gi, vil folkemengdene velsigne Herren og hans disipler, dere vil bli hyllet, slik det skjedde den dagen da deres Mester red inn i Jerusalem.

162. Men også blant dem som jubler for dere, vil det være menn og kvinner som er fulle av de åndelige gaver som dere besitter. Hos noen vil deres profetiske gave forbløffe dere; hos andre vil min helbredende balsam være uuttømmelig; hos atter andre vil mitt ord strømme frem som krystallklart vann. Slik vil dere blant deres brødre og søstre, som en uuttømmelig såing, se Den Hellige Ånds gaver komme til syne. (311, 38-40)

163. Folk, det hersker nå en skinnbar fred i nasjonene, men dere skal ikke forkynne at freden er kommet. Hold munn. Den sanne freden kan ikke reise seg på fundamenter av frykt eller materielle bekvemmeligheter. Freden må springe ut av kjærligheten, av broderskapet.

164. Menneskene bygger for tiden på sand og ikke på klippe, og når bølgene igjen velter opp og slår mot disse murene, vil bygningen styrte sammen. (141, 70-71)

165. Siden den «første tid» har Jeg talt til dere gjennom Mine profeter for å lede dere, men ikke for å tvinge dere til å oppfylle Min lov.

166. Men tiden har gått, og menneskets åndelige sjel har utviklet seg, har nådd modenhet og kan nå forstå sin oppgave som åndelig sjel. Menneskeheten, som står så nær avgrunnen, så nær undergangen, trenger åndelig hjelp fra dere.

167. Det er kampen, den siste kampen, den mest forferdelige og fryktelige mellom mørket og lyset. Alle mørkets ånder forener seg for tiden, og alle lysets ånder må stå imot denne makten.

168. Dere som har hørt meg, dere som bærer Den hellige ånds lys i dere, våkn opp! Ikke kast bort tiden lenger med jordiske fornøyer, med verdslige mål. Kjemp for menneskeheten, kjemp for at Faderens rike skal komme til denne verden. Det er oppdraget jeg gir alle, fra den minste til den mest lærde.

169. Den åndelige verden er med dere, og over alle er Faderen full av kjærlighet, full av barmhjertighet – Faderen som med uendelig smerte ser lidelsen menneskene påfører hverandre.

170. Dette er lysets kamp mot mørket, og hver og en av dere må kjempe til seieren er vunnet. (358, 20-23)

Kapittel 63 – Undervisning for menighetene og alle Kristi disipler

Kristi åndsverk

1. Gled dere over min tilstedeværelse, elskede folk, hold en fest i deres hjerter, jubl av glede, for endelig har dere opplevd «Herrens dag».

2. Dere fryktet denne dagens komme, for dere tenkte fremdeles som de gamle og mente at deres Fars hjerte var hevnjerrig, at Han bar nag på grunn av de fornærmelser Han hadde mottatt, og at Han derfor holdt sigden, pisken og lidelseskalken klar for å ta hevn over dem som hadde fornærmet Ham så dypt og så mange ganger.

3. Men stor var deres overraskelse da dere konstaterte at det i Guds ånd verken kan eksistere vrede, raseri eller avsky, og at selv om verden gråter og klager som aldri før, er grunnen ikke at Faderen har gitt den denne frukten å spise og denne kalken å drikke, men at dette er den høsten som menneskeheten nå høster på grunn av sine gjerninger.

4. Det er sant at alle de ulykkelige hendelsene som er blitt utløst i denne tiden, ble forutsagt for dere. Men tro ikke, fordi de ble forutsagt for dere, at deres Herre sender dem til dere som straff. Tvert imot: Til alle tider har Jeg advart dere mot det onde, mot fristelsene, og har hjulpet dere med å reise dere opp igjen etter deres fall. Dessuten har Jeg stilt alle nødvendige midler til rådighet for dere, slik at dere kan redde dere. Men dere må også innse at dere alltid har vært døde og vantro overfor Mine rop. (160, 40-41)

5. Ve dem som i denne tiden ikke bestrenger seg på å tenne sin lampe, for de skal gå til grunne! Se hvordan skyggene fremdeles hersker overalt, selv om dette er lysets tid!

6. Dere vet gjennom mitt ord at Jeg valgte denne nasjonen for å åpenbare Meg i den ved mitt tredje komme; men grunnen til dette kjenner dere ikke. Mesteren, som ikke vil ha noen hemmeligheter for sine disipler, har vært en hemmelighet for dere. Han kommer for å åpenbare alt for dere som dere skal vite, slik at dere kan svare riktig på dem som spør dere.

7. Jeg har sett at innbyggerne i denne jordens hjørne alltid har søkt og elsket Meg, og selv om deres tilbedelse ikke alltid har vært fullkommen, har Jeg tatt imot deres hensikt og deres kjærlighet som en blomst av uskyld, offer og smerte. På alteret til Min guddommelighet har denne duftende blomsten alltid vært til stede.

8. Dere er blitt forberedt på å fullføre denne store oppgaven i den «tredje tiden».

9. I dag vet dere at Jeg har latt Israels folk reinkarneres i deres midte, fordi Jeg har åpenbart det for dere. Dere vet at frøet som lever i deres vesen, og det indre lyset som leder dere, er det samme som Jeg allerede i den «Første Tiden» utøst over Jakobs hus.

10. Dere er israelitter i ånden, dere besitter åndelig sett Abrahams, Isaks og Jakobs sæd. Dere er grener av det velsignede treet som vil gi menneskeheten skygge og frukt.

11. Det er grunnen til at Jeg kaller dere førstefødte, og hvorfor Jeg har oppsøkt dere i denne tiden for å forkynne verden Min tredje åpenbaring gjennom dere.

12. Det er min vilje at «Israels folk» skal gjenoppstå åndelig blant menneskeheten, slik at denne kan se den sanne «oppstandelsen i kjødet». (183, 33-35)

13. Trodde dere kanskje at Jeg ville gi Mitt ord til alle folk på jorden? Nei! Også i dette ligner Min nye åpenbaring den fra tidligere tider, da Jeg åpenbarte Meg for et eneste folk, og dette da hadde oppgaven å dra ut og spre det glade budskapet og så det frøet det mottok i Mitt budskap. (185, 20)

14. Overlat det til andre folk å først våkne til den nye tiden når de ser at landområder er ødelagt av flom, nasjonene er ødelagt av krig og epidemier utrydder livet. Disse folkene – som er blitt hovmodige i sin vitenskap og lullet i søvn av kirkens prakt – vil ikke anerkjenne mitt ord i denne uanselige formen, og de vil heller ikke føle min åpenbaring i ånden. Derfor må jorden først rystes, og naturen vil si til menneskene: Tiden er fullendt, og Herren er kommet til dere.

15. For at menneskeheten skal våkne, åpne øynene og bekrefte at det er meg som er kommet, må først menneskets makt og hovmod bli rammet. Men deres oppgave er å våke, be og forberede dere. (62, 53)

16. Jeg lovet dere en gang å komme tilbake til menneskeheten, og her er Jeg for å oppfylle det løftet, selv om mange århundrer har gått. Deres ånd lengtet etter Min nærvær i sitt ønske om fred, i sin hunger etter sannhet, i sin lengsel etter kunnskap, og Min ånd er kommet ned for å la dere høre en undervisning i samsvar med den tiden dere lever i. Hvordan kan menneskene fortsatt ønske å leve et liv slik de har gjort hittil? Det passer ikke lenger for tiden å fortsette å forbli i åndelig stillstand eller i åndelig treghet i utøvelsen av ritualer og tradisjoner. (77, 19)

17. Mange mennesker av anerkjent lærdom i verden vil ikke kunne gjenkjenne Meg i denne formen og vil fornekte Meg. Men la dere ikke overraske av dette, for Jeg kunngjorde det for dere for lenge siden, da Jeg sa til dere: «Velsignet være Du, Far, fordi Du har åpenbart Din sannhet for de umyndige og skjult den for de lærde og kloke.»

18. Dette skjer imidlertid ikke fordi Jeg skjuler Min sannhet for noen, men snarere fordi de, hvis forstand er ubelastet, i sin (åndelige) fattigdom eller ubetydelighet bedre kan føle Meg, mens de begavede menneskene, hvis forstand er full av teorier, filosofier og troslærer, verken kan forstå eller føle Meg. Men sannheten, som er for alle, vil komme til hver og en på det forutbestemte tidspunktet. (50, 45)

19. Den som kjenner min lov og skjuler den, kan ikke kalle seg min disippel. Den som bare videreformidler min sannhet med sine lepper og ikke med sitt hjerte, tar ikke meg til forbilde. Den som snakker om kjærlighet og med sine gjerninger beviser det motsatte, er en forræder mot mine læresetninger.

20. Den som fornekte Marias renhet og fullkommenhet, er tåpelig, for i sin uvitenhet utfordrer han Gud og fornekte hans makt. Den som ikke anerkjenner

min sannhet i den «tredje tid» og fornekter sjelens udødelighet, sover ennå og tar ikke til seg profetiene fra tidligere tider, som kunngjorde den åpenbaring som menneskeheten opplever i denne tid. (73, 28-29)

21. De vil komme og sette Meg på prøve, fordi de vil bevise for dere at dere befinner dere i en villfarelse. Hvis Jeg ikke nevner Mitt navn for dem, vil de si at Jeg ikke er Meg, og hvis Jeg svarer på deres spørsmål, som er stilt i ond hensikt, vil de fornekte Meg med enda større iver.

22. Da vil Jeg si til dem: Den som vil trå inn i lysets rike, må søke det med hjertet. Men den som ønsker å leve uten å anerkjenne Meg, vil ha fratatt sin egen ånd og den guddommelige kunnskapen og dermed forårsaket at alt som er klar og lysende åpenbaring, for ham er hemmelighet og mysterium. (90, 49-50)

23. Nå er Jeg bare midlertidig hos dere, slik Jeg også var en gang. Allerede nærmer det seg det tidspunktet da Jeg ikke lenger taler til dere, men menneskeheten har ikke følt Min nærvær.

24. Fra det «fjellet» hvorfra Jeg sender dere Mitt ord og betrakter dere, vil Jeg på kvelden før Mitt farvel måtte rope: «Menneskeheten, menneskeheten, som ikke har visst hvem som har vært hos dere!» Akkurat som jeg i den «andre tiden», kort før min død, betraktet byen fra et fjell og under tårer ropte: «Jerusalem, Jerusalem, du som ikke har erkjent det gode som har vært hos deg.»

25. Det var ikke verden han gråt for, det var for menneskenes sjeler, som fremdeles var uten lys, og som fremdeles måtte felle mange tårer for å oppnå sannheten. (274, 68-69)

26. Mange århundrer har gått siden den dagen da Jeg ga dere Mitt ord og Mine siste formaninger gjennom Jesus; men i dag viser Jeg Meg for dere som Den Hellige Ånd for å oppfylle Mitt løfte til dere.

27. Jeg er ikke blitt menneske, jeg kommer i Ånden, og bare de som er forberedt, vil se meg.

28. Mens dere tror på mitt ord og følger meg, tar andre ikke imot min åpenbaring og fornekter den. Jeg måtte gi dem store bevis, og takket være disse har jeg gradvis overvunnet deres vantro.

29. Kjærligheten og tålmodigheten som Jeg alltid har vist dere, lar dere forstå at bare deres Far kan elske og undervise dere på denne måten. Jeg våker over dere og gjør deres kors lett, slik at dere ikke snubler. Jeg lar dere føle min fred, slik at dere kan gå deres vei i full tillit til Meg. (32, 4)

30. Mitt ord, min undervisning, er i dag tilsynelatende kun bestemt for dere; i virkeligheten er den imidlertid bestemt for alle, for dens visdom og kjærlighet omfatter hele universet, forener alle verdener, alle inkarnerte og ikke-inkarnerte sjeler. Kom hit, hvis dere trenger meg; søk meg, hvis dere føler dere fortapt.

31. Jeg er deres Far, som kjenner deres lidelser og som trøster dere. Jeg fyller dere med den kjærligheten dere så sår trenger – for dere selv, og for å spre den i deres omgivelser.

32. Hvis dere i sannhet gjenkjenner Min nærvær i den visdom som Jeg åpenbarer gjennom disse talerørene, så erkjenn også at tiden er inne for å begynne det oppbyggende arbeidet på den åndelige veien.

33. Å, om bare alle som er blitt kalt, ville skynde seg hit; sannelig, jeg sier dere, Herrens bord ville være overfylt av disipler, og de ville alle spise den samme maten! Men ikke alle de innbudte er kommet; de har påberopt seg ulike gjøremål og dermed henvist det guddommelige kallet til andre plassen.

34. Salige er de som har skyndt seg hit, for de har mottatt sin belønning. (12, 76-80)

35. Ikke alle som har mottatt åndelige gaver i denne tiden, lytter til Meg her. Se hvor mange tomme plasser det er ved bordet, fordi mange av Mine små barn, etter å ha mottatt en velsignelse, trakk seg tilbake og unngikk ansvar og oppgaver. Å, hvis de her på jorden bare visste om løftene som hver sjel ga meg før den kom til jorden! (86, 43)

36. Jeg overleverer dere nå Det tredje testamente, men dere har ikke engang forstått de to første. Hvis dere hadde vært forberedt i denne tiden, ville det ikke vært nødvendig at Mitt ord ble hørbart på en materiell måte, for da ville Jeg tale åndelig, og dere ville svare Meg med deres kjærlighet. (86, 49)

37. Dette er lyset fra den «Tredje Tiden». Men sett den på prøve som sier at det ikke er Gud som taler til dere, men denne mannen her. Sannelig, Jeg sier dere: så lenge Min guddommelige stråle ikke opplyser hans forstand, vil dere ikke kunne lokke noen ord av åndelig verdi og sannhet ut av ham, selv om dere truet ham med døden.

38. Det er ikke noe merkelig i at sjelen, på samme måte som den bruker kroppen sin til å tale og gi seg til kjenne, for en kort stund løsriver seg fra den for å gjøre det mulig for alle sjelers Far å gi seg til kjenne i hennes sted: Gud.

39. Jeg kommer til dere, siden dere ikke forstår å komme til Meg, og Jeg lærer at den mest behagelige bønnen som når Faderen, er den som stiger opp i stillhet fra deres sjel. Det er denne bønnen som tiltrekker Min stråle, gjennom hvilken dere hører Meg. Det er ikke sangene og ordene som gleder Min guddommelighet. (59, 57-59)

40. Dere kan ikke hevde at mitt ord ikke er klart, eller at det inneholder ufullkommenheter, for fra meg kan det ikke utgå noen uklarhet. Hvis dere finner noen feil i det, så tilskriv den den dårlige formidlingen gjennom taleren eller deres dårlige forståelsesevne, men aldri min lære. Ve den taleren som forvrenger mitt ord! Ve den som formidler min undervisning dårlig og forringer den, for han vil oppleve sin samvittighets uopphørlige bebreidelse og miste sin sjels fred! (108, 51)

41. For å imøtekomme dere sier Jeg dere: Hvis dere ikke vil at Jeg skal benytte meg av syndige kroppar for å gi dere Min kjærlighet, så vis Meg en rettferdig, en

ren, vis Meg en blant dere som forstår å elske, og Jeg forsikrer dere om at Jeg vil benytte meg av ham.

42. Forstå at Jeg benytter meg av syndere for å føre syndere til seg; for Jeg kommer ikke for å redde de rettferdige; disse er allerede i lysets rike. (16, 25)

43. Se hvordan dette frøet, selv om dere har pleiet det dårlig, ikke dør; se hvordan det overvinner mørke og fallgruver, hindringer og prøvelser og dag for dag fortsetter å spire og utvikle seg. Hvorfor dør ikke dette frøet? Fordi sannheten er udødelig, evig.

44. Derfor vil dere oppleve at når denne læren til tider synes å forsvinne, vil dette skje nettopp da nye og frodige skudd spirer frem for å hjelpe menneskene med å ta et nytt skritt fremover på veien mot åndeliggjøring. (99, 20)

45. Undersøk mine læresetninger og si meg om denne læren kunne innlemmes i en av deres religioner.

46. Jeg har åpenbart for dere dens omfattende kjennetegn og dens universelle innhold, som ikke bare er begrenset til deler av menneskeheten eller til (bestemte) folk, men som overskrider jordens bane for å omfatte uendeligheten med alle dens livsverdener, hvor – som på denne verden – også Guds barn bor. (83, 6)

47. Erkjenn at mitt ord ikke er og ikke kan være en ny religion. Dette verket er den lysende veien hvor alle ideologier, trosbekjennelser og religioner vil forenes åndelig for å nå frem til portene til det lovede land. (310, 39)

48. Min undervisning, som nærer deres sjel, vil forvandle dere til mestere, til den Hellige Ånds trofaste apostler. (311, 12)

49. Jeg vil presentere dere for menneskene som mine tjenere, som de trinitarisk-marianiske spiritualistene i den tredje tid – spiritualister, fordi dere skal være mer ånd enn materie; trinitariske, fordi dere har mottatt min åpenbaring i tre tider; marianiske, fordi dere elsker Maria, deres universelle mor, som har våket over dere, slik at dere ikke skal miste motet på livets vei. (70, 36)

50. Ikke bare de som har hørt mitt ord gjennom det menneskelige forstandsorganet, skal kalles barn av dette folket. Enhver som tar sitt kors på seg – enhver som elsker denne loven og sprer dette frøet, skal kalles arbeider i min vingård, apostel for mitt verk og barn av dette folket, selv om han ikke har hørt meg gjennom denne kunngjøringen. (94, 12)

51. Hvordan kan du tro, folk, at – fordi dere samles på forskjellige møtesteder – dette er en grunn til å holde avstand fra hverandre? Bare uvitenhet vil hindre dere i å bli bevisste på de åndelige bånd som forener alle Herrens barn. (191, 51)

52. Når dere besøker det ene eller det andre eller forskjellige samlingssteder og hører det samme ordet gjennom deres talere, blir deres hjerter fylt av glede og tro, og dere oppfatter denne undervisningen som et ekte bevis på at disse fellesskapene er forenet på grunn av deres åndelighet. Men når dere er til stede ved en mangelfull sammenkomst, har dere følelsen av at dere er blitt såret i

hertet, , og dere forstår at det ikke finnes eller kommer til uttrykk den enhet der som skal være til stede i dette folket. (140, 71)

53. Jeg vil at dere skal være mine gode og ydmyke disipler – slike som ikke krever utnevnelser eller æresbevisninger innenfor fellesskapet, men at deres ideal bare består i å oppnå fullkommenhet gjennom dyd og å følge mine instruksjoner, slik at deres liv blir et forbilde. Hva nytte har dere av æresplasser, titler eller navn hvis dere ikke har fortjent å eie dem? (165, 17)

54. Mitt verk er ikke en av så mange læresetninger, det er ikke enda en sekt i verden. Denne åpenbaringen som jeg har brakt dere i dag, er den evige loven. Likevel – hvor mange ritualer har dere ikke lagt til den på grunn av mangel på åndelighet og forståelse, hvor mange urettferdigheter, til dere til slutt har forvrengt den. Hvor mange kultiske handlinger har dere innført i min lære, samtidig som dere sier og tror at alt dere har gjort, er inspirert og påbudt av Meg. (197, 48)

55. Dere vil snart befinne dere midt blant mennesker som er trette av ytre ritualer og lei av sin religiøse fanatisme. Derfor sier Jeg dere at budskapet om åndeliggjøring, som dere vil bringe dem, vil nå deres hjerter som frisk og forfriskende dugg.

56. Tror dere at hvis dere kommer til dem med fanatiske ritualer og handlinger som står i strid med åndeliggjøringen, så vil verden kunne anerkjenne dere som budbringere av et guddommelig budskap? Sannelig, Jeg sier dere, man ville anse dere for fanatikere i en ny sekt!

57. I lys av den klarheten med hvilken Jeg taler til dere, er det noen som sier til Meg: «Mester, hvordan er det mulig at vi skal forkaste mange av de kultiske handlingene som Roque Rojas etterlot oss som arv?»

58. Til det sier Jeg dere at Jeg ga dere det eksemplet fra den «Andre Tiden», da Jeg gjorde det klart for folket at det, for å følge ritualer, formaliteter, tradisjoner og høytider, hadde glemt loven, som er det vesentlige.

59. Jeg har minnet dere om denne handlingen fra deres mester, for at dere skal forstå at dere også i dag skal glemme tradisjoner og seremonier, selv om dere har lært dem av Roque Rojas, slik folket den gang hadde overtatt dem som arv fra Moses.

60. Nå, jeg vil ikke med dette si at disse hadde lært dere noe dårlig – nei. De var bare nødt til å ty til symboler og handlingsmåter som skulle hjelpe folket til å forstå de guddommelige åpenbaringene. Men så snart dette målet var nådd, var det nødvendig å fjerne enhver nå unyttig form for tilbedelse eller symbolikk for å la sannhetens lys skinne. (253, 29-32)

61. Hvor mye smerte har tjenerne som ikke har forstått min lov, påført mitt hjerte, og hvor mye smerte påfører for tiden de som – selv om Jeg har opplært og utnevnt dem – i dag gir rom for tvil, usikkerhet, og som på grunn av sin manglende forståelse og sin egoisme har sagt at Jeg vil forbli blant folket en

stund til, at Jeg i henhold til deres menneskelige vilje nok en gang vil sende ned Min Universelle Stråle og fortsette å åpenbare Meg i lang tid fremover.

62. Derfor har Jeg sagt til dere: Når har Jeg i Mitt ord vist ubesluttetthet, usikkerhet eller splittelse i viljen? Aldri, sannelig, for da ville Jeg ikke lenger være fullkommen, ville ikke lenger være deres Gud og deres Skaper.

63. I Meg er det besluttet, en eneste vilje, og derfor taler Jeg så klart som det klare dagslyset, slik at alle kan føle Meg i Min nærvær, Min essens og Min makt, slik at ånden kan gjenkjenne den (underliggende) fornuft og det ordet som Jeg har gitt gjennom det menneskelige forstandsevet.

64. Mesteren sier til dere: Mennesket har reist bygninger og kalt dem kirker, og på disse stedene viser folket som kommer inn sin ærbødighet, nærer fanatismen og avgudsdyrkelsen og tilber det som mennesket selv har skapt. Dette er i mine øyne avskyelig, og derfor har Jeg fjernet alt fra deg, Israels folk, som du opprinnelig kjente og hørte, slik at du kan gi opp din fanatisme.

65. Israels folks bønnehus skal bli kjent for menneskeheten, de skal ikke stenges, for de skal gi ly til de svake og de villfarene, de utmattede og de syke. Gjennom deres forberedelse, gjennom lydighet mot min høyeste vilje og overholdelse av min lov, vil Jeg vitne om meg selv i de sanne disiplenes gjerninger.

66. Det skal ikke bekymre dere at også falske talspersoner, falske menighetsledere, falske «arbeidere» trer frem, at deres blasfemiske lepper taler til folket og hevder at mitt ord og min universelle stråle fortsatt vil forbli som undervisning blant folket.

67. Jeg vil avsløre hvem som er en bedrager, hvem som ikke følger loven etter min vilje, hvem som er den som bare gir uttrykk for sin egen vilje, og Jeg vil avsløre det verket han har begått og den loven han har skapt, og de vil bli forkastet og forvist.

68. For Jeg vil holde tilbake den guddommelige nåde og makt, og fristelsen vil fange dem i sine nett, og derfor vil enhver som oppsøker dem, ikke føle min Hellige Ånds nåde i sin sjel. (363, 52-56)

69. Uten å forkynne at dere er mine apostler, skal dere være det. Selv om dere er mestere, skal dere si at dere er disipler.

70. Dere skal ikke bære klær som skiller dere fra andre, dere skal ikke bære bøker i hendene, dere skal ikke bygge forsamlingshus.

71. Dere skal heller ikke ha noe senter eller fundament for mitt verk på jorden, og ingen skal stå over menneskene og representere min plass.

72. De ledere dere hittil har hatt, er de siste. Bønnen, åndeliggjøringen og utøvelsen av min lære skal lede menneskemengdene på lysets vei. (246, 30-31)

73. Er det rettferdig – spør jeg mine disipler – at dere fremstiller et fullkomment verk som det jeg har åpenbart for dere, overfor menneskeheten på en slik måte at det blir vurdert som en villfarelse, eller at det blir betraktet som enda en av de

læresetningene og teoriene som i disse tider er oppstått som frukter av den rådende åndelige forvirringen?

74. Ville det være rett hvis dere, som jeg har elsket så høyt og opplært med mitt ord for at deres vitnesbyrd skal være rent, som offer for deres feil skulle havne i hendene på den jordiske rettsvesenet eller bli forfulgt og spredt, fordi deres medmennesker anser dere for å være skadelige?

75. Tror dere at min lære – riktig fulgt – kunne fremkalle slike hendelser? Nei, disipler.

76. La meg tale til dere på denne måten, for jeg vet hvorfor jeg gjør det. I morgen, når jeg ikke lenger taler til dere i denne formen, vil dere vite hvorfor jeg talte slik til dere, og dere vil si: «Mesteren visste nøyaktig hvor mange svakheter vi ville lide av. Ingenting unnslipper hans visdom.» (252, 26-27)

77. Jeg forbereder dere på den tiden da dere ikke lenger vil høre Mitt ord, for da vil menneskene kalle dere folket uten Gud, folket uten gudshus, fordi dere ikke vil ha praktfulle kirkebygg for å tilbe Meg, ikke vil feire høytidelige gudstjenester, og ikke vil søke Meg i bilder.

78. Men Jeg vil etterlate dere en bok som et testamente, som skal være deres beskyttelse i prøvelsene og veien dere skal følge. Disse ordene, som dere i dag hører gjennom taleren, vil i morgen strømme ut av skriftene, slik at dere på ny kan hente styrke fra dem, og slik at de kan bli hørt av menneskemengdene som vil komme til på den tiden. (129, 24)

79. Jeg etterlater menneskeheten nå en ny bok, et nytt testamente; mitt ord fra den «Tredje Tiden», den guddommelige stemmen som talte til menneskene da det sjette seglet ble brutt.

80. Det er ikke nødvendig at deres navn eller deres gjerninger går inn i historien. I denne boken vil mitt ord være som en klingende og klar stemme som evig taler til det menneskelige hjerte, og mitt folk vil etterlate et spor av sine skritt på denne veien mot åndeliggjøring for ettertiden. (102, 28-29)

81. Samlingsstedene hvor mitt ord har åpenbart seg, har mangedoblet seg, og hvert av dem er som en skole for sann kunnskap, hvor menneskene som utgjør mine disipler samles og ivrig kommer for å lære den nye leksjonen.

82. Hvis hver av disse menighetene skulle vitne om alle de velsignelsene de har mottatt fra min barmhjertighet, ville vitnesbyrdet om disse underverkene ikke ta slutt. Og hvis dere måtte samle alt i en bok, det jeg har talt gjennom alle mine talerør, fra det første av mine ord til det siste, ville dette være et verk dere ikke kunne fullføre.

83. Men jeg vil gjennom mitt folk gi menneskeheten en bok som inneholder essensen av mitt ord og vitnesbyrdet om de gjerningene jeg har utført blant dere. Frykt ikke for å påta dere denne oppgaven, for jeg vil inspirere dere, slik at de læresetningene som er uunnværlige, blir nedtegnet i denne boken. (152, 39–41)

84. Essensen av dette ordet har aldri forandret seg siden begynnelsen av dets forkynnelser, da Jeg talte til dere gjennom Damiana Oviedo. Innholdet i min lære har vært det samme.

85. Men hvor er essensen av disse ordene? Hva skjedde med den? Skriftene med de guddommelige budskapene, som var de første i denne tiden da mitt ord ble spredd så rikelig blant dere, er skjult.

86. Det er nødvendig at disse læresetningene kommer frem i lyset, slik at dere i morgen kan vitne om hvordan begynnelsen på denne åpenbaringen var. Slik vil dere få vite datoen for min første undervisning, dens innhold og innholdet i den siste, som året 1950 bringer dere – det fastsatte året da denne åpenbaringstiden skal ta slutt. (127, 14-15)

87. Det er nødvendig at dere snakker med dem som skjuler mitt ord og forvrenger mine læresetninger. Snakk helt klart med dem, Jeg vil stå ved deres side, slik at dere kan forsvare deres standpunkt overfor dem. For det er menneskene som er årsaken til at mitt verk i morgen vil bli kritisert og min lov forfalsket, fordi de har lagt til noe i mitt verk som ikke hører hjemme der. (340, 39)

88. Jeg brakte dere dette ordet og lot dere høre det på deres språk, men jeg gir dere i oppdrag å oversette det senere til andre språk, slik at det blir kjent for alle.

89. På denne måten vil dere begynne å bygge det sanne «Israels tårn» – det som åndelig forener alle folkeslag til ett, som forener alle mennesker i den guddommelige, uforanderlige og evige loven som dere har hørt i verden fra Jesu munn, da han sa til dere: «Elsk hverandre!» (34, 59-60)

Det åndelige Israel og det jødiske folk

90. «Israel» kalte Jeg det folket som Jeg for tiden samler rundt Min nye åpenbaring, for ingen vet bedre enn Jeg hvilken ånd som bor i hver av de utvalgte i denne «tredje tiden».

91. «Israel» har en åndelig betydning, og jeg gir dere dette navnet for at dere skal være klar over at dere er en del av Guds folk. For «Israel» representerer ikke et folk på jorden, men en verden av ånder.

92. Dette navnet vil igjen bli kjent på jorden, men uten feiltolkninger, i sin sanne betydning, som er åndelig.

93. Dere må kjenne opprinnelsen og betydningen av dette navnet; deres tro på at dere er barn av dette folket må være absolutt, og dere må ha fullstendig innsikt i fra hvem og hvorfor dere har fått denne betegnelsen, slik at dere kan stå imot angrepene som i morgen vil ramme dere fra dem som gir navnet «Israel» en annen betydning. (274, 47 50)

94. Jeg ønsker lydighet fra dere, Jeg ønsker at dere skal danne et folk som er sterkt gjennom sin tro og sin åndelighet; for akkurat som Jeg lot generasjonene som stammet fra Jakob formere seg – til tross for de store nødene som rammet

det folket – så vil Jeg også sørge for at dere, som bærer det frøet i dere i ånden, holder ut i deres kamper, slik at deres folk igjen skal formere seg som stjernene på himmelen og som sanden ved havet.

95. Jeg har latt dere få vite at dere åndelig sett er en del av det folket Israel, for at dere skal ha en mer omfattende kunnskap om deres bestemmelse. Men samtidig har Jeg anbefalt dere at dere ikke offentliggjør de tilhørende profetiene før menneskeheten selv oppdager dem.

96. For siden det israelittiske folket, jøden etter kjødet, fortsatt eksisterer på jorden, vil han bestride dette navnet og ikke innrømme det for dere, selv om dette ikke er en gyldig grunn til strid.

97. De vet ennå ingenting om dere, mens dere derimot vet mye om dem. Jeg har åpenbart for dere at dette folket, som vandrer omkring på jorden og er uten fred i ånden, skritt for skritt og uten å vite det, beveger seg mot den korsfestede, som det vil erkjenne som sin Herre og be om tilgivelse for sin så store utakknemlighet og hardhjertighet overfor hans kjærlighet .

98. Min kropp ble tatt ned fra korset, men for dem som har fornektet Meg gjennom århundrer, forblir Jeg naglet fast der, og Jeg venter fortsatt på øyeblikket for deres oppvåkning og omvendelse, for å gi dem alt det Jeg tilbød dem og som de ikke ville ta imot. (86, 11-13)

99. Vær ikke i denne tiden som det jødiske folket i den «andre tiden», som – fordi det var tradisjonsbundet, konservativt og fanatisk – ikke kunne spise himmelens brød som Messias brakte dem, den de hadde ventet på i mange århundrer. Da timen var kommet, kunne de ikke gjenkjenne Ham, fordi deres materialisme hindret dem i å se sannhetens lys. (255, 19)

100. Fra fjerne landområder og nasjoner vil dere se deres brødre ankomme i lengsel etter å frigjøre sin ånd. Fra det gamle Palestina vil de også strømme til i skarer, slik det var da Israels stammer krysset ørkenen.

101. Lang og smertefull har dens pilegrimsferd vært, siden den utstøtte den som tilbød den sitt rike som en ny arv. Men allerede nærmer den seg oasen, hvor den vil hvile og gruble over mitt ord, for deretter, styrket i erkjennelsen av min lov, å fortsette veien som viser den dens så lenge glemte utvikling.

102. Da vil dere høre mange si at deres nasjon er det nye løftets land, det nye Jerusalem. Men dere skal si til dem at det lovede landet ligger hinsides denne verden, og at for å nå det må man gjøre det i ånden, etter å ha krysset den store ørkenen av prøvelser i denne tiden. Dere vil også si til dem at denne nasjonen bare er en oase midt i ørkenen.

103. Men du skal forstå, folk, at oasen må gi skygge til de utmattede vandrerne og dessuten tilby sitt krystallklare og friske vann til de tørstige leppene til dem som søker tilflukt der.

104. Hva er den skyggen og det vannet jeg snakker til dere om? Min lære, folk, min guddommelige undervisning i kjærlighetshandlingen. Og i hvem har jeg lagt

denne rikdommen av nåde og velsignelser? I deg, folk, slik at du stadig mer kan frigjøre ditt hjerte fra all egoisme og fremvise det som et rent speil i hvert av dine gjerninger.

105. Ville ikke deres ånd og hjerte bli fylt av glede, hvis det gjennom deres kjærlighet lyktes å omvende det folket, som er så knyttet til sine tradisjoner og har stått stille åndelig, til den trinitarisk-marianiske åndslæren? Ville det ikke være glede blant dere hvis det «gamle Israel» gjennom « »s mellomkomst ble omvendt til det «nye Israel», det vil si at det førstnevnte ville oppnå nåde gjennom det sistnevnte?

106. Hittil har ingenting overbevist det jødiske folk om at det må bryte med de gamle overleveringene for å oppnå sin moralske og åndelige oppadgående utvikling. Det er det folk som tror at det oppfyller Jehovas og Moses' lover, men som i virkeligheten fremdeles tilber sitt gylne kalv.

107. Tiden er nær da dette villfarne og over hele verden spredte folket slutter å se ned på jorden og løfter blikket mot himmelen, på jakt etter Den som fra begynnelsen var lovet som dets frelser, og som det miskjente og drepte fordi det anså Ham for ond og ikke fant noe godt i Ham. (35, 55, 58)

108. Oppfatt ikke det faktum at Jeg har utvalgt et folk på jorden blant de andre som en fortrinnsrett: Jeg elsker alle Mine barn og de folkene de har dannet, like mye.

109. Hvert folk bringer en misjon med seg til jorden, og den bestemmelsen som «Israel» har brakt med seg, er å være Guds profet blant menneskene, troens fyrtårn og veien til fullkommenhet.

110. Mine profetier og åpenbaringer, som Jeg har gitt dere siden de første tider, ble ikke tolket riktig, fordi tiden ennå ikke var kommet da menneskeheten ville ha forstått dem.

111. Før var «Israel» et folk på jorden; i dag er det mennesker spredt over hele verden; i morgen vil Guds folk bestå av alle sjeler som sammen med sin Far i fullkommen harmoni vil danne den guddommelige familie. (221, 27-30)

Discipelskap og åndelighet

112. Lær å elske hverandre, å velsigne, å tilgi, å være milde og kjærlige, gode og edle, og forstå at hvis dere ikke gjør dette, vil gjerningene til Kristus, deres Mester, ikke i det minste gjenspeiles i deres liv.

113. Jeg taler til alle og oppfordrer dere alle til å fjerne de feilene som i så mange århundrer har hindret dere i deres utvikling. (21, 22-23)

114. Glem ikke at deres opprinnelse ligger i min kjærlighet. I dag er deres hjerter forherdet av egoisme, men når de igjen blir mottakelige for enhver åndelig inspirasjon, vil de føle kjærlighet til sine medmennesker og føle medfølelse med andres smerte, som om den var deres egen. Da vil dere være i stand til å oppfylle budet som sier til dere: «Elsk hverandre.» (80, 15)

115. Denne verden er det rette feltet å arbeide på. I den finnes smerte, sykdom, synd i alle former, laster, splid, villfarne ungdommer, alderdom uten verdighet, vitenskap misbrukt til det onde, hat, krig og løgn.

116. Dette er åkrene dere skal arbeide og så på. Men hvis den kampen som venter dere blant menneskene, virker gigantisk – sannelig, Jeg sier dere, selv om den er stor, kan den ikke sammenlignes med den dere må begynne med dere selv: sjelenes, fornuftens og åndens kamp mot kjøttets lidenskaper, deres egenkjærlighet, deres egoisme, deres materialisering. Men så lenge dere ikke har seiret over dere selv – hvordan kan dere da oppriktig tale om kjærlighet, lydlighet, ydmykhet og åndelighet overfor deres medmennesker? (73, 18 19)

117. Dyd har blitt foraktet og ansett som noe skadelig eller unyttig. Nå er tiden kommet da dere skal forstå at bare dyd vil bringe dere frelse, la dere føle fred og fylle dere med tilfredshet. Men dyd må fortsatt lide mange hindringer og trengsler før den kan trenge inn i alle hjerter.

118. Soldatene som forsvaret den, må kjempe med stor innsats og stor tro. Hvor er disse soldatene for det gode, den aktive nestekjærligheten og freden? Tror dere at dere er det?

119. Dere prøver dere selv innvendig og svarer Meg at dere ikke er det. Derfor sier Jeg dere at dere alle med god vilje kan tilhøre disse soldatene. Hvorfor, tror dere, er Jeg kommet til dere? (64, 16)

120. Elsk, tal når dere må – ti når det er på sin plass, fortell ingen at dere er mine utvalgte. Unngå smiger og gjør ikke de gode gjerningene dere utfører kjent. Virk i stillhet og vitne samtidig med deres kjærlighetsgjerninger om sannheten i min lære.

121. Å elske er deres bestemmelse. Elsk, for slik vil dere vaske bort deres feil, både fra deres nåværende liv og fra tidligere liv. (113, 58-59)

122. Avvis smigeren, for den er et våpen som vil ødelegge deres edle følelser. Den er et sverd som kan drepe den troen som Jeg har tent i deres hjerter.

123. Hvordan kan dere tillate at menneskene ødelegger alteret som dere har i det innerste av deres vesen? (106, 47-48)

124. Forveksle ikke ydmykhet med fattigdom i klærne. Tro heller ikke at den som har et mindreværds kompleks i seg og av den grunn er tvunget til å tjene de andre og bøye seg for dem, er ydmyk. Jeg sier dere: Den sanne ydmykheten finnes hos den som riktignok er i stand til å bedømme at han er noen, og som vet at han besitter en del innsikt, men som likevel er villig til å bøye seg ned til de andre og har glede av å dele det han har med dem.

125. Hvilken takknemlig følelse har dere når dere opplever at en person som er høyt ansett blant mennesker, viser dere hengivenhet, forståelse, beskjedenheter. Den samme følelsen kan dere formidle til dem som står under dere eller føler seg slik.

126. Lær dere å bøye dere ned, lær dere å rekke ut hånden uten å føle overlegenhet, lær dere å være forståelsesfulle. Jeg sier dere at i disse tilfellene er det ikke bare den som mottar beviset på kjærlighet, støtte eller trøst som blir lykkelig, men også den som gir det, for han vet at det finnes En over ham som selv har gitt ham bevis på kjærlighet og ydmykhet, og denne er hans Gud og Herre. (101, 60, 62)

127. Lev rent, ydmykt, enkelt. Oppfyll alt som er rettferdig i det menneskelige området, så vel som alt som angår deres sjel. Fjern det overflødige, det kunstige, det skadelige fra livet deres, og la dere i stedet glede over alt det gode som finnes i deres tilværelse. (131, 51)

128. Se ingen som en fiende, se alle mennesker som deres brødre og søstre, det er deres oppgave. Hvis dere holder ut i dette til slutten, vil rettferdighet og kjærlighet seire på jorden, og dette vil gi dere den fred og trygghet dere så sterkt lengter etter. (123, 65)

129. Gi hjertet deres frihet, slik at det kan begynne å føle med de andres smerte. La det ikke bare være opptatt av og streve med å føle utelukkende det som angår deres egen person. Vær ikke lenger likegyldige overfor de prøvelsene menneskeheten gjennomgår.

130. Når vil deres kjærlighet bli så stor at den kan omfavne mange medmennesker for å elske dem, slik dere elsker dem som bærer deres blod i seg og er kjøtt av deres kjøtt?

131. Hvis dere visste at dere er mer sjel enn kropp, ville mange ikke tro det. Men Jeg sier dere: Sannelig, dere er mer søsken i sjelen enn i kroppens hylle, for sjelen tilhører evigheten, mens kroppen er forgjengelig.

132. Tenk derfor på det faktum at familiene her på jorden oppstår i dag og oppløses i morgen, mens den åndelige familien eksisterer for alltid. (290, 39-41)

133. Tror dere, dere som hører disse ordene, at Jeg kunne så avsky eller ond vilje i deres hjerter mot deres medmennesker som bekjenner seg til andre trosretninger? Aldri, disipler, det er dere som skal begynne å gi eksempel på broderskap og harmoni ved å se på og elske alle med den samme hengivenheten som dere ser på dem som deler deres tankegang. (297, 49)

134. Jeg vet at jo større deres innsikt er, desto større vil deres kjærlighet til Meg være. Når Jeg sier til dere: «Elsk Meg» – vet dere da hva Jeg vil si dere med det? Elsk sannheten, elsk det gode, elsk lyset, elsk hverandre, elsk det sanne livet. (297, 57-58)

135. Vit, disipler, at målet for deres kamp er den sjelsinnstillingen som ikke lenger kan nås av smerte, og dette målet oppnås gjennom fortjenester, kamper, prøvelser, ofre og avkall.

136. Legg merke til de tilfellene av tålmodighet, tro, ydmykhet og underkastelse som dere noen ganger oppdager hos noen av deres medmennesker. Det er sjeler som er sendt av Meg for å være et eksempel på dyd blant menneskeheten.

Tilsynelatende er disse skapningers skjebne trist, men i sin tro vet de likevel at de er kommet for å fullføre en misjon.

137. Dere har mottatt store eksempler på Mine budbringere og disipler i deres historie – navn som er kjent for dere; men undervurder derfor ikke de små forbildene dere møter på deres livsvei. (298, 30-32)

138. Tro ikke at det bare har vært profeter, banebrytere og lysånder i Israels folk. Også til andre folk har Jeg sendt noen av dem, men menneskene anså dem for guder og ikke for sendebud, og skapte religioner og kulter ut fra deres læresetninger. (135, 15)

139. Se alltid først på «bjelken» som dere har i øyet, disipler, for å ha rett til å se på «splinten» som deres bror har.

140. Med dette vil Jeg si dere at dere ikke skal bruke Min lære til å fordømme handlingene til deres medmennesker innenfor deres ulike trosretninger.

141. Sannelig, Jeg sier dere: på alle disse stiene finnes det hjerter som søker Meg gjennom et edelt liv fylt av ofre.

142. Likevel spør disippelen Meg stadig hvorfor Jeg tillater denne mangfoldigheten av verdenssyn, som til tider motsier hverandre, skaper uenighet og fremkaller fiendskap mellom menneskene.

143. Derom sier Mesteren dere: Det er tillatt fordi det ikke finnes to sjeler som har nøyaktig samme forståelse, samme lys, samme tro, og fordi dere dessuten har fått viljesfrihet til å velge deres vei. Dere har aldri blitt tvunget til å gå lovens vei, men er blitt invitert til det, hvorved dere har beholdt friheten til å oppnå virkelige fortjenester i lengselen etter sannheten. (297, 23-24)

144. Jeg vil at dere skal lære å ikke være lettsindige i deres vurderinger, og heller ikke la dere forhaste av det første inntrykket.

145. Jeg gir dere dette rådet, slik at dere, når dere tolker mitt ord, og også når dere må bedømme læresetninger, religioner, filosofier, kulter, åndelige åpenbaringer eller vitenskaper, skal innse at det dere vet ikke er alt som eksisterer, og at den sannheten dere kjenner, bare er en minimal del av den absolutte sannheten, som her åpenbarer seg på en måte, men som kan åpenbare seg på mange andre måter som er ukjente for dere. (266, 33)

146. Respekter deres medmenneskers religiøse overbevisninger, og når dere går inn i deres kirker, så avdekk hodet i oppriktig andakt, for dere vet at Jeg er til stede ved hver gudstjeneste.

147. Fornekter ikke verden for å følge Meg, og skiller dere heller ikke fra Meg under påskudd av at dere har plikter i verden. Lær å smelte begge lovene sammen til én. (51, 53)

148. Velsigner jeg ikke hele menneskeheten uten å favorisere noen? Både de gode og de saktmodige, så vel som de hovmodige og de kriminelle, er omgitt av denne «kappe» av velsignelse. Hvorfor tar dere ikke meg til forbilde? Føler dere kanskje avsky for andres handlinger?

149. Glem ikke at dere er en del av menneskeheten, at dere skal elske den og tilgi den, men ikke avvise den, for dette ville være som om dere følte avsky for dere selv. Alt dere ser hos deres neste, har dere selv i større eller mindre grad.

150. Derfor vil Jeg at dere skal lære å utforske deres indre, slik at dere blir kjent med deres sjelslige og moralske ansikt. Slik vil dere forstå å bedømme dere selv og ha rett til også å se på andre.

151. Let ikke etter feil hos deres medmennesker; de feilene dere selv har, er nok. (286, 41-42)

152. Tror dere at dere oppfyller mitt bud om å elske hverandre når dere egoistisk begrenser deres kjærlighet til deres familie? Tror de religiøse samfunnene at de oppfyller dette høyeste bud når de bare anerkjenner sine troende og avviser dem som tilhører en annen trosretning?

153. De store folkeslagene i verden, som skryter av sivilisasjon og fremskritt – kan de virkelig hevde at de har oppnådd åndelig fremgang og fulgt Jesu påbud, når hele deres streben består i å forberede seg på en brødreorderisk krig?

154. Å, dere mennesker, dere har aldri visst å verdsette verdien av mitt ord, og dere har heller ikke ønsket å sette dere til Herrens bord, fordi det virket altfor beskjedent for dere! Likevel venter mitt bord fortsatt på dere med livets brød og vin for deres sjel. (98, 50-51)

155. Betrakt ikke mitt verk som en byrde, og si ikke at oppfyllelsen av den vakre oppgaven å elske Faderen og deres medmennesker er tung for deres sjel. Det som virkelig er tungt, er korset av egne og andres ondskap, på grunn av hvilke dere må gråte, blø og til og med dø. Utakknemligheten, mangelen på forståelse, egoismen og bakvaskelsen vil ligge som en byrde på dere hvis dere gir dem husly.

156. For det gjenstridige mennesket kan oppfyllelsen av min lov virke hard og tung, fordi den er fullkommen og verken begunstiger ondskap eller løgn. For den lydige er loven imidlertid hans beskyttelse, hans støtte og hans frelse. (6, 16-17)

157. Jeg sier dere også: Menneskene må tro på menneskene, må ha tro og tillit til hverandre, for dere må komme til den overbevisning at dere alle på jorden trenger hverandre.

158. Tro ikke at det behager meg når dere sier at dere tror på meg, mens jeg vet at dere tviler på hele verden. For det jeg forventer av dere, er dette: at dere elsker meg gjennom den kjærligheten dere viser deres neste, og tilgir dem som fornærmer dere; at dere kjærlig står ved siden av de fattigste, de minste eller de svakeste, elsker deres medmennesker uten forskjell og lar største uselviskhet og sannferdighet råde i alle deres gjerninger.

159. Lær av Meg, for Jeg har aldri tvilt på dere, tror på deres frelse og stoler på at dere vil ta dere sammen for å nå det sanne livet. (167, 5-7)

160. Elsk deres Far, vis barmhjertighet mot deres neste, skille dere fra alt som er skadelig for deres menneskelige liv eller for deres sjel. Dette lærer min lære dere. Hvor ser dere da vanskelighetene og det umulige?

161. Nei, elskede folk, det er ikke umulig å følge mitt ord: ikke dette er vanskelig, men deres forbedring, fornyelse og åndeliggjøring, fordi dere mangler storsinnede følelser og høye bestrebelser. Men siden Jeg vet at all deres tvil, uvitenhet og ubeslutsomhet må forsvinne, vil Jeg fortsette å undervise dere, for for Meg er ingenting umulig. Jeg kan forvandle steiner til brød for evig liv og la krystallklart vann strømme ut av klipper. (149, 63-64)

162. Jeg minner dere om loven – den som ikke kan slettes fra deres sinn, ikke glemmes av deres hjerte og ikke må settes i tvil, fordi den ble diktert av den vise intelligensen, den universelle intelligensen, slik at hvert menneske i sitt indre skulle besitte det lyset som leder det på veien til Gud.

163. Det er nødvendig å ha en dyp forståelse av loven, slik at alle livets handlinger kan hvile på sannhet og rettferdighet. Uten kunnskap om loven vil dere uunngåelig begå mange feil. Men Jeg spør dere: Har ikke deres ånd noen gang ført dere til erkjennelsens lys? Sannelig, Jeg sier dere, ånden har aldri vært inaktiv eller likegyldig. Det er deres hjerte, det er også deres forstand, som avviser det indre lyset, fascinert av glansen fra det ytre lyset, det vil si av verdens kunnskap. (306, 13-14)

164. I dag, da Jeg gir en utførlig forklaring på Min undervisning, må Jeg gjøre det klart for dere at alt dere gjør utenfor lovene som styrer sjelen eller kroppen, er til skade for begge.

165. Samvittigheten, intuisjonen og erkjennelsen er veiviserne som vil vise dere den sikre veien og la dere unngå fall. Disse lysene tilhører ånden, men det er nødvendig å få dem til å skinne. Når denne klarheten først er til stede i hver og en av dere, vil dere utbryte: «Far, ditt frelsesfrø spiret i mitt vesen, og ditt ord blomstret endelig i mitt liv.» (256, 37-38)

166. Jeg er kommet for å gi deres sjel storhet – en storhet som er grunnlagt i oppfyllelsen av min lov, som er min kjærlighet. Men denne storheten må dere vise dere verdige til ved å oppfylle deres oppdrag i etterfølgelsen av deres Mester. (343, 29)

167. Jeg vil alltid si til dere: Benytt dere av de gleder som deres verden kan gi dere, men nyt dem innenfor rammen av min lov, og dere vil være fullkomne.

168. Dere hører stadig samvittighetens anklager, og det er fordi dere ikke har brakt kropp og sjel i harmoni med den loven jeg har gitt.

169. Ofte fortsetter dere å synde fordi dere tror at dere ikke vil bli tilgitt. Dette er en feilaktig oppfatning, for mitt hjerte er en dør som alltid står åpen for den som angrer.

170. Lever det ikke lenger noe håp i dere som oppmuntrer dere til å håpe på en bedre fremtid? La dere ikke overvelde av melankoli og fortvilelse. Tenk på min kjærlighet, som alltid er hos dere. Søk hos meg svaret på deres tvil, og dere vil snart føle dere opplyst av en ny åpenbaring. Troens og håpets lys vil lyse dypt i deres sjel. Da vil dere være et vern for de svake. (155, 50-53)

171. Lev alltid åndelig våkne, slik at dere av hele hjertet kan tilgi dem som har såret dere. Tenk på forhånd at den som sårer sine medmennesker, gjør dette bare fordi han mangler åndelig lys; men Jeg sier dere at tilgivelse er det eneste som kan bringe lys inn i disse hjertene. Nag eller hevsn forsterker mørket og tiltrekker seg lidelse. (99, 53)

172. Samvittigheten deres, som krever og forventer fullkomne gjerninger av dere, vil ikke gi dere ro før dere viser deres medmennesker ekte tilgivelse.

173. Hvorfor skal dere hate dem som fornærmer dere, når de bare er trinn som fører dere til Meg? Når dere tilgir, vil dere oppnå fortjenester, og når dere er i himmelriket, vil dere på jorden gjenkjenne dem som hjalp dere i deres åndelige oppstigning. Da vil dere be Faderen om at også de må finne midler til å redde seg og komme til sin Herre, og deres forbønn vil la dem oppnå denne nåde. (44, 44-45)

174. Vend dere ikke bort fra dem som i sin fortvilelse spotter Mot Meg eller mot dere. Jeg gir dere en dråpe av min balsam for dem.

175. Vær rede til å tilgi enhver som sårer dere i det som er dere kjærest.

Sannelig, Jeg sier dere: Hver gang dere i en av disse prøvelsene viser oppriktig og sann tilgivelse, vil det være et nytt trinn dere når på deres åndelige utviklingsvei.

176. Vil dere da føle nag og nekte tilgivelse til dem som hjelper dere å komme nærmere Meg? Vil dere avstå fra den åndelige glede det er å ta Meg til forbilde, og la vold forblinde hjernen deres, slik at dere gjengjelder hvert slag?

177. Sannelig, Jeg sier dere: denne menneskeheten kjenner ennå ikke til tilgivelsens kraft og de underverkene den virker. Når den først har tro på Mitt ord, vil den overbevise seg om denne sannheten. (111, 64-67)

178. Elskede folk: Foren dere med deres brødre, slik at når dere er i samtale med Meg, kan dere gjennom den kjærligheten Jeg har inspirert dere til, tilgi selv de tyngste fornærmelser. Hvorfor skulle dere ikke tilgi den som ikke vet hva han gjør? Han vet det ikke, fordi han ikke innser at han påfører seg selv dette onde. (359, 25)

179. Tilgi så ofte dere måtte bli fornærmet. Legg ikke engang merke til antallet ganger dere må tilgi. Deres bestemmelse er så høy at dere ikke må la dere fange i disse snublesteinene på veien; for lenger frem venter det dere svært store oppgaver.

180. Deres sjel skal alltid være rede til kjærlighet, forståelse og det gode, slik at dere kan stige opp til høyere nivåer.

181. Slik mange av deres brødre og søstre i fortiden med sine gjerninger skrev vakre sider i Åndens evige bok, skal dere i deres fotspor fortsette denne historien, som forbilde og til glede for de nye generasjonene som kommer til jorden. (322, 52)

182. Pleie freden, elsk den og spred den overalt, for hvor mye trenger ikke menneskeheten den!

183. La dere ikke forstyrre av livets omskiftelige skjebner, slik at dere alltid forblir sterke og klare til å gi det dere eier.

184. Den freden som er hver sjels arv, har i denne tiden forsvunnet og gitt plass til krig, og den har plaget nasjoner, ødelagt institusjoner og ruinert sjeler.

185. Årsaken til dette er at det onde har tatt makten over menneskets hjerte. Hatet, den grenseløse ambisjonen, den hemningsløse grådigheten sprer seg og forårsaker skade. Men hvor kort vil ikke deres herredømme vare.

186. Til deres glede og trøst kunngjør Jeg dere at deres befrielse allerede er nær, at mange mennesker kjemper for dette målet, som lengter etter å puste i en atmosfære av broderskap, renhet og helse. (335, 18)

187. Dere skal utøve aktiv nestekjærlighet gjennom hele livet; dette er deres oppgave. Dere har mange evner til å yte uselvisk hjelp på forskjellige måter. Hvis dere vet hvordan dere skal forberede dere, vil dere oppnå det dere kaller umulig.

188. Den kjærlighetshandling dere utfører med en mynt – selv om også den er en kjærlighetshandling – vil likevel være den mindre høytstående.

189. Dere må bringe kjærlighet, tilgivelse og fred til hjertene til deres medmennesker.

190. Jeg vil ikke lenger ha fariseere og hyklere som er beskyttet av min lov. Jeg vil ha disipler som føler smerten til sine medmennesker. Alle som reiser seg i anger, vil jeg tilgi, uansett hvilken sekte eller kirke de bekjenner seg til, og jeg vil vise dem den sanne veien helt klart. (10, 104-107)

191. Hør på meg: Vær ydmyke i verden og så det gode i den, så dere kan høste fruktene av det i himmelen. Hvis dere ikke liker å ha vitner når dere gjør det onde – hvorfor er det da behagelig for dere å ha slike når dere gjør gode gjerninger? Hva kan dere rose dere av, siden dere bare har oppfylt deres plikt?

192. Forstå at rosende ord skader deres sjel, siden dere fremdeles er så uerfarne og menneskelige.

193. Hvorfor forventer dere, umiddelbart etter at dere har gjort en god gjerning, at deres Far skal gi dere belønningen for den? Den som tenker slik, handler ikke uselvisk, og derfor er hans velgjørenhet falsk, og hans kjærlighet er langt fra å være ekte.

194. La verden se at dere gjør gode gjerninger, men ikke med den hensikt å motta æresbevisninger, men bare for å gi gode eksempler og læresetninger og vitne om min sannhet. (139, 56-58)

195. Når deres sjel kommer til den «åndelige dalen» for å avlegge regnskap for sitt opphold og sine gjerninger på jorden, vil det jeg spør dere mest om, være alt det dere har bedt om og gjort til fordel for deres medmennesker. Da vil dere huske mine ord på denne dagen. (36, 17)

196. I den «andre tid» ga menneskeheten meg et kors av tre, til hvilket martyrium menneskene dømte meg. Men i min ånd bar jeg et annet, tyngre og blodigere: det av deres ufullkommenheter og det av deres utakknemlighet.

197. Ville dere være i stand til å bære et kors av kjærlighet og offer for deres medmennesker på skuldrene og dermed komme i min nærhet? Se, det var for dette jeg sendte dere til jorden; derfor vil deres hjemkomst skje når dere trer frem for meg med fullført oppdrag. Dette korset vil være nøkkelen som åpner portene til det lovede rike for dere. (67, 17-18)

198. Jeg krever ikke av dere at dere skal legge alt bak dere, slik jeg krevde av dem som fulgte meg i den «andre tid». Blant dem forlot noen sine foreldre, andre sin livsledsager; de forlot sitt hjem, sin kyst, sin fiskebåt og sine garn – alt dette la de bak seg for å følge Jesus. Like lite sier Jeg dere at det er nødvendig at dere utgyter deres blod i denne tiden. (80, 13)

199. Forstå at dere må forvandle dere både sjelsmessig og kroppslig, at mange av deres skikker og tradisjoner – en arv fra deres forfedre – må forsvinne ut av livet deres for å gi plass til åndeliggjøringen. (63, 15)

200. Foreløpig forstår ikke alle hva «åndeliggjøring» betyr, og dere forstår heller ikke hvorfor Jeg oppfordrer dere til å oppnå denne indre opphøyelsen. Kan dere være villige og lydige overfor Mine bud, når dere ikke engang forstår hva Jeg ber dere om?

201. Men noen forstår det idealet som Mesteren inspirerer sine disipler til, og disse vil skynde seg å følge hans anvisninger. (261, 38)

202. Hvis dere virkelig har et ønske om å bli mestere i åndeliggjøring, må dere være utholdende, tålmodige, lærevillige og oppmerksomme, for da vil dere få anledning til å høste frukten av deres gjerninger litt etter litt på deres vei, og dermed vil dere samle erfaring som er lys, som er innsikt i det sanne livet. (172, 9)

203. Jeg bringer en ny leksjon, gjennom hvilken dere vil lære å leve åndelig på jorden, hva det sanne livet er, som er bestemt for mennesket av Gud.

204. Jeg har allerede sagt dere at «åndeliggjøring» ikke betyr fromhet, religiøs fanatisme eller overnaturlige praksiser. Åndeliggjøring betyr harmoni mellom sjelen og kroppen, overholdelse av de guddommelige og menneskelige lovene, enkelhet og renhet i livet, absolutt og dyp tro på Faderen, tillit til og glede ved å tjene Gud i vår neste, idealer om fullkommenhet i moral og sjel. (279, 65-66)

205. Dere spør dere selv hvilken betydning de «syv trinnene på himmelstigen» har, og deres Mester sier dere med bestemthet: Tallet syv betyr åndelighet, det er den åndeligheten Jeg ønsker å se hos Mitt utvalgte folk Israel.

206. Dere må komme til Meg med alle deres dyder og utviklede evner. På det syvende trinnet eller stadiet i deres utvikling vil dere ankomme til Meg ved og se at himmelen åpner sine porter for å ta imot dere. (340, 6)

207. Forstå først og fremst at så lenge menneskene ikke når fullstendig åndelighet, vil de trenge materielle kirker og plassere skulpturer eller bilder foran øynene sine, som skal gjøre Min nærvær merkbar for dem.

208. Dere kan måle graden av åndelighet eller materialisme hos menneskene ut fra måten de utøver sin religiøse tilbedelse på. Materialisten søker Meg i jordens ting, og når han ikke får se Meg slik han ønsker, fremstiller han Meg på en eller annen måte for å ha følelsen av at han har Meg foran seg.

209. Den som forstår Meg som Ånd, føler Meg i seg selv, utenfor seg selv og i alt som omgir ham, fordi han er blitt Mitt eget tempel. (125, 49-51)

210. Vis Meg åndelig tilbedelse og vær ikke som de som reiser kirker og alter dekket av gull og edelstener, som de som foretar lange pilegrimsreiser, tukter seg selv med grove og grusomme piskeslag, kaster seg på knærne under leppebønner og bønnelitanier, og likevel ikke er i stand til å overgi sitt hjerte til Meg. Jeg har formanet dere gjennom samvittigheten, og derfor sier Jeg dere: Den som snakker og forteller om hva han har gjort, og skryter av det, har ingen fortjeneste hos den himmelske Fader. (115, 9)

211. For å oppfylle min lov må dere be, alltid løfte deres sjel opp til deres Far.

212. Jeg har sett at dere for å be helst søker ensomhet og stillhet, og dere gjør rett i det når dere gjennom bønnen søker å oppnå inspirasjon eller når dere vil takke Meg. Men likevel sier Jeg dere at dere skal be uansett hvilken situasjon dere befinner dere i, slik at dere i de vanskeligste øyeblikkene i livet forstår å påkalle Min hjelp uten å miste roen, selvbeherskelsen, troen på Min nærvær og tilliten til dere selv. (40, 34-35)

213. Fortell Meg i stillhet om deres lidelser, betro Meg deres lengsler. Selv om Jeg vet alt, ønsker Jeg at dere gradvis skal lære å formulere deres egen bønn, inntil dere er klare til å utøve den fullkomne samtalen mellom deres ånd og Faderen. (110, 31)

214. Dere har blitt klar over den virkningen bønnen har, og har forstått den uendelige kraften som ligger i den når dere sender den opp – både for å avverge en sjelslig nød og for å be om løsning på en materiell nødsituasjon.

215. Husk at det ofte har vært nok å uttale ordet «Far» for å få hele deres vesen til å skjelve og for å gi deres hjerte følelsen av å bli oversvømmet av den trøst som hans kjærlighet gir.

216. Vit at hver gang deres hjerte kaller på Meg med inderlighet, skjelver også Min Ånd av glede.

217. Når dere kaller Meg «Far», når dette navnet bryter frem fra deres indre, blir deres stemme hørt i himmelen, og dere røver den guddommelige visdom for et eller annet mysterium. (166, 49-51)

218. Det er nødvendig at dere lærer å be, å vente og å motta, og at dere aldri glemmer å videreformidle det Jeg skjenker dere, for det er der den største fortjenesten ligger. Be for dem som dag for dag dør i krigen. Jeg vil skjenke dem som ber med rent hjerte at alle som har falt i krigen, skal gjenoppstå åndelig til lyset før 1950. (84, 53)

219. I dag er dere fortsatt elever og er ikke alltid i stand til å forstå min lære. Men snakk foreløpig til Gud med hjertet, med tankene, og Han vil svare dere i det innerste av deres vesen. Hans budskap, som vil tale i deres sjel, vil være en klar, vis og kjærlig stemme, som dere gradvis vil oppdage, og som dere senere vil venne dere til. (205, 47)

220. Ikke undre dere, og ikke bli opprørte, når Jeg sier dere at all glans, makt og prakt i deres religiøse samfunn må forsvinne, og at – når dette skjer – vil det åndelige bordet allerede være dekket, der menneskemengdene som hungrer etter kjærlighet og sannhet, vil få næring.

221. Mange mennesker vil – når de hører disse ordene – bestride at det er mine. Men da vil jeg spørre dem hvorfor de blir opprørte og hva de egentlig forsvarer? Livet deres? Det forsvarer jeg. Min lov? Den våker jeg også over.

222. Frykt ikke, for ingen vil dø ved å forsvare min sak; bare det onde vil dø, for det gode, sannheten og rettferdigheten vil vare evig. (125, 54-56)

223. Synes dere det er utrolig at denne vitenskapelige og materialistiske verden igjen føler en tilbøyelighet til åndeliggjøring? Jeg sier dere at ingenting er utrolig, for min makt er ubegrenset. Indre opphøyelse, tro, lys og det gode er for sjelen en mer tvingende nødvendighet enn det mat, drikke og søvn er for kroppen deres.

224. Selv om Åndens gaver, evner og egenskaper har ligget i dvale i lang tid, vil de våkne ved mitt kall og føre til at åndeligheten med alle sine under og åpenbaringer vender tilbake til menneskene, og disse vil være større enn i tidligere tider, for nå er dere bedre i stand til å forstå dem. (159, 7-8)

Utvikling

225. På samme måte som dere ser menneskets kropp utvikle seg, utvikler også sjelen seg i ham. Men kroppen støter på en grense i sin utvikling, mens sjelen trenger mange kropper og evigheten for å nå sin fullkommenhet. Det er grunnen til deres reinkarnasjon.

226. Dere er født rene, enkle og uskyldige, som et frø fra Guds faderlige og moderlige skapende ånd. Men ta ikke feil; for det er ikke det samme å være ren og enkel som å være stor og fullkommen.

227. Dere kan sammenligne det med et barn som nettopp er født, og et erfarent menneske som underviser barn.

228. Dette vil være deres bestemmelse i alle livsfaser, så snart deres sjel er utviklet. Men hvor langsomt går deres sjel fremover! (212, 57-60)

229. Studer, tenk grundig etter; for mange er forvirret ved tanken på hvordan det er mulig – når sjelen deres er en del av min guddommelighet – at den lider? Og når Åndens lys er en gnist av Den Hellige Ånds lys – hvordan kan den da til tider se seg innhyllet i mørke?

230. Innse at denne utviklingsveien tjener til å tilegne dere tilstrekkelige fortjenester overfor Gud, gjennom hvilke dere kan forvandle deres sjel fra en uvitende og utviklet sjel til en stor lysånd ved Faderens høyre hånd. (231, 12)

231. Jeg vil at dere skal være gode, og dessuten er det mitt ønske at dere skal bli fullkomne. For selv om dere tilsynelatende er ubetydelige, er dere større enn de materielle tingene og verdenene, fordi dere har evig liv, er en gnist av mitt lys.

232. Dere er åndelige vesener. Dere må erkjenne hva ånd er, slik at dere kan forstå hvorfor Jeg kaller dere på veien til fullkommenhet. (174, 60)

233. Dere er underlagt utviklingsloven, dette er grunnen til deres reinkarnasjoner. Bare min Ånd trenger ikke å utvikle seg: Jeg er uforanderlig.

234. Fra begynnelsen av har Jeg vist dere stigen som sjelene må klatre opp for å nå Meg. I dag vet dere ikke på hvilket eksistensnivå dere befinner dere; men når dere kaster av dere skallet, vil dere erkjenne deres utviklingsgrad. Stopp ikke opp, for da ville dere være et hinder for dem som kommer etter dere.

235. Vær enige i ånden, selv om dere befinner dere på forskjellige nivåer, og en dag vil dere bli forent på det syvende trinnet, det høyeste, og nyte min kjærlighet. (8, 25-27)

236. Jeg har fortalt dere at dere ikke bare har kommet til jorden én gang, men at deres sjel har antatt kroppshylster så mange ganger som det har vært nødvendig for dens utvikling og fullkommenhet. Nå må jeg legge til at det også avhenger av dere om tiden er kortere eller lengre for å nå målet, avhengig av deres ønske. (97, 61)

237. Hvem av dere kan vel bevise at han ikke har eksistert før dette livet? Hvem av dem som er helt sikre på at de gjennomlever en ny inkarnasjon, kan vel bevise at deres regnskap med Faderen er gjort opp og at de fortsatt har fortjenester på sin «pluss-side»?

238. Ingen kjenner det fullkommenhetsnivået de befinner seg på. Derfor må dere kjempe, elske og være utholdende til det siste. (46, 58-59)

239. For at Jeg skulle kunne gi dere disse nye åpenbaringene, var det nødvendig at dere, i tidsrommet mellom min kunngjøring til menneskeheten som menneske og mitt komme i Ånden i denne tiden, gikk gjennom mange reinkarnasjoner på jorden, slik at deres ånd skulle vite å svare når Jeg krevde den forgangne leksjonen av dere, og når Jeg lot den få del i nye åpenbaringer, den kunne forstå disse. (13, 52)

240. Hvor mange ganger må dere komme tilbake til jorden for å ha en kropp gjennom hvilken budskapet dere bringer til verden, åpenbarer seg med stadig større klarhet?

241. La deres sjel, som en lerke, oppleve sin vår i dette livet og glede seg over den, og la den på sin pilegrimsreise finne den nødvendige erfaringen for å vende tilbake til Meg.

242. Mens de rike samler skatter som er altfor forgjengelige, skal dere samle erfaring, sann kunnskap. (142, 72)

243. I denne tiden vil dere kjempe mot uvitenheten til en menneskehet som – selv om den er materialisert på alle områder – er mindre grusom og høyere utviklet gjennom erfaringene den har vunnet i sine tidligere inkarnasjoner.

244. Hvis dere i dag kjenner noen som ikke forstår og uttrykker sin gudsdyrkelse slik flertallet gjør – selv om dette fremmedgjør dere og dere tar anstøt av det – så roper dere ikke lenger at han skal brennes levende. (14, 21-22)

245. Frykter dere å snakke med medmenneskene deres om sjelenes reinkarnasjon? Er dere ikke overbevist om den kjærlige rettferdigheten som ligger i den?

246. Sammenlign denne formen for soning med den evige straffen i helvetes uopphørlige ild – en forestilling som menneskeheten bruker for å skremme menneskenes sjeler. Si meg, hvilken av disse to formene gir dere forestillingen om en guddommelig, fullkommen og barmhjertig rettferdighet.

247. Den ene avslører grusomhet, grenseløs nag, hevni; den andre inneholder bare tilgivelse, faderlig kjærlighet, håp om å oppnå evig liv. Hvor stor er ikke den forvrengning som mine læresetninger har lidd som følge av dårlige tolkninger!

248. Jeg forbereder dere på kampen, fordi Jeg vet at man vil bekjempe dere på grunn av det dere vil lære. Men hvis døden skulle overraske deres medmennesker som bekjemper dere på dette tidspunktet, og jeg – hvis de dør i synd – skulle spørre dem hva de foretrekker: den evige ilden de tror på, eller muligheten til å rense seg i et nytt liv – sannelig, jeg sier dere, de ville foretrekke den andre løsningen, selv om de, forblindet av fanatisme, skulle ha bekjempet den i sitt liv. (120, 15-17)

249. Det er nok å vite – slik Jeg har sagt dere i Mitt ord – at sjelenes reinkarnasjon er sannhet, og allerede tennes et lys i deres hjerter, og dere beundrer Min kjærlige rettferdighet enda mer.

250. Sammenlign teoriene og de ulike tolkningene som trosretningene har gitt disse læresetningene, og velg den som inneholder mest rettferdighet og er mest fornuftig.

251. Men sannelig, Jeg sier dere, dette er en av de åpenbaringene som mest vil opphisse ånden i denne tiden, hvor den indre erkjennelsen av denne store sannheten våkner. (63, 76)

252. Dere skal bekrefte at sjelenes reinkarnasjon er en av de store sannhetene som menneskeheten skal kjenne til og tro på.

253. Noen aner den, aksepterer den og tror på den ut fra intuisjon, som noe som ikke kunne mangle i min kjærlige rettferdighet overfor menneskene. Men det vil også være mange som vil kalle dere gudsbespottere og løgnere.

254. Vær urolige, det samme skjedde med mine apostler da de forkynnte oppstandelsen fra de døde, slik Jesus lærte dem. Prestene og dommerne kastet dem i fengsel fordi de forkynnte slike læresetninger.

255. Senere tok verden imot denne åpenbaringen, selv om Jeg kan forsikre dere om at den ikke var i stand til å forstå hele betydningen av denne læren, slik at det er nødvendig at Jeg kommer i denne tiden og lærer dere at «kjøttets oppstandelse» kun kan referere til sjelenes reinkarnasjon, da denne er det vesentlige og grunnen til livet — det som i sannhet er evig. Til hvilket formål skulle de døde kroppene gjenoppstå, siden de jo bare var sjelens forgjengelige klær?

256. Kjødet synker ned i jorden og blandes med den. Der blir det rensset, forvandlet og gjenoppstår uavbrutt til nytt liv, mens den sjelen utvikler seg videre oppover, fortsetter å gå mot fullkommenhet, og når den vender tilbake til jorden, er det for den en oppstandelse til menneskeliv, og også for dens nye kroppshylle er det en oppstandelse i forbindelse med sjelen.

257. Men det materielle er ikke av uforgjengelig natur, det åndelige derimot er det, og derfor sier Jeg dere igjen at det er deres sjel Jeg søker, som Jeg underviser og som Jeg ønsker å ha hos Meg. (151, 56-58)

258. Deres sjel sleper tungt en kjede etter seg, som er skapt gjennom de livene Jeg har gitt dere som en mulighet til å fullkomme dere, og som dere ikke har benyttet. Hvert liv utgjør et ledd i kjeden. Men hvis dere innretter livet deres etter Mine læresetninger, hvis dere holder dere til loven, vil dere ikke lenger komme til denne verden for å lide.

259. Hvis dere lar tiden gå uten å studere mitt ord, vil jeg, som er tiden, overraske dere. Studer, slik at dere kan innta den plassen i mitt verk som tilkommer dere. Jeg er hinsides tiden og gir dere av denne skatten, slik at dere kan bruke den til deres sjels oppadgående utvikling. Jeg er deres Mester, som underviser dere gjennom hele livet. (168, 250)

260. Jeg ønsker at misforståelsene og de ulike meningene om min guddommelighet skal ta slutt. Forstå at dere alle stammer fra én eneste Gud. (181, 63-65)

261. Betrakt universet og verdsett det i all dets fullkommenhet og skjønnhet. Det ble skapt for at Herrens barn skulle la seg inspirere av det og se et bilde av Faderen i det. Når dere oppfatter skapelsen på denne måten, vil dere løfte tankene deres opp til min guddommelighet. (169, 44)

262. Lyset i denne tidsalderen river i stykker det mørke sløret som omsluttet menneskenes ånd; det bryter kjettingene som hadde bundet den og hindret den i å finne den sanne veien.

263. Sannelig, Jeg sier dere: Tro ikke at Min lære forbyr utforskning av alle kunnskapsområder, for det er Jeg som vekker deres interesse, beundring og

nysgjerrighet. Derfor har Jeg gitt dere evnen til å tenke, slik at den uhindret kan bevege seg i den retningen den ønsker.

264. Jeg har gitt dere intelligensens lys, slik at dere kan forstå det dere ser på veien. Derfor sier Jeg dere: Oppdag, utforsk, men sørg for at deres fremgangsmåte for å trenge inn i Mine hemmeligheter er respektfull og ydmyk, for da vil det virkelig være tillatt.

265. Jeg har ikke forbudt dere å bli kjent med bøkene som menneskene har skrevet; men dere må være skolerte, slik at dere ikke snubler og faller for villfarelser. Da vil dere få vite hvordan mennesket begynte sitt liv og sin kamp, og hvor langt det har kommet.

266. Når dere da er klare, må dere vende dere mot min kilde av læresetninger og åpenbaringer, slik at Jeg kan vise dere fremtiden og målet som venter dere. (179, 22-23)

267. Jeg forsikrer dere: Når dere setter dere fore å trenge inn i meningen med disse læresetningene med interesse og kjærlighet, vil dere ved hvert skritt oppdage sanne underverk av åndelig visdom, fullkommen kjærlighet og guddommelig rettferdighet. Men hvis dere betrakter disse åpenbaringene med likegyldighet, vil dere ikke oppleve alt det de rommer.

268. Gå ikke forbi min åpenbaring slik mange av dere går gjennom livet: ser uten å se, hører uten å lytte, og tenker uten å forstå. (333, 11-12)

269. Jeg vil ikke at dere skal undersøke min Ånd eller noe som hører til det åndelige, som om det var materielle gjenstander. Jeg vil ikke at dere skal studere Meg på samme måte som vitenskapsmenn, for da ville dere falle for store og beklagelige feil. (276, 17)

270. Hele min lære har til formål å vise dere alt det som finnes i deres vesen, for ut av denne kunnskapen blir lyset født for å finne veien som fører til det evige, til det fullkomne, til Gud. (262, 43)

Renselse og fullkommenhet

271. I dag legger dere deres lidelser frem for Meg, for at Jeg skal lindre dem, og i sannhet sier Jeg dere at dette er Min oppgave, at Jeg er kommet for dette, fordi Jeg er den Guddommelige Legen.

272. Men før min helbredende salve virker på deres sår, før min kjærtegn når dere, konsentrer dere om dere selv og undersøk deres smerte, utforsk den, tenk grundig over den så lenge det er nødvendig, slik at dere ut fra denne betraktningen kan trekke den lære som denne prøvelsen inneholder, så vel som den erkjennelse som ligger skjult i den og som dere må kjenne til. Denne erkjennelsen vil bli erfaring, vil bli tro, vil bli et blick inn i sannhetens ansikt, vil være forklaringen på mange prøvelser og leksjoner som mange av dere ikke forstår.

273. Utforsk smerten som om den var noe håndgripelig, og dere vil i den oppdage det vakre frøet av erfaring, den store læren i deres eksistens, for smerten er blitt en lærer i deres liv.

274. Den som betrakter smerten som en lærer og med mildhet følger dens advarsler, som den gir for fornyelse, anger og forbedring, vil senere oppleve lykkefølelsen, freden og helsen.

275. Prøv dere selv nøye, og dere vil oppleve hvor mye nytte dere har av det. Dere vil erkjenne deres mangler og ufullkommenheter, rette dem og derfor slutte å være dommere over andre. (8, 50-53)

276. Jeg trenger bare å ville det, og allerede ville dere være rene. Men hvilken fortjeneste ville det være, hvis det var Jeg som rensket dere? Hver og en skal gjøre opp for sine overtredelser av min lov, dette er fortjeneste. For da vil dere i fremtiden vite hvordan dere skal unngå fall og feil, fordi smerten vil minne dere om det.

277. Hvis det oppstår en oppriktig anger mellom den begåtte overtredelsen og dens naturlige konsekvenser, vil smerten ikke nå dere, for da vil dere allerede være sterke nok til å bære prøvelsen med overgivelse.

278. Verden drikker av en meget bitter kalk; men Jeg har ikke straffet den. Men etter sin smerte vil den komme til Meg, som kaller på den. Da vil de som var utakknemlige, vite å takke Ham som bare har oversvømmet deres tilværelse med goder. (33, 30-31)

279. Legg bort den overdrevne kjærligheten til kroppen deres, og vis barmhjertighet mot sjelen deres og hjelp den til å rense seg og løfte seg. Når dere har oppnådd dette, vil dere oppleve hvor sterke dere vil være i sjel og kropp.

280. Husk: Når sjelen er syk – hvordan kan det da være fred i hjertet? Og når det finnes samvittighetskvaler i sjelen – kan den da nyte fred? (91, 72-73)

281. Hvis denne jorden ga dere alt dere ønsker, hvis det ikke fantes de store sjelslige prøvelsene på den – hvem av dere ville da ha lyst til å komme til mitt rike?

282. Forbann heller ikke smerten, for dere har skapt den med deres feiltrinn. Bær den med tålmodighet, da vil den rense dere og hjelpe dere å komme nærmere Meg.

283. Innser dere hvor sterkt dere er forankret i denne verdens herligheter og tilfredsstillelser? Vel, det vil komme en tid da ønsket om å fjerne dere fra den vil være svært sterkt.

284. Den som klarer å bestå sine prøvelser gjennom åndelig opphøyelse, opplever fred i denne seieren. Den som vandrer på jorden med blikket rettet mot himmelen, snubler ikke, og føttene hans blir ikke skadet av tornene på hans soningsvei. (48, 53-55)

285. Oppfyll deres bestemmelse! Ha ikke ønsket om å vende tilbake til Meg uten først å ha tilbakelagt den veien Jeg viste dere, for da ville dere få smerten av å se flekker i deres sjel som den ennå ikke har vasket bort, fordi den ikke nådde til enden av sin soningsvei.

286. Reinkarnasjonene har gått over dere, men mange av dere har ikke verdsatt den uendelige nåde og kjærlighet som Faderen har skjenket dere gjennom dem.

287. Tenk på: Jo større antall muligheter det er, desto større er deres ansvar, og hvis disse mulighetene ikke utnyttes, vil soningsbyrden og den utlignende rettferdigheten bli større for hver av dem. Dette er den byrden, hvis uutholdelige tyngde mange vesener ikke forstår, og som bare min lære kan åpenbare for dere. (67, 46)

288. De prøvelsene menneskene lever i, er fruktene de nå høster, er resultatet av deres eget såkorn — en høst som noen ganger er følgen av det frøet de så året før, og i andre tilfeller frukten av det de så år før det eller i andre inkarnasjoner. (178, 2)

289. Tro ikke at konsekvensene av ulydighet gjør seg gjeldende umiddelbart — nei. Det jeg imidlertid sier dere, er at dere før eller senere må stå til ansvar for deres gjerninger; selv om det noen ganger har virket for dere som om deres forseelse ikke hadde noen konsekvenser, i betraktning av at tiden gikk og min rettferdighet ikke ga noen tegn.

290. Men dere vet allerede gjennom mitt ord at jeg som dommer er uforsonlig, og at når deres dom er kommet, vil dere åpne øynene for samvittighetens lys. (298, 48)

291. O sjeler som hører på meg, la ikke problemene i det jordiske livet sette spor i dere, og enda mindre la dem knekke dere. Søk lyset som ligger i hver prøve, så det kan hjelpe dere til å bli sterke og beherskede.

292. Hvis sjelen ikke klarer å underkaste seg kroppen, vil denne bøye den og herske over den; av denne grunn blir sjelene svake og tror at de dør med kjødet. (89, 11-12)

293. Har dere i livet opplevd noen fysisk lidenskap som grep hele deres vesen og gjorde det umulig for dere å høre samvittighetens, moralens og fornuftens stemme?

294. Dette skjedde da sjelen var sunket dypt, fordi fristelsene og makten til det onde dyret, som bor i kjødet, hadde overvunnet den.

295. Og er det ikke slik at dere opplevde en dyp følelse av lykke og dyp fred da dere klarte å frigjøre dere fra den lidenskapen og hadde overvunnet dens innflytelse?

296. Denne freden og denne gleden skyldes sjelens seier over kroppen — en seier som ble vunnet gjennom en uendelig kamp, en «blodig» indre kamp. Men det var nok at sjelen hentet ny kraft og reiste seg, inspirert og veiledet av

samvittigheten, og allerede da overvant den kjøttets impulser og frigjorde seg fra å la seg trekke enda lenger inn i undergangen.

297. I denne kampen, i denne oppofrelsen, i denne kampen mot dere selv, har dere sett noe død som bodde i deres indre, uten at det var deres liv. Det var bare en meningsløs lidenskap. (186, 18-19)

298. Innse at dere har den mektigste fienden i dere selv. Når dere har beseiret ham, vil dere se «dragen med de syv hoder», som apostelen Johannes fortalte dere om, under deres føtter. Først da kan dere med sannhet si: «Jeg kan løfte ansiktet mot min Herre for å si til Ham: Herre, jeg vil følge deg.» For da vil det ikke bare være leppene som sier det, men ånden. (73, 20)

299. Snart vil dere bli klar over at det ikke er livet som er grusomt mot dere mennesker, men at dere er det mot dere selv. Dere lider og lar dem som er rundt dere lide, på grunn av manglende forståelse. Dere føler dere ensomme, ser at ingen elsker dere, og blir egoistiske og hardhjertede. (272, 34)

300. Forstå at all lidelse i dette livet dere lever, er konsekvenser av menneskelige feil, for Jeg, som elsker dere, kunne ikke tilby dere et så bittert beger.

301. Jeg har fra de tidligste tider åpenbart lovet for dere som en vei hvorpå dere kan beskytte dere mot fall, undergang og «døden». (215, 65)

302. I dag er dere ennå ikke i stand til å forstå meningen med prøvelsene deres. Dere anser dem for unødvendige, urettferdige og urimelige. Men Jeg skal fortelle dere hvor mye rettferdighet og måtehold som lå i hver av dem, når dere er blitt gamle, og til andre, når dere har krysset denne verdens terskel og bebor de åndelige regionene. (301, 44)

303. Jeg sier dere nok en gang at Jeg oppfatter hver tanke og hver bønn, mens «verden» ikke er i stand til å motta Min inspirasjon, ikke har forberedt seg på å la Mine guddommelige tanker stråle i sitt sinn, og ikke hører Min stemme når Jeg svarer på deres rop.

304. Men Jeg har tillit til dere, tror på dere, fordi Jeg har skapt dere og begavet dere med en åndelig sjel, som er en gnist av Meg, og med en ånd som er Mitt avbilde.

305. Hvis Jeg skulle si til dere at Jeg ikke forventer at dere skal fullkomme dere, ville det være som om Jeg erklærte at Jeg har mislyktes i det største verk som er fremkommet av Min guddommelige vilje, og dette kan ikke være tilfelle.

306. Jeg vet at dere lever i en tid hvor deres sjel vil gå seirende ut av alle fristelser den møter på sin vei. Deretter vil den, full av lys, oppstå til et nytt liv. (238, 52-54)

På denne siden og på den andre siden av det jordiske

307. Arbeid med dere selv, vent ikke til døden overrasker dere uforberedt. Hva har dere forberedt for det øyeblikket da dere vender tilbake til det åndelige

livet? Vil dere bli overrasket mens dere fremdeles er bundet med lenker til materien, til lidenskapene og de jordiske eiendelene? Vil dere gå inn i det hinsidige med lukkede øyne, uten å finne veien, og samtidig bære med dere denne livets tretthet innprentet i sjelen? Forbered dere, disipler, så vil dere ikke frykte den fysiske dødens komme.

308. Suk ikke fordi dere må forlate denne jordiske dal, for selv om dere erkjenner at det finnes underverk og herligheter her, sier Jeg dere i sannhet at disse bare er et speilbilde av det åndelige livets skjønnhet.

309. Hvis dere ikke våkner – hva vil dere gjøre når dere befinner dere ved begynnelsen av en ny vei, opplyst av et lys som virker ukjent for dere?

310. Forlat denne verden uten tårer, uten å etterlate smerte i hjertene til deres nærmeste. Løsne dere når øyeblikket er kommet, og la et smil av fred ligge igjen på ansiktet til kroppen deres, som vitner om deres sjels frigjøring.

311. Døden til kroppen deres skiller dere ikke fra de vesener som var betrodd dere, og den frigjør dere heller ikke fra det åndelige ansvaret dere har for dem som var deres foreldre, søsken eller barn.

312. Forstå at for kjærligheten, for plikten, for følelsene, med et ord: for sjelen, eksisterer ikke døden. (70, 14-19)

313. Arbeid med stor iver, slik at – når døden kommer og dere lukker øynene på kroppen for dette livet – sjelen deres av seg selv føler seg løftet opp, til den når det hjemmet den har oppnådd gjennom sine fortjenester.

314. Disse verkets disipler vil ved den fysiske dødens inntreden oppleve hvor lett båndene som forbinder sjelen med kroppen, brytes. Det vil ikke være noen smerte i henne fordi hun må forlate jordens goder. Sjelen vil ikke vandre omkring som en skygge blant menneskene og banke på fra dør til dør, fra hjerte til hjerte, i lengsel etter lys, kjærlighet og fred. (133, 61-62)

315. Løft deres sjel, slik at dere bare finner glede i det evige, det vakre og det gode. Hvis det ikke skulle være slik, vil sjelen deres – materialisert gjennom det livet dere har levd – lide mye for å løsrive seg fra kroppen og alt den etterlater seg, og den vil en stund vandre rundt i forvirring og bitter smerte i de (åndelige) rommene, inntil den når sin renselse.

316. Lev etter min lov, da trenger dere ikke å frykte døden. Men kall ikke på den eller ønsk den før tiden er inne. La den komme, for den adlyder alltid mine befalinger. Sørg for at den finner dere forberedt, da vil dere gå inn i den åndelige verden som lysets barn. (56, 43-44)

317. Lev i fred i deres hjem, gjør dem til et helligdom, slik at når de usynlige vesener trenger inn, som forvirret vandrer rundt i den «åndelige dalen», de i deres vesen finner det lyset og den freden de søker, og de stiger opp i det hinsidige. (41, 50)

318. Til dere som lever i ånden og fremdeles er knyttet til de materielle målene, sier Jeg: Vend dere bort fra det som ikke lenger tilhører dere. For hvis jorden ikke

er menneskets evige hjem, er den det enda mindre for sjelen. I det hinsidige, i den «åndelige dalen», venter et liv fullt av lys på dere, som dere skritt for skritt vil nå frem til på den gode veien.

319. Til dem som lytter til Meg som menneskelige vesener, sier Jeg at de – så lenge de besitter denne kroppen som følger dem på deres jordiske livsreise – må pleie den og bevare den til det aller siste øyeblikk. For den er staven som sjelen støtter seg på, og redskapet til å kjempe med. Gjennom dens materielle øyne ser sjelen på dette livet, og gjennom dens munn taler den og kan gi trøst til sine medmennesker. (57, 3)

320. Nå spør Mesteren dere: Hvor er deres døde, og hvorfor gråter dere over at de dere elsker er borte? Sannelig, Jeg sier dere: I Mine øyne er ingen død, for Jeg har gitt alle evig liv. De lever alle; de dere anså som fortapte, er hos Meg. Der dere tror dere ser døden, er livet; der dere ser slutten, er begynnelsen. Der dere tror at alt er mysterium og ubegripelig hemmelighet, er det lys, strålende som en evig morgenrøde. Der dere tror at det er intet, er det alt, og der dere antar at det er den store stillheten, er det en «konsert». (164, 6)

321. Hver gang døden avslutter eksistensen av deres kroppshylster, er dette som en hvilepause for sjelen, som, når den inkarnerer seg på nytt, vender tilbake med nye krefter og større lys og fortsetter studiet av den guddommelige leksjonen den ikke hadde fullført. På denne måten modnes hveten, som er deres sjel, i løpet av tidsaldrene.

322. Jeg har åpenbart mye for dere om det åndelige livet, men jeg sier dere at dere ikke trenger å vite alt ennå, men bare det som er vesentlig for deres ankomst til det evige hjem. Der vil jeg fortelle dere alt det dere er bestemt til å vite. (99, 32)

323. Kan dere forestille dere saligheten til den som vender tilbake til det åndelige livet og på jorden har oppfylt den bestemmelsen som hans Far har forutbestemt for ham? Hans tilfredshet og hans fred er uendelig større enn alle tilfredsstillelser som sjelen kan høste i det menneskelige liv.

324. Og denne muligheten tilbyr Jeg dere, slik at dere kan høre til dem som gleder seg når de vender tilbake til sitt rike, og ikke til dem som lider og gråter i sin dype fortvilelse eller anger. (93, 31-32)

325. Allerede er slutten på denne kunngjøringen nær, for deretter å gjenoppta den i en høyere form gjennom begynnelsen på den ånd-til-ånd-dialogen med deres Skaper, som de høyere åndelige vesener som bor hos Meg benytter seg av. (157, 33)

326. Når Jeg snakker til dere om Min åndelige verden, mener Jeg de hærs karen av lydige åndelige vesener som, som sanne tjenere, bare gjør det som deres Herres vilje befaler dem.

327. Disse har Jeg sendt til dere, for at de skal være rådgivere, beskyttere, leger og virkelige søsken for alle mennesker. De klager ikke, for de har fred i seg. De

stiller ingen spørsmål; for lyset fra deres utvikling og erfaring på de lange veiene har gitt dem retten til å opplyse menneskenes forstand. De er villige og ydmyke til stede ved hvert rop om hjelp og i hver nød.

328. Det er Jeg som har pålagt dem å åpenbare seg blant dere, for at de skal gi dere sine instruksjoner, sitt vitnesbyrd og sin oppmuntring. De går foran dere, renser veien og gir dere sin støtte, for at dere ikke skal miste motet.

329. I morgen vil også dere tilhøre denne lyshæren, som i den uendelige verden av åndelige vesener virker utelukkende av kjærlighet til sine menneskelige brødre og søstre, i bevisstheten om at den dermed ærer og elsker sin Far.

330. Hvis dere ønsker å bli som dem, så viet deres eksistens til det gode. Del deres fred og deres brød, ta imot de trengende med kjærlighet, besøk de syke og de fengslede. Bring lys på veien for deres medmennesker, som famler rundt på jakt etter den sanne veien. Fyll uendeligheten med edle tanker, be for de fraværende, da vil bønnen bringe dem nærmere dere.

331. Når døden deretter stopper hjertets slag og lyset i øynene deres slukkes, vil dere våkne opp til en verden som er vidunderlig i sin harmoni, orden og rettferdighet. Der vil dere begynne å forstå at Guds kjærlighet kan kompensere dere for alle deres gjerninger, prøvelser og lidelser.

332. Når en sjel kommer til dette hjemmet, føler den seg stadig sterkere gjennomsyret av en uendelig fred. Straks husker den de som fortsatt lever fjernt fra denne saligheten, og i sin lengsel etter at de den elsker også skal oppnå denne guddommelige gaven, slutter den seg til de åndelige hærskarer som kjemper og arbeider for redningen, velferden og freden til sine jordiske søsken. (170, 43-48)

333. Hvem har vel dannet seg et bilde av de slagene som disse lysets legioner utkjemper mot invasjonene av forvirrede vesener som stadig truer dere? Det finnes ikke et menneskelig blikk som har oppdaget denne kampen som de begge uavbrutt fører mot hverandre, uten at dere har lagt merke til den. (334, 77)

334. Se her fortsettelsen av mitt verk, min ankomst i den «tredje tid» som trøsterånd, omgitt av mine store englehærer, slik det står skrevet.

335. Disse åndelige vesener i mitt følge utgjør en del av den trøst jeg har lovet dere, og i deres helbredende råd og eksempler på dyd har dere allerede mottatt bevis på deres barmhjertighet og deres fred. Gjennom dem har jeg skjenket dere velsignelser, og de har vært mellomledd mellom dere og min Ånd.

336. Da dere oppfattet deres egne nådegaver og deres ydmykhet, følte dere dere inspirert til å utføre like oppriktige gjerninger som de som de har fullført i deres liv. Da de besøkte deres hjem, følte dere dere bæret av deres åndelige nærvær.

337. Velsignet være dere som har erkjent deres storsinn. Men Mesteren sier til dere: Tror dere at de alltid har vært dydige vesener? Vet dere ikke at et stort antall av dem har bebodd jorden og blitt kjent med svakhet og alvorlige feiltrinn?

338. Men se på dem nå: De har ikke lenger noen feil ved seg, og det er fordi de lyttet til samvittighetens stemme, våknet til kjærlighet og angret sine tidligere feiltrinn. I den smeltedigelen har de rensset seg for å kunne heve seg verdig, og i dag tjener de Meg ved å tjene menneskeheten.

339. Av kjærlighet har deres ånd påtatt seg oppgaven å bistå sine medmennesker for å gjøre opp for alt det de unnlot å gjøre da de bodde på jorden, og som en guddommelig gave har de benyttet anledningen til å så det frøet de tidligere ikke hadde sådd, og til å rette opp hvert ufullkomment verk de hadde utført.

340. Derfor opplever dere nå med forundring deres ydmykhet, deres tålmodighet og deres mildhet, og av og til har dere sett dem lide for å gjøre opp for seg. Men deres kjærlighet og deres innsikt, som er større enn hindringene de møter, overvinner alt, og de er rede til å gå så langt som til å ofre seg. (354, 14-15)

341. Aner dere noe om det åndelige hjemmet dere forlot for å komme til jorden? «Nei, Mester», sier dere til Meg, «vi aner ingenting, og vi husker heller ikke noe.»

342. Ja, folk, det er så lenge siden dere fjernet dere fra renheten og uskylden at dere ikke engang kan forestille dere det livet i fred, den tilstanden av velvære.

343. Men nå, da dere er opplært til å høre Åndens stemme og motta dens åpenbaringer fra ham, er veien 786 kapittel 63 tilgjengelig for dere, den som fører dem som vender seg til Meg til det lovede rike.

344. Det er ikke det paradiset av fred som de «første» forlot, men den uendelige åndens verden, visdommens verden, paradiset av sann åndelig salighet, himmelen av kjærlighet og fullkommenhet. (287, 14-15)

Åpenbaringer fra det guddommelige

345. Alle veseneres Far taler til dere i dette øyeblikk. Kjærligheten som skapte dere, gjør seg gjeldende i hver og en som hører dette ordet. (102, 17)

346. Den eneste Gud som eksisterer, taler til dere, den dere kalte Jehova da Han viste dere sin makt og åpenbarte loven for dere på Sinai-fjellet; den dere kalte Jesus, for i ham var mitt ord; og den dere i dag kaller Den Hellige Ånd, fordi Jeg er Sannhetens Ånd. (51, 63)

347. Når Jeg taler til dere som Far, åpner lovens bok seg for dere. Når Jeg taler til dere som Mester, er det kjærlighetens bok Jeg viser mine disipler. Når Jeg taler til dere som Den Hellige Ånd, er det visdommens bok som opplyser dere gjennom Mine læresetninger. Disse utgjør én eneste lære, for de stammer fra én eneste Gud. (141, 19)

348. Gud er lys, kjærlighet, rettferdighet. Enhver som i sitt liv åpenbarer disse egenskapene, vil representere og ære sin Herre. (290, 1)

349. Si ikke at Jeg er fattigdommens eller sorgens Gud, fordi dere tenker på at Jesus alltid ble fulgt av skarer av syke og bedrøvede. Jeg søker riktignok de syke, de sørgende og de fattige, men det skjer for å fylle dem med glede, helse og håp, for Jeg er guden for glede, liv, fred og lys. (113, 60)

350. Ja, folk, Jeg er begynnelsen og enden for dere, Jeg er Alfa og Omega, selv om Jeg ennå ikke deler eller åpenbarer alle læresetningene for dere som Jeg har i beredskap for deres ånd, og som dere først vil oppleve når dere allerede er svært fjernt fra denne verden.

351. Mange nye leksjoner vil Jeg åpenbare for dere i vår tid, men Jeg vil gi dere det dere er i stand til å ta imot, uten at dere skal bli hovmodige eller opptre overfor menneskene med stolt overlegenhet. Dere vet jo at den som er stolt av sine gjerninger, ødelegger dem nettopp gjennom denne stoltheten. Derfor har Jeg lært dere å virke i stillhet, slik at deres gjerninger bærer kjærlighetens frukt. (106, 46)

352. Dere er ennå ikke i stand til å forstå mange av åpenbaringene som er bestemt til å være en del av deres kunnskap, og som menneskene har antatt at kun Gud har kunnskap om. Så snart noen gir uttrykk for et ønske om å tolke dem eller forsøker å trenge inn i dem, blir vedkommende umiddelbart kalt blasfemisk eller ansett som overmodig. (165, 10)

353. Dere har fortsatt mye å lære for å gjøre dere mottakelige for mine inspirasjoner og mine kall. Hvor ofte har dere ikke oppfattet de åndelige svingningene uten å kunne forstå hvem som kaller på dere! Dette «språket» er så forvirrende for dere at dere ikke kan forstå det, og til slutt tilskriver dere de åndelige manifestasjonene hallusinasjoner eller materielle årsaker. (249, 24)

354. Ikke undre dere over at – selv om Jeg er Herren over alt det skapte – Jeg viser meg blant dere og ber om kjærlighet. Jeg er Gud av mildhet og ydmykhet. Jeg skryter ikke av min storhet, tvert imot skjuler jeg min fullkommenhet og min prakt for å komme nærmere deres hjerter. Hvis dere så meg i all min herlighet – hvor mye ville dere da gråte over deres feil! (63, 48)

355. Føl meg veldig nær dere; bevis på dette gir jeg dere i de tunge øyeblikkene i livet deres. Det var mitt ønske at dere skulle forberede min bolig i deres hjerter for å føle min nærvær der.

356. Hvordan kan det ha seg at dere ikke kan føle meg, selv om jeg er i dere? Noen ser meg i naturen, andre føler meg bare hinsides all materie, men sannelig, jeg sier dere: Jeg er i alt og overalt. Hvorfor søker dere meg alltid utenfor dere selv, når jeg også befinner meg i dere? (1, 47-48)

357. Selv om det ikke fantes noen religioner i verden, ville det være nok å konsentrere dere om dypet av deres vesen for å finne min nærvær i deres indre tempel.

358. Jeg sier dere også at det ville være nok å observere alt det livet byr dere på for å oppdage i det visdommens bok, som stadig viser dere sine vakreste sider og dypeste læresetninger.

359. Dere vil da forstå at det ikke er rett at verden går seg vill, mens den bærer den rette veien i sitt hjerte, og heller ikke at den vandrer omkring i uvitenhetens mørke, selv om den lever midt i så mye lys. (131, 31-32)

360. I dag gjør mitt universelle språk seg gjeldende hos alle for å si dem: Selv om Jeg er i hver og en av dere, skal ingen si at Gud bare eksisterer i mennesket, for det er vesener og alt det skapte som befinner seg i Gud.

361. Jeg er Herren, dere er hans skapninger. Jeg vil ikke kalle dere tjenere, men barn; men erkjenn at Jeg står over alt. Elsk min vilje og følg min lov, vær klar over at det ikke er mulig med noen ufullkommenhet eller feil i mine påbud. (136, 71-72)

362. Jeg skapte dere for å elske dere og føle meg elsket. Dere trenger meg like mye som jeg trenger dere. Den som hevder at jeg ikke trenger dere, sier ikke sannheten. Hvis det var slik, ville jeg ikke ha skapt dere, og jeg ville heller ikke ha blitt menneske for å redde dere gjennom det offeret, som var et stort bevis på kjærlighet; jeg kunne ha latt dere gå til grunne.

363. Men dere må innse at når dere nærer dere av min kjærlighet, er det rettferdig at dere gir det samme til deres Far, for Jeg sier dere gang på gang: «Jeg tørster, Jeg tørster etter deres kjærlighet.» (146, 3)

364. Hvordan kan dere tro at Jeg elsker den mindre som lider mer? Hvordan kan dere se på deres smerte som et tegn på at Jeg ikke elsker dere? Hvis dere bare forsto at Jeg nettopp er kommet av kjærlighet til dere! Har jeg ikke sagt dere at den rettferdige allerede er frelst, og at den friske ikke trenger lege? Hvis dere føler dere syke og i selvransakelsen i samvittighetens lys erkjenner dere som syndere, så vær sikre på at det er dere jeg er kommet for å søke.

365. Hvis dere tror at Gud av og til har grått, så var det sikkert ikke for dem som gleder seg over hans himmelske rike, men for dem som er forvirret eller gråter. (100, 50-51)

366. Min fars hus er forberedt for dere. Når dere kommer til ham, vil dere i sannhet glede dere over det. Hvordan kunne en far bo i et kongelig gemak og nyte deilige retter, når han vet at hans egne barn står som tiggere foran portene til hans eget hus? (73, 37)

367. Lær loven å kjenne, elsk det gode, la kjærligheten og barmhjertigheten bli til handling, gi deres ånd den hellige frihet til å stige opp til sitt hjem, og dere vil elske Meg.

368. Vil dere ha et fullkomment forbilde for hvordan dere skal handle og hvordan dere må være for å komme til Meg? Ta Jesus til forbilde, elsk Meg i ham, søk Meg gjennom ham, kom til Meg i hans guddommelige fotspor.

369. Men dere skal ikke elske Meg i hans legemlige skikkelse eller i hans bilde, eller endog erstatte utøvelsen av hans læresetninger med ritualer eller ytre former, for ellers vil dere for alltid forbli i deres uenigheter, i deres fiendskap og deres fanatisme.

370. Elsk Meg i Jesus, men i hans ånd, i hans lære, og dere vil oppfylle den evige lov; for i Kristus er rettferdigheten, kjærligheten og visdommen til enhet samlet, hvorved Jeg ga menneskeheten erkjennelse av eksistensen og allmektigheten til hans ånd. (1, 71-72)

Mennesket og dets bestemmelse

371. Allerede lenge har dere ikke lenger holdt fast ved Meg; dere vet ikke lenger hva dere egentlig er, fordi dere har latt mange egenskaper, evner og gaver som deres Skaper la i dere, ligge uvirksomme og slumre i deres vesen. Dere sover når det gjelder sjelen og ånden, og nettopp i deres åndelige egenskaper ligger menneskets sanne storhet. Dere lever som vesener som hører til denne verden, fordi de oppstår og forgår i den. (85, 57)

372. Mesteren spør dere, o elskede disipler: Hva er deres i denne verden? Alt dere eier, har Faderen gitt dere, for at dere skal benytte dere av det på deres ferd over jorden, så lenge deres hjerte slår. Siden deres ånd stammer fra min guddommelighet, siden den er et pust fra den himmelske Fader, siden den er inkarnasjonen av et atom av min ånd, siden også deres kropp er formet etter mine lover og jeg har betrodd den til dere som et redskap for deres ånd, tilhører ingenting dere, mine høyt elskede barn. Alt som er skapt tilhører Faderen, og Han har midlertidig gjort dere til eiere av det. Husk at deres materielle liv bare er et skritt i evigheten, det er en lysstråle i uendeligheten, og derfor må dere ta vare på det som er evig, det som aldri dør, og det er sjelen. (147, 8)

373. Ånden skal lede forstanden, og forstanden, som bare ledes av et hjerte som streber etter menneskelig storhet, skal ikke styre livet deres.

374. Tenk på dette: Hvis dere lar dere styre av det hjernen befaler, vil dere overbelaste den og ikke komme lenger enn det dens begrensede krefter tillater.

375. Jeg sier dere: Hvis dere vil vite hvorfor dere har følt dere inspirert til å gjøre godt, og hvorfor deres hjerte blir tent av nestekjærlighet, så la deres hjerte og deres forstandskrefter bli ledet av Ånden. Da vil dere bli forundret over deres Fars makt. (286, 7)

376. Det riktige er at Ånden åpenbarer visdom for det menneskelige forstanden, og ikke at forstanden gir Ånden «lys».

377. Mange vil ikke forstå det jeg sier dere her, og det er fordi dere lenge har snudd opp ned på ordenen i livet deres. (295, 48)

378. Vit, disipler, at åndeliggjøringen gjør det mulig for samvittigheten å gi seg til kjenne med større klarhet, og den som hører denne vise stemmen, vil ikke la seg forføre.

379. Bli kjent med samvittigheten, den er en vennlig stemme, den er lyset gjennom hvilket Herren lar sitt lys skinne – enten som far, som mester eller som dommer. (293, 73-74)

380. Vær utrettelige i gjentatt lesning av mitt ord. Det vil som en usynlig meisel påta seg oppgaven å glatte ut de skarpe kantene i deres karakter, inntil dere er forberedt på å ta tak i selv de vanskeligste problemene hos deres medmennesker.

381. Dere vil oppdage lidelse, soningsplikt og forpliktelser til oppreisning hos dem, hvis årsaker kan være svært forskjellige. Noen har en opprinnelse som ikke er spesielt vanskelig å forstå, mens det vil være andre som dere bare kan oppklare ved hjelp av intuisjon, åpenbaring og klarsyn, for å frigjøre deres medmennesker fra en tung byrde.

382. Disse åndelige gaver vil bare virke dette mirakelet hvis den som utøver dem, er inspirert av kjærligheten til sin neste. (149, 88)

383. Hvorfor snakker menneskene om «overnaturlig», selv om alt i Meg og i Mitt verk er naturlig? Er ikke snarere menneskenes onde og ufullkomne gjerninger «overnaturlige», siden det naturlige ville være at de alltid handlet godt i betraktning av Det de er kommet fra, og de egenskapene de besitter og bærer i seg? I Meg har alt en enkel og dyp forklaring, ingenting forblir i mørket.

384. Dere kaller alt det «overnaturlig» som dere ikke forstår eller betrakter som innhyllet i mystikk. Men så snart deres sjel gjennom fortjenester har oppnådd sin opphøyelse og ser og oppdager det den tidligere ikke kunne se, vil den konstatere at alt i skapelsen er naturlig.

385. Hvis man for noen århundrer siden hadde fortalt menneskeheten om de fremskritt og oppdagelser som mennesket ville gjøre i vår tid, ville selv vitenskapsmennene ha tvilt og betraktet slike vidunder som overnaturlige. Men i dag, da dere er utviklet og har fulgt fremskrittene i den menneskelige vitenskapen skritt for skritt, betrakter dere dem som naturlige verk, selv om dere beundrer dem. (198, 11 12)

386. Jeg må si dere: Tro ikke at sjelen absolutt trenger den menneskelige kroppen og livet i verden for å kunne utvikle seg. Men de lærdommene den får i denne verden, er likevel til stor nytte for dens fullkommenhet.

387. Kroppen hjelper sjelen i hennes utvikling, i hennes erfaringer, i hennes soning og i hennes kamper; dette er den oppgaven som tilkommer den, og det kan dere finne bekreftet i denne manifestasjonen av min guddommelighet gjennom mennesket, der Jeg benytter meg av hans hjerne og bruker den som mottaker for å overbringe mitt budskap. Forstå at det ikke bare er sjelen som er bestemt for det åndelige, men at selv det minste innenfor det materielle er skapt for åndelige mål.

388. Jeg retter en tankevekkende oppfordring til deres sjel, slik at den kan sette seg over den materielle innflytelsen som hersker over den, og la sitt lys nå hjertet og forstanden ved hjelp av intuisjonens gave.

389. Dette mitt lys betyr for deres sjel veien til dens frigjøring; denne min lære tilbyr den midlene til å heve seg over det menneskelige liv og være leder for alle sine gjerninger, herre over sine følelser og ikke slave av lavere lidenskaper eller offer for svakheter og nød. (78, 12-15)

390. Hvem utenom Meg er i stand til å herske i sjelene og bestemme deres skjebne? Ingen. Den som derfor i sitt ønske om herredømme har forsøkt å innta sin Herres plass, skaper for seg selv et rike som svarer til hans tilbøyeligheter, luner, maktbegjær og forfengeligheit – et rike av materie, lavere lidenskaper og uedle følelser.

391. Dere kan ikke undertrykke samvittigheten, for i den ligger den fullkomne rettferdighet. I sjelene har bare renheten makt over de edle følelsene, bare det gode beveger disse – med et ord: Sjelen næres bare av det sanne og gode. (184, 49-50)

392. Siden Jeg har skapt alt på jorden til menneskets glede, skal dere alltid bruke det til deres beste. Glem imidlertid ikke at det finnes en stemme i dere som viser dere grensene innenfor hvilke dere må benytte dere av alt det naturen tilbyr, og denne indre stemmen skal dere adlyde.

393. På samme måte som dere streber etter et hjem, beskyttelse, underhold og tilfredsstillelse for kroppen deres for å gjøre deres tilværelse mer behagelig, skal dere også gi sjelen det den trenger for sitt velvære og sin oppadgående utvikling.

394. Når den føler seg tiltrukket av høyere regioner, der dens sanne hjem ligger, så la den sveve oppover. Hold den ikke fanget, for den søker Meg for å næres og styrkes. Jeg sier dere: Hver gang dere lar den frigjøre seg på denne måten, vil den lykkelig vende tilbake til sin kropp. (125, 30)

395. Sjelen vil leve, den streber etter sin udødelighet, vil rense seg og foredle seg, hungrer etter kunnskap og tørster etter kjærlighet. La den tenke, føle og handle, gi den lov til å bruke en del av den tiden dere har til rådighet for seg selv, slik at den kan uttrykke seg og styrke seg ved sin frihet.

396. Av alt det dere er her i verden, vil bare deres sjel være igjen etter dette livet. La den samle dyder og fortjenester og bevare dem i seg selv, slik at den, når timen for dens frigjøring kommer, ikke er en fattig sjel foran portene til det lovede land. (111, 74-75)

397. Jeg ønsker ingen ytterligere soning eller smerte for dere; jeg ønsker at sjelene til alle mine barn, slik stjernene pryder himmelhvelvingen, skal opplyse mitt rike med sitt lys og fylle deres fars hjerte med glede. (171, 67)

398. Mitt ord vil forene sjelen med kroppen, da det lenge har vært fiendskap mellom dem, slik at dere kan erfare at kroppen deres, som dere har betraktet

som et hinder og en fristelse for sjelens utviklingsvei, kan være det beste redskapet for å utføre deres oppgaver på jorden. (138, 51)

399. Sørg for at det hersker harmoni mellom sjelen og kroppshylsten, slik at dere med letthet kan oppfylle mine instruksjoner. Gjør kroppen føyeelig på en kjærlig måte, bruk strenghet når det er nødvendig. Pass imidlertid på at fanatisme ikke gjør dere blinde, slik at dere ikke handler grusomt mot den. Dann en eneste vilje av deres vesen. (57, 65)

400. Jeg sier dere ikke bare at dere skal rense sjelen deres, men også at dere skal styrke kroppen deres, slik at de nye generasjonene som kommer fra dere, er sunne og at deres sjeler kan oppfylle sin vanskelige oppgave. (51, 59)

401. Jeg vil at dere skal skape hjem som tror på den ene Gud – hjem som er templer hvor man utøver kjærlighet, tålmodighet og selvfornektelse.

402. I dem skal dere være lærere for barna, som dere skal omgi med ømhet og forståelse, som dere skal våke over ved å følge alle deres skritt med omsorg.

403. Gi deres kjærlighet både til den som er velsignet med skjønnhet, og til dem som tilsynelatende er stygge. Et vakkert ansikt er ikke alltid et speilbilde av en like vakker sjel. Derimot kan det bak disse skapningene av tilsynelatende stygghet skjule seg en sjel full av dyd, som dere skal sette høyt. (142, 73)

404. Tenk alvorlig på generasjonene som kommer etter dere, tenk på barna deres. Slik dere har gitt dem det fysiske livet, har dere også plikt til å gi dem det åndelige livet – det som er tro, dyd og åndelighet. (138, 61)

405. Vokt over dydigheten i deres familier og freden i deres hjem. Se hvordan selv de fattigste kan være i besittelse av denne skatten.

406. Erkjenn at den menneskelige familien er en legemliggjøring av den åndelige familien: i den blir mannen til far, og dermed har han en virkelig likhet med sin himmelske Far. Kvinnen, med sitt moderlige hjerte fullt av ømhet, er et bilde på den guddommelige Mors kjærlighet, og familien de sammen danner, er en legemliggjøring av Skaperens åndelige familie.

407. Hjemmet er tempelet der dere best kan lære å oppfylle mine lover, hvis foreldrene har vært villige til å arbeide med seg selv.

408. Foreldrenes og barnas skjebne ligger i Meg. Men både de ene og de andre har plikt til å støtte hverandre i sine oppgaver og sine soningsplikter.

409. Hvor lett ville ikke korset være, og hvor utholdelig tilværelsen, hvis alle foreldre og barn elsket hverandre! De tyngste prøvelser ville bli mildnet av kjærlighet og forståelse. Deres underkastelse under den guddommelige vilje ville bli belønnet med fred. (199, 72-74)

410. Studer sjelene som omgir dere, og de som krysser deres livsvei, slik at dere lærer å verdsette deres dyder, tar imot budskapet de bringer dere, eller gir dem det de skal motta fra dere.

411. Hvorfor har dere foraktet deres medmennesker, som skjebnen har satt i veien for dere? Dere har stengt døren til deres hjerter for dem, uten å lære den lære de skulle bringe dere.

412. Ofte har dere nettopp holdt den unna som brakte et budskap om fred og trøst for deres sjel, og så klager dere når dere har fylt deres beger med bitterhet.

413. Livet bringer uventede forandringer og overraskelser med seg, og hva vil dere gjøre når dere i morgen må lete lengselsfullt etter den dere i dag hovmodig har avvist?

414. Tenk på at det er mulig at dere i morgen må søke den som i dag er avvist og foraktet, men at det ofte allerede vil være for sent. (11, 26-30)

415. Hvilket vakkert eksempel på harmoni byr kosmos dere på! Strålende himmellegemer som svinger fulle av liv i rommet, og rundt hvilke andre himmellegemer kretser. Jeg er det strålende, guddommelige himmellegemet som gir sjelene liv og varme; men hvor få beveger seg på sin forutbestemte bane, og hvor mange er det ikke som kretser langt fra sin bane!

416. Dere kunne si til Meg at de materielle himmellegemene ikke har fri vilje, og at det på den annen side nettopp er denne friheten som har fått menneskene til å avvike fra veien. Derfor sier Jeg dere: Hvor fortjenstfull vil kampen være for hver sjel, siden den til tross for gaven av fri vilje har forstått å underordne seg loven om harmoni med sin Skaper. (84, 58)

417. Ingen som kaller seg disippel av denne åndelige læren, skal klage til Faderen over å være fattig i sitt materielle liv og mangle mange av de bekvemmeligheter som andre har i overflod, eller over å lide under mangel og avkall. Disse klagene er født av den materielle naturen, som, som dere vet, bare har én eneste eksistens.

418. Deres sjel har verken rett til å tale slik til sin Far, eller til å vise seg misfornøyd eller å klage over sin egen skjebne, for alle sjeler har på sin lange utviklingsvei over jorden gjennomgått hele stigen av erfaringer, gleder og menneskelige tilfredsstillelser.

419. Åndeliggjøringen av sjelene har allerede for lengst begynt; den smerten og den fattigdommen som deres hjerte strider mot å bære og lide, bidrar til dette. Hvert åndelig og materielt gode har en betydning som dere må erkjenne, slik at dere ikke benekter verdien av det ene eller det andre. (87, 26 27)

420. Hvert menneske, hvert skapning har en tildelt plass som det ikke skal gi avkall på; men like lite skal det innta den plassen som ikke tilkommer det. (109, 22)

421. Hvorfor frykter dere fremtiden? Vil dere la all den erfaringen som deres sjel har samlet i fortiden, forbli ubrukt? Vil dere svikte såkornet uten å høste inn avlingen? Nei, disipler. Husk at ingen kan endre sin skjebne, men man kan utsette seierens time og øke lidelsene som uansett finnes på alle veier. (267, 14)

422. Faderens rike er arven til alle barn, denne nåden kan bare oppnås gjennom sjelenes store fortjenester. Jeg vil at dere ikke skal anse det som umulig å oppnå den nåden som bringer dere nærmere Meg.

423. Vær ikke triste når dere hører i mitt ord at dere bare kommer til det «lovede land» gjennom store anstrengelser og møye. Gled dere, for den som retter sitt liv mot dette målet, lider ingen skuffelser og føler seg heller ikke sveket. Det vil ikke gå ham slik det går mange som streber etter verdens ære og likevel ikke når den etter mange anstrengelser, eller som riktignok oppnår den, men snart opplever lidelsen ved å se den forsvinne, til det ikke er noe igjen av den. (100, 42-43)

424. Jeg gir dere nøklene til å åpne dørene til deres evige salighet. Disse nøklene er kjærligheten, som barmhjertighet, tilgivelse, forståelse, ydmykhet og fred springer ut av, og som dere skal gå gjennom livet med.

425. Hvor stor er ikke deres ånds lykke når den har herredømme over materien og gleder seg over Den hellige ånds lys! (340, 56-57)

426. Denne jorden, som alltid har sendt en høst av syke, trette, forstyrrede, forvirrede sjeler til det hinsidige, eller slike med bare liten modenhet, vil snart bringe Meg frukter som er Min kjærlighet verdige.

427. Sykdom og smerte vil i stadig større grad vike fra livet deres når dere fører et sunt og oppløftende liv. Når døden da kommer, vil den finne dere forberedt på reisen til det åndelige hjem. (117, 24-25)

428. Mist ikke motet, o sjeler, som Jeg retter Mitt ord spesielt til. Hold ut på Min vei, og dere vil lære å kjenne freden. Sannelig, Jeg sier dere: dere er alle bestemt til å oppleve saligheten. Jeg ville ikke være deres Far hvis dere ikke var skapt for å dele himmelriket med Meg.

429. Men glem ikke: For at deres salighet skal være fullkommen, er det nødvendig at dere trinn for trinn bringer inn deres fortjenester, slik at deres sjel føler seg verdig den guddommelige belønningen.

430. Erkjenn at jeg står ved deres side og følger dere hele veien. Ha full tillit til meg, i bevissthet om at min oppgave er forenet med deres, og min skjebne med deres! (272, 61)

Dårlige vaner, feiltrinn, villfarelser

431. Forstå min lære, for ikke å begå flere feil i livet deres; for hver krenkelse dere påfører deres medmennesker, enten det er med ord eller gjerninger, vil være et utslettelig minne i deres samvittighet, som uforsonlig vil bebreide dere.

432. Jeg sier dere nok en gang at dere alle trengs for at den guddommelige planen skal oppfylles og for at den så store sjelslige elendigheten blant menneskene skal ta slutt.

433. Så lenge egoismen eksisterer, vil også smerten eksistere. Forvandle deres likegyldighet, deres egoisme og deres forakt til kjærlighet, til medfølelse, og dere vil oppleve hvor snart freden vil komme til dere. (11, 38-40)

434. Søk deres fremgang innenfor det menneskelige liv, men la dere aldri styre av overdreven ambisjon; for da vil dere miste deres frihet, og materialismen vil gjøre dere til slaver. (51, 52)

435. Jeg tilgir deres feil, men samtidig korrigerer Jeg dere, slik at dere kan fordrive egoismen fra deres hjerter, for den er en av de svakhetene som trekker sjelen dypest ned.

436. Jeg rører ved dere gjennom samvittigheten, slik at dere husker deres plikter overfor brødre og søstre og sår kjærlighetsgjerninger og tilgivelse på deres vei, slik Jeg lærte dere i «Den andre tid». (300, 29)

437. I dag har materiens kraft og verdens innflytelse gjort dere til egoister. Men materien er ikke evig, heller ikke verden og dens innflytelse, og Jeg er den tålmodige dommeren, hvis rettferdighet er herre over livet og den tiden. Dere må ikke dømme dem som forneakter Meg, for da vil Jeg finne dere mer skyldige enn dem.

438. Har Jeg da løftet Min røst for å dømme Mine bødler? Har Jeg ikke velsignet dem med kjærlighet og mildhet? Hvis dere bare forstod at mange av dem som på grunn av denne forseelsen midlertidig gikk på avveie i verden, i dag befinner seg rensset i den åndelige verden! (54, 47-48)

439. Forsøk heller ikke å avdekke deres medmenneskers skjulte følelser, for i hvert vesen finnes det en hemmelighet som bare Jeg får kjenne. Men hvis dere skulle oppdage det som – siden det bare tilhører deres bror – skal være hellig for dere, så gjør det ikke kjent, riv ikke denne sløret i stykker, gjør det heller tykkere.

440. Hvor ofte har Jeg ikke sett mennesker trenge inn i deres brors hjerte, til de har oppdaget hans moralske eller sjelsmessige sårbarhet, for å glede seg over det og straks gjøre det kjent.

441. Ingen av dem som på denne måten har vanhelliget en medmenneskes privatliv, skal undre seg hvis noen avslører og håner ham på hans livsvei. Han skal da ikke si at det er rettferdighetens målestokk som måler ham; for det vil være urettferdighetens målestokk som han har målt sine medmennesker med.

442. Respekter de andre, dekk de utsatte med barmhjertighetens kappe og forsvar de svake mot menneskers sladderlyst. (44, 46-48)

443. Ikke alle som «vandrer rundt på gater og torg» og snakker om hendelser fra fortiden og tolker profetier eller forklarer åpenbaringer, er mine budbringere; for mange har misbrukt disse budskapene av forfengeligheit, av bitterhet eller av menneskelig egennytte for å fornærme og dømme, for å ydmyke eller såre, og til og med for å «drepe». (116, 21)

444. Reis deg, menneskehet, oppdag veien, oppdag meningen med livet! Foren dere, folk med folk, elsk hverandre alle sammen! Hvor tynn er ikke skilleveggen

som skiller det ene hjemmet fra det andre, og likevel – hvor fjerne er ikke deres beboere fra hverandre! Og ved grensene til deres land – hvor mange betingelser stilles der for at dere skal slippe utlendingen inn! Hvis dere gjør dette selv blant menneskebrødre – hva har dere da gjort med dem som befinner seg i et annet liv? Dere har senket et forheng mellom dem og dere – om ikke av glemsel, så i hvert fall av uvitenhet, som er som tett tåke. (167, 31)

445. Ser dere de menneskene som bare lever for å tilfredsstille en grenseløs maktlyst og dermed setter seg over sine medmenneskers liv, uten å respektere de rettighetene som Jeg, deres Skaper, har gitt dem? Innser dere hvordan deres gjerninger bare vitner om misunnelse, hat og grådighet? Derfor må dere be mer for nettopp dem enn for andre, som ikke er så trengende etter lyset.

446. Tilgi disse menneskene all den smerten de påfører dere, og hjelp dem med deres rene tanker til å komme til fornuft. Ikke gjør tåken som omgir dem enda tettere rundt dem; for når de en gang må stå til ansvar for sine handlinger, vil Jeg også stille til ansvar dem som, i stedet for å be for dem, bare sendte mørke til dem med sine onde tanker. (113, 30)

447. Husk at det ble sagt til dere i loven: «Du skal ikke ha andre guder ved siden av Meg.» Likevel er det mange guder som menneskelig ambisjon har skapt for å tilbe dem, for å gi dem hyllest og til og med ofre livet for dem.

448. Forstå at min lov ikke er foreldet, og at den, uten at dere er klar over det, uavbrutt taler til dere gjennom samvittigheten; men menneskene er fortsatt hedninger og avgudsdyrkere.

449. De elsker kroppen sin, smigrer sin forfengelighet og gir etter for sine svakheter; de elsker jordens skatter, som de ofrer sin fred og sin åndelige fremtid for. De tilber kjødet og kommer derved noen ganger helt til forfall og finner til og med døden i begjæret etter nytelser.

450. Overbevis dere selv om at dere har elsket verdens ting mer enn deres Far. Når har dere ofret dere for Meg ved å elske Meg i deres neste og tjene Meg? Når ofrer dere søvnen deres eller setter dere helsen deres på spill for å yte hjelp og lindre lidelsene som rammer deres medmennesker? Og når har dere gått til døden for et av de storsinnede idealene som min lære inspirerer til?

451. Innse at den tilbedelsen dere utøver av det materielle livet, for dere kommer før tilbedelsen av det åndelige livet. Det er grunnen til at Jeg har sagt til dere at dere har andre guder som dere tilber og som dere tjener mer enn den sanne Gud. (118, 24-26)

452. Dere er så vant til synden at livet deres fremstår som det mest naturlige, normale og tillatte, og likevel ser det ut som om Sodoma og Gomorra, Babylon og Roma har overført all sin lastefullhet og synd på denne menneskeheten. (275, 49)

453. Dere lever i dag i en tid med åndelig forvirring, hvor dere kaller det onde for godt, hvor dere tror dere ser lys der det er mørke, hvor dere foretrekker det

overflødige fremfor det vesentlige. Men min alltid beredvillige og hjelpsomme barmhjertighet vil gripe inn i tide for å redde dere og vise dere sannhetens lysende vei – den veien dere har fjernet dere fra. (358, 30)

454. For å kunne seire i alle prøvelser, gjør det som Mesteren har lært dere: Våk og be, så øynene deres alltid er våkne og dere ikke blir overmannet av fristelsen. Husk at det onde har stor sans for å friste dere, for å få dere til å falle, for å beseire dere og for å utnytte deres svakhet. Vær skarpsynte, så dere kan oppdage det når det ligger på lur. (327, 10)

455. Sannelig, Jeg sier dere: Menneskeheten vil finne veien fra dette mørket til lyset. Men dette skrittet vil skje langsomt. Hva ville skje med menneskene hvis de på et øyeblikk forsto alt det onde de har forårsaket? Noen ville miste forstanden, andre ville ta sitt eget liv. (61, 52)

Renselse og åndeliggjøring av menneskeheten

456. Dere har glemt loven og har ventet til naturkreftene minnet dere om min rettferdighet: Orkaner, elver som går over sine bredder, jordskjelv, tørke, oversvømmelser er rop som vekker dere og taler til dere om min rettferdighet.

457. Hvilken annen frukt kan menneskeheten tilby Meg i denne tiden enn splid og materialisme? Dette folket, som i årevis har hørt Min undervisning, kan heller ikke bringe Meg en behagelig høst. (69, 54-55)

458. Hører dere ikke rettferdighetens rop? Ser dere ikke naturkreftene som herjer det ene landområdet etter det andre? Tror dere at – hvis dere levde et dydig liv – det ville være nødvendig at min rettferdighet gjorde seg gjeldende på denne måten? Sannelig, Jeg sier dere, det ville ikke være noen grunn til å rense dere, hvis Jeg hadde funnet dere rene. (69, 11)

459. Selv om det for øyeblikket synes umulig for dere å skape fred blant menneskene, sier Jeg dere at det vil bli fred, og mer enn det: at mennesket vil leve i åndelighet.

460. Verden vil lide mye ulykke før denne tiden inntreffer. Men disse lidelsene vil være til beste for menneskeheten, både i det jordiske og i det åndelige. Det vil være som et «Hittil og ikke lenger» for den uhemmede strømmen av ugjerninger, egoisme og nytelsessyke hos menneskene.

461. På denne måten vil det oppstå en balanse; for ondskapens krefter vil ikke lenger kunne overvinne godhetens krefter.

462. Fordi denne renselsen alltid berører det mest følsomme og kjære, gir den inntrykk av å være en straff, uten å være det. For i virkeligheten er den et middel til å redde sjelene som har forlatt veien eller gått seg vill.

463. Den som dømmes jordisk, kan ikke finne noe nyttig i smerten; men den som tenker på at han har en sjel som skal leve evig, henter lys, standhaftighet og fornyelse ut av den samme smerten.

464. Hvis dere tenker åndelig – hvordan kan dere da tro at smerten er et onde for menneskeheten, når den kommer fra en Gud som er helt og holdent kjærlighet?

465. Tiden går, og det vil komme et tidspunkt da de store prøvelsene begynner å vise seg, og selv den siste rest av fred forsvinner fra verden, som ikke vil vende tilbake før menneskeheten har funnet veien til min lov og lytter til den indre stemmen som uavbrutt vil si til den: Gud lever! Gud er i dere! Kjenn Ham, føle Ham, forson dere med Ham!

466. Da vil deres livsførsel forandre seg. Egoismen vil forsvinne, og hver og en vil være til nytte for den andre. Menneskene vil la seg inspirere av min rettferdighet for å skape nye lover og regjere folkeslagene med kjærlighet. (232, 43-47)

467. I det materielle vil dere også oppleve forvandlingen: Elvene vil være rike på vann, de ufruktbare åkrene vil bli fruktbare, naturkreftene vil vende tilbake til sine vanlige baner, fordi det vil herske harmoni mellom mennesket og Gud, mellom mennesket og de guddommelige verkene, mellom mennesket og lovene som er diktert av livets Skaper. (352, 65)

468. Vær uten bekymring, elskede vitner. Jeg kunngjør dere at denne materialistiske menneskeheten, som i så lang tid bare har trodd på det den berører, ser og forstår med sin begrensede forstandsevne, og på det den beviser med sin vitenskap, vil bli åndelig og i stand til å se Meg med sitt åndelige blikk og søke sannheten. (307, 56)

469. Hvis dere var åndelig forberedt, kunne dere i uendeligheten se skarer av åndelige vesener, som for øynene deres ville ligne en uendelig stor, hvit sky, og når budbringerne eller utsendingene løsner seg fra den, ville dere se dem komme mot dere som lysgnister.

470. Deres åndelige blikk er ennå ikke gjennomtrengende, og derfor må Jeg tale til dere om det hinsidige, om alt det dere ennå ikke er i stand til å se. Men Jeg sier dere: Tiden vil komme da dere alle vil være seere og glede dere over det vidunderlige livet som dere for øyeblikket føler er fjernt fra dere, men som i virkeligheten svinger nær dere, omgir og opplyser dere, inspirerer dere og uopphørlig banker på dørene deres. (71, 37-38)

471. Følsomhet, forutanelse, åpenbaring, profeti, inspirasjon, syn, gave, det indre ord – alt dette og flere gaver vil komme fra Ånden, og gjennom dem vil menneskene bekrefte at en ny tid for menneskene har begynt.

472. I dag tviler dere på at disse åndelige gaver finnes, fordi noen skjuler dem for omverdenen av frykt for hva den vil mene; i morgen vil det være det mest naturlige og vakreste å besitte dem.

473. Jeg kommer til dere i denne «tredje tid» fordi dere er syke i kropp og sjel. Den friske trenger ikke lege, og den rettferdige trenger ikke renselse. (80, 5-6)

474. I dag trenger dere fortsatt geistlige, dommere og lærere. Men når deres åndelige og moralske tilstand først er opphøyet, vil dere ikke lenger ha behov for

disse støttene, og heller ikke disse stemmene. I hvert menneske vil det være en dommer, en sjelesørger, en lærer og et alter. (208, 41)

XVI. Profetier og lignelser, trøst og løfte

Kapittel 64 – Profetier

Oppfyllelsen av gamle og nye profetier

1. Det som profetene forkynte, vil gå i oppfyllelse i denne tiden. Mitt nye ord vil nå frem til filosofer og teologer, mange vil spotte det, og andre vil bli opprørte. Men mens dette skjer, vil deres forundrede øyne se oppfyllelsen av profetiene som Jeg nå har kunngjort for dere. (151, 75)

2. Disse profetene fra fortiden fikk ingen juridisk myndighet eller fullmakt på jorden, de var ikke tvunget til å underkaste seg noen autoritet, og de konsentrerte seg bare om å adlyde befalingene fra sin Herre, som la sitt ord på leppene til de utvalgte.

3. Fulle av tro og mot hindret ingenting dem i å utføre sin oppgave med å lære folket min lov og avlede det fra religiøs fanatisme ved å gjøre det oppmerksom på prestenes likegyldighet og villfarelser. (162, 7-8)

4. Menneskehet, virker smerten, elendigheten og kaoset som omgir dere i denne tiden uforutsigbart for dere?

5. Hvis dere er overrasket, er det fordi dere ikke har interessert dere for mine profetier og ikke har forberedt dere.

6. Alt var forutsett, og alt var kunngjort, men dere manglet tro, og nå drikker dere som følge av dette en meget bitter kalk.

7. Også i dag profeterer Jeg gjennom menneskets forstand. Noen profetier går snart i oppfyllelse, andre først i fjerne tider.

8. Dette folket, som hører dem, har det store ansvaret å gjøre dem kjent for menneskeheten. For de inneholder lys som gjør virkeligheten de lever i forståelig for menneskene, slik at de kan stoppe opp i sin rasende løp mot avgrunnen. (276, 41–42)

9. Mye av det Jeg har talt til dere i denne tiden, er profetier som noen ganger refererer til de nærmeste tider, andre ganger til fremtidige tider. Derfor vil mange mennesker ikke legge noen betydning i dette guddommelige budskapet.

10. Dette ordet vil imidlertid stå frem fullt av lys blant menneskene i de kommende tider, som i det vil gjenkjenne og oppdage store åpenbaringer, hvis nøyaktighet og fullkommenhet vil forbløffe vitenskapsmennene. (216, 13)

Stor folke-profeti fra 10. januar 1945, mot slutten av andre verdenskrig

11. I dette øyeblikk taler Jeg til jordens nasjoner. Alle har Mitt lys; med det skal de tenke over at de har våget å disponere over livet, som om de var dets eiere.

12. Sannelig, Jeg sier dere: Deres ødeleggelse og deres smerte har hos mange fremkalt dyp anger og har vekket millioner av mennesker til lyset, som søker Meg og påkaller Meg, og fra dem stiger et klageskrik opp til Meg, som spør: «Far, vil ikke krigen i 1945 muligens ta slutt, og vil Du ikke tørke våre tårer og bringe oss fred?»

13. Her er Jeg til stede blant dere, o dere syv nasjoner! 808 Kapittel 64 Syv hoder som har reist dere opp foran Meg i verden!

14. ENGLAND: Jeg opplyser deg, Min rettferdighet vil fortsatt ramme deg hardt; men Jeg gir deg styrke, berører ditt hjerte og sier til deg: Dine maktkrav vil falle, dine rikdommer vil bli tatt fra deg, og de vil ikke bli gitt til noen.

15. TYSKLAND: I dette øyeblikk straffer Jeg din stolthet og sier til deg: Forbered deg, for ditt avkom skal ikke gå til grunne. Du har bedt Meg om nye land, men menneskene har blandet seg inn i Mine høye rådslutninger. Jeg bøyer din nakke og sier til deg: Ta imot Min kraft og stol på at Jeg skal redde deg.

16. Men hvis du ikke stoler på meg og overgir deg til din stolthet, vil du være alene og verdens slave. Men dette er ikke min vilje, for nå er tiden kommet da jeg styrter herrene og frigjør slave og fangene. Ta imot mitt lys og reise deg igjen.

17. RUSSLAND: Min Ånd ser alt. Verden vil ikke være din. Det vil være meg som hersker over dere alle. Du vil ikke være i stand til å utslette mitt navn, for Kristus, som taler til deg, skal herske over alle mennesker. Befri deg fra materialismen og forbered deg på et nytt liv, for hvis dette ikke skjer, vil jeg knekke din hovmod. Jeg overgir mitt lys til deg.

18. ITALIA: Du er ikke lenger herre som i tidligere tider; i dag har hån, trelldom og krig ødelagt deg. Som følge av din forfall gjennomgår du en stor renselse. Men jeg sier deg: Forny deg, fjern din fanatisme og avgudsdyrkelse og erkjenn meg som den høyeste herre. Jeg vil øse nye inspirasjoner og lys over deg. Ta imot min helbredende salve, og tilgi hverandre.

19. FRANKRIKE: Du bringer din smerte foran Meg. Din klage når frem til Min høye trone. Jeg tar imot deg. Før har du opphøyet deg selv til herre, nå viser du Meg bare lenkene du sleper med deg.

20. Du har verken våket eller bedt. Du har gitt deg hen til kjødelige nytelser, og dragen har gjort deg til bytte.

21. Men Jeg vil redde deg, for klagene fra dine kvinner og barnas gråt når opp til Meg. Du ønsker å redde deg selv, og Jeg rekker deg Min hånd. Men sannelig, Jeg sier deg: Våk, be og tilgi!

22. USA: I dette øyeblikk tar Jeg imot også deg. Jeg ser på ditt hjerte – det er ikke av stein, men av metall, av gull. Din hjerne av metall ser Jeg forherdet. Jeg finner ingen kjærlighet hos deg, oppdager ingen åndelighet. Jeg ser bare storhetsvanvidd, ambisjon og grådighet.

23. «Bare fortsett slik», men Jeg spør deg: Når vil Mitt frø slå dype røtter hos deg? Når vil du rive ned ditt «gullkalv» og ditt «Babels tårn» for i stedet å reise Herrens sanne tempel?

24. Jeg berører deres samvittighet, fra den første til den siste, og tilgir dere. Jeg opplyser dere, slik at i den tyngste stund, når prøvelsen når sitt høydepunkt, ikke deres forstand blir forvirret, men tenker klart og minner dere om at Jeg står over dere.

25. Jeg gir deg lys, kraft og myndighet. Bland deg ikke inn i mine høye rådslutninger, for hvis du ikke adlyder mine påbud eller overskrider den grensen jeg trekker, vil smerte, ødeleggelse, ild, pest og død komme over deg.

26. JAPAN: Jeg tar imot deg og taler til deg. Jeg har gått inn i ditt helligdom og har sett alt. Du vil ikke være den siste, du har alltid ønsket å være den første. Men sannelig, jeg sier deg: Dette frøet er ikke behagelig for meg.

27. Det er nødvendig at du tømmer lidelsens kalk, slik at ditt hjerte renses. Det er nødvendig at ditt «språk»* blandes med andre «språk». Det er nødvendig at verden nærmer seg deg. Når verden er forberedt og renses, vil den bringe deg det frøet som Jeg vil overgi til den. For Jeg ser ingen som er forberedt. Jeg ser ikke det åndelige frøet av min guddommelighet hos deg. Men Jeg vil bane veien.

* Dette refererer til den tankegangen og forestillingsverdenen som er påvirket og medbestemt av språket.

28. Snart vil det være et kaos av verdensanskuelser over hele verden, en forvirring av vitenskaper og teorier. Men etter dette kaoset vil lyset nå deg. Jeg forbereder dere alle og tilgir dere og sørger for at dere går den rette veien.

29. Når tiden er inne og freden kommer til nasjonene, så vær ikke opprørsk, bland deg ikke inn i mine høye rådslutninger, og motstå ikke min vilje. Når nasjonene har inngått fred, skal du ikke svike dem, for da vil Jeg la min dom komme over deg.

30. Syv nasjoner! Syv hoder! Faderen har tatt imot dere. Foran dere, under deres herredømme, står verden. Dere er ansvarlige for den overfor meg!

31. La lyset fra «Boken med de syv seglene» skinne over alle nasjonene, slik at menneskene kan forberede seg slik det er min vilje. Min fred være med dere!
(127, 50–65)

Kriger og naturkatastrofer — tegn på himmelen

32. Den samme verden som dere for tiden bebor, har i lang tid vært et slagfelt. Men for mennesket har den enorme erfaringen som ble arvet fra forfedrene,

ikke vært tilstrekkelig — en bitter og smertefull erfaring som ligger foran menneskene i denne tiden som en bok slått opp av samvittigheten.

33. Men menneskenes hjerter er for harde til å ta imot denne frukten av erfaring, som er som et lysets arv. Det eneste de har arvet fra sine forfedre, er hatet, stoltheten, naget, grådigheten, hovmodet og hevnen, som er blitt videreført til dem i blodet. (271, 65)

34. Tenk på at det er dommens tid; for sannelig, Jeg sier dere, hver eneste overtredelse vil bli sonet. Jorden selv vil kreve regnskap for den dårlige bruken mennesket har gjort av den og dens naturriker.

35. Alt som er blitt ødelagt, vil stille dere til regnskap og dermed få menneskene til å innse at de ble skapt av Skaperen med kjærlige hensikter, og at nettopp den ene viljen som kunne ødelegge dem, omsorgsfullt passer på dem, beskytter dem og velsigner dem. (180, 67)

36. Jeg overleverer dere dette budskapet, som dere må videreformidle over havene. Mitt ord skal krysse det gamle kontinentet og nå selv frem til Israels folk, som har kastet seg ut i en brødreorderisk kamp om et stykke land, uten å bli klar over elendigheten i deres sjel.

37. Dere kan ikke forestille dere den prøvelsen verden vil gjennomgå. Alle forventer fred, men denne vil først tre i kraft etter at naturkreftene har vitnet om Meg. (243, 52)

38. Mine naturkrefter vil bli sluppet løs og ødelegge hele landområder. Forskerne vil oppdage en ny planet, og et «stjerneregner»* vil lyse opp deres verden. Men dette vil ikke føre ulykke over menneskeheten; det vil bare kunngjøre for menneskene at en ny tid er på vei. (182, 38)

** I evangeliene blir dette dommedagstegnet kunngjort med ordene: «Stjernene skal falle fra himmelen». Det dreier seg imidlertid åpenbart om et stort meteorregn som faller ned på jorden.*

39. Jeg har allerede åpenbart for dere at mitt folk er spredt over hele jorden, det vil si at det åndelige frøet er spredt over hele kloden.

40. I dag er dere uenige og forakter til og med hverandre på grunn av bagateller. Men når de materialistiske læresetningene truer med å overvelde dere alle, vil dere, som tenker og føler med Ånden, endelig bli ett. Når den tiden kommer, vil Jeg gi dere et tegn, slik at dere kan kjenne hverandre igjen — noe som dere kan se og høre på samme måte. Når dere da vitner om dette for hverandre, vil dere bli forundret og si: «Det er Herren som har besøkt oss.» (156, 35-36)

Profeti om splittelsen av de meksikanske menighetene

41. Hør nå godt etter på meg, folk, og gå i gang med å følge mitt ord på en verdig og sann måte.

42. Jeg ser at dere bærer sorg i deres hjerter, fordi dere forutser at ikke alle disse menneskemengdene vil holde seg til loven som Jeg har skrevet i deres sjel. Men Jeg sier dere at i dag, som i den «første tid», vil folket splittes.

43. Jeg har talt mye til dere og har staket ut én eneste vei for alle. Derfor sier Jeg dere: Dersom noen av Mine barn er ulydige Mot Meg, vil dommen over dette folket bli avsagt når den dagen som er fastsatt ved deres Fars vilje, er kommet for å avslutte denne åpenbaringen.

44. Jeg er i denne tiden kommet til dere som en befrier, har vist dere veien gjennom ørkenen, det åndelige «dagverket» i kampen for befrielse og frelse, og har til slutt lovet dere det nye løftets land, som er fred, lys og salighet for ånden.

45. Salige er de som bryter opp og følger Meg på denne reisen i lengsel etter frigjøring og åndeliggjøring, for de vil aldri føle seg forlatt eller svake i de prøvelser som den vide ørkenen bringer dem.

46. Ve derimot dem som bryter troen, som elsker verdens ting mer enn det åndelige – dem som fortsetter å holde fast ved sine avgudsbilder og tradisjoner! I den tro at de tjener Meg, vil de være undersåtter av «Farao», som er «kjødet», materialismen, avgudsdyrkelsen.

47. Den som ønsker å komme til det lovede land, til åndens fedreland, må etterlate seg et spor av det gode på sin ferd gjennom verden.

48. Kom på denne veien og frykt ikke. For hvis dere setter deres håp til Meg, er det umulig å gå seg vill. Hvis dere frykter eller mangler tillit, er deres tro ikke absolutt, og Jeg sier dere at den som vil følge Meg, må være overbevist om Min sannhet. (269, 50-51)

Kapittel 65 – Lignelser, trøst og løfte

Lignelsen om de dårlige forvalterne

1. I lengsel etter barmhjertighet nærmet en folkemasse av sultne, syke og nakne seg et hus.

2. Husets forvaltere gjorde uavbrutt i stand til å bevert de forbipasserende ved sitt bord.

3. Godseieren, eieren og herren over disse landområdene kom for å lede festmåltidet.

4. Tiden gikk, og de trengende fant alltid mat og husly i huset.

5. En dag så denne herren at vannet på bordet var grumset, at maten ikke var sunn og velsmakende, og at dukene var flekkete.

6. Da kalte han dem som hadde ansvaret for å dekke bordet til seg og sa til dem: «Har dere sett på dukene, smakt på maten og drukket av vannet?»

7. «Ja, herre,» svarte de.

8. «La da, før dere gir disse sultne noe å spise, først la barna deres spise av det, og hvis de synes maten er god, gi det til disse gjestene.»

9. Barna tok av brødet, fruktene og det som sto på bordet; men smaken var motbydelig, og det oppstod misnøye og opprør mot det, og de klaget voldsomt.

10. Da sa godseieren til dem som fortsatt ventet: «Kom under et tre, for jeg skal tilby dere fruktene fra hagen min og velsmakende mat.»

11. Men til tjenerne sa han dette: «Rens det besudlede, fjern den dårlige smaken fra leppene til dem dere har skuffet. Jeg har ingen glede av dere, for jeg har pålagt dere å ta imot alle de sultne og tørste for å tilby dem de beste rettene og rent vann, og dere har ikke fulgt det. Deres arbeid behager meg ikke.»

12. Herren over disse eiendommene forberedte nå festmåltidet selv: Brødet var næringsrikt, fruktene sunne og modne, vannet friskt og forfriskende. Deretter inviterte han dem som ventet på det – tiggere, syke og spedalske – og alle ble mette, og deres glede var stor. Snart var de friske og fri for lidelser, og de bestemte seg for å bli på godset.

13. De begynte å dyrke åkrene, ble til jordbruksarbeidere, men de var svake og klarte ikke å følge den herrens instruksjoner. De blandet forskjellige frø, og avlingen ble ødelagt, hveten ble kvalt av ugresset.

14. Da høsttiden var kommet, kom godseieren og sa til dem: «Hva gjør dere her, når jeg jo bare har pålagt dere å forvalte huset for å ta imot gjestene? Såingen dere har utført, er ikke god; andre er bestemt til å dyrke åkrene. Gå og rens marken for tistler og ugress, og forvalt deretter huset igjen. Brønnen er tørket ut, brødet gir ikke styrke, og fruktene er bitre. Gjør mot de forbipasserende det jeg har gjort mot dere. Når dere har næret og helbredet dem som henvender seg til dere, når dere har fjernet smerten hos deres neste, da vil jeg la dere hvile i mitt hus.» (196, 47–49)

Lignelsen om ørkenvandringen til den store byen

15. To vandrere gikk med langsomme skritt gjennom en vidstrakt ørken, og føttene deres verket av den varme sanden. De var på vei mot en by i det fjerne, og bare håpet om å nå målet ga dem styrke på den tunge ferd; for brødet og vannet begynte gradvis å ta slutt. Den yngste av de to begynte å bli utmattet og ba sin følgesvenn om å fortsette reisen alene, fordi kreftene sviktet ham.

16. Den eldre vandreren prøvde å gi den unge ny mot ved å si til ham at de kanskje snart ville komme til en oase hvor de ville gjenvinne de tapte kreftene; men den unge fikk ikke ny mot.

17. Den eldre tenkte ikke å forlate ham i den ødemarken, og selv om også han var trøtt, løftet han den utmattede følgesvennen opp på ryggen og fortsatte vandringen med møye.

18. Etter at den unge mannen hadde hvilt seg og tenkt over den byrden han påførte den som bar ham på skuldrene, løsnet han seg fra nakken hans, tok ham i hånden, og slik fortsatte de sin vei.

19. En uendelig tro fylte hjertet til den gamle vandreren, noe som ga ham krefter til å overvinne trettheten.

20. Som han hadde anet, dukket det opp en oase i horisonten, i hvis skygge de kunne nyte kjøligheten fra en kilde. Til slutt nådde de frem til den og drakk av det forfriskende vannet til de var mette.

21. De falt i en avslappende søvn, og da de våknet, følte de at trettheten var borte, og de hadde verken sult eller tørst. De følte fred i sine hjerter og kraften til å nå byen de søkte.

22. De ville egentlig ikke forlate dette stedet, men reisen måtte fortsette. De fylte karene sine med det krystallklare og rene vannet og fortsatte på veien.

23. Den gamle vandreren, som hadde vært den unge mannens støtte, sa: «Vi skal bare bruke vannet vi har med oss i måte. Det er mulig at vi underveis møter noen pilegrimer som, overveldet av utmattelse, er i ferd med å tørste i hjel eller er syke, og da vil det være nødvendig å tilby dem det vi har med oss.»

24. Den unge mannen protesterte og sa at det ville være urimelig å gi av det som kanskje ikke engang ville være nok til dem selv; at de i et slikt tilfelle kunne selge det til den prisen de ønsket, siden det hadde kostet dem så stor anstrengelse å skaffe seg dette dyrebare elementet.

25. Den gamle mannen var ikke fornøyd med dette svaret og svarte ham at hvis de ønsket fred i sjelen, måtte de dele vannet med de nødlidende.

26. Den unge mannen sa misfornøyd at han heller ville drikke opp vannet i beholderen sin alene enn å dele det med noen de måtte møte på veien.

27. Igjen gikk den gamle mannens forutelse i oppfyllelse, for foran seg så de en karavane bestående av menn, kvinner og barn som, etter å ha gått seg vill i ørkenen, var nær undergangen.

28. Den gode gamle mannen gikk raskt bort til disse menneskene og ga dem å drikke. De utmattede følte seg straks styrket, de syke åpnet øynene for å takke den reisende, og barna sluttet å gråte av tørst. Karavanen reiste seg og fortsatte reisen.

29. Fred var i hjertet til den edle vandreren, mens den andre, da han så at beholderen hans var tom, bekymret sa til følgesvennen at de burde snu og lete etter kilden for å erstatte vannet de hadde brukt opp.

30. «Vi må ikke gå tilbake», sa den gode vandreren, «hvis vi har tro, vil vi finne nye oaser lenger fremme.»

31. Men den unge mannen tvilte, var redd og foretrakk å ta farvel med sin følgesvenn på stedet for å gå tilbake i lengsel etter kilden. De som hadde vært lidelsesfeller, skiltes. Mens den ene fortsatte på stien, inspirert av troen på målet

sitt, løp den andre mot kilden med tanken om at han kunne omkomme i ørkenen, med tvangstanken om døden i hjertet.

32. Til slutt kom han frem, pustende og utmattet. Men tilfreds drakk han seg mett, glemte følgesvennen han hadde latt gå alene, og likevel byen han hadde gitt avkall på, og bestemte seg for å leve i ørkenen fra nå av.

33. Det tok ikke lang tid før en karavane bestående av utmattede og tørste menn og kvinner passerte i nærheten. De kom ivrig nærmere for å drikke av vannet fra den kilden.

34. Men plutselig så de en mann dukke opp som forbød dem å drikke og hvile hvis de ikke betalte ham for disse godene. Det var den unge vandreren som hadde lagt beslag på oasen og gjort seg til ørkenens herre.

35. Disse menneskene lyttet trist til ham, for de var fattige og kunne ikke kjøpe den dyrebare skatten som ville slukke deres tørst. Til slutt ga de fra seg det lille de hadde med seg, kjøpte litt vann for å lindre den brennende tørsten og fortsatte sin vei.

36. Snart forvandlet denne mannen seg fra herre til konge, for det var ikke alltid fattige som kom forbi der; det var også mektige som kunne gi en formue for et glass vann.

37. Denne mannen husket ikke lenger byen på den andre siden av ørkenen, og enda mindre den broderlige følgesvennen som hadde båret ham på skuldrene og reddet ham fra å omkomme i den ødemarken.

38. En dag så han en karavane komme, som målbevisst satte kurs mot den store byen. Men med forundring observerte han at disse mennene, kvinnene og barna gikk frem fulle av kraft og glede og samtidig sang en lovsang.

39. Mannen forstod ikke hva han så, og hans overraskelse ble enda større da han så at den som hadde vært hans reisefølge, gikk i spissen for karavanen.

40. Karavanen stoppet foran oasen, mens de to mennene sto overfor hverandre og betraktet hverandre med forundring. Til slutt spurte oasebeboeren den som hadde vært hans følgesvenn: «Si meg, hvordan er det mulig at det finnes mennesker som krysser denne ørkenen uten å føle tørst eller tretthet?»

41. Han gjorde dette fordi han i sitt indre tenkte på hva som ville bli av ham fra den dagen da ingen lenger ville komme for å be ham om vann eller ly.

42. Den gode vandreren sa til sin følgesvenn: «Jeg kom til den store byen, men ikke alene. Underveis møtte jeg syke, tørste, fortapte, utmattede, og dem alle ga jeg nytt mot gjennom den troen som inspirerer meg, og slik kom vi fra oase til oase, til vi en dag sto foran portene til den store byen.

43. Der ble jeg kalt inn foran herskeren av det riket, som, da han så at jeg kjente ørkenen og hadde medfølelse med de reisende, ga meg oppdraget å vende tilbake for å være leder og rådgiver for de reisende under den pinefulle ørkenkryssingen.

44. Og her ser du meg, mens jeg akkurat leder en ny karavane som jeg må bringe til den store byen. — Og du? Hva gjør du her?» spurte han den som hadde blitt igjen i oasen. — Denne svarte ikke, skamfull.

45. Da sa den gode reisende til ham: «Jeg vet at du har tilegnet deg denne oasen, at du selger vann og krever penger for skyggen. Disse godene tilhører ikke deg, de ble lagt i ørkenen av en guddommelig makt, slik at den som trenger dem, kan gjøre bruk av dem.

46. Ser du disse menneskemengdene? De trenger ingen oase, for de føler verken tørst eller tretthet. Det er nok at jeg videreformidler budskapet som Herren i den store byen sender dem gjennom meg, og allerede begir de seg av sted og finner ny kraft ved hvert skritt takket være det høye målet de har: å nå det riket.

47. Overlat kilden til de tørstige, slik at de kan finne forfriskning ved den, og slik at de som lider under ørkenens strabaser, kan slukke sin tørst.

48. Din stolthet og egoisme har forblindet deg. Men hva har det nyttet deg å være herre over denne lille oasen, når du lever i denne ødemarken og har fratatt deg muligheten til å bli kjent med den store byen som vi sammen var på vei mot? Har du allerede glemt det høye målet som vi begge hadde?»

49. Da den mannen hadde lyttet i stillhet til den som hadde vært en trofast og uselvisk følgesvenn, brøt han ut i gråt, fordi han følte anger over sine feil. Han rev de falske praktklærne av seg og søkte opp utgangspunktet, som lå der ørkenen begynte, for å følge veien som ville føre ham til den store byen. Men nå gikk han sin vei opplyst av et nytt lys, troens og kjærlighetens lys til sine medmennesker. Slutten på lignelsen

50. Jeg er Herren over den store byen, og Elias den gamle i min lignelse. Han er «stemmen som roper i ørkenen», han er den som på ny åpenbarer seg blant dere i oppfyllelse av den åpenbaring jeg ga dere ved forvandlingen på Taborfjellet. Det er han som i «den tredje tid» fører dere til den store byen, der jeg venter på dere for å gi dere den evige lønn av min kjærlighet.

51. Følg Elias, o elskede folk, og alt vil forandre seg i ditt liv, i din gudsdyrkelse og dine idealer; alt vil bli forvandlet.

52. Har dere trodd at deres ufullkomne religionsutøvelse ville bestå for evig? — Nei, mine disipler. I morgen, når deres ånd skuer den store byen i horisonten, vil den, som sin Herre, si: «Mitt rike er ikke av denne verden.» (28, 18-40)

Lignelsen om en konges storsinn

53. Det var en gang en konge som, omgitt av sine undersåtter, feiret en seier han hadde vunnet over et opprørske folk som nå var blitt vasaller.

54. Kongen og hans folk sang en seiershymne. Deretter talte kongen slik til sitt folk: «Kraften i min arm har seiret og fått mitt rike til å vokse; men de beseirede vil jeg elske like mye som dere, jeg vil gi dem åkrer på mine eiendommer, slik at

de kan dyrke vinstokker, og det er min vilje at dere skal elske dem like mye som jeg elsker dem.»

55. Tiden gikk, og blant det folket som var vunnet gjennom den kongens kjærlighet og rettferdighet, trådte en mann frem som gjorde opprør mot sin herre og forsøkte å drepe ham i søvne, men han såret ham bare.

56. I lys av sin forbrytelse flyktet denne mannen full av frykt for å gjemme seg i de mørkeste skogene, mens kongen beklaget sin underordnedes utakknemlighet og fravær, for hans hjerte elsket ham høyt.

57. Den mannen ble på flukten fanget av et folk som var fiendtlig innstilt mot kongen, og da han ble anklaget for å være undersått av en hvis herredømme de ikke anerkjente, ropte han skremt med full hals til dem at han var en flyktning fordi han nettopp hadde drept kongen. Men man trodde ham ikke og dømte ham til å dø på bålet etter først å ha blitt torturert.

58. Da han allerede blødde, og man var i ferd med å kaste ham inn i ilden, skjedde det at kongen med sine tjenere, som var på jakt etter opprøreren, kom forbi der, og da han så hva som skjedde her, løftet den herskeren armen og sa til håndlangerne: «Hva gjør dere der, opprørske folk?» Og ved lyden av kongens majestetiske og befalende stemme kastet opprørerne seg ned foran ham.

59. Den utakknemlige undersåten, som fremdeles lå i lenker nær bålet og bare ventet på at dommen skulle fullbyrdes, ble forbløffet og forferdet da han så at kongen ikke var død, og at han nærmet seg ham skritt for skritt og løste ham fra lenkene.

60. Han førte ham bort fra bålet og behandlet sårene hans. Deretter ga han ham vin å drikke, kledde ham i en ny hvit kappe, og etter å ha kysset ham på pannen, sa han til ham: «Min undersått, hvorfor flyktet du fra meg? Hvorfor har du såret meg? Svar meg ikke med ord, jeg vil bare at du skal vite at jeg elsker deg, og jeg sier deg nå: Kom og følg meg.»

61. Det folket som var vitne til disse barmhjertighetsscenene, ropte forundret og indre forvandlet: «Hosianna, Hosianna!» De bekjente seg som lydige vasaller av denne kongen og mottok bare goder fra sin herre, og undersåten, som en gang gjorde opprør, tok – overveldet av så mye kjærlighet fra sin konge – det forsett å gjengjelde disse bevisene på grenseløs hengivenhet ved alltid å elske og ære sin herre, overvunnet av dennes så fullkomne handlinger.

Slutten på lignelsen

62. Se, folk, hvor klart mitt ord er! Men menneskene kjemper mot meg og mister sitt vennskap med meg.

63. Hvilken skade har Jeg påført menneskene? Hvilken ulempe medfører Min lære og Min lov for dem? 64. Vit: Hver gang dere også sårer Meg, vil dere hver gang bli tilgitt. Men da er dere også forpliktet til å tilgi deres fiender, når de fornærmer dere.

65. Jeg elsker dere, og når dere fjerner dere et skritt fra Meg, tar Jeg det samme skrittet for å nærme Meg dere. Når dere lukker portene til deres tempel for Meg, vil Jeg banke på dem til dere åpner og Jeg kan gå inn. (100, 61-70)

Saligprisninger og velsignelser

66. Salig er den som bærer sitt lidelse med tålmodighet, for nettopp i sin mildhet vil han finne kraften til å fortsette å bære sitt kors på sin utviklingsvei.

67. Velsignet er den som tåler ydmykelsen med ydmykhet og er i stand til å tilgi dem som har fornærmet ham, for Jeg vil rettfærdiggjøre ham. Men ve dem som dømmer sine medmenneskers handlinger, for de vil selv bli dømt!

68. Velsignet være den som oppfyller lovens første bud og elsker Meg mer enn alt det skapte.

69. Velsignet være den som lar Meg dømme sin rettfærdige eller urettferdige sak. (44, 52-55)

70. Salig er den som ydmyker seg på jorden, for Jeg vil tilgi ham. Salig er den som blir baktalt, for Jeg vil vitne om hans uskyld. Salig er den som vitner om Meg, for Jeg vil velsigne ham. Og den som blir misforstått på grunn av at han praktiserer Min lære, ham vil Jeg anerkjenne. (8, 30)

71. Salige er de som faller og reiser seg igjen, de som gråter og velsigner Meg, de som, såret av sine egne brødre, stoler på Meg i sitt hjertes innerste. Disse små og bedrøvede, de som blir hånet, men som er saktmodige og dermed sterke i ånden, er i sannhet Mine disipler. (22, 30)

72. Salige er den som velsigner sin Herres vilje, salige er den som velsigner sin egen lidelse, fordi han vet at den vil vaske bort hans skamflekker. For denne gir sine skritt fotfeste for å bestige det åndelige fjellet. (308, 10)

73. Alle venter på lyset fra en ny dag, fredens morgenrøde, som skal være begynnelsen på en bedre tidsalder. De undertrykte venter på dagen for sin befrielse, de syke håper på et legemiddel som gir dem helse, kraft og livsglæde tilbake.

74. Salige er de som forstår å vente til siste øyeblikk, for det de har mistet, skal bli gitt dem tilbake med renter. Denne forventningen velsigner Jeg, for den er et bevis på troen på Meg. (286, 59-60)

75. Salige er de trofaste, velsignet er de som forblir standhaftige til slutten av sine prøvelser. Velsignet være de som ikke har sløst bort den kraften som min undervisning gir dem, for de vil i de kommende tider med bitterhet overleve livets omskiftninger med kraft og lys. (311, 10)

76. Velsignet være de som velsigner Meg på skapelsens alter og som ydmykt vet å ta imot konsekvensene av sine feiltrinn, uten å tilskrive dem guddommelige straffer.

77. Velsignet være de som vet å følge Min vilje og tar imot sine prøvelser i ydmykhet. De vil alle elske Meg. (325, 7-8)

Oppmuntringer til oppadgående utvikling

78. Velsignet være de som med ydmykhet og tro ber Meg om deres sjels oppstigning, for de vil motta det de ber sin Far om.

79. Velsignet være de som forstår å vente, for min barmhjertige hjelp vil komme i deres hender i det rette øyeblikk.

80. Lær å be og også å vente – i visshet om at ingenting unngår min kjærlige vilje. Stol på at min vilje kommer til uttrykk i alle deres behov og i alle deres prøvelser. (35, 1-3)

81. Velsignet være de som drømmer om et paradys av fred og harmoni.

82. Salige er de som har foraktet og sett likegyldig på trivialiteter, forfengeligheit og lidenskaper, som ikke bringer mennesket noe godt og enda mindre dets sjel.

83. Velsignet være de som har fjernet de fanatiske kultiske handlingene som ikke fører til noe, og som har gitt opp gamle og feilaktige trosforestillinger for å omfavne den absolutte, nakne og rene sannheten.

84. Jeg velsigner dem som avviser det ytre for i stedet å hengi seg til åndelig kontemplasjon, kjærlighet og indre fred, fordi de i stadig større grad erkjenner at verden ikke gir fred, men at dere kan finne den i dere selv.

85. Velsignet være de blant dere som ikke har latt seg skremme av sannheten og som ikke har opprørt seg over den, for sannelig, Jeg sier dere: Lyset vil falle ned over deres sjel som en foss for å for alltid stille deres lengsel etter lys. (263, 2-6)

86. Salig er den som hører mine læresetninger, gjør dem til sine egne og følger dem, for han vil forstå å leve i verden, vil forstå å dø bort fra verden og, når hans time er kommet, oppstå i evigheten.

87. Velsignet er den som fordyper seg i mitt ord, for han har lært å forstå årsaken til smerten, meningen med oppreisning og soning, og i stedet for å fortvile eller spotte, noe som ville øke hans lidelse, reiser han seg full av tro og håp for å kjempe, slik at byrden av hans skyld blir lettere for hver dag og hans lidelseskval mindrer bitter.

88. Glede og fred er de troendes kjennegn – de som er enige med Faderens vilje. (283, 45-47)

89. Deres fremgang eller oppadgående utvikling vil gjøre det mulig for dere å oppdage min sannhet og oppfatte min guddommelige nærvær – både i det åndelige og i hvert av mine verk. Da vil jeg si til dere: «Salige er de som er i stand til å gjenkjenne meg overalt, for det er de som virkelig elsker meg. Salige er de som er i stand til å føle meg med sjelen og til og med med kroppen, for det er de som har gitt hele sitt vesen følsomhet, som virkelig har åndeliggjort seg.» (305, 61-62)

90. Dere vet at Jeg fra Min «høye trone» omslutter universet med Min fred og Mine velsignelser.

91. Alt er velsignet av Meg i hver time, i hvert øyeblikk.

92. Fra Meg kommer ikke, og vil aldri komme, noen forbannelse eller fordømmelse over mine barn. Derfor lar Jeg, uten å skille mellom rettferdige og syndere, min velsignelse, mitt kjærlighetskyss og min fred komme ned over alle. (319, 49-50)

MIN FRED VÆRE MED DERE

Guds kall

Oppfordring til menneskene i denne tiden:

«Mennesker, mennesker, reis dere, tiden er knapp, og hvis dere ikke gjør det på denne 'dagen', vil dere ikke våkne opp igjen i dette jordiske livet. Vil dere fortsette å sove til tross for mitt budskap? Vil dere at døden av kjødet skal vekke dere – med den fortærende ilden av deres sjels anger uten materie? Vær oppriktige, sett dere selv i den situasjonen at dere befinner dere i det åndelige livet, i sannhetens ansikt, hvor ingenting kan unnskyldes deres materialisme, hvor dere virkelig ser dere selv i filler – beflekket, skittent og sønderrevet – som deres sjel vil bære som klær. Sannelig, Jeg sier dere, der vil dere, ved synet av deres elendighet og i følelsen av så stor skam, føle det uendelige begjæret etter å rense dere i vannet av den dypeste anger, fordi dere vet at dere bare kan gå til Åndens fest i renhet. Se dere selv bortom den menneskelige egoismen med alle dens svakheter, som for tiden er deres stolthet, deres tilfredsstillelse, og si meg om dere har følt med menneskenes smerte, om kvinnens hulking eller barnas gråt finner gjenklang i deres hjerter. Si meg altså: Hva har dere vært for menneskene? Har dere vært liv for dem?» (228, 62-63)

Oppfordring til de intellektuelle:

«Kom til meg, dere intellektuelle, som er lei av døden og skuffet i hjertet. Kom til meg, dere som er forvirrede og som har hatet i stedet for å elske. Jeg vil gi dere ro og få dere til å forstå at den ånd som adlyder mine bud, aldri blir trøtt. Jeg vil innvie dere i en vitenskap som aldri forvirrer intelligensen.» (282, 54)

Oppfordring til de trette og tyngede:

«Kom til Meg, dere bedrøvede, ensomme og syke mennesker. Dere som sleper syndens lenker med dere, dere ydmykede, dere som hungrer og tørster etter rettferdighet, vær hos Meg; i Mitt nærvær vil mange av deres plager forsvinne, og dere vil føle at deres byrde blir lettere. Hvis dere ønsker å eie Åndens goder, vil Jeg gi dem til dere; hvis dere ber Meg om jordiske goder for å gjøre god bruk av dem, vil Jeg også gi dem til dere, fordi deres bønn er edel og rettferdig. Da vil

dere bli gode forvaltere, og Jeg vil gi dere en forøkelse av disse godene, slik at dere kan la deres medmennesker få del i dem.» (144, 80-81)

Oppfordring til det åndelige Israel:

«Israel, bli menneskehetens leder, gi den dette brødet til evig liv, vis den dette åndsverket, slik at de forskjellige religionene kan åndeliggjøres i min lære og på denne måten komme Guds rike til alle mennesker.» (249, 66)

«Hør på meg, elskede Israel! Åpne deres åndelige øyne og se deres Fars herlighet. Hør min stemme gjennom deres samvittighet, hør de himmelske melodiene med deres åndelige ører, slik at deres hjerte og ånd kan glede seg, slik at dere kan føle fred; for jeg er freden og inviterer dere til å leve i den. Jeg åpenbarer for dere den kjærligheten jeg til alle tider har følt for menneskeheten – grunnen til at Jesus i den 'andre tid' utgjøt sitt dyrebare blod for å frelse dere fra synden, for å lære dere kjærligheten og for å innprente den sanne læren i deres ånd og hjerte.» (283, 71)

«Rett blikket mot Meg når dere har gått dere vill; vær hos Meg i dag. Løft tankene opp til Meg og snakk med Meg, slik et barn snakker med sin far, slik man snakker fortrolig med en venn.» (280, 31)

«Forvandle dere under min veiledning, føl dere som nye mennesker, utøv mine dyder, da vil det bli stadig lysere i deres sjel, og Kristus vil åpenbare seg på deres vei.» (228, 60)

«Folk, gå til menneskene, snakk med dem slik Kristus snakket til dere – med samme medfølelse, med samme bestemtighet og håp. La dem innse at det finnes veier til oppadgående utvikling som gir større tilfredsstillelse enn det de materielle godene gir. La dem innse at det finnes en tro som lar en tro og håpe utover det synlige og følbare. Si til dem at deres sjel vil leve evig, og at de derfor må forberede seg for å kunne ta del i den evige saligheten.» (359, 94-95)

De guddommelige læresetningene i Mexico 1866-1950

Litteratur

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, Tel: +49 (0)6741 1720

Boken om det sanne liv, bind I, II, III, IV, V, VI

Det tredje testamente (også på spansk, engelsk og fransk)

De guddommelige åpenbaringene fra Mexico (kort innføring)

Guddommelige åpenbaringer om livsspørsmål

Profetier for den tredje tid

Buchdienst zum Leben, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen

Tel: +49 (0)7371 929 66 42, E-post: manfredbaese@gmx.de

Den guddommelige kjærligheten, opprinnelsen, essensen og målet for vårt liv
og alt vesen

El Amor Divino – Opprinnelse, essens og mål for vårt liv og alt vesen

Boken om det sanne liv, bind VII, VIII, IX, X, XI

Det tredje testamente

Unicon-stiftelsen, D-88709 Meersburg

Tel: +49 (0)7532 808162, E-post: info@unicon-stiftung.de

Introduksjon til «Boken om det sanne liv» (gratis)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.

Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 México, D.F.

Libro de la Vida Verdadera, Tomo I-XII

Det tredje testamente

og andre bøker om disse guddommelige åpenbaringene fra Mexico

Nettsteder

www.reichl-verlag.de

www.das-dritte-testament.com (på spansk, tysk, engelsk, fransk)

www.unicon-stiftung.de

www.drittes-testament.de

www.drittetestament.wordpress.com (flerspråklig)

www.tercera-era.net (på spansk)

www.144000.net (flerspråklig)
www.dritte-zeit.net

Dette er originalutgaven av Gotthold Göldenboth's oversettelser, som ble utgitt av Reichl Verlag.

Innholdet i bøkene må ikke endres uten å pådra seg guddommelig dom.

Herrens ord til Anna Maria Hosta:

„Det må ikke være noen opphavsrett til disse bøkene; de skal gjøres tilgjengelige for alle mennesker, alle folk.“

Anna Maria Hosta

(Hosta er et åndelig åpenbart navn)

(Anna Hoß, Freiburg im Breisgau)

E-post: hoanna64@yahoo.com